

MA-36299

סדר תפלה

קדש הלולים

נוסח אשכנז

עם כל המעלות הנקובים בשער
השני.

ווילנא

תרפ"ב

TARTU ÜLIKOOI
RAAMATUKOGU

SIDUR KODESZ HILULIM

(Modlitewnik)

Drukarnia „Wdowa i Bracia Romm“

W i l n o — 1 9 2 2 .

סדר תפלה

קַדְשׁ הַלְוִלִים

נוסח אשכנז

כולל:

(א) סדר ברכות הטעלה.	(א) תפלות לכל השנה.
(ב) הזכרת נשמות.	(ב) שיר השירים עם כעמים.
(ג) סדר תשליך.	(ג) זמירות.
(ד) סדר כפרות.	(ד) עיר הכבוד.
(ה) סדר עירוב תשליך.	(ה) הישענות.
(ו) יוצרות לארבע פרשיות,	(ו) הקפית.
לשה"ג וקרוב"ץ לפורים.	(ז) סלידת.
(ז) פרשיות לשני וחמישי	(ח) הנדה של פסח.
ולשבת למנחה, להורמ"פ	(ט) ספירת העומר.
ולחורמ"ס סוכות, לתענית	(י) נשיאת כפים.
ופורים, לת"צ עם המסרה.	(יא) סדר הדלקת נר חנוכה.

וראה זה חרש שהוכפנו בו:

- (א) באור המלות בלשון אשכנזית-יהודית (זשרטון)
 לתרגם ולבאר הכלות שאין רכל בקיאין בפתרונם.
 (ב) דינים רבים מסדור דה"ח. (ג) הלכות תפילין
 בעבר-שייטש. (ד) ציורי התפילין. (ה) תהלים עם טעם
 אמ"ת. (ו) שיר "בחינה" לתראב"ע ז"ל.

אִי הָרָה

וכות הדפסת באור המלות , דיני התפילין
וציוריהם לנו לברנו הוא , ואין רשות לאיש
זולתנו להדפיס או להו"ל אף קצהם .

קמדי סיכ האלמנה והאחים ר א ב .

דינים פון תפילין ב

(א) דער זמן פון לייגן תפילין אין פריה מארגן
הייבט זיך אן פון דער צייט אן עם איז אזוי ל'כטינ
דס מען קוזט דר קעגן איין נעגני ב'קאנטין מענטשן
פאר פיר עללען נייט .

(ב) מען לייגט פריער ד'ס של יד נאכדעם דעם
של ראש .

(ג) דעם של יד לייגט מן אויף דר לינקער האנד
און נוער עם איז געלינקט לייגט ער אויף דער
דעכטער האנד .

(ד) מען לייגט דעם של יד אויף די דיהע פלייש
וואס איבער דעם עלינקאנען . און זאל זיין אביסעל
צו געבויגען צום נוף באופן אז מען פערבויגט
דעראב די האנד זאל אויס קומען די תפילין קעגן
הארץ . און דר יו"ד פון קשר זאל קומען צו די וייט
פון הארץ און די מעברתא (דס הייסט דר דאפע'טר
ברעג פון דעם דעק פון של יד וואו די רצועה געהט
דורך) מוז קומען אויבען . און דער בית (דס הייסט
דער פיר באטיגער של יד) אינקומען .

דינים פון תפילין

ה) מען ליינט דעם של יד אויף דעם יקטינען
 ארט און איידער מען ציהט אים צו מיט דר רצועה
 מאכט מען אברכה להניח תפילין און נאך דעם
 ציהט מען צוא מיט
 דער רצועה און מען
 וויקעלט דיא רצועה
 ארום הארד ויגען
 פריכות ווי עס ווייזט
 ציור א . נאך דעם
 ליינט מען תיכף דם

של ראש אויף דעם מוח איבער דעם שטערן . אה
 איידער מען בעפעסטניט די רצועה אויפין קאפ
 מאכט מען אברכה שטיק ערהייט "על מצנת תפילין"
 און מען בעפעסטניט באלד די רצועה אויפין קאפ
 און נאנט תיכף "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם
 ועד" . נאך דעם וויקעלט מען די רצועה של יד אויף
 דעם מיטעלסטין פינגער דריי פריכות איינע אויף
 דעם מיטעלין גליד פון פינגער און צוויי אויף דעם
 אונטערשטען .

דינים פון תפילין

ו) פיל מענשין (ביותר אשכנזים) ויקלען די זיבן פריכות צו זיך אונ אויף דער האנד אויבען וויקלען

צור ג

צור ב

די אים אזו וויא איין ע . וויא עס ווייזט דר צור ב אונ אויף דער אינווייניגסטע זייט פון האנד קומט אים וויא דר צור ג אונ אנדערע (ביותר ספרדים) ויקלען די פריכות פון זיך . אונ אויף דער האנד אויבען אונ אויף דער אינווייניגסטע זייט פון האנד קומט אים וויא דר צור דה (אויפן צווייטע זייט) .

ז) די תפילין של ראש לייגט מען אויף דעם מוח געגען דאס ארט וואס צווישען ביידע אויגן .

דינים פון תפילין

צוור ה

צוור ד

אז דער אונטערשטער ברענ פון די תפילין מוז זיך
ענדיגען וואו די ווארצלען פון די דאר וויקען זיך

צוור ו

אן איבער דעם שטערען
אזו וויא עם ווייט דער
צוור ו. נען אקער דער
אונטערשטער ברענ פון
די תפילין ואל ויין אראב
נערקט אויף דעם שטערן
עטוואס דערטער פון
דיא ערשטע ווארצלען

דאר וואס וויא וויקען איבערן שטערן אזוי למשל

דינים פון תפילין ד

זיין עס ווייזט ציור ז . אונ מכל שפן זיין עס ווייזט
דער ציור ח . איז אויף אלע דיעע אופנים גלייך

ציור ח

ציור ז

זיין נאר גיט געלייגט זיין תפילין אונ די ברכה
וואס מען דאט געמאכט איז אברכה לבטלה . אויך
זען די תפילין זיינען געלייגט אויף איין זייט גיט
גראדע געגען דעם ארט וואס צווישן פיידע אויגן
איז אויך גלייך זיין גיט געלייגט זיין תפילין אונ
די ברכה איז אברכה לבטלה .

(ח) די רצועה פון תפילין של ראש דארף זיין
שטארק הערוף געהייקט אויף דעם קאפ דאס די
תפילין זאלן זיך נישט האלטן אויף איין ארט אונ דר

דינים פון תפילין

קשר פון די תפילין מוז קומען הינטערן קאפ אויף
די האר פון דער גריבעל וואו דער קאפ ענגיגט ויך
אבערן האלז און נאכן ניט נידעריג און ניט העכר.
(ט) די תפילין של יד מוז מען לייגען אויף דר
נאקעטע האנד און דעם של ראש אויף די האר פון
קאפ. (ווער עס האט קיין דא- אויפן קאפ מוזען די
תפילין לייגען אויף דעם היילען קאפ). עס טא-
ניט זיין קיין חציצה צווישען. ווער עס האט ח"ו אין
מכה אויף דער באנד לייגט ער די תפילין אויף נס
פראקטער אָפּר אָן אָפּרָה.

מען דארף לייגען די תפילין שטייענדיג. אט
צווישן של יד און צווישען של ראש טאר מען ניט
מפסיק זיין אפילו מיט אמן, יהא שמייה רבא אדער
אפילו מיט קדושה ער נאל גאר צו הערין און מכות
זיין וואס קהל זאגט און מען טאר ניט ווינקען מיט
דיא אויגן אדר וויזען מיט די פינגער אָפּר אָן מען
האט מפסיק זינען אפילו מער ניט מיטן ווינקען
מוז מען אָן ריהרען דעם של יד און מאכען גאָד
אָמא די ברכה להגות תפילין.

דנים פון תפילין

ה

יא) פאר נישט ווען מען האט נישט מ'הר נאר
איינעם פון בידע תפילין אדער ווען מען קאן דורך
אין קאנקרעט נישט מער לייגן נאר איינעם פון
ביידע. זאל ער לייגן וואס ער קאן. לייגט ער
דעם של יד אליין זאגט ער ד' ברכה להניח תפילין.
לייגט ער אפר דעם של ראש אליין זאגט ער בידע
ברכות. להניח תפילין אונז על מצות תפילין. דער
גאד זאגט ער ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.
יב) ווען מען האט די תפילין אויף זיך טאר
מען נישט עסן אונז נישט שלאפן. אויך טאר מען אין
זיך נישט אריין גיין אין פאר אד' ד' אין אין אדער
אד'ט וואו עס אין נישט ריין. אויך מוז מען שטענדיג
אין זינען האבן אז די תפילין זיינן טייליק גיין זאל
זיך נישט לייגן צו פוסן אין בעט זיך אין דר גייט
אדער אויף איין אונז ריין אד'ט.

יג) ווען מען האט אונז געטאן די תפילין זיך
מען מוז ארויס גיין דרויסען. וויא מען קומט צוריק
אריין אונז לייגט זיך וידער מוז מען זיך אפער
זיך מאכן די ברכות. ווען ער האלט אפער זיך

דינים פון תפילין

אין די ברכות פון קריאת שמע. דאס הייסט פון
 יוצר אויך אונז ווייטער טאר ער די ברכות פון תפילין
 גיט מאכין נאר ער רירט זיי און. און נאך שמונה
 עשרה רירט ער זיי און און מאכט די ברכות.

יד) מען טאר גיט אים טאן די תפילין ביי מען
 זאגט אפ גאנץ וואס לזיון. ראש חודש טוט מען זייא
 אים פאר מוסף. חול המועד סוכות טוט דר שלם
 און דער חזן אים פאר הליל. אבער חול המועד
 פסח טוט אים דער עולם פאר הליל און דר חזן
 נאך הליל.

טו) מען מוז די תפילין אים טאן שטייטנדיג מען
 וויקעלט אפ די רצועה פון דעם פינגער און נעמט
 אראפ דעם של ראש. דער נאך טוט מען אים דעם
 של יד. אונעם און רעכט אראפ צו נעמען דעם
 של ראש מיט דער לינגע האנט. מען טאר גיט
 אים טאן די תפילין פאר איין ספר תורה אדר פאר
 ניין רבין נאר מען קערט זיך אין איין אנדער ניט
 און טוט זייא אים

טז) זייא נאכט טאר מען קיין תפילין גיט לייגן.

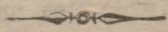
דינים פון תפילין

יז) מען מוז היטען די רצועות זאלן זיין מיט
דעם שווארצען זייט דרויסען.

יח) מען טאר נישט האפן קיין היסח הדעת פון
די תפילין אויסר אין שמענה עשרה און לעהרנענדיג
און מען מוז באייבער ועהר אַזש אנטאפען דיא
תפילין כדי מען זאל זיך אן זיי נישט פאנגעסן מען
טאמט פריער דעם שך יד נאכהער דעם של ראש.

יט) איבער דעם איז מען זיך נוהג אן צו טאפן
די תפילין ווען מען זאגט ישמחי השמים ותנל הארץ
(ביידע מאל) און פותח את ירך. און ווען מען
זאגט די ברכה יוצר אור ובורא השך און ביי יוצר
המאורות אויך ווען מען זאגט אין ק"ש וקשרתם
לאות על ירך ודיו לטוטפות בין עיניך און בייא
נאל ישראל.

כ) די מצוה פון תפילין איז נוהג גאר אי די
זאפען טעג אָבער נישט שבת און נישט יום טוב:

בְּחִינָה (להראב"י)

על משקל חנוכה ויתר וחנוכה . כל חטעות ויתר וכל חטעות
בדלת וכן בסוגר :

בן אֲדָמָה יִזְכֹּר בְּמִוֹלְדָתוֹ .

כִּי לַעֲתָה קָמַן יִשׁוּב לְיִוֹלְדָתוֹ :

קוים וְהַצִּלַּח אָמְרוּ לְבֵן חָמֵשׁ .

מֵעֲלוֹתָיו עוֹלִים עֲלוֹת שֶׁמֶשׁ .

בֵּין שְׁנֵי אָם יִשְׁכַּב וְלֹא יִמָּשׁ .

צִוְאֵרֵי אָב יִקַּח לְמַרְכָּבָתוֹ :

כִּי לַעֲתָה קָמַן יִשׁוּב לְיִוֹלְדָתוֹ .

מֵה תְּאִיצוֹן מוֹסֵר לְבֵן עֶשֶׂר .

עוֹד מְעַט קָמַן יִגְדֵל וַיִּוָּסֵר .

דְּבָרוֹ לֹא חָן חָן וַיִּתְּבַשֵּׁר .

שֶׁעָשׂוּעֵיו יוֹלְדָיו וּמִשְׁפָּחָתוֹ :

כִּי לַעֲתָה קָמַן יִשׁוּב לְיִוֹלְדָתוֹ .

מֵה גְעִימִים יָמִים לְבֵן עֶשְׂרִים .

קָל כַּעֲפָר הוֹלֵךְ עָלֵי הָרִים .

בָּזוּ לְמוֹסֵר לֹעֲגֵי לְכֹן מוֹרִים .

יַעֲלֵת חָן חָבֵל וּמִלְבָּדָתוֹ :

כִּי לַעֲתָה קָמַן יִשׁוּב לְיִוֹלְדָתוֹ .

בחינה

- בן שלשים נפל ביד אשתו .
- קם והביט הנו בתוך רשת .
- ילחצוהו סביב בני קשת .
- משאלות לב בניו ולב אשתו :
- כי לעת קץ ישוב ליולדתו .

- גע ונכנע משני לארבעים .
- בחקו אם רע ואם נעים .
- רץ לדרך . ויעזוב רעים .
- על עמלו יעמד במשמרתו :
- כי לעת קץ ישוב ליולדתו .

- בן המשים יזכור ימי הכל .
- יאכל כי קרבו ימי אכל .
- בו בעיניו את כל יקר תבל .
- כי יסחד פן קרבה עתו :
- כי לעת קץ ישוב ליולדתו .

- שאלו סה היה לבן ששים .
- אין במעשיו בדים ושרשים .
- כי שריתו דלים ונהלשים .

לא יקומון אתו במלחמתו :

• כִּי לַעֲתָה קָץ יָשׁוּב לְיִזְלָדְתּוֹ .

אם שְׁנֹתָיו נִגְעוּ אֵלַי שְׁבָעִים .

אֵין דְּבָרָיו גְּדֹאִים וְנִשְׁמָעִים .

רַק לְמִשְׁאֵה יְהִיָּה עָלַי רַעִים .

מֵעַמָּם עַל נַפְשׁוֹ וּמִשְׁעַנְתּוֹ :

• כִּי לַעֲתָה קָץ יָשׁוּב לְיִזְלָדְתּוֹ .

בֶּן שְׁמוֹנִים טָרַח עָלַי בְּנִי .

אֵין לְבָבוֹ אֶתוֹ וְלֹא עֵינָיו .

בַּיּוֹ לְיִזְדְּעִיו לְעַג לְשִׁכְנִי .

רֹזֵשׁ בְּכֹחוֹ גַם לְעִנְהָ פֶתוֹ :

• כִּי לַעֲתָה קָץ יָשׁוּב לְיִזְלָדְתּוֹ .

אַחֲרֵי זֹאת כַּמַּת יְהִי נֹחֵשׁב .

אַשְׁרֵי אִישׁ נִהְשָׁב לְגַר הַתּוֹשָׁב .

אֵין בְּלִבּוֹ רַעִיוֹן וְלֹא מִהְשָׁב .

רַק לְאַחֲרִית נַפְשׁוֹ וּמִשְׁבָּרְתּוֹ :

• כִּי לַעֲתָה קָץ יָשׁוּב לְיִזְלָדְתּוֹ .

שזיתי ה' לבגדי תמיד הוא כלל גדול בתורה ובמעלות הפלדקים אשר
הולכים לפני האלהים. כי אין ישיבת האדם ותנועותיו ועסקיו והוא לבד
בנישו כיוצא האדם ותנועותיו ועסקיו והוא לפני מלך גדול. וכשיש האדם
אל לבו שהמלך הגדול הקב"ה אשר מלא כה"כ עומד עליו ורואה במעשיו חיד
יעים אליו היראה וההכנעה בפחד השי"ת ובשמתו ממנו תמיד. ולא יתנייש
מפני ב"א המלשיגים עליו בעבודת השי"ת. גם בהלכנו לכת ובשכנו על משכנו
ידע לפני מי הוא שוכן. וכשישגור משנתו (ישהה רק מעט מפני הסכנה ואלה"כ)
יסבך כאלו ויקום בזריזות לעבודת בוראו ית"ש. וישים אל לבו שאם ילך
ללכת לעבודת המלך יקום ולא יתשל למען למצוא חן בעיני המלך. עכ"ל
לעבודת מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. ובהקיצו יאמר

**מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם שֶׁהַחֲזַרְתָּ
בִּי נְשַׁמְתִּי בַחֲמִלָה. רַבָּה אֲמוֹנְתֶךָ :**

דרך דיני ברכת ציצית החיים

(א) יתעטף בציצית מעומד ויברך מעומד על סלית גדול להתעטף בציצית ועל
סלית קטן על מצות ציצית : (ב) צריך להפריד חוטי הציצית זה מזה קודם
לבישה ולברוק אם הם כשרים שלא נפסקו : (ג) אם לובש סלית קטן כשאין
ידיו נקיים ילבושו בלא ברכה וכשימול ידיו יתעטף בציצית ויברך על מצות
ציצית או כשגובש סלית גדול יברך עליו ויכריז לפסוק גם את זה ולא א"ל
למשמש בציצית : (ד) יכוין בהתעטפו שזכו הקב"ה להתעטף בציצית כדי שזכור
כל המצוה לעשות : (ה) אם נפל סליתו שלא במתכוין מעל כל הגוף אפילו אם
נשאר בידו צריך לברך שנית כשמתעטף בו ולא דא לה מצוה אבל אם נשאר עוד
אפילו על מקלט גופו א"ל לברך שנית : (ו) גדול עונש המבטל מצות ציצית ופליח
נאמר לאחיו בכנפים הארץ וגו' והזהיר במצות ציצית וזה ורואה פני השכינס :

קודם לבישת הסלית קטן יאמר

**בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוְּנוּ עַל מִצְוַת צִיצִית :**

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתהא חשובה
מצות ציצית לפניך כאלו קימתיה בכל פרסיה ודקדוקיה
ובינותיה ותריג מצות התלויים בה אמן סלה :

בטבת בריקם לילית על מלית גדול קודם ברכת יחמי זה

ברכי נפשי את יי אלהי גדלת מאד הוד והוד
לבשת : עמה אור בעלמה נומה שמים פיריעה :

קודם עשימת העליה גדול יחמי זה

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו ליחד
שם י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל . תריני מתעסק
גופי בציצת בן תתעסק נשמתי ורמ"ח אברי ושם"ה נירי באור
חציצת העולה תרי"ג וכשם שאני מתכפה במלית בעולם הזה
בך אופה לחלוקא דרבנן ולמלית נאה לעולם הבא בגן עדן .
ועל ידי מצות ציצת תנצל נפשי ורוחי ונשמתי ותפילתי מן
החיצונים והמלית יפחש כנפיו עליהם ויצילם פנשר יעיר קנו
על גזוליו ירחף ותהא חשובה מצות ציצת לפני הקדוש ברוך
הוא פאלו קימתיה בכל פרסיה ודקדוקיה וכונותיה ותרי"ג
מצות התלויים בה אמן סלה :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו להתעסק בציצת :

ויבסח ראשו בעלית ויחמי זה

מח יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל פנפיה יחסיון : יחין
מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם : פי עפה מקור חיים באודך
נראה אור : משך חסדך ליודעיה וצדקתך ללשרי לב :

דרך דיני תפלין החיים

(6) מקום הנחת פסליו של יד הוא נבשר המסוח שנהלי עשם הממוך למללע נכחאנן :
(7) יש לזכור שלא יזוז הקשר מהפסליו : (8) מקום הנחת של ראש מהמחלם
עיקרי הש"ס בהמלח עד סוף המקום שמוחו של סינוק רופס : (9) הקשר כרד
מיסיה מלצורי הראש נאמצע העורף והקליפה שהיה נגד בין העינים ולא יפס

לכאן ולכאן : (ה) אין לחלוץ התפלין עד אחר ק"י שלאחר עלינו וצ"ח קודם
 פוסק. ובחוש"ס קודם הלל ובחוש"פ הכבוד חו"ל"ן קודם הלל והש"ן אחר הלל :

קודם הכנס תפלין יאמר זכ

לשם יהוד קדשא בריך הוא ושכינתיה ברחילו ורחמי
 ליחד שם ייה ביה ביתדא שלים בשם כל ישראל. הנני מבין
 בהנחת תפלין לקים מצות בוראי שצונו להניח תפלין ככתוב
 בתורה וקשרתם לאות על ידך וחדו למטפת בין עיניך והם
 ארבע פרשיות אלו. שמע. והיה אם שמוע. קדש. וזה כי
 יבאך. שיש בהם יחוד ואחדותו יתברך שמו בעולם ושצנפור
 גסים ונפלאות שעשה עמו בהוציאנו ממצרים. ואשר לו הכח
 והממשלה בעלזונים ובהתחנים לעשות בהם פרצונו. וצונו
 להניח על תרד לזכרון זרוע הנטויה ושהיא נגד הלב לשעבד
 ביה תאות ומחשבות לבנו לבודתו יתברך שמו. ועל תראש
 נגד המוח שהנשמה שבמוחי עם שאר חושי וכחתי כלם יהיו
 משעבדים לעבודתו יתברך שמו. ומשפע מצות תפלין יתמשך
 עלי להיות לי חיים ארוכים ושפע קדש ומחשבת קדושות בלי
 חרור הטא וען כלל ושלא יפתנו ולא יתגרה בנו יצר הרע
 ויניחנו לעבוד את יי כאשר עם לבנו. ויהי רצון מלפניך יי
 אלהינו ואלהי אבותינו שתהא חשובה מצות הנחת תפלין לפני
 הקדוש ברוך הוא באלו קימתיה בכל פרטיה ודקדוקיה וכונותיה
 ותרני מצות התלויים בה אמן סלח :

וייית כל יד סתול וקודם הקשרים יצרך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
 קדשנו במצותיו וצונו להניח תפלין :

וְלַחֲמֵי יְמִית תְּסַלֵּחַ עַל רֵאשִׁית זֵיתֶיךָ
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת תְּפִלִּין:

וּמִכֹּף יָמֶיךָ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

וּמַחְכְּמָתְךָ אֵל עֲלוּיִן תֵּאֲצִיל עָלַי • וּמִפִּינֶתְךָ תִּכְיַנְּנֵי וּבַהֲסֵדְךָ
 תִּגְדִּיל עָלַי • וּבַגְּבוּרָתְךָ תִּצְמִית אִיבֵי וְקַמִּי • וְשִׁמֵּן הַטּוֹב תִּרְיַק
 עַל שְׂבַעַת קַנְי הַמְּנוּרָה • לְהַשְׁפִּיעַ טוֹבָךָ לְבְרִיּוֹתֶיךָ : פֹּהֵחַ אֵת
 יָדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכֹל חַי רִצּוֹן :

וְכוֹרֵךְ נִי כְרִיכּוֹם עַל חֲלָצֶיךָ כְּחַלְצֵיכֶם וְיֵאמֵר

וְאַרְשָׁתֶיךָ לִי לְעוֹלָם : וְאַרְשָׁתֶיךָ לִי בְצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט
 וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים : וְאַרְשָׁתֶיךָ לִי בְּאַמּוּנָה וּנְדַעַת אֵת יי :

לְאַחֵי הַנְּחִת תְּפִלִּין יָאמֵר מִרְעָה זוֹ

שְׁמוֹת יי

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:	נִשְׁבַּע לְאַבְתָּיִךְ לַתְּתִלֶּךָ אֶרֶץ
קִדְּשִׁי לִי כָל-בְּכוֹר פֶּטֶר כָּל-רֶחֶם	זֶבֶת חֶלֶב וּדְבַשׁ וְעֵבֶרֶת אֶת-
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה לִי	הָעֵבֶדָה הַזֹּאת בַּחֲדָשׁ הַזֶּה :
הוּא : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-ה' עֲזָכֹר	שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מִצֵּת וּבַיּוֹם
אֶרְצֵה-יּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יֵצְאתֶם	הַשְּׁבִיעִי חַג לִיהוָה : מִצֵּת יֹאכַל
מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים כִּי בַחֲזֹק	אֵת שִׁבְעַת הַיָּמִים וְלֹא-יִרְאֶה לָּךְ
יָד הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם מִזֶּה וְלֹא	חֲמִץ וְלֹא-יִרְאֶה לָּךְ שְׂאֵר בְּכֹל-
יֹאכַל חֲמֵץ : הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים	נְבִלָה : וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא
בַּחֲדָשׁ הָאֵבִיב : וְהָיָה כִּי-יָבִיאֲךָ	לֵאמֹר בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְהוָה לִי
יְהוָה אֶל-אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי	בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם : וְהָיָה לָּךְ לְאוֹת
וְהֵאמְרִי וְהַחַוִּי וְהַיְבוּסִי אֲשֶׁר	עַל-יָדְךָ וְלִזְכֹּרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ לְמַעַן

והיה כִּי־יִשְׁאַלְךָ בְּנֶךָ מָחָר לֵאמֹר	תְּהִיָּה תִזְכֹּרְתָּ יְהוָה בְּפִיָּךְ כִּי בִיד
מֵהַזֹּאת וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כַּחֲזוֹן יָד	חֻזְקָה הוֹצֵאתָ יְהוָה מִמִּצְרַיִם :
הוֹצִיאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם מִבֵּית	לְשִׁמְרֵת אֶת־הַחֲקוּדָה הַזֹּאת
עַבְדִּים : וַיְהִי כִּי־הִקְשֶׁה פְרַעֲוֹ	לְמוֹעֵדָה מִיָּמִים יָמִימָה : וְהִיָּה
לְשַׁלְּחֵנוּ וַיִּהְרַג יְהוָה כָּל־בְּכוֹר	בְּיַבֵּאתָ יְהוָה אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכוֹר אָדָם	כַּאֲשֶׁר נִשְׁפַּע לָךְ וְלֹא־בְתִיךְ
וְעַד־בְּכוֹר בַּהֲמָה עַל־פִּנְי אֲנִי	וְנִתְּנָה לָךְ : וְהַעֲבַרְתָּ כָּל־פֶּטֶר
זֶבֶת לַיהוָה כָּל־פֶּטֶר רֶחֶם	רֶחֶם לַיהוָה וְכָל־פֶּטֶר יֶעָנֵךְ
הַזְּכָרִים וְכָל־בְּכוֹר בְּנֵי אִפְרָיִם :	בַּהֲמָה אֲשֶׁר יְהִי לָךְ הַזְּכָרִים
וְהִיָּה לְאוֹת עַל־יָדְכָה וְלִמְזֻמַּת	לַיהוָה : וְכָל־פֶּטֶר חֲמֹר תִּפְדֶּה
בֵּין עֵינֶיךָ כִּי כַחֲזוֹן הוֹצִיאֵנוּ	בְּשֶׁה וְאִם־לֹא תִפְדֶּה וְעֲרַפְתּוּ
יְהוָה מִמִּצְרַיִם :	וְכָל בְּכוֹר אָדָם בְּבִנְיָה תִפְדֶּה :

תפלת שחרית

שָׁמַע בְּכַוְנָתְךָ כֹּה־לִי הַיְיָ אֱלֹהִים נְהַלְךָ בְּרַגְלֶיךָ :
בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלְךָ בְּרַגְלֶיךָ :

מֵה פִּבְּנו אֱהַלֶיךָ יַעֲקֹב מִשְׁכְּנֵהֶיךָ יִשְׂרָאֵל :
וְאֲנִי בְּרַב חֶסֶדְךָ אָבֵא בֵּיתְךָ אֲשֶׁתַּחֲוֶה אֵל הַיּוֹכֵל
קִדְשֶׁךָ בְּיִרְאַתְךָ : יי אֱהַבְתִּי מְעֹזֶיךָ בֵּיתְךָ וּמְקוֹם
מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ : וְאֲנִי אֲשֶׁתַּחֲוֶה וְאֶכְרַעֶה אֶבְרַכְהִי
לְבָנֶיךָ יי עֲשֵׂי : וְאֲנִי תִפְלַתִּי לָךְ יי עַת רְצוֹן אֱלֹהִים
בְּרַב חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי בְּאֵמַת יִשְׁעֶךָ :

אָמֵן פְּעוּזָא מְלוּנָג (אֲוֹאוֹנִינָג יִזְדֵּךְ קְנִיעֵן יִטְיִין בְּאִשְׁעֵי־ס)

תפלת שחרית

אָדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מָלַךְ בְּמִצְרַיִם כָּל יְצִירֵי נִבְרָא:
 לַעֲת נַעֲשֶׂה־תִּי בְּחַפְזוֹ כֵּל . אֲזִי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא:
 וְאַחֲרֵי כְּבִלּוֹתֵי הַכֵּל . לְבִדּוֹ יִמְלֹךְ נוֹרָא : וְהוּא
 הָיָה וְהוּא הַנּוֹה . וְהוּא יְהִיָּה בְּתַפְאֲרָה : וְהוּא
 אֶחָד וְאֵין שְׁנַי . לְהַמְשִׁילֵי לוֹ לְהַחֲבִירָה : בְּלִי־
 רֵאשִׁית בְּלִי תְּכִלִּית . וְלוֹ הָעֵז וְהַמְשָׁרָה : וְהוּא
 אֵלֵי וְחֵי גְּאֵלֵי . וְצוֹר חֲבִלֵי בְּעַת צָרָה : וְהוּא
 נְפִישׁ וּמְנוּסֵי לִי . מְנַתֵּי כּוֹסֵי בְּיוֹם אֶקְרָא :
 בְּיָדוֹ אֶפְקִיד רוּחֵי . בְּעַת אִישָׁן וְאַעִירָה :
 וְעַם רוּחֵי גְּוִיתֵי . יֵי לִי וְלֹא אִירָא :

- (א) יְגַדֵּל אֱלֹהִים חֵי וְיִשְׁתַּבַּח . נִכְצָא וְאֵין עֵת אֶל מְצִיאֹתוֹ :
- (ב) אֶחָד וְאֵין יְחִיד כִּיחֻדוֹ . נַעֲלֵכֵי וְגַם אֵין סוֹף לְאַחֲדוּתוֹ :
- (ג) אֵין לֹא דְמוּתֵי הַגּוֹף וְאֵינוֹ גּוֹף . לֹא נִשְׁדָּקֵי אֵלֵי קְדֻשָׁתוֹ :
- (ד) קְדֻמּוֹן לְכֹל דְּבַר אֲשֶׁר נִבְרָא . רֵאשׁוֹן וְאֵין רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ :
- (ה) הַנּוֹס אָדוֹן עוֹלָם לְכֹל נוֹצֵרֵי . יוֹרֵה גְּדֻלָּתוֹ וּמַלְכוּתוֹ :
- (ו) שְׁפַעֵי נְבוּאָתוֹ נִרְנָו . אֶל אֲנָשֵׁי סְגֻלָּתוֹ וְתַפְאֲרָתוֹ :

(א) אִירָד (ב) אֲשַׁעֲפַנִּים (ג) בְּאִשְׁמִינֵי נִיוָאֲרִין (ד) וּעַן עַם גִּיעַם פֶּאֶר
 לְעַנְדַּעַם וּוְעַן (ג) צוֹ גְּלִיכֵן (ד) צוֹ בְּהַעֲפִין (א) אֶסְפֵּי (ה) הַעֲרִשְׁאֲפַם
 סִין סִייל (ס) מִיין דַּרְהִיבֶשֶׁר (ז) אֵין אַרְעֻסְנֵי (ח) דָּר סִייל (ט) מִין
 קַרְפַּר (א) אֵין גְּלוּבָה (ב) פְּרִהֲוִילֵן (ג) צוֹ וִיין אֵינִיקִיט (ד) אֵין שְׁמֵאֵלִים
 יֵאֲצִין (ז) דָּר עֲרִשְׁרִי (ח) אֵין בְּאִשְׁפַּנִּים (ט) עַד וּוִיזִים (י) פְּלִיסְנֵי

תפלת שחרית

ר

- (ח) לאַקם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמִשְׁחַת עוֹד . נְבִיא וּמַבְיִטִים אֶת תְּמוֹנֹתָיו :
- (ט) תּוֹרַת אֱמֶת נָתַן לְעַמּוֹ אֵל . עַל יַד נְבִיאָו נֶאֱמַן בֵּיתוֹ :
- (י) לֹא יִחְלִיקֶיךָ הָאֵל וְלֹא יִמְרֵיךָ דָתוֹ . לְעוֹלָמִים לְוֹלְדוֹתָו :
- (יא) צוֹפֵהֶם וְיוֹדֵעַ סְרַרֵינוּ . מִבֵּית לְסוֹף דְבַר בְּקִדְמָתוֹ :
- (יב) נֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶד כְּמַפְעֵלוֹסִי . נֹתַן לְרָשָׁע רַע כְּרַשְׁעָתוֹ :
- (יג) יִשְׁלַח לְקֶץ הַיָּמִינוֹסִי מְשִׁיחֵנוּ . לְפָדוֹת מַחְפֵּיִי קֶץ יִשְׁוֹעָתוֹ :
- (יד) מֵתִים יַחִיהַ אֵל בְּרַב חֶסֶדוֹ . בְּרוּךְ עֲדֵי עַדִּים עִם תְּהַלְתוֹ :

**בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יְיָדִים:**

**בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם בְּחֶכְמַת
יְבִרָא בּוֹ נִקְבִים נִקְבִים חֲלוּלִים חֲלוּלִים גְּלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵי כְּפֹא
קְבוּדָךָ שֶׁאִם יִפְתַּח אֶחָד מֵהֶם אִו יִפְתַּח אֶחָד מֵהֶם אִי אִפְשָׁר
לְהִתְקַים וּלְעַמּוֹד לִפְנֵיךָ אִפְלוּ שְׁעָרָ אַחַת : בְּרוּךְ אַתָּה יי
רוֹמָא כָּל בְּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת :**

**בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְעִסּוּקִי בְּדַבְרֵי תּוֹרָה:**

**דְּהִיח (ח) חֵין לַעֲנוּת אֲמוֹן אַחַר לַעֲסוּק כְּדָם עַל הַמְלַמֵּד תּוֹרָה לַעֲמִי כִי הַכֵּל
בְּרַכָּה אַחַת הִיא וְדַבּוּק לַמַּעֲלָה וּלְכֹן לַעֲוֹת וְהַשְׂרֵב נֹא בִּרְאִי : (ג) הַמַּשְׁכִּים
שֶׁהֵם אֹרֵחַ הַיּוֹם יִנְדָּר כְּהֵם וְהָף אֵם יִשְׁן אַחֲרֵי חֵם לְחֹזֵר וּלְנִכְדָּר : (ג) נִישׁוּר
כֵּל הַכִּילֵם חֵיב לְנִכְדָּר כְּהֵם וּנְכוּן שִׁישְׁמַע כְּהֵם מֵאִישׁ אַחַר וּיִאֲמַר לוֹ שִׁיכוּן
לְהַצִּיל וְהוּא יִשְׁכוּן לְלֹאֵת זֵיעָה אֲמוֹן וְמַהֲנִי : (ד) אֵם מְסוּפָן אֵם כְּדָר כְּהֵם
הֵיב לְנִכְדָּר בְּרַכָּת אֶרֶב כִּרִי נְנוּ עִם שְׁנִית :**

**חַטֵּי קוֹקֵס יִפְתַּח בְּיָמֵינוּ וְעַל אֲנִידְעוּן יִשְׁעֵי קוֹקֵס יִשְׁעֵי יְיָן מֵאֵן
סַמְעֵי וְזוּאֵם הָאֵן יִשְׁאֵיב נִיחְאֵשׁן אֶרְעֵהְרִין יִצֵּב בְּלִשְׁעֵי מִינָן**

תפלת שחרית

?

והערבתי נא יי אלהינו את דברי תורתך
 בפנינו ובפיות עמך בית ישראל ונהיה אנחנו
 וצאצאינו (וצאצאי צאצאינו) וצאצאי עמך בית
 ישראל כלנו יודעי שמך ולומדי תורתך לשמה:
 ברוך אתה יי המלמד תורה לעמו ישראל:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
 בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו:
 ברוך אתה יי נותן התורה:

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן נאל בניו לאמר
 כזה תברכו את בני ישראל אמור להם:

יברכה יהוה וישמרה: יאר יהוה ופניו אליה
 ויחנה: ישא יהוה ופניו אליה וישם לה שלום:
 ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם:
 אלו דברים שאין להם שעור הפארה והפבורים (והראיון)
 וגמילות חסדים ותלמוד תורה: אלו דברים שאדם אוכל
 פרותיהם בעולם הזה והקרן קיימת לו לעולם הבא. ואלו הן כבוד
 אב ואם וגמילות חסדים והשפעתו בית המדרש שחרית וערבית
 והכנסת ארחים ובקורים (תולים וחכמת פלה ולויתו) הפת ועיון (

סאוג מאך וים (סאוג אונזערע קינדער (סדאם ברעג פעל: (סערשט
 צייטיגע פרוכט (סדאם גיזעהען ווערין דרייא מאל אין יאר אין
 ביהמקי (ספריא אויף שטיין (סא-דמועהן (בעגלייטין (בעטראכטן

הַפֶּלֶא וְהַבְּאֵת שְׁלֹם בֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ וְתַלְמוּד תּוֹרָה כַּנִּגְדֵּךְ פֶּלֶם :
 דְּהִיךְ הַיְעָר בְּלִילָה לֹא יֵאמַר בְּרַכַּת אֱלֹהֵי נַשְׁמָה וּנְכוֹן לומר בְּלֵא עַם וּמַלְכוּת :
 אֱלֹהֵי נַשְׁמָה שְׁנַתַּת בִּי מִהוֹרָה הִיא אֶתְּךָ
 בְּרֵאתָ אֶתְּךָ יְצַרְתָּהּ אֶתְּךָ נִפְחַתְתָּהּ בִּי וְאֶתְּךָ
 מִשְׁמֵרָה בְּקִרְבִּי וְאֶתְּךָ עֲתִיד לְמִלָּה מִמֶּנִּי
 וְלִהְיוֹרָה בִּי לְעֲתִיד לְבֹא כֹל זְמַן שֶׁהַנַּשְׁמָה
 בְּקִרְבִּי טוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
 רַבּוֹן כֹּל הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כֹּל הַנַּשְׁמוֹת : בְּרוּךְ אַתָּה
 יי הַמַּחְזִיר נַשְׁמוֹת לַבְּגָדִים מֵתִים :

דְּהִיךְ (ה) הַמַּשְׁכִּים קוֹדֵם אוֹר הַיוֹם לֹא יִבְרַךְ בְּרַכַּת אֲשֶׁר נִתַּן לַשְׁמַיִם בֵּינָה כֹּל
 שִׁיאוֹר הַיוֹם וְכִדְעֵבֶד יֵלֵא וְדוֹקָא אִם נִירַךְ לְאַחַר חַיִּים : (ג) נִירַךְ
 וְדוֹקָא כַּפּוּסִים קוֹדֵם מִתִּיר אֲבוֹרִים שׁוֹב לֹא יִבְרַךְ מִתִּיר אֲבוֹרִים : (ב) אִם
 נִיטֵר כֹּל הַלַּיְלָה לֹא יֵאמַר בְּרַכַּת הַמַּעֲזִיר שֶׁנָּה עַם וּמַלְכוּת : (ד) אִין לַעֲנוֹת
 אֲמֵן אַחַד וְהַנּוֹמֵ מַעֲשֵׂי כִי הַכֹּל בְּרַכַּת אַחַת עַד לַעֲמוֹ יִשְׂרָאֵל לִכֵּן נִכּוֹן לומר

וְהִי לְכוֹן בְּרַכָּו :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 נָתַן לַשְׁמַיִם בֵּינָה לְהַבְּחִינוֹ בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁלֵא עֲשִׂנוּ גְבוּי:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁלֵא עֲשִׂנוּ עֶבֶד:
 בְּ"א יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁלֵא עֲשִׂנוּ אִשָּׁה:
 בְּ"א יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁעֲשִׂנוּ כְּרִצּוֹנוֹ:

(א) הַאֲהָבִים אִיר גַּפְאֲרַמֵּט (ב) הַאֲהָבִים אִיר אַרְיִין גַּבְלָאֲזֵן (ג) אֲנִי גַבְרִיטֵי צִוִּי
 מוֹיִסְעַק עַרְפָּר (ד) צוֹם הָאֵן (ה) צִוִּי פֶרֶשְׁטִיין (ו) עַד הַאֲמִיר נִימֵ בְשֵׁאֲפִין

כְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם פּוֹקֵחַ (עוֹרִים):
 כְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מְלִבֵּי שְׁעָרַיִם:
 כ"א יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מְתוּרָה (אֲסוּרִים):
 כְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זוֹקֵף (כְּפוּפִים):
 כ"א יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם רוֹקֵעַ (הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם):
 כ"א יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֹׁעֵשֶׂה לֵּי כֹל צָרָתָם:
 כ"א יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם תַּמְכִּין (מְצַדֵּי גְבוּרָה):
 כ"א יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲזוּרָה (יִשְׂרָאֵל בְּגְבוּרָה):
 כ"א יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עֲזוּמָה (יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאֵרָה):
 כְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן לֵיעָף כֹּחַ:
 כְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּעֲבִיר
 שְׁנָה (מַעֲפֵעֵי) :

וַיְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 שְׁתַּגְּדִילֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ וּרְבִקְנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְאַל
 תִּבְיָאֵנוּ לֹא לִידֵי חַטָּא וְלֹא לִידֵי עֲבָרָה וְעֵין וְלֹא

(דוּא מַאכְסַט זַעְהַענְדִּיג בְּלִיגְדַע (נֶאֱקַמְטַע (בִּינְדַעכְס אַפּ
 וְאַבּוֹנְדַע (שְׁמַעְלַכְס אִוְיָ (אִינְגְּבִיגְנַע (שְׁפִרִיכְס אִוִּים (מִיין
 בְּדַעַרְפְּנִים (בְּרִיטְסַט אִן (טְרִישׁ (פּוֹן מַעַנְשִׁין (גְּאָרְטִילְסַט אַרוֹם
 (בַּעַקְרִינְסַט (צוֹם שְׁוֹאכִין (שְׁלֶאָף (אִוְג דְּרַעַמְלִוּג (פּוֹן
 פִּינַע בְּרַעַמֵן (דוּ וְאַלְסַט אִוְגוּ אִיין גַּעוּוֹאֵנֵן (אִוְג בְּהַעַפְס אִוְגוּ

תפרת שתריח

לִידֵי נְסִיזִין וְלֹא לִידֵי בְזִיזִין וְאֵל תְּשַׁלְּטִים בְּנֹו יֵצֵר
הָרַע וְהִרְחִיקֵנוּ מֵאָדָם רָע וּמַחְבֵּר רָע וְדַבְּקֵנוּ
בְּיֵצֵר הַטּוֹב וּבְמַעֲשֵׂים טוֹבִים וְכוּפִי אֶת יֵצֵרֵנוּ
לְהִשְׁתַּעֲבֹד לָךְ וּתְנֵנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לַחֵן וּלְחֶסֶד
וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינַי כָּל רוֹאֵינוּ וְתִגְמַלְנוּ
חֲסָדִים טוֹבִים : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹמֵל חֲסָדִים
טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואהי אבותי שתצילני היום ובכל יום
מעיו פנים ומעוזות פנים מאדם רע ומחבר רע ומשכן רע ומפגע
רע ומשטן המשחית מדין קשה ומבעל דין קשה בין שהוא
בן ברית ובין שאינו בן ברית :

אלהינו ואלהי אבותינו וזכרנו בזכרון טוב לפניך ופקדנו
בפקדת ישועה ורחמים משמים שמי קדם וזכר לנו יי אלהינו
אהבת הקדמונים אברהם יצחק וישראל עבדיך את הברית ואת
החסד ואת השבועה שנשבעת לאברהם אבינו בחד המזריה ואת
העקדה (שעקד את יצחק בנו על גבי המזבח פפתוב בתורתך:
ויהי אתר הדברים האלה | ויאמר קח נא את בנה את-
האלהים נסחו) את-אברהם יחידך אשר-אהבת את-יצחק
ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני: וקח לך אל-ארץ הצריה והעלית

(א) מאכין גיוועלטיגין (א) אונ בייג איין (א) איבער גיגעפן ציא זיין
(א) פון דיא הימלען (א) דיא בינדונג (א) ער האט גיפרובט

אברהם אלהים יראה לך השת
 לעלה פני וילכו שניהם יחדו :
 ויבאו אל המקום אשר אמר לך
 האלהים ויבן שם אברהם את
 המזבח ויערקי את העצים
 ויעקד את יצחק בנו וישם אתו
 על המזבח מפועל לעצים וישלח
 אברהם את ידו ויקח את
 המזבח לשחט את בנו ויקרא
 אליו מלאך יהוה מן השמים
 ויאמר אברהם אברהם ויאמר
 הנני ויאמר אליתשלח ידך
 אל הצער ואלתעש לו מאומה
 כי יעתה ידעתי כי ירא אלהים
 אתה ולא חשבת את בנה את
 יחידך ממני וישא אברהם
 את עיניו ורא והנה איל אחד
 נאחז בפסוק בקרניו וילך
 אברהם ויקח את האיל

שם לעלה על אחד ההרים אשר
 אמר אליך וישם אברהם
 במקד ויחבשו את חמרו
 ויקח את שני נעריו אתו ואת
 יצחק בנו ויבקעו עצים לעלה ויקם
 וילך אל המקום אשר אמר לך
 האלהים ביום השלישי וישא
 אברהם את עיניו וירא את
 המקום מרחק ויאמר אברהם
 אל נעריו שבו לכם פה עם
 החמור ואני והצער נלכת עד
 פה ונשתחוה ונשובה אליכם :
 ויקח אברהם את עצי העלה
 וישם על יצחק בנו ויקח בידו
 את האש ואת המזבח וילכו
 שניהם יחדו ויאמר יצחק אל
 אברהם אביו ויאמר אביו ויאמר
 הנני בני ויאמר הנה האש
 והעצים ואיה השתלעלה ויאמר

(א) אונ ער האם גזאטילט (ב) אונ ער האם גישפאלטן (ג) דעם שלאכט
 מעסער (ד) אונ האם איין גארדענט (ה) שמרעקן (ו) עטוואס (ז) האסט
 ניש אש גיהאלטן (ח) אנגינומען (ט) אין איינגיפלאכטענעם צוויי

תפלת שחרית

וַיֵּעָלֵנוּ לְעֹלָה תַחַת בְּנֵי : בְּרַךְ אֲבֹרְכָה וְהִרְבֵּה אֲרַבֵּה אֶת־
 וַיִּקְרָא אֲבֹרְכֵם שֵׁם־הַמְּקוֹם זֶרַעַךְ כַּכּוֹכָבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחֲלוֹלֵי
 הַיּוֹם יִהְיֶה יִרְאֵה אֲשֶׁר יֹאמֶר אֲשֶׁר עַל־שֵׁפֶת הַיָּם וַיִּרְשׁ זֶרַעַךְ
 הַיּוֹם בְּהַר יִהְיֶה יִרְאֵה : וַיִּקְרָא אֶת שְׁעַר אֵיבֹי : וְהִתְפַּרְטוּ
 מִלֵּאךְ יִהְיֶה אֶל־אֲבֹרְכֵם שְׁנֵי־תֵּן
 מִן־הַיַּיִטִּים : וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי
 נֶאֱמַר־יִהְיֶה כִּי יַעֲזֹב אֲשֶׁר
 עֲשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא
 חֲשַׁכְתָּ אֶת־בְּנֵךְ אֶת־יְחִידֶךָ : כִּי בַבָּאָר שִׁבְעֵי :

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַל־יִדְּ
 אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתּוֹכַר לָנוּ בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ כִּמוֹ שֶׁבִּבְשִׁילִי אֲבֹרְכֵם
 אֲבִינוּ אֶת רַחֲמֵיךָ מִבֶּן יְחִידוֹ וְרָצִה לְשַׁחֵט אוֹתוֹ בְּדֵי לַעֲשׂוֹת
 רְצוֹנֶךָ כִּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת פַּעֲמֶךָ מֵעַלְיָנוּ וַיִּגְלוּ רַחֲמֶיךָ עַל
 מִדּוֹתֶיךָ וְהִפְנֵם אֶתֵּנוּ לִפְנֵים מִשׁוֹרֵת דִּינֶךָ וְהִתְנַהֵג עִמָּנוּ יי
 אֱלֹהֵינוּ בְּמִדַּת הַחֶסֶד וּבְמִדַּת הַרַחֲמִים וּבְטוֹבָה הַגְּדוֹל יִשׁוּב
 חַרּוֹן אַפֶּךָ מֵעַפְּךָ וּמֵעִירֶךָ וּמֵאַרְצֶךָ וּמִבְּחַלְתֶּךָ וְקִים לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
 אֶת הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי מִשְׁהַ עֲבָדֶךָ : כִּי אֲמֹר חֲכַמְתִּי
 אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֶף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֶף אֶת בְּרִיתִי אֲבֹרְכֵם
 אוֹזֵר וְהָאָרֶץ אוֹזֵר :

לְעוֹלָם יְהִי אֲדָם יִרְאֵה שָׁמַיִם בְּסִתְּךָ וּבְגִלּוֹי וּמִזְרָה
 עַל הָאֲמֵת וְדוֹכַר אֲמֵת בְּלִבְבוֹ וּשְׁכֵם וַיֹּאמֶר :

(דֵּי רִיבִי) (אוֹיִיל) (אוֹנֵי וַיֹּא זֹאמֵר) (עַר הָאֵם אוֹנֵטֵר גִּדְרִיקֵם)

רבון כל העולמים לא על צדקותינו אנחנו
 מפילים תחנונו לפניה • פי על רחמיה הרבים •
 מה אנחנו מה חיינו מה חסדנו מה צדקותינו מה
 ישועתנו מה כחנו מה גבורתנו • מה נאמר
 לפניה יי אלהינו ואלהי אבותינו הלא כל
 הגבורים כאין לפניה ואנשי השם כלא היו
 חכמים בבלי מדעי וגבונים בבלי השכל כי רוב
 מעשיהם תהו וימי חיהם הבל לפניה ומורת
 האדם מן הבהמה אין כי הבל הבל :

אבל אנחנו עמך בני בריתך בני אברהם אהבה שנשבעת לו
 בדי המציה זרע יצחק יחידו שנעקד על גב המזבח עדת יעקב
 בנה בכורה שמא תבהת שאהבת אותו ומשמחתה ששמחת בו
 כראת את שמו ישראל וישרון :

לפיכך אנחנו חייבים להודות לך ולשבחה
 ולפארה ולברך ולקדש ולתת שבח והודיה
 לשמך • אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו
 ומה יפה ירשתנו : אשרינו שאנחנו משפיעים
 ומעריבים • ערב ובקר ואומרים פעמים בכל יום :

(א) ויא נאר נישם (ב) וויסענשאפט (ג) אונ דר גרעסער ווערסו
 (ד) מיר שפיען פריא אויף (ה) אונ מיר שפעטיגן זיך (ו) צוויי מיר

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד :

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

וקורין מרעב ולשונה של ק"ט

אתה הוא עד^י שלא נברא העולם . אתה
 הוא משנברא העולם . אתה הוא בעולם
 הזה . ואתה הוא לעולם הבא . קדש את
 שמך על מקדישי שמך . וקדש את שמך
 בעולמך . ובישועתך תרים ותגביה קרננו^י :
 ברוך אתה יי מקדש את שמך ברבים :

לכנס ספוקים וסחרזיל חין לחפוס נכס

אתה הוא יי אלהינו בשמים ובארץ ובשמי השמים העליונים .
 אמת אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון ומבלעדך^י אין
 אלהים . קבץ קניידי^י מארבע פנפות הארץ . יבירו וידעו כל
 באי עולם כי אתה הוא האלים לבדה לכל ממלכות הארץ . אתה
 עשית את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בס ומי
 בכל מעשה ידך בעליונים או בתחתונים שיאמר לה מה
 תעשה . אבינו שבשמים עשה עמנו חסד בעבור שמך הגדול
 שנקרא עלינו וקים לנו יי אלהינו מה שפתוב בעת ההיא אביא
 אתכם ובעת קבצתי^י אתכם כי אתן אתכם לשם ולתהלה^י בכל עמי
 הארץ בשובי ארץ שבותיכם^י לעיניכם אמר יי :

(א) איידר (ב) אונזר הערשאפס (ג) אונ הוצ ריד (ד) ריינע
 האפער (ה) מיין פערואמלען (ו) אונ צו אלויב (ז) אייערע גיפאנגע

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : וְעָשִׂיתָ כִּי־זָרָה
 נַחֲשֶׁת זְכַנָּוִים נַחֲשֶׁה לְרַחֲצֶהָ וְנָתַתְּ אֹתוֹ בֵּין־אֶהָל
 מוֹעֲדֶי וּבֵין־הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתְּ שָׁמָּה מַיִם וּרְחִצּוּ אֹהֶרָן
 וּבָנָיו מִמֶּנּוּ אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם : כִּבְאֵם אֶל־
 אֶהָל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ־מַיִם וְלֹא יָמְתוּ אוֹ בְגָדֵתֶם
 אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשָׂרֵת לְהַקְטִירוֹ אֲשֶׁהִי לִיהוָה : וּרְחִצּוּ
 יְדֵיהֶם וּרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמְתוּ וְהִיְתָה לָהֶם חֻק־עוֹלָם
 לִי וְלִזְרָעוֹ לְדֹרֹתָם :

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּרְחֵם עָלֵינוּ
 וְתִמְחֹל (לִמָּחֹל) לָנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ וְתִכַּפֵּר (לְנוּ) עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ
 וְתִמְחֹל וְתִסְלַח (לָנוּ) לְכָל פְּשָׁעֵינוּ וְשִׁיבָנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָא
 בְּיָמֵינוּ וּנְקַרְבֵיבֵי לְפָנֶיךָ קִרְבָּן תַּתִּיד שִׁיכַפֵּר בְּעַדְנוֹ (כְּמוֹ)
 שֶׁתַּתִּבַּת עָלֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ עַל יְדֵי מִשְׁהַ עֲבָדֶךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כְּאִמֹר :
 וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : צוֹ אֶת־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קִרְבָּנִי לְחֹטִי (לְאִשֵּׁי
 רִיחַ נִיחֹחִים) תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ :
 וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה

(אֶהָל מוֹעֵד פֶּאֶס) אֹנֵן וְיִין שֶׁמֶעַל (צוֹם וְוַאֲשִׁין) בְּעֵשְׂטִימִין
 גִּצְעֻלִים (וְעֵן זֵיִא וְעֵלִין גִּנְעָהֵן) צוֹ רִיבְעָרִין (פִּייעַר אֶפְעַר
 אֹנֵן וְאִלְמַס פֶּרְגַעֵן) גִּיָּה (אֹנֵן מִיר וְעֵלִין אֶפְעַר) כֶּפֶר אֹנֵן
 (מִיין שְׁפִייו) מִיין לִפְלִיכֵן גְּעֻרָה (אִין וְיִין בְּשִׁטִּימַע צִיִּט

תפלת שחרית

ט

כְּבָשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה י' תְּמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עָלָה
 תָּמִיד: אֶת־הַכֶּבֶשׂ אַחֵר תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר וְאֶת־הַכֶּבֶשׂ
 הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים י': וְעֲשִׂירֵת הָאִיפֹהִי
 סֹלֶת לְמִנְחָהּ בַלֹּלֶהּ בְּשֶׁמֶן כֶּתִית רְבִיעֵת
 הֶהָיִן י': עֹלֹת תָּמִיד הַעֲשִׂיהַ בְּהַר סִינִי לְרִיחַ
 נִיחַח אִשָּׁה לַיהוָה: וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הֶהָיִן לַכֶּבֶשׂ
 הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֶּדֶק נִסְךְ שְׁכָרִי לַיהוָה: וְאֶת
 הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים כְּמִנְחַת הַבֶּקֶר
 וְכִנְסוֹ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רִיחַ נִיחַח לַיהוָה:

וְשִׂחַם אֲתוֹ עַל יָרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָהּ לִפְנֵי יְהוָה חֲרָקוֹ בְּנֵי
 דָרָן הַפְּהַנִּים אֶת־דָּמוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

אֵתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַקְּטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לִפְנֵיךָ אֵת קִסְרַת
 אֲמַיִים בְּזִמְנֵי שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קִים כִּי פֶּאֶשֶׁר צִוִּית אֹתָם עַל יַד
 מֹשֶׁה נְבִיאָךָ כִּפְתוּב בַּתּוֹרָתְךָ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ קַח־לְךָ סָמִים נִסְפִים וְשַׁחֲלֵת וְחַלְבָּנָה
 סָמִים וְלִבְנָה וְזֶה־בְּכָדִי יִהְיֶה: וְעֲשִׂית אֵת־הַקִּסְרַת רַקְחָהּ מִעֲשֻׁחַ

י' יֵאֱהָרִינֶע י' דִּי אֲבַעֲנִטִין י' דִּיא כָּאִם י' צוֹא אֲשַׁפִּיּוֹ אֲפַשֵׁר
 י' צוֹמִישֵׁם י' גַּעֲשָׂמוֹסִין י' אִיִּין עַמְעַר י' אֹנֵג זִיִּין גִּיסוֹנֵג י' אִיִּין
 וְחִילִיגִין אֲרַם י' זֹאֵל מַעַן גִּיסִין י' שְׁמֵאֲרַקֵּע חִיִּין י' זִוִּיִּים י' אֹנֵג זִי
 וְאֵלֵן שְׁפָרִינְנֵעַן י' דִּי גַעֲוִירֵךְ י' בְּאֵלֹאִם י' אֹנֵג זַעֲנָאֵגִיל י' אֹנֵג
 גַּאֲלָבָא י' אֹנֵג וְוִירִוִיךָ י' קַלְאֲרֵעַ י' גִּלְיִיךָ וְוִיכְסִיגִין י' צוֹ מִישֵׁם

וְקָחֵם (מִמְלַחֵם) שֶׁהוּר קָדָשׁ : וְשִׁחֲקֵתֵם (מִמִּנְהַ חֲדָקִים) וְנִתְתַּתֶּם
 מִמִּנְהַ לְפָנַי הַעֲדֵתִים) בְּאֵהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אֲוַעֲדוּ לָךְ שְׁמֵהּ קָדָשׁ
 קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם: וְנֹאמַר וְהִקְטִיר עֲלֵינוּ אֶהְרֵן קְטֹרֶת סַמִּים בְּבִקְרָ
 בְּבִקְרָ בְּהִיטִיבוֹ) אֶת־הַנֶּזֶר יִקְטִירָנָה : וּבַהֲעֵלְתִים) אֶהְרֵן אֶת־
 הַנֶּזֶר בֵּין הָעֲרִבִים יִקְטִירָנָה קְטֹרֶת תְּמִיד לְפָנַי יְהִי לְדֹרֹתֵיכֶם.
 תִּנּוּר־בִּנְיָן פָּמוּם הַקְטֹרֶת כִּי־צַד . שְׁלֹשׁ מְאוֹת וְשָׁשִׁים וְשִׁמּוֹנֶה
 מְנִים הָיוּ בָּהּ . שְׁלֹשׁ מְאוֹת וְשָׁשִׁים וְחֲמִשָּׁה כְּמִנֵּי יְמֹת
 הַחֲמֹה . מְנֶה לְכָל יוֹם פָּרַם בְּשַׁחֲרִית וּפָרַם בֵּין הָעֲרִבִים .
 וְשִׁלְשָׁה מְנִים יִתְרִים שְׁמֵהֶם מְכֻנִּים כִּהְיוּ גְדוֹל מְלֵא חֲפָנָיו
 בְּיוֹם הַכְּפֹרִים . וּפְחֹזִירִם לְמַכְתֶּשֶׁת בְּעֶרְבַּ יוֹם הַכְּפֹרִים .
 וְשִׁחֲקוּ יִפְהַ יִפְהַ כְּדִי שֶׁתֵּהָא דָקָה מִן הַדָּקָה . וְאַחַד עֶשֶׂר
 סְמָנִים הָיוּ בָּהּ . וְאֵלוּ הֵן הַצְרִי וְהַצְפָּרֵן הַחֲלֹבְנָה וְהַלְבֹנָה
 מְשָׁקֶל שְׁבַעִים שְׁבַעִים מְנֶה . מוֹר וְקִצְיֵה שְׁבַלְתַּת גֵּרָה וְכֹרֶם
 מְשָׁקֶל שְׁשָׁה עֶשֶׂר שְׁשָׁה עֶשֶׂר מְנֶה . הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם עֶשֶׂר וְקִלּוּפָה
 שְׁלֹשָׁה וְכַזְמֹן תְּשַׁעֲהַ בְרִית כְּרִשְׁנָה תְּשַׁעֲהַ קֶבֶן . יֵין
 וְקֶפְרִיסִין סְאִין תְּלָתָא וְקֶבֶן תְּלָתָא . וְאִם לֹא מִצָּא יֵין קֶפְרִיסִין מִבֵּיא
 חֲמֵר חוֹרִין עֵתִיק . מְלַח סְדוּמִית רֹבַע הַקֶּב מְעֵלָה עֶשֶׂן כֹּל שֶׁהוּא .
 רַבִּי נֶתַן הַבְּבִלִי אָמַר אֵף כֶּפֶת הִירְדֵן כֹּל שֶׁהוּא . וְאִם נֶתַן בָּהּ
 דְּבִשׁ פְּסִלָה . וְאִם חֲסַר אֶהְרֵת מִכָּל סְמָנֵיהַ חֵיב מִיתָה :

(א) יֵין אֶפְמִיקְעַר (ב) צוּמִישֵׁם (ג) אֹנֵן זְאֻלָּסֵם צוּמְאֵלִין (ד) גְּאֻנְךָ דִּין
 (ה) דִּיא תוֹרָה וְאִם זִיא הִיִּכְסַ עֵדוֹת (ו) אֵיךְ וְעֵל בְּעִשְׂמִיעַן
 טוֹעַן עַר וְעַם אֶפְ פּוּמְצִין (ז) אֹנֵן וְעֵן עַר וְעַם אֵן צִינְדִין

תפלה שחרית

וַיִּבֶן שְׁמֵעוֹן בֶּן נַמְלִיאֵל אֹמֵר הַצָּרִי אֵינוֹ אֱלֹה אֶלָּא שָׂרָף
הַנוֹסֵף מַעֲצֵי הַקֶּסֶף בְּרִית פְּרָשִׁינָה לָמָּה הִיא בָּאָה בְּדֵי לִיפּוֹת
בָּה אֶת הַצֶּפֶרֶן בְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאֵחַ • יוֹן קִפְרִיסִין לָמָּה הוּא בָּא
בְּדֵי לְשׂוֹרֹת בּוֹ אֶת הַצֶּפֶרֶן בְּדֵי שֶׁתְּהֵא עֲזָה וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יָפִין
יְהִי אֱלֹה אֶלָּא שְׁאִין מַכְנִיסִין מִי רַגְלִים בַּעֲזָרָה מִפְּנֵי הַכְּבוֹד :

תְּנִיא רַבִּי נִתָּן אֹמֵר כִּשְׁהוּא שׁוֹחֵק אֹמֵר הֵדֵק הַיִּטֵּב הַיִּטֵּב
הֵדֵק • מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יִפְרֵה לְבָשִׁמִּים • פִּטְמָה לְחֻצְאִין כְּשֶׁרָה •
אֲשֵׁלִישׁ וְלִרְבִיעַ לֹא שְׁמַעְנוּ • אֹמֵר רַבִּי יִתְדָדָה זֶה הַכֶּלֶל אִם
בְּמִדְתָּה כְּשֶׁרָה לְחֻצְאִין וְאִם חָסֵר אֶחָת מִכָּל סַפְּגִיָּה חֵיב מִיתָת •
תְּנִיא בַר קַפְרָא אֹמֵר אַחֲרַי לְשֵׁשִׁים אֹז לְשִׁבְעִים שָׁנָה הִיתָת
כָּאָה שֶׁל שִׁידִים לְחֻצְאִין • וְעוֹד תְּנִי בַר קַפְרָא אֵלֹז הִיָּה נֹתֵן בַּת
קֹרְסוֹב שֶׁל דְּבִשׁ אֵין אָדָם יִכּוֹל לַעֲמוֹד מִפְּנֵי רִיחָה וְלִמָּה אֵין
מַעֲרִבִין בָּה דְּבִשׁ מִפְּנֵי שֶׁתְּתוֹרָה אִמְרָה כִּי כָּל שְׂאוֹרִים וְכָל דְּבִשׁ
לֹא תִקְסְרוּ מִפְּנֵי אִשָּׁה לִי :

ג"ס יי צבאות עמנו משגב) לנו אלהי יעקב סלה : ג"ס יי
צבאות אשרי אדם בטח בקך : ג"ס יי תושיעה המלך יענג
ביום קראנו: אתה סתרני) לי מצרי) תצרני) רציו) פלמו) תסובבני
סלה : וערבה) ליי מנחת) יהודה וירושלים כימי) עולמי)
כשנים קדמוניות) :

(זויער טייג) (אפעססונג) (אפארבארגעניס) (ספון פיינד
(זאלכט) סיך היסין) (רעסונגס געזאנג) (טאונ עם זאל ויין
ליבלוך) (דיא גישאנק) (וויא פריערדיגע מעג) (פריערדיגע

אֲבִי הוּא מַסְדֵּר סֵדֶר הַמַּעֲרָכָה מִשְׁמָא דְגַמְרָא וְאֵלְבָא
 דְּאֲבָא שְׂאֵל מַעֲרָכָה גְדוּלָה קוֹדְמַת לַמַּעֲרָכָה שְׁנִיָּה שֶׁל קְסוּרָתִי
 וְהַמַּעֲרָכָה שְׁנִיָּה שֶׁל קְסוּרָתִי קוֹדְמַת לְסִדּוֹר שְׁנֵי גִזְרֵי (עֲצִים וְסִדּוֹר
 שְׁנֵי גִזְרֵי עֲצִים קוֹדֵם לְדִשּׁוֹן מִזְבַּח הַפְּנִימִי וְדִשּׁוֹן מִזְבַּח
 הַפְּנִימִי קוֹדֵם לְהַסְבַּת חֲמֵשׁ נְרוֹת וְהַסְבַּת חֲמֵשׁ נְרוֹת קוֹדְמַת
 לְדֵם הַתְּמִיד וְדֵם הַתְּמִיד קוֹדֵם לְהַסְבַּת שְׁתֵּי נְרוֹת וְהַסְבַּת
 שְׁתֵּי נְרוֹת קוֹדְמַת לְקַמְרַת וְקַמְרַת קוֹדְמַת לְאֲבָרִים וְאֲבָרִים
 לְמִנְחָה וּמִנְחָה לְחֻבְתֵּינִי וְחֻבְתֵּינִי לְנִסְכֵּינִי וְנִסְכֵּינִי לְמוֹסָפִין
 וְמוֹסָפִין לְבוֹיכֵינִי וְבוֹיכֵינִי קוֹדְמִין לְתַמִּיד שֶׁל בֵּין הָעֲרֻבִים
 שֶׁנֶּאֱמַר וְעֵרָה) עֲלֶיהָ הֵעֵלָה וְהִקְמִיר עֲלֶיהָ חֻלְבֵי הַשְּׁלֵטִים עֲלֵית
 הַשְּׁלֵם כָּל הַקְּרִבְנוֹת כָּלֵם :

אֲנִי בִּכְחַ גְּדוּלַת יְמִינְךָ תַתִּירֵנִי צְרוּרָה) : קֶבֶל רֶגֶת עִמָּךְ
 שְׁנִבְנוּס) מִהֲרֵנוּ נֹרָא : נֹא גְבוּר דוֹרְשֵׁי יְחֻדְךָ כְּכַבְּתוֹ שְׁמֵרִם :
 בְּרַכְּם מִהֲרֵם רַחֲמִים צְדָקְתְּךָ תְּמִיד גְּמִלְמִס) : הַסִּינִי קְדוֹשׁ בְּרוּב
 מִבְּרָךְ נְהַלֵּם עֲדָתְךָ : יְחִיד גְּאֵהִי לְעַמְּךָ פְּנָה) . זִכְרֵי קְדֻשָּׁתְךָ :
 שׁוֹעֲתֵנוּ קֶבֶל וְשִׁמְעַ צַעֲקֹתֵנוּ יוֹדַע תַּעֲלֻמוֹתֵי) : בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד
 מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

בבבב וכו' חזן לואריס 20

רפון העולמים אתה צויתנו להקריב קרבן התמיד במזערו

(א) שמיקער (ג) אונ ער זאל איין ארדענען (ז) זאלסמו אפ בינדין
 (ז) דיא גיפונדענע (ח) שטארק אונז (י) וויא איין אויג אפפעל
 (י) באצאל ניי (ח) שטארקר (י) פיהר (י) הויכר (י) קער זיק (ז) פערבארנענס

וְהָיְתָה פְתוּחַת פְּעוּדֹתֶיךָ וְלִוּוִם בְּרוּכָנֶיךָ (בְּרוּכָנֶיךָ) וְיִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדוֹ •
 וְשִׁתְּהָ בְּעוֹזוֹתֵינוּ חֶרֶב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּבְסֻלָּה (הַתְּמִיד) וְאִין לָנוּ
 לֹא כֹהן בְּעַבְדוֹתָו וְלֹא לִוִי בְרוּכָנוּ וְלֹא יִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדוֹ •
 וְאַתָּה אִמְרַת וּנְשַׁלְמָה פְּרִים שִׁפְתֵינוּ • לִכֵּן יֵהִי רִצּוֹן מִלִּפְנֶיךָ
 יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱהִי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיחָ (שִׁפְתוֹתֵינוּ חָשׁוּב) וּמִקְבֵּל
 וּמְרַצֶּה (לִפְנֶיךָ) בְּאֵלֹו הַקָּרְבָנוּ כַּרְבֵּן הַתְּמִיד בְּמוֹעֵדוֹ • וְעַמְדָנוּ
 עַל כַּעֲמָדוֹ :

לשבת וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנַיִם כַּבְשִׁים בְּנֵי־שְׁנָה תְּמִימִם
 וְשְׁנַיִם עֶשְׂרִים • סֶלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ :
 עֹלֹת שֶׁבֶת בְּשֶׁבֶתוֹ עַל־עֹלֹת הַתְּמִיד וְנִסְכּוֹ :

ליום וּבְרֵאשֵׁי חֹדְשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֲלֶיהָ לִיהוָה פְּרִים בְּנֵי־בְקָרוֹ
 שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד כַּבְשִׁים בְּנֵי־שְׁנָה שֶׁבַע תְּמִימִם (וְשֹׁלֶשֶׁת
 עֶשְׂרִים סֶלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לֶפָר הָאֶחָד וְשְׁנַיִם עֶשְׂרִים סֶלֶת
 מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְאֵיל הָאֶחָד : וְעֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן סֶלֶת מִנְחָה
 בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לִכְבֹּשׁ הָאֶחָד עֲלֶיהָ רִיחַנִיחָ אִשָּׁה לִיהוָה : וְנִסְכֵיהֶם
 חֲצִי הַהֵין יִהְיֶה לֶפָר וְשְׁלִישִׁת הַהֵין לְאֵיל וּרְבִיעֵת הַהֵין לִכְבֹּשׁ
 יֵין זֹאת עֹלֹת חֹדֶשׁ בְּחֹדֶשׁוֹ לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה : וְשַׁעִיר עֹזִים
 אֶחָד לְחַפָּאת לִיהוָה עַל־עֹלֹת הַתְּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ :

אִיזְהוּ מְקוֹמָן שֶׁל זְבָחִים קָדְשֵׁי קָדְשִׁים
 שְׁחִיטָתוֹ בְּצִפּוֹן פָּר וְשַׁעִיר שֶׁל יוֹם הַכַּפּוּרִים

(א) אוֹיף זײער בְּדִינֵנוּגְס אָרֶם וּוּאָס הײַסֶט דױכן (ב) אױג צײַשְׁמֶעֶרֶם
 (ג) דױ רײד (ד) אױג בױלִיגְס (ה) צֶעֱנֶטְלֵן (ו) יױגְנֶעֶרִינְדֶר (ז) גַּאנְצֶע אָנְאָמוֹס

שְׁחִיטָתָן בַּצֶּפֶן וְקָבוּל דָּמָן בְּכָלִי שָׁרֵת בַּצֶּפֶן
 וְדָמָן טָעוֹן הַזֵּיהַ עַל בֵּין הַבָּדִים וְעַל הַפְּרֻכָּת
 וְעַל מִזְבַּח הַזֶּהָב מִתְּנָה אַחַת מִהֵן מְעַכְבֶּת .
 שְׂרִירֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵף עַל יִסּוּד מְעַרְבֵי שֵׁל
 מִזְבַּח הַחִיצוֹן אִם לֹא נָתַן לֹא עֲכָב : פָּרִים
 הַגְּשָׁרְפִים וְשְׁעִירִים הַגְּשָׁרְפִים שְׁחִיטָתָן בַּצֶּפֶן
 וְקָבוּל דָּמָן בְּכָלִי שָׁרֵת בַּצֶּפֶן וְדָמָן טָעוֹן הַזֵּיהַ
 עַל הַפְּרֻכָּת וְעַל מִזְבַּח הַזֶּהָב מִתְּנָה אַחַת מִהֵן
 מְעַכְבֶּת . שְׂרִירֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵף עַל יִסּוּד
 מְעַרְבֵי שֵׁל מִזְבַּח הַחִיצוֹן אִם לֹא נָתַן לֹא עֲכָב .
 אֱלוֹ וְאֱלוֹ גְּשָׁרְפִין בְּבֵית הַדְּשָׁן : חַטָּאת הַצֶּבֶר
 וְהַיְחִיד אֱלוֹ הֵן חַטָּאת הַצֶּבֶר שְׁעִירֵי רֵאשִׁי
 חֲדָשִׁים וְשֵׁל מוֹעֲדוֹת שְׁחִיטָתָן בַּצֶּפֶן וְקָבוּל
 דָּמָן בְּכָלִי שָׁרֵת בַּצֶּפֶן וְדָמָן טָעוֹן אַרְבַּע מִתְּנוֹת
 עַל אַרְבַּע קַרְנוֹת . כִּי צַד עָלָה בְּכַבֵּשׁ וּפְנָה
 לְסוּבָב וּבָא לְזוֹ לְקַרְןֵי דְרוּמֵית מְזַרְחֵית . מְזַרְחֵית
 צְפוֹנֵית . צְפוֹנֵית מְעַרְבֵית . מְעַרְבֵית דְרוּמֵית .
 שְׂרִירֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵף עַל יִסּוּד דְרוּמֵי . וְנֶאֱכָלִין
 לְפָנִים מִן הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל טָאָר
 לְיוֹם וּלְיֶזְהָ עַד חֲצוֹת :

העלה קדש קדשים שְׁחִיטָתָהּ בַּצֶּפוֹן וּקְבוּל
 רָמָה בְּכָלִי שָׁרֵת בַּצֶּפוֹן וְדָמָה טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְנֹת
 שֶׁהֵן אַרְבַּע וּמְעוֹנָה הַפֶּשֶׁט וְנִתְוַח וְכִלְיֵל לְאֲשִׁים :
 וּבְחֵי שְׁלָמֵי צְבוּר וְאַשְׁמוֹת . אֱלוֹ הֵן אֲשְׁמוֹת . אֲשֶׁם גְּזוּלוֹת .
 אֲשֶׁם מְעִילוֹת . אֲשֶׁם שֶׁעָה חֲרוּפָה . אֲשֶׁם נְזִיר . אֲשֶׁם מְצוֹרַע .
 אֲשֶׁם תְּלוּי . שְׁחִיטָתֵךְ בַּצֶּפוֹן וּקְבוּל דָּמֶן בְּכָלִי שָׁרֵת בַּצֶּפוֹן
 וְדָמֶן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְנֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע . וְנֶאֱכָלִין לְפָנִים מִן הַקְּלָעִים
 לְזָכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל מֵאֵכֵל לְיוֹם וּלְיֵלֶה עַד חֲצוֹת :

הַתּוֹדָה וְאֵיל גְּזִיר קְדָשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתֵךְ
 בְּכָל מְקוֹם בְּעֶזְרָה וְדָמֶן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְנֹת שֶׁהֵן
 אַרְבַּע . וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל
 מֵאֵכֵל לְיוֹם וְלַיְלָה עַד חֲצוֹת : הַמּוֹרֵם מֵהֶם
 פְּיוּצָא בָהֶם אֵלָּא שֶׁהַמּוֹרֵם נֶאֱכָל לַפְּהַגִּים
 לְנִשְׁיָהֶם וְלַבְּנֵיהֶם וְלַעֲבָדֵיהֶם :

שְׁלָמִים קְדָשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתֵךְ בְּכָל מְקוֹם בְּעֶזְרָה וְדָמֶן
 טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְנֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע . וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר לְכָל אָדָם
 בְּכָל מֵאֵכֵל לְשָׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד . הַמּוֹרֵם מֵהֶם פְּיוּצָא בָהֶם
 אֵלָּא שֶׁהַמּוֹרֵם נֶאֱכָל לַפְּהַגִּים לְנִשְׁיָהֶם וְלַבְּנֵיהֶם וְלַעֲבָדֵיהֶם :

הַבְּכוֹר וְהַמְּעֵשֶׂר וְהַפֶּסַח קְדָשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתֵךְ
 בְּכָל מְקוֹם בְּעֶזְרָה וְדָמֶן טָעוֹן מִתְנָה אֶחָת
 וּבִלְבָד שִׁיתֵן בְּנֶגֶד הַיְסוּד . שְׁנָה בְּאִכְלִיתֵךְ הַבְּכוֹר

נֹאכַל לִפְהֵנִים וְהַמַּעֲשֵׂר לְכָל אָדָם • וְנֹאכְלִין בְּכָל
 הָעִיר בְּכָל מֵאֵל לְשְׁנֵי יָמִים וְלֵילָה אֶחָד : הַבֶּסֶח
 אֵינוֹ נֹאכַל אֶדָּא בְּלֵילָה וְאֵינוֹ נֹאכַל אֶלָּא עַד חֲצוֹת
 וְאֵינוֹ נֹאכַר אֶלָּא לְמַנְוֵי וְאֵינוֹ נֹאכַר אֶלָּא צְלִי :
 רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה מֵדוֹת הַתּוֹרָה נִדְרָשֶׁת בְּתָן •
 (א) מִקָּל וְהוֹמֵר • (ב) וּמְגִזְרָה שׁוּבָה • (ג) מִפְּנֵין אֵב מִפְּתוּב אֶחָד •
 וּמִפְּנֵין אֵב מִשְׁנֵי כְּתוּבִים • (ד) מִכֻּלָּל וּפְרָט • (ה) וּמִפְּרָט וּכְלָל •
 (ו) כֻּלָּל וּפְרָט וּכְלָל אֵי אַתָּה דָּן אֶלָּא פְּעִין הַפְּרָט : (ז) מִכֻּלָּל
 שְׁהוּא צְרִיךְ לְפְרָט • וּמִפְּרָט שְׁהוּא צְרִיךְ לְכֻלָּל : (ח) כָּל דְּבַר
 שְׁהוּא בְּכֻלָּל וּיֵצֵא מִן הַכֻּלָּל לְלַמֵּד לֹא לְלַמֵּד עַל עַצְמוֹ יֵצֵא אֶלָּא
 לְלַמֵּד עַל הַכֻּלָּל בִּלְוֵי יֵצֵא : (ט) כָּל דְּבַר שְׁהוּא בְּכֻלָּל וּיֵצֵא לְסַעוֹן
 מִזְּעוֹן אֶחָד שְׁהוּא כְּעֵנִינוֹ יֵצֵא לְהַקְלֹל וְלֹא לְהַחְמִיר : (י) כָּל דְּבַר
 שְׁהוּא בְּכֻלָּל וּיֵצֵא לְסַעוֹן מִזְּעוֹן אֶחָד שְׁלֹא כְּעֵנִינוֹ יֵצֵא לְהַקְלֹל
 וְלְהַחְמִיר : (יא) כָּל דְּבַר שְׁהוּא בְּכֻלָּל וּיֵצֵא לְדוֹן בְּדִבְרֵי הַחֲדָשׁ אֵי
 אַתָּה יָכוֹל לְהַחְזִירוֹ לְכֻלָּלוֹ עַד שִׁיחְזִירוֹנוּ הַכְּתוּב לְכֻלָּלוֹ בְּפְרוּשׁ •
 (יב) דְּבַר הַלְּמֵד מִעֵנִינוֹ • וְדְבַר הַלְּמֵד מִסּוּפּוֹ : (יג) וְכֵן שְׁנֵי כְּתוּבִים
 הַמְּכַחֲשִׁים זֶה אֶת זֶה עַד שִׁיבֹא הַכְּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וּיְכַרֵּעַ בֵּינֵיהֶם :
 יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבְנָה בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ : וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ
 בִּירֵאת פִּימֵי עוֹלָם וּכְשֵׁנִים קְדְמוֹנִיּוֹת : וְעֲרַבָה לִי מִנַּחַת
 יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם בְּיָמֵי עוֹלָם וּכְשֵׁנִים קְדְמוֹנִיּוֹת :

תפלת שחרית

ל מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכָּה (הַבַּיִת לְדָוִד : אֲרוֹמָמֶךָ : יְיָ דִלִּיתָנִי) וְלֹא שִׁמַּחַת אִיבֵי לִי : יי אֱלֹהֵי שְׁׁעֵתַי אֱלֹהֶי וּתְרַפְּאֵנִי : יי
 הַעֲלִיתָ מִן שְׁׁאוֹל נַפְשִׁי חֵייתָנִי מִיַּרְדֵּי בֹר : זָפְרוּ לִי חֲסִידֶיךָ
 וְהוֹדוּ לְזִכְרֶךָ קִדְשׁוֹ : כִּי רָגַע בְּאַפּוֹ חַיִּים בְּרִצּוֹנוֹ בְּעֶרְבַּ יְלִין
 בְּכִיָּה אֶלְבָּקֶר רָנָה : וְאֲנִי אָמַרְתִּי בְשִׁלּוּי (בְּלִי אֲמוּסִים) לַעֲלֹם : יי
 בְּרִצּוֹנְךָ הַעֲמַדְתָּה לְהַרְרֵי עֹמֶה (הַסְתַּרְתָּ פְּנִיךָ הַיְיָ תִּי נִבְהַל : אֱלֹהֶיךָ
 יי אֲבָדָה וְאֵל אֲדֹנָי אֶתְחַנֵּן : מִה בָּצַע בְּדַמִּי בְּרַחְמֵי אֱלֹהֵי שָׁחַת
 הַיּוֹדֶךָ עֵפֶר הַיַּיִד אֲמַתְּךָ : שָׁמַע יי וְחֲנֻנִי יי הִיָּה עֹז לִי הַפְּכַת
 מִסַּפְדֵי לְמַחֹל לִי פִתַּחְתָּ שִׁקִּי וּתְאַזְרֵנִי שִׁמַּחַת : לִמְעַן יִזְמְרֶךָ
 כְּבֹד וְלֹא יִדָּם יי אֱלֹהֵי לְעֹלָם אֲוֶדֶךָ : קי

דה"ח (א) פסוקי זמרה כריך לומר קודם ש"ע לכן אם עבר זמן ש"ע או שהוצרך להפסיק ש"ע עם הזכור שוב לא יאמר פסוקי זמרה דהיינו ג"ש וישמחנה אבל שאר פסוקי זמרה וכן זככת השחר שמבדך בבוקר חייב לומר אחר התפלה . (חזן מזככת אלהי נשמה וגם בה"ח חינו חומר אה"כ שכבר נפטר באהבה רבה) : (ב) מז"ש עד ישמחנה מותר לענות חנון ואפי' באמצע הזכרה של ג"ש או באמצע הזכרה של ישמחנה מותר לענות על כל זכרה שזממע . וכן כל זכרות הודאה מותר לכרך כמו אשר יצר לאחר עשיות זרכיו וכיוצא בזה . וכן לענות ק"ש עם הזכור שזריך שיקרא עמהם פסוק ראשון קורא ומכ"ש לקדיש ולקדושה ולזכרו : (ג) זכור הוא ונ"ש חבור לענות באמצע פסוקי זמרה : הריני מוֹפֵן אֶת פִּי לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת בּוֹרְאֵי לְשֵׁם יְיָ חוֹד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְיִנְתִּיהָ עַל יְדֵי הַהוּא שְׁמִירָה וְנַעֲלֵם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל :

חו"י בא"י אינג (האקס סיר דרהייבין) איך האב גישריען
 (אונג דאנקש) גנויין (אין מיין רואונג) איך וועל ניש געגלייטשט
 ווערן (אויף אשטארקן בארג דאס הייסט גליקליך) בעהאלטש :

בָּרוּךְ שֶׁאָמַר וַהֲיָה הָעוֹלָם . בָּרוּךְ הוּא .
 בָּרוּךְ עֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית . בָּרוּךְ אוֹמֵר וְעֲשֵׂה .
 בָּרוּךְ גּוֹזֵר^(א) וּמְקַיֵּם . בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ .
 בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת . בָּרוּךְ מְשַׁלֵּם שְׂכָר^(ב)
 טוֹב לְיִרְאָיו . בָּרוּךְ חַי לְעַד וְקַיֵּם לְנֶצַח . בָּרוּךְ
 פּוֹדֶה וּמַצִּיל בָּרוּךְ שְׁמוֹ . בָּרוּךְ אַתָּה יי
 אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל הָאָב הַרְחֵמֵן הַמְהַלֵּל
 בְּפִי עַמּוֹ מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו
 וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדְּךָ נְהַלְלֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחוֹת
 וּבְזִמְרוֹת נְגִדְלֶךָ וּנְשַׁבַּחְךָ וּנְפָאֵרְךָ וְנִזְכִּיר שִׁמְךָ
 וְנַמְלִיכֶךָ מִלְּכֵנוּ אֱלֹהֵינוּ . יְחִיד חַי הָעוֹלָמִים
 מֶלֶךְ מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר עַדִּי עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל : בָּרוּךְ
 אַתָּה יי מֶלֶךְ מְהַלֵּל בְּתִשְׁבְּחוֹת :

הוֹדוּ לַיי קְרָאוּ בְּשִׁמּוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים
 עַל־יִלְתִּיּוֹ : שִׁירוּ לֹא זַמְרוּ לֹא שִׁיחוּ^(ג) בְּכֹל נִפְלְאוֹתָיו :
 הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קְדֹשׁוֹ יִשְׁמַח לָב מִבְּקִשֵׁי יי : דַּרְשׁוּ
 יי וְעִזּוּ בְּקִשׁוֹ^(ד) פְּנִיּוֹ תָמִיד : זְכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר
 עֲשֵׂה מִפְתּוֹ וּמִשְׁפָּטֵי פִיהוּ : זַרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ
 בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו : הוּא יי אֱלֹהֵינוּ בְּכֹל הָאָרֶץ

^(א) שֶׁ בְּעֲשֵׂי לִבְּכֵם : ^(ב) בְּעֲצָא הַלּוֹנֵג : ^(ג) וְיִנַּע וְעֵרַק : ^(ד) רַעַם : ^(ה) בְּעַמִּים בְּעוֹבְכֵם

תפלת שחרית

יד

מִשְׁפָּטָיו: זָכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר צוּה לְאַלֶּף דּוֹר:
 אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לִיצְחָק: וַיַּעֲמִידָהּ
 לַיַּעֲקֹב לְהִק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר לָךְ
 אֶתֵּן אֶרֶץ כְּנָעַן חֲבֵלָה נְחֻלְתְּכֶם: בְּהִיוֹתְכֶם מְתִי
 מִסֵּפֶר כְּמַעֲט וְגֵרִים בְּהִ: וַיִּתְּהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי
 וּמִמַּמְלָכָה אֶל עַם אַחֵר: לֹא הִנִּיחַ לְאִישׁ לַעֲשֹׂקֶם
 וַיּוֹצִיחֵם עֲלֵיהֶם מַלְכִים: אֲתַגְעוּ בְּמִשְׁיַחֵי וּבְנִבְיָאֵי
 אֶל תִּרְעוּ: שִׁירוּ לַי כָּל הָאָרֶץ בְּשִׁרְוֵי מִיּוֹם אֶל
 יוֹם יִשׁוּעָתוֹ: סִפְרוּ בְּגוֹיִם אֶת כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעַמִּים
 גִּפְּלֵאֵתוֹ: כִּי גִדּוֹל יִי וּמְהַלֵּל מְאֹד וְנֹרָא הוּא
 עַל כָּל אֱלֹהִים: כִּי כָּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים.
 (כֹּהֵן זָרִיךְ לְהַסְמִיק) וַיִּי שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹדִים וְהַדְרִים
 לְפָנָיו עֵז וְהַדְוָה בְּמִקְוָמוֹ: הָבוּ לַי מִשְׁפָּחוֹת
 עַמִּים הָבוּ לַי כְּבוֹד וְעוֹ: הָבוּ לַי כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׁאוֹשׁ
 מִנְחָה וּבָאוּ לְפָנָיו הַשְׁתַּחֲוּוּ לַי בְּהַדְרַת קִדְּשׁ:
 חִירוֹשׁ מִלְּפָנָיו כָּל הָאָרֶץ אַף תִּבְזֹן תִּבְלֵם בַּל

* דַּעַר טִיִּל * וְעַן אִיר זִיִּם גִּיוּעַן * (מַעֲמָשִׁין ז) צוּה
 דוֹיִבִּין וַי * (אֹנֵן עַד הָאֵם גִּישְׁמֵרָאֶפֶט * זֹאֵלֶסֶם אִיר גִּיִּם טָאן
 קִיִּין שְׁלַעֲבָךְ * זֹאֵגֶם אֵן * פִּרָאֶכֶם * אֹיִגֶם שִׁיִּנְקִיִּים * אֹיִגֶם פִּרִיִּיד
 * סֵרָאֵגֶם * אִישְׁאֵנֶק * צִיִּמְעֵרֶם * בַּעֲפַעֲמִיִגֶם * דִּיא וְעֵלֶם

תמוזי: יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְהַגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ
 בְּגוֹיִם יי מֶלֶךְ: יִרְעַם הַיָּם וּמֵלֶאֱוֵי יַעֲלֶינָה הַשְּׂדֵה
 וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ: אִזְ יִרְנְנוּ עַצֵּי הַיַּעַר מִלִּפְנֵי יי כִּי בָא
 לְשִׁפּוֹט אֶת הָאָרֶץ: הוֹדוּ לַיי כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם
 חֲסִדוֹ: וַאֲמָרוּ הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנו וּקְבֹצֵנו
 וְהַצִּילֵנו מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשׁ לְהַשְׁתַּבַּח
 בְּתֵהֱלֶתָּה: בְּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם
 וְעַד הָעוֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָּל הָעָם אָמֵן וְהִלֵּל לַיי:
 רוֹמְמוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לְהַדָּם רַגְלָיו קְדוֹשׁ
 הוּא: רוֹמְמוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לְהַר קְדֻשּׁוֹ כִּי
 קְדוֹשׁ יי אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא
 יִשְׁחִית וְהַרְבֵּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ:
 אִתָּה יי לֹא תִכְלֹא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חֲסִדֶּךָ וְאַמְתָּךָ
 תִּמְיֵד יִצְרוּנִי: זְכַר רַחֲמֶיךָ יי וְחֲסִדֶּיךָ כִּי מֵעוֹלָם
 הִפְּתָה: תִּנּוּ עֵז לְאֱלֹהִים עַל יִשְׂרָאֵל בְּאֹתוֹ וְעֵז
 בְּשַׁחֲקִים: נוֹרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל
 הוּא נֹתֵן עֵז וְתַעֲצֵמֵת לְעַם בְּרוּךְ אֱלֹהִים: אֵל
 נְקֻמָּת יי אֵל נְקֻמָּת הוֹפִיעַ: הַנֶּשֶׂא שִׁפְט הָאָרֶץ

(א) זִיךְ אוֹיִם גְּלִימָשִׁין (ב) עַם וְעַם זִיךְ פְּרִיעֵן (ג) וְאֵר (ד) וְאֵלֶם
 נִים פֶּאֶר מִיִּדִין (ה) וְאֵלֶן מִיךְ הִיסִין (ו) אֵין דִּיא הִיִּלְעֵן

הַשֵּׁב גְמוּל עַל גְּאִים׃ לִי הַיְשׁוּעָה עַל עַמֶּךָ
 בְּרַכְתָּהּ סֵלָה׃ יי צבאות עֲמָנוּ מִשָּׁגֵב לָנוּ אֱלֹהֵי
 יַעֲקֹב סֵלָה׃ יי צבאות אֲשֶׁרִי אֲדָם בְּטַח בְּךָ׃ יי
 הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם קִרְאָנוּ׃ הוֹשִׁיעָה אֶת
 עַמֶּךָ וּבִרְךָ אֶת גַּחְלֹתֶךָ וּרְעָם׃ וְנִשְׁאָם׃ עַד
 הָעוֹלָם׃ נִפְשָׁנוּ חִפְתָּהִי לִי עֲזָרְנוּ וּמִגִּנְנוּ הוּא׃
 כִּי בּוֹ יִשְׁמַח לִבְנוֹ כִּי בַשֵּׁם קָדְשׁוֹ בִּמְחַנּוֹ׃ יְהִי
 חֶסֶדְךָ יי עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ׃ הֲרֵאֵנוּ יי
 חֶסֶדְךָ וַיִּשְׁעָה תִתֵּן לָנוּ׃ קוֹמָה עֲזֹרְתָהּ לָנוּ וּפְדֵנוּ
 לְמַעַן חֶסֶדְךָ׃ אֲנֹכִי יי אֱלֹהֵי הַמַּעֲלָה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 הָרַחֵב פִּיהָ וְאִמְלֵאֶהּ׃ אֲשֶׁרִי הָעַם שֹׁכֵב לֹא
 אֲשֶׁרִי הָעַם שֵׁי אֱלֹהִיו׃ וְאֲנִי בַחֶסֶדְךָ בִּמְחַתִּי יִגְלֵ
 לִבִּי בִישׁוּעַתְךָ אֲשִׁירָה לִי כִּי גִמַּל עָלַי׃

א"ס מזמור לתודה לה בשם יו"ע ולא כע"ס ולא כהו"א ש"פ ולא כעיו"כ
 לפי שהין תודה באל בימים אלו ויאמר בעמידה׃

ק מזמור לתודה הריעו ליי כל הארץ׃ עבדו את יי
 בשמחה באו לפניו ברונה׃ דעו כי יי הוא אלהים הוא עשנו
 וזו אנהנו עמו וצאן מרעיתו׃ באו שערו בתודה חצרתו
 בתהלה הזרו לו ברכו שמו׃ כי טוב יי לעולם חסדו ועד דוד
 דוד אמנותו׃ כחול מחילין כחן יהי כבוד

(א) שמואלצע מענשין (ב) אינ שפיין זיין (ג) ערהויב זיין (ד) האפס

עזזורים אלו חומרים בטבת וביו"ט ובהוספנא רבא

יט למנצח מזמור לדוד: השמים מספרים
 כבוד אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע: יום ליום
 יביע^ט אמר ולילה ללילה יחיה^ט דעת: אין
 אמר ואין דברים בלי נשמע קולם: בכל הארץ
 יצא קנם^ט ובקצה תבל מליהם^ט לשמש שם
 אהל בהם: והוא כהתן יצא מהפתו ישיש^ט
 כגבור לרוץ ארח: מקצה השמים מוצאו
 ותקופתו^ט על קצותם ואין נסתר מהפתו^ט:
 תורת יי תמימה משיבת^ט גפש עדות יי
 נאמנה^ט מחקימת פתי: פקודי^ט יי ישראלים
 משמחי לב מצות יי ברה^ט מאירת עינים:
 יראת יי טהורה עומדת לעד משפטי יי אמת
 צדקו יחדו: הנחמדים מזהב ומפז^ט רב ומתוקים
 מדבש ונפת^ט צופים^ט: גם עבדך גזר בהם
 בשמרם עקב^ט רב: שגיא אות מי יבין מנסתרות
 נקני: גם מזדים חשך^ט עבדך אל ימשלו בי

(ט) מזמור פליסין (ט) מזמור רידין (ט) זייער שגור (ט) זייערע רייד (ט) ער
 פריים זיק (ט) אונג זיין ארום רינגלונג (ט) פאנגזיין היץ (ט) זיא דרקוויקס
 (ט) איז וואר (ט) דיא פארזאג (ט) קלאר (ט) אונג פון פיינגאלד
 (ט) אונג סריפונג פון האנג (ט) גויל דער בעצאהלונג (ט) פרימייד

אִז אִיתָם) וְנִקֵּיתִי מִפֶּשַׁע רָב : יִהְיֶה לְרִצּוֹן
 אִמְרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן) לְבִי לִפְנֵיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי :
 לֵךְ לְדָוָד בְּשִׁנּוֹתָיו) אֶת מַעֲמוֹ (לִפְנֵי אָבִימֶלֶךְ
 וַיִּגְרָשׁהוּ וַיֵּלֶךְ : אֲבָרְכָה אֶת יְיָ בְּכֹל עֵת תְּמִיד
 תִּהְיֶה בְּפִי : בְּיַי תִּתְהַלֵּל) נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנוּיִם
 וַיִּשְׁמְחוּ : גִּדְלוּ לִי אֶתִי וְנִרְמַמְהָ שְׁמוֹ יַחְדָּו :
 דַּרְשֵׁתִי אֶת יְיָ וְעֲנֵנִי וּמַבֵּל מְגוֹרֹתַי) הַצִּילֵנִי :
 הַבִּיטוּ אֵלָיו וְנִהְרֹו) וּפְנִיָהֶם אֶל יַחֲפְרוּ) : זֶה עֲנֵי
 קָרָא וַיִּשְׁמַע וּמַבֵּל צְרוּתֵי הוֹשִׁיעוּ : הִנֵּה מִלֶּאֱךָ
 יְיָ סָבִיב לִירְאוֹ וַיַּחֲלִצֵם) : מַעֲמוֹ (וְדָאוּ כִּי טוֹב יְיָ
 אֲשֶׁרִי הַגִּבֹּר יַחֲסֶה בּוֹ : יִרְאוּ) אֶת יְיָ קִדְּשׁוּ כִּי אֵין
 מַחֲסוֹר) לִירְאוֹ : כְּפִירִים) רִשׁוּ וְרַעְבוּ וְדַרְשׁוּ יְיָ
 לֹא יַחֲסֶר כָּל טוֹב : לָכוּ בָנִים שְׁמְעוּ לִי יִרְאֵת
 יְיָ אֲלַמְּדֶכֶם : מִי הָאִישׁ הַחֶפֶץ חַיִּים אֲהֵב יָמִים
 לְרִאוֹת טוֹב : נֶצֶר לְשׁוֹנֶה מַרְעַ וְשׁוֹפֵתִיךָ מִדְּבַר
 מַרְמָה : סוֹר מַרְעַ וְעֵשָׂה טוֹב בְּקֶשׁ שְׁלוֹם וְרַדְפָּהוּ :

ארעל איך גאנץ ויין (אונג טראכטונג) ווען ער האט פֿרענדערט
 (זיין פֿרשטאנד) זיא בעריהמט זיך (מייןע פֿארקטין) אונג זיי
 שיינען (פֿארשעמט ווערן) אונג ער האט זייא גערעשעט
 (פֿארשטייט) פֿירכט איך (גויט) זינגע לייבן דאס הייסט רייכט

הפלת שחרית

בְּעִבְרַתְךָ כָּלֵינוּ שְׁנֵינוּ כָּמוֹ הַגָּהִי: יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ
 בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בְּגְבוּרַת עֲשׂוּנִים שְׁנָה
 וְרַחֲבֵסִי עִמָּל וְאוּן כִּי גוֹי חִישִׁי וְנִעַפְהִי: מִי
 יוֹדֵעַ עוֹ אַפֶּךָ וְכִירַאתְךָ עִבְרַתְךָ: לַמְנוֹתֵי יְמֵינוּ כֵּן
 הוֹדַע וְנָבִיא לִבְבִי חִכְמָה: שׁוֹבָה ייַ עַד מְתִי וְהִנַּחֵם
 עַל עִבְרִיךָ: שִׁבְעֵנוּ בַּבְּקָר חֲסֻדָּךָ וְנִרְנָנָה וְנִשְׁמַתָּה
 בְּכֹף יְמֵינוּ: שְׂמַחְנוּ כִּימוֹת עִנְיֹתֵנוּ שְׁנוֹת רֵאֵינוּ
 רַעָה: יֵרָאֵה אַ עִבְרִיךָ פִּעֻלָּךָ וְהַדְרִיקִי עַל בְּנֵיהֶם:
 וַיְהִי נְעֻסִי אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 כּוֹנְנָהִי עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהֵנוּ:

צֹא יֵשֵׁב בְּסֵתֶר עַלִּיזֹן בְּצֶל שַׁדֵּי יִתְלוֹנְנִי: אִמֵּר
 לִי מִחֲסִי וּמִצֹּדוֹתֵי אֱלֹהֵי אֲבֹתַי בּוֹ: כִּי הוּא יִצִּילֵךְ
 מִפַּחֲסֵי יְקוֹשֵׁי מַדְבָּרִי הַזֶּה: בְּאֲבִרְתֹּי יִסֶּךְ לְךָ
 וְתָתֵת כְּנָפָיו תַּחְסֶה צְנָהִי וְסַחֲרָהִי אִמְתּוֹ: לֹא
 תִירָא מִפְּתַד לִילָה מִחֵץ יַעֲוֶף יוֹמִי. מַדְבַּר בְּאִפְל

(אֵיִיִיִיִיִי) אֹנֹן וַיִּשַׁר שְׂמֹאלֶךָ (עַם לִיכָם פִּרְבִּיָא יִגִּיךָ) אֹנֹן
 פִּלְהֵינְךָ אֹנֹעַק (צֹא צִיִּלִּין) דּוּא הַאֲמַם אֹנֹן גִּפְיִינְגִּמ
 (אֹנֹן דִּין שִׁינְקִיִּים) פִּרְיִינְדִּלִּיכְקִיִּים (בֶּאֱפֶסְסִיג) הַאֲלַם עַר
 זִיק אֹיִף (אֹנֹן סִיִּין פֶּסְסֻוֹנְג) סְפּוֹן אִיִּין נַעֲץ (סְפּוֹן מַאֲרֵד
 (פֶּרַעַכְעִיִּישׁ) מִיִּים וַיִּין פִּלְגִיל (אִיִּין שִׁילֵד) אֹנֹן אִיִּין פֶּאֲנֻצִיד

יְהִלֶּךְ מִמִּטְבֵּי (ישודג) צְהָרִים (ג): יִפֹּל מִצְדָּה (ז) אֶלֶף
 וּרְבֵבָה מִיְמִינֶךָ אֱלֹהֶיךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְטַח
 וְשָׁלַמְתָּ (רשעים תִּרְאֶה): כִּי אַתָּה יי מַחְסֵי עַלְיוֹן
 שֹׁמֵת מֵעוֹנָה: לֹא תֵאָנֶה (א) אֱלֹהֶיךָ רַעְהוּ וְנִנְעֵ לֹא יִקְרַב
 בְּאַהֲלֶךָ: כִּי מִלֵּאכִיו יִצְוֶה לֶךָ לְשִׁמְרָה בְּכָל דְּרָכֶיךָ:
 עַל כַּפָּיִם יִשְׁאוּנֶךָ פֶּן תִּגְזֹף בְּאַבְזָרְגְּלֶךָ: עַל שַׁחֲלוֹ
 וּפְתוֹן (תִּדְרוֹךְ תִּרְמוֹס) כְּפִירִי וְתִנּוֹן: כִּי בִי חָשַׁק
 וְאַפְלִטָהוּ אֲשַׁנְּבֶהוּ כִּי יִדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי וְאַעֲנֶהוּ
 עִמּוֹ אֲנֹכִי בְּצָרָה אֲהַלְצֶהוּ וְאַכְבֵּדְהוּ: אֲרַךְ יָמִים
 אֲעֹשֶׂה וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי: אֲרַךְ יָמִים וְגוֹ

קִלְהַ הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת שֵׁם יי הַלְלוּ עַבְרֵי יי:
 שְׁעָמָדִים בְּבֵית יי בְּחִצְרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ: הַלְלוּיָהּ
 כִּי טוֹב יי וְזָמְרוּ לְשִׁמּוֹ כִּי נָעִים: כִּי יַעֲקֹב בָּחַר
 לֹו יִהְיֶה יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ: כִּי אֲנִי יִדְעֵתִי כִּי גְדוֹל יי
 וְאַדְגֵּינוּ מִכָּל הָאֵיִם: כֹּל אֲשֶׁר חָפְצֵי עָשָׂה בְּשָׁמַיִם
 וּבָאָרֶץ בְּיָמִים וְכָל תְּהוֹמוֹת מַעְלָה נְשֹׂאִים (מקצה
 הָאָרֶץ בְּרִקְמֵי לְמַטֵּר עָשָׂה מוֹצֵא רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו:

(א) אֲנִי פִּרְשְׁנֵי יִדְוֹנֵג (ב) עַר רֵיבֵם (ג) אֲנִי מִסֵּן טָאג (ד) אֲנִי דִיִּן לִינְקָה
 וִיִּם (ה) אֲנִי דִי בְּצֵאלוֹנֵג (ו) מֵרַעֲפֵן (ז) אֲנִי לִיִּב (ח) אֲנִי אֲמַטֵּר
 (ט) אֲדַעֲסֵי מֵרַעֲפֵן (י) אֲנִי יִנְגֵעַן לִיִּב (יא) אֲדַלְקִינֵם (יב) אֲבִלִּסְצִין

שֶׁהָפָה בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה : שְׁלַח
 אֶתֹת וּמִפְתִּים בְּתוֹכֵי מִצְרַיִם בְּפָרְעָה וּבְכָל
 עַבְדָּיו: שֶׁהָפָה גֹזִים רַבִּים וְהָרַג מְלָכִים עֲצוּמִים(6):
 לְסִיתוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וְלַעֲוֹג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן וְלִכְל
 מַמְלָכוֹת כְּנָעַן: וְנָתַן אֶרְצָם נְחֵלָה נְחֵלָה לְיִשְׂרָאֵל
 עַמּוֹ: יי שִׁמְךָ לְעוֹלָם יי זְכָרְךָ לְדוֹר וָדוֹר: כִּי יִדִּין יי
 עַמּוֹ וְעַל עַבְדָּיו יִתְנַחֵם: עֲצִיבִי(7) הַגֹּזִים כִּסְף וְזָהָב
 מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: פֶּה לָהֶם וְרֵא יִרְבְּרוּ עֵינַיִם לָהֶם
 וְרֵא יִרְאוּ: אֲזַנַּיִם לָהֶם וְלֹא יֵאָיוּ אֶף אֵינן יֵשׁ רֹחַ
 בְּפִיהֶם: כְּמוֹתֵם יְהִי עֲשִׂיתֶם כֹּל אֲשֶׁר בְּטַח
 בָּהֶם: בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת יי בֵּית אַהֲרֹן בָּרְכוּ
 אֶת יי: בֵּית הַלְוִי בָרְכוּ אֶת יי יִרְאִי יי בָּרְכוּ אֶת
 יי: בָּרוּךְ יי מִצִּיּוֹן שֶׁבֶן יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּהָ:

הוֹדוּ לַיי כִּי מִזֶּבֶב	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
הוֹדוּ לְאֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
חִדְדוּ לְאֶרֶצֵי הָאֲדוּמִים	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
לְשֵׁנֵי נַפְלְאוֹת גְּדֻלוֹת לְבָדוֹ	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
לְעֲשֵׂה הַיְשָׁמִים בְּתַבְנִינָה	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
לְרוֹקֵעַ(8) הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
לְעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדֻלִים	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

(6) שְׁמֹרֶתְךָ יי גִּבּוֹרֵיךָ יי צוּרֵיךָ יי וְיֵאֵם כָּאֵל שְׁמַרְיִי(7)

את הַשֶּׁמֶשׁ לַמַּמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם
את הַיָּרֵחַ וְכּוֹכְבֵי לַמַּמְשֶׁלֶת בַּלַּיְלָה
לַמַּפֵּה מִצָּרִים בַּבְּכוֹרִיהֶם
וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מֵהַיָּם
בְּיַד חֹזֶקָה וּבְזוֹרֵעַ נְמוּיָה
לַגִּזְרֵי יָם סוּף לַגִּזְרֵי־סָ)
וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בַּתּוֹכּוֹ
וְנִעְרַגַּת פָּרַעַה וַחֲלִילוֹ בַּיּוֹם סוּף
לְמוֹלִיק עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר
לַמַּבֵּה מַלְכִים גְּדֹלִים
וַיַּהַרְג מַלְכִים אֲדִירִים
לְסִיתוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי
וְלַעֲזֹר מֶלֶךְ הַבְּשָׁן
וְנַתַּן אֶרְצָם לַנְּהָלָה
נְחֻלָּה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ
שֶׁבִשְׁפִלְנוּ וְזָכַר לָנוּ
וַיַּפֵּר קִנּוּיֵינוּ מִצָּרֵינוּ
נָתַן לָהֶם לֶכֶל בֶּשֶׂר
תְּדוּרוֹ לְאֵל הַשָּׁמַיִם
לֵב רַבֵּנוּ צְדִיקִים בְּיַד לְיִשְׂרָאֵל נְאוּה תְּהִלָּה :

(א) צו דעם וואס צו שנייט (ב) אויף שטיקד (ג) אונג ער האט אויס
בשאקילט (ד) וועלכר אין אונזר נדערונג (ה) אונג האט אינו בעפרייט

תפלת שחרית

יט

הודו לוי בְּבִגְדֵי בְּנֵי־לֵוִי (עֲשׂוּרֵי זְמַרְוֵי) לוֹ : שִׁירֵי
 לוֹ שִׁיר חֲדָשׁ הַיְמִינִי (נִגְיֵי בְּתַרְוָעָה : כִּי יֵשֶׁר
 דְּבַר יי וְכָל מַעֲשָׂהוּ בְּאֵמוּנָה : אֲהַב צְדָקָה
 וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יי מִלֵּאָה הָאָרֶץ : בְּדַבַּר יי שָׁמַיִם
 נִעֲשָׂו וּבְרוּחַ כִּי כָל צְבָאָם : כְּנִסֵּי כְּנִדֵּי מִי
 הַיָּם נָתַן בְּאוֹצְרוֹת תְּהוֹמוֹת : וַיִּרְאוּ מִי כָל
 הָאָרֶץ מִמְּנוֹ יְגִירוֹ) כָּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל : כִּי הוּא
 אָמַר וַיְהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֵד : יי הַפִּירֵי עֲצַת
 גֹּיִם הִנְיֵאוּ מַחֲשָׁבוֹת עַמִּים : עֲצַת יי לְעוֹלָם
 תַּעֲמֵד מַחֲשָׁבוֹת לְבוֹ לְדָר וְדָר : אֲשֶׁרֵי הַנּוֹי
 אֲשֶׁר יי אֱלֹהֵי הָעַם בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ : מִשְׁמַיִם
 הַבֵּיט יי רְאֵה אֶת כָּל בְּנֵי הָאָדָם : סִמְכוּנֵי
 שְׁבֵתוֹי הַשְּׁגִיחַ) אֵל כָּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ : הַיּוֹצֵר
 יַחַד לֶבֶם הַמְּבִין אֵל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם : אֵין הַפְּלֵק
 גּוֹשֵׁעַ בְּרַב חֵיל) גְּבוּר לֹא יִנָּצֵׁ בְּרַב כַּח : שְׁקַר
 הַסּוֹם לַתְּשׁוּעָה וּבְרַב חֵילוֹ) לֹא יִמְלֹט : הַנֵּת

(חַמִּים אֲשֶׁפִּיל אֵינִשְׁמַרְוּמֵעַנִם) וַיִּרְאֵם מִיִּם צַעֲהֵן שְׁמִרְוִנִם) אֲשֶׁפִּילִם
 (אֲשֶׁפִּילִם גּוֹם) עַד פֶּאֲרֻזְאִמִּילִם) וַיִּוִּיִּא אֲמִוּיעַר) וַיִּוִּי חַעֲלֵן וַיִּד
 פִּירְכִּמִּין) וַיִּוִּי חַעֲלֵן וַיִּד יִשְׂרַעֲקִין) עַד הָאֵם צוֹשֶׁם עֵרִם) סַפּוֹן וַיִּין
 שְׁמִאֲרִקִּין וַיִּוִּינֵג) הָאֵם עַד נִיקוּקִם) וַיִּילִיטֵר) וַיִּין קְרֶאפִּם

עין יי אל יראיו למיחלים להכהו : להציל
 ממוות נפשם ולחיותם ברעב : נפשנו חפתה
 לוי עזרנו ומגננו הוא : כי בו ישמה לבנו כי
 בשם קדשו בטחנו : יהי חסדך יי עלינו כאשר
 יחלנו לך :

צב מזמור שיר ליום השבת : טוב להורות ליי
 ולומר לשמה עליון : להגיד בפקד חסדך ואמונתך
 בלילות : עלי עשר ועלי נבל עלי הגיון
 בכנור : כי שמחתי יי בפעלה במעשי ידך ארנן :
 מה גדלו מעשיך יי מאד עמקו מחשבתך : איש
 בעריו לא ידע וכסיל לא יבין את זאת : בפרחיו
 רשעים כמו עשב ויציצו כל פעלי און להשמדם
 ערי עד : ואתה מרום לעולם יי : כי הנה איביך יי
 כי הנה איביך יאבדו ותפרדו כל פעלי און : ותרים
 פראים קרני בלתי בשמן רענן : ותבט עיני
 בשוריים ברכמים עלי מרעים : תשמענה אוני צדיק
 כתמר יפרח כארו בלבנון ישגה : שתולים

(האם געהאפט) געדאנקען (איין אגרויסענדרד) ווען עס בליהם
 (וויא אויילדר שטר) מיין פערבריינגן (רש) אין מינע
 פיינד וואס קוקן אויף מיר) עלעכט" סענטישן יאגעט ער זיך גרייט

בְּבֵית יי בַחצרות אלהינו יפריחו : עוד ינובון (י)
 בְּשִׁיבֵהֵי (דשניֵי) ורענניֵי (יהיו) : להגיד כי
 ישר יי צורי ולא עולתהֵי) בו :

צג יי מלך גאותו) לבש לבש יי עו התאזר אף תבונתו) תבל כל
 הפזם : נכונֵי) כסאָה מאו מעולם אתה : נשאו נהרות יי נשאו
 נהרות קוֹים ישאו נהרות דכיסֵי) : מקלוח כיס רבים אדירים
 מִשְׁבְּרֵי יי ים אדיר במרוםֵי) : עדהֵי) נאמנו מאד לביתֵה נאח
 גִּישׁ יי לארץ ימים :

יהי כבוד יי לעולם ישמח יי במעשיו : יהי
 שם יי מברך מעתה ועד עולם : ממזרהֵי) עִמֵּשׁ
 עד מבואֵי) מהלל שם יי : רם על כל גוים יי על
 השמים כבודו : יי שמך לעולם יי זכרה לדר
 ודר : יי בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל
 משלה : ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים
 יי מלך : יי מלך יי מלך יי ימלך לעולם ועד : יי
 כלך עולם ועד אברו גוים מארצו : יי הבור עצה
 גוים הניא מחשבותֵי) עמים רבוה מהשבות בלב

(אוועלן פרוכט טראגן) (אין גרויען עלטר) (עט) (אונ פריש גרין
 (אינרעכט) (גרוסקייט) (דוא בעפעסטִגסט) (עעסט) (זייערע
 אינדין) (אינדין וואס צו פרעכין זיך) (אין היסיל) (דיין תורת
 אונ סצות) (פון אויף שיינגנג) (זיין איין גאנג) (דיא געדאנקען

אִישׁ וְעֵצָה יִי הִיא תְּקוּם : עֵצָה יִי לְעוֹלָם תִּעֲמַד
 מִחֲשֻׁבוֹת לְבוֹ לְדֹר וְדֹר : כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי הוּא
 צוּה וַיִּעֲמַד : כִּי בָחַר יִי בְּצִיּוֹן אֹהֶיּ לְמוֹשָׁבֵי לֹז
 כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לֹז יִהְיֶה יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ : כִּי לֹא
 יִשְׁשֵׂי יִי עִמּוֹ וְנִחְלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב : וְהוּא רַחוּם יִכַּפֵּר
 עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אִפּוֹ וְלֹא יַעֲרִיץ כָּל
 חַמְתּוֹיִ : יִי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנּוּ בְּיוֹם קְרֹאֲנוּ :

אֲשֶׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְלָלְךָ סְלֵה :

אֲשֶׁרֵי הָעַם שֶׁכָּבָה לֹז אֲשֶׁרֵי הָעַם שֶׁיִּי אֱלֹהָיו :

קָמָה תְּהִלָּה לְדוֹד אֲרוֹמָמְךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ
 וְאֲבִרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד : בְּכֹל יוֹם אֲבִרְכְּךָ
 וְאֶהְלָלֶךָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד : גְּדוֹל יִי וְמַהֲלֵל
 מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקְרוֹ : דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח
 מַעֲשֵׂיךָ וְגִבּוֹרְתֵיךָ יִגִּידוּ : הַדָּר כְּבוֹד הַיּוֹדֶה וְדַבְרֵי
 גְּפִלְאוֹתֵיךָ אֲשִׁיחֶהוּ : וְעֲזוֹזוֹתֵיךָ נִזְרְאוּתֵיךָ יֹאמְרוּ
 וְגִדְלָתֶךָ אֲסַפְּרֶנָּה : זָכַר רַב טוֹבְךָ יִבְיַעוּ
 וְצַדִּיקְתֶּךָ יִרְבְּנוּ : חֲנּוּן וְרַחוּם יִי אֲרַךְ אַפָּיִם וְגִדְל
 חֶסֶד : טוֹב יִי לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו : יוֹדֶה

(ס) עַד הָאֵם אֵיר גִּיגְלוֹסֵס (ט) פֶּר אִוְאוֹנוֹנֵג (י) פֶּרְלֹאזֵן (יא) דֶּר וְעֵקֵן

(יב) אִיִּין צֶאֶרֶן (יג) אִיִּין פֶּאֶרְשׁוֹנֵג (יד) עֵל אִיךְ רִיִּידֵן (טו) אֹנֵדִי שְׁמֵאֲרָקִיִם

יי כל מעשיך והסידך יברכוכה : כבוד
 מלכותך יאמרו ונבורתך ידברו : להודיע לבני
 האדם נבורתו וקבוד הדר מלכותו : מלכותך
 מלכות כל עולמים וממשתלתך בכל דור ודר :
 סומך) יי לכה הנפלים וזוקף לכל הפופים :
 עיני כל ארץ ישברו) ואתה נותן להם את
 אכלם בעתו : פותח את ידך ומשביע) לכל
 חי רצון) : צדיק יי בכל דרכיו וחסיד בכל
 מעשיו : קרוב יי לכל קראיו לכל אשר יקראהו
 באמת רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע
 ויושיעם : שומר יי את כל אהביו ואת כל
 הרשעים ישמיד : תהלת יי ידבר פי ויברך) כל
 בעיר שם קדשו לעולם ועד : ואנחנו נברך יה
 מעתה ועד עולם הללויה :

קמו הללויה הללו נפשי את יי אהללה יי בחיי)
 אזמרה לאלהי בעודי) : אל תבטחו בנדיבים
 בבו אדם שאין לו תשועה : תצא רוחו ישב
 לאדמתו ביום ההוא אבדו עשתנתיו) : אשר

(א) ער שמיצט (ב) ויי האסין (ג) אונ מאכסט ואם (ד) בייט גענאדע
 (ה) אונ עם ואל לויבין (ו) וא לאנג איה לעב (ז) וויגע גידאנקען

שאל יעקב בעורו שברואי על יי אלהיו : עשה
 שמים וארץ את הים ואת כל אשר בם הישמר
 אמת לעולם: עשה משפט לעשוקים נתן לחם
 לרעבים יי מתיר אטורים : יי פקח עורים יי
 זקף כפופים יי אהב צדיקים : יי שמר את
 גרים יתום ואלמנה יעודדי ודרה רשעים יעותי:
 ימלך יי לעולם אלהיך ציון דוד ודר הללויה :
 קמו הללויה כי טוב זמרה אלהינו כי נעים נאות
 תהלה: בונה ירושלים יי נדחי ישראל יבנסו:
 הרופא לשבורי לב ומחבשי לעצבותם: מונה
 מספר לפוכבים לכלם שמות יקרא: גדול אדנינו
 ורב פח לתבונתו אין מספר: מעודדי ענוים יי
 משפיל רשעים עדי ארץ: ענוי ליי בתודה זמרו
 לאלהינו בכבוד: והמבסה שמים בעבים: המכין
 לארץ מטר המצמיח הרים חצירי: נתן לבהמה
 לחמה: לבני ערב: אשר יקראו: לא בגבורת
 הסוס יחפץ: לא בשוקי: האיט ירצה: רוצה יי

(זיין האש נג יצו גירויבטע יעמיצט ער) פארקרימט ער
 (די פרשמויענע) פארזאמילט ער (אונ ער פערפינט אונ היילט
 (צי זייערע שמערצען) ער שטיצט (שרייט אויס) מיט
 וואלקן (גראו) איר שפייז (איינראב) ער וויל (מים די שענקן)

תפלת שחרית

כב

את יראיו את המינהלים ל־סְדוּ: שִׁבְחֵי יְהוָה שְׁלֵמִים
את יי הללי אלהיך ציון: כי חזק בְּרִיחֵיךְ (שְׁעָרֶיךָ
בְּרָךְ בְּנִיךָ בְּקָרְבֶּךָ: הַשָּׁם גְּבוּלֶךָ שְׁלֹמִים חֶלֶב י)
חַטִּים יִשְׁבִּיעֶךָ: הַשְׁלַח אִמְרָתוֹ אֶרֶץ עַד מְהֵרָה
יְרוּץ דְּבָרוֹ: הַנְּתַן שְׁלֹג בְּצַדֶּךָ י) (כְּפֹזֵר ז) (כְּאֶפְרַס)
יִפְזֹר: מִשְׁלִיךְ י) קָרְחוֹ י) (כְּפִתִים י) (לְפָנַי קָרְתוֹ י) מִי
יַעֲמֵד: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמְסַס: יִשָּׁב י) רִחוֹ יִזְדוֹג) מָם:
מִגִּיד דְּבָרָיו לְיַעֲקֹב רַקִּיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל: לֹא
עָשָׂה כֵן לְכֹל צוֹי וּמִשְׁפָּטִים בְּלִי יָדְעוּם הַלְלוּיָהּ:
קָמַח הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת יי מִן הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ
בְּכִרּוּמִים י): הַלְלוּהוּ כָּל מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל
צְבָאוֹ: הַלֵּל הוּ שֶׁמֶשׁ וַיְרַח הַלְלוּהוּ כָּל כּוֹכָבֵי
אוֹר: הַלְלוּהוּ שָׁמַיִ י) הַשָּׁמַיִם וְהַפְּנִים אֲשֶׁר מֵעַל
הַשָּׁמַיִם: יְהִלּוּ אֶת יי כִּי הוּא צִוָּה וַיִּבְרָאוּ:
וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם הַנְּתַן וְלֹא יַעֲבוֹר: הַלְלוּ
אֶת יי מִן הָאָרֶץ תְּנִינִים וְכֹל הַתְּהוֹמוֹת: אִשׁ וּבָרָד
שְׁלֹג וְקִיטּוֹר י) רוּחַ סַעֲרָה י) עֲשֵׂה דְבָרוֹ: הַתְּרִים

י) די פרוקטוס י) דאס בעסטע י) וויא וואל י) ארייף, איין י) וויא אש
י) ער ווארפט י) זיין איין, פראסט י) וויא שטיקער ברעקליך י) זיין
קעלט י) אונ ער באכט זיי צויגן י) ער מאכט בלאון י) מריפין זיי
י) אין דיא הויכע הימלן י) הימלען י) אונ רויף י) שטן עם ויך

וְכֹל גְּבֻעוֹתַי עֵץ פְּרִי וְכֹל אֲרָזִים : תַּחֲיָה וְכֹל
 בְּהֵמָה רְמֵשׁ וְצִפּוֹר בְּנֶף : מִלְכֵי אֶרֶץ וְכֹל לְאֻמִּים
 שָׂרִים וְכֹל שְׂמֵי אֶרֶץ : בַּחֲוָרִים וְגַם בַּתּוֹלוֹת וְכַנִּים
 עִם נְעָרִים : יִהְלְלוּ אֶת שְׁמֵי יי כִּי נִשְׁגַּב שְׁכֹו לְבָדוֹ
 הוֹדוּ עַל אֶרֶץ וְשָׁמַיִם : וְיִרְם קָרֵן לְעַמּוֹ תִּהְיֶה
 לְכֹל חֲסִידָיו לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ הַלְלוּיָהּ :

קִמַּט הַלְלוּיָהּ שִׁירֵי לֵי שִׁיר חֲדָשׁ תִּהְיֶה בְּקִרְל
 חֲסִידִים : יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשִׂיּוֹ (בְּגִי צִיּוֹן יִגִּילוּ
 בַּמַּסָּבִים : יִהְלְלוּ שְׁמַיִם בְּמַחֲוֹל בַּתֶּף וּבְנֹזֵר יִזְמְרוּ

לו : כִּי רוֹצֶה יי בְּעַמּוֹ יִפְאַרֵי) עֲנוּיִם בִּישׁוּעָה :
 יַעֲלוּזִי) חֲסִידִים בְּכַבֹּד יִרְנְנוּ עַל מִיִּשְׁבּוֹתָם :
 רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם : וְחָרַב פִּיִּי (תוֹ) בְּיָדָם : לַעֲשׂוֹת
 נִקְמָה בְּגוֹם הַתַּיְחָוֹת בְּלֵאָפִים : לְאִסֵּר מַלְכֵיהֶם
 בְּזֻקִים) וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּבִלְיִים) בְּזוֹל : לַעֲשׂוֹת בָּהֶם
 מִשְׁפָּט כְּתוֹב הַדָּר הוּא לְכֹל חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ :

קֵן הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקִיעַ
 עֲזוֹ : הַלְלוּהוּ בְּגְבוּרָתוֹ הַלְלוּהוּ כְּרַב גְּדָלוֹ :
 הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֶבֶל וּבְנֹזֵר :

(י) שְׂפִי צִיָּנֶע בְּעֶדֶן (י) מִים זִיּוֹן בְּאֵשׁ : פֶּעַר (י) עַר בְּאִקְרִינִים (י) זִי
 בְּרִיעַן זִיָּה (י) אֵין זִיָּעַר הַאֲלוֹ (י) צוּוּיָא שְׂאֲרָפִין (י) מִים בְּיִסְתָּן

תפלת שחרית

כג

הַלְלוּהוּ בְּהַרְף וּמְחֹלִים הַלְלוּהוּ בְּמִנוּסִים וְעִנְבִים :
הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלִים שְׁמַעֵם הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְהַלֵּל יְהוָה הַלְלוּ יְהוָה כִּי הִתִּיחַ יְהוָה:
בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן : בְּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שֶׁבֶן יְרוּשָׁלַיִם
הַלְלוּ יְהוָה: בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ :
וּבְרוּךְ שֵׁם כְבוֹדוֹ לְעוֹלָם וּנְפִילָא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן :
יֵשׁ לַמַּחֲזֵן כְּסוּפֵי וּבְרוּךְ דְּוִיר מִן הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים וְיֵשׁ כֻּלָּו
וּיְבָרֵךְ דְּוִיר אֶת יְיָ לְעֵינַי כֹּל הַקְּהָל וְיֹאמֶר דְּוִיר
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מְעוֹלָם וְעַד
עוֹלָם: לֵךְ יְיָ הַגְּדִלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצִחִים
וְהַהוֹרֵם כִּי כֹל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לֵךְ יְיָ הַמְּמַלְכָה
וְהַמְּתַנְשֵׂא לְכֹל לְרֹאשׁ: וְהַעֲשֵׂר וְהַפְּכוֹד מִלְּפָנֶיךָ
וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל וּבִידֶךָ כִּי וּגְבוּרָה וּבִידֶךָ לְגִדְלָה
וּלְחֹזֶק לְכֹל : וְעֲתָה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים לְךָ
וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תְּפָאֶרְתֶּךָ : אַתָּה הוּא יְיָ לְבָדֶךָ
אַתָּה עֲשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכֹל צָבָא
הָאָרֶץ וְכֹל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכֹל אֲשֶׁר בָּהֶם
וְאַתָּה מְחִיָּה אֶת כָּלָם וְצָבָא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִיִּים:

(א) אֵיךְ אֵיךְ סֵאנֶךְ (ב) מִיִּם אֵיךְ אֵיךְ אֵיךְ וְאֵם שְׁפִירָם מִיִּם פִּיל אֵרְסִין
עִיִּם יִמְעֵן (א) אֵיךְ אֵיךְ פִּיִּל (ב) מִיִּם קְלִינְגֵנְדֵעַ צִיִּם בְּעֵלֶן (א) אֵיךְ דִּיא
אֵיִיִּבְקִיִּים (א) אֵיךְ דִּיא פִּרְאָכְסִים (א) אֵיךְ בִּיִּסְטָה עֵקְשֵׁר (א) מִיִּר דִּיאֵנְקֵעַ

תפלת עחרית

אֶתָּה הוּא יי הַיְיָהִים אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתָ
מֵאֹרֶץ כְּשֻׁדִים וְעִמָּת שְׂמוֹ אֲבָרָהֶם: וּמִצֵּאת אֶת
לָבָבו נֶאֱמַן לְפָנֶיךָ . וְכָרוֹת (עֲמוֹ הַבְּרִית לְתֵת
אֶת אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחֲתִי הָאֲמִרִי וְהַפְּרָזִי וְהַיְבוּסִי
וְהַנְּרָגְשִׁי לְתֵת לְזֶרְעוֹ וְתִקַּם אֶת דְּבָרֶיךָ כִּי צִדִּיק
אַתָּה: וְתֵרָא אֶת עֲנִי) אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם וְאֶת
זַעֲקָתָם שֶׁעָתָּה עַל יָם כּוֹף: וְהִתֵּן אֶתְּךָ וּמִפְתֵּי
בְּפִרְעָה וּבְכָל עֲבָדָיו וּבְכָל עַם אֶרֶצוֹ כִּי יִדְעֵת כִּי
הַיְיָ (הַיְיָ) עֲלֵיהֶם וְתַעֲשֶׂה לָּךְ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְהַיּוֹם
בְּקָעֵת לְפָנֶיהֶם וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ הַיָּם כִּי בִּישָׂה וְאֶת
רַדְפֵיהֶם הַשְׁלַכְתָּ בַּמַּצּוֹלֶת (כִּמוֹ אֲבָן בְּמַיִם עֲזִים:
וַיֹּשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם
וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם מֵת עַל שֵׁפֶת הַיָּם: וַיֵּרָא
יִשְׂרָאֵל אֶת יְהוָה הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה
בְּמִצְרַיִם וַיֵּרָאוּ- הָעַם אֶת יְהוָה וַיֵּאֱמִינוּ בִּיהוָה
וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ :

או ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו
לאמר אשירה ליהוה כי גאה גאה ס"ט
עזי וזמרת יה ויהי לי ורכבו רמה בים :

(ס"ט) פ' א"ם (ז' אונג האסס פאר שניטין (ג' דעם עלענד (ז' זייא
האבין גימפוויילינגס (ה' א'ן ס'יפעניש (ז' אונג זיי האבין כזרא גיהאט

תפלת שחרית

כר

אלה

זה אלי ואנוהיה

לשונות

אבי וארממנהו : יהוה איש מלחמה יהוה

שמו : מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר

שלשיוג) פגעו בים-סוף : תהמת יכסימו ירדו בכצולת כמר

אבן : ימינה יהוה נאדריג) פכה ימינה

יהוה תרדקי) אויב : זכרנ נאזנה תהרסי)

קטיף תשלח חרנה יאכלמו) פפש : וברוח

אפיף נערמו) מים נצבו כמו-נדי)

נוליס) קפאוי) תהמת בלב-ים : אמר

אויב ארפה אשיג אהלך שלל תמלאמו

נפשי אריק) חרפי תודישמו) ידי : נשפתי)

ברחה פסמו ים צללו) בעזרת במים

אדירים : מי-כמכהו באלס) יהוה מי

כמכה נאדר בכדש נורא תהלת עשה-

פלא : נטית ימינה תבלעמו ארץ : נחית

כחסדך עסונו נאלת נהלת) בעזה אל-נח

קרשה : שמעו עמים ירנון חיל

א) אינ איה וועל אים באשיינען (פון זיינע הארץ (אז

בעשיינמ (זיא צוברעכט) צושטערסט דוא (פרברענט ער זיא

(זיינען צינדיק גיהויפט גיווארין (אמויער (רינעדיגע וואסער

(עס זיינע פאר פרארין גיווארין (איה וועל אויס ציהען

(עס וועט זיא פאר טרייבין (האסט אבלאז גיטאן (זיינן זיי

עארונקען גיווארין (צווישן דיא שטארקע (האסט געפירט

אֲחֻזֵי יְשׁוּבָה (פְּלִשְׁתִּים) : אֲזוּ נְבֻחַלְנֵי (אֲלֹפִי

אֲדוּם אֵילָן מִזֶּמֶר יֶחֱזֹקוּ רַעַד נִמְנֵי)

כָּל יֹשְׁבֵי כְנָעַן : תִּפְלַע עֲלֵיהֶם אֵימַתָּה

וַפְּהַד בְּגִדְלֵי דֹזָקָה יִדְמִי (בְּאֵבֶן עַד

יִעֲבֹר עִמָּךְ יְהוָה עַד־יִעֲבֹר עִמָּוְךְ

קִנְיָה : הַבְּאֵבוֹ וְהַתְּפִעֵמוֹ) בְּהַר נְחֻלְתָּהּ (מִכְּוִי)

לְשִׁבְתֶּךָ פַּעֲלָה יְהוָה מִקְדָּשׁ אֲדֹנָי כֹּהֲנֵי

יְדִיךְ : יִדְהוּ יִמְלֹךְ לְעַלְמֵי וְעַד : יְהוָה יִמְלֹךְ לְעַלְמֵי וְעַד : יְהוָה

מַלְכוּתְהָ קִאֲבֵם) לְעַלְמֵי וְלְעַלְמֵי עַלְמֵי : כִּי בֵּא סוּם פְּרַעַה בְּרַכְבּוֹ

וּבַפְּרָשִׁיּוֹ) בָּיִם וְיֹשֵׁב יְהוָה עֲלֵהֶם אֶתְדִמִּי הִים וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ

בִּיבְשָׁה בְתוֹךְ הִים : כִּי לִיהוָה הַמַּלְכוּת וּמִשְׁלַל בְּעוֹיִם : וְעַל

מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשִׁפְטֵי אֶת־הַר עֲשׂוּ וְהִיְתָה לִיהוָה הַמַּלְכוּת וְהִיְתָה

יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בָּיִם הִיא יְהוָה אֶת־הַר וְשִׁמּוֹ אֶת־הַר :

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מַלְכֵנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל

וְהַקְּדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ . כִּי לֶךָ נְאֻה) יְיָ

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וְשִׁבְחָה תִלְל

וְזַמְרָה עֲזֵי וּמִמְשַׁלְהֵם) נִצְחָה) גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תִהְיֶה

וְתִפְאָרֶת קְדוּשָׁה וּמַלְכוּתָם) . בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת) .

וְהוֹדָאוֹת) .

הַדִּי אֵינֶנּוּ אֵינֶנּוּ עַד (בְּפִי פְלִשְׁתִּים) וְזֵינֵנּוּ כִּי שְׂרָאקִין גִּיּוֹאֲרִין

(דַּעַם וְזֵינֵנּוּ צִינְגִינֵנּוּ כִּי־הָאֵל) וְזֵינֵנּוּ וְזֵינֵנּוּ וְזֵינֵנּוּ וְזֵינֵנּוּ

פְּלִאנֵנּוּ (דַּרְפֵּסְטֵר) הָאֵם אֵיין בְּשִׁמְאֵד (בְּמִים וְזֵינֵנּוּ רִימֵר) אֵיין

שִׁיין) אֵיין גִּיּוֹעִלְמִיקִים) אֵיין בִּיקִים) אֵיין רַעֲדוֹנֵנּוּ אֵיין לִיבִינֵנּוּ

תפלת שחרית

כה

מעתה ועד עולם: ברוך אתה יי אל מלך גדול
בהשפחות אל ההודאות אדון הנפלאות
הבוחר בשירי ומרה מלך אל חי העולמים: מי

דה"ה (ה) אין לנו כבוד הוא ונ"ש בין הפרקים אבל חמון יכול לנווט בין
הפרקים על כל ברכה שישמע (לכד בין ארבע רבה לשמע): (ג) אלו
סן בין הפרקים בין קדים נברכו ובין יוצר המלאכות לאהבה רבה ובין אהבה
לשמה ובין שמע נוריה ובין והיה לויאמר: (ג) באמצע הפרק יכן בין ברס
ליוצר שדינו באמצע הפרק אין לנוטח חמון. חמנס חמון דהאל הקדוש וש"ס
וכן חמון יש"ס על נאחר סיגם יסנדר וחמון שאלה יסנדר וכן לקדושה
דהינו שיהיה ק' ק' כו' וכבוד כו' אבל ימלוך לא יאמר וכן למודים יאמר
דק מודים אהנו לך ונברכו יאמר ביה"ו (ולא יאמר יסנדר) בין אם שומע
במפה ובין מנה"ס (גם חמון יענה אחר נה"ס) לכל אלו שוסק אפילו באמצע
פרק יזכר דסליק ענינא ואם הפסיק באמצע הפסוק היכא דלא סליק ענינא
חזר וברא הפסוק: (ד) אפילו בין הפרקים לא יססיק לקרום עם הברור פסוק
לאחר שמש: (ה) הפיל מים לא יברך אשר יצר רק יפול ידיו ולאחר
הפסוק יברך אשר יצר:

בכמה מהחן חובי ברכו חוזרים קחל יתברך

חזן
ברכו את יי המברך: | יתברך וישתבח ויתפאר
מלכי הפלכים הקדוש ברוך | ויתרומם ויתנשא שמו של מלך
הוא שהוא ראשון והוא אחרון | הוא וישתבח ויתפאר
ויסבלעדיו אין אלהים סלו

לדובב בערבות ביה שמו ועלו לפניו. ושמו מרום על כל
ברכה ותהלה: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: יהי שם
יי מברך מעתה ועד עולם:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר אוו
ובורא חשך עשה שלום ובורא את הפל:

הַמְאִיר לְאָרֶץ וְלְדָרִים) עָלֶיךָ בְּרַחֲמִים
 וּבְטוֹבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית:
 מִה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ יי כָּלֶם בְּהַכְמָה עֲשִׂית מְלָאָה
 הָאָרֶץ קִנְיָנְךָ. הַמְלַךְ הַמְרוֹמֵם לְבָדוֹ מֵאֵז.
 הַמְשַׁבַּח וְהַמְפָּאֵר) וְהַפְתַּנְשֵׂא מִימּוֹת עוֹלָם:
 אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ. אֲדוֹן
 עֲזָנוֹ צוּר מְשַׁנְּבְּנוֹ מִגֵּן יִשְׁעָנוֹ מְשַׁגֵּב בְּעֲדָנוֹ:
 אֵל בְּרוּךְ גְּדוֹל דַּעַה. הַכִּיִּן וּפְעַל זְהַרִי (חֲמָה).
 טוֹב יֵצֵר כְּבוֹד לְשִׁמּוֹ. מְאֻרּוֹת נָתַן סְכִיבוֹת
 עֲזוֹ. פְּנוֹתִי) צְבָאֵי קְדוּשִׁים רוֹמְמֵי שְׂדֵי.
 תְּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וְקִדְשָׁתוֹ: תְּתַבְּרֶךָ יי
 אֱלֹהֵינוּ עַל שְׁבַח מַעֲשֵׂה יְדִיךָ. וְעַל מְאֻרֵי
 אֹזֶר שְׁעֵשִׂית יִפְאָרוּךְ סְלָה:

תְּתַבְּרֶךָ צוּרֵנוּ מְלַכְנוּ וְנֹאֲלָנוּ בּוֹרֵא קְדוּשִׁים
 יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מְלַכְנוּ יוֹצֵר מְשֻׁרְתִים. וְאֲשֶׁר
 מְשֻׁרְתִיו כָּלֶם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם וּמְשֻׁמִיעִים
 בִּירְאָה יִתֵּד בְּקוֹל דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלַךְ עוֹלָם:
 כָּלֶם אֱהוּבִים כָּלֶם בְּרוּרִים) כָּלֶם גְּבוּרִים וְכָלֶם

(א) אֵינֶנּוּ צוּרֵי וְאֵינֶנּוּ אֲדוֹנֵינוּ (ב) דִּינֵנּוּ בְּעֵשֶׂא פּוֹנֵנּוּ (ג) אֲנִי דְעַר בְּשִׁינְמַר
 (ד) דִּי שִׁינְנֵנּוּ (ה) מִן דִּי זִנּוּ (ו) דִּי וִיכְמִינְסִמְעֵה עֵכְסִמְעֵה (ז) אֵינֶנּוּ דְרוּוִילֵם

עשים בְּאִמָּה וּבִירָאָה רְצוֹן קוֹנָם). וְכֹלֶם פּוֹתְחִים
 אֶת פִּיהֶם בְּקִרְשָׁה וּבְמַהֲרָה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה
 וּמְבָרְכִים (וּמְשַׁבְּחִים וּמְבַאֲרִים) וּמְעֲרִיצִים
 וּמְקַדִּישִׁים וּמְמַלִּיכִים: אֶת שֵׁם הָאֵל הַמְּלַךְ הַגָּדוֹל
 הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא. וְכֹלֶם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם
 עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה. וְנוֹתְנִים רְשׁוֹת זֶה
 לָזֶה. לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצֵר־בְּנִחְתִּי (רוּחִי) בְּשִׁפְהִי
 בְּרוּרָהּ וּבְנַעֲמֶיהָ קְרִשָׁה כָּלֶם כְּאֶתֶר עוֹנִים
 וְאוֹמְרִים בִּירָאָה: קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת
 מְלֹא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

וְהַאֲוִפְנִים) וְחִיזְתִּי) הַקְּדוֹשׁ בְּרַעֲשׁ גָּדוֹל
 מִתְנַשְׂאִים) לְעַמָּת) שְׂרָפִים לְעַמָּתָם מְשַׁבְּחִים
 וְאוֹמְרִים: בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ:

לְאֵל בְּרוּךְ נַעֲיִמוֹת) יִתְנוּ. לְמַלְךְ אֵל חַי וְקַיִם
 זְמֵרוֹת יֹאמְרוּ וְתִשְׁבְּחוּת יִשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא לְבָדוּ
 פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת בְּעַל מְלַחְמוֹת זֹרַע

(ספין זייגער באשעפער) אונ זיי לויבן) אונ זיי קרייגען) אונ זיי
 שפארקן) אים ארוהיגן גייסט) אים אריינע שפראך) אונ
 סים איין זיסע) זיין שרייען אים) אונ די מלאכים וואס
 הייבן אונ חיות) ערהייבן זיי זיך) אנטקעגן) זיסע גאנג

צְדָקוֹת מִצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרָא רַבּוֹאֹת נּוֹרָא
 תְּהִלּוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת. הַמְחַדֵּשׁ בְּטוֹבוֹ בְּכָל יוֹם
 תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית: פֶּאֱבֹר לַעֲשֵׂה אֲזָרִים
 גְּדוֹלִים כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: אֲזָר הַדָּשׁ עַל צִיּוֹן תְּאִירִי
 וְנִזְכָּה כָּלֵנוּ מִהֵרָה לְאֲזָרוֹ: בְּרוּךְ אַתָּה יי
 יוֹצֵר הַמְּאֻרוֹת:

אֲהַבָּה רַבָּה אֶהְבֵּתֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ חֲמֵלָה גְּדוֹלָה
 וַיִּתְרַדֶּה חֲמֵלֵת עָלֵינוּ: אֲבִינוּ מִלְּכֵנוּ בַעֲבוּר
 אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבִטְחוֹ בָּךְ וַתִּלְמַדְם תְּקִי חַיִּים בֶּן תַּחֲנֵנוּ
 וַתִּלְמַדְנוּ: אֲבִינוּ הָאֵב הַרְחֵמֵן הַמְּרַחֵם רַחֵם
 עָלֵינוּ וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְהִבִּין וּלְהַשְׂכִּיל לְשִׁמּוֹעַ לְדַמּוֹד
 וּלְדַמּוֹד לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹרֵת וּלְקִיָּם אֶת כָּל דְּבָרֵי
 תְּלַמּוֹד תּוֹרַתְךָ בְּאֲהַבָּה: וְהֵאָר עֵינֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ
 וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וַיִּחַד לִבֵּנוּ לְאֲהַבָּה וּלְיִרְאָה
 אֶת שְׁמֶךָ וְלֹא נִבּוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי בְשֵׁם קִדְשֶׁךָ
 הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא בְּטַחְנוּ נִגְיִלָה וְנִשְׂמַחָה בִּישׁוּעַתְךָ:
 וְהִבִּיאֵנוּ לְשִׁלּוּם מֵאֲרָבַע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ וְתוֹדִיכֵנוּ
 קוֹסְמִיּוֹתֵי לְאֲרָצֵנוּ. כִּי אֵל פּוֹעֵלִי יְשׁוּעוֹת אַתָּה
 יִבְנֵנוּ בַחֲרֵת מִכָּל עַם וְלִשׁוֹן. וְקִרְבֵּתֵנוּ לְשִׁמְךָ

(*) זארכטו בעלייכסין (טראכטוטיג, אפינגבאר) דער וואס טוט

תפלת שתריח

מ

הַגְּדוֹל סֶלָה בְּאַמֶּת. לְהוֹדוֹתֶיךָ וּלְיַחֲדָתְךָ בְּאַהֲבָתְךָ
בְּרוּךְ אַתָּה יי הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה :

"הי"ח (א) שחם נרכה בין אהבה לשחם לא יענה חסן (דאי כהספיק בין
נרכה למצוה) רק על אופן נרכוס שדינס שיכול לענות באלה הערס
כן חסן דהנותר יכול לענות : (ב) לריך להאריך בחי"ס של אחד כדי שחליך
אנ"ס בשמים בז' קטיוס ונאריך ויאריך גד' של אחד שיעור שיחשוב שקנ"ס
חיל בטולמו ומשל גד' כוחוס הערס ולא יאריך יותר משיעור זה . ויגיש
ניסב הד' של אחד ויטעמו יס"ה חבל לא יותר מדאי : (ג) לריך לטוין בק"ש
!לח"ה מ"ט של ק"ש וכן לטוין מכ"פ כוונת הענין של פסוק ראשון שהוא שחם
ישראל ונשכח"ו : (ד) חס לא כוון כנ"ל חס מזכר מיד קודם שאמר ויאנב
ימהין עטס ויאמר שחם ונשכח"ו פטס שנים נכוונה ואס מזכר לאחר שנמר
נפרסס או באלהע ויאמר פטס שנים כל הפרסס כונה ואס מזכר לאחר שנמר
נפחיל וסיה חס שמוט ינמור על ויאמר ויפחיל ויקרא חס שחם ונמר על
הפרסס על וסיה חס שמוט ויחזור נס' ויאמר :

יחי חסד אל בלך באמן :

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד :

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

וְאַהֲבַת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל־
נַפְשֶׁךָ וּבְכָל־מַאֲדֶךָ : וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אִשְׁר
אֲנֹכִי מְצוּוֶה הַיּוֹם עַל־לִבְבְּךָ : וְשָׁנַנְתָּם לְבָנֶיךָ
וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתֶּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלִקְוֹתֶךָ בְּדֶרֶךְ
וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ : וְקִשְׁרַתְּם לְאוֹת עַל־יְדֶיךָ
וְהָיוּ לְטִטִּיפַת בֵּין עֵינֶיךָ : וּכְתַבְתֶּם עַל־מְזוֹזוֹת
בֵּיתֶךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ :

ס צו באנקען (א) צו איינציגן דיר (ב) ביין פערטענין (א) אונ
ח ואלכס וייה איי שארשין . איינלשדעק (א) פאר איין צירונג

וְהִיָּה אִם־שָׁמַעַתְּ שִׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי
 מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל־לֵבְבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם וּנְהִיתִי מִטֶּרֶ־
 אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹי יוֹרֵהוּ וּמִלְקוֹשֵׁי וְאִסְפַּת דְּגַנְךָ
 וְתִירְשָׁהוּ וַיִּצְהַרְהוּ: וְנָתַתִּי עִשְׂבֵי בְשָׂדֶךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ
 וְאִכְלֹת וּשְׂבַעְתָּ: הִשְׁמְרוּ לָכֶם בְּיַיְפֹתֵהוּ לְבַבְכֶם
 וּסְרֹתֶם וְעַבְדֹתֶם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
 לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהוָה בְּכֶם וְעֲצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם
 וְלֹא־יִהְיֶה מִטֶּר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ
 וְאִבְדֹתֶם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה
 נָתַן לָכֶם: וּשְׁמַתֶם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהֵי לְבַבְכֶם
 וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶם אֹתָם לְאֹזֶת עַל־יַדְכֶם וְהָיוּ
 לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמַדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם
 לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלֻכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ
 וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל־מְזוּזוֹת בְּיִתְךָ
 וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל
 הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לְתֵת לָהֶם
 בְּיַמֵּי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

(א) אין זיון צייט (ב) פריא רעגין (ג) אונג שפעט רעגין (ד) אונג דייענע
 גייע ויין (ה) אונג דייענע עהל (ו) ער וועט אפ ריידין (ז) איר פרוכט

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: הַבֵּר אֶל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית (על־
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל) בְּגֵדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וּנְתַנּוּ עַל־צִיצִית הַכֹּהֵן
 פְּתִילִי (תְּכֵלֶת־יָם): וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם
 אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם
 אֹתָם וְלֹא־תִתְּרוּ: אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם
 אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים) אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ
 וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים
 לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
 אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אֱמֶת וַיְצִיבֵי) וּנְכוֹןִי) וְקִיִּם) וַיִּשְׂרִי) וּנְאֻמָּן
 וְאַהֲבֵי וְחֻבִּיבֵי) וּנְחַמְדֵי וּנְעִים וּנְזָרָא וְאֲדִירֵי)
 וּמְתַקֵּן) וּמְקַבְּלֵי) וּמְזֹב וַיְפִיּה הַדְּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מִלְּפָנֵינוּ צוּר יַעֲקֹב
 מִנֵּן יִשְׁעֵנוּ. לְדֹר וְדֹר הוּא קִיִּם וְשִׁמוֹ קִיִּם וְכִסְאוֹ

(הייננעדיגע פּעדים) (די ברענעם) (אין פּאדים) (טונקיל בלא
 (איר זאלט ניש נאך פארשטין) (איר קערט זיך אפ) (אונ
 פּעסט) (אונ געוויס) (אונ רויפריג) (אין רעכט פארטיג
 (אונ בעליבט) (אונ שטארק) (אונ פערפארטיג) (אונ אנגענומען

נְכוֹן וּמַלְכוּתוֹ וְאַמוּנָתוֹ לְעַד קִיּוּמָתָּהּ: וּדְבָרָיו
 חַיִּים וְקִיּוּמִים נְאֻמִּים וְנַחֲמִדִים לְעַד וּלְעוֹלָמֵי
 עוֹלָמִים. עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעַלֵינוּ עַל בְּנֵינוּ וְעַל
 דוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל דוֹרוֹת זְרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ:
 עַל הַרְאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים דְּבַר שׁוֹב וְקִים לְעוֹלָם וְעַד. אֲמֵת
 וְאַמוּנָה חֶק וְלֹא יַעֲבֹד: אֲמֵת שְׂאֵתָהּ הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ מַלְבְּנוּ מַלְךְ אֲבוֹתֵינוּ נֹאֲלָנוּ גֹאֲלֵנוּ אֲבוֹתֵינוּ יוֹצְרֵנוּ צוֹר
 יִשְׁעֵתָנוּ פּוֹדֵנוּ וּמְצִילֵנוּ מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ אֵין אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ (ס):

עוֹרָתִי) אֲבוֹתֵינוּ אֵתָהּ הוּא מְעוֹלָם מִגֵּן וּמוֹשִׁיעִי
 לְבִנְיָהֶם אֲחֵרֵיהֶם בְּכָל דוֹר וְדוֹר: בְּרוּסִי עוֹלָם
 מוֹשֶׁבֶךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד אֲפָסִי) אֶרֶץ:
 אֲשֶׁרִי אִישׁ שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ
 יֵשִׁים עַל לְבָבוֹ: אֲמֵת אֵתָהּ הוּא אֲזֶן לְעַמְּךָ וּמַלְךְ
 גִּבּוֹר לְרִיב רִיבָם: אֲמֵת אֵתָהּ הוּא רֹאשׁוֹן וְאֵתָהּ
 הוּא אַחֲרוֹן וּמַבְלַעְרֶיךָ אֵין לָנוּ מַלְךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעִי:
 מִמְצָרִים גֹּאֲלֵתָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ.
 כָּל בְּכוֹרֵי־הַיָּם הִרְגָתָ וּבְכוֹרֵי־הַגֹּאֲלֵתָ וַיִּם סוּף
 בְּקַעְתִּי) וְזָרִים) טַבְעֵתִי) וַיְדִירִים) הַעֲבָרֵתִי) וַיִּכְסּוּ

(אויסר דיר טדי היקף טאונ אין העלפער טאין דר תיקה טדי
 עקן טהאסטו גישעאלטן טאונ דיא מופויליגע טהאסטו
 גימאכט זינקען טאונ די געליבטע טהאסטו דורך געפיהרעט

מִים צְרִיחֵם אֶחָד מֵהֶם לֹא נֹתֵר : עַל זֹאת שִׁבְחוּ
 אֱהוּבִים וְרוֹמְמוֹ אֶל וְנִתְּנוּ יָדִידִים זְמֵרוֹת שִׁירוֹת
 וְתִשְׁבְּחוּת . בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמִלְכָּךְ אֵל חַי וְקַיִם :
 רַם וְנִשְׂא גְדוֹל וְנֹרָא מְשַׁפִּיל גְּאִים (וּמַגְבִּיֵּה
 שְׁפָלִים מוֹצִיא אֶסְרִים) וּפּוֹדֵה עֲנוּיִם וְעוֹזֵר דָּלִים
 וְעוֹנֵה (לְעַמּוֹ בְּעֵת שׁוּעַם אֵלָיו : תְּהִלּוֹת לְאֵל עֲדוּן
 בְּרוּךְ הוּא וּמְבָרֵךְ . מִשֶּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עֲנוּי)
 שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָלֶם : מִי כַמְכָה
 בְּאֵלֶם יי מִי כַמְכָה נֶאֱדָר בְּקִדְשׁ נֹרָא תְּהִלּוֹת
 עֲשֵׂה פִּלָּא :

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גְאֻלִּים לְשִׁמְךָ עַל שְׁפַת
 הַיָּם יַחַד כָּלֶם הַיְּהוּדִים וְהַמְּלִיכִים וְאָמְרוּ : יי יִמְלֹךְ
 לְעוֹלָם וָעֶד :

צוּר יִשְׂרָאֵל קוֹמָה בְּעִזְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְדָה
 כְּנַאמְךָ וְיִהְיֶה וְיִשְׂרָאֵל . גּוֹאֲלֵנוּ יי צְבָאוֹת שְׁמוֹ
 קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל : בְּרוּךְ אַתָּה יי גְּאֵל יִשְׂרָאֵל :

דה"ח (א) ח"ן להפסיק בין בלילה לתפלה אפילו בקדים ולקדושה וזקוף נחל
 או ביום"ט ח"ג בשנה פוסק לקדים ולקדושה וכן במעריב אפילו נחל
 פוסק אפילו נדברו . וכן ח"ן ופסיקין לענות ח"ן אחר ח"ן זונה ח"ן של
 גאל ישראל א"ס שבע מה"ן פוסק וטובה (אמנם נכון לכיים נראה פס הש"ן

(ה) הו"כמוס"ע (ג) ע"ב נדענע (ג) אונ ער ענטפערט (ו) האבין
 ו"א או"ס ג"שריען (ז) האבין ו"א געלויבט (ח) ו"א די"נע ר"יד

דלו א"ש (עונה) ודוקא שכבר השלים הכרעה גאל ישראל אבל אם שמת הכרעה
 כג"ל קודם שסיים הוא גאל ישראל אסור לו לענוה אמן של גאל ישראל (חזן
 מאמן של האל הקדוש וז"ש) קודם גאל ישראל דין אמצע הפרק יש לו :
 (ג) כשעומד להפגל לא יקמוץ עלמו על העמוד או על חבירו ואפילו סמיכה
 כל דהו אסור שצריך לעמוד באימה : (ג) היה צריך לנקבו אל יתפלל ואם
 התפלל ספגו מעצבו וצריך לחזור ולהתפלל בין לגדולים ובין לקטנים וה"מ
 שאינו יכול להעמיד על עצמו שיצור עשה והומש אבל יכול להעמיד ע"פ
 שיצור זה יצא נדיב צד אבל לכתחלה לא יתפלל עד שיבדוק עצמו יפה יפה :
 (ד) לא יברק ולא ישק בנחך התפלה ואם צריך מהוך לזכר יכח ידו על פיו
 שלא תהא נראית פתיחתו : (ה) וכן אסור לו לרוק בנחך התפלה ואפילו
 במחנותים שאחר תפלתו אסור כ"ז שלא פסק : (ו) אם א"ל לו שלא ירוק
 שמצטרף הכנה ויהא עווד בתפלתו מבלע ככבודו בענין שלא יהא נראה על
 הבגד ואם מצטרף גם כזה זרקו לאחוריו ואם א"ל לאחוריו זרקו לשמאלו ואם
 א"ל לשמאלו יזרוק לימינו ואם א"ל לימינו יזרוק לפניו : (ז) אינו פוסק
 בעתפלו לא לקדים ולא לקדשה וברכו אלא ישחוק ויכוין למה שאומר כש"ן ויהא
 בטובה ובקדיש לאחר שאמר יתברך הדר לכלותיה :

אֱלֹהֵינוּ וְלַפְנֵיהֶם כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא הַבּוֹא גְדֻלַּת לְאֱלֹהֵינוּ :

אֲדַבְּרֵי שְׂפָתַי תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
 אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל
 הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן נוֹמֵר (ח) חֲסִדִים טוֹבִים
 וְקוֹנֵהי הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל
 לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :

דה"ח אם לא אמר זכרנו וזכר לאמר בא"י אינו חוזר ואם חזר קודם
 שאמר השם חף שאמר כרוך אתה ואמר זכרנו מלך עוזר כסדר :

נַפְשֵׁינוּ וְזַכְרֵנוּ לְחַיִּים מְלַךְ הַפֶּזַח בְּחַיִּים וּבְתַבְנֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים
 לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים :

(א) גים (ג) גרויסקיים (ג) דוא בעניינים (ו) אונ דער בעשעפער

מֶלֶךְ עֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן : בְּרוּךְ אַתָּה יי
 מַגֵּן אַבְרָהָם :
 אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מַחִיָּה מְתִים אַתָּה
 רַב לְהוֹשִׁיעַ :

דה"ח (ה) זימות הנשמים אם לא אמר מוריד הגשם ואמר מוריד הטל במקומו אם לא התחיל עדיין הגשם על ברכת מחיה מתים אומר מוריד הגשם במקום שזכר אבל לאחר שכבר התחיל הגשם אינו אומר כלל ואינו חוזר הואיל ואמר מוריד הטל : (ב) אבל אם לא אמר כלל לא מוריד הגשם ולא מוריד הטל אם לא התחיל עדיין ברכת אמה קדוש אומר מוריד הגשם (כ"ב כשזכר) במקום שזכר . אבל אם זכר לאחר שהתחיל אמה קדוש חוזר לראש התפלה : (ג) אם אמר מוריד הגשם בזימות החמה אפילו הזכיר גם על חוזר לראש הברכה לאמה גבור ואם קיים הברכה אפילו לא התחיל עדיין אמה קדוש חוזר לראש התפלה : (ד) אבל אם אמר משיב הרוח וזכר קודם שאמר מוריד הגשם אינו חוזר לראש רק פוסק ונאמר התפלה : (ה) נכתב ב"ח ובימ"ג אם אמר מוריד כל ל' יום חוזר דחזקו שאמר כמו שרגיל . לאחר ל' יום (אם התפלל 3 השנים) אינו חוזר : (ו) ש"ז שעה בקו"ל הדין כמו יחיד ואם עשה הש"ץ בלשון אחר אמר משיב הרוח אם זכר קודם שהשלים פשלו חזר לראש אבל אחר שהשלים אינו חוזר :

נמייץ משיב"ה הרוח ומוריד הגשם :

מְכַלְפֵּלֵי חַיִּים בְּהַסֵּד מַחִיָּה מְתִים בְּרַחֲמִים
 רַבִּים . סוֹמְדֵי נוֹפְלִים וְרוֹפְאֵי חוֹלִים וּמַתִּירֵי
 אֶסּוּרִים וּמְקִים אֲמוּנָתוֹ לְיִשְׁנָיו עֶפְרַיִם מִי כְמוֹד
 בְּעַל גְּבוּרֹת וּמִי רֹמְחוֹ לֵךְ מֶלֶךְ מְמִית וּמַחִיָּה
 וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה :

(א) דו מאבסט בלאזין . ווייהען . (ב) דו שפייזט . (ג) דווא שטיצט
 (ד) אינז פינגסט אפ . (ה) געפונדענע . (ו) צו דיא וואס רודען . (ז) גלייך

שכח לומר מי כמוך דינו כמו בזכרנו :

בשמים מי כמוך אב הרחמים . זוכר יצוריות לחיים ברחמים :

וּנְאֻמֵן אֶתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים : בְּרוּךְ אַתָּה יי

מְהִיָּה הַמֵּתִים : נחומת הש"ן יאמר זה הקדושה

קו"ה נִקְדֵּשׁ אֶת שְׁמֶךָ בְּעוֹלָם כְּשֵׁם שְׁמִקְדֵּי־שֵׁים

אוֹתוֹ בְּשֵׁמי מְרוֹם־י) פְּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וּקְרָא

זֶה אֵל זֶה וְאָמַר :

ש"ה קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ יי צְבֹאוֹת מְלֵא כָּל

הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :

ס"ז לְעַמְתֵּיךָ בְּרוּךְ יֵאמְרוּ

קו"ה בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְקוֹמוֹ :

ס"ז וּבְדַבְרֵי קְדֻשָּׁךָ פְּתוּב לְאָמַר :

ש"ה יִמְלֶךְ יי לְעַלְמֵי אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וְדֹר הַלְלוּיָהּ :

אֶתָּה קְדוּשׁ | ש"ז לְדֹר וְדֹר נְגִיד גְּדֻלָּה וְלִנְצַחַי

וְשִׁמְךָ קְדוּשׁ | נְצַחֲיִיךָ קְדֻשְׁתֶּךָ גְּקֻדִישׁ וְשִׁבְחֶיךָ

וְקְדוּשֵׁים בְּכָל יוֹם | אֱלֹהֵינוּ מְפִינֵנו לֹא יִמָּאֵס לְעוֹלָם וָעַד .

יְהַלְלוּךָ סְלָה : כִּי אֵל מֶלֶךְ גְּדוּל וְקְדוּשׁ אַתָּה :

בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל (בְּעֵשִׂים הַמְּלֶכֶת) הַקְּדוּשׁ :

דה"ח (א) אש סייב האל הקדוש בעש"ס ונמכ"ד זכר ואמר המלך הקדוש
לא אצל אש שזה לאחר האל הקדוש כ"ד לא יאל ויהזור לראש המסג

(א) ויניע באשאפענע (א) אין דיא הויכע הימלען (א) אנמקענין ויירא
(א) אונג אויף אייביג טאונג דיין לויב (א) וועט ניש אפ גיטאן העדיו

לדין ברכות ראשינה כחד חשיבוי: (ג) אס אמר כל השנה במלך הקדוש אינו חוזר:
 אַתָּה הוֹנֵן * לְאָדָם דַּעַת וּמִלְפֹד לְאֲנוּשׁ * בְּיָנָה *:

דה"ח (ה) שנה לומר הכלה נהוג הדעה במל"ש ולא זכר עד שאמר בח"י
 אינו חוזר ואינו לומר כלל אפינו בש"ת או בין ברכה נכונה מפני
 שיבדיל כל הכוכ. כיכר קודם שאמר השם הומרו במקומו וחוזר ואומר וחננו וכו':

ו) הָיֵנוּ מֵאִתְּךָ דַּעַת בְּיָנָה וְהַשְׁפִּילָנוּ: בְּרוּךְ
 אַתָּה יי הוֹנֵן הַדַּעַת:

הַשִּׁיבֵנוּ אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ וּקְרַבֵנוּ מִלִּפְנֵינוּ
 לְעֲבוֹדָתְךָ וְהַחֲזִירֵנוּ * בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה * לְפָנֶיךָ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי הַרוֹצֶה * בְּתִשׁוּבָה:

סֵלַח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ. מַהֲל לָנוּ מִלִּפְנֵינוּ

בתיבת ובתיבת יום חשיבו חזק לחיל המוכר חומרים זה

* אַתָּה הוֹנֵנָתָנוּ לְמַדְעִי תוֹרָתְךָ וְהִלְמַדְנוּ לְעֲשׂוֹת
 חֻקֵי רִצְיָנָה וְתַבְדֵּל יי אֱלֹהֵינוּ בֵּין קִדְשׁ לְחַל בֵּין
 אֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי
 לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה. אֲבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ הַחֵלָה * עֲלֵינוּ
 הַיָּמִים הַבָּאִים לְקִרְאָתָנוּ לְשֵׁלוֹם הַשְּׂכִימִים * מִכָּל
 חָטָא וּפְשָׁע וּמִנְקִימִים * מִכָּל עֲוֹן מִדְּבָקִים * בִּירְאָתְךָ:

וחננו וכו'

* לייסוע לינגם (צום שוואבין מענטשין) אונ קלוגהיים
 (אונ קער אונז צוריק) איין גאנצע (וואס דוא ווילסט) צום
 פערשטיינד (דייב אן) אפגאלהן (אונ גרייניגט) אונ בהעפם

כִּי פִשְׁעֵנוּ . כִּי מוֹחַל וְסוֹלֵחַ אַתָּה : בְּרוּךְ אַתָּה
 יי חנון המרבה לסלוח :

רֵאֵה נָא בְּעֵינֵינוּ (וְרִיבֵה רִיבֵנוּ וּנְאַלְנוּ מֵהֲרָה
 לְמַעַן שְׂמֹךְ . כִּי גּוֹאֵל חֹזֵק אַתָּה : בְּרוּךְ אַתָּה
 יי גואל ישראל :

בשמיית נכבד אומר הש"ך כאן ענבו

רַפְּאוּנוּ יי וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִשְׁעֵהֵנּוּ כִּי
 תְהַלְתָּנוּ אַתָּה . וְהֶעֱלֵהֵנּוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכֹל
 מַכּוֹתֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ רּוֹפֵא נְאֻמֵּי (וְרַחֲמֵן אַתָּה :
 בְּרוּךְ אַתָּה יי רופא חולי עמו ישראל :

רה"ח (א) שכה לומר על וחסד וכוכב קודש שהחזיל תקצ אומרו במקדש
 שזוכר החזיל לומר תקצ יאמרנו בש"ס . שכה בש"ס יאמר בין ש"ס
 לרצה שכה גם שס אס זוכר קודש שנקר רגליו חוזר לדרך עליו ויתפלל כסדר
 ואס ככל עקר רגליו חוזר לראש התפלה . ואס הסיוה דעתו מלומר עוד
 תחנונים ואמר יהיו לרגליו היו כנקר רגליו וחוזר לראש התפלה : (ב) שאל
 מסר בימה"ח מחזירין אותו לראש הכרכה : (ג) לאחר ל' יום (אס התפלל
 ל' תפלות) אס נסתפק אח"כ אינו חוזר לחזקה שאמר כמו שהרגיל עצמו :
 (ד) ש"ך שטעה בחזרתו בקו"ר דינו כחיד אכל טעה בלחש אינו חוזר אלא כוונת
 על תפלתו בקו"ר ולאחר תפלתו בקו"ר יאמר בלחש אלא לומר ויפסג ב' פסיקות :

בְּרַךְ עַלְיֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת
 וְאֶת כָּל מִינֵי תְבוּאַתָּה לְטוֹבָה וְתֵן נִסִּין בְּרָכָה
 (בחוץ ט"ו וביטור לברכה) על פני האדמה ושלבענו :

(א) אין אונזער עלענד (ב) וועלן מיר גיהאלפין ווערן (אונ
 בריינג אויף ד) אין גישרייער דאקטאר (אונ באך אונז ואס

סְטוּבָה . וּבָרַךְ שְׁנַתְנוּ כְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת : בָּרוּךְ
 אַתָּה יי מְבָרַךְ הַשָּׁנִים :

תִּקְעָה (בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לַחֲרוֹתְנוּ) וְשֹׁאֵן (גָּמֵל)
 לְקַבֵּץ גְּלוּתֵינוּ (וּקְבָצֵנוּ יַחַד) מֵאַרְבַּע פְּנּוֹת
 הָאָרֶץ: בָּרוּךְ אַתָּה יי מְקַבֵּץ נְדָחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:
 הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבְרָאשׁוֹנָה וְיוֹעֲצֵינוּ
 כְּבַתְחִלָּה (וְהַסֵּר מִפָּנֵינוּ גִּזּוֹן וְאַנְחָה) . וּמְלוֹךְ
 עָלֵינוּ אַתָּה יי לְבִדְךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצַדִּיקָנוּ
 בְּמִשְׁפָּט : בָּרוּךְ אַתָּה יי מְלֹךְ אוֹהֵב צְדָקָה
 זְמַשְׁפָּט : (בַּעֲשִׂית הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט) :

ד'ה"ה בכל השנה אם אמר המנח המשפט ילא ונכשי"ת אם פצה ואמר מלך
 פורח נקב ומשפט אם חבר מלך מנח אמירתו ומשפט אומר
 המנח המשפט נ"כ ואם לאמר כ"ד לא יאמר ואין מחזירין אותו :

וּלְמַלְשִׁינִים (אֵל תְּהִי תְקוּהָה) . וְכֹל הַרְשָׁעָה (כִּי)
 כָּרַע תֵּאבֵד . וְכֹל אֵיבֹךְ מְהֵרָה יִפְרָתוּ וְהַזְדִּים
 מְהֵרָה תַעֲקֹר (וּתְשַׁבֵּר וּתְמַנְרֵם) וּתְכַנִּיעַ

(א) בְּלֹאזֵן (צוֹ אוֹנָזֵר פְּרִייהִים) אוֹג הַיֵּב אוּף (ו) אֵיין פֶּאָהן
 (א) אוֹנָזֵרֶע פֶּארטריבֶּענע (ו) צוֹ זֶאָען (ד) פֶּערשטוֹסֶענע (א) אוֹג
 אוֹנָזֵרֶע רֶאסֶה גֶעפֶער (י) וויא אין אָנהויב (א) אוֹג זִפְצִין
 (א) אוֹג צוֹ דיא פֶּאלשֶׁע אַנקלאַגֶער (ב) קִיין האַפּוֹנג (י) דיא
 שְׁלֶעכטֶעס (י) וְאַלסְטוֹ אוֹיס דִּיִּסן (א) אוֹג וְאַלסְט אַרז שֶׁר בֵּינָן

בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹכֵר אֵיבִים
וּמְכַנְיֵעַ זָדִים :

עַל הַצְדִּיקִים וְעַל הַחַסִּידִים וְעַל זַקְנֵי עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלִיטָתְךָ (סוֹפְרֵיהֶם) וְעַל גְּרֵי
הַצְדָּק וְעַל יָנּוּ יְהוּמֵיךָ (נֵא רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְתֵן
שׁוֹכֵר טוֹב לְכָל הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאֱמֶת וּשְׁמִים
חַלְקֵנוּ עִמָּהֶם לְעוֹלָם וְלֹא נִבְוֵשׁ כִּי כָךְ בְּטַחְנֵי
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִשְׁעוֹן) וּמְבַטֵּחַ (לְצַדִּיקִים :

וּלְיִרוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תִּשׁוּב וְתִשְׁבּוּן
בְּתוֹכָהּ כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וּבָנִיתָ) אֹתָהּ בְּקִרְוֹב
בְּיָמֵינוּ בְּנֵן עוֹלָם וְכֶסֶף דָּוִד מְהֵרָה לְתוֹכָהּ
תִּכְיֹז) : (נח"כ נמחה חומרים כאן נחם) * בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם :

דה"ח נח"כ חומר נמחה נחם נבונה ירושלים ואם שכת יאמר 33
ועל כלם בלא חמישה . שכת ולא אמר אין מחזירין אותו :

(* נחם) יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵת אַבְלֵי צִיּוֹן וְאֵת אַבְלֵי יְרוּשָׁלַיִם . וְאֵת
הָעִיר הָאֲבֵלָה וְהַחֲרֵבָה וְהַבְּזוּיָה וְהַשׁוֹמְמָה . הָאֲבֵלָה מִבְּלֵי בְנֵיהָ .
וְהַחֲרֵבָה מִמַּעֲוֹנוֹתֶיהָ) . וְהַבְּזוּיָה מִכְבוֹדָהּ . וְהַשׁוֹמְמָה מֵאֵת

(א) דיא איבער בלייבונג זיייערע גילדערונגע מענטשין (זאלין
גרייטן (אין שטיצונג (אונג אין פרויכערונג (אונג בויא
זאלסו בעפעכטיגן (מריסט (פון אירע וואונגנען

את צמחה) דוד עבדך מהרה תצמיח. וקרנו
 פרום בישועתך כי לישועתך קוינו כל היום:
 ברוך אתה יי מצמיח קרן ישועה:
 שמע קולנו יי אלהינו חוס) ורחם עלינו
 וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו. כי
 אל שומע תפלות ותחנונים אתה ומלפניך
 מלכנו ריקם אל תשיבנו: נסע למרים כלן עכנאי

ישוב. והיא יושבת וראשה חפוי) כאשה עקרה שלא ילדה.
 ויבלעודה) לגינותו. וירשוהו) עבדי ורים. ויסילוס) את
 עבדך ישראל לחרב. ויהרנו בזדון) חסדי עליון. על בן ציון
 במדי) חבבה. וירושלים תתן קולה. לפי לפי על חלליהם). מעי
 מעי על חלליהם. כי אתה יי באש הצתהו). ובאש אתה עתיד
 לבנותה. פאמור ואי אתה לה נאם יי חומת אש סביב
 ולכבוד אתה בתוכה: ברוך אתה יי מנחם ציון ובונה ירושלים:

לש נסח וכד

עננו יי עננו ביום צום תעניתנו. כי בערה גדולה אנחנו.
 אל תפן אל רשענו ואל תסתר פניך מפנינו ואל תתעלם מתחנונו

אדי שפראצונג) אונ זיין הערשאפט) דר פארעם ויך) פארעקט
 אונ זיי האבן איר צושטערט) מיליטער) אונ זיי האבן איר
 געארבט) אונ זיי האבן גיווארפן) צייט מוטוויליקייט) אים
 קיטערנעש) איינע דרשלאגענע) האסטו איר פאר ברענס

קודם כי אתה יפוחה בהכנסה ונכבדו לך ויאמר זה

אנא ייִהֲמֹתִי עִוְיֹתַי וּפְשָׁעֹתַי לִפְנֵיךָ וְהִרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשׂוֹתִי .
 רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל וְתִכְפַּר לִי עַל עוֹנֵי וְהִסְאִי
 וּפְשָׁעֵי שְׁרֵמֹתַי וְשַׁעֲוֹתַי וּשְׁפִשְׁעֹתַי לִפְנֵיךָ מִצְעוּרֵי עַד הַיּוֹם
 הַזֶּה . וְתַמְלֵא כָּל הַשָּׁמַיִם שְׁפָנִיתִי (א) בְּשִׁמְךָ הַגָּדוֹל :

כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים :
 כְּרוּךְ אַתָּה ייִ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה :

רְצֵה ייִ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפִּלָּתָם
 וְהֵשֵׁב אֶת הָעֲבוּדָה לְדְבִירֵי (ב) בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי
 יִשְׂרָאֵל . וְתַפִּלָּתָם בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה
 לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ :

דה"ח (א) שכן נאמר ב"ח יעלה וינאז בערביה אשילו נבילי ב' של ר"ח
 ח"ס לחזור אבל בשחרית ומנחה אם נזכר קודם שאמר מודים אחר
 ספייס הנרכה הומר במקום שזכר. ואם נזכר קודם שאמר ה' מנכח המחזיר
 יאמר עוד הפעם ותחזיקה ואם התחיל מודים אם נזכר קודם ששקל רבליו
 תזול לרלה ואם לאחר ששקל תזול לראש התפלה. ואם אמר יהיו לרצון
 והסיה דעתו מלומר מחנוניס היו כשקל רבליו : (ב) שכן יעו"י נחזה"מ אפי'
 בערביה לריך להזכר כמו בשחרית ר"ח : (ג) הכבוסק אם אמר יעו"י תזול

היה נא קרוב לשועתנו. יהי נא חסדך לנחבנו. מרם נקרא אליך
 עננו. כדבר ענאמר והיה מרם יקראו ואני אענה. עוד הם
 מדברים ואני אשמע. כי אתה יי העונה בעת צרה. פודה ומציל
 בכל עת צרה וצוקה : לימי כי אתה שומעוכי ויש'ו ספייס כרוך
 אתה יי העונה בעת צרה : יש'ו רפאנו וכו'

(א) ואם איך האב בערדארבין (צ) צום הייליגין ארם (ג) אונ דריקונג

התפלל : (ד) שכת יעו"י בשחרית והתפלל מוסף לא יחזור להתפלל עוד
 שחרית: (ה) ש"ן שכת יעו"י בתפלתו בקו"ר לא יחזור ודוקא שהשלים התפלה
 חבל לא השלים חוזר ללכה : (ו) ש"ן שכת יעו"י בלחש לא יחזור ויסמוך
 על התפלה בקו"ר לכן יאמר אזכי לצור ויפסע נ"י פסיעות אחר התפלה בקו"ר:

ברחש הודם ובהול המוכר חוצרים זה

אלהינו ואלהי אבותינו . יעלה ויבא ויגיע
 ויראה וירצה וישמע ויפקדה) ויזכר וזכרוננו
 ופקדוננו) וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד
 עבדך . וזכרון ירושלים עיר קדשך . וזכרון כל
 עמך בית ישראל לפניך . לפניטה) לטובה לצון
 ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום לנ"ח ראש
 החודש הזה : לפסח חג המצות הזה : לכוטס חג
 הספורת הזה : וזכרנו יי אלהינו בו לטובה .
 ופקדנו בו לברכה . והושיענו בו לחיים . ובדבר
 ישועה ורחמים חסד וחננו ורחם עלינו והושיענו
 כי אליה עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה :
 ותחזינה) עינינו בשובך לציון ברחמים :
 ברוך אתה יי המחזיר שכינתו) לציון :

פזרים דרים

מזדים אנתנו לק | מזדים אנתנו לק שאתה הוא
 שאתה הוא יי אלהינו | יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי

(א) אונ עם זאק דער מאנט ווערין (ב) אונ אונזער דערמאנונג
 (ג) צוא איין רעסונג (ד) אונ ויין זאלין זעהען (ה) זיין רואונג

ואלהי אבותינו לעולם
 ועד צור חיינו מן
 ישענו. אתה הוא לדור
 נדור נודה לך וגם
 תהלתך על חיינו
 המסורים^(א) בידך ועל
 נשמותינו הפקודות^(ב)
 לך. פרוק אל ההודאות:

כל בשר יוצרנו יוצר בראשית
 ברכות והודאות לשמך הגדול
 והקדוש על שהחיתנו וקמתנו
 בן תחינו ותקימנו ותאסף
 גליותינו להצרות קדשה לשמך
 חקיקה ולעשותך צוננה ולעבדך
 בלבב שלם על שאנו מודים
 לך. פרוק אל ההודאות:

לך ועל נפיק שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך
 וטובותיך שבכל עת. ערב ובקר וצהרים.
 המוב כי לא כרו רחמיך והמרחם כי לא
 תמו הסדיך מעולם קיינו לך:

דה"ח (א) נהנכה ופוכים אומרים כאן על הכסס. שכן נומר עה"נ ונזכר
 קולט שאמר השם מנככה הטוב שמך הוזר והומר עה"נ חכל אס כנר
 אמר השם אינו הוזר: (ב) אמר עה"נ בשאר ימים הוזר וכשמן פוכים אינו הוזר:
 על הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל
 התשועות ועל המלחמות שעשית לאבותינו
 בימים ההם בזמן הזה:

לנככה בימי מתתידו בן יחנן כהן
 גדול חשמונאי ובניו כשעמדה מלכות
 אנטיוכוס על עמך ישראל להשפיתם
 הודתך ולהעבירם מחקי רצונך. ואתה
 למוריס בימי מרדכי
 ואסתר בשושן הבירה
 כשעמד עליהם המן
 הרשע בקש להשמיד

יאדעלכע זיינן איבר גיענטפערמ גאוועלכע זיינען בעהאלטין

^{למזמור}

^{למנוחה}

<p>להרוג ולאבד את כל היהודים מצער ועד זקן סוף ונשים ביום אחד בשלשה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבזוי. ואתה ברחמיך הרבים הפרת את עצתו וקלק להם את מחשבתו והשבות לו את גמולו בראשו ותלו אותו ואת חנפה אליו להודות ולהלל לשמך הגדול: פניו על העץ:</p>	<p>ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם. רבותי את ריבם דנתתי את דינם נקמת את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים וממאים ביד סהורים ולשעים ביד צדיקים וזדים ביד עוסקי תורתך ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן פהיום הנה ואחר כן באו בניך לדביר ביתך ופנזו את היכלך ומהרו את מקדשך והדליקו נרות בחצרות קדשך וקבעוהו לשמונת ימי חנפה אליו להודות ולהלל לשמך הגדול:</p>
--	--

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד
לעולם ועד:

דה"ח (f) שנה נזכה ונתיב ונזכר קודם שאמר השם מנחה הטוב ונזכר
ואם לאמר שאמר השם אינו חוזר:

גמשים וכתוב להיום טובים כל בני בריהך:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך
באמת האל ישועתנו ועזרתנו סלה: ברוך
אתה יי המזב שמך ולך נאה להודות:

(א) האבט גיקריגט (ב) האבט געריכטעט (ג) שוואכע (ד) אונג האבין
אויס גיראכט (ה) אונג האבין בעשטימט (ו) סליינע קינדער
(ז) ציא רויפין (ח) אונג האבט צויטטערט (י) ויין לזי

יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכַת הַמְּשֻׁלָּשֵׁת (א) בְּתוֹרַת
הַתְּנוּכָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ . הָאֲמִוְרָה מִפִּי אֲהָרֹן וּבְנָיו פְּהַנִּים
עִם קְדוּשָׁה כְּאֲמִוֵר : יִבְרַכְךָ יי וְיִשְׁמְרֶךָ : יָאֵר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ
זִהְנֶנְךָ : (יֵשׂאנ) יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיֵשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם :

למחה ולמעריב לשהרית
עֵינִים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרַכָּה חֵן וְחֶסֶד | שְׁלוֹם רַב עַל
וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ | יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ
בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאֹזַר פְּנִיךָ | תַּעֲשֶׂים לְעוֹלָם
כִּי בְּאֹזַר פְּנִיךָ נָתַתָּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ | כִּי אַתָּה הוּא
הַתּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה מְלֶכֶּךָ | אֲדוֹן
זִבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם | כָּל הַשְּׁלוֹם
וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרַךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת
וּבְכָל שָׁעָה בְּיִשְׁרוּמֶךָ : בְּסֵפֶר בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבַרֵּךְ
אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם :

בנע"מ"ם אומרים בספר היים כ"ו ואם לא אמר אין מחזירין אותו :
בנע"מ"ם בספר חיים ברכה ושלום ופרנכה טובה נזכר ונפתח
לפניך אנחנו וכל עמך בית ישראל להיום טובים ולשלום : ברוך
אתה יי עשה השלום :

אֱלֹהֵי נְצוּרָה) לְשׁוֹנֵי מַרְעַ וְשִׁפְתֵי מַדְבַּר מְרֻמָּה וְלִמְקַלְלֵי (א)
נַפְשֵׁי תְדוּסִים) וְנַפְשֵׁי פַעֲפֵר לְכָל הַיְהוּה פִּתַח לִבִּי בְּתוֹרַתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ

(א) ד"א ג' דר' ישע' (א) אונ ער זאל דיר דערבארעמן (י) ער זאל
צוא ווענדן (ה) ה' (א) אונ צו מיינע פלוכטער (י) זאל ערווינגן

הַרְדוּף נִפְשִׁי וְכָל הַחַוְשִׁים עָלַי רַעַה מְהֵרָה הַפֵּר עֲצָתְךָ וְקַלְקֵלֵם
 מִחֲשַׁבְתְּךָ : עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמִיךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנָךְ . עֲשֵׂה לְמַעַן
 קִדְשֶׁתְךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ . לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הַיְשִׁיעָה
 יִמְנָךְ וְעַנְנִי : יְהִי לְרִצּוֹן אֱמִרֵי פִי וְהַנְיִיחַ לִבִּי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי תוֹ אֱלֹהֵי :
 עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו חַוָּא יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
 וְאָמְרוּ אַמֵּן :

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבֶנָה בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בִּימֵינוּ וְתֵן חֲלֻקְנוּ בְּתוֹרַתְךָ : וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ
 בִּירְאָה פִּימִי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדֻמוֹנוֹת : וְעֲרַכְהָ לִי מִנְחַת יְהוּדָה
 וִירוּשָׁלַיִם פִּימִי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדֻמוֹנוֹת :

יְסִיד שְׂרֹלָה לְקַבֵּל צְלוֹת פְּתוּחֵים יִחַמְרֵם זֶם בְּמִנְחַת סְקוּס חַפְּטוּס קְרוּס יִהְיוּ לִיכּוֹן :
 רְבוֹן כָּל הָעוֹלָמִים הָרִי אֲנִי לְפָנֶיךָ בְּתַעֲנוּת גְּדֻבָה לְמַהֲרָה
 יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שְׂתִקְבְּלֵנִי בְּאַהֲבָה
 וּבְרִצּוֹן וְתִבְוֵא לְפָנֶיךָ תְּפִלְתִּי וְתַעֲנֵה עֵתִירְתִּי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
 כִּי אֵתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה : יְהִי לִיכּוֹן וְכוּ

וְשֵׁם עֲשֵׂה לְקַבֵּל הַפְּתוּחֵים בְּחַפְּטוּס יִכְבֵּל לְקַבֵּל כָּל אֵין סְחִיחַ יוֹסֵי .
 לְחַמְרֵם הַפְּתוּחֵים יִחַמְרֵם זֶם בְּמִנְחַת קְרוּס יִהְיוּ לִיכּוֹן :

רְבוֹן כָּל הָעוֹלָמִים נְלוֹי וִידוּעַ לְפָנֶיךָ בּוֹזֵן שְׁבִית הַפְּקֻדָּה
 הִיחַ קָיָם אֲדָם הוֹטָא וּמְכִיא קֶרְפֵן וְאִין מְקַרְבִּין מִפְּנֵי אֵלָא חֲלָבוּ
 וְדָמוּ וְאֵתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מְכַפֵּר וְעַכְשָׁנוּ יִשְׁבַּתִּי בְּתַעֲנוּת
 וְנִתְמַעַם חֲלָבִי דְרָמִי יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ שִׁיחָא מַעוּס חֲלָבִי וְדָמִי
 שְׁנַתְמַעַם הַיּוֹם פְּאֵלוּ הַקְּרַבְתִּיו לְפָנֶיךָ עַל גַּב הַמִּזְבֵּחַ וְתִרְצָנִי :

יְסִיד לִיכּוֹן וְכוּ

(אָוֹן צוֹא שְׂמֵר (אָוֹן דִּיא סְרַאכְמִינְג (סִיין גִּיבְעַם

7 לתענית צבור ולעשרת ימי תשובה

אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ חָטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ :

אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ אֵין לָנוּ מִלְּךָ אֱלֹה אֶתָּה :

אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמִיךָ :

אָמֵם בָּרַךְ (נְעֻמִים חֲדָשׁ) עֲלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה :

אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ בְּטִלָּה (מַעֲלִינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת :

אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ בְּטִל מַחְשָׁבוֹת שׂוֹנְאֵינוּ :

אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ הִפְר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ :

אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ כְּלֵהֵי (כָּל צָרִי) וּמִשְׂטֵינִי (מַעֲלִינוּ :

אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ סְתוּם פְּיוֹת מִשְׂטֵינֵנוּ וּמִקְטָרֵינֵנוּ) :

אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ כְּלֵה דְבַר וְחָרֵב וְרַעֵב וְשָׁבִי

וּמִשְׁחִית וְעוֹן מִבְּנֵי בְרִיתְךָ :

אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ מְנַעוּ מִגְּפָה מִנְּחַלְתְּךָ :

אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ סָלַח וּמַחֵל לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ :

אָמֵם מְחַהֵי וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ מִגְּדַר עֵינֶיךָ :

אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ מְחַזְקֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כָּל

שְׂטָרֵי חוֹבוֹתֵינוּ :

אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ הַחֲוִירְנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ :

אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמְּךָ :

א) צוֹשְׁטֵר (ב) עֵרְלֵנְד (ג) אֵיין פֵּינְד (ד) אונג אֵיין שְׂטֵרֵר (ה) אונג
אונגֵר און קלאַנְטֵר. בַּעֲשׂוֹלְדֵינְעֵר (ו) פֶּאָרְטֵיִד (ז) מַעַק אוֹיִם

אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ קָרַע רוּעָה (גִּזְרֵי דִינֵינוּ) :

אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ זָכְרֵנוּ בְּזַכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ :

נעשיתם לחמרים כהבנו ולנפילה חתמונו

(לפנינו זכור)

אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ פָּתַבְנוּ (חַתְמוֹנוּ)

אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ זָכְרֵנוּ

בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים :

לְחַיִּים טוֹבִים :

אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ פָּתַבְנוּ (חַתְמוֹנוּ)

אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ זָכְרֵנוּ

בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וַיְשׁוּעָה :

לְגְּאֻלָּה וַיְשׁוּעָה :

אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ פָּתַבְנוּ (חַתְמוֹנוּ)

אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ זָכְרֵנוּ

בְּסֵפֶר פְּרִנְסָה וְכִלְפָּה :

לְפְּרִנְסָה וְכִלְפָּה :

אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ פָּתַבְנוּ (חַתְמוֹנוּ)

אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ זָכְרֵנוּ

בְּסֵפֶר זְכוּת :

לְזְכוּת :

אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ פָּתַבְנוּ (חַתְמוֹנוּ)

אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ זָכְרֵנוּ

בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה

לְסְלִיחָה וּמְחִילָה :

אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ הִצַּמְחוּ לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב :

אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ הָרַם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :

אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ הָרַם קֶרֶן מְשִׁיחָה :

אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ מָלֵא יְדֵינוּ מִבְּרָכוֹתֶיךָ :

אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ מָלֵא אֶסְמִינוּ (עֲבָעוּ) :

אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ שְׁמַע קוֹלֵנוּ הוֹסֵן וְרַחֵם עָלֵינוּ :

(ה) דִּיאַ שְׁלֵעֲבָעַס (ז) אֹנֵן שְׁפִיזוּ (ח) צִיאַ נִירְעֲבָסִיקִים (ט) מֵאָךְ
שְׁפִרְאֲצִין (י) אֹנֵן זְעַרְעַ שְׁפִיכְלֵעֲרִין קֵאמֵעֲרִין (יא) מִים זְעֵטִיקִים

אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ קִבַּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ :

אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ פָּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לְתַפְּלָתֵנוּ :

אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ זָכוֹר כִּי עָפַר אָנַחְנוּ :

אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ נָא אַל תִּשְׁיבֵנוּ רִיקִם מִלְפָּנֶיךָ :

אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ תִּהְיֶה הַשְּׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים

וְעַת רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ :

אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ הַמּוֹד עֲלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ (א) וְטַפְּנוּ :

אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן הַרְוִיגִים עַל שֵׁם קְדוֹשְׁךָ :

אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן מַבּוּחִים (ב) עַל יְהוּדֶיךָ (ג) :

אִיִּם עֲשֵׂה לְמַעַן בִּיאֵי בְּאֲשׁוּבָמִים עַל קְדוּשַׁת שְׁמֶךָ :

אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ נְקוּם (ד) נְקַמַת דָּם עַבְדֶּיךָ הַשְּׂפוּדֶיךָ (ה) :

אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנְנוּ (ו) :

אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ :

אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים :

אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר

וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עֲלֵינוּ :

אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ חַנּוּן וְעַנּוּן כִּי אֵין בְּנוּ מַעֲשִׂים

עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ :

(א) אֲוֹנְזֶרַע יוֹנְנַע קִינְדֶּר (ב) דִּי גִיְקוּלְעֶשֶׁע (ג) דִּיין אֵיִיִּנְקִים

(ד) נְקָמָה (ה) וְאִם אֵין פֶּר גְּאִסִּין גִּיּוּאֲרִין (ו) פֶּן אֲוֹנְזֶרַם וְעַנּוּ

(והוא רחום) יכפר עון ולא ישהית והרבה
 להשיב אפן ולא יעיר פל המתו: אתה יי לא
 תכלא רחמיק ממנו חסדך ואמתך תמיד
 יצרונו: והושיענו יי אלהינו וקבצנו מן הגוים
 להודות לשם קדשך להשתבח: בתהלתך: אם
 עונות תשמר יה אדני מי יעמוד: כי עמך
 הפליחה למען תורא: לא כחמאינו תעשה
 לנו ולא כעונותינו תגמול: עלינו: אם עוננו
 ענו: יי עשה למען שמך: זכור רחמיק יי
 והסדיך כי מעולם המה: יענו יי ביום צרה
 ישבנו: שם אלהי יעקב: יי הושיעה המלך
 יענו ביום קראנו: אבינו מלכנו חנו וענו
 כי אין בנו מעשים צדקה עשה עמנו למען
 שמך: אדונינו אלהינו שמע קול תחנונינו
 וזכר לנו את ברית אבותינו והושיענו למען
 שמך: ועתה אדני אלהינו אשר הוצאת את
 עמך מארץ מצרים ביד חזקה ותעש: לך שם

(אין דרבארעמיגער) ואלין אונז הימן (צו ריהמען זיך
 ימען זאל זיך פאר דיר פארקסטין) יאלכטו בעלזינגען (האבן
 צדוק גואגט) אין אונז (זאל אונז עסארקן) אונ האסט גמאכט

בַּהֵיּוֹם הַזֶּה חָטְאוּ רַשְׁעֵנוּ: אֲדֹנָי כָּל צְדָקוֹתֶיךָ
 יֹשֵׁב נָא אִפְּךָ וְחַמְתֶּךָ מֵעִירֶךָ יְרוּשָׁלַיִם הִר
 קִדְשֶׁךָ: כִּי בַחֲטֵאֵינוּ וּבְעֲוֹנוֹת אֲבוֹתֵינוּ יְרוּשָׁלַיִם
 וְעַמֶּךָ לְחַרְפָּה לְכֹל סְבִיבוֹתֵינוּ: וְעַתָּה שְׁמַע
 אֱלֹהֵינוּ אֵל תְּפִלַּת עַבְדֶּךָ וְאֵל תְּחַנּוּנוֹ וְהַצֵּר
 פְּנֵיךָ עַל מִקְדָּשֶׁךָ הַשָּׁמַיִם לְמַעַן אֲדֹנָי:

הַטָּה אֱלֹהֵי אֲנֹכָה וְשָׁמַע פְּקוּחֵי עֵינַי וְרָאָה שׁוֹמְמֵי נַפְשִׁי
 וְהֵעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֶךָ עֲלֵיהָ כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ
 מִפְּלִיטִים תְּחַנּוּנוֹנוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים: אֲדֹנָי שְׁמַע
 אֲדֹנָי סִלְחָה אֲדֹנָי הַקְּשִׁיבָה וְעֲשֵׂה אֵל תֹּאחֲרֵךְ לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִּי
 שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל עִירֶךָ וְעַל עַמֶּךָ: אֲבִינוּ הָאֵב הַרְחֵמֵן הַרְאֵנוּ אֶת
 לְמוֹבָה וְקִבְץ נַפְצוֹתֵינוּ מֵאַרְבַּע בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ. יִכְרֹז וְיִדְעוּ
 כָּל הַגּוֹיִם כִּי אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ. וְעַתָּה יי אֲבִינוּ אַתָּה אֲנַחְנוּ הַחֲמֵר
 וְאַתָּה יוֹצֵרֵנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ בָּלָנוּ: הוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ צוּרֵנוּ
 מִלִּפְנֵי וּגְוָאֲלָנוּ: הוֹסֵהֵם יי עַל עַמֶּךָ וְאֵל תֵּתֵן נַחֲלַתֶךָ לְחַרְפָּה
 לְמִשַׁל בְּסֵם גּוֹיִם. לִפְנֵי יֹאמְרוּ בְּעַמִּים אִיהָ אֱלֹהֵיהֶם: יִדְעוּ כִּי
 הַטָּאֲנוּ וְאִין מִי יַעֲמֵם בְּעַדְנוּ שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל יַעֲמֵד לָנוּ בַּעַת צָרָה:
 יִדְעוּ כִּי אִין בָּנוּ מַעֲשִׂים צְדָקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: כְּרַחֵם

(א) דַּעַם פְּעֵרוֹיִסְמַעַן (ב) עַפִּין (ג) אֲוֹנֵרַע פְּעֵרוֹיִסְמַעַנָּן (ד) לֵיִיגִין מִר
 פֶּאֶר (ה) וּוּיִז אֲוֹנֵז (ו) אֲוֹנֵזֶרַע צוֹא שְׁפָרִיטַע (ז) דִּיא לֵיִים
 (ח) דַּעַר בָּאֵרִים זִיק (ט) זֹאֵל בִּיאַ שְׁמִיִן (י) סֹן אֲוֹנֵזֶרַם וְעַגִּין

תפלת שחריה

למ

אב על בנים בן תרחם יי עלינו והושיענו למען שמך : המולט
 על עמך רחם על נחלתך תיסה נא פרוב רחמיה חננו ועננו כי קח
 יי הצדקה עשה נפלאות בכל עת :

הבט נא רחם נא על עמך מהרה למען שמך
 ברחמיה הרבים יי אלהינו הוסיורחם והושיעה
 צאן מרעיתך : ואל ימשל בנו קצף כי קח עינינו
 תלויות : והושיענו למען שמך רחם עלינו למען
 בריתך . הביטה ועננו בעת צרה כי קח יי
 הישועה . בך תוחלתנו : אלוה סליחות אנא סלח
 נא אל טוב וסלח : כי אל מלך חנון ורחום אתה :

אנא מלך חנון ורחום זכור והפס לברית בין הבתרים : ותראח
 לפניך עקדת יחיד למען ישראל : אבינו מלפני חננו ועננו כי
 שמך הגדול נקרא עלינו . עשה נפלאות בכל עת עשה עמנו
 בחסדך חנון ורחום הביטה ועננו בעת צרה כי קח יי הישועה :
 אבינו מלפני מחסנו : אל תעש עמנו פרוע מעללינו : זכור רחמיה
 יי וחסדיה וכרוב טובה הושיענו וחמל נא עלינו כי אין לנו אלוה
 אחר מבלעדיה צורנו . אל תעובנו יי אלהינו אל תרחק מפנינו
 כי נפשנו קצרה : סתוב וכשבי ומבר ומ נסה ומכל צרה

י דער בארעם זיך : די יינע וויידע שאף : היינע
 און : אונזער האפנונג : און : אין פאר געבעטן : דיא
 שטיקער : אונזער שיץ : אונזערע ווערק : אין פראיי גע

הַיָּמִן הַצִּילֵנוּ כִּי לָךְ קִוִּינוּ וְאֵל תִּכְלִימֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְהָאֵר פְּנֵיךָ
 בָּנוּ : וְזָכַר לָנוּ אֶת בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ . רַחֵם
 כְּצַדִּיקֵינוּ וְשִׁמְעֵ קוֹל תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה :

אֵל רַחוּם וְחַנוּן רַחֵם עָלֵינוּ וְעַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ
 כִּי אֵין כְּמוֹךָ יי אֱלֹהֵינוּ אֲנֵא שְׂאֵי) נֵא פִשְׁעֵינוּ:
 אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ צוּרֵנוּ וּגְאֻלָּנוּ אֵל חַי וְקַיִם הַחַסִּיד (י)
 בְּכַף חֶסֶד וְטוֹב עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ: כִּי אַתָּה הוּא יי
 אֱלֹהֵינוּ אֵל אֲרֶךְ אַפַּיִם וּמְלֵא רַחֲמִים עֲשֵׂה עִמָּנוּ
 כְּרֹב רַחֲמִיךָ וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ: שְׁמַע מִלְּכֵנוּ
 תְּפִלָּתֵנוּ וּמִיד אוֹיְבֵינוּ הַצִּילֵנוּ: שְׁמַע מִלְּכֵנוּ
 הַתְּפִלָּתֵנוּ וּמִכָּל צָרָה וְיָגוֹן הַצִּילֵנוּ: אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ
 אַתָּה וְשְׁמֶךָ עָלֵינוּ נִקְרָא אֵל תְּנִיחָנוּ אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ
 אָבִינוּ וְאֵל תִּשְׁשָׁנוּ) בּוֹרְאֵנוּ וְאֵל תִּשְׁכַּחֵנוּ
 יוֹצְרֵנוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

אֵין כְּמוֹךָ חַנוּן וְרַחוּם יי אֱלֹהֵינוּ אֵין כְּמוֹךָ אֵל אֲרֶךְ אַפַּיִם וְרַב
 חֶסֶד וְאֵמֶת הוֹשִׁיעֵנו בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כְּרַעַשׁ וּמְרוֹגוֹ הַצִּילֵנוּ: זְכוּר
 לַעֲבֹדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב . אֵל תִּפְּן אֵל קְשִׁינוּס) וְאֵל רִשְׁעֵנו
 וְאֵל הַפְּאֵתֵנוּ: שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּךָ וְהַנְּחֵם עַל הַרְעָה לַעֲמֶךָ . וְהַסֵּד
 סִּמְנוּ כִּבְתֵי הַפּוֹת כִּי רַחוּם אַתָּה כִּי כֵן דִּרְפָּךָ עֲשֵׂה חֶסֶד חֲנּוּם בְּכָל

ה' אֵין וְאֵלֶס אֵין נִים פִּאֲרִישְׁמֵעֵן (פִּאֲרִיב (דַּעַר שְׁמֵאֲרִקֵּשׁ
 ה' אֵין וְאֵלֶס אֵין נִים פִּעֲרִלֵאֵין (צוֹ אוֹנִיד הֵא סְנַעֲקִינְקִים

הדר ודוד : חוסה יי על עמך והצילנו מועמך (י) והסר ממנו מכת
 המגפה וגזרה קשה כי אתה שומר ישראל : לה אדני הצדקה ולנו
 בלשתי הפנים : מה נתאוננו? מה נאמר מה נדבר ומה נצמדקי .
 נחפשהו) דרכינו ונחקרה ונשובה אליך כי ימינה פשוטה לקבל
 שכיסים) : אבא יי הושיעה נא אבא יי הצליחה נא . אבא יי עננו
 ביום קראנו : לה יי הפינונו) לה יי קנינו לה יי נחלנו) אל תחשהו)
 ותעננו) כי נאמיו) נזים אברה תקותם כל ברה) וכל קומה) לה
 לבד תשתחנה :

הפותחיד בתשובה לקבל פושעים והטאים
 נבהלה נפשנו מרב עצבוננו אל תשכחנו נצח
 קומה והושיענו כי חסינו בך : אבינו מלכנו
 אם אין בנו צדקה ומעשים טובים זכר לנו את
 ברית אבותינו ועדותינו בכל יום יי אחד .
 הביטה בענינו כי רבו מכאובינו וצרות לבבנו
 חוסה יי עלינו בארץ שבנו ואל תשפוך חרונה
 עלינו כי אנחנו עמך בני בריתך : אל הביטה אל
 כבודנו בגוים ושקצונו כטמאת הנדה . עד

(א) פון דיין צארין (ב) זאלין מיר זיך בעקלאנגן (ג) זאלין מיר זיך
 גירעכט מאכין (ד) לאמיר זוכין (ה) ציריק קעהרענדע (ו) האבין מיר
 גיהאפט (ז) ועלין מיר האפון (ח) זאלסט נים שווייגין (י) אונ זאלסט
 אוננו נים פייניגין יאייא האבין גירעט (כ) קניא (לא) היך

כְּתִי עֲזֹךְ בְּשָׂכִי וּתְפַאֲרֶתְךָ בְּיַד צָר. עוֹרְרָהּ
 נְבוֹרֶתְךָ וּקְנֵאתְךָ עַל אוֹיְבֵיךָ הֵם יְבוֹשׁוּ וַיִּחַתְנוּ
 מִנְּבוֹרֶתְךָ וְאֵל יִמְעַטוּ לְפָנֶיךָ תִּלְאוֹתֵינוּ. מִהַר
 יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ בְּיוֹם צָרָתְנוּ. וְאִם לֹא לְמַעַנְנוּ
 לְמַעַנְךָ פֶּעַל וְאֵל תִּשְׁחִית וְכָר שְׂאֵרֵיתְנוּ (וְהוֹן)
 אוֹסִי הַמִּיחָדִים שְׁמֶךָ פְּעָמִים בְּכָל יוֹם תַּמִּיד
 בְּאַהֲבָה וְאוֹמְרִים. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱהִינוּ יְיָ אֶחָד:

דה"ח (א) אין נשלים ע"פ בניה האכל כל ז' ימי אבילות ואפי' במנחה
 של יום ז' ואם האכל בנ"כ"י אומרים . אכל האכל עמנו לא יאמר .
 וכן אחר שבאו הכבוד לביתם יאמרו וכן הדין בזה"א רחוק : (ב) א"ל החנוך
 בשחרית בנ"כ"י שמלין בו התינוק או שבעל ברית או הסנדק והמורהל המפליין
 עם ואף לאחר שיא' חס' א"ל לאמר . ואם המפליין מנחה ביום המילה אכל
 התינוק הנינוול (קודם שנכנסו ברה"מ"ז על שיעודה המילה) לא יאמרו אף
 במנחה : (ג) א"ל בבית או בנ"כ"י שיש עם התן כל ז' ימי המנחה שלו
 (ז' ימים מעל"ע מזמן החופה) וביום החופה אומרים עד שיכנס לחופה .
 ודוקא אם היה החתן נחוד או הגלה במילה אבל חתן שנשא ארמיה א"ל
 רק ב' ימים : (ד) א"ל ע"פ לא נכ"י נחנ' ובנ"י נכנס ולא נכ"י וחטובה
 ובפורים קמן ובפורים גדול ב' ימים ובנ"י נכנס נכנס ונכ"י וע"ה אפילו
 בשחרית א"ל רק באשמורת נסליחות אפילו כשהחזקין עד שיהיה גדול .
 ולא בכל חודש ניכון ולא נכ"י ונין יר"כ לכוכות ולא נכ"י כוכות ומתחלם
 ר"ח סיון עד אחר אכרו הג' יום נרדגין עד ז' ימים אחד שנרעות וכל אלו
 א"ל במנחה שפטיהם זולת עיר"כ וע"ה שאומרים במנחה שלפניהם :

וְיֹאמַר הוֹד אֵל גָּד צָר לִי כָּאֵד נִפְלָה נָא

בְּיַד יְיָ בִּי רַבִּים רַחֲמֵינוּ וּבְיַד אֲדָם אֵל אֲפֹלָה :

רַחוּם וְחַנוּן חֲטָאתִי לְפָנֶיךָ יְיָ סֵלֵא רַחֲמִים

(אדר וועק באונג זיין זאלן צופראכין ווערין : אונזערע
 שוועריקייטן) אונזר איפר בלייבונג (אונג דר בארעם) דאס פאלק

תפלת שחרית

מא

רחם עלי וקבל תחנוני : יי אל באפק תוכיחני
 ואל בחמתך תיסרני : חנני יי כי אמללתי אני
 רפאני יי כי נבהלו עצמי : ונפשי נבהלה מאד
 ואתה יי עד מתי : שובה יי חלצהני נפשי
 הושיעני למען הסדק : כי אין במוות זכרך בשאול
 מי יודה לך יגיעתי : באנחתי : אשחה : בכל לילה
 מטתי בדמעותי ערשי : אמסה : עששה : מפעם
 עיני עתקה : בכל צוררי : סורו ממני כל פעלי און
 כי לשמע יי קול בכי : לשמע יי תחנותי יי תפקתי
 יקח יבשו ויבהלו מאד כל איבי ישובו בשורגע .

פסוקים והוא רחום חומים ה' אלהי ישראל וכו' :

יי אלהי ישראל טוב מהרון אפק והנחם על הרעה לעפק .
 הַבֵּם מַשְׁמִים וְרָאָה . כִּי הֵינּוּ לַעַג וְקִלְסִים בְּנֹזִים . נַחֲשִׁבְנוּ
 כְּצֹאן לַטֶּבַח יוֹבֵלִים . לַהֲרוֹג וּלְאַבֵּד וּלְמַכּוֹת וּלְחַרְפָּה : וּבְכָל זֹאת
 שָׁמְךָ לֹא שָׁכַחְנוּ נָא אֵל תִּשְׁכַּחֲנוּ :

זרים אומרים אין תוחלת ותקנה . חזן אום לשמך מקנה .
 סהור ישועתנו קרבה . יגענו ולא הונח לנו . רחמיך יכבשו
 את פעם מעלינו : אנא שוב מחרונה ורחם סגולה אשר בחרת : יי

(שׁוֹאֵף) (רַעַמַּע) (אֵיךְ) בֵּין פֶּעַרְמֵאטֶרַם (יָמִים) מִיִּין
 זִפְצֵעַן (אֵיךְ) מֵאֵךְ שׁוֹיִמֶעַן (יָמִין) בַּעַם (יָמֵאךְ) אֵיךְ צִינִין
 (עַם) אִין פֶּרְדֵּאֲרֵבִין (אִין) אִין פֶּרְעֵלְטֶרַם (אִין) שׁוֹאֹדַע (גַּעפִּירֶדֶם)

חִסְדָּהּ יי עֲלֵינוּ בְּרַחֲמֶיהָ וְאֵל תַּתְּנֵנוּ בְיַדֵי אַבְרָהָם . לְמַעַן
 יֵאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיהֶּנּוּ נָא אֱלֹהֵיהֶם . לְמַעַנְךָ עָשָׂה עִמָּנוּ חֶסֶד וְאֵל
 תֵּאֲדָר : אֲנִי שׁוֹב מִחֲרוֹנְךָ וְרַחֵם סִלְּהָ אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ : יי

קִלְנוּ הַיְשָׁמַע וְתַחֲנוּן) וְאֵל תַּסְּטֵנוּ בְיַד אִיבֵינוּ . לְמַחֲוֹת אֶת
 שְׁמֵנוּ . זְכוֹר אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם אֲרֵבָה אֶת
 זְרַעֲכֶם . וְעַתָּה נִשְׁאַרְנוּ כְּעַשׂ מִהֲרַבָּה : וּבְכָל זֹאת שְׁמֶךָ לֹא שִׁכַּחְנוּ
 נָא אֵל תִּשְׁכַּחְנוּ :

עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהַצִּילְנוּ וּכְפָר עַל
 חַטֹּאתֵינוּ לְמִצַּן שְׁמֶךָ : יי

בַּיָּמִים שֶׁלֹּן חֹמְרִים וְהוּא רַחוּם תַּחֲסִילֵנוּ כָּלֵן :

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל . שְׁמוֹר שְׂאֲרֵי יִשְׂרָאֵל . וְאֵל
 יֵאֲבֹד יִשְׂרָאֵל . הָאוֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל :

שׁוֹמֵר גּוֹי אֶחָד . שְׁמוֹר שְׂאֲרֵי עַם אֶחָד . וְאֵל
 יֵאֲבֹד גּוֹי אֶחָד . הַמֵּיַחֲדִים שְׁמֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד :
 שׁוֹמֵר גּוֹי קְדוֹשׁ . שְׁמוֹר שְׂאֲרֵי עַם קְדוֹשׁ .
 זֵאל יֵאֲבֹד גּוֹי קְדוֹשׁ . הַמְּשֻׁלָּשִׁים בְּשָׁלֹשׁ
 קְדוֹשׁוֹת לְקְדוֹשׁ :

מְתַרְצֵה^(ג) בְּרַחֲמִים . וּמְתַפִּיֵס^(ב) בְּתַהַנּוּגִים .
 הַתְּרַצֵּה וְהַתְּפִיֵס לְדוֹר עָנִי כִי אֵין עֲזָרָה :
 אֶבִּינוּ מִלְּכָנוּ חָנּוּן וְעָנּוּן כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים
 עָשָׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ :

(א) אֲנוּן זֵאלֶסְט עֲרַבְאֲרַעְמֵן (ב) וְעַד בּוּוֹלִיגְט (ג) אֲנוּן וְעַד אִיבֵר גְּבַעֵם .

וּאֲנַחְנוּ לֹא נִדְעַ מִהַ נַעֲשֶׂה כִּי עֲלִיךָ עֲנִינֵנוּ: זָכַר רַחֲמֶיךָ יי
 רַחֲמֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הָמָּה: יְהִי חֶסֶדְךָ יי עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:
 אֵל תִּזְכֹּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רֵאשׁוֹנִים מִהֵר יִקְדָּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ
 מֵאֵד: חֲנֻנוּ יי חֲנֻנוּ כִּי רַב שִׁבְעֵנוּ בּוֹד: בְּרַגְזוֹ רַחֵם תִּזְכֹּר. כִּי
 הוּא יָדַע יִצְרָנוּ זָכוֹר כִּי עִפְפָּר אֲנַחְנוּ: עֲזֹרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר
 כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהַצִּילֵנוּ וּכְפָר עַל הַפְּאִתֵּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: ח"ק

כסני וכחוספי חומרים זה וביים שהין חומרים לחנה חיה גם לחיה:

אֵל אֲרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֵמֶת אֵל בְּאִפְסָה תֹכֵחַתְנוּ. חוּסֶה יי עַל
 עַמְּךָ וְהַלְשִׁיעֵנוּ מִכָּל רָע. חַטָּאתֵנוּ לָךְ אֲדוֹן סֶלַח נָא כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ אֵל:
 כַּשֶּׁמֶת הַזֹּלָתָה כִּפֶּר תּוֹרֵה הַחֲמִידִים זֶה:

וַיְהִי בְּנִסְעֵ הָאָרֶץ וַיֹּאמֶד מֹשֶׁה קוּמָה יי חַפְצֵךָ
 אִיבִיד וַיִּנָּסוּ מִשְׁנֵאֵיךָ מִבְּנֵיךָ: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא
 תּוֹרָה וְדַבֵּר יי מִירוּשָׁלַיִם: בְּרוּךְ שְׁנַתֵּן תּוֹרָה
 לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ:

בְּרִיךְ שְׁמֶה דְמֵרָא (עֲלֵמָא. בְּרִיךְ כְּתִרְדֵינִי)
 וְאַתְרֵדֵי. יְהֵא רְעוּתְדֵי עִם עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעַלְמִים.
 וּפּוֹרְקֵן יְמִינְךָ אַחֲוִי (לְעַמְּךָ בְּבֵית מִקְדָּשְׁךָ.
 וְלֵאמֲטוּיִי) לָנָא מְטִיב נְהוֹרְדֵי וְלִקְבֵּל צְלוֹתֵנָא (א)
 בְּרַחֲמִין. יְהֵא רְעוּא (קְדָמְךָ דְהַזְרִיךָ לֵן חִיָּין
 בְּמִיבּוֹתָא וְלֵהוּי אָנָּא פְקִידָא בְּגוּ צְדִיקֵיָא.

(ספן דעם האר (דדיין קרוין (אונג דיין ארמ (דיין ווילן (חיידי
 (אונג צו מאכין גרייכין (דיין שייך (אונגער גיבעט (דער ווילן

למרחם) עליו ולמנטרם) יתי וית כל דיג) לי ודי
 לעמך ישראל. אנתו) הוא זן לכלא ומפרנס לכלא.
 אנת הוא שליט על בלא. אנת הוא דשליט על
 מלכיא ומלכותא דילך היא. אנא עבדא דקודשא
 ברך הוא דסגידנא) קמה ומקמאי) דיקרו)
 אוריתא) בכל עדן) ועדן. לא על אנש רחיצנא)
 ולא על בר אלהין) כמיכנא. אלא באלהא
 דשמיא. דהוא אלהא קשוט). ואוריתא קשוט.
 דנביאזהי קשוט. ומסגא) למעבד) טבונס) וקשוט.
 בה אנא רחיק). ולשמה קדישא יקירא אנא אמר
 תושבחהו יהא רעוא קדמך דתפתח לבי באוריתא
 ותשלים) משאלין) דלבי ולבא דכל עמך ישראל
 לטב ולחיי ולשלם אמן :

שנים וכיו"ס שמע ישראל יי אלהינו יי אחד :
 אחד (הוא) אלהינו גדול אדונינו קדוש
 (כלי יוד) ובורא) שמו :

(ס) צו ערבארעין וך) אונ צו היטין (וועלכע) (דו) (וועלכר) איד
 בוק וך) (אונ פאר) (דיא עהרע) (זיין תורה) (צייט) (פערוזכער
 איד וך) (איין מלאך) (זיין וואהרער) (אונ ער מערס) (צו סאן
 (גוטעס) (פערוזכער איד וך) (אונ מאך גאנץ) (די גיבעס

נחול בְּדִלּוֹ לַיְי אֱתֵי וּנְרוֹמָמָה שְׁמוֹ יְחִדּוֹ :

לֵךְ יי הַגְדִּלָה וְהַגְבִּירָה וְהַתְפַּאֲרָת וְהַנְצַח וְהַיְהוּד כִּי כָל
 בְּשֵׁמִים וּבֶאֱרֶץ: לֵךְ יי הַמְּמַלְכָה וְהַמְּתַנְשֵׂא לְכָל לְרֹאשׁ: רֹמְמוֹ יי
 אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹ (לְהַדְמִי) רַגְלָיו קְדוֹשׁ הוּא: רֹמְמוֹ יי אֱלֹהֵינוּ
 וְהַשְׁתַּחֲוֹ לְהַר קְדִישׁוֹ כִּי קְדוֹשׁ יי אֱלֹהֵינוּ: נְחוּל תַּמְחִילֵנוּ אֲב הַרְחֵמִים
 עַל הַכֹּל יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפַּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא
 שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: בְּעוֹלְמוֹת שְׁפָרָא
 הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבֹּא. כְּרֻצֹנוֹ וְכְרֻצֹן יִרְאוּ וְכְרֻצֹן כָּל בֵּית
 יִשְׂרָאֵל: צוּר הָעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל הַבְּרִיּוֹת אֱלֹהֵי כָּל הַנְּפֻשׁוֹת:
 הַיּוֹשֵׁב בְּמִרְחַבֵי מְרוֹם הַשְּׁוֹכֵן בְּשֵׁמִי שְׁמֵי קִדְמוֹת: קְדִשְׁתָּנוּ עַל
 הַחַיּוֹת וְקְדִשְׁתָּנוּ עַל כֶּסֶף הַכְּבוֹד: וּבִכֵּן יִתְקַדֵּשׁ שְׁמֶךָ בְּנוֹ יי אֱלֹהֵינוּ
 לְעֵינֵי כָּל חַי. וְנֹאמֵר לִפְנֵי שִׁיר חֲדָשׁ כְּפִתּוּב: שִׁירוּ לְאֱלֹהִים זַמְרוּ
 שְׁמֵנוּ סְלוּי) לְרוֹכֵב בְּעֵרְבוֹת בֵּית שְׁמוֹ וְעֵלּוֹ לִפְנֵי: וְנִרְאֶהוּ עֵין
 בְּעֵין בְּשׁוֹבוֹ אֶל נוֹהֵי) כְּפִתּוּב: כִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוֹב יי צִיּוֹן:
 וְנֹאמֵר וְנִגְלָה כְּבוֹד יי וְרֹאוּ כָּל בְּעַר יְחִדּוֹ כִּי פִי יי דִּבֵּר:

אֲב הַרְחֵמִים הוּא יְרַחֵם עָט עֲמוּסִיסִי) וְיִזְכֹּר בְּרִית אֵיתָנִים
 וְיִצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשְּׁעוֹת הַרְעוֹת וְיַגְעֵר בִּיצַר הָרַע מִן הַנְּשׂוֹאִים
 דִּיתָן אֹתָנוּ לְפִלִּיטַת עוֹלָמִים וְיִמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדַּה סוֹבָבָה
 יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

כְּסוּבֵימִין חֲסִיר טוֹפֵס לְחוֹמֵי) ז:

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל עַל כִּי יי בְּיַד מֹשֶׁה:

צִוּים פּוֹס בִּינְקֵעַל (דְּרַהֲיִבְסִי) זִוִּין וּזְאוֹנֵנְגִי (דְּרִי בְּעֵלְאֲסִמְעֵט)

כִּי וַצִּי אַחַר הַנֶּחֱסֵת אִתָּךְ כְּשֶׁאֲחֻזְרִים מִחַיֵּי הַיָּם אֵלֶיךָ אֱמֹן אֱמֹן :

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶי אֲבוֹנֵי שְׁבַשְׁמַיִם . לְכַנְנֵנוּ אֶת בֵּית חַיֵּינוּ
וּלְהַשִּׁיב אֶת שְׂכִינְתוֹ בְּתוֹכֵנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ . וְנֹאמֶר אָמֵן :

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶי אֲבוֹנֵי שְׁבַשְׁמַיִם . לְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל פְּלִימְתָנוּ .
וּלְמַנּוּעַ מִשְׁחִית וּמַגְפָּה מֵעֲלֵינוּ . וּמַעַל כָּל עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל .
וְנֹאמֶר אָמֵן :

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶי אֲבוֹנֵי שְׁבַשְׁמַיִם . לְקַיֵּם בְּנוֹ חֻכְמֵי יִשְׂרָאֵל . חֵם
וּנְשִׂיָהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם וְתַלְמִידֵיהֶם וְתַלְמִידֵי תַלְמִידֵיהֶם .
בְּכָל מְקוֹמוֹת מוֹיִשְׁבוֹתֵיהֶם . וְנֹאמֶר אָמֵן :

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶי אֲבוֹנֵי שְׁבַשְׁמַיִם . שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
שׁוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת . וַיִּקְבֹּץ נְדַחֵינוּ מֵאַרְבַּע כְּנַפּוֹת הָאָרֶץ .
וְנֹאמֶר אָמֵן :

אֲחִינוּ כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל . הַנְּתוּנִים בְּצָרָה וּבְשִׁבְיָה . הַעוֹמְדִים בֶּין
בָּיִם וּבֵין בִּיבֻשָׁה . הַמְּקוֹם יְרַחֵם עֲלֵיהֶם וַיּוֹצִיאֵם מִצָּרָה לְרוּחָה .
וּמֵאֲפֵלָה לְאוֹרָה . וּמִשְׁעֶבֶד לְגֵאלָה . הַשְּׁתָאִי (בְּעֵנְלָאִי) וּבִזְמַן
קָרִיב וְנֹאמֶר אָמֵן :

כְּשֶׁתִּזְכְּרֶינּוּ הַסֵּיף לְחִיכַל חֹמֵי הַמָּוֶן אֱמֹן אֱמֹן :

יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יי כִּי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ :

וּמִקַּבַּל חוֹמַיִם הַעֲדוּ עַל אֶרֶץ וּשְׁמַיִם : וְיֵדֶם קָרָן לַעֲמוֹ תַהֲלֵה לְכָל
חֲסִידוֹ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ הַלְלוּיָהּ :

וְחוֹמַיִם נִשְׁנַם נִשְׁנַם חֲשִׁתִּים מְזוֹמֹר לְרֹדֶד (מֵאִים כ"ט) וְנַחֲלוּ וְרָחַ וְיֵדֶם
וְנִשְׁנַת נִמְחָה חוֹמַיִם לְרֹדֶד מְזוֹמֹר (ס"ט כ"ד) :

נִשְׁנַת הַכְּנַסֵּת אִיִּם לְחִיכַל חוֹמַיִם אֱמֹן אֱמֹן :

וּבְנַחְחָה יֹאמֶר שׁוֹבָה יי רַבְבוֹת אֱלֹפֵי יִשְׂרָאֵל : קוֹמָה יי לְמַנּוּחַתְךָ

חֲצוֹ בַּעֲפֵסְטִינִין (נ) וַיִּיעָרַע וּוְאוֹנוֹנְגֵעֵן (נ) אֵי צוֹנְד (נ) גַּעֲשׂוּיִנְד

אתה וארון עזת : פהניק ילבשו צדק והסידוק ירננו : בעבור
 דוד עבדך אל תשב פני משיחה : פי לקח טוב נתתי לכם
 והרתי אל תעזבו : עץ חיים היא לפחותקים פה ותומכיה
 מאשרת : דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום : השיבנו
 יי אליך ובשובה חדש ימינו בקדם : אשרי וכו'

דה"ח חלו ימים שח"ל בהם למלכה . ר"ה הנוכה ופורים ערב פסח וערב
 יו"ט ותשעה באב ור"ה בטה מעונתם ביום י"ד וע"ו באדר ראשון .
 גם ח"ה חרות כדים האכל :

למנצח מזמור לדוד : יענה יי ביום צרה ישנבה י שם אלה
 יעקב : ישלח עזרך מקדש ומציון יסעדתי : יזפור כל מנחותיך
 ועלתה ידשנה י מלה : יתן לה כלבבה וכל עצתה ימלא : נרננה
 בישועתה ובשם אלהינו נדגלו ימלא יי כל משאלותיך : עתה
 ידעתי פי הושיע יי משיחו יענה משמי קדשו בנבורת ישע
 ימינו : אלה ברכב ואלה בפוסים ואנחנו בשם יי אלהינו נזכיר :
 הפה פרעו ונבלו ואנחנו קמנו ונתעוררתי : יי הושיעה המלה
 יעננו ביום קראנו :

ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם יי :
 ואני זאת בריתי אתם אמר יי רוחי אשר עליך
 ודברי אשר שמתה בפיך לא ימושו כפיך ומפי
 זרעה ומפי זרע זרעה אמר יי מעתה ועד עולם :

אזכור איהרע שמיצר סווינו גלקליך סער זאל דיר עסארקין זואל
 ער דיר שמיצען זואל ער אויף אש פדערען איז אנגעען וויא פשע
 קדבנות סוועלן מיר זיך ערה"בן זאזג מיר האבין זיך גשטארקט

וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל : וְקָרָא זֶה אֵל
 זֶה וְאָמַר קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֹא כָל
 הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : וּמִקְבְּלֵין דִּין) מִן דִּין וְאָמְרִין קְדִישׁ
 בְּשֵׁמי מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית שְׁכִינְתָּהּ קְדִישׁ עַל
 אֶרְעָא עֻבְד גְּבוּרְתָּהּ קְדִישׁ לְעֵלַם וְלַעֲלָמי
 עֲלָמיא : יי צְבָאוֹת מְלִיא כָּל אֶרְעָא זִיו) יְקָרָה :
 וְהַשְׁאֲנִי) רוּחַ וְאַשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל בְּרוּךְ
 כְּבוֹד יי מִמְקוֹמוֹ : וְנִמְלֵתְנִי) רוּחָא וְשִׁמְעַת בְּתַרְי) (קִלִּי
 זִיעוּ) סְגִיא) דְּמִשְׁבַּחִין וְאָמְרִין בְּרִיךְ יְקָרָא)
 דִּי מְאַתְר) בֵּית שְׁכִינְתָּהּ : יי יְמִלְךָ לְעוֹלָם וָעַד :
 יי מְלָכוּתָהּ קָאִם) לְעֵלַם וְלַעֲלָמי עֲלָמיא : יי אֵלֵּהּ
 אֲבָרְהֵם יִצְחָק וְיִעֲרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ שְׁכִירָה זֹאת לְעוֹלָם
 לְיִצְרַר מַחֲשָׁבוֹת לְבַב עַמְּךָ וְהַכּוֹן) לְבָבָם אֱלֹהֶיךָ :
 וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהַרְבֵּה לְהַשִּׁיב
 אִפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ : כִּי אַתָּה אֲדֹנֵי טוֹב וְסֹלֶחַ
 וְרַב חַסֵּד לְכָל קְרֹאֶיךָ : צִדְקָתְךָ צִדְקָה לְעוֹלָם
 וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת : תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חַסֵּד לְאַבְרָהָם

(ד) דִּיזְעַר (ז) דִּיא שִׁינְהֵיט (י) אֹגֵן עִם הָאֵם מִיר גַּעֲטָרָאִין

(י) הַיְנַסְעַר מִיר (י) אִיִּין שְׁטִימַע (י) אִיִּין רוּיִשְׁעַנְדַּע (י) אִיִּין גְּרוּיִסַּע

(י) דִּי עֲדַרַע (י) שׁוֹן דַּעַם אֲרַם (י) אִיז פַּעַסְט גַּעֲזַעַצ (י) אֹגֵן בְּרִיִּים שֵׁ

אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּינוּ מִיְמֵי קֶדֶם : בְּרוּךְ אַדְנֵי
 יוֹם יוֹם יַעֲמֵם (לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ סִלָּה : יי צְבֹאוֹת
 עִמָּנוּ מִשָּׁנָב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה : יי צְבֹאוֹת אֲשֶׁרֵי
 אָדָם בִּטַּח בָּךְ : יי הוֹשִׁיעָה הַמַּלְאָךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם
 קִרְאָנוּ : בְּרוּךְ (הוּא) אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְרָאָנוּ לְכְבוֹדוֹ
 וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַהוֹעִים וְנָתַן לָנוּ הַתּוֹרָה אֶמֶת וְחַיֵּי
 עוֹלָם נִטְעַן בְּתוֹכָנוּ הוּא יִפְתַּח לְבָבָנוּ בְּתוֹרָתוֹ וַיִּשְׂם
 בְּלִבָּנוּ אֶהְבֵּתוּ וַיִּרְאֶתוּ וַיַּעֲשׂוּת רְצוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ
 בְּלִבָּב שָׂרִים לְמַעַן לֹא נִיגַעַם) לְרִיק וְלֹא נִלְד
 לְבַהֲלָה : יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמָר חֻקֶּיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְנִזְכֶּה וְנַחֲיָה
 וְנִרְאֶה וְנִירָשׁ טוֹבָה וּבִרְכָה לְעֵינֵי יְמוֹת הַמַּעֲשִׂית
 וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא : לְמַעַן יִזְכְּרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יִהְיֶה יי אֱלֹהֵי
 לְעוֹלָם אֹדְךָ : בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּי וְהִיָּה יי
 מִבְּטַחוֹ : בְּטַחוֹ בִּי עַד כִּי בִּיהֵי צוֹר עוֹלָמִים :
 וְיִבְטַחוּ בְּךָ יְדַעֵי שְׂמֵךְ כִּי לֹא עֹבֶרְתָּ דְרָשִׁיךָ יי :
 יי הַפֶּץ לְמַעַן צְדָקוֹ יִגְדִיל הַתּוֹרָה וַיֵּאדָר :

ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר :

זכור רחמיך יי והסדיך כי מעולם המה :

מִן הַתְּגִדִל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא . בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא כְרִיעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ

יִצְעוֹן מַעַן בְּעֵלְאֲסָטֵס אִינּוּ נִסְמִיר וְעֵלְיוֹן זִיךְ נִיִּם מִיְהֵעוֹן

מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּכּוֹן וּבְיִמְיֻכּוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלֵאִים
 וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן : קִסְל יְהֵא שְׁמָה רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמַי וּלְעַלְמֵי
 עַלְמֵיָא : מִיז יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר
 וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלֵּל שְׁמָה דְקֻדְשָׁא . בְּרִיךְ הוּא לְעַלְמַי (בְּעַסְיֵי מִסְלִיז
 וּלְעַלְמַי) מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תִּשְׁבַּחְתָּא וּנְחַמְתָּא דְאִמְרֵן
 בְּעַלְמֵיָא וְאָמְרוּ אָמֵן : קִסְל קְבַל בְּרַחֲמֵי וּבְרַצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ :
 מִיז תִּתְקַבְּלִי צְלוֹתֵהוֹן וּבְעוֹתֵהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קֳדָם אֲבוּהוֹן
 דִּי בְשָׁמְיָא וְאָמְרוּ אָמֵן : קִסְל יְהֵי שֵׁם יי מְבָרַךְ מַעְתָּה וְעַד עוֹלָם :
 מִיז יְהֵא לְעַלְמֵיָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
 וְאָמְרוּ אָמֵן : קִסְל עֲזְרֵי מַעַם יי עֲשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ :
 מִיז עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמֵי הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל
 יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

שְׁמוֹנְעָרִים קִדְשׁ וְרַבֵּן חֲמוּרַיִם יְהַגְדֵּל בְּדִבְעַלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן וְחַיִּי חֲמוּרַיִם אֲנִי
 עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן . וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי
 תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל מַנְיָא דְעַמְקֵין בְּאֶרְצָא דִּי בְּאַתְרָא דְהִין וְדִי
 בְּכָל אַתְר וְאַתְר . יְהֵא לְהוֹן וּלְכוּן שְׁלָמָא רַבָּא חֲנָא וְחַסְדָּא
 וְרַחֲמֵין וְחַיִּין אֲרִיכִין וּמְזוּנָא רְוִיחֵי וּפְוִרְקָאִים מִן קֳדָם אֲבוּהוֹן
 דִּי בְשָׁמְיָא וָאָרֶץ וְאָמְרוּ אָמֵן : יְהֵא שְׁלָמָא וְכוּי

עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר
 בְּרֵאשִׁית שְׁלֵא עֲשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת וְלֹא שָׁמְנוּ

(אֲעֲשׂוּיְנָד) הַעֲבֵד (עִם זֶאֱל אֲנִינְנוּמַעַן וְעֵרִין) אֲוֹג וְיִיעֲרַע
 נִיבַעַם אֲוֵר (אִין דַּעַם אֲרַם) אֲוֹג בְּעַפְרֵיִיאֲוֹג (אֲפֵאֵר

במשפחות האדמה שלא שם חלקנו בהם
 וגרלנו בכל המזנם: ואנהנו פרעים ומשפתהוים
 ומזדים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך
 הוא. שהוא נוטה שמים וינסד ארץ. ומושב
 יקרו בשמים ממעל. ושכינת עוז בנבחי
 מזמים. הוא אלהינו אין עוד: אמת מלפני
 אפס: זולתו בכתוב בתורתו. וידעת היום
 והשבת אל לבבך כי יי הוא האלהים בשמים
 ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

על פן נקוה: לה יי אלהינו לראות מהרה
 בתפארת עזה להעביר גלולים מן הארץ
 האדילים פרות ופרתון לתקן עולם במלכות
 שדי וכל בני בער יקראו בשמך. להפנות אליך
 כל רשעי ארץ. יכירו וידעו כל יושבי תבל כי
 רק הכרע כל ברה: תשבע כל לשון. לפניך יי
 אלהינו יכרעו ויפולו. ויכבוד שמך יקר יהנו.
 ויקבלו כלם את על מכותה. ותמלוך עליהם
 מהרה לעולם ועד: כי המלכות שלך היא ולעולמי
 עד תמלוך בכבוד: בכתוב בתורתך יי ימלך

הזויער געמיינטעס פאק (ג) גאר ניש (ג) האפין מיר (ה) קניא

לְעוֹלָם וָעֶד : וְנֹאמַר וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ
בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד :

אֵל תִּירָא מִפְּחַד פִּתְאִים וּמִשְׂאֵתֵי (רְשָׁעִים כִּי תִבֹּא : עֲצוּת) עֲצָה
וּתְפַר דְּבַר דְּבַר וְלֹא יִקּוּם כִּי עֲפִינוּ אֵל : וְעַד זְקֵנָה אֲנִי הוּא וְעַד
שׁוֹיְבָה (אֲנִי אֶסְבֵּל אֲנִי עֲשִׂיתִי וְאֲנִי אֶשָּׂא וְאֲנִי אֶסְבֵּל וְאֶמְלֵט : כִּי

שִׁיר שֶׁל יוֹם

בַּחֲסוֹן בַּשָּׁמַיִם הַיּוֹם יוֹם רֵאשִׁוֹן בִּשְׁבַת שְׁבוּ הָיוּ הַלּוּיִם אוֹמְרִים
בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ :

כִּד לְדוֹד מִזְמוֹר לַיי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּבְלֵ וּיִשְׁבִּי בָהּ : כִּי הוּא
עַל יָמִים יְסֻדָּה וְעַל נְהוּזוֹת יִכּוֹנְנָה : מִי יַעֲלֶה בְּהַר יי וּמִי יִקּוּם
בְּמִקּוֹם קָדְשׁוֹ : נָקִי כַפַּיִם וְבֵר לִבִּב אֲשֶׁר לֹא נִשְׂא לְשׂוֹא נַפְשִׁי
וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה : יִשָּׂא בְרֻכָּה מֵאֵת יי וְצַדִּיקָה מֵאֵלֶּי יִשְׁעוּ :
זֶה הַדָּוָר הִרְשִׁיו מִבְּקֻשֵׁי פְנִיָּה יַעֲקֹב סֵלָה : שְׂאוּ שְׁעָרִים רֵאשִׁיכֶם
וְהַנְּשֹׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד : מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יי
עֲזוּז וְגִבּוֹר יי גִּבּוֹר מִלְחָמָה : שְׂאוּ שְׁעָרִים רֵאשִׁיכֶם וְשֹׂאוּ פִתְחֵי
עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד : מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יי צְבָאוֹת
הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה :

בַּשָּׁמַיִם וּבַיָּם יוֹם שְׁנֵי בִשְׁבַת שְׁבוּ הָיוּ הַלּוּיִם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

מִתְּ שִׁיר מִזְמוֹר לַבְּנֵי קָרַח: גְּדוּל יי וּמַהֲלֵל מֵאֲד בַּעִיר אֱלֹהֵינוּ
הַר קָדְשׁוֹ : יִסֶּה נֹף מְשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ הַר צִיּוֹן יִרְפְּתִי צִפּוֹן קְרִית
מֶלֶךְ רַב : אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נִזְדַּע לְכִשְׁנֹב : כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים
נִעְדְּדוּ עֲבָרוּ יַחְדָּו : הֵמָּה רָאוּ כִּן תִּמְהוּ נִבְחָלוּ גַחְמִיו : רַעְדָּה

(אֲזוּן שׁוֹן דִּי פִּעְרוּ וּסְמוּנָה) בַּעֲרָא מְהַעֵט אֵיךְ (יִגְרוּ עֵס עַל־עַד

אחזתם שם חיל ביולדה : ברוח קדים תשבר אניות תרשיש :
 באשר שמענו פן ראינו בעיר יי צבאות בעיר אלהינו אלהים
 יכוננה עד עולם סלה : דמינו אלהים חסדך בקרב היכלך :
 בשמך אלהים פן תהלתך על קצוי ארץ צדק מלאה ימינה :
 ישמח הר ציון תגלנה בנות יהודה למען משפטיך : סבו ציון
 והקיפוה ספרו מגדליה : שיתו לבכם לחילה פסנו ארמנותיה
 למען תספרו לדור אחרון : פי זה אלהים אלהינו עולם ועד הוא
 ינהגנו על מות :

פנסי נספס היום יום שלישי בשבת שבו היו הלויים אומרים
 בבית המקדש :

פר מוזמר לאסף אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפט :
 עד מתי תשפטו עול ופני רשעים תשאו סלה : שפטו דל ויתום
 עני ורש הצדיקו : פלטו דל ואביון מיד רשעים הצילו : לא ידעו
 ולא יבינו בחשכה יתהלכו יפוטו כל מוסרי ארץ : אני אמרתי
 אלהים אתם ובני עליזן בלכם : אכן פאדם תמותין וכאחד
 השרים תפלו : קומה אלהים שפטה הארץ פי אתה תנחל
 בכל הגזים :

צינסי נספס היום יום רביעי בשבת שבו היו הלויים אומרים
 בבית המקדש :

צד אל נקמות יי אל נקמות הופיע : הנישא שפט הארץ
 השב גמול על גאים : עד מתי רשעים יי עד מתי רשעים
 יעלזו : יביעו ידברו עתק יתאמרו כל פעלי און : עמך יי ידפאו
 ונחלתך יענו : אלמנה וגר יחרגו ויתומים ירצחו : ויאמרו לא
 יראה יה ולא יבין אלהי יעקב : בינו בערים בעף וכס מר

הַשָּׁמַיִם : הַנֶּשֶׁת אִין הָלֵא יִשְׁמַע אִם יִצַּר עֵין הָלֵא יִיֵּשׁ : הַיָּם
 צִוִּים הָלֵא יִזְכִּית הַמִּלְפָּד אִדָּם דַּעַת : יִי יִדַע מִהִשְׁכּוֹת אִדָּם בִּי
 הַפֶּה הַבַּל : אִישְׁרֵי הַגִּבֹּר אִשְׁרֵי הַיִּסְרָנֹו יִהְיֶה וּמִתּוֹרַתְךָ תִּלְפַדְנֹו :
 לְהַשְׁמִיט לֹו מִיַּמֵּי רַע עַד יִכְרֶה לְרַשָּׁע שַׁחַת : כִּי לֹא יִשָּׁשׁ יִי עַמּוֹ
 וְנִחַלְתוּ לֹא יִעֹזב : כִּי עַד צַדִּיק יִשׁוּב מִשִּׁפְטֹו וְאַחֲרָיו כָּל יִשְׁרֵי לֵב :
 מִי יִקִּים לִי עִם מַרְעִים מִי יִתְיַצֵּב לִי עִם פְּעֻלֵי אִין : לֹולִי יִי עֲזֹרְתָה
 לִי כַּמַּעַט שִׁכְנָה דוּמָה נַפְשִׁי : אִם אִמַּרְתִּי מִטָּה רָגְלִי חֲסַדְךָ יִי
 יִסַּעֲדֵנִי : בְּרַב שְׂרַעְפֵי בִקְרָבִי תִגְדּוּמִיךָ יִשְׁעִשְׁעוּ נַפְשִׁי :
 הַיְהַבְרֶךְ כִּפְסֵא הַזֹּוֹת יִצַּר עֲמַל עֲלֵי חֵק : יִגְדֹּו עַל נַפְשׁ צַדִּיק
 וְדָם נָקִי יִרְשִׁיעוּ : וַיְהִי יִי לִי לְמִשְׁגֵּב וְאַלְהֵי לְצוּר מַחְסִי : וַיִּשָּׁב
 עֲלֵיהֶם אֵת אֹנָם וּבִרְעָתָם יִצְמִיתָם יִצְמִיתָם יִי אֱלֹהֵינוּ : לְכוּ
 גִרְנָנָה לִי נְרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ : נִקְדָּמָה פָּנֵינוּ בַתּוֹדָה בְּזִמְרֹת
 בְּרִיעַ לֹו : כִּי אֵל גְּדוֹל יִי וּבִלְהַךְ גְּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים :

כַּהֲמִיִּי כַּכֶּסֶם הַיּוֹם יוֹם חַמִּישִׁי בִשְׁבַת שְׁבוּ הִיוּ הַלּוּיִם אוֹמְרִים
 בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ :

פ לְמַנְצַח עַל הַגִּתִּית לְאַסְף : הַרְנִינוּ לְאַלְהִים עֲזֹנֹו
 הַרְיֵעוּ לְאַלְהֵי יַעֲקֹב : שְׂאוּ זִמְרָה וְתִנוּ תֶּךָ כְּצוּר נַעִים עִם נָבֵל :
 תִּקְעוּ בַהַדָּשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶם לַיּוֹם הַגִּנּוּ : כִּי חֵק לְיִשְׂרָאֵל הוּא
 מִשְׁפַּח לְאַלְהֵי יַעֲקֹב : עֲדוֹת בִּיהוֹסֵף שִׁמּוֹ בְּצִאתוֹ עַל אֶרֶץ
 כְּצִוִּים שִׁפַּת לֹא יִדְעוּתִי אִשְׁמַע : הַסִּירוּתִי כִּסְבֵּל שְׁכַמּוֹ כְּפִי
 צִהוּד תַעֲבֹרְנָה : בְּצִרָה קִרְאת וְאַחֲרָיֶךָ אַעֲנֶךָ בַּסֶּתֶר רַעַם
 אִבְחַנְךָ עַל מִי מַרְיִכָה סִלָּה : שִׁמַּע עַמִּי וְאַעֲיִדָה בְּךָ יִשְׂרָאֵל אִם
 תִּשְׁמַע לִי : לֹא יִהְיֶה בְּךָ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאַל נֹכֵר : אֲנֹכִי יִי
 אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הַרְחֵב פִּיךָ וְאַמְלֵאֲהוּ : וְלֹא שִׁמַּע

עָמִי לְקוֹלִי וַיִּשְׂרָאֵל לֹא אָבָה לִי : וַאֲשַׁלְּחֵהוּ בְּשָׂרִירֹת לִבִּם יִלְכוּ
 בְּמַוְעָצוֹתֵיהֶם : לוֹ עָמִי שָׁמַע לִי יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי יְהִלְכוּ : כַּמַּעַם
 אֹיְבֵיהֶם אֲכַנֶּיֶע וְעַל צָרֵיהֶם אֲשִׁיב יָדַי : מִשְׁנְאֵי יִי יִכְחָשׁוּ לוֹ
 וַיְהִי עֵתָם לַעֲזָלָם : וַיִּאֲבִילֵהוּ מִחֶלֶב חֶסֶד וּמִצֹּר דְּבַשׁ אֲשִׁיבֶיךָ :
 צַדִּיק צַדִּיק הַיּוֹם יוֹם שִׁשִּׁי בְּשַׁבַּת שָׁבוּ הֵיוּ הַלּוּיִם אוֹמְרִים בְּבֵית
 הַמִּקְדָּשׁ : יִי מֶלֶךְ גְּאוֹת לְבַשׁ וְכוּי סַמְלָא לְפִיל

צַדִּיק הַיּוֹמִים הַיּוֹם יוֹם שַׁבַּת קוֹדֵשׁ שָׁבוּ הֵיוּ הַלּוּיִם אוֹמְרִים בְּבֵית
 הַמִּקְדָּשׁ : מִזְמוֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת וְכוּי סַמְלָא לְפִיל

עַן רִמָּה חֲלוּל עַד חֲסֵר שְׁתֵּינִי בְּלִים צַדִּיק וְכַדִּיק חוֹמֵרִים זֶה :

כֹּז לְדוֹד יִי אֹזְרִי וַיִּשְׁעֵי כַּמִּי אִירָא יִי מַעֲזוֹ חַיִּי כַּמִּי אֶפְחָד :
 בְּקָרֵב עָלַי מְרַעִים לֹאכֵל אֶת בְּשָׂרִי צָרִי וְאִיבִי לִי הַמָּה בְּשָׂרִי וְנַפְלֹ:
 אִם תַּחְנֶנָּה עָלַי מַחְנֶנָּה לֹא יִירָא לְפִי אִם תִּקּוּם עָלַי מִלְחָמָה בּוֹאֵת
 אֲנִי כּוֹשֵׁחַ : אַחַת שְׁאֵלְתִי מֵאֵת יִי אֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שַׁבְתִּי בְּבֵית יִי
 פֶלְיָמִי חַיִּי לַחֲזוֹת בְּנַעַם יִי וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלִי : כִּי יִצְפַּנֵּנִי בְּסֶכֶף בְּיוֹם
 רַעַה יִסְתַּוְרֵנִי בְּסֶתֶר אֱהִלֹּ בְּצוֹר יְרוּמֵמֵנִי : וְעַתָּה יְרוּם רֹאשִׁי עַל
 אִיבֵי סְבִיבוֹתַי וְאוֹפַחַת בְּאֱהִלֹּ זִכְחִי תְרוּעָה אֲשִׁירָה וְאוֹמְרָה לִיִּי :
 שָׁמַע יִי קוֹלִי אֶקְרָא וְהִצֵּנִי וְעֲנֵנִי : לֵךְ אָמַר לְבִי בְּקִשׁוֹ פָּנִי אֵת
 פָּנֶיךָ יִי אֲבַקֵּשׁ : אֵל תִּסְתַּר פָּנֶיךָ מִפָּנָי אֵל תֵּם בְּאֶף עֲבַדְךָ עֲזֹרְתִי
 הִיִּית אֵל תִּמְשָׁנִי וְאֵל תִּעֲזֹבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי : כִּי אָבִי וְאֲמִי עֲזֹבוּנִי
 וַיִּי יִאֲסַפֵּנִי : הִזְרֵנִי יִי דְרַפְּךָ וְנַחֲנִי בְּאַרְחַ מִיִּשְׁזֹר לְמַעַן שָׁרְרִי : אֵל
 תַּתְּנֵנִי בְּנַפְשׁ צָרִי כִּי קָמוּ בִי עֲדֵי שִׁקָּר וַיִּפַּח חֶמֶס : לֹלֵא
 הָאֲמַנְתִּי לְרֹאוֹת בְּמִוֵּב יִי בְּאַרְצָ תִּיִּים : קִוָּה אֵל יִי חֹזֵק וַיִּאֲמַץ
 לְבָבִי וְקִוָּה אֵל יִי :

צַדִּיק חֲלוּל צַדִּיק וְכַדִּיק חֲסֵר שִׁיר שֶׁל יוֹם הַשַּׁבָּת חוֹמֵרִים מִזְמוֹר תִּיִּים :

זכירות יליהו עליהם) למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים בלי ימי חייה

(זכירות עמנו חי סיני) רק השמר לה ושמור נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך בלי ימי חייה והודעתם לבניה ולבני בניה: יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב:

(זכירות עמיים עמלק) וזכור את אשר עשה לה עמלק בדרך בצאתכם ממצרים: אשר קרה בדרך ויוצב בך כל הנחשלים אחריך דאתה עיף ויגע ולא ירא אלהים: והיה בהניח יהוה אלהיך ולה ספל איביך מסביב בארץ אשר יתה אלהיך נתן לה נחלה ירשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח: יפה שמו וזכרו ונפיה וזכרו מלה זכורו:

(זכירות עממה הסגל) זכר אל תשכח את אשר הקצפת את ידך אלהיך בפדבר:

(זכירות פריים) וזכור את אשר עשה יהוה אלהיך למרים בדרך בצאתכם ממצרים:

(זכירות יום הסנה) וזכור את יום השבת לקדשו:

עלשה עשר עקרים

א	אני מאמין באמונה שלמה	שהבורא יתברך שמו הוא יחד
ב	שהבורא יתברך שמו הוא בורא	ואין יהדות כמוהו בשום פנים
ג	מנהיג לכל הפרואים והוא לבדו	והוא לבדו אהינו היה היה היה
ד	עשה ועשה ויעשה לכל הפעשים:	ג אני מאמין באמונה שלמה
ה	אני מאמין באמונה שלמה	שהבורא יתברך שמו אינו נוף

הבורא יתברך שמו :

י אני מאמין באמונה שלמה

שהבורא יתברך שמו יודע כל

מעשה בני אדם וכל מחשבותם

שנאמר היצר יהי לבם הפכין

אל כל מעשיהם :

יא אני מאמין באמונה שלמה

שהבורא יתברך שמו נזמל טוב

למי ששמר מצותיו ויעניש למי

שיעבר על מצותיו :

יב אני מאמין באמונה שלמה

בביאת המשיח ואף על פי

שיתמהמה עם כל זה אחזה לו

בכל יום שיבא :

יג אני מאמין באמונה שלמה

שיהיה תחית המתים בעת

שתעלה רצון מאת הבורא

יתברך שמו ויתעלה זכרו לעד

ולנצח נצחים :

יד ישועתך קויתי יי . קויתי יי

לישועתך . יי לישועתך קויתי :

לפורקנה סברית יי . סברית יי

לפורקנה . יי לפורקנה סברית :

ולא ישיגהו מליגי הגוף ואין

לו שום המיון כלל :

ד אני מאמין באמונה שלמה

שהבורא יתברך שמו הוא

ראשון והוא אחרון :

ה אני מאמין באמונה שלמה

שהבורא יתברך שמו לו לבדו

ראוי להתפלל ואין לזולתו

ראוי להתפלל :

ו אני מאמין באמונה שלמה

שכל דברי נביאים אמת :

ז אני מאמין באמונה שלמה

שנביאת משה רבנו עליו

השלוש היתה אמתית ושהוא

היה אב לנביאים לקודמים לפניו

ולפאים אחריו :

ח אני מאמין באמונה שלמה

שכל התורה הפצויה עתה

בידינו היא הנתונה למשה רבנו

עליו השלוש :

ט אני מאמין באמונה שלמה

שזאת התורה לא תהא נחלפת

ולא תהא תורה אחרת מאת

צניקד ובפרט חמר כל המסלול חומרים 1

יְהוֹי יי אלהינו עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ אֵל יַעֲזֹבֵנוּ וְאֵל
 יִשְׁשָׁנוּ : לַהֲמוֹת לִבְנֵינוּ אֵלֵינוּ לִלְכַת בְּכָל דַּרְכוֹ וּלְשֹׁמֵר כִּצְוֹתַי
 חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת אֲבוֹתֵינוּ : וַיְהִי דְבַר אֱלֹהֵי אֲשֶׁר
 הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יי קְרוֹבִים אֵל יי אֱלֹהֵינוּ יוֹסֵם וְלֵילָה לַעֲשׂוֹת
 מִשְׁפָּט עֲבָדָיו וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ : לְמַעַן דַּעַת
 כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עֵד :

יי נַחֲנִי בְּצַדִּיקָתְךָ לְמַעַן שְׂוֹרְרֵי הַיָּשָׁר לִפְנֵי דַרְפָּךָ : וְאֵנִי בַתְּמִי
 מֶלֶךְ פְּדֵנִי וְחַנּוּנִי : פְּנֵה אֵלַי וְהַנְּנִי כִּי יַחֲדָה וְעַנִּי אֲנִי : רַגְלִי
 עֲמֹדָה בְּמִישׁוֹר בְּמִקְהָלִים אֲבָרָךְ יי : יי שְׁמְרֵי יי צְלִי עַל יַד יְמִינִי :
 עֲזֹרֵי כִּנָּם יי עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ : יי יִשְׁמַר צְאֹתִי וּבֹאֵי לַחַיִּים
 וְלִשְׁלֹמֹם בְּעֵתָהּ וְעַד עוֹלָם : הַשְׁקִיפָה כַּמַּעֲוֹן קְדֻשָּׁה מִן הַשָּׁמַיִם
 יִבְרַךְ אֶת עַמְּךָ אֶת יִשְׂרָאֵל וְאֶת הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ
 כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ :

אֵל הַכְּבוֹד אֶתְּן לָךְ שִׁיר וְהַלֵּל וְאֶעֱבֹדָךְ יוֹם וָלַיְלָה : בְּרוּךְ
 יַחֲדָה וּבְיַחֲדָה . הִיָּה הוֹיָה וַיְהִיָּה : יי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ
 מְלִכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא : הוּא אֱלֹהִים חַיִּים מֶלֶךְ חַי
 וְקַיִם לְעַד וְלְעוֹלָמֵי עַד : בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעַד :
 לִישׁוּעָתְךָ קְרוֹתִי יי : כִּי כָל הָעַפְּסִים יִלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהָיו וְאֵנִי
 אֵלֶיךָ בְּשֵׁם יי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם : עֲזֹרֵי מַעַם יי עֲשֵׂה שָׁמַיִם
 וָאָרֶץ יי יִמְלֶךְ לְעַלְמֵי עַד : כַּשֶּׁנֶּחַם כְּנֵינֹת (סָלִים סָ) וְזִמְרֵי לְדוֹר יי יִרְמִי (כַּ)

כַּשֶּׁנֶּחַם לְלֵאָה תְּכַהֲנִי יִשָּׁן עִמָּךְ וַיְחַמְרֵי :

אֵךְ צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁיבָה יִשְׁבוּ יִשְׂרָאֵל אֶת שְׁנֵיךָ :

יִחַמְדֵי יִכְרֵךְ חַל הַסַּמָּה לַחֲמוּרָיו וַיִּשְׁמָחוּ חַל חֲרוֹן הַקְּדוֹשׁ וַיְחַמְרֵי :

יי נַחֲנִי בְּצַדִּיקָתְךָ לְמַעַן שְׂוֹרְרֵי הַיָּשָׁר לִפְנֵי דַרְפָּךָ :

ג סדר תפלה הדרך

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
 שתוליכנו לשלום ותציעידנו לשלום ותדריכנו
 לשלום ותגיענו למחוזי הפצנו לחיים לשמחה
 ולשלום ותצילנו מכפכל אויב ואורב (לכמים)
 וחיזת רעות בדרך ומכל מיני כוז עניות
 המתרגשות ובאות לעולם . ותשלה ברכה
 בכל מעשה ידינו ותתנו לחן ולחסד ולרחמים
 בעיניך ובעיני כל רואינו ותשמע קול
 תחנונינו . כי אל שומע תפלה ותחנון אתה :
 ברוך אתה יי שומע תפלה :

פי מלאכיו יצוה לך לשמרה בכל דרכיך : ויעקב הלך לדרכו
 ויפגעו בו מלאכי אלהים : ויאמר יעקב כאשר ראם כהנה
 אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים :

אתה סתר לי מצר תצרני רני פלטי תסובבני סלה : בסוד
 ביי עדי עד כי ביה יי צור עולמים : יי עז לעמו יתן יי יברך
 את עמו בשלום : יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה :
 יי צבאות אלודי אדם במחבק יי הושיעה הפליך יענט
 ביום קראנו :

שיר לביעות אשא עיני וכי וחסיג נים ליטועתך . נים ויהי נועם .
 נים וברכך . נים דמראך הנואל . סיי לויים :

סאונ מאך אונז טרעטין צום גרענען גאונ איין לויטער (את
 רויבער) וועלכע עס שטורעמען אונ בעוועגן זיך (אונ געבעט

שיר השירים אשר לשלמה : נרדף נרדף ריתע : צלור המדי
 ישקני מנשיקות פיהו כפי מנשים : דודי לי בין שדי ילין : אשכל
 דדיך מיון : לרית שמניה מנשים : הכפר דודי לי בכרמי עין גדי :
 שמן תורק שמה על-כן עלמות : הנך יפה רעיתי הנך יפה
 אהבוך : משכני אחריך נרוצה : עיניך יונקים : הנך יפה דודי
 הביאני המלך חדריו נגילה : אף נעים אף ערשנו רעננה :
 ונשכחה בך נזכרה דדיך כיון : קרות בתינו ארזים רחמנו
 מישרים אהבוך : שחורה אני : ברותים : אני חבצלת השרון
 ונאודה בנות ירושלם פאהלי : שושנת העמקים : פשושנה
 קדר פיריעות שלמה : אל- : בין התוחים בן רעיתי בין
 תראני שאני שחרחרת לשזפתני : הפנות : בתפוח בעצי היער בן
 השמש בני אמי נחרו-כי שמני : דודי בין הבנים בצל חפדתי
 נמרה את-הפרמים פרמי שלי : וישבתי ופריו מתוק להפי :
 לא נמרתני : הגידה לי שאהבה : הביאני אל-בית היין ודגלו עלי
 נפשי איכה תרעה איכה תרביץ : אהבה : סמכוני באש-ישור
 בצחרים שלמה אהיה בעמיה : רפדוני בתפוחים כפי-הולת
 על עדרי חבריך : אם-לא תדעי : אהבה אני : שמאלו התח
 לה יפה בנשים צא-יך בעקבי : לראשיו ימנות חבקני-השבעה
 הצאן ורעי ארתי-נדיתיך על : אתכם בנות ירושלם בצבאות
 משפנות הרעים : לכסתי תרכבו : או באילות השדה אם-תעירו
 פרעה דמיתך רעיתי : נאוו : ואם-תעוררו את-האהבה
 לחיך בתורים צוארה בחרוזים : שתחפץ : קול דודי הנה-יזח
 תורי זהב נעשה-יך עם נקדות : בא מדלג על-ההרים מקבץ
 בקמץ : עדי-שהמלך במקבו : על-הנבעות : דומה דודי לצדף

שיר השירים

<p> וברחבות אבקשה את שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתי מצאתי השגרים דפנבים בעיר את שאהבה נפשי ראיתם במעם שעברתי מהם ער שפצאתי את שאהבה נפשי אהותי ולא ארפנו עד שהביאתי אל בית אפי ואלי דר הורתי : השבעתי אככם בנות ירושלים בצבאות או באיות העודה אסיתעורו אסיתעורו את ראבה עד שתהפץ : מי זאת בלה מן המדבר בתימות עשן מקטרת מר ולבונה מכל אב קת רובל בנה מסתו שלשלמה ששים גברים סכיב לה מגברי ישראל בלב אחזי הרב מלמדי מלחמ איש הרבו על ירכו מפחד בלילות : אפריון עשה לו הפילה שלמה מעצי הלב נון צמודיו עשה כסף רפידתו זהב מרפבו ארמן תוכו רצוף אהבת מבנות ירושלים : צאינה וראינה </p>	<p> או לעפר האילים הנהיזה עימר אחר בתלנו משניה כן החלנות מצץ מן החרפים : ענה דוד ואמר לי קומי לך רעיתי יפתי ולבילך : כירצה הסתיו עבר השם חלף חלף לו : רצניכ נראו בארץ עת הזמר הניע וקול התור נשמע בארצנו התאנה חמה פיה והגנים סמדר נתנו ריח קימו לך רעיתי יפתי ולבילך : יונתי בחנוי הסע בסתר הוצרנה הראיני את מראיך השמיעני את קולך כיר קולך ערב ומראיך נאוה : אחזלנו שעלים שעלים קמנים מהבלים פרמים וכרמינו סמדר : דודי לי ואני לו הרעה בשושנים : עד שיפוח הזים ונסו הצללים סב המהלה דודי לצבי או לעפר האילים על הרי בתי על משכבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתי : אקומה נא ואסובה בעיר בשוקים </p>
---	---

בנות ציון בפלך שלמה בעשרה
שעמרה לו אפו ביום התנתו
וביום שמחת לבו : הנך יפה
רעיתי הנך יפה עיניך יונם
מבעד לצמתך שעךך בעדר
העזים שנלשו מהך גלעד :
שניך בעדר הקצובות שעלו
מן הרחצה שפלים מתאימות
ושלה אין בהם : כחוט השני
שפתותיך ומדברך נאווה כפלח
הרמון רקתך מבעד לצמתך :
כמגדל דויד צוארך בנוי
לתלפיות אלף הפגן תלוי עליו
כל שלטי הגבורים : שני שדיך
כשני עפרים תאומי צבירה
הרעים בשושנים : עד שיפוח
היום ונסו הצללים אלה לי אל--
הר המזור ואל גבעת הלבונה :
כלך יפה רעיתי ומום אין
בך : אתי מלבנון פלה אתי
מלבנון תבואי תשורי מראש
אמנה מראש שניר והרמון
מפענות ארוח מהררי נמרים :
לבתני אחתי כלה לבנתני

באתי מעיניך באחד ענק
מצורניך : מה יפוי דדיך אחתי
כלה מהטבו דדיך מין ורית
שמניך כפל בשמים : נפת
הטפנה שפתותיך כלה דבש
וחבתחת לשונך ורית שלמתך
כרית לבנון : גן נעול אחתי
כלה גל נעול מעין התיים :
שלחך פרדם רמונים עם פרי
מגדים כפרים עם נרדים : נרד
וכרפס קנה וקנמון עם פל עצי
לבונה מר ואהלזת עם כל ראשי
בשמים : מעין גנים באר מים
חיים ונזלים מן לבנון : עורי
צפון ובואי תימן הפיחי גני
יזלו בשמיו יבא דודי לגנו
ויאכל פרי מגדיו : באתי לגני
אחתי כלה אריתי מזרי עם--
בעמי אכלתי יערי עם דבשי
עתיתי יני עם חלבי אכלו
רעים שתו ושכרו הדדים : אני
ישנה ולפי ער קולי דודי דופק
פתחי לי אחתי רעיתי יונתי
תפתי ישראלשי נמלא טל קוצותי

שיר השירים

רמסי לילה : פִּשְׁטֵתִי אֶתֶּי־
 פִּתְנִתִי אִיכָבֵה אֶלְבִּשְׁנָה רִחְצֵתִי
 אֶתְרִגְלֵי אִיכָבֵה אֶמְנַפֵּם : הוֹדִי
 שְׁלַח יָדוֹ מִן־הַחֹדֶר יַמְעֵי הַמַּיִם
 לְגַלְיָו : קָמְתִי אֲנִי לַפֶּתַח לְדוֹדִי
 וְיָדֵי נִסְפָּצוּ־מִמּוֹ וְאֶצְבְּעֹתַי מִזֶּרֶחַ
 עַבְרָה עַל כַּפּוֹת הַמַּנְעוּלָה : פִּתְחֵתִי
 אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי חֶמֶק עֵבֶר
 גִּפְשִׁי יֵצֵאֵה בְּדַבְרוֹ בְּקִשְׁתִּיהוּ
 וְלֹא מִצְאֵתִיהוּ קִרְאֵתוֹ וְלֹא עֲנִינִי
 מִצְאֵנִי הַשְּׁמַרִים הַפְּסִיכִים בְּעִיר
 הַבּוֹנֵי פִצְעוּנִי נִשְׁאֹא אֶת־רִדְדֵי
 מַעְלֵי שְׁמַרְי הַחֲמוֹת : הַשְּׁבַעֲתִי
 אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם אֲסִי־
 תִמְצְאוּ אֶת־דּוֹדִי מִהֲתַגִּידוּ לוֹ
 שְׂחֹלֵת אֶחָבָה אֲנִי : מִהֲדוֹדֶךָ
 מִדוֹד הַיּוֹפֵה בְּנֵי־שֵׁם מִהֲדוֹדֶךָ
 מִדּוֹד שְׂבֵכָה הַשְּׁבַעֲתֵנוּ : הוֹדִי
 צַח וְאֵדוֹם דְּגוּל מִרְבֵּבָה : רֹאשׁוֹ
 בָּהֶם מִן קוֹצוֹתַי תִּלְתְּלִים
 שִׁחְרוֹת כְּעֹרֹב : עֵינָיו בְּיוֹנִים
 עִי־אֶפְקֵי מִים רִחְצוֹת בְּחֵלֶב
 יְשׁוּבוֹת עַל־מִלְּאָת : לַחֵי כְּעֵרֹנֵת
 הַבְּשָׂם מְגִדְלוֹת מִן קַחִים

שִׁפְתוֹתַי שׁוֹשַׁנִּים נִפְסוֹת מִזֶּה
 עֵבֶר : יָדָיו גְּלִילֵי זָהָב בְּמַלְאִים
 בְּתַרְשִׁישׁ מֵעֵיז שֵׁשֶׁת שָׁן מַעֲלַת
 סְפָדִים : שׁוֹקֵי עֲפוּדֵי טֵשׁ
 מִיַּפְרִים עַל־יְאֲדֵנָי־פִּנּוּ מִרְאֵהוּ
 בְּלִבְנוֹן בַּחֹר פְּאֵרוֹם : חֶבֶן
 מִמְּתַקִּים וּכְלֵי מִחְמָדִים זֶה דּוֹדִי
 וְזֶה רֵעִי בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם : אֵת
 הַלֶּךְ הַדֶּקֶךְ הַיּוֹפֵה בְּנֵי־שֵׁם אֵת
 פֶּנֶה הַדֶּקֶךְ וּבִבְקִשְׁנוּ עֵפֶךְ : הוֹדִי
 יָרֵד לָנוּ לַעֲרֹכוֹת הַבְּשָׂם לְרַעוֹת
 בְּנֵי־שֵׁם וְלִקְטֵם שׁוֹשַׁנִּים : אֲנִי
 לְדוֹדִי וְדוֹדִי לִי הַרְוֵה בְּשׁוֹשַׁנִּים :
 יִפֵּה אֶת רֵעִיתִי בְּתַרְצָה נְאוּד
 בְּיִרְשָׁלַם אִי־פֵה בְּנֵי־לֹת : הַסְּבִי
 עֵינֶיךָ מִנְּדֵי שְׂרָם הַרְהִיבֵנִי
 שְׂעָרֶךָ בְּעֶדֶר הַעֲזִים שְׁגִלְשׁוֹ מִן
 הַגִּלְעָד : שְׂעִיךָ בְּעֶדֶר הַרְחִלִים
 שְׁעִלֵי מִן־הַרְחֻצָה שְׂפָהִם
 מִתְאֵי־מוֹת וְשִׁבְלָה אֵין בָּהֶם :
 כַּפְלֵה הַרְבּוֹן בְּקֶרֶךְ מִבְּעַד
 לְצַמֵּתֶךָ : שְׂטִיִם הַפֵּה מִלְכוֹת
 וְשִׁמְנִים פְּלִגְשִׁים וְעִלְמוֹת אֵין
 מִסְפָּר : אֶתְּךָ הִיא וְנָתִי תַפְרִי

שיר השירים

<p> מֵהֲדִיפִית וּמִהֲנִלַמְת אֶתְכֶם בַּת־עַנּוּבִים׃ זֹאת קוֹמַתְךָ הַמַּתָּה לְתַכְרֹם וְשִׁדְיָךְ לְאַשְׁכְּלֹת׃ אִמְרַתִּי אֶעֱלֶה בְּתַכְרֹם אַחֲזֶה בַּסַּנְכַנִּי וְיִהְיוּ־נָא שִׁדְיָךְ כְּאַשְׁכְּלֹת הַנֶּפֶן וְרִיחַ אַפְּךָ כְּתַפְּזִיחִים׃ וְהִפְךָ בֵּין הַטּוֹב הַזֶּה לְדוֹדִי לְמִישְׁרִים הַדּוֹבב שִׁפְתֵי יְשָׁנִים׃ אֲנִי לְדוֹדִי וְעַלִּי תִשְׁקָתוּ׃ לֵכֶה דוֹדִי נִצַּח הַשֵּׁרֵה נְלִינָה בַּכְּפָרִים׃ נִשְׁכַּמְתָּ לְכַרְמִים נִרְאָה אֶתְפָּרְחָה הַנֶּפֶן פָּתַח הַסַּמְדָר הַנִּצְוֹ הַרְפוּזִים שֶׁשׁ אֵתָן אֶת־דוֹדִי לְךָ הַדּוֹדָאִים נִתְנוּ־רִיחַ וְעַל־פִּתְחֵינוּ כָּל־ מַגִּדִים תְּרַשִּׁים גַּם־יִשְׁנִים דוֹדִי צִפְנִתִּי לְךָ׃ מִי יִתְנֶךָ כֹּאֵחַ לִי יִזְנֶךָ שְׂדֵי אִמִּי אֲכִצְאָךָ כְּחוּץ אִשְׁקֶךָ גַּם לֹא־יִבּוּ לִי׃ אֲנִהְיֶה אֲבִיאָךְ אֶל־בֵּית אִמִּי תִלְמַדְנִי אִשְׁקֶךָ מִיַּיִן הַרְקָה מַעֲמִים רַמְעִי׃ שְׂכַאֲלֹ תִתַּח רֹאשִׁי וּיְמִינוּ תִתְּבֹקַע־נִי׃ הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנֹת יְרוּשָׁלַם מִהֲתַעֲרוּ וּמִהֲ תַעֲרֹו אֶת־הָאֵהָבָה עַד־שֶׁתַּחֲפֹץ׃ </p>	<p> אַתָּה הָיָא לְאַמָּה בְּרָה הָיָא לְיֹולְדֹתָהּ רֹאזָה בְּנֹת וַיֵּאשְׁרֶוּהָ מַלְכוּת וּפְלִלְשִׁים וַיְהַלְלוּהָ׃ מִי זֹאת הַנְּשִׁקָפָה כְּמִזְ־שִׁחַר יִפְרָה כְּלַבְנָה בְּרָה כְּתַפְּזָה אִמָּה כְּבַדְנָלוֹת׃ אֶל־נֹת אֲנֹו יִדְתִּי לְרֹאזֹת בְּאִבִּי הַנְּחַל לְרֹאזֹת הַפְּרָחָה הַנֶּפֶן הַנִּצְוֹ הַרְפוּזִים׃ לֹא יִדְשֵׁתִי נִפְשִׁי שִׁמְתִּנִּי מִרַבְּבוֹת עַמֵּי גְדִיב׃ שִׁבִּי שׁוּבִי הַשּׁוּלְמִית שִׁבִּי שׁוּבִי וְנִחַזְה־בְּךָ מִהֲ־ תַחֲזֹו בַשּׁוּלְמִית כְּמַחְלַת הַפְּתוּחִים׃ מֵהֲ־יִפּוּ פַעֲמֶיךָ בְּנַעֲלִים בְּתִ־ גְדִיב חֲמוּקֵי יִרְכֶּיךָ כְּמִזְ חֲלָאִים מַעֲשֶׂה יְדֵי אִמִּי׃ שְׂרַדְךָ אֲנִי הַסְּהַר אֶל־יַחַסְר הַמִּזְוֹ בַּמִּנְךָ עֲרַמַת חֲטִים סִיגָה בַשּׁוֹשְׁנִים׃ שְׁנֵי שִׁדְיָךְ כְּשִׁנֵּי עַפְרִים תִּאֲמַנִּי צְבִיָּה׃ צִוְאַרְךָ כְּמַגְדֵּל הַשֵּׁן עֵינֶיךָ כְּפְרוֹת בְּהַשְׁבוֹן עַל־ שְׁעַר פִּתְ־רִפִּים אַפְּךָ כְּמַגְדֵּל הַלְכַנּוֹן צוּפָה שְׁנֵי דַמִּשְׁקֵי־רֹאשְׁךָ עַלֶיךָ כְּכַרְמֵל וְדֹלֵת רֹאשְׁךָ כְּאַרְנָמָן מִלֶּה אִסוּר בְּרַהֲמִים׃ </p>
---	---

שיר השירים

<p> מִי זֹאת עֲלֶה מִן־הַמַּדְבָּר סִרְתָּ פִּקְתָּ עַל־דְּוָדָה תַּחַת הַתְּשׁוּחַ עֲזָרְתֶּיךָ שְׁמָה חֲבַלְתָּךְ אֶפְקֶה שְׁמָה חֲבַלְתָּ יִלְדֶתְךָ : שִׁימְנֵי כַחוֹתֶם עַל־לֶפֶךָ כַחוֹתֶם עַל־זִרְעֶךָ כִּי־עֵזָה כְּמוֹת אֲהַבָּה קָשָׁה כִּשְׂאוֹל קִנְיָה רִשְׁפִּיה רִשְׁפִּי אִשׁ שְׁלֵהֲבַתִּיה : מַיִם רַבִּים לֹא יִכְלֹו לִכְבֹּזֹת אֶת־ הָאֲהַבָּה וְנִהְרֹזֹת לֹא יִשְׁמְעוּהָ אִם־יִתֵּן אִישׁ אֶת־פְּלִהוֹן בֵּיתוֹ בְּאֲהַבָּה בָּזוּ יִבְזוּ לוֹ : אַחֲזֹת לִנְי קִמְנָה וְשָׂדִים אֵין לָהּ מַה־ נַעֲשֶׂה לְאַחֲזֹתֵנוּ בַיּוֹם שִׁדְדִבְרִי </p>	<p> בַּה : אִם־חֹמֶה הִיא נִבְנְהָ עֲלֶיהָ סִרְתָּ בַסֶּף וְאִם־דֹּלֶת הִיא נִצְוֶה עֲלֶיהָ לֹזֶה אֲרוֹן : אֲנִי חֹמֶה וְשָׂדֵי בְּמַגְדָּלוֹת אֲזִי הֵייתִי כְּעֵינָיו כְּמוֹצֵאֵת שְׁלוֹם : פָּרֶם הִיחַ לְשִׁלְמָה בְּבַעַל הַמֶּזֶן נָתַן אֶת־ הַכֶּרֶם לְנַמְרִים אִישׁ יָבֵא בַפְּרִי אֶלְךָ בַסֶּף : פָּרְמִי שְׁלִי לַפְּנֵי הָאֵלֶּף לָהּ שְׁלֵמָה וּמֵאֲתָיִים לְנַמְרִים אֶת־פְּרִי : הַיּוֹשֶׁבֶת בְּנָצִים חֲבָרִים מִקְשָׁבִים לְקוֹלֶךָ הַשְּׁמִיעֵנִי : בְּרַח הַדָּרִי וְדַמְה־ לָהּ לְצַבִּי אוֹ לַעֲפָר הָאֵילִים עַל־ הָרִי בַשָּׁמַיִם : </p>
---	---

רַבּוֹן כָּל הָעוֹלָמִים יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
שְׂבוּבוֹת שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר קָרִיתִי וְלִמְדַתִּי שֶׁהוּא קָדֵשׁ קְדוּשִׁים
בּוֹכֵת פְּסוּקֵי וּבּוֹכֵת הַבּוֹתֵי וּבּוֹכֵת אוֹתוֹתַי וּבּוֹכֵת נִקְדוּתֵי
וּבּוֹכֵת סַעֲמֵי וּבּוֹכֵת שְׂמוֹתַי וְצַדִּיקֵי וְרַמְזֵי וּסְדוּרוֹתַי הַקְּדוּשִׁים
וְהַסְּהוּרִים הַנּוֹרָאִים הַיּוֹצֵאִים מִבְּנֵי שְׁתֵּהָא שְׁעָה זֹאת רַחֲמִים
שְׁעַת הַקְּטִיבָה שְׁעַת הָאוֹנָה וְנִקְרָאָה וְהַעֲנֵנִי נַעֲתִיר לָךְ וְהַעֲתֵר לְנֵי
שִׁיחִיה עֲלֶה לַפְּנֵיךָ קְרִיאַת וְלִמּוֹד שִׁיר הַשִּׁירִים כְּאֵלֹהֵי הַשָּׁנִי
כָּל הַסְּדוּרוֹת הַנִּשְׁלָאוֹת וְהַנּוֹרָאוֹת אֲשֶׁר הֵם חֲתוּמִים בּוֹ בְּכָל תְּנַאֲף
וְנִזְבָּה לְמַקּוֹם שֶׁהִרְחַחֹת וְהַנְּשִׁימוֹת נִחְצְבוֹת מִטֶּסֶם וְכֵאלֹהֵי עֲשִׂנוּ
כָּל מַה שֶּׁפִּי עֲלֵינוּ לְהַשִּׁיג בֵּין בְּנִלְגוֹל זֶה בֵּין בְּנִלְגוֹל אַחֵר

וְלִהְיוֹת מִן הַעֲלִים וְהוֹכִים לַעֲלֹם הַבֹּא עִם שָׂאֵר צְדִיקִים
 וְחַסִּידִים . וּמֵלֵא כֹל מִשְׁאֲלוֹת לִבְנוֹ לְמוֹכָה וְתַהֲוִיהָ עִם לִבְנוֹ
 וְאִמְרֵי פִינוּ בַּעַת מַחְשְׁבוֹתֵינוּ וְעִם יָדֵינוּ בַּעַת מַעֲבָדֵינוּ וְתִשְׁלַח
 בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה וְהַרְוּחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ וּמַעֲפָר תִּקְיָמֵנוּ
 וּמֵאֲשֵׁפוֹת דְּלוֹתֵנוּ תְרוּמָמֵנוּ וְתָשִׁיב לְשִׁינֶתְךָ לְעִיר כְּדָשֶׁךָ
 בְּמַהֲרָה בְיָמֵינוּ אָמֵן :

סדר קבלת שבת

צַה לְכוּ נְרַנְנָה לַיְי נְרִיעָה (א) לְצִוֵּר יִשְׁעֵנוּ :
 נְקַדְמָה (ב) פָּנֵינוּ בְּתוֹדָה בְּזִמְרוֹת נְרִיעָה לֹ: כִי אֵל
 גָּדוֹל יְיָ וּמְלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים : אֲשֶׁר בְּיָדוֹ
 מַחְקָרֵי (ג) אֶרֶץ וְתוֹעֲפוֹת : הָרִים לֹ: אֲשֶׁר לֹ: הַיָּם
 וְהוּא עֹשֶׂהוּ וַיִּבְשֹׁת : יָדָיו יִצְרוּ : בָּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה
 וְנִכְרַעָה נִבְרָכָה (ד) לְפָנָיו יְיָ עֲשֵׂנוּ : כִי הוּא אֱלֹהֵינוּ
 וְאַנְחֵנוּ עִם מְרַעִיתוֹ וְצֵאֵן יָדוֹ הַיּוֹם אִם בְּקוֹלוֹ
 תִשְׁמָעוּ : אֵל תִּקְשׁוּ לְבַבְכֶם כְּמַרְיָבָה (ה) פְּיוֹם
 מִסָּה בַּמִּדְבָּר : אֲשֶׁר נִסּוּנֵי אֲבוֹתֵיכֶם בְּהַנּוּנֵי
 נִם רָאוּ בְּעָלָיו : אַרְבָּעִים שָׁנָה אָקוּט : בְּדוֹר

(א) לאמיר בלאזין . שאלין (ב) לאמיר פאר קוּטֵן : די פֿערבֿארנענע
 פֿארשונג (ג) אונ די הויך (ד) אונ די מַרְיָקֵנֶס (ה) האַבֿין אויס גבֿילדעט
 ולאמיר זיך קניען (ו) וויא בייא די מי מַרְיָבָה (ז) האַבֿ איך זיך נִקְרִיגֶס

נד
 ואמר עם תעיה) לִבְבֵהֶם וְהֵם לֹא יָדְעוּ דְרֻכָּי :
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִפִּי אִם יִבְאוּ אֵל מְנוּחָתִי :
 צו שִׁירוּ לִי שִׁיר חֲדָשׁ שִׁירוּ לִי כָּל הָאָרֶץ :
 שִׁירוּ לִי בְּרֹכּוֹ עֲמֹ בְּשִׁירוֹ מִיּוֹם לְיוֹם יִשׁוּעָתוֹ :
 כִּפְרוּ בְּגוֹיִם כְּבוֹדוֹ בְּכֹל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו : כִּי
 גָדוֹל יי וּמְהֻלָּל מְאֹד נֹרָא הוּא עַל כֵּן אֱלֹהִים : כִּי
 כָּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים . וַיִּי שָׁמַיִם עָשָׂה : הוֹד
 וְהִדְר לִפְנֵינוּ עֹז וְתִפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ : הָבוּ לִי
 מִעֲפָחוֹת עַמִּים הָבוּ לִי כְבוֹד וְעֹז : הָבוּ לִי כְבוֹד
 שְׁמוֹ שְׂאוּג) מְנַחֵה וּבָאוּ לְחִצְרוֹתָיו : הִשְׁתַּחֲוּ לִי
 בְּהִדְרַת קֹדֶשׁ חִילוּג) מִפְּנֵינוּ כָּל הָאָרֶץ : אָמְרוּ
 בְּגוֹיִם יי מִלֶּךְ אֵף תִּכּוֹן תִּבְל בֵּל תִּכּוֹס יָדִין עַמִּים
 בְּמִישְׁרִים : יִשְׁתַּחֲוּ הַשָּׁמַיִם וְהַגָּל הָאָרֶץ יִרְעַם
 הָאָרֶץ וּמְלֹאָהּ : יַעֲלֶז שָׁדֵי וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ אֵז יִרְנְנוּ
 כָּל עֲצֵי יַעַר : לִפְנֵי יי כִּי בָא כִּי בָא לְעִפְט הָאָרֶץ
 יִשְׁפֹט תִּבְל בְּצַדֵּק וְעַמִּים בְּאִמוּנָתוֹ :

צו יי מִלֶּךְ הַגָּל הָאָרֶץ יִשְׁתַּחֲוּ אִיִּים) רַבִּים :
 עָנּוּ וְעָרְפָה סְבִיבֵינוּ צַדֵּק וּמִשְׁפָּט מִכּוֹן כִּכְאוֹ : אִשׁ
 לִפְנֵי תִרְה וְתִרְה טְהֵט סְבִיב צָרִיו : הָאִירוּ בְּרַקְיוֹס)

(ס) שְׁעָרֵי רִמְטַע (ג) מִרְאָגַם (ד) צִיטְעֵרַט (ו) אִינְזֶלְעַן (ז) וַיִּנְעַע בְּלִימְצִין

הַבַּל רֵאֵתָהּ וְהִחַלְתָּ (הָאָרֶץ: הָרִים כְּדוֹנָג) (נִמְכָּרִי)
 מִלְפָּנַי יי מִלְפָּנַי אָדוֹן כָּל הָאָרֶץ: הַגִּידוּ הַשָּׁמַיִם
 צְדָקוֹ וּרְאוּ כָּל הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ: יִבְשׂוּ כָּל עוֹבְדֵי
 כַּסְלִי (הַמִּתְהַלְלִים) בְּאֵלִילִים הַשֶּׁתְּחוּ לוֹ כָּל
 אֱלֹהִים: שְׁמַעַה וְהִשְׁמַח צִיּוֹן וְהִגְלָנָה בְּנוֹתֶיהָ
 יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיהָ יי: כִּי אֵתָהּ יי עֲלִיזוֹן עַל כָּל
 הָאָרֶץ מֵאֵד נִעְלִיתָ עַל כָּל אֱלֹהִים: אֲהַבִּי יי שְׁנֵאוֹ
 רַע שְׁמֵר נִפְשׁוֹת חֲסִידָיו מִיַּד רָשָׁעִים יִצִּילֵם: אֹר
 זְרָעִי לְצַדִּיק וְלִישְׁרָיִי לֵב שְׂמֵחָה: שְׂמַחוּ צְדִיקִים
 בְּיִי וְהוֹדוּ לְזִכְרִי קְדָשׁוֹ:

צַח מִזְמוֹר שִׁירוֹ לִי שִׁיר הַדָּשׁ כִּי נִפְלְאוֹת
 עָשָׂה הוֹשִׁיעָה לוֹ יְמִינוֹ וְזָרַע קְדָשׁוֹ: הוֹדִיעַ יי
 יִשׁוּעָתוֹ לְעֵינַי הַגּוֹיִם גָּלָה צְדָקָתוֹ: זָכַר חֲסִדוֹ
 וְאִמוּנָתוֹ לְבַיִת יִשְׂרָאֵל רָאוּ כָּל אֶפְסֵי אָרֶץ
 אֵת יִשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: הִרְיֵעוּ לִי כָּל הָאָרֶץ
 כְּצִחָהּ (וְרַנְּנוּ וְזַמְרוּ: וְזַמְרוּ לִי בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר
 וְקוֹל זְמֵרָה: בַּחֲצִצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הִרְיֵעוּ

(א) אֹר זֵיא צִיטְעֵרס (ב) וויא וואַקס (ג) ווערין צוגאַנגִיק (ד) איין אויס
 גִידאַקטען בִילד (ה) וועלִע עס רִיהִמֵען זיך (ו) דיא דערפֿער
 (ז) איז פֿערזײט (-) אֹר צוא ערליכע הערצֵר (ח) עפֿינט אייער מויל

נה סדר קבלת שבת

לפני המלך יי: ירעם הים ומלאו תבל וישבי
בה: נהרות ומחאות) כף יחד הרים ירננו:
לפני יי כי בא לשפט הארץ ושפט תבל בצדק
ועמים במישרים:

צמ יי מלך ירננו) עמים ישב פרובים תנושי)
הארץ: יי בציון גדול ורם הוא על כל העמים:
יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא: ועז מלך
מישפט אהב אתה פוננתה) מישרים מישפט
וצדקה ביעקב אתה עשית: רוממו) יי אלהינו
והשתחוו להדם רגליו קדוש הוא: משה ואהרן
בכהנו ושמואל בקראי שמו קראים אל יי והוא
יענם: בעמוד ענן ידבר אליהם שמרו עדתו
וחק נתן למו: יי אלהינו אתה עניתם) אל נשאו)
היית להם ונקם) על עלילותם: רוממו יי אלהינו
והשתחוו להר קדשו כי קדוש יי אלהינו:

כט מזמור לדוד הבו ליי בני אלים הבו ליי
פבוד ועז: הבו ליי פבוד שמו השתחוו ליי

(א)ועליו קלאפין (א)ועליו ציסערין (א)ועם זך בייגין. בעניעין
(א)דוא האכט אן גיפרייס (א)דער הייבט (א)האכט זייא
גענספרט (א)אין פארנעבר (א)אין רעכער (א)זויערע וועק

בְּהִדְרַת קָדֵשׁ : קוֹל ייַ עַל הַמַּיִם אֶל הַכְּבוֹד
 הַרְעִים ייַ עַל מַיִם רַבִּים : קוֹל ייַ בְּפֶחַ קוֹל ייַ
 בְּהִדְרַת : קוֹל ייַ שֶׁבַר אֲרָזִים וַיִּשְׁבַּר ייַ אֶת אֲרָזֵי
 הַלְּבָנוֹן : וַיִּרְקִידֵם^(א) כְּמוֹ עֵגֶל לְבָנוֹן^(ב) וּשְׂרִיוֹן^(ג)
 כְּמוֹ בֶן רֵאמִים^(ד) : קוֹל ייַ הַצִּבְיָה לְהַבֹּת אִשׁ :
 קוֹל ייַ יַחֲלִיל^(ה) מִדְּבַר יַחֲלִיל ייַ מִדְּבַר קָדֵשׁ : קוֹל
 ייַ יַחֲלִיל^(ו) אֵילֹת וַיַּחֲשִׁפוּ^(ז) יַעְרֹת^(ח) וּבְהִיכְלוֹ
 כָּלוּ אִמֵּר כְּבוֹד : ייַ לְמַבּוּל יֵשֶׁב וַיֵּשֶׁב ייַ מִלֶּדֶךָ
 לְעוֹלָם : ייַ עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן ייַ יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ
 בְּשָׁלוֹם : אֲנִי בִכָּה וְכוּ'

לְכֵה דוֹדֵי לְקִרְאֵת פְּלֵה . פְּנֵי עֵבֶת נִקְבְּלָה : לְכֵה
 שׁ מִזֶּר חֲכוֹר בְּדַבּוּר אֶחָד .
 הַשְּׁמִיעֵנוּ אֶל הַמִּיָּחֵד . ייַ
 אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד . לְיֵשֶׁב
 וְלִתְפָאֵרֶת וְלִתְהַלָּה : לְכֵה
 לְ קִרְאֵת שַׁבַּת לְכוּ וּנְלַכְהֵה . פִּי
 הוּא מְקוֹר הַבְּרָכָה . מִדְּאִשׁ
 מִקְדָּם נְסוּכָה^(א) . סוּף מַעֲשֵׂה

בְּמַחֲשַׁבְתָּה תִּחְלָה : לְכֵה
 מִ קָדֵשׁ מִלֶּךָ עִיר מְלוּכָה . קוֹמֵי
 צְאֵי מִתּוֹךְ הַהֶפְכָּה . רַב לֵךְ
 שַׁבַּת בַּעֲזִיק הַכְּכֹאֵם . וְהוּא
 יַחֲמוּל עֲלֶיךָ חֲמִלָה : לְכֵה
 הֵה תִּנְעָרֵי מִעַפְר קוֹמֵי . לְבָשִׂי
 בְּגָדֵי תְּפָאֵרֶתְךָ עִמִּי . עַל יַד

(א) אונ ער האט זיין גימאכט שפרינגען (ב) די בערג וואס מען רופט
 לבנון און שריון (ג) וואלד עטרין (ד) ער האקט אויס (ה) ער מאכט
 צימערן (א) נ ער אנטפלעקט (ב) וועלדער (ג) און וואלפס (ד) און יוין

סדר קבלת שבת

ט

<p>הוֹלְמֵטְסָה (כֹּא מְהֵרָה) . יִחַקֵּץ כָּל מְבַלְעֵי קֵץ . יֵשִׁישׁ עֲלֶיךָ אֶלְהֵךְ . כְּמִשׁוֹשׁ הַתֵּן עַל בָּלָה : לכה</p> <p>מִן וְשִׁמְאֵל תִּפְרָצִי . וְאֵת יְיָ תִּעְרִיצִי . עַל יַד אִישׁ בֶּן פְּרָצִי . וְנִשְׁמַחֶה וְנִגְיִלָה : לכה בּוֹאֵי בְשֵׁלֶם עֲמַרְתָּ בְעֵלָה . גַּם בְּשִׂמְחָה וּבְצִלְהָה . הַיּוֹךְ אֲמוּנֵי עִם מְנַלָּה . בּוֹאֵי כָלָה בּוֹאֵי כָלָה : לכה</p> <p>מוֹצֵר שִׁיר לַיוֹם הַשֶּׁבֶת . יי מֶלֶךְ מִנְחָה (כִּיל) קיי :</p>	<p>בְּיָשִׁי בֵּית הַלְחָמִים . קְרָבָה : אֵל נִפְשֵׁי גְאֻלָּה : לכה</p> <p>הַתְּעוּרֵי הַתְּעוּרֵי . כִּי בָא אֶרְבֶּךָ קִימֵי אֲרִי . עוּרֵי עוּרֵי שִׁיר דְּבָרֵי . כְּבוֹד יי עֲלֶיךָ נִגְלָה : לכה</p> <p>ל א תְּבָשִׂי וְלֹא תִגְלָמִי . מַה תִּשְׁתַּחֲוִּיחִים וְיִמְד תִּהְיֵי . בְּךָ יִחְסֵי עֵנִי עֵמִי וְנִבְנֶתָה עִיר עַל תְּלָהוֹ : לכה</p>
---	---

סדר הפלת ערבית

בחול והוא רחום יכפר עון ולא ישחית
והרבה להשיב אפיו ולא יעיר כל חמתו : יי
הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנִי כִּיּוֹם קָרָאנוּ :

כַּזָּמַן וְיוֹם עֵינֵי מַתְחִילִין כֵּלָן :

חזן ברכו את יי המברך :

קריה ברוך יי המברך לעולם ועד :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר

(פִּין בֵּית לַחֵם) (גִּינֵעָה) (לִיכְסֵי) אֲנִי יוֹעֲסֵם נִיט פֶּרֶשׁ עֲמֵט וְעֵרִין
(בִּיסְמוֹנֵי נִיט) (אִיר וְיִסְמָן אֶרֶם) (צוּרֵי דֵם) (דִּינֵעֵר וְיִבְרֵס) (דִּינֵעֵפֶר
שְׁלִינְגֵר) (וְעֵסֶט) (דָּאִים בְּרִיטֵי) (מִשִּׁיחַ) (וְאִם קוֹכֵט אֲרִיס פּוֹן פֶּרֶץ

בְּדַבְרוֹ מְעַרְיבֵי (עַרְבִים) בְּהַכְמַח פּוֹתַח שְׁעָרִים
 וּבִתְבוּנָה מְשַׁנָּה עֵתִים וּמְהַלִּיף אֶת הַזְּמַנִּים
 וּמְסַדְרֵי אֶת הַפּוֹכְבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם) בְּרַקִּיעַ
 כְּרִצּוֹנוֹ . בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה גּוֹלְלֵי (אוֹר מִפְּנֵי חֲשָׁךְ
 וְחֲשָׁךְ מִפְּנֵי אוֹר . וּמְעַבִּיר) יוֹם וּמְבִיא לַיְלָה
 וּמְבַדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ : אֵל
 חַי וְקַיִם תָּמִיד וּמְלוֹךְ עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד : בְּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ הַמְעַרְיב עַרְבִים :

אֲהַבֵּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֲהַבֵּת . תִּירָה
 וּמִצּוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְמִדָּת . עַל כֵּן יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְכֵנוּ וּבְקוּמָנוּ נִשְׁחִיחַ) בְּחֻקֶּךָ וּנְעַלְמַת
 בְּדַבְרֵי תוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד . פִּי הֵם
 חֲסִינוּ וְאָרְךָ יְמֵינוּ . וּבָהֶם נִהְגָּה יוֹמִים וְלַיְלָה :
 וְאֲהַבֵּתָּ אֵל תְּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
 אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל : קִישׁ תִּשְׁחֵב לְעִין

אַמֵּת וְאַמוּנָה כָּל זֹאת וְקַיִם עֲלֵינוּ כִּי הוּא
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זוּלָתוֹ וְאֵנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ הַפּוֹדְנוּ

(מֵמַאכְס עַר פִּינְצִמְעַר (נִדְיָא אֲבַעְנָמִין (אֹנֵג עַר אַרְדֵּעַנָּם אִיין
 (זֵאִין וְיִיעָרַע גַּעְדוּסְעַ אֹנֵג בַּעֲשִׂימְטַע צִיִּימִין (עַר פִּעַרְקִי קִילְס
 אֹנֵג יֵאָנֵס אוֹוַעַק (אֹנֵג עַר מַאכְס פִּעַרְבִי אֲנִיין (וּנְעִלִין סִיר כִּידִין

מִיִּד מְלָכִים מִלִּפְנֵי הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כַּד הַעֲרִיצִים⁽⁶⁾
הָאֵל הַיְפָרְעִי לָנוּ מִצָּרֵינוּ. וְהַמְשִׁלֵּם גָּמוּל לְכָל
אֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ. הָעֵשָׂה גְדוֹלוֹת עַד אֵין חֶקֶר נְסִים
וּנְפִלְאוֹת עַד אֵין כִּסְפָּר. הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בְּחַיִּים
וְלֹא נָתַן לְמוֹט⁽⁷⁾ רַגְלֵנוּ. הַמְדַרְיֵכְנוּ עַל בְּמוֹת⁽⁸⁾
אֹיְבֵינוּ וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל עֲנָאֵינוּ. הָעֵשָׂה
לָנוּ נְסִים וּנְקָמָה בַּפָּרְעָה אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים
בְּאֶדְמַת בְּנֵי חָם. הַמְכָּה בְּעֵבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי
מִצְרַיִם וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוֹת⁽⁹⁾
עוֹלָם: הַמְעַבִּיר⁽¹⁰⁾ בְּנֵינוּ בֵּין גְּזֵרֵי יַם סוּף אֶת
רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת עֲוֹנָיָהֶם בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע וְרָאוּ
בְּנֵינוּ גְבוּרָתוֹ יִשְׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ: וּמַלְכוּתוֹ
בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָהּ עָנוּ
שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָּלֵם:

מִי כָמֹכָה בָּאֱלֹהִים יי מִי כָמֹכָה נֹאדָר בְּקִדְשׁ
נִזְרָא תַהֲלֵת עֵשָׂה כָּלָא: מַלְכוּתְךָ רָאוּ בְּנֵיךָ
בְּזִקְעַיִם לִפְנֵי מִשָּׁה זֶה אֱלֹהֵי עָנוּ וְאָמְרוּ: יי
יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעַד: וְנֹאמַר כִּי פָדָה יי אֶת יַעֲקֹב

(6) די שׁ־אַרְקֵעַ (7) וְעֵלְכֶר עַר בַּעֲצָאֵלֵת אֹנֵן בְּשִׁמְרָאפֵסֵת (8) אֹוִים צוֹ
גְּלִיסְצוֹ (9) דִּי הוּיָךְ (10) צוֹפְרֵי־חַיִּים (11) וְעֵלְכֶר עַר הָאֵת דוּרְךָ גַּעפִּיהֶרֶם

וּגְאֹלוֹ מִיַּד חֶזֶק מִמֶּנּוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יי גְּאֹל יִשְׂרָאֵל:
 הַשְּׂכִיבֵנו יי אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִכַּפְּנוֹ
 לְחַיִּים. (וּפְרוּשׁ) עָלֵינוּ סִבַּת שְׁלוֹמְךָ. וְתַקַּנֵּנוּ
 בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ. וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ.
 (וְהַגִּן) בְּעַדְנוּ. וְהַסֵּר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר וְחָרֵב
 וְרַעַב וְיָגוֹן. וְהַסֵּר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ.
 וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ
 וּמְצִילָנוּ אַתָּה. כִּי אֵל מְלֶכֶת חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה:
 וְשָׁמֹר צִאתָנוּ וּבֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה
 וְעַד עוֹלָם: וּפְרוּשׁ בְּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹמֵר עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל לְעַד:

דה"ח אם אמר בשבת שומר עמו ישראל לעד וכו' כ"ד יאמר מיד אחר
 טיבת לעד הפורש כו' ואם ש"ה כ"ד (כוא כדי שיאמר טיבת עולך
 רבי ומורי) מעת שכיום טיבת לעד ה"ש אמרו ולא יחזור עוד הפעם:
 לשבת יויש ופרוש עלינו סבת שלומך: ברוך אתה יי הפרש
 סבת שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ועל ירושלים:

לשבת ושומר בני ישראל את השבת לעשות את השבת
 לדורתם ברית עולם: ביני ובין בני ישראל אות היא לעולם כי
 ששת ימים עשה יי את השמים ואת הארץ וביום השביעי
 שבת וינפשו: ח"ק

נסלם יגלים וידבר משה את מועדי יי אל בני ישראל: ח"ק

(ואת שפריש ארבער (אונ בעשין (אונ ער דאם גירועב

תפלת ערבית

נח

ליום הכיפורים תקעו בחדש שופר בבמה (ה) ליום הגגנו : כי חק
 לישראל הוא כשפסם לאלהי יעקב : ס"ק
 ליום כפורי כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מפל
 חטאתיכם לפני יי המהרו : ס"ק

בהול כרוך יי לעולם אמן ואמן : כרוך יי
 מציון שכן ירושלים הללויה : כרוך יי אלהים
 אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו וכרוך שם
 כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן
 ואמן : יהי כבוד יי לעולם ישמה יי במעשיו :
 יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם : כי לא
 יש (ש) יי את עמו בעבור שמו הגדול כי הואיל
 יי לעשות אתכם לו לעם : וירא כל העם ויפלו
 על פניהם ויאמרו יי הוא האלהים יי הוא
 האלהים : והיה יי למלך על כל הארץ ביום
 ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד : יהי הסדק יי
 עלינו כאשר יהלנו לך : הושיענו יי אלהינו
 וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך השתבח
 בתהלתך : כל גוים אשר עשית יבאו וישתחוו
 לפניך אדני וכבודו לשמך : כי גדול אתה ועשה

(א) אין ריבועי שמיים צייט (ב) ער ויעט נים פערלאונ (ג) ער האט גוואלפ

גַּפְלֵאֹת אֶתָּה אֱלֹהִים לְבַדָּךְ : וְאַנְהֵנו עִמָּךְ
 וְצֵאן מִרְעִיתֶךָ . נֹדֶה קֶךְ לְעוֹלָם לְדוֹר וְדוֹר
 נִסְפֵר תְּהִלָּתֶךָ : בְּרוּךְ יְיָ בַּיּוֹם . בְּרוּךְ יְיָ בַּלַּיְלָה .
 בְּרוּךְ יְיָ בְּשִׁכְבְּנו . בְּרוּךְ יְיָ בְּקוּמְנו . כִּי בִידֶךָ
 נִפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים אֲשֶׁר בְּיַדוֹ נִפְשׁ כָּל הַיְיָ
 וְרוּחַ כָּל בָּשָׂר אִישׁ . בְּיַדְךָ אֶפְקִיד רוּחִי
 פְּדִיתָה אוֹתִי יְיָ אֵל אֲמֹת : אֱלֹהֵינו שְׁבִשְׁמַיִם
 יַחַד שִׁמְךָ וְקִיָּם מַלְכוּתְךָ תָּמִיד וּמְלוֹךְ עֲלֵינו
 לְעוֹלָם וָעֶד :

יִרְאוּ עֲלֵינוּ וְיִשְׁמַח לִבְנוֹ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ בְּאֵמֶת
 בְּאִמּוֹר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ : יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד .
 כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלֶּךָ הִיא וְלַעֲזָלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכַבּוֹד כִּי אֵין לָנוּ
 מֶלֶךְ אֶלָּא אַתָּה : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַפֹּלֵךְ בְּכַבּוֹדוֹ תָּמִיד יִמְלוֹךְ
 עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד וְגַל כָּל מַעֲשָׂיו : חֵי
 שְׂמִיעַ שֶׁל חוֹל מַתָּא לִפְנֵי . חֵי מַתָּא קַדִּישׁ תִּתְקַבַּל . עֲלֵינוּ . קִי :

תפלת ערבית לעיבת

אֲדַנִּי שִׁפְתֵי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתֶךָ :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי
 יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל
 חַסְדִּים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי
 בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה :

תפלה ערבית לעבת

נני
נשיב וזכרנו לחיים מלך חפץ בחיים וכתבנו בספר החיים
למענה אלהים חיים :

מלך עוזר ומושיע ומגן : ברוך אתה יי מגן אברהם :
אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע :
בחיוב משיב הרוח ומוריד הגשם :

מכלכל חיים בחדר מחיה מתים ברחמים רבים סמך נופלים
ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישני עפר .
מי כמך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה
ומצמיח ישועה :

נשיב מי כמך אב הרחמים . זכר יצירתו לחיים ברחמים :
וגאמן אתה להחיות מתים : ברוך אתה יי מחיה הפתים :
אתה קדוש ושםך קדוש וקדושים בכל יום יהללך סלה :
ברוך אתה יי האל הקדוש : (נשיב הפלך הקדוש) :

רה"ה (א) ההחיל הפלג הול בשנת גומר הורה ברכה בזכר זה שפע ואחר
שבחה מהחיל בשנת ל"ט זכר בלתי הוק ל"ט זכר בשאר ברכות
ואם זכר בלתי ברכות אחרות שובק בלתי הנכרה ומחיל בשל שנת
וגומר של שנת דלא ומודים כו' ואם עקר רגליו חזר לראש ואם לא עקר
רגליו אפי' גמר פלגו חזר רק ללתי קדשה והל"ט שזכר קודם אלהי נלוי
או לפני שאר תחנונים שבגיל לומר אבל אם כבר השלים הפלגו והביח דעתי
מהתפלל ואמר יהיו לרגלון כעקודין דמי : (ב) אם התפלל תפלה של שנת
במקום תפלה אחרת של שנת כגון ישמה משה במקום אתה קדשה יאל צדיעבד
אך אם זכר בלתי הנכרה שובק ומתחיל התפלה הכריכה אבל אם התפלל
פלגו מוכף במקום תפלה אחרת לא יאל ואפי' זכר בלתי חזר לראש התפלה
ולא מהני שיחזור לישמה משה :

אתה קדשת את יום השביעי לשמך . תכלית
מעשה שמים וארץ . וברכתו מפל הימים .
וקדשתו מפל הזמנים . וכן פתוב בתורתך :

וַיִּכְלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: וַיִּכַּל אֱלֹהִים
 בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבַּת
 בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ
 אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ
 שָׁבַת מְכָל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחָתֵנוּ
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ שְׂבַעֲנוּ
 מִטּוֹבֶךָ וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וּמַהֲרֵ לָבְנוּ לְעִבְדֶּךָ
 בְּאֵמֶת וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן
 שֶׁבֶת קִדְשֶׁךָ. וַיְנַוְחוּ בָּהּ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדְּשׁ הַשָּׁבֶת: רָצָה וּמוֹדִים וכו'

מסין וכקטל חומרים ויכלו עד ברא אלהים לעשות

לעיז ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
 אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון
 קונה שמים וארץ:

יסיד משהי כנגן אבות וכסבת סזו נו א' של פסח א"ל כנסכה כזאת כס
 חין חוכמים כנים החכל וננים חמס :

מִן אֲבוֹת בְּדָבָרוֹ מְתִיב מְתִים בְּמֵאמְרוֹ הָאֵל
 (כַּעֲשֵׂת הַמֶּלֶךְ) הַקְּדוֹשׁ שְׂאִין כְּמוֹהוּ. הַמְּנִיחַ
 לַעֲמֹ בַּיּוֹם שֶׁבֶת קִדְּשׁוּ כִּי בָּם רָצָה לְהִנְיֵחַ
 לָהֶם. לְפָנָיו נַעֲבֹד בִּירְאָה וּפְחָד וְנִזְדָּה לְשָׁמַי
 בְּכָל יוֹם תְּמִיד מֵעֵין הַבְּרָכוֹת. אֵל הַהוֹדָאוֹת

ערבית לשבת

אָדוֹן הַשְּׁלוֹם מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וּמְבַרְךְ יִשְׁבִיעֵי
יִמְנִיחַ בְּקִדְשָׁהּ לְעַם מִדְּשֵׁנִי עֲנֵג זָכַר לְמַעֲשֵׂה
בְּרָאשִׁית : וְלֹאֵר הַגִּזְן אֲוִי"א טַד מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת . ק"ש

פ"ח במה מדליקין ציונים שחל צמיחם ונכנסם מוסיפ. וכן יוי"כ ויו"ט שחל צמיחם ח"ח
(א) בצה מדליקין ובמה אין מדליקין . אין מדליקין לא בלבוש
ילא בחוסן ולא בכלק. ולא בפתילת האידן . ולא בפתילת
הפדבר . ולא בירוקה שעל פני הפים : לא בזפת . ולא בשעורה .
ולא בשמן קיק . ולא בשמן שרפה . ולא באליה . ולא בהלב .
נחום הפדי אומר מדליקין בהלב מבשל . והכמים אומרים
אחד מבשל ואחד שאינו מבשל אין מדליקין בו : (ב) אין
מדליקין בשמן שרפה ביום טוב . רבי ישמעאל אומר אין
מדליקין בעטרן מפני פבוד השבת . והכמים מתירין בכל
השמנים בשמן שמשמין בשמן אגוזים בשמן צנונות בשמן
הגים בשמן פקעות בעטרן ובנפט . רבי טרפון אומר אין
מדליקין אלא בשמן זית ברבד : (ג) כל היוצא מן העץ אין
מדליקין בו אלא פשתן . וכל היוצא מן העץ אינו מספא ממאת
אהלים אלא פשתן : פתילת הבנד שקפלה ולא הבהבה . רבי
אליעזר אומר סמ"ה היא ואין מדליקין בה . רבי יקיבא אומר
סתורה היא ומדליקין בה : (ד) לא יקוב אדם שפזרת של
ביצה וימלאנה שמן ויתננה על פי הנר . בשביל שתהא
מנפסת . ואפילו היא של חרס . ורבי יהודה מתיר . אבל אם
חברה היוצר מתחלה מתר מפני שהוא כלי אחד : לא ימלא
אדם קערה שמן ויתננה בצד הנר ויתן ראש הפתילה בתוקה
בשביל שתהא שואבת . ורבי יהודה מתיר : (ה) המכבה את

הַנֶּזֶר כַּפְּנֵי שֶׁהוּא מִתְּרֵא כַּפְּנֵי עֹבְדֵי כֹכְבִים מִפְּנֵי לִסְמִים
 מִפְּנֵי רוּחַ רָעָה אוֹ בְּשִׁבּוּל הַחֹלָה שִׁישֵׁן פָּסוּר . פָּחַס עַל הַנֶּזֶר
 פָּחַס עַל הַשִּׁמּוֹן פָּחַס עַל הַפְּתִילָה חֵיב . רַבִּי יוֹסֵי פּוֹטֵר בְּכֶלֶן
 חוּץ מִן הַפְּתִילָה כַּפְּנֵי שֶׁהוּא עֹשֶׂה פָּחַס : (ו) עַל שְׁלֹשׁ עֲבֹרוֹת
 גָּשִׁים מִתּוֹת בְּשַׁעַת לְדַתָּן . עַל שְׂאִינָן זְהִירוֹת בְּנִדְהָ בַּחֲלָה
 וּבַהֲדַלְקַת הַנֶּזֶר : (ז) שְׁלֹשָׁה דְבָרִים צָרִיךְ אָדָם לִזְמֹר בַּתּוֹךְ
 בֵּיתוֹ עֵרֵב יְטֵבֵת גַּם חִטְכָּה . עֲשֵׂרְתֵם עֲרֵבְתֶם הַדְּלִיקוּ אֶת הַנֶּזֶר .
 סֶפֶק חִטְכָּה סֶפֶק אֵינָה הַשְׁכָּה . אֵין מַעֲשָׂרִין אֶת הַנֶּזֶר . וְאֵין
 כַּסְפִּילִין אֶת הַנֶּזֶר . וְאֵין מְדַלִּיקִין אֶת הַנֶּזֶר . אֲבָל מַעֲשָׂרִין
 אֶת הַנֶּזֶר . וּמַעֲרִיבִין . וּמַמְנִין אֶת הַחֲמִין :

תֵּנִיא אָמַר רַבִּי חֲנִינָא חֵיב אָדָם לְמַשְׁמִישׁ בְּנִדְוֵי בַּעֲרֵב שִׁפְתַּי עִם
 חִטְכָּה שְׂפָא יִשְׁכַּח וְיֵצֵא : אָמַר רַב יוֹקָף הִלְכְתָא רַבְתָּא לְשַׁבְתָּא :
 אָמַר רַבִּי אֵלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא תְּלִמְדֵי חֲכָמִים כְּרַבִּים
 שְׁלוֹם בְּעוֹלָם שֶׁנֶּאֱמַר וְכֹל בְּנֵיךְ לְפָנָי יִי וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיךְ : אֵל
 תִּקְרֵי בְּנֵיךְ אֵלֶּא בְּנֵיךְ : שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי הַתּוֹרָה וְאֵין לְמוֹ
 מְכַשׁוֹל : יְהִי שְׁלוֹם בַּחֲוִילֵךְ שְׁוִיהָ בְּאַרְמְנוֹתֵיךְ : לְמַעַן אַחֲוִי
 וְרַעֲי אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ : לְמַעַן בֵּית יִי אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב
 לְךָ יֵיעָזוּ לְעַמּוֹ יִתְּנוּ יִי יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם : קָדִים דְּרַבְנָן . גְּלוּבֵי . תִּי . חִי .

וְיִסְכַּף כְּסוּף לְכִיתוֹ יִאֲמַר :

שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם מֵאֲבֵי הַעֲרֵת מֵאֲבֵי עֲלִיָּין
 מִמְּלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא : ג"ה
 בּוֹאֲכֶם לְשְׁלוֹם מֵאֲבֵי הַשְׁלוֹם מֵאֲבֵי עֲלִיָּין
 מִמְּלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא : ג"ה

בְּרַכּוֹנֵי לְשָׁלוֹם מֵאֲכִי הַשְּׁלוֹם מֵאֲכִי עָלֶיךָ
 מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא : ג"ס
 צֵאתְכֶם לְשָׁלוֹם מֵאֲכִי הַשְּׁלוֹם מֵאֲכִי עָלֶיךָ
 מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא : ג"ס

כִּי מֵאֲכִי יֵצֵא לְךָ לְשִׁמְרֶךָ כְּכֹל דְרָבְרָא :

יִישַׁמְרֶךָ צֵאתְךָ וּבֵאֵה מֵעֵתָה וְעַד עוֹלָם :

אִשְׁתְּ חֵיל מִי יִמְצֵא (וְרַחֵק מִפְּנֵינֵיהֶם) מְכַרְהֵם : בְּשֵׁחַ בַּהּ לֵב
 בַּעֲלָהּ וְשִׁלַּל לֹא יִחַסֵּר : נִמְלַתְהוּן טוֹב וְלֹא רַע כֹּל יָמֵי חַיֵּיהָ :
 דְרִשָּׁה צִמְר וּפְשִׁתִּים וְתַעֲשׂ בַחֲפֶץ כַּפִּיהָ : הִיְתָה בְּאֵנִיּוֹת
 סוֹחֵר מִמִּרְחָק תְּבִיא לַחֲמָה : וְתִקַּם בַּעֲדֵךְ לַיְלָה וְתַתֵּן טְרַףנִי
 לְבֵיתָהּ (וְחִקִּי) לְנַעֲרֹתֶיהָ : (וּמִמָּה) שְׂרָה וְתִקַּח(הוּי) מִפְּרֵי כַּפִּיהָ
 גִּסְעִיהָ בָרִם : חֲגֵרָה בַּעֲזוֹ מִתְּנִיהָ וְתִאֲמָץ זְרֻעֹתֶיהָ : סַעֲמָה(י)
 כִּי טוֹב סַחְרָה(י) לֹא יִכְבֵּה בַלַּיְלָה גְרָה : יָדֶיהָ שְׁלַחָה בְּיִשְׁוֹרֵי
 (וּכַפִּיהָ תִּמְכּוּי) פֶּלֶק(י) : כַּפָּה פִּרְשָׁה לַעֲנִי וְיָדֶיהָ שְׁלַחָה לְאֲבִיוֹן :
 לֹא תִירָא לְבֵיתָהּ מִשְׁלֹג כִּי כֹל בֵּיתָהּ לְבַשׁ שְׁנֵימֵם : מְרַבְּדִים(י)
 עֵשֶׂתָה לָּהּ שֵׁשׁ וְאַרְבָּעִין לְבוּשָׁה : גּוֹדַע בְּשַׁעֲרִים בַּעֲלָה
 בְּשִׁמְתוֹ עִם זְקֵנֵי אֶרֶץ סֻדָּן(י) עֵשֶׂתָהּ וְתִמְכֹּר(וּהַגְּזֵרִים) נֹתֵה לְכַפֵּי עֵנִי(י) :

(י) שֵׁן הַרְבִּין שְׁמִינֵעַר , פֶּעֲרִיל (י) אִיר וְעֵרְמָה (י) שְׁפִיז
 (י) אֲוֵג דִּי גַעְזַעְצַע שְׁפִיז (י) וְיֵא הָאֵם בַּעֲטֵרָאֲכֶם (י) אֲוֵג הָאֵם אִים
 וְקִיפִט (י) וְיֵא הָאֵם בַּעֲטֵרָקֵם (י) אִיר הַאֲנַדְעַל (י) אִין שְׁפִינָן
 הָאִץ (י) הָאֲבִין אֲנִינֻסֵעַן (י) דַּעַם שְׁפִינְדַעַל (י) גַּעֲפֵרָבְטַע קְלִיידֵר
 (י) אִוִים בַּעֲמֻנָנָן (י) אִיין לִיילֵאךְ (י) אֲוֵג אֲנַרְסַל (י) צוֹם הַאֲנַדְלֵךְ אֲאָן

ערבית לעיבת

עו והדר לבושה ותשחק ליום אחרון : פיה פתחה בחכמה
 ותורת חסד על לשונה: צופיהו הליכותה ביתה ולחם עצותה לא
 תאכל : קמו בניה ויאשרוהו בעלה ויהללה: רבות בנות עשוי
 חילו ואת עליות על פלגה : שקר החן והבל היפי אשה יראת יי
 היא תתחלל : תנו לה מפרי ידיה ויהללה בשערים מעשיה :

קדוש ליל שבת

בלחם יהי ערב ויהי בקר :

יום הששי ויכלו השמים והארץ וכל צבאם:
 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה
 וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר
 עשה : ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש
 אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא
 אלהים לעשות :

על שני פברי מרנו ורפנו ורבותי :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הנפון:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
 קדשנו במצותיו ורצה בנו וישבת קדשו
 באהבה וברצון הנחילנו זכרון למעשה
 בראשית. כי הוא יום תחלה למקראי קדש זכר

(*) ויא בעקוקט (די אומנאנג) (בוילחייט יאנג ויא האפן איר
 געריהמט) (האבין פערנאמעלט) (פערמען) (די ביסט העיבער

לִיצִיאַת מִצְרַיִם . כִּי בָנוּ בְחֶרֶת וְאוֹתָנוּ קִדְשָׁתָךְ
 מִכָּל הָעַמִּים . וְשַׁבַּת קִדְשֶׁךָ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן
 הִנְחַלְתָּנוּ : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִקְדָּשׁ הַשַּׁבָּת :

זמירות ליל שבת

כָּל מִקְדָּשׁ שְׁבִיעֵי פְרָאוֹי (א) לוֹ . כָּל שׁוֹמֵר שַׁבָּת
 בְּדַת מַהֲלָלוֹ (ב) . שִׁכְרוּ הַרְבֵּה מְאֹד עַל פִּי פְעֻלָּו .
 אִישׁ עַל מַחְנֵהוּ וְאִישׁ עַל דְּגָלוֹ : אֹהֲבֵי יְיָ הַמְּחַפִּים
 בְּבִנְיָן אֲרִיאֵלִי (ג) . בְּיוֹם הַשַּׁבָּת יֵשִׁיבוּ וְשִׁמְחוּ
 כַּמִּקְבְּלֵי כֶהֱן נַחֲלִיאֵלִי (ד) . גַּם יֵשׂאוּ יְדֵכֶם קִדְשׁ
 וְאָמְרוּ לֵאלֹהֵי . בְּרוּךְ יְיָ אֱשֶׁר נָתַן כְּנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 הוֹרְשֵׁי יְיָ זָרַע אֲבֹרָהֶם אֹהֲבֵיו . הַמְּאַהֲרִים (ה) לְצֵאת
 מִן הַשַּׁבָּת וּמִמְהָרִים לְבֹא . שְׂמֵחִים לְשִׁמְרוֹ וּלְעֲרוּבוֹ
 עֲרוּבוֹ . זֶה הַיּוֹם עֵשֶׂר יְיָ נִגְיְלָה וְנִשְׁמְחָה בּוֹ :
 זָכְרוּ הַזֵּרוֹת מִשָּׁה בְּמִנְיָן (ו) : שַׁבַּת גְּרוּסָהִי (ז) . הַרוּתָה
 הַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי כְּכֹלָה בֵּין רַעוּתֶיהָ מִשְׁבַּצָּהִי (ח) .
 מְהוֹרִים יִירָשׁוּהָ וּיקְדִישׁוּהָ בְּמֵאֵמֶר כָּל אֱשֶׁר עָשָׂה .
 וַיְכַל אֱלֹהִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֱשֶׁר עָשָׂה :

(א) וְיָרָא עִם פְּאָסֶט (ב) מִן וְיִאכְלֵקֵדִיג צוֹ מֵאֲבָן אִים (ג) יִרְוִלִים אֹנֵן דִּד
 בִּיתֵימִיק הַיִּסְט אֲרִיאֵל (ד) דִּי תוֹרָה וְיֵאֵם זֵיא אִיז אִיין אַרְבַּי (ה) דִּי וְיֵאֵם
 פְּעֻרְשֵׁעִטִיגִין זִיד (ו) אֹנֵן צוֹ פְּעֻרְמִישֶׁעֵן (ז) גְּלַעֲרִינִט (ח) אִינְגֵּעַפֶּאסֶח

יום קדוש הוא מבוא ועד צאתו . כל זרע יעקב
 יכבדוהו כדבר המקה ודתו . לנוח בו ולשמוח
 בתענוג אכול ושתו . כל עדה ישראל יעשו אותו :
 משקה חסדה לידעיקה אל קנא ונוקם . נוטרי (ליום
 השביעי זכור ולזמור להקם . עמחם בבנין שלם
 באור פניקה תבהיקם . ירוני (מדשני) ביתה ונחל
 עדניקה תשקם : עוזר לשוברים (בשביעי בחריש
 ובקציר עולמים . פוסעים) בו פסיעה (קמנה
 סועדים) בו לברך שלש פעמים . צדקתם תצהירי
 באור שבעת הימים . יי אלהי ישראל אהבת
 תמים . יי אלהי ישראל תעוועת עולמים :

מנוחה ושמחה אור ליהודים . יום שבתון יום מחמדים .
 שזמרו וזכרו הפיה מעידים . כי לששה כל ברואים ועומדים :
 שמי שמים ארץ וימים . כל צבא מרום גבוהים ורמים . תנין
 ואדם ותית ראמים . כי ביה יי צור עולמים : הוא אשר דבר
 לעם סגלתו . שמור לקדשו מבוא ועד צאתו . שבת קדש יום
 חמדתו . כי בו שבת אל מפל מלאכתו : במצות שבת אל יחליצה .

(די וואס היטין) (מאך זיי קלאר . שיינען) (זיי זאלן גזעטיגס
 ווערין) (פון די פעטקייט) (אונ דעם טייך) (צו די וואס רוהען
 זיי סרעטין) (אזיין טריס) (זיי ערקוויקען זיך) (מאך לייכט) (די
 געליכטע) (זיי זאגן עדות) (די וואלדשטיין) (ער וועט דיר שטארקן

זמירות ליל שבת

סג

קום קרא אליו יחיש לאמצה . נשמת כל חי וגם נעריצה . אכול
 בשמחה כי כבר רצך : במשנה(ה) : להם וקהוש רבה . פרוז ממעמיס(י)
 ורוח נדיבה . יופו לרב טוב המתענגים בה . בבואת נואל
 לחי העולם הבא :

יהיה גבר שנין אלפין . לא ישל
 גבורתך בחשבניא : יה רבון
 אלהא די לה יקר ורבנותא . פרוק
 ית עיקר(ה) מפוס(י) אריותא .
 ואפיקת עמך מגו נלותא . עפך
 די בחרת מפל אמיא : יה רבון
 ליקדשה תוב(ה) וילקדש קודשין .
 אתר די בה יחדון רווחין
 ונפשין . ויפרון לק שירין
 ורחשין(י) . בירושלם קרתא(י)
 דשופריא : יה רבון

יה רבון עלם ועלמיא(י) . אנת הוא
 מלכא מלך מלכיא . עובדו
 גבורתך ותמתיא(י) . שפרו
 קדמך לתחויא(י) : יה רבון
 יעבחיך אסתר צפרא(י) ורמציא(י) .
 יה אלהא קדישא . די בראי(י) כל
 נפשא . עירוי(י) קדישין ובני
 אנצלא(י) . חיות ברא(י) ועופי
 שמיא : יה רבון
 דברבין(י) עובדיך ותקפין . מכי(י)
 רמיא(י) וזקופ(י) כפיפין(י) . לו

צור משלו אכלנו . פרכו אכינו . שבענו והותרנו בדבר יי :

- (א)ים דאפילט (ג)ומט שפייז (א)ונ סין אלע וועלמין (י)דיא ווערק
- (א)ונ די וואונדר (א)ויז שייך (צ)וי ריידין (י)אין דר פריא (י)אוי
- אין אבענט (י)האסט בעשאפן (י)היליגע מלאכים (א)ונ מענטשן
- (א)פון פעלד (י)עס נייען גרויס (א)דוא מאכסט נידעריג
- (י)הויכע (א)ונ שמעלסט אויף (א)ויינגעבייגענע (י)דיינע
- שאף (י)אפן דיא מויל (י)קעהר זיך צוריק (א)ויג ניבעט (י)די עכאט

הָזֶן אֶת עוֹלָמוֹ . רִעְנֵנוּ אֲבִינוּ . אֲבָלְנוּ אֶת לַחֲמוֹ : וַיִּנֵּנוּ שְׁתֵּינוּ .
 עַל כֵּן נִזְדָּה לְשִׁמּוֹ . וְנִהְלָלוּ בְּפִינוּ . אֲמַרְנוּ וְעָנִינוּ . אֵין קְדוֹשׁ
 בְּיִי : צוֹר בְּשִׁיר וְקוֹל תּוֹדָה נִבְרָךְ לֵאלֹהֵינוּ . עַל אֶרֶץ חֲמֵדָה
 טוֹבָה שֶׁהִנְחִיל לְאַבוֹתֵינוּ . מִזֶּזֶן וְצָדָה הַשְּׂבִיעַ לְנַפְשֵׁנוּ . חֲסֵדוֹ
 נִבְרַע עֲלֵינוּ . וְאִמָּה יי : צוֹר רַחֵם בְּחֲבֵדָה . עַל עַמֶּךָ צוֹרְנוּ . עַל
 צִיּוֹן מִיִּטְבֵּן כְּבוֹדָה . זְבוּלָה בֵּית תְּפָאֲרֵתְנוּ . בֶּן דָּוִד עֲבָדָה . יָבֵא
 וְיִגְאָלְנוּ . רוּחַ אֲפִינוּ . מְשִׁיחַ יי : צוֹר יִבְנֶה הַמִּקְדָּשׁ . עִיר צִיּוֹן
 תִּמְלֵא . וְשֵׁם נֶשֶׁר שִׁיר חֲדָשׁ . וּבְרַנְנָה נַעֲלֶה . הִרְחֵמֵן הַנִּקְדָּשׁ
 יִתְבָּרַךְ וְיִתְעַלֶּה . עַל כּוֹס יַיִן מֵלֵא . כְּבָרְפֶת יי : צוֹר

שחרית לשבת ויו"ט

מתפללין כל סדר הפלה על ישראל ואל"כ לומרים בשמות :

נְשַׁמַּת כָּל הַי תִּבְרָךְ אֶת שְׁמֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ
 וְרוּחַ כָּל בְּשָׂר תִּפְאֵר וְתִרְוַמֵם זְכָרְךָ מִלְּכָנוּ
 תְּמִיד . מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אֶתָּה אֵל .
 וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ . פּוֹדֶה
 וּמַצִּיל וּמַפְרֵנֵם () וּמְרַחֵם בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה .
 אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֵלָּא אַתָּה : אֱלֹהֵי הָרִאשׁוֹנִים
 וְהָאַחֲרֹנִים . אֵלוֹהַ כָּל בְּרִיּוֹת . אֲדוֹן כָּל תּוֹלְדוֹת () .
 הַמְהַלֵּל בְּרוֹב הַתְּשֻׁבָהוֹת הַמְנַהֵג () עוֹלָמוֹ

(סדרים וואונגנג (אונ שפייזט (גאכקומענדע (ידר וואס פיהרט

בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים וַיֵּי לֹא יָנוּם) וְלֹא יִישָׁן.
 הַמְעוֹרָר) יִשְׁנִים וְהַמְקִיץ) נִרְדָּמִים) וְהַמְשִׁיחַ)
 אֱלֹמִים) וְהַמְתִּיר אֲסוּרִים. וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים.
 וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים. לֵךְ לְבַדֵּךְ אֲנַחְנוּ מוֹדִים.
 אֱלֹהֵינוּ) פִּינוּ מֵאֵל שִׁירָה בָּיִם וְלִשְׁנֵינוּ רִנָּה כְּהַמּוֹץ)
 גְּלוּיָהּ) וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שָׁכַח כְּמַחְבֵי רִקִיעַ. וְעֵינֵינוּ
 מֵאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ וּבִירַח וַיִּדְּיֵנוּ פְרוּשׁוֹת) כִּנְשָׁרֵי
 שָׁמַיִם. וְנִדְּלֵנוּ קָלוֹת כְּאֵילֹת. אֵין אֲנַחְנוּ
 מִסְּבִיקִים) לַהֲדוֹת לֵךְ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱהִי אֲבוֹתֵינוּ
 וְלִבְרַךְ אֶת שְׁמֶךָ עַל אֶהֱת מֵאֵלֶּךָ אֵלֶּךָ אֵלֶּפֶי
 אֵלֶּפֶים וּרְבִי רַבּוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת שְׁעֵשִׂית
 עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ: מִמְצָרִים גְּאֻלְתָּנוּ יי אֱהִינוּ.
 וּמִבֵּית עֶבְדִים פְּדִיתָנוּ. בְּרַעֲב זִנְתָנוּ). וּבְשִׁבְעַ
 כִּלְכָלְתָנוּ). מִחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ. וּמִדְּבַר מִלְּטָתָנוּ.
 וּמִחַלְלִים רָעִים וּגְאֻמָּנִים) דִּלִּיתָנוּ: עַד הִנֵּה
 עוֹדֵנוּ רַחֲמִיךָ וְלֹא עֲזַבְנוּ חֶדְיֶךָ וְאֵל תַּפְּשִׁנוּ

(עַד דְּרַעְמֵי־לֵט גַּיִם) עַד וַיִּקַּם אוֹיֵף) אֵינוֹ עַד וַיִּקַּם אוֹיֵף
 (שְׁלֵא־עֲדִינֶע) אֵינוֹ עַד מֵאֲכַס רֵיבֵעֵ-דִיב) שְׁמוֹמֶע) וַוֵעַן) (וַוֵיא
 דִירוֹ-יִשׁוּבֵג) וַוֵינֶע אֵינְדֵעַן) אֵאוֹיִם גִּישְׁפֵרִיִים) וַוֵאלְטֵן מִיר וַיֵּךְ
 גַּיִם בְּעַנְוֵעַנְעַן) הַאֲכַסוּ אֵינוֹ גִישְׁפִּיזִים) אֵינוֹ שְׁמֵאֲרַקַת

יי אלהינו לנצח: על בן אברים ששלגתה) בננו .
 ורוח ונשמה שנפחתה) באפינו . ולשון אשר
 שלמת בפנינו . הן הם יודו ויברכו וישבחו ויפארו
 וירוממו ויעריצו ויקדישו וימליכו את שמך
 מלבנו . כי כל פה לך יודה . וכל לשון לך תשבע .
 וכל ברה לך תברע . וכל קומה לפניך
 תשתחוה . וכל לבבות ייראוך . וכל קרב)
 וכליות יזמרו לשמך . כדבר שכתוב כל עצמותי
 תאמרנה יי מי כמוך . מציל עני מחוק ממנו ועני
 ואביון מגזלו . מי ידמה) לך ומי ישוה) לך
 ומי יערה) לך . האל הגדול הגבור והנורא אל
 עליון קונה שמים וארץ : גהללה ונשבחה
 ונפארה ונברך את שם קדשך . כאמור לדוד
 ברכי נפשי את יי וכל קרבי את שם קדשו :
 האל בתעצמות עזך . הגדול בכבוד שמך .
 הגבור לנצח והנורא בנוראותיך . המלך
 היושב על כסא רם ונשא :

שוכן עדי) מרום וקדוש שמו . וכתוב רננו

אועלכע דו האסט צו טיילט (א) ועלכע דו האסט אריין גבלאזן
 (א) אינגעווייד (א) אונ גידן (א) אשר קען זיך פערנלייכען (א) אייביג

צדיקים בני ישראלים נאווה תהלה : כפי ישראלים
 התהלל . ובדברי צדיקים תתברך . ובשון
 חסידים תתרום . ובקרב קדושים תתקדש :
 ובמקדושה רבבות ענה בית ישראל ברנה
 ותפאר שמך מלפני ככל דור ודור שכן תובת
 כל היצורים . לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
 להודות להלל לשבחך פאר רומם להדר לברך
 לעלה ולקלם על כל דברי שירות ותשבחות
 דור בן ישי עבדך משיחה :

ישתבח שמך לעד מלפני האל המלך הגדול
 והקדוש בשמים ובארץ . כי רק נאה יי אלהינו
 ואלהי אבותינו שיר ושבחה הלל וזמרה עז
 ומשלה נצח גדלה וגבורה תהלה ותפארת
 קדשה ומלכות . ברכות והודאות מעתה ועד
 עולם : ברוך אתה יי אל מלך גדול בהשבחות
 אל ההודאות אדון הנפלאות הבוחר בשירי
 זמרה מלך אל חי העולמים : חק

חיו ברכו את יי המברך :

קוה ברוך יי המברך לעולם ועד :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר אור
 ובורא השף עשה שלום ובורא את הכל :

כשת: י"ט סנה: סומרים הבואיר ג' ארץ

הכל יודוך והכל ישבחוך . והכל יאמרו אין
 קדוש כיוי : הכל ירוממוך סלה יוצר הכל . האל
 הפותח בכל יום דלתות שערי מזרח . ובוקע
 חלוני רקיע . מוציא הטה ממקומה ולבנה
 ממכון שבתה . ומאיר לעולם כלו וליושביו (א).
 שברא במדת רחמים : המאיר לארץ ולדורים
 עליה ברחמים . ובטובו מהדש בכל יום תמיד
 מעשה בראשית : המלך המרוכס לבהו מאז .
 המשבה והמפאר והמהנשא מימות עולם : אהי
 עולם ברחמיה הרבים רחם עלינו . אדון עזנו
 צור משגבנו מגן ישענו מעזב בעדנו : אין
 כערבך (ב) ואין זולתך אפס בלתך ומי דומה
 לך : אין כערבך יי אלהינו בעולם הזה . ואין
 זולתך מלפני לחיי העולם הבא . אפס בלתך
 גואלנו לימות המשיח . ואין דומה לך מושיענו
 לתהית הסתים :

עֲתֵרֵת לַשַּׁבָּת

ס

מֵלֵאִים זְיוֹן וּכְפִיקִיסִי זְנֵהוּ.	אֵל אֲדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים .
נֶאֱדָה זְיוֹם בְּכָל הָעוֹלָם .	בְּרוּךְ וּמְבֻרָךְ בְּפִי כָל נִשְׁמָה .
שְׂמַחִים בְּצִאתָם וּשְׂשׂוּם בְּבֹאֵם .	גְּדִלוֹ וְטוֹבוֹ מֵאֵל עוֹלָם .
עֲשִׂים בְּאִימָה רִצּוֹן קוֹנֵם :	דַּעַת וְתְבוּנָה סוֹכְכִים אוֹתוֹ :
פֶּאֱרוֹ וּכְבוֹד נוֹהֲנִים לְשִׁמּוֹ .	הַיְתַנְּאֶהוּ עַל חֵזֶת הַקֹּדֶשׁ .
צַהֲלֵהוּ וְרִנָּה לְזִכָּר מַלְכוּתוֹ .	זְנִידֵר בְּכְבוֹד עַל הַפְּרִפְכָּה .
קִרְא לְשִׁמְשׁ וְיִזְרַח אוֹר .	זְכוּת וּמִישׁוֹרֵי לִפְנֵי כִסְאוֹ .
רֵאָה וְהִתְקִין צוּרֵת הַלְבָנָה :	חֶסֶד וְרַחֲמִים לִפְנֵי כְבוֹדוֹ :
שִׁבַּח נוֹתָנִים לוֹ כָּל צַכָּא	סוֹכִים מְאוֹרוֹת שְׁבִירָא אֱלֹהֵינוּ .
מְרוֹם .	יִצְרָם בְּדַעַת בְּבִינָה וּבַהֲעִיפֵל .
תְּפַאֲרֵת וּגְדֻלָּה שְׂרָפִים וְאוֹפָנִים	כֶּחַ וְגִבּוֹרֵהוּ נִתַּן בְּהֵם .
וְחֵזֶת הַקֹּדֶשׁ :	לְחֵזֶת מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תֵּבֵל :

לְאֵל אֲעִיר עֲשֵׁת כָּפַל הַמַּעֲשִׂים . בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 הַתְּעַלְהֵי וַיֵּשֶׁב עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ . תְּפַאֲרֵת עֲמָהּ
 לַיּוֹם הַמְּנוּחָה עֲנֵג קִרְא לַיּוֹם הַעֲשֵׁבֶת . זֶה עֲשֵׁבֶת
 לְשֵׁל יוֹם הַשְּׁבִיעִי שְׁבוּ עֲשֵׁבֶת אֵל כִּפְּר מְדַאֲבֵהוּ
 וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְעֵיבָהּ וְאוֹמֵר כְּזִמּוֹר עִיר לַיּוֹם
 הַשְּׁבֵת טוֹב לְהוֹדוֹת לֵי . לְפִיכָּה יִפְאָרוּ וַיְבָרְכוּ

(א) דָּעַר וְוַאס הַעֲרֵשֶׁט (ב) אֹנֵג גַּעַר כְּמִקְיִים (ג) לְזוֹיֵכ עֲרִקִיִּים (ד) אֹנֵג
 וַיֵּא צִיְהֵעַן אוֹים (ה) אֵיִין גְּלֵאנֵץ (ו) שִׁינְהֵיִים (ז) פְּרִיִּלִּכְעִנְשֵׁרִיִּא
 (ח) הָאֵס עַר זִיק עַרְהֵיִבִּין (ט) הָאֵס עַר אֵיִין גַּעַהִילֵט (י) דִּיא לַזִּיב

לֹאֵל כָּל יְצוּרָיו . יֵשֶׁבַח יְקָר וְגִדְלָה יִתְּנוּ לְאֵל מֶלֶךְ
 יוֹצֵר כָּל הַמִּנְחִיד מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ
 בְּיוֹם שַׁבַּת קִדְשׁ : שְׁמִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדֵּשׁ . וְזָכְרָה
 מַלְכֵנוּ יִתְפָּאֵר . בְּשָׁמַיִם מְמַעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתְהַת .
 הַתְּבָרָה מוֹשִׁיעֵנוּ עַל יְשִׁיבַת מַעֲשֵׂה יְדִיָּה וְעַל
 כְּאוּרֵי אֹר שְׁעֵשִׂית יִפְאָרוּהָ סְלָה :

תתברך צורנו וכו' קיש' כי האל הקדוש מעלה צמחם חול :

יִשְׁמַח מֹשֶׁה בְּמִתְנַת הַלְקוֹ . פִּי עֶבֶד נְאֻמָּן
 קָרָאת לוֹ . פְּלִילָה) הַתְּפָאֵרַת בְּרֵאשׁוֹ נְתַת (דו) .
 בְּעַמְדוֹ לְפָנֶיךָ עַל הַר סִינַי . וּשְׁנֵי לִוְיֹת
 אֲבָנִים הוֹרִיד בְּיָדוֹ . וְכִתּוּב בָּהֶם שְׁמִירַת
 שַׁבַּת . וְכֵן פְּתוּב בְּתוֹרַתְךָ :

וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבַּת לַעֲשׂוֹת אֶת
 הַשַּׁבַּת לְדוֹרְתָם כְּרִית עוֹלָם : בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֹתָהּ הִיא לְעֹלָם כִּי יֵשֶׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם
 וְאֶת הָאָרֶץ וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת וַיִּנְפְּשֵׁי) :

וְלֹא נְתַתוּנִי) יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְגוֹי הָאָרָצוֹת . וְלֹא
 הִנְחַלְתוּ מַלְכֵנוּ לְעוֹבְדֵי פְסִילִים . וְגַם בְּמִנוּחָתוֹ
 לֹא יִשְׁכְּנוּ רְשָׁעִים . כִּי לְיִשְׂרָאֵל עֲבָדָה נְתַתוּ

סאנעצירטע קרויןטאג ש' האט גירודת: אונ' האסט אים יום געט

בְּאַהֲבָה לְזָרַע יַעֲקֹב אֲיֹתָר בָּם בְּחַרְתָּ. עִם
 מִקְדָּשֵׁי שְׁבִיעֵי כָּלֶם יִשְׁבְּעוּ (ו) וַיִּתְעַנּוּ מִטּוֹבָה
 וּבִשְׁבִיעֵי רִצִּית (בז) וְקִבְּשֶׁתוּ חֲמֹדֵת יָמִים אוֹתוֹ
 קִרְאתָ. זָכַר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית :

אֱלֹהֵינוּ נֹאֲהִי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחַתָּנוּ
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתַן הַלֶּקְנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שְׁבַעֲנוּ
 מִטּוֹבָה וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ
 בְּאַמֶּת. וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּכְרָצוֹן
 שֶׁשֶׁת קִדְּשֶׁךָ וַיְנַוְחוּ בּוֹ יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי שְׁמֶךָ :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִקְדָּשׁ הַשֶּׁבֶת : רָצָה וּמוֹדִים וְכוּ'

במזמור סמ"ז פסוקים ז' הקדושה :

נִקְדָּשׁ אֶת יְשִׁבָה בְּעוֹלָם כְּשֵׁם שִׁבְמִקְדָּשֵׁים
 אוֹתוֹ בְּיָמֵי כְרוֹם (ב) בְּפִתּוֹב עַל יַד נְבִיאָה וְקִרְא
 זֶה אֵל זֶה וְאָמַר: קוּיִחַ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת
 מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : חוֹן אֲזוּ בְּקוֹל רַעֲשׁ גְּדוֹל
 אֲדִיר וְחֹזֵק מְשִׁמִּיעִים קוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעַמֶּת
 עִרְפִּים. לְעַפְתָּם בְּרוּךְ יֹאמְרוּ: קוּיִחַ בְּרוּךְ כְּבוֹד
 יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: חוֹן מִמְּקוֹמָהּ כִּלְפָנוּ תוֹפִיעֵי (ג) וְתִמְלֹךְ
 עֲלֵינוּ כִּי מְחַפִּים אֲנַחְנוּ רָךְ מִתֵּי תִמְלֹךְ בְּצִיּוֹן

סוויא ועמינן זך סאין דיא הויכע הימלען : סאך שייענען

בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁפּוֹן . תִּתְנַהֵל
 וְתִתְקַדֵּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירָהּ לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֶצֶחַ
 נְצָחִים : וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה מַלְכוּתָהּ כַּדָּבָר הָאָמוּר
 בְּשִׁירֵי עוֹהָ עַל יְדֵי דוֹד מְשִׁיחַ צְדָקָה : קוּיחַ יִמְלֹךְ
 יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הלהויה :

לשון לדור ודור מן הכבוד את עמו ישראל בשלום. קיש פס תתקבל:
 אין פקודה באלהים אדני ואין פמעשיה : מלכותה מלכות
 כל עולמים וממשלתה בכל דור ודור : יי מלך יי מלך יי ימלך
 לעולם ועד : יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום :

אב הרחמים הישיבה ברצונה את ציון תבנה חומות ירושלים
 פי בה לבד במחנה מלך אל רם ונשא ארון עולמים :

מזליחן סים וחומרים ויהי בנסוע . בריך שמייה . על הכל ממנה לפיל .

יְקוּם פּוֹרְקָנוּ (מִן שְׁמַיָא . חֲנָא) (וְחַסְדָא)
 וְרַחֲמֵי וְחַי אַרְיָכִי וּמְזוּנֵי רוּחֵי . וְסִיעָתָא (דְשְׁמַיָא וּבְרִיּוֹת) גּוֹפָא וּנְהוּרָא (מַעֲלִיא . זְרַעָא
 חַיָא וְקַיָא) . זְרַעָא דִּי לָא יִפְסוּקֵי וְדִי לָא יִכְמוּל
 מִפְתַּנְמֵי) אֹרְבִיתָא : לְמַרְנָן וּרְבַנָן חֲבוּרְתָא
 קַדִּישְתָא . דִּי בְאַרְעָא (דִּישְׂרָאֵל וְדִי בְבָבֶל

(אין דער לייזונג (לייטועליקייט (אונג גינאד (אונג אין
 הילף (אונג געזונדהיים (אונג שיינונג (אונג שטארקע (אונג
 זאלן נים אויף הערין (אין דיא רייד (אין לאנד

סת

עשרות לשבת

(רִישֵׁי) (כַּלִּי) וְלִרְיָשֵׁי גְלוֹתֵי-אֵי וְלִרְיָשֵׁי
 מְתִיבְתָאֵי וְדִדְנֵי דִי בְבֵאֵי: לְכָל תְּלַמְדֵי הוֹן
 וְלְכָל תְּלַמְדֵי תְּלַמְדֵי הוֹן וְלְכָל מֵאֵי דְעַסְקִין
 בְּאוֹרֵיתָא. מִלְכָּא דְעֵלְמָא יְבָרַךְ יִתְהוֹן וְפִישֵׁי
 חֵיהוֹן וְיִסְגָּאֵי יוֹמֵיהוֹן וְיִתֵּן אֲרֻכָּה לְשִׁנְיָהוֹן
 וְיִתְפָּרְקוּן וְיִשְׁתַּזְבּוּן מִן כָּל עֵקָא וּמִן
 כָּל מַרְעִין בִּישׁוּן. מְרָן דִּי בִשְׂמֵיָא יְהֵא
 בְּסַעֲדָהוֹן כָּל זְמַן וְעַד וְנֵאמַר אָמֵן:

כסמחלל בלא חנין לא יאמר יקום סורקו זה ילא מי סכיד :

יקום סורקו מן שמיא חנא וחכדא ורהמי וחני אריכי ומזוני
 רויהי וסיעתא דשמיא ובריות גופא ונהורא מעליא . זרעא חיא
 וקניא . זרעא די לא יפסוק ודי לא יבסול מפתגמי אוריתא :
 לכל קהלא קדישא הדין דברביא עם זעריא מפלא ונשיא . מלכא
 דעלמא יברך יתכון פיש חייכון ויסגא יומיוון ויתן ארכה
 לשניכון ותתפרקו ותשתזבו מן כל עקא ומן כל מרעין בישון .
 מן די בשמיא יהא בסעדכון כל זמן ועד ונאמר אמן :

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא

(א) צו דיא עלאמע (ב) פון די דרשות (ג) די פערטרייטע זאפון דיא
 לשיבות (ד) דיא סיר פון משפט (וועלכע זיך זאל פערמעהרען
 (ז) אונ שר זאל גרייסען (ח) אונ זייא זאלין אויס געלויזט
 ווערין (אונ זיי זאלין בעפרייס ווערין (ב) דריקונג (ג) קראנקייטין
 (ד) שלעכטע (דער האר גאט (אין זייש שם צונג (אונ צייט

שחרית לשבת

יְבָרֶךְ אֶת כָּל הַקְּהָל הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה עִם כָּל קְהֵלוֹת
הַקְּדוֹשׁ הֵם וּנְשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבָנוֹתֵיהֶם וְכָל אֲשֶׁר
לָהֶם. וְמִי שֶׁמִּיְחָדִים בָּתֵּי כְנִסְיוֹת לְתַפְקָה. וְמִי
שֶׁבָּאִים בְּתוֹכָם לְהַתְפַּלֵּל. וְמִי שֶׁנִּשְׁנָתָנִים נָר לְכַאוֹר
וַיֵּין לְקְדוֹשׁ וְלִהְבֵּדֵלָה וּפֶת לְאוֹרְחִים וּצְדָקָה לְעֲנִיִּים.
וְכָל מִי שֶׁעוֹסְקִים בְּצָרְכֵי צְבוּר בְּאֲכוּנָה. הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא יִשְׁעֵם שְׂכָרָם וַיְסִיר מֵהֶם כָּל כְּחָלָה וַיִּרְפָּא
לְכָל גּוֹפֵם וַיְסַלַח לְכָל עוֹנָם. וַיִּשְׁלַח בְּרַכָּה וְהַצְלָתָה
בְּכָל מַעֲשֵׂה יְרֵידָהֶם עִם כָּל יַעֲרֵי אֲחֵיהֶם וְנֹאכְרֵי אֲמֹנוֹ:

תרפ"ג (זח"א)				
ז	1	11	48	ז שרי יוס כ'
אב	2	12	7	זישון ליל ט"ק
ג	3	13	11	זסליו יוס ח' תשס"ו
ד	4	14	55	זבת יוס ב' קודם היום
ה	4	15	89	זבט יוס ד' ערב
ו	5	16	23	זדר יוס ו' קודם היום
א	6	17	7	זיס יוס ט"ק נפרג
בג	6	—	2	זיר יוס ב' נוק
ד	7	1	6	זיו יוס ב' ערב
ה	8	2	0	זאז יוס ב' נוק
ז	9	3	4	זב ליל ט"ק
אב	9	4	48	זגל ח' ננוק

כסאניכין כסודש חומרים 107

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
 שתחדש עלינו את החדש הזה למזבה ולברכה
 ותתן לנו חיים ארוכים. חיים של שלום. חיים
 של מזבה. חיים של ברכה. חיים של פרנסה.
 חיים של חלוצים) עצמות. חיים שיש בהם וראת
 שמים וראת חמא. חיים שאין בהם בושה
 וכלמה. חיים של עשר וכבוד. חיים שהיא
 בנו אהבת תורה וראת שמים. חיים שיכלא
 יי משאלות) לבנו למזבה אמן סלה :

מי שעשה נסים לאבותינו. ונאל אותם
 מעבדות לחרות). הוא ינאל אותנו בקרוב
 ויקבץ נדחינו) מארבע כנפות הארץ. חברים
 כל ישראל ונאמר אמן :

ראש חודש (סלוי) ביום (סלוי) הבא עלינו ועל כל ישראל לסובה:

יחדשהו הקדוש ברוך הוא עלינו ועל כל עמו
 בית ישראל. לחיים ולשלום. לששון ולשמחה.
 לישועה ולנחמה. ונאמר אמן : אשרי וכו'

(שמשארקונג) די פראנגונג (צו פרייהייט) אונזרע פרשמוינסע

עשנתם שבתרכיין החודש ור"ח ויו"ט וחטובה ופולדים ונפילת חתן כנביהכ"ל ונר"ו
 פינה א"ל. וכימי הקפידה לומר' אף כשבתרכיין ההודש. וכן לומר'ים בבית האכל:

אב הַרְחָמִים שׁוֹכֵן מְרוֹמִים א). בְּרַחֲמֵי
 הַעֲצוּמִים הוּא יִפְקֹד בְּרַחֲמִים. הַחֲסִידִים
 וְהַיִּשְׂרָאֵלִים וְהַתְּמִימִים. קְהֵלוֹת הַקֹּדֶשׁ שְׁמֵסְרוּ
 נַפְשָׁם עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם. הַנְּאֻהָבִים וְהַנְּעִימִים
 בְּחַיֵּיהֶם וּבְמוֹתָם לֹא נִפְרְדוּ. מִנְּשָׂרִים קָלוּ
 וּמֵאֲרִיזוֹת גָּבְרוּ. לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנֵם וְחַפֵּץ צוּרִם ;
 יִזְכְּרֵם אֱלֹהֵינוּ לְטוֹבָה. עִם שְׂאֵר צְדִיקֵי עוֹלָם. וַיִּנְקֹם
 נִקְמַת דָּם עֲבָדָיו הַשְּׁפוּף : פֶּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה
 אִישׁ הָאֱלֹהִים. הִרְנִינוּ גוֹיִם עִמּוֹ פִּי דָם עֲבָדָיו
 יִקּוּם. וַיִּנְקֹם יִשְׂבֵּל לְצָרָיו וְכִפֵּר אֲדָמָתוֹ עִמּוֹ :
 וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים פָּתוּב לֵאמֹר וַנִּקְיִתִּי
 דָּמָם לֹא נִקְיִתִּי. וַיִּי שׁוֹכֵן בְּצִיּוֹן : וּבְכַתְּבֵי הַקֹּדֶשׁ
 נֶאֱמַר. לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיךְ אֱלֹהֵיהֶם יוֹדֵעַ
 בַּגּוֹיִם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּף : וְאֹמַר פִּי
 דוֹרֵשׁ דָּמִים אַתֶּם זָכָר לֹא שָׁכַח צַעֲקַת עֲנָוִים :
 וְאֹמַר יְדִין בַּגּוֹיִם מֵאֵל גְּבוּרָתִי (כַּחֲזִיג) רֵאשֵׁי עַל אֲרֶץ
 דְּבָה : מִנְּהַל בְּדָרְךָ יִשְׁתַּה עַל פְּנֵי יָרִים רֵאשֵׁי :
 אֲשֶׁרֵי וּכְרִי פִּשְׁזוֹ לֹמֵר יִהְיֶה לְלוֹ וּפְכִינְסִין הַסִּים לְחִיבֵל וּבְנוּחָה יֹאמַר. חִק :

ואין די תויבע הימלען (3) מויטע קערפער (4) ער האט געוואונדעט

ע מוסף לשבת ולשבת ראש תודש

זהו ג' ע"ג ט"ז ט"ז האל הקדוש ואלה"כ אומרים זה :

<p>אתה יצרת עולמך מקדם פלית מלאכתך ביום השביעי. אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו מפל השונות וקדשתנו במצותיה וקרבנתנו מלפני לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת. ותתן לנו יי אלהינו באהבה שבתות לכנוחה וראשי חדשים לכפרה. ולפי שהטאנו לפניך אנחנו ואבותינו הרבה עירנו ושמים בית מקדשנו וגלה יקרנו ונטל כבוד מבית חיינו ואין אנחנו יכולים לעשות חובותינו בבית בחירתך</p>	<p>תפנתו שבת רצית קרבנותיה. צוית פרושיה עם סדורי נסביה. מענניה לעולם כבוד ינהלו. טועמיה (היום זכו). וגם האזורים דבריה גדלה בהרו. אז מסיני נצטוו עליה. ותצוננו יי אלהינו להקריב בה קרבן מוסף שבת פראוי: יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתעלנו בשמחה לארצנו ותטענו</p>
--	---

(א) דו האכט פּעכט גוּעצט (ב) איהרע ערקלערונגן (ג) איהרע טראנק
 אפּפער (ד) די וואס עסן אין איר (ה) אונ זאלסט אונז פּערפלאנצן

<p>בבית הגדול והקדוש שנקרא שם עליו מפני היך השלוחה במקדש: יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתעלנו בעמחה לארצנו ותתענו בגבולנו ושם נעשה לפניך את קרבנות חבותינו תמידים כסדרם ומוספים כהלכתם: ואת מוספי יום השבת הזה ויום ראש החדש הזה. נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך כפי כבודך פאמור: וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרנים סלת</p>	<p>בגבולנו ושם נעשה לפניך את קרבנות חבותינו תמידים כסדרם ומוספים כהלכתם. ואת מוספי יום השבת הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך כפי כבודך פאמור: וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרנים סלת מנחה:</p>
--	---

(א) די שמענדיגע אפפער (ב) וויא זייער ארדנונג (ג) אונ דעם צו
בענעפענעם אפפער (ד) גא: צע אן איין פעהלער (ה) איין סעל אפפער

מוסף לשבת : ^{לסעודת} בשמן ונסכו : עלת
 ולשבת ראש הודש ^{לסעודת} בשמן ונסכו : עלת
 שבת בשבתו על עלת התמיד
 ונסכה : (זה קרבן שבת וקרבן
 היום פאמיד) :

ובראשי הדישוקם תקריבו
 עלה ליי פרים בני בקר
 שנים ואיל אחד פבשים בני
 שנה שבעה המימם :

ומנחתם ונספיהם) פמדבר שלשח
 עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל
 ועשרון לפבש ויין פנסכו ושעיר
 לכפר ושני תמידים פהלכתם :

ישמחו במלכותך שומרי שבת
 וקוראי ענג . עם מקדשי שביעי .
 פלם ישבינו ויתענגו כסובך . ובשביעי
 רצית פו וקדשתו . המדת ימים
 אותו קראת . זכר להעשה בראשית :

אלהינו ואלהי אבותינו
 רצה במנוחתנו וחדש עלינו
 ביום השבת הזה את החדש
 הזה למטובה ולברכה . לששון

ישמחו במלכותך
 שומרי שבת
 וקוראי ענג . עם
 מקדשי שביעי .
 פלם ישבינו
 ויתענגו כסובך .
 ובשביעי רצית
 פו וקדשתו
 המדת ימים אותו
 קראת זכר למעשה
 בראשית :

אלהינו ואלהי
 אבותינו רצה
 במנוחתנו . קדשנו
 במצותיך ותן

(פיר יעדן שבת) וועלן זיך זעטן זיך אונ זייערע טראנק אפשייט

חלקנו בתורתך .	ולשמחה .
שבענו מטובך	לישועה ולנחמה .
ושמחנו בישועתך	לפרנסה ולכלכלה .
וטחר לבנו לעבדך	ולשלוש .
באמת .	ולמחילת הטא
והנהילנו	ולמליהת עון .
יי אלהינו באהבה	ולבפרת פשע :
וברצון שבת	ישראל בחרת מפל האמות .
קדשך ויגיהו בו	ושבת קדשך להם הודעת .
ישראל מקדשי	וחקי ראשי חדשים להם
שמך : ברוך אתה	קבעת : ברוך אתה יי מקדש
יי מקדש השבת :	השבת וישראל וראשי

רצה ומודים וכי

בחורף כשיז לזוהרים or הקדושה :

לשייז נעריצה .) ונקדישה כסוד שית : שרפי
 קדש המקדישים שמך בקדש כפתוב על יד נביאה
 וקרא זה אל זה ואמר : ק"ח קדוש קדוש קדוש יי
 צבאות מלא כל הארץ כבודו : חיו כבודו מלא
 עולם משרתיו שואלים זה לזה איה מקום כבודו
 לעמתם ברוך יאמרו : קיה ברוך כבוד יי כמקומו :
 חיו כמקומו הוא יפן ברחמים ויחון עם המיחדים

סאננ צוא שפייו : מיר וועגין דיק שפארקין : דיא רייד

עב מוסף לשבת

שמו ערב ובקר בכל יום תמיד פעמים באהבה
שמע אזמרים: קויה שמע ישראל יי אלהינו יי
אחד: חזן הוא אלהינו הוא אבינו הוא מלכנו
הוא מושיענו והוא ישמיענו ברחמינו שנית לעיני
כל חי להיות לכם לאלהים. אני יי אלהיכם:

ליום ומוסף אדיר אדירנו יי אדונינו מה אדיר שמך בכל
הארץ: והיה יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יתה יי
אחד ושמו אחד:

חזן ובדברי קדישך כתוב לאמר: קויה ומלוך
יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:

גסי לדור ודור וכי

קנה אל יי חזק ויאמץ לבך וקנה אל יי: אין קדוש כפי
פי אין בלתך ואין צור באלהינו: פי מי אלוה סבלעדי
יי ופי צור זולתי אלהינו:

אין באלהינו. אין פאדונינו. אין כמלכנו.
אין כמושיענו: מי באלהינו. מי כאדונינו. מי
כמלכנו. מי כמושיענו: נודה לאלהינו. נודה
לאדונינו. נודה למלכנו. נודה למושיענו:
ברוך אלהינו. ברוך אדונינו. ברוך מלכנו.
ברוך מושיענו: אמה הוא אלהינו. אמה
הוא אדונינו. אמה הוא מלכנו. אמה הוא

מושיענו . אתה הוא עֲהֲקָטִירוּ (אבותי
לְכַנֵּיךָ אֶת קְבוֹרַת הַסְּפִיּוֹת :

(פסוקי) הקטרת הצרי (והצפרן) החלבנה והלבונה משקל
שבעים שבעים כ. (כור יקציעה לכלתו) נרד וברבם) משקל
ששה עשר ששה עשר מנה . הקטש שנים עשר . (קלופה שלשת
וקנמון) הששה . ברית פרשינה הששה קבין . יין קפריסין
סאין תלתאי) וקבין תלתא . ואם אין לו יין קפריסין מביא המרי
חורין) עתיק) מלח סדומית רבעי) הקב . מעלה עשן כל שהוא .
רבי נמן אומר אף גפת הירדן כל שהוא . ואם נתן בה דבש
פסלה ואם חסר אחת מכל ספניה חיב מיתה : רבן שמעון בן
נכמיל אל אומר הצרי אינו אלא שרף הנוסף מעצי הקסף . ברית
פרשינה ששפין) בה את הצפרן כדי שתהא נאה . יין קפריסין
ששורין) בו את הצפרן כדי שתהא עזה . והלא מי רגלים
יפן לה אזא שאין מכניחין מי רגלים בעזרה מפני הכבוד :

השיר עהרונים היו אוקרים בבית המקדש :
ביום הראשון היו אוקרים ליי הארץ ומלאה תבל
וישבי בה : בשני היו אוקרים גדול יי וכהלל
כאד בעיר אלהינו הר קדשו : בשלישי היו

(איא ראבין גערייכערס (דעם פערפשינג . צוריקטינג
(באלזאם) אונג גענעליך (איין ארס וואג) איין אונג פון איין
ארס געוורק (אונג וואפערן) אונג צימרונג (דריי) וויין (קלארס
(אלטע) איין פערטיל (וואס סען בעלשטימט) וואס סען ווייכס

מוסף לשבת עג

אומרים אלהים נצב בעדת אל בקרב אלוהים
ישפט: ברביעי היו אומרים אף נקמות יי אל
נקמות הופיע: בחמישי היו אומרים הרנינו
לאלהים עזנו הריעו לאלהי יעקב: בששי היו
אומרים יי מלך גאות לבש לבש יי עוז התאזר
אף תפון תבא בל תמוט: בשבת היו אומרים
מזמור שיר ליום השבת מזמור שיר עתיד בא
ליום שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים:

אמר רבי אליהו אמר רבי הנינא תלמידי הקמח מרבים
שלום בעולם שנאמר וכל בניה לפודי יי ורב שלום בניה. אל
הקרי בניה אלא בניה: שלום רב לאהבי תורתך ואין למו
מכשול: יהי שלום בחילך שלום בארמנותיך: למען אחי
וברעי אדברה נא שלום בק: למען בית יי אלהינו אבקשה טוב
לך: יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:
קדיש הרבנן. עלינו. קיי:

שיר הכבוד

חן אנשים ומדות ושירים | קי על פן אדבר בק נכבדות.
אארוני כי אליך נפשתי תצונן | ושמך אכפר בשירי ידירות:
קהל נפשי חמדה בצל ידך. | חי אספרה כבודך ולא ראיתך.
לדעת כל רז סודך: | אדמה אכנה ולא ידעתך.
חי מדי דברי כבודך. הי | קי ביד נביאך בסוד עברך.
לבי אל דודך: | דמית הדר כבוד הודך:

- ח' נִדְלַתְךָ וּגְבוּרַתְךָ . כָּנּוּ
 לַתְּקַף פַּעֲלַתְךָ :
 ק' דָּמּוּ אוֹתְךָ וְלֹא כַפֵּי יִשְׁךָ .
 וַיִּשְׁוֹךְ לִפְּי מַעֲשֵׂיךָ :
 ח' הַמְּשִׁילֹךְ בְּרוּב חַיּוֹנוֹת .
 הִנֵּה אֶחָד בְּכָל דְּמִיּוֹנוֹת :
 ק' וַיַּחֲזוּ בָךְ זְקֵנָה וּבַחֲרוֹת .
 וַשְׁעֵר רֹאשׁוֹ בְּשִׁיבָה וּשְׁחָרוֹת :
 ח' זְקֵנָה בְּיוֹם דִּין וּבַחֲרוֹת בְּיוֹם
 קָרֵב . פְּאִישׁ מִלַּחְמוֹת יָדָיו
 לֹא רָב :
 ק' חֲבֹשׁ כּוֹבֵעַ יִשׁוּעָה בְּרֹאשׁוֹ .
 הוֹשִׁיעָה לוֹ יְמִינוֹ וְזוֹרַע קִדְשׁוֹ :
 ח' סִלְלֵי אִזְרוֹת רֹאשׁוֹ נִמְלֵא .
 קוֹצוֹתָיו רִסְסֵי לֵילָה :
 ק' יִתְפָּאֵר בִּי כִּי חִפֵּץ בִּי וְהוּא
 יִהְיֶה לִּי לְעִמְרַת צְבִי :
 ח' בַּתֵּם סְהוֹר פּוֹ דְּמִוֹת רֹאשׁוֹ .
 וְחָק עַל מִצַּח כְּבוֹד שֵׁם קִדְשׁוֹ :
 ק' לַחֵן וּלְכַבּוֹד צְבִי תִּפְאָרָה .
 אֲפֹתָ לֹא עִמְרָה עִמְרָה :
 ח' מִחֲלַפּוֹת רֹאשׁוֹ כְּבִימֵי בַחֲרוֹת
 קוֹצוֹתָיו תִּלְתְּלִים יִשְׁחָרוֹת :
- ק' נִוָּה הַצֶּדֶק צְבִי תִּפְאָרָתוֹ .
 יַעֲלֶה נָא עַל רֹאשׁ שְׂמִיחָתוֹ :
 ח' סִנְלָתוֹ תִּהְיֶי בִּידוֹ עִמְרַת .
 וּצְנִיף מְלוּכָה צְבִי תִּפְאָרַת :
 ק' עַמּוּסִים נִשְׂאִים עִמְרַת עֲזָרִם .
 מֵאֲשֶׁר יִקְרוּ בְּעֵינָיו כַּפְּדָם :
 ח' פִּאֲרוֹ עָלַי וּפִאֲרוֹ עָלָיו
 וּקְרֹב אֵלַי בְּקִרְאֵי אֵלָיו :
 ק' צַח וְאֲדוּם לִלְבוּשׁוֹ אֲדוּם .
 מִיּוֹרָה בְּדַרְכּוֹ כְּבוֹאֵו כְּאֲדוּם :
 ח' קֶשֶׁר תְּפִלִּין הִרְאָה לְעַנְזֵי
 הַמְּנוֹת יִי לִנְגַד עֵינָיו :
 ק' רוֹצֵה בְּעַפְזוֹ עֲנוּיִם יִפְאָר .
 יוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת בֵּם לְהַתְּפָאֵר :
 ח' רֹאשׁ דְּבִרְךָ אֲכַת קוֹרָא
 מֵרֹאשׁ . הוֹר וְהוֹר עִם הוֹרֶשֶׁךָ
 דְּרוֹשׁ :
 ק' שִׁית הַמֶּזֶן שִׁירֵי נָא עֲלֶיךָ .
 וְרִנְתִּי תִּקְרַב אֵלֶיךָ :
 ח' תִּהְלֵתִי תִּהְיֶי לְרֹאשׁוֹ עִמְרַת .
 וּתְפִלְתִּי תִּפּוֹן קְמַרְתִּי :
 ק' תִּיקַר שִׁירַת רִשׁ בְּעֵינָיִךְ
 כְּשִׁיר יוֹשֵׁר עַל כְּרַבְנֶיךָ :

ח ברכתי תגלה ראש משביר . ואתה קה לקה כבשמיסראש :
 מתולל ומוליד צדיק כביר : ח יערב נא שחי עליך . כי
 ק ובברכתי תנענע לי ראש . נפשי תערוג אליך :

לך יי הגדלה והנבירה וההפארת והנצח וההוד כי כל
 בשמים ובארץ : לך יי הפכלכה והמתנשא לכל לראש : כי יסלל
 נבירות יי שמיים כל תדל : ק . ש . מזכור שיר ליום השבת

זמירות ליום השבת

ברוך אדני יום יום . יעמסו לנו ישע ופדיוס .
 ובשמו נגיד כל היום . ובישועתו נרים ראש
 עליון . כי הוא מעוזי לדל ומהסה לאביון : לשבתי
 יה לישראל עדות בצרתם לו צר . בסבלות
 ובקבדות . בלבנתה הפפירה הראם עז יד דותה .
 ונגדה להעלותם מעמק בור והתי . פי עם יי
 החסד והרבה עמו פדות : מה יקר חכדו בצעו
 לגונגמו . בגלות בבלה שלח לביענמו . להוריד
 בריחים נמנהם בנימו . ויהנם לרחמים לפני
 שובימו . כי לא יטושי יי את עמו . בעבור הגדול

(א) ער בעלארעם (א) אין שויג און די וויינקייט (א) אין ארש סיי ערער
 שטיין וואס הייסט כפיר (א) לויבליכקייט (א) און אין גרוב (א) צו בטיצן
 גיין (א) אין ווינד שויפן (א) אין ער געצילט נווארן (א) ערע פאנגער

שְׁמוֹ : עֵילָם) (שֶׁתִּי) כְּסֹאז לְהַצִּיל יְדִידוֹ . לְהַעֲבִיר
 מִשָּׁם מְעוֹנִים) מוֹרְדוֹ . מִעֲבוֹר בְּשִׁלְחִי) פָּדָה אֶת
 עַבְדּוֹ . קָרַן לְעַמּוֹ יָרִים תְּהַלֵּה לְכֹל הַסִּידוֹ . כִּי
 אִם הַזָּנָה) וְרַחֵם בְּרַחֲמָיו וְכַרֹּזב חֲסָדָיו : וְצִפִּיר
 הַעֲזִים הַגְּדִיל עֲצוֹמָיו . וְגַם חֲזוֹתִי) אֲרַבֵּעַ עָלוּ
 לְמַרוֹמָיו . וּבְלִבָּם דָּמָו לְהִשְׁתִּית אֶת רַחֲמָיו) .
 עַל יְדֵי כְהֵנּוּ מִנְרָח) מִתְקוֹמָיו . חֲסָדֵי יי כִּי לֹא
 תִּמְנּוּ כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו : נִסְגְּרֹתֵי לְאֵדוֹם בְּיַד רַעִי
 מְדַנֵּי) . שְׁבַכְךָ יוֹם וַיּוֹם מִמֵּלָאִים פְּרַסְסִי) מִעֲדַנֵּי) .
 עֲזַרְתּוֹ עָמִי לְסִמּוֹךְ אֶת אֲדָנִי) . וְלֹא נִטְשֶׁתִּנִּי)
 כָּל יְמֵי עַדְנִי . כִּי לֹא יִזְנַח לְעוֹלָם אֲדָנִי : בְּבוֹאוֹ
 מֵאֲדוֹם חֲמוּץ) בְּגָדִים . זָבַח לוֹ בְּבִצְרָה) וְטִבַּח
 לוֹ בְּבוֹגְדִים . וַיִּזַּע) נִצְחָם) מִלְּבוּשָׁיו לְהֶאֱדִים .
 בְּבַחַתוֹ הַיְדוּל יִבְצוֹר) רוּחַ נְגִידִים . הִנֵּה) בְּרַחֲמָיו
 הַקְּיִיָּה בְּיוֹם קָדִים : רֵאוּתוֹ כִּי בֵן אֲדוֹמֵי הָעוֹצֵר) .

(אין לאנד עילם) (האט ער גיטאן) (די עטארקע) (דורך דעם
 שווערד) (ער האט טרויעריג גמאכט) (ערשיינונג) (זיינע גליבטע
 (האט ער גמאכט אראגדערן) (סיין קרני) (זיי ער בויק) (סון סייע
 זיסע שפייז) (סייע שוועלין) (אונ האכט טיך ניס פּרלאן סרויס
 גפארפט) (אין די שטאט בצרה) (אונ דיא שפריצונג) (זייער
 צהם) (שערקלע: ערם ער) (ער האט אס געטאן) (דער רעירער

זמירות ליום השבת עה

יחשוב לו בבצרה תקלוט^(א) בבצרי^(ב). ומלאך פאדם
 בתוכה יבצרי^(ג). ומזיד פשונג במקלט יעצרי^(ד).
 אהבו את יי כל חסידיו אמונים^(ה) נוצר: יצוה
 צור חסדו קהלותיו לקבץ. מארבע רוחותיו עדייו^(ו)
 להקבץ. ובהר מרום הרים אותנו להרבץ^(ז).
 ואתנו ישוב נרחים קובץ^(ח). ישיב לא נאמר פי
 אם ושב וקבץ: ברוך הוא אלהינו אשר טוב
 גמלנו. פרחמיו וברוב חסדיו הגדיל לנו. אלה
 וכאדה יוסף עמנו. להגדיל שמו הגדול הגבור
 והנורא שנקרא עלינו: ברוך הוא אלהינו
 שבראנו לכבודו. להללו ולשבחו ולספר הזדו.
 מכל אום^(ט) גבר עלינו חסדו. רכן בכל לב ובכל
 נפש ובכל מאורו^(י). נמליכו וניחדו: שהשלוש
 שלו ישים עלינו ברכה ושלוש. משמא ומימין
 על ישראל שלום. הרחמן הוא יברך את עמו
 בשלוש. ויזכו לראות בנים ובני בנים עוסקים

(א) ויא ווגט איינהאלטען (ב) וויא די שטאט בצר פון ערי מקלט
 אדער וויא איין פעסטונג (ג) ער ווערט געהיט (ד) וועט אויף
 גיהאלטן ווערן (ה) ערליכע (ו) ווייטען (ז) צוא אים (ח) ציא מאכין
 לאנגערן. (י) ריהען (יא) פערזאטילט ער (יב) פאלק (יג) איין פערמעגין

בַּתּוֹרָה וּבַמִּצְוֹת עַל יִשְׂרָאֵל שְׁלוֹם . יוֹעֵץ אֵל
 גְּבוּר אָבִי עַד עוֹר שְׁלוֹם :

בְּרוּךְ אֵל עֲלִיּוֹן אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה לְנַפְשֵׁנוּ פְּדִיּוֹסֵי . מְשַׁאֲתֵם
 וְאֲנַחָה . וְהוּא יִרְדּוּשׁ לְצִיּוֹן . עִיר הַנְּדָחָה . עַד אָנָּה תוֹנִיּוֹן .
 גַּפְּיֵי נְאִיחָה : הַשׁוֹמֵר שֶׁבֶת . הַבֵּן עִם הַבֵּת . לְאֵל יִרְצוֹן כְּמִנְחַח
 עַל מַחְבֵּתִי : רֹכֵב בְּעֵרְבוֹת . מְלֶךְ עוֹלָמִים . אֶת עַמּוֹ לְשִׁבּוֹת .
 אֲנִי (בְּנֵעִימִים) . בְּמַאֲכָלֵי עֵרְבוֹתֵי . בְּמִינֵי מַסְעֵמִים . בְּמַלְבוּשֵׁי
 כְּבוֹד זִבְחַ מְשַׁפְּחָה . הַשׁוֹמֵר וְאֲשֶׁרֵי כֹל חוֹבָהֵי . לְתַלְמוּדֵי כֶּסֶל .
 מֵאֵת כֹּל מוֹכְהֵי . שׁוֹכֵן בְּעַרְפֵּל . נַחְלָה לֹא יוֹפֵה . בְּהַר וּבִשְׂפֵל .
 נַחְלָה וּמְנוּחָה . כְּשֵׁמֶשׁ לֹא זֹרְחָה : הַשׁוֹמֵר כֹּל יְשׁוּמֵר שֶׁבֶת
 כְּדֵת מַחְלָלוֹ . הֵן הַכְּשֵׁרֵי חֲבֵתֵי . קֹדֶשׁ גְּזֵרָתוֹ . וְאִם יֵצֵא תוֹבֵת
 הַיּוֹם אֲשֶׁרֵי לֹא . אֵל אֵל אֲדוֹן מַחְזֵלְלוֹ . מְנַחָה הִיא שְׁלוּחָה :
 הַשׁוֹמֵר חֲמֵדֵת הַיָּמִים . קִרְאוּ אֵלַי צוּר . וְאֲשֶׁרֵי לְתַמִּימִים . אִם
 יִהְיֶה נְצוּרֵי . כְּתֵר הַלּוּמִים . עַל רֵאשִׁים יְצוּרֵי . צוּר הַעוֹלָמִים .
 רוּחֵנוּ בְּסֵם נַחָה : הַשׁוֹמֵר וְכוֹר אֶת יוֹם הַשֶּׁבֶת לְקִדְשׁוֹ . קִרְנוּ כִּי
 גְבַהָה נִזְרֵי . עַל רֵאשֵׁי . עַל פֶּן יִתֵּן הָאֲדָם לְנַפְשׁוֹ לִגְנוֹ וְגַם שִׁפְחָה .
 בָּהֶם לְמַשְׁחָהֵי : הַשׁוֹמֵר קֹדֶשׁ הִיא לְבָס שֶׁבֶת הַמַּלְכָּה . אֵל תוֹךְ

(אֵיין עֲרִלְיוֹנִיג (שׁוֹן פֶּעֲרוֹיִסִים יִג (מְרוֹעֵר (וּוֹעֵרן זֵי בְּעוֹוִילִיג
 (אֵיין סָאן (הָאָם עַר גַּעֲמַכְס הַעֲרִין (מִיִּם זֵינֵע וְיִסַּע רֵייד
 (וְיִסַּע (דְּעַר וּוְאִם הָאָפִם (עַר קוֹיִס אִינֵ זַעֲהֵם (דִּיא
 צוּבְרֵיִיִסִיג (דִּי לִיבְשָׁאֶפֶט (זֵיין בְּאִישְׁעַר (נַעֲהִים (אֵיין צו
 נַעֲמַכְסַע קְרוֹין (אֵן נַעֲבִינְדַען (אֵיין קְרוֹין (צוֹא נְרוֹיִסִק זִיךְ

בתיכם. להניח ברכה. בכל מושבותיכם לא תעשו מלאכה.
 בניכם ובנותיכם. עבד וגם שפחה: השומר
 יום זה כבוד מפל ימים. כי בו שבת צור עולמים: ששת
 ימים תעשה מלאכתך. ויום השביעי לאלהיך. שבת לא תעשה
 בו כלאכה. כי כל עשה ששת ימים: יום זה ראיון הוא למקראי
 קדש. יום שבתון יום שבת קדש. על פן כל איש ביינו יקדש.
 על שתי לחם יבצעו (תמימים: יום זה אכול משמניכו) שתח
 ממתקים. כי אל יהן לכל בן דבקים. בנד ללבוש להם חקים.
 בשר ודגים וכל מטעמים: יום זה לא תחפר כל בו ואכלת ושבעת.
 וברכת את יי אלהיך אשר אהבת. כי ברכה מפל העמים: יום
 זה השמים מספרים כבודו. וגם הארץ מלאה חסדו. ראו פי כל
 אלה עשתה ידו. כי הוא הצור פעלו תמיכו: יום זה
 יה רבון. צור משלו וכו' מנה זמירות ליל שבת

מנחה לשבת

תמימים אשרי ובה רצון. חיק. ולהיכ תומרים ז' ו
 ואני תפלתי לך יי עת רצון אלהים ברכ
 חסדך ענני באמת ישינה:
 וזמירות ס' וקורין ג' נ' שנוב הנא. ובכניסין חס' למיכל. חיק ו
 כי שם יי אקרא הכו גדל לאלהינו:
 אדני שפתי הפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי
 יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הנבור והנורא אל עליון גומל

(צוא שניידן וי'א (נ)עטע שפיו (ג)ויסע געמראנק (ז)גאנק

מנחה לעבת

חסדים טובים וקונה הכל וזכר הסדי אבות ומביא נא
לבני בניהם למען שמו בארבה :

נשים זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים וכתבנו בספר החיים
למענה אלהים חיים :

מלך עוזר ומושיע ומגן : ברוך אתה יי מנן אברהם :

אתה גבור לעולם אדני כחיה כתיב אתה רב להשיע :

נחום כשיב הרוח ומוריד הגשם :

מכלכל חיים ברסד כחיה כתיב ברהמים רבים סומך נופלים

ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישיני עפר. מי כחיה

בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה :

נשים מי כחיה אב הרחמים . זכר יצוריו לחיים ברחמים :

וגאמן אתה להחיות כתיב : ברוך אתה יי כחיה הפחית :

נשים זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים וכתבנו בספר החיים

למענה אלהים חיים : ברוך אתה יי מנן אברהם :

אתה קדוש ושמו קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סיה :

ברוך אתה יי האל הקדוש : (נשים דמלך הקדוש) :

אתה אחד ועינך אחד . ומי כחיה יעראל גוי

אחד בארץ . הנפארת גדלה ועמרתה ישועה .

יום מנוחה וקדושה לעיניך נהת . אברהם יגלה .

יצחק ירנן . יעקב ובניו ינוחו בו . מנוחת אהבה

וגדבה . מנוחת אכילת ואכילה . מנוחת עשום

ועלוה והעקמי (ובטחי) . מנוחה שלמה עיאתה

(אוג איין קרוין) ער פריים זיך (אוג רועה) אוג אויכערע

רֹצֵה בָּהּ . יִפְרוּ בְּנֵיהָ וַיֵּדְעוּ כִּי כֹאֲתָהּ הִיא
 מְנוּחָתָם . וְעַל מְנוּחָתָם יִקְרִיֶשׁוּ אֶת עֵמֶק :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמְנוּחָתָנוּ .
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתַן הַלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ . שְׂפָעֵנוּ
 מִטּוֹבֶךָ וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ . וּמַהֲרֵ לִבְנוֹ לְעִבְדֶּךָ
 בְּאַמֶּת . וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן
 שֶׁבֶת קִדְשֶׁךָ וַיְנַוְחוּ בָּם יִשְׂרָאֵל מִקְדְּשֵׁי שְׁמֶךָ :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִקְדַּשׁ הַשֶּׁבֶת : רצה ומודים וכו'

ד' ה"ח לומרים 555 בבבב במנחה ואם חל ניום סלינו היה הול לא היו לומרים
 תחנון א"א 555 אכל דנים האכל סוד בבבב לומרים אף א"א תחנון
 נהו. ולומרים אחר מנחה נס : פדקי אבות ונהוה נכני נכפי וסיר המעלה
 ואם הוא כמור להשיב ואם יאמר לא יוכל נקיים ס' ודב' ב' לא יאמר :

צְדִקְתָּהּ צְדָק לְעוֹלָם וְתוֹרָתָהּ אֶמֶת : וְצִדְקָתָהּ
 אֱלֹהִים עַד כְּרוֹסֵי אֲשֶׁר עָשִׂיתָ גְדוּלוֹת אֱלֹהִים
 מִי בְמִוֶּה : צְדִקְתָּהּ כְּהַרְרֵי אֲרָץ מַעֲפָטֶיהָ תִּהְיוּ
 רֶבֶה אָדָם וּבְהִמָּה תוֹשִׁיעַ יְיָ : ק"ש . עלינו . ק"י

מן שנה כראשית עד סנה גדול לומרים ברכי נפשי

קִדְּ בְּרַכְיָי (נִפְשֵׁי אֶת יְיָ אֱלֹהֵי גְדֻלָּתְךָ כְּאֵד
 הוֹד וְהַדָּר לְבִשְׁתָּ : עֲמַה) אִזְר פְּשִׁלְכָה נוֹטָה
 יְיָכִיִּים פִּירֵיעָה) : הִתְקַרְהוּ (בְּמִים עֲלִיּוֹתָיו) הַשֶּׁם

א"ה י"ל (שפארקע) (לויב ז) ער באדעקס (וויא איין פאר האנג
 א"ד דעקס צו וויא סים איין באלקען (ווינע העכסטע היכלע

עבים רכובו המהלך על פנפי רוח: עשה מלאךיו
 רוחות משרתיו אש להם: יסד ארץ על מכוניה:
 בל תמוט עולם ועד: תהום פלבוש פסיתו על
 הרים יעמדו מים: מן גערתה ינוסון מן קול
 רעהה: יחפזון: יעלו הרים ירדו בקעות אל
 מקום זה יסדה להם: גבול שמה בל יעברון:
 בל ישובון לכסות הארץ: המשלח מעינים
 בנחלים בין הרים יהלכון: ישקו כל חיתו שדה
 ישברון פראים: צמאם עליהם עוף השמים ישבון
 מבין עפאים: יתנו קול: משקה הרים מעליותיו:
 מפרי מעשיה תשבע הארץ: מצמיח חציר לבהמה
 ועשב לעבדה האדם להוציא לחם מן הארץ: ויין
 ישנה לבב אנוש להצהיל: פנים משמן ולחם
 לבב אנוש יסעד: ישבעו עצי יי ארזי לבנון
 אשר נטע: אשר עים צפרים יקננו חסידהם

(אין פלא מענדער (איהרע גרונדפעכטען (דיין דונש
 (איינען זיין צו אנשלופען (זיין זאלן ניט איבער טרעסן
 (קוואלען (פון פעלד (זיין לעשין (ווילדע שחירען (בלעסר
 צווייגען (פון זיינע אויבערשטע הימלען (צו מאכן שיינען
 לייכטין (ער ערקוויקט (מאכן זיך געכטן (דר שטארק (פוצאן)

בְּרוּשִׁים) בֵּיתָהּ: הָרִים הַגְּבוּהִים לַיְעֲלִים) סְלָעִים
 מַחֲסֵה לְשֹׁפְנִים): עֲשֵׂה יָרַח לְמוֹעֲדִים שְׁמֵשׁ יִדַּע
 מְבוֹאוֹ: תִּשְׁתַּחֲוֶה וְיִהְיֶה לַיְלָה בּוֹ תִרְמַשׁ כָּל חֵיתוֹ
 יַעַר: הַכְּפִירִים שְׂאֵגִים לְפִירָף וּלְבִקֵּשׁ מֵאֵל אֲכָלָם:
 תִּזְרַח הַשָּׁמַשׁ יֶאֱסֹף וְאֵל מְעֹנְתָם יִרְבְּצֹנִי):
 יֵצֵא אָדָם לְפַעֲלוֹ וּלְעִבְדוֹ עַדִּי עָרַב: מִה רַבּוֹ
 מַעֲשֵׂי יְיָ כֹּלֵם בְּחִבְמָה עֲשִׂית מְלֵאָה הָאָרֶץ קִנְיָה:
 זֶה הַיָּם גָּדוֹל וְרַחֵב יָדַיִם) שֵׁם רַמְשׁ וְאִין מְסַפֵּר
 חֵיוֹת קְטַנּוֹת עִם גְּדֻלוֹת: שֵׁם אֲנִיּוֹת יִהְיֶה לְוִיתָן
 זֶה יִצְרָתָ לְשֹׁחַק בּוֹ: כֹּלֵם אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּן לְתֵת אֲכָלָם
 בְּעֵתוֹ: תִּתֵּן יָהֵם יִלְקָמוּן תִּפְתַּח יָדָךְ יִשְׁבְּעוּן טוֹב:
 תִּסְתִּיר פְּנֵיךָ יִבְהַלּוּן תִּסְפֵּר רוּחָם יְגֻעוּן וְאֵל עִפְרָם
 יִשׁוּבוּן: תִּשְׁלַח רוּחָךְ יִבְרָאוּן וְתַחֲדֶשׁ פְּנֵי אֲדָמָה:
 יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם וְשִׂמְחָה יְיָ בְּמַעֲשָׂיו: הַמְבִיט לְאָרֶץ
 וְתִרְעַד יַנַּע בְּהָרִים וַיַּעֲשֵׂנוּ: אֲשִׁירָה לִי בְּחַי
 אֲזַמְּרָה לְאֱלֹהֵי בְּעוֹדֵי: יַעֲרַב עֲלָיו שִׁיחֵי אֲנָכִי
 אֲשַׂמַּח בֵּי: יִתְמוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ וְרַשָּׁעִים
 עוֹד אֵינָם בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת יְיָ הַלְלוּהָ:

וְאֵלֶּיךָ יִתְמוּ סִיּוֹ שִׁיר הַמְּנוּחֹת הַקְּדוּשָׁה קִיב עַל קִלְיָה:

(אִין אָדָם מְעַנֵּן בּוֹיִס) עַר דִּי שְׂטִיין בִּיבֵק (אִין אָרֶם חִירֶשֶׁק)
 יִפְרֵר דִּבְקֵי אֵיבֵב (וַיַּע יַעֲרָם) (לֹאנְעֵרוּ וַיֵּא) אֵינֵי אֲבְרַיִסִין אָרֶם

ויפן לה האלהים מטל השמים ומשמני הארץ
 ורוב דגן ותירוש^(א): יעבדוה עמים וישתחוו לה
 לאמים הוה גביר לאהיה וישתחוו לה בני אמה
 ארקה ארור ומברכה ברוה: ואל שדי יברך אתה
 ויפרה וירבה והיית לקהל עמים: ויפן לה את
 ברפת אברהם לה ולזרעה אתה לרשתה את ארץ
 מגרקה אשר נתן אלהים לאברהם: מאל אביה
 ויעזרה ואת שדי ויברכה ברכת שמים מעל ברכת
 תהום רבצת^(ב) תחת ברכת שדים ורחם: ברכת
 אביה גברו על ברכת הוריו^(ג) עד תאות^(ד) גבעת^(ה)
 עולם תהיין לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו:
 ואהבה וברכה והרבה וברך פרי בטנה ופרי
 אדמתה דגנה ותירשה ויצהרה שגרו^(ו) אלפיה^(ז)
 ועשתרת^(ח) צאנה על האדמה אשר נשבע לאבתיה
 לתת לה: ברוה תהיה מכל העמים לא יהיה בה
 עקר ועקרה ובבהמתה: והסיר יי מכה כל חלי
 וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם
 בה ונתנם בכל שנאיה:

(א) אונ אלמטוויין (ב) וואס ליגט (ג) היינט עלטערן (ד) די גרענצין (ה) די
 הויכע בערג (ו) די פערנארפונג (ז) היינט רינדרי (ח) אונדי שטאדעס

הפלאך הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם
שמי ושם אבותי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ: יי
אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום כבוכבי השמים לרב: יי אלוהי
אבותכם יסע עליכם פכם אלה פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם:

ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה: ברוך
אתה בבאה וברוך אתה בצאתה: ברוך טנאה (+)
ומשארתה (-): ברוך פרי בטנה ופרי אדמתה ופרי
בהמתה שגר אלקיה ועשתרות צאנה: יצו יי
אתה את הברכה באסמיה: ובכל משלח ידך
ויברכה בארץ אשר יי אלקיה נתן לה: יפתח
יי לה את אוצרו הטוב את השמים לתת מטר
ארצה בעתו ולברך את כל מעשה ידך והלויית
גוים רבים ואתה לא תלח: פי יי אלקיה ברכה
כאשר דבר לה והעבמתה גוים רבים ואתה לא
תעבט ומשלת בגוים רבים ובה לא ימשלו:
אשרה ישראל מי כמוה עם נושע ביי מנו
עזרה ואשר חרב גאותה ויבחושו איביה לה
ואתה על בנותימו: תדרה:

(דיין קארב) אונ דיין באק מרא (דיינע) אין דיינע פרוואטלשע
שפייכלערין (אונ די וועסט נעמען איין טיטלן) ווייער הויך

מחיתי כעב פשעיה ובענן חפאתיה שובה אלי כי גאלתיך :
 (דנ"א) שמים כי עשה יי הריעו תחתיות ארץ פצתו) הרים תח
 יער וכל עץ בו כי גאל יי יעקב ובישראל יתפארני : גאלנו יי
 פכאות שמו קדוש ישראל :

ישראל נושע ביי תשועת עולמים לא תבעש
 ולא תבלמו עד עולמי עד : ואכלתם אכול ושבעו
 והללתם את שם יי אלהיכם אשר עשה עמכם
 להפלא ואל יבשו עמי לעולם : וידעתם כי בקרב
 ישראל אני ואני יי אלהיכם ואין עוד ולא יבשו
 עמי לעולם : ופרדני יי ישובו ובאו ציון ברנה
 ושמת עולם על ראשם יששון ושמתה ישינו ונסו
 יגון ואנתה : כי בשמתה הצאו ובשלום תובליון)
 ההרים והגבעות יפצתו) לפניכם רנה וכי עצי
 השדה ימחאו) כפי) : הנה אל ישועתי אבטח ולא
 אפחד כי עזי וזמרת יה יי ויהי לי לישועה :
 ושאבתם מים בששון מפעיני הישועה : ואמרתם
 ביום ההוא הודו ליי קראו בשמו הוריעו בעמים
 עלילותיו הזכירו כי נשגב שמו : ופרו יי כי

(וינגם) (עפיט) (בעריהם) (ערי זיק) (יועם) (איר) (נעפיהרם) (ווען)
 (אוועלן) (עפענען) (אוועלן) (קלאפן) (טמים) (דיא) (צווייגען)

פ למוצאי עבת

גאות^(א) עשה מודעת^(ב) זאת בכל הארץ: צהלי^(ג) ורני
 יזעבת^(ד) ציון פי גדול בקרבך קדוש ישראל: ואמר
 ביום ההוא הנה אלהינו זה קנינו לו ויזעינו
 זה יי קנינו לו נקמה ונעיתה ביעזבתו :

בית יעקב לכו ונלכה באור יי : והיה אמנת עתה היום
 ישועת חכמת ודעת יראת יי היא אוצרו : והי דוד לכל דרכיו
 משכילו ויי עמו: פדה בשלום נפשי מקרב^(ה) לי כי ברבים היו עמדי:
 ויאמר העם אל שאול היונתן ימות אשר עשה הישועה הגדולה
 הזאת בישראל הלילה . חי יי אם יפול משערת ראשו ארצה פי
 עם אלהים עשה היום הזה ויפדו העם את יונתן ולא מת :
 ופדויו יי ישבון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשכ ששון
 ושמחה ישגו ונסו יגון ואנדה: הפכת מכפדי למהול לי פתחת
 שקי ותאזרני שמהח: ולא אבה יי אלהיה לשמוע אל בלעם ויהפך
 יי אלהיה לך את הכללה לברכה פי אהבה יי אלהיה : אז תשמת
 בתולה במהול ובחורים ונקנים יחדו והפכתי אבים לששון
 ונהמתים ושיפתים מיגונם :

בורא ניב^(א) עפתים שלום שלום לרחוק וקרוב
 אמר יי ורפאתיו : ורוח לבשה את עמשי ראש
 השלישים^(ב) לך דויד ועפה בן ישי שלום . שלום

(א) גרויסע זאכן (ב) עם איז בעקאנט (ג) פרייא זיך (ד) אינוואונערן
 (ה) שטארק (ו) גליקליך (ז) פון שטרייט (ח) דיא בייד (ט) פון די הארץ

לָהּ וְשָׁלוֹם לְעוֹזְרָהּ כִּי עֲזָרָה אֶלֹהֶיהָ וַיִּקְבְּלֵם דְּוִיד
 וַיְהִינֶם בְּרֵאשֵׁי הַגְּדוּדֹת: (וְאֶמְרֵתֶם פֹּה לַחַיִּים) וְאַתָּה
 שְׁלוֹם וּבֵיתָה שְׁלוֹם וְכָל אֲשֶׁר לָהּ שְׁלוֹם: יי עו
 לְעִמּוֹ יִתֵּן יי יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

אמר רבי יוחנן בכל מקום שאתה מוצא גדלתו של הקדוש
 ברוך הוא שם אתה מוצא ענותנותו. דבר זה כתוב בתורה.
 ושני בנביאים. ומשלש בכתובים: כתוב בתורה כי יי אלהיכם
 הוא אלוהי האלהים ואדני האדנים האל הגדל הגבור והנורא
 אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד: וכתוב בתהלים עשה כשפט
 יתום ואלמנה וארב גר לתת לו להם ושמלה: שני בנביאים
 דכתוב כי כה אמר דם ונשא שכן עד וקדוש שמו מדום וקדוש
 אשכנז ואת דבא ושפל רוח ולהיות דת שפלים ולהיות לב
 גדבאים: משלש בכתובים הכתיב שירו לאלהים זמרו שמו סלו
 לרוכב בערבות ביה שמו ועלו לפניו: וכתוב בתורה אבי יתומים
 זרין אלמנות אלהים במעון קדשו: יהי יי אלהינו עינינו פאשר הית
 עם אבותינו אל יעזבנו ואל יפושנו: ואתם הדבקים ביי אלהיכם
 חייכם בלכם היום: כי נחם יי ציון נחם כל חרבתיה וישם מדברה
 עדה (וערבתה) פגן יי ששון ושמחה יפיצא בה תורה וקול
 זמרה: יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:
 שיר המעלות אערי כל ירא ונו. עלינו. קי:

סדרים פולק (צו דינאנצע צייט פון דיין לעבן) וזינדעמוסדיקיים
 ענינות (ונאך אים) אוריאל אלוקים גארטין (אונז איר וויכטן פל

זמירות למוצאי שבת פא

בְּמוֹצָאֵי) יוֹם מְנוּחָה. הַמִּצָּא לְעַמּוּד רְחוּקָה .
 שְׁלַח תְּשִׁבֵי) לְנֶאֱמָרָהּ) וְנָס יִגְזֹן וְאֶנְחָה: יֵאָתֶהּ)
 דֵּף צוּרֵי . לְקַבֵּץ עִם מְפֹרֵי . מִיַּד גּוֹי אֲכֹזְרֵי .
 אֲשֶׁר פָּרַח: לֵי שׁוּחָהּ): עַת דּוֹדִים תְּעוֹרֵר אֵל .
 לְמַלֵּט עִם אֲשֶׁר שׁוֹאֵל . רְאוּת טוֹבָה כְּבֹא גּוֹאֵל .
 לְשֵׁה פְּזוּרָה נִדְחָה: קָרָא יֵשַׁע לְעַם נִדְבָה . אֵל
 דְּגוֹל) מְרַבָּהּ). יְהִי הַשְּׁבוּעַ הַפֶּא . לִישׁוּעָה
 וְלְרוּחָה: בַּת צִיּוֹן הַשְּׁכוּלָהּ). אֲשֶׁר הִיא הַיּוֹם
 גְּעוּלָהּ). מְהֵרָה תִּהְיֶה בְּעוֹלָהּ). בָּאֵם הַבָּנִים
 שְׁמַחָה: מַעֲיֵנוֹת אֲנִי יוֹזְבוֹן . וּפְדוּיֵי יְיָ עוֹד
 יִשׁוּבוֹן . וּמִי יֵשַׁע יִשְׁאַבוֹן . וְהַצָּרָה נִשְׁפָּחָה:
 נַחַח עַמּוּד כְּאֵב רַחֲמָן . יִצְפָּצְפוּ) עִם לֹא אֶלְמָן).
 דְּבַר יְיָ אֲשֶׁר נֶאֱמָן . בְּהַקִּימָה הַבְּטָחָה: וַיִּדְיִדִים
 כְּלִיטֵי חֲרָץ). נְגִינָתָם: לְצִחוֹ בְּמַרְאָם). כְּלִי
 צִוְחָה וּכְלֵי פֶרֶץ . אִין יוֹצֵאת וְאִין צִוְחָה: יְהִי

(אין דעם אויס גאנג נאליהו פון שטאט תולשב נצוא דיא
 פרויפצטע אידן נעם איז שיינ וונעלכר האט גנראפן ואין גרוב
 ודו בינוט ערהייבען וויא איין פאהן נפון צעהנדליגע סויזענדע
 מלאכים נדי פערלאונגע פון אירע קינדר נפעראכטעם נפענעם
 נעם וועלן ריידן נפרלאוען נפון פרשניידונג נמיט שפארקייט

הַחֵדֶשׁ הַזֶּה . כְּנִבּוֹאת אָבִי הוֹזָה . וַיִּשְׁמַע בְּבֵית
 זָה . קוֹל שִׁשׁוֹן וְקוֹל שְׂמִיחָה : חֶזֶק יִמְלֵא
 מִשְׂאֵלוֹתֵינוּ . אִפְיִן יַעֲשֶׂה בְּקִשְׁתָּנוּ . וְהוּא
 יִשְׁלַח בְּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ . בְּרָכָה וְהִצְלָחָה : בְּמוֹצְאֵי
 יוֹם גִּילָה . שְׂמֵךְ נוֹרָא עֲלֵיָהּ . שְׁלַח הַשְּׂבִי
 לָעַם סִגְלָה . רוּחַ שִׁשׁוֹן וְהִנְחָה : קוֹל צְהֵלָה
 וְרִנָּה . שְׂפִתֵינוּ אִז תִּרְנְנָה . אָנָּה יְיָ הוֹשִׁיעָה
 נָא . אָנָּה יְיָ הִצְלִיחָה נָא :

אָדִיר אֵיזֶם (1) וְנוֹרָא . בְּצִד לֵי לָךְ אֶקְרָא . יְיָ לֵי לֹא אִירָא : גְּדוֹרָה
 פְּרֻצָתִי (2) הַיְכָלִי . דְּגוֹל מֵהַר חִכְלִילִי (3) . יְיָ הִיָּה עֲזִיר לִי : הֵן אַתָּה
 תִּקְרִיתִי . וְלִישׁוּעָתְךָ קְרִיתִי . יְיָ עֲזֵר יִשׁוּעָתִי : זָקֵם (4) וְנָקִי כַפַּיִם . חֲתוּן
 פִּוְרָשֵׁי כְּנָפַיִם . יְיָ אֶרְךָ אֶפְיִם : סוּבָה תַּחֲלִישִׁי לְעַמְּךָ . יְהִי עֲלֵינוּ
 כְּנִאמְךָ . יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֵךְ : כּוֹנֵן בֵּית מִכּוֹנְדֵי (5) . לְהַרְבֵּקִים (6) בּוֹ
 צִיָּדֶךָ . יְיָ בְּאוֹר פְּנֵיךָ : מִפְּחַד לְהִצִּילִי . נְהַלְנִים (7) לְצִיּוֹן קְדִישׁ נוֹרָלִי .
 יְיָ שְׁמַע בְּקוֹלִי : סִעוּד וּסְמוּךְ (8) לְנִמְהָרִיכִי (9) . עֲזֵר נָא אֶת הַנְּשֹׂאִרִים .
 יְיָ יוֹצֵר הָרִים : פְּדֵה עַמְּךָ מֵעַזִּים . צִאנְךָ מִיַּד גּוֹזִיִּם (10) . יְיָ עֲשֵׂה

(1) מורכב בארבע (2) פערצאם (3) דעם בראך (4) דאם הייכט משיח
 וואס שטאמט פון יהודה וועלכער איז געבענצט גיווארין מיט
 חכלילי עינים (5) גאט וואס דו ביסט ריין פון שחד (6) זאלסכו
 איילין (7) ריין פעסטע הויז (8) צוא מאכין לאגערין (9) פיהר מיך
 (10) אונ שטיץ (11) צו די וואס איילן צו מאן דיינע מצות (12) די שעדר

חזיונים): קרב קץ נחמה רחם אום לא רחמה. יי איש מלחמה :
 שכון כמאז באהלנו. תמיד אל מתוללנו. יי מלפנו הוא וישענו :

סדר קידוש לבנה

קדש סידקס סלבנס יאמר הללויה הללו את ה' מן השמים **ס חק**
 נתן ולא יעבור וחסד יאמר **ס :**

הריני מיכן ומזמן לקים הפצוה לקדש הלבנה לישם יהוד
 קודשא פריק הוא ושכינתיה על ידי ההוא סמיר ונעלם בשם
 כל ישו **א!** ויאמר רבליו חרלם רחם חסם קידס סינדק. וכסיחיל לניד לא ירחם **ס :**

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
 אשר במאמדו ברא שחקים וברוח פיו
 כל צבאם חק וזמן נתן להם שלא ישנו
 את תפקידם. ששים ושמחים לעשות
 רצון קונם פועל אמת שפעלתו אמת
 וללבנה אמר שתתחדש עמרת
 תפארת לעמוסי בטן שהם עתידים
 להתחדש כמותה ולפאר ליוצרים על
 שם כבוד מלכותו : ברוך אתה יי
 מחדש חדשים :

סדר קידוש לבנה

ג"ם בְּרוּךְ יוֹצֵרָהּ . בְּרוּךְ עוֹשֶׂהָ . בְּרוּךְ קוֹנֵהָ .
 בְּרוּךְ בּוֹרְאָהּ : וְרוֹקֵד ג"ם וְאוֹמֵר בְּשֵׁם שְׁאֲנִי רוֹקֵד
 בְּנִגְוָהּ וְאִינִי יָכוֹל לִנְגֹעַ בָּהּ כִּי לֹא יוּכְלוּ כָּל
 אוֹיְבֵי לְנִגְוֶה בִּי לְרַעָה : ג"ם תִּפְלֵר עֲלֵיהֶם אִימָתָה
 וּפְחַד בְּגִדְלָר וְרוֹעָה יְדַמּוּ כְּאֶבֶן : ג"ם כְּאֶבֶן יְדַמּוּ
 וְרוֹעָה בְּגִדְלָר וּפְחַד אִימָתָה עֲלֵיהֶם תִּפְלֵר :
 ג"ם דְּוֹד מְלֶכֶה יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיִם :
 ג"ם שְׁשׁוּם עֲלֵיכֶם . עֲלֵיכֶם שְׁשׁוּם :
 ג"ם סִמָּן טוֹב וּמְזוּל טוֹב יְהֵא לָנוּ וּלְכָל
 יִשְׂרָאֵל אָמֵן :

קוֹל הַדּוּדֵי הַגָּה זֶה בְּאֵר מְדַלֵּג עַל הַהָרִים מְקַפֵּץ
 עַל הַנְּבָעוֹת : הַזְמַה דוֹדֵי לְצִבֵּי אוֹ לְעֶפְרַיִם הָאֵילִים
 הַגָּה זֶה עוֹמֵד אַחַר כְּתֻלָנוּ מְשַׁנֵּית מִן הַחֲלֵנוֹת
 מְצִיץ מִן הַחֲרָבִים :

וְיִשְׂרָאֵל שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר עִינֵי וְגוֹי . הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בַּקְדֻשׁוֹ וְגוֹי
 תִּנְאָה דְבִי רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אֱלֹמֵי לֹא
 זָכוּ יִשְׂרָאֵל אֱלֹא לְהַקְבִּיל פְּנֵי אֲבִיהֶם
 שֶׁבַשְׁמַיִם פַּעַם אַחַת בַּחֲדָשׁ יָדִים . אָמַר
 אֲבִי הַלְכָה צְרִיף לְמִימְרָא מְעוֹמֵד . מִי

סדר קידוש לבנה פג

זאת עולה מן המדבר מתרפקת על
דודה : ויהי רצון מלפניך יי אלהי
ואלהי אבותי למלאת פנימת הדבנה
ולא יהיה בה שום מעוש ויהי אור
הלבנה כאור החמה וכאור שבעת ימי
בראשית כמו שהיתה קודם מעוטה
כמו שאמר את שני המארת הגדלים .
ויתקיים בננו מקרא שכתוב ובקשו את
יי אלהיהם ואת דויד מלכם אמן :

למנצח בנינות מזמור שיר ונו' . וינער כולי כגדיו :

סדר נטילת לולב

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו על נטילת לולב :

בסעף הראשון מענין על הלולב ענין נס עמחינו :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו
וקיימנו והגיימנו לזמן הזה :

אלו ימים קבוצים בהם אם הלל. ב' ימים וז' לילות ראשונים של פסח.
 ג' ימים דשבעות. ט' ימים וקורות. ח' ימים דחיי. ו. סימן הוא בבב"א:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
 קדשנו במצותיו וצונו לקרוא את ההלל:

הללויה הלו עבדי יי הלו את שם יי:
 יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם: ממונה
 שמש עד מבואו מהלל שם יי: רם על כל גוים
 יי על השמים כבודו: מי כיי אלהינו המגביה
 לשבת: המשפילי לראות בשמים ובארץ:
 מקימי (מערך דל מאשפת) ירים אביון:
 להושיבי (עם נדיבים עם נדיבי עמו: מושיבי)
 עקרת (הבית אם הבנים שמחה הללויה):

בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם
 לעזו: היתה יהודה רקד שו ישראל ממשלותיו):
 הים ראה ויגם הירדן יפבי) לאחור: ההרים
 רקדו כאילים גבעות כבני צאן: מה לה הים
 כי תגום הירדן תסב לאחור: ההרים תרקדו
 כאילים גבעות כבני צאן: מלפני אדון חוליים)

(ער ששעלם אויף (צ) פון מיכס (ט) צו בעועצין אים (ד) ער באועצט
 (די פרוי וואס האט נים קיין קינדר (ט) פון מצרים וואס הייסט עם
 לעזו) ווינע הערשאפט (ט) האט אס געוויבט (ט) ווי אין צו ציטערט

אֶרֶץ מִלְפָּנַי אֵלֹהִים יַעֲקֹב: (הַהֶפְכִּי) (הַצּוּר) (אָנֹכִי)
 מֵיָמַי חֲלָמִישׁ: (לְמַעַיְנֹה) מַיִם:

כ"ח וכתוב"ע פסח גם עני ימים האחרונים ש"ס דולג :

לֹא לָנוּ יי לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד עַל הַכְּדָךְ עַל אֲמֹתֶךָ :
 לְמַה יֵּאמְרוּ הַגּוֹיִם אִיהֵ נָא אֱלֹהֵיהֶם : וְאֵלֹהֵינוּ בְּשֵׁמִים כֹּל אֲשֶׁר
 חָפֵץ עָשָׂה: עֲצִיבֵיהֶם) כִּסֵּף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יָדַי אָדָם: פֶּה לָהֶם וְלֹא
 יִדְבְּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יֵרְאוּ: אֲזֻנִים לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אָף לָהֶם וְלֹא
 יִרְחֹוּ: יָדֵיהֶם וְלֹא יִמְיִשּׁוּ: רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְלְכוּ לֹא יִתְנוּ: בְּנִרְנָם:
 כְּמוֹתֵם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר בְּסִיחַ בְּהֵם: יִשְׂרָאֵל בְּסִיחַ בְּיַי עֲזָרָם
 וּמִגִּנָּם הוּא: בֵּית אֱהָרֹן בְּסִיחַ בְּיַי עֲזָרָם וּמִגִּנָּם הוּא: יֵרְאִי יי בְּסִיחַ
 בְּיַי עֲזָרָם וּמִגִּנָּם הוּא: ע"י

יֵי זָכְרָנוּ יִבְרַךְ יִבְרַךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל יִבְרַךְ
 אֶת בֵּית אֱהָרֹן: יִבְרַךְ יֵרְאִי יי הַקְּטָנִים עִם
 הַגְּדֹלִים: יִסַּף יי עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם:
 בְּרוּכִים אַתֶּם לֵי עֲשֵׂה שְׁמִים וְאֶרֶץ: הַשָּׁמַיִם
 שְׁמִים לֵי וְהָאֶרֶץ נָתַן לִבְנֵי אָדָם: לֹא הַמִּתִּים
 יִהְלְוֶיהָ וְלֹא כָּל יִרְדֵי דוּמָה: וְאַנְחָנוּ נִבְרַךְ
 זֶה מַעֲתָח וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

(עַר פֶּאֶרְקֵרֶם) (דַּעַם פֶּעֲלוּן) (צוּא אֲסִיף) (אִיִּן הָאֶרֶסִין
 שְׁסִיִּין) (צוּ אִיִּן קוּוֹאֵל) (זוּיֵעֵרַע בִּילְדֵר) (אֹוֹג זֵי קַעֲנֵן נִיט שְׁמַעֲקוּן
 אֹוֹג קַעֲנֵן נִיט שְׁאֶפֶן) (זוּי קַעֲנֵן נִיט רִיִּדוּן) (אִיִּן שְׁמִילַע גְּרוּב

צ"ח וכו' ס"ח ס"ח נס סני ימים הלחונים ש"ח וול :

אחבתי כי ישמע יי את קולי תחנוני : כי רפה אנו לי ובימי
 אקרא : אפניו (חבלי) מות ומצריני) לשאל מצאוני) צדה וינון
 אמצא : ובשם יי אקרא אנה יי מלמה) נפשי : הנון יי וצדיק
 ואלהינו מרחם : שזמר פתאים יי דלותיו) ולי יהושיע : שובי נפשי
 למנוחייכי) כי יי צבל עליכיס) : כי חלצתם) נפשי כשות את עיני סן
 דמעה את רגלי מדחיי) : ההלך לפני יי בארצות החיים : האמנתי
 כי אדבר אני עניתי) מאד : אני אמרתי בחפזי) כל האדם כזב : כי
 מה אשוב ליי כל הנמולותי) עלי : כום
 ישועות אשא ובשם יי אקרא : נדרי ליי אשלם
 נגדה נא לכל עמו : יקר בעיני יי המותה
 להסידיו : אנה יי כי אני עבדך אני עבדך בן
 אמתך פתחת) למזכרים) : לך אזבח זבח תודה
 ובשם יי אקרא : נדרי ליי אשלם נגדה נא לכל
 עמו : בהצרות בית יי בתוככי יהושלם הללויה :
 הללו את יי כל גוים שבהוהו כל האפים :
 כי גבר עלינו הכדו ואמת יי לעודם הללויה :

(עס האבין סיר ארום נערינגילם) (שבערצין) (אוג דריקונג
 (האבין סיד אן נעסראפען) (רעמע) (איד בין ארעם) (צו דיין
 רוע) (אויף דיר) (די האסס אויפניצויגן) (ספן פערשטויכוונג
 (איד בין פרארעמט) (ווען איד האב איילם צו אנמלויסן פון שאול
 (ויינע נוסטס) (די דאסס אויף געבונדען) (צו מיינע פעסעלען

הודו ליי כי טוב
 כי לעולם חסדו :
 יאמר נא ישראל
 כי לעולם חסדו :
 יאמרו נא בית אהרן
 כי לעולם חסדו :
 יאמרו נא יראי יי

מן המצור (א) קראתי יה ענני במרחבי יה :
 יי לי לא אירא מה יעשה לי אדם : יי לי בעוזרי
 ונאני אראה בשנאי : טוב לחסות ביי מבטוח
 באדם : טוב לחסות ביי מבטוח בנדיבים :
 כל גוים סבבוני בשם יי כי אמילם : סבבוני גם
 סבבוני בשם יי כי אמילם : סבבוני כדברים :
 דעכו : באש קוצים בשם יי כי אמילם : דחה
 דחיתני לנפל ויי עזרני : עזי וזמרת יה ניהי
 לי לישועה : קול רנה וישועה באהלי צדיקים
 ימין יי עשה חיל : ימין יי רוממה ימין יי
 עשה חיל : לא אמות כי אחיה ואספר מעשי
 יה : יסור יסרניו יה ולמות לא נתנני : פתחו
 לי שערי צדק אבא בם אודה יה : זה השער ליי
 צדיקים יבאו בו : אודה ביי עניתני ותהי לי

(א) דעם ענגען ארט (ב) אין אפרימן ארט (ג) איך וועל זיי פרשניידן
 (ד) ווי בינן (ה) זיינן פרברענט גיווארן (ו) ער האט מיר נשטראפס

לִישׁוּעָה : אֹוד אָבֵן מָאֵסוּ הַבּוֹנִים הַיְתָה
 לְרֵאשִׁיטָה פְּנָה : אֵבֵן מֵאֵת יְיָ הַיְתָה זֹאת הִיא
 נִפְלְאֵת בְּעֵינֵינוּ : מֵאֵת זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ נִגְלָה
 וּנְשַׁמְחָה בּוֹ : זֶה

אָנָּה יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא : אָנָּה יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא :
 אָנָּה יְיָ הַצְּלִיחָה נָּא : אָנָּה יְיָ הַצְּלִיחָה נָּא :
 בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְיָ בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְיָ : בְּרוּךְ
 אֵל יְיָ וַיֵּאָר לָנוּ אֶסְרוּי־חַנּוּי־בְּעֵבוֹתֵינוּ עַד קַרְנוֹת
 הַמִּזְבֵּחַ : אֵל אֱלֹהֵי אֶתְהָ וְאֹדְדָהּ אֱלֹהֵי אֶרֶז מִמֶּנָּה : אֵלֵי
 הוֹדוּ לְיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ : הוֹדוּ

יְהַלְלוּהָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (על) כָּל מַעֲשֵׂיהָ וְחֲסִדֶיהָ צְדִיקִים עוֹשֵׂי
 רִצּוֹנָהּ וְכֹל עֲמָהּ בֵּית יִשְׂרָאֵל פְּרַנָּה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׂבַּחוּ וַיִּפְאָרוּ
 וַיְרַמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדְּשׁוּ וַיְמַלִּיכוּ אֶת שְׁמֶהּ מִלְּפָנֶיךָ כִּי לָךְ טוֹב
 לְהַזְדוּת וּלְשִׂמְחָה נָּא לְזִמְרָה כִּי מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אֶתְהָ אֵל :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתְּשׁוּבָה :

צִיטוֹת לְעוֹלָם קִישׁ כֵּס הַתְּקַבֵּל וְקוּרֵינוּ נְפוּסֵינוּ דִּי נַצְרֵינוּ חִיק . יְהַלְלוּ .
 אֲשֵׁרֵינוּ וְבֵא לְצִיּוֹן . חִיק וּפְסַלְלוּ מוֹסַף :

כּוֹסֶף לְרֵאשִׁיטָה חוֹדֵשׁ

כִּי שֵׁשׁ יְיָ אֶקְרָא הָבֵנוּ גְדֻלָּה לְאֱלֹהֵינוּ :

אֲדַנִּי שִׁפְתֵי תִפְתַּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי

(ה) צוֹ אֵיין וַיִּבְקַל שְׁמֵינוּ (ב) בִּינְט (ג) דְּעֵס אֶפְפֵּר (ד) מֵיט גְּרָאבַע שְׁמֵרִיק

מוסף לראש חודש

יִצְחָק וְאֵלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל
חַסְדִּים שׁוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמִבְּיֵא גּוֹמֵל לְבְנֵי
בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה :

מֶלֶךְ עֶזְרָה וּמֹשִׁיעַ וּמַגֵּן : בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶגֶן אַבְרָהָם :
אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מַחִיָּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ :
בְּחַיֵּי מִשִּׁיב הַרוּחַ וּמִזְרִיד הַגְּשָׁם :

מִכְּלַבֵּל חַיִּים בְּחַסֵּד מַחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹשָׂאִים
וְרוֹפֵא תוֹלִים וּמַתִּיר אֲזוּרִים וּמְקִים אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עַפְרַיִם .
מִי כַמּוֹד בְּעַל גְּבוּרָתוֹ וּמִי דוֹמֵה לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמַחִיָּה
וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה :

וּנְאֻמֵן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים : בְּרוּךְ אַתָּה יי מַחִיָּה הַמֵּתִים :
כַּסְפֵּי חַיִּים חַסְדֵי חַיִּים כֵּלֵן נִקְדָּשׁ סֶלֶל בְּחַסְדֵי חוֹל :
אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשֵׁים בְּכֹל יוֹם וְהַלְלוּךָ סֶלֶה :
בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ :

רֵאשֵׁי חֳדָשִׁים לְעִמּוּד נְתַתָּ . זְמַן בְּפָרְחָה לְכֹל
תּוֹלְדוֹתֵינוּ (א) . בְּהַיּוֹתֵנוּ מִקְרִיבִים לְפָנֶיךָ זְבַחֵי רְצוֹן
וְשִׁעִירֵי חַטָּאת לְכַפֵּר בְּעַדָם . זְכָרוֹן לְכֹלָם
יְהִיוּ . וְתִשׁוּעַת נַפְשָׁם מִיַּד שׁוֹנֵא . מִזְבַּח חֲדָשׁ
בְּצִיּוֹן תִּבְנוֹ (ב) . וְעוֹלֹת רֵאשֵׁי חֳדָשׁ נַעֲלֶה (ג) עֲלֵינוּ .
וְשִׁעִירֵי עֲזִים נַעֲשֶׂה בְּרְצוֹן . וּבַעֲבוּרֵת בַּיִת
הַמִּקְדָּשׁ נִשְׁמַח בְּלִבּוֹ . וּבִשְׁרֵי דָוִד עֲבַדְךָ

(א) וַיִּיעָרַע גְּבֵאָרַע נַע (ב) וְאֶלְסָמוּ בַעֲעֵסְסִינִי (ג) וְעוֹלֵן מִיר אֹיף בְּרִינְגוֹ

הַנְּשַׁמְעִים בְּעִירָהּ הָאֲמֹרִים לִפְנֵי מִזְבְּחָהּ
 אֲהַבֵּת עוֹלָם תָּבִיא לָהֶם וּבְרִית אֲבוֹת לְבָנִים
 תִּזְכּוֹר: וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירָהּ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם
 בֵּית מִקְדָּשָׁהּ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. וְשֵׁם גַּעֲשֶׂה לִפְנֵיהָ
 אֶת קַרְבָּנוֹת הַזִּבְחֹתֵינוּ תְּמִידִים כַּסֹּדֶרם
 וּמוֹסָפִים כְּהַלְכֹתָם. וְאֵת מוֹסֵף יוֹם רֵאשִׁי הַחֹדֶשׁ
 הַזֶּה גַּעֲשֶׂה וּנְקָרִיב לִפְנֵיהָ בְּאַהֲבָה כַּמִּצְוֹת
 רְצוֹנָהּ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתָהּ עַל יַד־
 מֹשֶׁה עֲבָדְךָ מִפִּי כְּבוֹדְךָ כְּאֹמֹר:

וּבְרֵאשֵׁי חֳדָשִׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֲלַי לְיָ פָרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם
 וְאֵיל אֶחָד כַּבָּשִׂים בְּנֵי שְׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם:
 וּמִנְחֹתָם וְנִסְפֵיהֶם כַּמִּדְבָּר שֶׁלֹּשָׁה עֶשְׂרִים לֶאֱזָר וּשְׁנֵי
 עֶשְׂרִים לְאֵיל וְעֶשְׂרוֹן לְבָשִׂל וַיִּין כְּנֹכַח וְשַׁעִיר לְכַפֵּר וּשְׁנֵי
 תְּמִידִים כְּהַלְכֹתָם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ חֲדָשׁ עָלֵינוּ אֵת
 הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלְבִרְכָה. לְשִׁשׁוֹן וְלְשִׂמְחָה.
 לִישׁוּעָה וְלִנְחֻמָּה. לְפָרְנֶסֶה וְלְכִלְפָּלָה. לְחַיִּים
 וְלְשָׁלוֹם. לְמַהֲרֵת חֲטָא וְלְסִלִּיחַת עֲוֹן. (בשנת
 הַעִיבוֹר וְלְכַפֵּרֶת פְּשָׁע). כִּי בְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּחַרְתָּ
 מִכָּל הָאֲמוֹת וְהִקְיָ רֵאשֵׁי חֳדָשִׁים לָהֶם קַבְּעֵת:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִקְדָּשׁ יִשְׂרָאֵל וְרֵאשֵׁי חֳדָשִׁים:

מוסף לראש תודש.

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את העבודה
לדביר ביתך ואשי ישראל. ותפלתם באהבה תקבל ברצון
ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך :

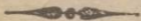
ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים : ברוך אתה יי
המחזיר שכנתו לציון : מודים הרבנן

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד. צור חיינו מנן ישענו אתה הוא לדור ודור נודת
לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו
הפקודות לך ועל נפיה שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וסובותיך
שבכל עת. ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא כלו רחמיך
והמרחם כי לא תפוג חסדיך מעולם קנינו לך :

צמנכס תועים כחן על הנסים

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד :
וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האל ישועתנו
ועזרתנו סלה : ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות :
לפיו ברכת כהנים

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל
ישראל עמך ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך כי באור
פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה
וברכת ורחמים וחיים ושלום. ושוב בעיניך לברך את עמך
ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך : ברוך אתה יי המברך
את עמו ישראל בשלום : אלהי נצור וכי

לפניך ולפניך כי שם יי אקרא הכו גדל לאלהינו :

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלוהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה הכל וזכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בנייהם למען שמו באהבה :

מלך עוזר ומושיע ומגן : ברוך אתה יי מגן אברהם :

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע :

שוקק רצוני בד אורי בוסק יום ה' זכור לזכר משיב הרוח :

משיב הרוח ומזריד הגשם :

מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישני עפר . מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה מעמיד ישועה :

ונאמן אתה להחיות מתים : ברוך אתה יי מחיה המתים :

בחזקת חסד לזכרונות כחן קדושה פתח במלמט טב

אתה קדוש ושמוך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סל

ברוך אתה יי האל הקדוש :

אתה בחרתנו מכל העמים . אהבת אותנו

ורצית בנו . ורוממתנו מכל הלשונות . וקדשתנו

במצותיך . וקרבתנו מלכנו לעבודתך . ושמוך

תגדול והקדוש עלינו קראת :

תפלת שלש רגלים

כשהל ליל י"ט במולדי שנת אומרים כאלן ותודיענו

ותתן לנו יי אלהינו באהבה (לשם שבתות
למנוחה) מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון
את יום (לשם השבת הנה ואת יום)

לפסח	לשבועות	לסוכות	לשמע ולש"ה
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	השמיני
חג	חג	חג	חג
הזה	הזה	הזה	הזה
זמן	זמן	זמן	זמן
העצרת	העצרת	העצרת	העצרת
הזה	הזה	הזה	הזה
זמן	זמן	זמן	זמן
שמינית	שמינית	שמינית	שמינית
הזה	הזה	הזה	הזה
זמן	זמן	זמן	זמן
שמינית	שמינית	שמינית	שמינית

(* ותודיענו) יי אלהינו את משפטי צדקה
ותלמדנו לעשות בהם תקי רצונך . ותתן לנו
יי אלהינו משפטים ישרים ותורות אמת חקים
ומצות טובים ותנהיגנו זמני ששון ומועדי
קדש ותחי נדבה ותורישנו קדשת שבת וכבוד
מועד ותחינת (הקנ"ג) ותבדל יי אלהינו בין קדש
לחול . בין אור להשך בין ישראל לעמים בין
יום השביעי לששת ימי המעשה . בין קדשת
שבת לקדשת יום טוב הבדלת . ואת יום
השביעי מששת ימי המעשה קדשת . הבדלת
וקדשת את עמו ישראל בקדשתך :

(א) אונ דו האסט אונז בקאנט גמאכט (א) אונ די פיי ערונג (א) און יום טוב

(יחיי באתנה) מקרא קדש זכר ליציאת מצרים:

(למוסף אומלים כאן וכופני הטאינו*)

אלהינו ואלהי אבותינו . יעלה ויבא ויגיע
 נראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר וזרוננו

למוסף

(* ומפני) חטאינו זלינו מארצנו ונתרחקנו
 מעל אדמתנו ואין אנחנו יכולים לעלות ולראות
 ולהשתחות לפניך ולעשות חובותינו בבית
 בחירתך: בבית הגדול והקדוש שנקרא שמה
 עליו כפני הים שנתלחה: במקדשך: יהי רצון
 מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן
 עתה שוב ותרחם עלינו ועל מקדשך ברחמיך הרבים
 ותבנה: מהרה ותגדל כבודו: אבינו מלכנו
 זלה: כבוד מלכותך עלינו מהרה והופעי והנשא
 עלינו לעיני כל חי וקרב פזורינו: מבין הגוים
 ונפוצותינו: בנסי: מירפתי: ארץ אובהיאנו לציון
 עירך ברנה ולירושלים בית מקדשך בשמחת

(אוגן פון וועגן) דיין אויס דער וויילטין (אועלכע עם און
 גישטרעקט גווארן) אונ זאלסט אים אויף בויטן) ענדעקע בשעיו
 (אונ ערשיינע) אונזערע צושפרייטע (סערזאמיל) און די עקט

תפלת שלש רגלים פס

וּפְקֹדוֹנֵנוּ וְזַכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזַכְרוֹן מְשִׁים בֶּן דָּוִד

ל מוסף

עוֹלָם וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קַרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ
תְּמִידִים כְּסֹדְרָם וּמוֹסְפִים כְּהַיְכָלְתָּם : וְאֵת מוֹסֵף
יוֹם (שנש) וְאֵת מוֹסְפֵי יוֹם הַשְּׁבִיעִת הַזֶּה (וְיוֹם)

לפסח | חג המצות | לטובות | חג השבועות | לטובות | חג המצות ולפסח | השמיני חג העצרת

הַזֶּה . נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת
רְצוֹנֶךָ . כְּמוֹ שֶׁפָּתַחְתָּ עֵלְיֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ . עַל יְדֵי
מֹשֶׁה עַבְדְּךָ כִּפִּי כְּבוֹדְךָ כְּאָמֹר :

לשנש וביום היטבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני
עזרנים כלת מנחה בלולה בשמן ונכפו : עלת שפת בשבתו
על עלת התמיד ונספה : (זה קרבן שפת וקרבן היום כאמור) :

ליום ראשון וליום שני של פסח

וּבַחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֲדָשׁ
כֶּסֶח לַיּוֹם : וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֲדָשׁ הַזֶּה חָג
שִׁבְעַת יָמִים מִצּוֹת יֶאֱכֹל : בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא
קָדָשׁ כֹּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ :

מחול המועד פסח ואילך מסחילין והקרבתם

וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה עֹלָה לַיּוֹם פְּרִים בְּנֵי בָקָר
שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד וְשִׁבְעָה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה
תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם .

עֲבָדָךְ . וְזָכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָׁךְ . וְזָכְרוֹן כָּל

למוסף

וּמִנַּחְתָּם וְנִסְכֵיהֶם כַּמִּדְבָר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים
לְפָר וּשְׁנַיִם עֶשְׂרִים לְאֵיל וְעֶשְׂרוֹן לְכֶבֶשׂ וַיֵּן
כְּנִסְכּוֹ וְשָׁעִיר לְכַפֵּר וּשְׁנַיִם תְּמִידִים פְּהִלְכָתָם :

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן וכו'

לשׁבועות וּבַיּוֹם הַבְּפוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה
חֲדָשָׁה לַיְי בְּשַׁבְּעֵתֵיכֶם מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
כָּל מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ : וְהִקְרַבְתֶּם עוֹלָה
רֵיחַ נִיחַח לַיְי פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם אֵיל אֶחָד
שֹׁבְעָה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה : וּמִנַּחְתָּם וְכו' . אוֹיָא וְכו'

לסוכות וּבַחֲמִשָּׁה עֶעֶר יוֹם לַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי
מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא
תַעֲשׂוּ וְחַגְתֶּם חַג לַיְי שֹׁבְעַת יָמִים : וְהִקְרַבְתֶּם
עוֹלָה אִשָּׁה רֵיחַ נִיחַח לַיְי פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁלֹשָׁה
עֶעֶר אֵילִם שְׁנַיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶעֶר
תְּמִימִם יִהְיוּ : וּמִנַּחְתָּם וְכו' . אוֹיָא וְכו'

ליום ח' תמוז טל קובות חזירים וביוס | ליום ז' דחול המועד וביוס הסליחי
השני וביוס הסליחי

וביום השני פרים בני בקר שנים | וביום השלישי פרים עשתי עשר
עשר אילים שנים כבשים בני שנה | אילים שנים כבשים בני שנה
ארבעה עשר תמימים : ומנחתם | ארבעה עשר תמימים : ומנחתם

עֲמֹד בַּיַּת יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ . לְפָלִיטָה לְמוֹזָה
לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בַּיּוֹם

למטה	למטה	למטה	למטה
חג המצות	חג השבועות	חג רמזות	חג המניני חג העצרת

הַזֶּה . זָכְרָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְמוֹזָה . וּפְקָדְנוּ בְּ

ל מ ו ס ה

ליום פידוחי וזביוס פרציה וזביוס החמים	להוכיח רבה וזביוס הסטי וזביוס השכיבי
וביום הרביעי פרים עשרה אילים	וביום הששי פרים שמונה
שנים פבשים בני שנה ארבעה	אילים שנים פבשים בני שנה
עשר תמימים :	ארבעה עשר תמימים : ומנתתם

ליום ד' והוכיח וזביוס החמישי וזביוס הששי	וביום השביעי פרים שבעה
וביום החמישי פרים תשעה	אילים שנים פבשים בני שנה
ארבעה עשר תמימים : ומנתתם	ארבעה עשר תמימים : ומנתתם

לשמני כרת ו: שמחת הורה

בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצַרְתָּ הָיְהִי לָכֶם כָּל מְלֶאכֶת
עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עֲלֶיהָ אִשָּׁה רִיחַ נִיחַח
לְיוֹם פֶּר אֶחָד אֵיל אֶחָד פְּבָשִׁים בְּנֵי שָׁנָה
שִׁבְעָה תְּמִימִם : וּמִנַּחְתֶּם וְכֹר . אִיֵּא וְכוּ'

לשנה ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי ענג . עם מקדשי
לביעי כלם ישבעו ויתענגו משובך . ובשביעי רצית בו וקדשתו .
תמדת ימים אותו קראת . זכר למעשה בראשית :

לְבָרְכָהּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים. וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה
 וּרְחֻמִּים חוּם וְחַנּוּן וּרְחֻם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי
 אֱלֹהֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וּרְחוּם אַתָּה :

למנוחה

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם
 עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרָשׁ לָנוּ שׁוֹבָה אֱלֹהֵינוּ
 בְּהַמּוֹן (י) רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגֵּל (י) אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ רְצוֹנְךָ .
 בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵית חֶלְהָה. וְכוּנֵן (י) מִקֶּדְשְׁךָ עַל מְכוֹנֹתֶיךָ.
 וְהִרְאֵנוּ בְּבָנֵינוּ וְשִׁמְחֵנוּ בְּתַקּוּנוֹ (י) וְהַשֵּׁב כַּהֲנִים
 לְעַבֹדְתֶם וְלוֹיִם לְשִׁירָם וְלוֹמְרָם וְהַשֵּׁב יִשְׂרָאֵל
 לְגִיחֵם (י) וְשֵׁם נִעְלָה וְנִרְאָה וְנִשְׁתַּחֲוָה לְפָנֶיךָ
 בְּשֵׁלֶשׁ פְּעָמִים (י) רְנֵלֵינוּ (י). כְּכַתוּב בְּתוֹרַתְךָ שְׁלוֹשׁ
 פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יִרְאָה כָּל זְכוּרָה (י) אֶת פְּנֵי יי
 אֱלֹהֶיךָ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר. בְּחַג הַמִּצּוֹת. וּבְחַג
 הַשִּׁבְעוֹת. וּבְחַג הַסִּפּוֹת. וְלֹא יִרְאָה אֶת פְּנֵי
 יי רִיקָם: אִישׁ כְּמַתְנֵת יָדוֹ כְּבָרְכַת יי אֱלֹהֶיךָ
 אֲשֶׁר נָתַן לָךְ :

(י) מִיט דִּיא כִּיל (י) וְעֵינֵי (י) אֲוֹנֵי בְּרִיט אֵן יִאמִירָה זֵיין
 פֻּעֵס טִיגְקִיט (י) אֵין זֵיין אִוִּפְרִיכְטִיג (י) צו זֵייער וואוּנוֹג (י) אֵין
 דְּרִי מֵאל (י) אֲוִנְזֵרע פִּיעֵר טֵעג (י) יֵער פֿון דֵּינע מאַנשפֿערזאָנן

הפלת שלש רגלים צא

והשיאנו יי אלהינו את ברפת מועדיך
להיים ולשלום לשמחה ולששון כאשר רצית
ואמרת לברכנו: ^{בשם אלהינו ואלהי אבותינו רצה}
במנוחתנו קדשנו במצותיך ותן הלקנו בתורתך
שבחנו כמובך ושמחנו בישועתך ומהר לבנו
לעבדך באמת. והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון
בשמחה ובששון ^(שבת ו) מועדי קדשך. וישמחו
בך ישראל מקדשי שמך: ^{ברוך אתה יי מקדש}
^{השבת ו)} ישראל והומנים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובהפלתם. והשב את העבודה
לדביר ביתך ואשי ישראל. ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותהי
לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:

ותהוינה עינינו בשובך לציון ברחמים: ^{ברוך אתה יי}
הפחזיר שכינתו לציון: מודים הרבנן

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד. צור חיינו מנן ישענו אתה הוא לדור ודור נודה
לך ונספר תהלתך על חיינו הפסורים בידך. ועל נשמותינו
הפקידות לך ועל נפיש שבכל יום עפנו ועל נפלאותיך וסובותיך
שבכל עת. ערב ובקר וצהרים. המזב פי לא כלו רחמיה והמרחם
פי לא המו הסדיך מעולם קוינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלפנו תמיד לעולם ועד:
וכל ההיים יודוך פלה ויהללו את שמך באמת האל ישועתנו

תפלת שלש רגלים

ועזרתנו סלה : ברוך אתה יי המצב שמך ולך נאה להודות :

לשון ברכת כהנים

שִׁים שְׁלוֹם מִזְבֵּה וּבִרְכָה חֵן וְחֶסֶד
 וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ : יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ
 בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאֵזר פְּנִיָּה כִּי בְּאֵזר
 פְּנִיָּה נָתַת לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תִּזְרוֹת חַיִּים וְאַהֲבַת
 הַסֵּד וְצַדִּיקָה וּבִרְכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם . אֲדוֹן לְכָל הַשְּׁלוֹם .
 וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה בְּשְׁלוֹמָךְ :
 בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם : אֱלֹהֵי נְצוּר וְכוּ

סדר ברכת כהנים

פסוקים שונים לדוכן חזי כסאניס השין לוחיניס חוסיס הקבל והשין טא :

וּתְעַרְבַּ עֲלֶיךָ עֲתִירַתְנוּ בְּעוֹלָה וּבְקָרְבָן . אָנָּה
 רַחוּם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הַשֵּׁב שְׂכִינְתְּךָ לְצִיּוֹן עִירְךָ
 וְסִדְרֵי הָעֲבוֹדָה לִירוּשָׁלַיִם : וְתַחֲוִינָה עֵינֵינוּ
 בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים . וְשֵׁם נְעַבְדְּךָ בִּירְאָה כִּימֵי
 עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדֻמוֹנוֹת : וְהִשִּׁי מִסִּיּוֹ בְּרוּךְ אַתָּה
 יי שְׂאוֹתְךָ לְבִדְךָ בִּירְאָה נְעַבּוֹד : מוֹדִים וְכוּ

קודם הדוכן חוסיס הכניס בלחש :

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהֵא הַבְּרָכָה
 הַזֹּאת שְׂצִוִיתֵנוּ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַכָּה שְׁלָמָה וְלֹא יִהְיֶה
 בָּהּ שׁוּם מְכַשָּׁל וְעוֹן מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם :

הסין חוסי אלהינו וכו' וחומי בקול רם כהנים והקבל חוסיס עם
 קדושך כאמור :

סדר נשיאת כפים

צב
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
בקדושתו של אהרן וצונו לברך את עמו
ישראל באהבה :

יברכה . יברכה יי מציון עשרת שמים וארץ :
יהיה . יהיה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ :
וישמרה . שמרני אל פי חסיתי בך :

כסא הכהנים הנננים וישמרך חזירים הקהל or

רבונו של עולם אני שלך וחלומותי שלך חלום חלמתי ואיני
יודע מה הוא . יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שיהיו
כל חלומותי עלי ועל כל ישראל לשובה . בין שחלמתי על עצמי .
ובין שחלמתי על אחרים . ובין שחלמו אחרים עלי . אם טובים
הם חוקם ואמצם ויתקיימו בי ובהם בחלומות של יוסף הצדיק
ואם צריכים רפואה רפאם בחזקיהו מלך יהודה מחליו וכסרים
הנביאה מצרעתה וכן עמון מצרעתו . וכמי מרה על ידי משה רבנו .
וכמי ירהו על ידי אלישע . וכשם שהפכת את קללת בלעם הרשע
מקללה לברכה פן תהפוך כל חלומותי עלי ועל כל ישראל לשובה
ותשמרני ותחנני ותרצני : אמן

יאר . אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה :
יהיה . יהיה יתה אל רחום ותנון ארך אפים ורב חסד ואמת :
פניו . פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני :
אליה . אליה יהיה נפשי אשא :
ויחנה . הנה כעני עבדים אל יד אדוניהם פעיני שפחה אל יד
גברתה פן עינינו אל יי אלהינו עד שיחננו : רבשיע

יֵשׁוּא • יֵשׁוּא בְּרַכָּה מֵאֵת יְהוָה וְצַדִּיקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְשָׂא תִשְׂכַּל מִזֶּבֶעַי אֱלֹהִים וְאָדָם :

יְהוָה • יְהוָה חֲנֻנֵנוּ לֵךְ קִוִּינוּ הָיָה וְרוּעַם לִבְקָרִים אָף יִשְׁוַעְתָּנוּ בַּעַת צָרָה :

פָּנֵינוּ • אֵל תִּסְתַּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי בְיוֹם צָר לִי הִטָּה אֵלַי אֹזְנְךָ בְיוֹם אֶקְרָא מִהֵרָ עֲנֵנִי :

אֱלֹהֵי • אֱלֹהֵי נִשְׂאֵתִי אֶת עֵינַי הַיֹּשְׁבֵי בַשָּׁמַיִם :

וַיִּשְׂחַ • וַיִּשְׂחַ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֵם :

לֵךְ • לֵךְ יִי הַגְּדִלָה וְהַתְּבָרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצִחַ וְהַהוֹדָה כִּי לֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. לֵךְ יְהוָה הַשְּׂמִלְכָה וְהַמְתַּנְשֵׂא לְכֹל לְרֹאשׁ:

שְׁלוֹם • שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרַחוּק וּלְקְרוֹב אִמֵּר יְהוָה וּרְפָאֵתֵינוּ :

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יִי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן קְדֻשַׁת

חֲסִדֶיךָ וְגִדְלֵךְ רַחֲמֶיךָ הַשְּׂשׂוּסִים וְלְמַעַן סִדְרַת שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל הַגְּבוּר

וְהַנּוֹרָא בֶּן עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת הַיּוֹצֵאִים מִן הַפְּסָקִים שֶׁל

פְּרֻכַת כּוֹהֲנִים (אֲנֻקְתִּים פְּסָתִים פְּסָסִים דְּיוֹנָסִים) הַאֲמוּרָה מִסִּי

אֲהָרֹן וּבְנָיו עִם קְדוּשָׁה שֶׁתְּהִיָּה קְרוֹב לִי בְקִרְאֵי לֵךְ וְתִשְׁמַע תְּפִלָּתִי

נֶאֱקָרְאִי וְאֲנֻקְתִי תִמִּיד כִּשְׁם שֶׁשְּׁמַעַת אֲנֻקַת יַעֲקֹב תְּמִימָה הַנֶּקְרָא

אִישׁ תָּם וְתִתֵּן לִי וּלְכֹל נַפְשׁוֹת בֵּיתִי מְזוֹנֹתֵינוּ וּפְרֻנְסַתָּנוּ בְּרוּחַ

וְלֹא בְצַמְצוּם בְּהַתֵּר וְלֹא בְאִסּוּר בְּנַחַת וְלֹא בְצַעַר מִתַּחַת יָדְךָ

הַרְחֵבָה כִּשְׁם שְׁנַתַּת פֶּסֶת לַחַם לֹאכֹל וּבְגֵד לַלְבוּשׁ לִיעֲקֹב אֲכִינוּ

הַנֶּקְרָא אִישׁ תָּם וְתִתֵּנֵנוּ לְאַהֲבָה לַחַן וְלַחֲסֵד וְלִרְחֻמִּים בְּעֵינֶיךָ

פְּבַעֲיֵנִי כֹל רוּאֵינוּ וְיִהְיֶה דְבָרִי נִשְׁמָעִים לְעִבּוֹרְתֶךָ כִּשְׁם שְׁנַתַּת אֶת

יִסָּף צְדִיקָה בְּשַׁעַת שְׁהַלְבִּישׁ אָבִיו כְּתַנַּת פְּסִים לַחַן וְלַחֲסֵד

וְלַרְחֵמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵי וְתַעֲשֶׂה עִמִּי נִפְלְאוֹת וְנִסִּים
 וְלִשְׂבֹּחַ אֹת וְתַצְלִיחֵנִי בְּדַרְכֵי וְתֵן בְּלִבִּי בִּינָה לְהִבִּין וְלַהֲשִׁיבִיל
 וְלִקְוִים אֶת כָּל דְּבָרֵי תַלְמוּד תּוֹרַתְךָ וּסְדוּדוֹתֶיהָ וְתַצְלֵנִי מִשְׁנֵי אֹתוֹת
 וְתַסְהֵר רַעֲיוֹנֵי וְלִבִּי לַעֲבוֹדָתְךָ וְלִירְאָתְךָ וְתֹאדִיךָ יְיָ וְיָמֵי אִשְׁתִּי
 וּבְנֵי וּבָנוֹתַי (נְחוּרֵי חוּשֵׁי וְיָמֵי אָבִי וְאִמִּי) בְּמִוֵב וּבְנִעֻמוֹת בְּרוּב
 עַל וְשָׁלוֹם אִמֵּן סֵלָה :

וּמְסַלֵּל לְחַיִּים מִיָּמֵינוּ

אֲחֵר מְדוּכָן חַיִּים מִכַּהֲנִים מִיָּמֵינוּ

אֲדִיר בְּמִרוֹם שׁוֹכֵן
 בְּגִבּוֹרָה אֶתְּהָ שְׁלוֹם וְשִׁמְחָה
 שְׁלוֹם . יְהִי רִצּוֹן שְׁתֵּי שָׁמַיִם
 עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמֵּךְ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל חַיִּים וּבְרַכָּה
 לְמִשְׁמַרְתָּ שְׁלוֹם :

רְפוּנוֹ שֶׁל עֲלָם עֲשִׂינוּ מַה שְּׁגִזְרַת
 עֲלֵינוּ וְאַף אֶתְּהָ עֲשֶׂה עִמָּנוּ כְּאִשֶּׁר
 הִבְטַחְתָּנוּ: הַשְׁקִיפָה מִמַּעַן קְדֻשָּׁה מִן
 הַשָּׁמַיִם וּבִרְךָ אֶת עַמֵּךְ אֶת יִשְׂרָאֵל וְאֶת
 הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כְּפִאֶשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
 לְאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבִשׁ :

פְּרִיז חוּשֵׁי שֵׁים שְׁלוֹם וְנוֹפֵר מִסְּמֵלָה וְחוּשֵׁי קִי.ש. א.י.ב. עֲלֵינוּ. קִי. שְׁחַע

תפלת ראש השנה

דְּהִיחָ (ה) שְׁכַח לִנְסֵר וּנְכָן מִן פְּחָדךָ וְחַסֵּם הַמַּלְךְ הַקְּדוֹשׁ אֱלֹהֵינוּ רַק אֲנִי
 נְחַסְמֵי וְחַס עִמָּךְ וְחַסְלֵנוּ עַל חוּל דִּינֵנוּ כְּמוֹ בִּירֹם : (ב) מִלֵּי עֵד
 מוֹצָאֵי יוֹ. אֵל כּוֹסְלִין בְּכָל הַקְּדוּשִׁים לְעִילָה וְלַעֲלוּלָה : (ג) אֵל עַשְׂמֵנוּ נְקַמְד
 סַחַם שִׁינְךָ הַיְיָ :

לְמוֹסָף וְלִמְנַחֵה בִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הַבּוֹ גְּדֹל לְאֱלֹהֵינוּ :

אֲדַנִּי שְׁפָתַי הִפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

בְּרַךְ אֶתְּהָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי
 יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל

חֲסִדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי
בְּגִיחָם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה :

וְזָכְרָנוּ לְחַיִּים מֶלֶךְ הַפֶּיַךְ בְּחַיִּים וְכַתְּבָנוּ בְּסֵפֶר
הַחַיִּים לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים :

מֶלֶךְ עוֹזֵר וְשׁוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַגֵּן אַבְרָהָם :
אַתָּה גְבוּר וְלְעוֹלָם אֲדֹנָי מַחֲיֶה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ :
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים
וְרוֹפֵא תוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמַקְּיֵם אַמּוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי כְמוֹךָ
בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמֵה לְךָ מֶלֶךְ טְמִית וּמַחֲיֶה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה :
טִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים
בְּרַחֲמִים :

וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחֲיֶה הַמֵּתִים :
אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סְלָה :
וּבְכֵן תֵּן פְּתוּחָהּ (א) יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ
וְאֵימָתֶךָ עַל כָּל מַה שֶּׁבְרָאתָ וַיִּירָאוּךָ כָּל
הַמַּעֲשִׂים. וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים וַיַּעֲשׂוּ
כָּל־ם אֲגֻדָּה (ב) אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבֵי שְׁלָם.
כְּמוֹ שֶׁיְדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלָטָן (ג) לְפָנֶיךָ עוֹז בְּיָדֶךָ
וּגְבוּרָה בְּיָמֶיךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל מַה שֶּׁבְרָאתָ :
וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד יְיָ לְעַמְּךָ הַתְּהִלָּה לִירְאוֹתֶיךָ וְתִקְוָה

(א) דבין פירכס (ב) איין צוואמען בונד (ג) דאס דיא גיוועלטיקייט

תפלת ראש השנה צד

מזכה לדורשיך ופתחון פה למיחלים^(א) לך. שמחה
לארצה. וששון לעירך. וצמיחת קרן לדוד עבדך.
ועריכת^(ב) גר לבן ישי מעינה בכהרה בימינו:
ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוזו^(ג).
וחסידים ברנה יגילו. ועולתה^(ד) תקפיץ^(ה) פיה.
וכר הרשעה בלה בעשן תכלה^(ו). כי תעביר
ממשלת זדון מן הארץ:

ותמלוך אתה יי לבדך על כל מעשיך בהר
ציון משכן כבודך. ובירושלים עיר קדשך.
בפתוב בדרבי קדשך. ימלך יי לעולם אלהיך
ציון לדוד ודור הללויה:

קדוש אתה ונורא שגך. ואין אלוה מבלעדך
בפתוב ויגבה יי צבאות במשפט והאל הקדוש
גקדש בצדקה: ברוך אתה יי המלך הקדוש:
אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו.
ורצית בנו. ורוממתנו מכל הלשונות. וקדשתנו
במצותיך. וקרבתנו מלבנו לעבודתך. ושמוך
הגדול והקדוש עלינו קראת:

(א) צו די וואס האפין (ב) אונ די ארדנונג (ג) וועלין זיך פרייען
(ד) אונ די אונרעכט (ה) זיא וועט צושליסען (ו) זיא וועט פאלענט ווערן

כחל ר"ה במו"ש לומרים כאן ותודיענו ממלא נחלם שלם רגלים :

ותתן לנו יי אלהינו בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם
(שנים השבת הַזֶּה וְאֵת יוֹם) הַזְּכוּרֹן הַזֶּה . יוֹם (שנים
זְכוּרֹן) תְּרוּעָה (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זָכָר לִיצִיאַת
מוֹצְרִים : (מוֹסַף וּמִסְפֵּי חֲטָאֵינוּ*)

אלהינו ואלהי אבותינו . יעלה ויבא ויגיע
נראה וירצה ויעיבוע ויפקד וייכר ויכרונו ויפקדונו

למוסף

(*) וּמִסְפֵּי חֲטָאֵינוּ גְּלוּנוֹ מֵאַרְצֵנוּ . וְנִתְרַחֲקֵנוּ מֵעַל
אֲדָמָתֵנוּ . וְאִין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ
בְּבֵית בְּחִירָתְךָ בְּבֵית הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא
שְׁמֶךָ עָלָיו . מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּחֲוֶהָ בְּמִקְדָּשְׁךָ :
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
מִלֵּךְ רַחֲמָן שֶׁתְּשׁוּב וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים . וְתִבְנֶהוּ מִהֲרָה וְתִגְדַּל כְּבוֹדוֹ :
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ גְּלוּהָ כְּבוֹד מִלְּכוּתְךָ עָלֵינוּ מִהֲרָה
וְהוֹפֵעַ וְהַנֶּשֶׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָל חַי וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ
מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפוּצוֹתֵינוּ בְּנֶס מִיְרַבְתִּי אֶרֶץ .
וְהַבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרָנָה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית
מִקְדָּשְׁךָ בְּעִמְהַת עוֹלָם וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת

תפלת ראש השנה

וּזְכְּרוּן אֲבוֹתֵינוּ וּזְכְּרוּן מַלְאֲכֵימָּה בֶן דָּוִד עֲבָדְךָ .
וּזְכְּרוּן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדוֹתְךָ . וּזְכְּרוּן כָּל עַמְּךָ בֵּית

כְּבוֹד

קְרִבָנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ הַמִּיָּדִים פְּקֻדָּתְךָ וּמוֹכְפִים
פְּהִלְכָתְךָ : וְאַתָּה מוֹכֵפִי (יָמִים יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְ) יוֹם
הַזְּכָרוֹן הַזֶּה . נַעֲשֵׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה
בְּמִצְוֹת רְצוֹנָה כְּמוֹ עֲפֹתֶיךָ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ
עַל יְדֵי מִשְׁחַת עֲבָדְךָ כֹּהֵן כְּבוֹדְךָ בְּאֲמֹר :

יְיָ וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כַבָּשִׂים בְּנֵי שָׁנָה הַמִּיּוֹם וְשְׁנֵי
עֶשְׂרִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִכְסוּ : עֵלֶת שַׁבָּת בְּשַׁבָּתוֹ
עַל עֵלֶת הַתְּמִיד וְנִסְפָּה : (וְהַקְּרִבָן שַׁבָּת וּקְרִבָן הַיּוֹם בְּאֲמֹר) :

וּבַהֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַהֲדָ לְחֹדֶשׁ מִקְרָא קֹדֶשׁ
יִהְיֶה לָכֶם כָּל מִלְאֲכֵי עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם
תְּרוּעָה) יִהְיֶה לָכֶם : וַעֲשִׂיתֶם עֲלֶיהָ לְרִיחַ נִיחַח
לִי פֶר בֶּן בָּקָר אֶחָד אֵיל אֶחָד כַּבָּשִׂים בְּנֵי
שָׁנָה שִׁבְעָה הַמִּיּוֹם :

וּמִנְחָתָם וְנִכְפִּיהֶם) כְּמִדְבַר. שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים
לֶפֶר וְשְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל . וְעֶשְׂרוֹן לֶכְבֶּשׂ וַיִּין
כְּנִכְסוּ . וְשְׁנֵי שְׁעִירִים) לֶכְפֹּר . וְשְׁנֵי תְּמִידִים

יִפְּוֹן שְׁאֵלֹנְגַּי טַאֹוֹן זִיעֶרַע כְּרַאֲנִק אֲפֶשֶׁר טַצִּיעֵן בְּעַק

ישראל לפניך . לפליטה לטובה לחן ולהסדר
ולרחמים לחיים ולשלום ביום הזכרון הזה :

למוסף
כהלכתם : מלבד עלת ההדש ומנחתה ועלת
התמיד ומנחתה ונכביהם כמשפטם לריחניחת
אשה ליו :

לפנים יש: חו במלכותה שמרי שבת וקוראי ענג . עם מקדשי
שביעי . כלם ישבעו ויתענגו מטובה . ובשביעי רצית בו
וקדשתו . חמדת ימים אותה קראת . זכר למעשה בראשית :
עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדלה ליוצר
בראשית שלא עשנו כגויי הארצות ולא עמנו
כמשפחות האדמה שלא עם חקנו כהם
וגרנו ככל המונם : ואנחנו פרעים ומשתהוים
ומודים לפני מלך מרבי המלכים הקדוש ברוך
הוא . שהיה נוטה שמים ויוסד ארץ . ומוציא
יקרו בשמים ממעל . ושכינת עזו בגבהי
מרומים . הוא אלהינו אין עוד : אמת מלכנו
אפס זולתו כפתוב בתורתו . וידעת היום
והשבת אל לבבך כי יי הוא האלהים בשמים
כמעל ועל הארץ מקחת אין עוד :

על בן נקוה לה יי אלהינו לראות מהרה בתפארת ענה להעביר

זָכְרָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה . וּפְקַדְנוּ בּוֹ לְבָרָכָה .
וְהוֹשִׁיעֵנו בּוֹ לְחַיִּים : וּבְדַבֵּר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים

ל מ ו ס פ

גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלֹהִים פָּרוּת יִפְרֹתוֹן לְהַקְנוֹ עוֹלָם בְּמַלְכוּת
שְׁדֵי וְכָל בְּנֵי בְשָׂר יִקְרָאוּ בְשִׁמְךָ . לְהַפְנוֹת אֱלֹהֶיךָ כָּל רְשָׁעֵי אָרֶץ .
יִבְרֹוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בָּרָךְ תִּשְׁבַּע כָּל לִשׁוֹן .
לִפְנֵיךָ יי אֱלֹהֵינוּ יִכְרַעוּ וַיִּפְּלוּ . וְלִכְבוֹד שְׁמֶךָ יִקְרֹוּ יְהוָה . וַיִּקְבְּלוּ
כָּל־ם אֶת עַל מַלְכוּתְךָ . וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מִדְּרָה לְעוֹלָם וָעֶד : כִּי
הַמַּלְכוּת שְׁלֹךְ הִיא וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד : בְּפִתּוֹב בְּתוֹרַתְךָ
יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

וְנֹאמַר לֹא הַבַּיִת אָנוּ בְּיַעֲקֹב וְלֹא רָאָה עֲמָל
הַיִּשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵיו עִמּוֹ וְתִרְוַעַתָּהּ מִלֶּךְ בּוֹ :
וְנֹאמַר וַיְהִי בִישְׁרוֹן מֶלֶךְ בְּהַתְּאַסֵּף רָאשֵׁי עַם
יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל : וּבְדַבְרֵי קֹדֶשׁ כְּתוּב
לֵאמֹר כִּי לִי הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בְּגוֹיִם : וְנֹאמַר
יי מֶלֶךְ גְּאוֹת לְבַשׁ לְבַשׁ יי עֵז הַתְּאַזֵּר אֶף תִּכּוֹן
תִּבְלַ בַּל תִּמּוֹט : וְנֹאמַר שְׂאוּ (שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם) :
וְהִנֵּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹאוּ מִלֶּךְ הַכְּבוֹד : מִי
זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יי עֲזוּזִי וְנִגְבוֹר יי נִגְבוֹר מַלְחָמָה :
שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹאוּ

תום וְחַנּוּן. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו כִּי אֱלֹהֶיךָ עֵינֵינוּ
כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחֵם אֶתָּה :

ל ס ו ס פ

מֶלֶךְ הַכְּבוֹד : מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יי צְבָאוֹת
הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה :

וְעַל יְדֵי עֲבָרֶיךָ הִבִּיאִים פָּתוּב לֵאמֹר כֹּה
אָמַר יי מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְגֹאֲלוֹ יי צְבָאוֹת אֲנִי רֵאשׁוֹן
וְאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדֵי אֵין אֱלֹהִים : וְנֹאמַר וְעַל
מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשִׁפּוֹט אֶת הַר עֶשָׂן וְהִיתָה
לִי הַמְּלוּכָה : וְנֹאמַר וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ
בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי יי אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד : וּבְתוֹרַתְךָ
פָּתוּב לֵאמֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד :
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְדוּזָה עַל כָּל הָעוֹלָם
(כִּלּוֹז) בְּכַבּוּדָה וְהַנְּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקְרָה
וְהוֹפֵעַ בְּהַדָּר גָּאוֹן עֲזוּזָה עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל אֶרֶץ.
וַיֵּדַע כָּל פְּעוּז כִּי אַתָּה פְּעַלְתָּנוּ וַיִּבִין כָּל יֶצוּר כִּי
אַתָּה יִצְרַתָּנוּ וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ יי אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מַשְׁלָה : (כִּסְסֵם אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחַתָּנוּ) קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
וְתוֹ חִלְקָנוּ בְּתוֹרַתְךָ עִבְדֵנוּ כִּשְׁבָרָה וְשִׁחַחְנוּ

אלהינו ואלהי אבותינו מלוך על כל העולם
 (כלו) בכבודך והנשא על כל הארץ ביקרך
 והופע בהדר גאון עזך על כל יושבי תבל

לכוסף

בישועתך. (כנס והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון
 שבת קדשך ויגדונו בו ישראל מקדשי שמך) ומהר לבנו
 לעבדך באמת כי אתה אלהים אמת ודברך
 אמת וקים לעד: ברוך אתה יי מלך על כל
 הארץ מקדש (כנס השבת ו) ישראל ויום הזכרון:
 אתה זוכר מעשה עולם ופוקדו כל יצורי
 קדם לפניך נגדו כל תעלמות והמוין נכתרות
 שמבראשית. כי אין שכחה לפני פסא כבודך.
 ואין נסתר מנגד עיניך: אתה זוכר את כל
 המפעלי. וגם כל היצור לא נכחד ממך. הכל
 גלוי וידוע לפניך יי אלהינו. צופה ומביט עד
 סוף כל הדורות. כי תביא חק זכרון להפקד
 כל רוח ונפש. להזכר מעשים רבים והמוין
 בריות לאין תכלית. מראשית כזאת הודעת.
 ומלפנים אותה גלית. זה היום תהלת מעשיך

כאונ דוא דערמאנכם כאונ דיא פילע נאלע ווערם

אֲרָצְךָ . וַיַּדַּע כָּל פֶּעוּל כּי אַתָּה פִּעַלְתָּו וַיִּבֶן
 בָּרָא יִצְוֹר כּי אַתָּה יִצְרָתָו וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה

ל מו כ כ
 זְכוּרֵנוּ לַיּוֹם רֵאשׁוֹן . כּי חֲקֵי לְיִשְׂרָאֵל הוּא מְשַׁבֵּם
 לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב : וְעַל הַמַּדִּינֹת בּוֹ יֹאמֶר . אִיזוֹ
 דַּתְּרֵב . וְאִיזוֹ לְשָׁלוֹם . אִיזוֹ לְרַעֲב . וְאִיזוֹ לְשִׁבְעָה .
 וּבְרִיּוֹת בּוֹ יִפְקְדוּ לְהַזְכִּירֵם לְחַיִּים וְלַמָּוֹת . מִי
 לֹא נִפְקֵד בְּהַיּוֹם הַזֶּה . כּי זָכַר כָּל הַיִּצְוֹר לְפָנֶיךָ
 בָּא . מַעֲשֵׂה אִישׁ וּפְקֻדָּתוֹ (וְעֲלִילוֹתָ) מִצְעָדֵינוּ
 גָּבַר . מִהַשְׁבוֹת אָדָם וְתַחֲבִלוֹתָיו (וַיִּצְרִי) מַעֲלֵלֵי
 אִישׁ : אֲשֶׁרֵי אִישׁ שֶׁלֹּא יִשְׁכַּחֶךָ . וּבֵן אָדָם
 יִתְאַמֵּין בְּךָ . כּי דוֹרְשֵׁיךָ לְעוֹלָם לֹא יִכָּשְׁרוּ .
 וְלֹא יִכָּלְמוּ לְנֶצַח כָּל הַחוֹסִים בְּךָ . כּי זָכַר כָּל
 הַמַּעֲשִׂים לְפָנֶיךָ בָּא וְאַתָּה דוֹרֵשׁ מַעֲשֵׂה כָלֵם .
 וְגַם אֶת גַּח בְּאַהֲבָה זָכַרְתָּ . וְתַפְקְדֵהוּ בַדְּבַר
 יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים בְּהַבִּיאֶךָ אֶת מִי הַמְּבּוּל לְשַׁחַת
 כָּל בָּשָׂר מִפְּנֵי רוּעַ מַעֲלֵלֵיהֶם . עַל כֵּן זָכְרוּנוּ בָּא
 לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְהַרְבוֹת זְרַעוֹ בְּעַפְרוֹת תִּבְרָה .

(א) אונ זיין דערבאנונג (א) אונ די ווערק (די טרים) אונ זיינע
 געדאנקען (א) אונ דיא געדאנקען (וועלכער עס שטארקט זיך

תפלת ראש השנה
 צח
 בְּאֵפוּ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְלֶכֶּךָ וּמְלַכּוֹתָו בְּכֹל
 מְשָׁלָה: (שנת אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו)

ל ט ו ס ה

וְצִאֲצִיאֵיו) בְּהוֹל תִּים . בְּפֶתוּב בְּתוֹרַתְךָ וַיִּזְכֹּר
 אֱלֹהִים אֶת גַּח וְאֶת כָּל הַחַיָּה וְאֶת כָּל הַבְּהֵמָה
 אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתְּכָה וַיַּעֲבֹר) אֱלֹהִים רוּחַ עַל הָאָרֶץ
 וַיִּשְׁכּוּ) הַמַּיִם : וַנֹּאמֶר וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת
 גְּאֻקְתָּם) וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ אֶת אַבְרָהָם
 אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב : וַנֹּאמֶר וַזְכֹּרְתִי אֶת בְּרִיתִי
 יַעֲקֹב וְאֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֶת בְּרִיתִי
 אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר : וּבְדַבְרֵי קְדוּשָׁה
 כְּתוּב לֵאמֹר זָכַר עֲשֵׂה לְנַפְלְאֹתָיו חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ :
 וַנֹּאמֶר מְרַפֵּי) גָּתָן לִירְאָיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ :
 וַנֹּאמֶר וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנָּחֵם כָּרַב חֲסָדָיו :
 וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַגְּבִיָּאִים כְּתוּב לֵאמֹר הַלְלוּ
 וְקִרְאוּ בְּאֲזְנוֹי יְרוּשָׁלַיִם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְיָ זְכַרְתִּי
 לָךְ הַסֵּד נְעוּבִיךָ) אֶתְּבַת כְּלוּלֹתֶיךָ) לְכַתְּבָה אַחֲרֵי

(א) וַיִּנְע קִנְדַּעַר (א) וַיִּנְע קִנְדַּעַר (א) וַיִּנְע קִנְדַּעַר
 (א) וַיִּנְע קִנְדַּעַר (א) וַיִּנְע קִנְדַּעַר (א) וַיִּנְע קִנְדַּעַר
 (א) וַיִּנְע קִנְדַּעַר (א) וַיִּנְע קִנְדַּעַר (א) וַיִּנְע קִנְדַּעַר

קִדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ וְתַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שְׂבַעֲנוּ

למוסף

בַּסֻּדָּר בְּאֶרֶץ לֹא זְרוּעָה: וְנֹאמַר וְזָכַרְתִּי אֲנִי
 אֶת בְּרִיתִי אִתְּךָ בְּיָמַי נְעוּרַיִךָ וְהַקִּימוֹתַי לָךְ
 בְּרִית עוֹלָם: וְנֹאמַר הֲבֵן יִקְרֶה לִּי אֶפְרַיִם אִם
 יִלְדֵּי שְׂעֻשׁוּעִים: בִּי מִדֵּי: דְּבָרֵי בּוֹ זָכַר אֶזְכְּרֶנּוּ
 עוֹד עַל בֶּן הַמּוֹי: מַעֲי לֹא רַחֵם אֶרְחַמְנוּ: נֶאֱמַר יְיָ:
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ זָכְרֵנוּ בְּזָכְרוֹן טוֹב
 לַפָּנִיךָ וּפְקֻדָּנוּ בְּפְקֻדַת יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים מִשָּׁמַי
 שְׁמִי קָדָם וְזָכַר לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַבְּרִית וְאֶת
 הַחֶסֶד וְאֶת הַשְּׂבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם
 אֲבִינוּ בְּהַר הַמְּרִיָּה וְתִרְאֶה לַפָּנִיךָ עֲקֻדָּה שְׂעֻקָה
 אֲבָרְהָם אֲבִינוּ אֶת יִצְחָק בְּנוֹ עַל גֵּב הַמְּזוּבָּח
 וְקָבַשׁ רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְךָ שְׁלָם בֶּן
 יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת פְּעֻסָּה מֵעַלְיָנוּ וּבְטוֹבָה הַגְּדוֹל
 יָשׁוּב חֲרוֹן אַפֶּיךָ מֵעַמֶּיךָ וּמֵעִירֶךָ וּמִנְחַלְתֶּךָ .
 וְקִים לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדְּבָר שֶׁהַבְּטַחְתָּנוּ
 בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מַשָּׂה עֲבָדֶךָ מִפִּי כְּבוֹדֶךָ
 כְּאֹמֵר: וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רֵאשׁוֹנִים אֲשֶׁר

(*) מִיָּוֶן מִיִּיעָר (ב) מִזֵּן דְרִידְעֵן (א) וְעוֹן (ב) וְעוֹן (ב) אֵיךְ חֵעֵל אִים עֶרְבָרְסֵן

מטובך ושלמחננו בישועתך. (לשנת וְחַנְחִילָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן שֶׁפֶת קִדְשֶׁךָ וַיְנַחֲנוּ בּוֹ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ)

ל כ ו ס ה

הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַנּוֹזֵמִים
לְהִיּוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יי : כִּי זֹכֵר כָּל
הַנְּשָׁכָחוֹת אַתָּה הוּא מְעוֹלָם וְאִין שְׂכָחָה לְפָנֶי
כְּפֶסֶא כְּבוֹדֶךָ . וְעַקְדַת יִצְחָק לְזִרְעוֹ הַיּוֹם
בְּרַחֲמִים תִּזְכּוֹר : בְּרוּךְ אַתָּה יי זֹכֵר הַבְּרִית :
אַתָּה נְגִילָתֶךָ) בְּעֵנֹכָבֹדֶךָ עַל עִם קִדְשֶׁךָ לְדַבֵּר
עִמָּם . מִן הַשָּׁמַיִם הַשְּׁמַעְתָּם קוֹלֶךָ וְנִגְדִיתָ עֲלֵיהֶם
בְּעֵרְפֵלִי (טֹהַר : גַּם (כָּד) הָעוֹלָם כָּלוֹ חֲלָי) מִפְּנֵי
וּבְרִיּוֹת בְּרֵאשִׁית תְּרַדּוּ מִפְּנֵי בְּהַלְוֹתֶיךָ) מִלְּכַנּוֹ
עַל הַר סִינַי לְלַמֵּד לְעַמֶּךָ הַתּוֹרָה וּמִצְוֹת וּתְשַׁמְעֵם
אֶת הַדָּבָר קוֹלֶךָ וּדְבָרֹתֶיךָ) קִדְשֶׁךָ מְלַהֲבוֹת אִישׁ .
בְּקוֹלוֹת וּבְרַקִּים עֲלֵיהֶם נִגְדִיתָ וּבְקוֹל שׁוֹפָר
עֲלֵיהֶם הוֹפְעֵתִי) . כִּפְתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וַיְהִי בַיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי בְּהִיּוֹת הַבְּקָר וַיְהִי קָלוֹת וּבְרַקִּים וְעָנָן
בְּבֶרַעַל הַהָר וְקוֹל שׁוֹפָר חֲזָק מְאֹד וַיִּתְרַדּוּ כָּד

(הָאֵסֶט זִיק בְּעוֹיֹזֵעַן : אִין קְלֹאֲרַע וּוְאֵלְקִינָם) הָאֵסֶט גַּעְצֵי שְׁעָרַם
יִחְדַּע דְּוֹ הָאֵסֶט זִיק בְּוִיֹּזֵעַן) אֲגֹנֵי דִיא רִיִּד (הָאֵסֶט עֲרֵשִׁינָם

זַמְתָּהּ לְבָנָו לְעַבְדֶּךָ בְּאֵמֶת כִּי אַתָּה אֱלֹהִים נְקִמָה

למוסף

הָעַם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה : וְנֹאמַר נִהְיִי קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ
 וְחֹק מֵאֵד מִשֶּׁה יִדְבֵר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֵנו בְּקוֹל :
 וְנֹאמַר וְכָל הָעַם רֵאִים אֶת הַקּוֹלֹת וְאֶת הַלְפִידִם
 וְאֶת קוֹל הַשֹּׁפָר וְאֶת הַהַר עֲשׂוּ וַיִּרְא הָעַם וַיִּנְעֻוּ
 וַיַּעֲמֵדוּ מֵרַחֵק : וּבְדַבְרֵי קְדֻשָּׁה כְּתוּב לֵאמֹר
 עֲלֵה אֱלֹהִים בְּתְרוּעָה יי בְּקוֹל שׁוֹפָר : וְנֹאמַר
 בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הִרְיעוּ לִפְנֵי הַמַּלְאָךְ יי :
 וְנֹאמַר תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ :
 כִּי חֵק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב :

וְנֹאמַר הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקִיעַ עֻזוֹ : הַלְלוּהוּ
 בַּגְּבוּרָתוֹ הַלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדֻלוֹ : הַלְלוּהוּ בַתְּקֵעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בַגְּבֹל
 וּכְנֹזֶרֶת הַלְלוּהוּ בַתֶּף וּמַחֲזֵל הַלְלוּהוּ בַמַּנִּים וְעַגְבִּי : הַלְלוּהוּ בַצִּלְצְלֵי
 שְׁמַע הַלְלוּהוּ בַצִּלְצְלֵי תְרוּעָה : כֹּל הַנְּשַׁמָּה תִהְלַל יְיָ הַלְלוּיָהּ :
 וְעַל יְדֵי עַבְדֶּיךָ הַנְּבִיאִים כְּתוּב לֵאמֹר כָּל
 יֹשְׁבֵי תֵבֵל וְשֹׁכְנֵי אֶרֶץ כְּנָשָׂא גַם הָרִים תִּרְאוּ
 וְכַתְּקַע שׁוֹפָר תִּשְׁמָעוּ : וְנֹאמַר וְהָיָה כִּי יִזְמַר
 הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל וּבָאוּ הָאֲבָדִים בְּאֶרֶץ
 אֲשׁוּר וְהַנְּדָחִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לַיְי

אָדִי פֶלֶא עֵן יִוְעֵלְכִי רִיבְכֶרֶם יִאֲוֵג נִיֵּא הַאֲבִין נַעֲצִיפְעֶרֶם

תפלת ראש השנה

ק

וידברך אמת וקיים לעד : ברוך אתה יי מלך
 על כל הארץ מקדש השבת (ו) ישראל ויום הופרון :

למוסף

בְּהַר הַקָּדֹשׁ בִּירוּשָׁלַיִם : וְנֹאמַר וַיִּי עֲלֵיהֶם
 יִרְאֶה וַיֵּצֵא כְּבָרֶךְ חֲצוֹ וְאֲדָנִי יְהוָה בְּשׁוֹפָר
 יִתְקַע וְהִלֵּךְ בְּסַעֲרוֹת תִּימָן : יי צְבָאוֹת יְגַן
 עֲלֵיהֶם . כֵּן תִּגַּן עַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוּמֶךָ :
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תִקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל
 לְתִרְוַתֵנוּ וְשִׂאֲנָם לְקַבֵּץ גְּלוּתֵינוּ וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ
 סָבִיב הַנּוֹיִם וּנְפִיּוֹצוֹתֵינוּ בְּגַם מִירְכְּתֵי אֶרֶץ .
 וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרָחֵם וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית
 מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ
 אֶת קַרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ כַּמִּצְוָה עֲלֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ
 עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ כְּאָמֹר :
 וּבַיּוֹם שִׂמְחַתְכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרֵאשֵׁי
 תְדֻשְׁבֵּיכֶם וּתְקַעְתֶּם בְּחֲצֹצְרוֹת עַל עֲלֵתֵיכֶם וְעַל
 זְבָחֵי שְׁלָמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְזָכְרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם
 אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם כִּי אֶתָּה שׁוֹמֵעַ קוֹל שׁוֹפָר
 וּמֵאֲזִין תְּרוּעָה וְאִין דּוֹמָה לָךְ : בְּרוּךְ אַתָּה
 יי שׁוֹמֵעַ קוֹל תְּרוּעַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים :

רצה יי אלחינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את העבודה
 לדביר ביתך ואשי ישראל. ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותחי
 לרצון תמיד עבודת ישראל עמך :
 ותחזיקה עינינו בשביבה לציון ברחמים : ברוך אתה יי
 הפתור שבינתו לציון : מרים זינץ

מרים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם
 ועד. צור חיינו מנן ישענו אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר
 תהלתך. על חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו הפקודות
 לך. ועל נפיה שבעל יום עמנו ועל גפלאותיה וטובותיה שבכל
 עת. ערב ובקר וצהרים. המוב פי לא כלו רחמיה ורחמיהם
 כי לא תמו חסדיך מעולם קיינו לך :

ועל פלא יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד :
 וכתוב לחיים טובים כף בני בריתך :
 וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האל ישועתנו
 יעזרתנו סלה: ברוך אתה יי המוב שמך ולך נאה להודות :

לפי ברכת כהנים

למחה ולמפריץ	לשמים ולמוסף
שנים שלום טובה וברכה תן וחמד	רחמים עלינו ועל כל ישראל עמך .
צרכנו אבינו פלנו כאחד באור פניך פי באור	פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת
חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלוש .	אדון לכל השלום
ומוב כעיניך לכהן את עמך ישראל בכל עת בכל שעה בשלושה :	

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרִיָּמָה טוֹבָה
 נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֲשֵׂה
 הַשָּׁלוֹם: אֱלֹהֵי נַצּוּר וְכוּ'

סדר תשליך

פונ לילך לכהר שיש בו דנים חיים ושיקים מחוץ לעיר ולאומים מי אל
 כבוד וסי (ואם חל בשנים סולמים ביום ב' דל"ה) . ואכור לומר חמי אלך
 להשליך הסבירות:

מִי אֵל כְּמוֹךָ נוֹשֵׂא עוֹן וְעוֹבֵר עַל פְּשָׁע
 לְשָׂאֵרִית נִהְיֵתוּ לֹא הַחֲזִיק לְעַד אִפּוּ כִּי חָפַץ
 חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יִרְחַמְנוּ יִכְבּוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִשְׁלִיךְ
 בְּמַצּוּלוֹת יָם כָּל חַמְאָתָם: הִתְּנָן אִמֶת לַיַּעֲקֹב
 חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ מִימֵי
 קֶדֶם: מִן הַמַּצַּר קָרָאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בְּמַרְחֵב יְהוָה:
 יי לֹא לֹא אִירָא מַה יַּעֲשֶׂה לִּי אָדָם: יי לֹא בְּעוֹרֵי
 וְאֵנִי אִרְאֶה בְּשִׁנְאֵי: טוֹב לְחַסוֹת בְּיַי מִבְּטַח
 בְּאָדָם: טוֹב לְחַסוֹת בְּיַי מִבְּטַח בְּגִדִיבִים:

ואם כ' יאמר מזמור ל' רננו צדיקים בה' . ואם י' יאמר סמוק ז' : נכחנס

לֹא יִרְעוּ וְלֹא יִשְׁחִיתוּ בְּכָל הַר קָדְשִׁי כִּי
 מְלֶאכֶה הָאָרֶץ בַּעֲבֹת אֶת יי פְּמִים לִים מְבַטְחִים:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו אל עליון סכתך
 בייג מכילין דרחמי שתהא שעה זו עת רצון ותעלה לפניך
 בריאת ייג מכילין דרחמי שהפסיקים מי אל במזג המכוננים אל
 יג מדות אל רחום ורחון אשר קרינו לפניך באלו השגנו כל
 הפודות וצדופי שעות הקדושים היוצאים מהם וזווגי מדותיהן
 אשר אחת לאחת יגשו להמתיק את הדינין תקיפין ויבנו תשליך
 במצולות ים כל חטאתינו ותשפיע עלינו שפע ישועה ורחמים
 מהם וזכרנו לחיים מלך חפץ בחיים וכתבנו בספר החיים למענך
 אלהים חיים ונופה לתשובה עלאה כי ימינה משומה לקבל
 שבים וקרע רוע גזר דיננו ויקראו לפניך וזכירתנו ותאריך אפך
 עלינו לשובה אמן : יסור לנו וכו'

יהי רצון מלפניך על ידי הארת תקונים עתיקא קה"שא
 דעתיקין בועיר שבאריך יכבשו רחמיה את בעסה ויגלו רחמיה
 על מדותיה ותתנהג עמנו במדת הרחמים ותתן לנו חיים ארוכים
 ומופים בעסקי תורתך וקיום מצותיה לעשות רצונה בלבב שלם
 אמן וכו' יהי רצון :

סדר כפרות

נשחכא כפרתה בידי הים ים ולומר נפש תחת נפש ולומר כזה הלשון נשחכא
 בני אדם ישבי חשך וצלמות (אסירי עני'
 גברנא : יוציאם מחשך וצלמות ומוסרותיהם)
 ינתקו : אולים מקרה פשעם ומעונותיהם יתענו :

(אין שאמען פין סאדמ (אונג וייערע בינד יאועט ער צירייסיג)

סדר כפרות קב

קָד אָכַל הַתְּעֵבָה נִפְשָׁם וַיִּצְעוּ עַד שְׁעָרֵי כְּוֹת :
וַיִּזְעֻקוּ אֶל יְיָ בְּצַר לָהֶם מִמִּצּוֹקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם :
יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּרְפָּאֵם וַיִּמְלֹט מִשְׁחִיתוֹתֵם : יוֹדוּ
לַיְיָ חֶסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לְבָנֵי אָדָם : אִם יֵשׁ עָלָיו
מִלֵּאָה מְלִיץ אֶחָד מִנִּי אֶלְפָּה לְהַגִּיד לְאָדָם יִשְׁרוּזֵי :
וַיַּחַנְנוּ וַיֹּאמֶר פְּדֵהוּ (מִרְדַּת עֲשֵׁתוֹ) מִצְּאֵתִי כִפְרוּ :

פי שנקצב לכלמו יחמר בלשון הזה ג' פעמים :

זֶה חֲלִיפְתִּי . זֶה תְּמוֹרְתִּי . זֶה כְּפָרְתִּי . זֶה הַתְּרַנְּגוּל יִלֵּךְ
לְמִיתָה . וְאֲנִי אֶפְנֵס וְאֶלֶף לַחַיִּים שׁוֹבִים אֲרוֹכִים וּלְשִׁלּוֹם :

פי שנקצב לכלמו ולאחר כמו יחמר בלשון הזה ג' פעמים :

זֶה חֲלִיפְתָנוּ . זֶה תְּמוֹרְתָנוּ . זֶה כְּפָרְתָנוּ . זֶה הַתְּרַנְּגוּל יִלֵּךְ
לְמִיתָה . וְאֲנַחְנוּ נִפְנֵם וְנִלְךְ לַחַיִּים שׁוֹבִים אֲרוֹכִים וּלְשִׁלּוֹם :

פי שנקצב לזכר אחד יחמר בלשון הזה ג' פעמים :

זֶה חֲלִיפְתֶךָ . זֶה תְּמוֹרְתֶךָ . זֶה כְּפָרְתֶךָ . זֶה הַתְּרַנְּגוּל יִלֵּךְ
לְמִיתָה . וְאַתָּה תִּפְנֵם וְתִלְךְ לַחַיִּים שׁוֹבִים אֲרוֹכִים וּלְשִׁלּוֹם :

פי שנקצב לשנים או לשלשה זכרים יחמר בלשון הזה ג' פעמים :

זֶה חֲלִיפְתְּכֶם . זֶה תְּמוֹרְתְּכֶם . זֶה כְּפָרְתְּכֶם . זֶה הַתְּרַנְּגוּל יִלֵּךְ
לְמִיתָה . וְאַתֶּם תִּפְנְסוּ וְתִלְכוּ לַחַיִּים שׁוֹבִים אֲרוֹכִים וּלְשִׁלּוֹם :

פי שנקצב לנקים אחד יחמר בלשון הזה ג' פעמים :

זֹאת חֲלִיפְתֶךָ . זֹאת תְּמוֹרְתֶךָ . זֹאת כְּפָרְתֶךָ . זֹאת הַתְּרַנְּגוּלֹת
תִּלְךְ לְמִיתָה . וְאַתָּה תִּפְנְסֵנִי וְתִלְכֵנִי לַחַיִּים שׁוֹבִים אֲרוֹכִים וּלְשִׁלּוֹם :

(א) פון זייערע דריקונג (ב) פון זייערע פערדארבונג
(ג) איין רעכט (ד) לייו אים אויס (ה) אין גרוי (ו) מיין פערניפונג

לערבית לשחרית למזסף למנחה ודנעילה

מזוסף לחנחם ולנעילה כי שם יי אקרא רבו גדל לאלהינו :

אדני שפתי הפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי
יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל
חסדים טובים וקונה הכל ועוזר חסדי אבות ומביא גואל
לבני בניהם למען שמו בארצה :

זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים וכתבנו (לכסלם)
זכתמנו) בספר החיים למענה אלהים חיים :

מלך עזר ומושיע ומגן : ברוך אתה יי מגן אברהם :

אתה גבור לעולם אדני מתייה מתים אתה רב להושיע :

ככלכל חיים בהסד מתייה מתים ברחמים רבים שומך נופלים
ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישני עפר. מי כמוך
בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצטיח ישועה :
מי כמוך אב הרחמים. זוכר יצוריו לחיים
ברחמים :

ונאמן אתה להחיות מתים : ברוך אתה יי מתייה המתים :

אתה קדוש ושמה קדוש וקדושים בכל יום יהלוקה סלה :

ויבן תן פחדך יי אלהינו על כל מעשיך
ואימתך על כל מזה שבראת וייראוך כל
המעשים. וישתחוו לפניך כל הברואים ויעשו
בלם אגדה אחת לעשות רצונך בלבב עים .

כִּמוֹ שִׁידְעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֵטָן לְפָנֶיךָ עוֹ בְיָדְךָ
וְגִבּוֹרָה בְּיָמֶיךָ וְשִׁמְךָ נֹרָא עַל כָּל מַה שֶּׁבְרָאתָ:

וּבְבֵן תֵּן כְּבוֹד יְיָ לְעַמְּךָ תְּהִלָּה לִירְאֵיךָ וְתִקְוָה
מִזִּבְחֵי דְרוֹשָׁיִךָ וּפְתַחְזֵן פֶּה לְמִיחֲלִים דָּךְ. שְׁמַתָּה
לְאַרְצֶךָ. וְשִׁשְׁזֵן לְעִירְךָ. וְצִמִּיתָ קֶרֶן לְדָוִד עַבְדְּךָ.
וְעָרִיבֵת נֵר לְבֵן יִשְׂרָאֵל מְשִׁיחָךָ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

וּבְבֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׁמְחוּ וַיִּשְׂרִים יַעֲזֹזוּ.
וְחֲסִידִים בְּרַנָּה יִגִּילוּ. וְעוֹלָתָה תִקַּפֵּץ פִּיָּךְ.
וְכֵד הַרְשָׁעָה כִּלְהָ בְּעֵשֶׂן תִּכְלָה. כִּי תַעֲבִיר
מִמְּשַׁלֵּת זְרוֹן מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלֹךְ אַתָּה יְיָ לְבִדְךָ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ בְּהַר
צִיּוֹן מִשְׁבֵּן כְּבוֹדְךָ. וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָּׁךְ.
בְּכַתּוּב בְּדַבְּרֵי קְדֻשָּׁךְ. יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ
צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּתָהּ:

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנֹרָא שְׁמָךְ. וְאֵין אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֶיךָ
בְּכַתּוּב וַיִּגְבֶּה יְיָ צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ
נִקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּלֹךְ הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּתַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אֶהְבֵּת אוֹתָנוּ.
וְרַצִּיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקַדְּשָׁתָנוּ

בְּמִצּוֹתֶיךָ . וְקִרְבָּתָנוּ מִלִּפְנֵי לַעֲבוּדָתְךָ . וְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ :

וְהַתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (לפני השבת
תורה לקדשה ולמנוחה ואת יום) הַכַּפּוּרִים הַזֶּה
לְמַחֲיָה וְלִמְלִיחָה וְלִכְפָּרָה . וְלִמְחַל בּוֹ אֶת
כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זְכוֹר לִיציאת
מִצְרַיִם : (מוכר ומסני חטאינו*)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ . יַעֲלֶה וַיֵּבֵא וַיִּגְיַע
וַיִּבְרָא וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר וַיִּזְכֵּן

לְמוֹסֵף

(*) וּמִפְּנֵי חַטָּאֵינוּ גָּלֵינוּ בְּאַרְצָנוּ . וְנִתְרַחֲקָנוּ מֵעַל
אֲדַמְתָּנוּ . וְאִין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ
בְּבֵית בְּחִירְתְּךָ בְּבֵית הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא
שִׁמְךָ עָלָיו . מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלַּחַה בְּמִקְדָּשְׁךָ :
יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִכָּדָה
רַחֲמָן שֶׁתֵּשׁוּב וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים . וְתִבְנֶהוּ מְהֵרָה וְתִגְדַּל כְּבוֹדוֹ : אָבִינוּ
מִלִּפְנֵי כְבוֹד מְלִכּוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה וְהוֹפֵעַ
וְהַגָּשׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חַי וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין
הַגּוֹיִם וּנְפּוּצוֹתֵינוּ בְּגַם מִיִּרְפְּתֵי אֶרֶץ . וְהִבְיָאֵנוּ

תפלת יום כפור קד

וּפְקֻדוֹתֵינוּ וְזָכְרוּנוּ אֲבוֹתֵינוּ וְזָכְרוּנוּ מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד
עֲבָדְךָ . וְזָכְרוּנוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָׁה . וְזָכְרוּנוּ כָּל
עַמֶּה בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ . לַפְּלִיטָה לְטוֹבָה לְחַן
וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים
הַזֶּה : וּזְכְּרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה . וּפְקֻדוֹתֵנוּ בּוֹ

למוסף

לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרָנָה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדְּשֶׁךָ
בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קַרְבָּנוֹת
חֻבוֹתֵינוּ תְּמִידִים בְּסֻדְרָם וּמוֹסְפִים כְּהַלְכֹתָם :
וְאֵת מוֹסֵף יוֹם (לְשֵׁם וְאֵת מוֹסְפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה יוֹם)
הַכִּפּוּרִים הַזֶּה . נַעֲשֶׂה וּנְקַרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה
כְּמִצְוֹת רְצוֹנָה כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עֲלֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ
עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ כְּאָמֹר :

לְשֵׁם וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי
עֲשָׂרִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ : עֹלֹת שֶׁבֶת בְּשִׁבְתוֹ
עַל עֹלֹת הַתְּמִיד וְנִסְכָּה : (וְהָ קָרְבַן שֶׁבֶת וְקָרְבַן הַיּוֹם כְּאָמֹר) :
וּבַעֲשׂוֹר לַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה
לְכֶם וְעַנִּיתֶם אֶת נַפְשׁוֹתֵיכֶם כָּל מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ :
וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לְיֵי רִיחַ נִיחַח פֶּר בֶּן בָּקָר אֶחָד אֵיל
אֶחָד כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה שֶׁבַע תְּמִימִם יִהְיוּ לְכֶם :
וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם כְּמִדְּבַר שְׁלֹשָׁה עֲשָׂרִים

לְבָרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנו בּוֹ לְחַיִּים: וּבְדַבַּר יִשׁוּעָה
 וּרְחָמִים חַסֵּם וְחַנּוּן. וּרְחַם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו כִּי
 אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מִלֶּדֶת חַנּוּן וּרְחִים אַתָּה:
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחַל לְעוֹנוֹתֵינוּ בַּיּוֹם
 (לענין השבת הזה וביום) הַכֹּפְרִים הַזֶּה. מְחַה וְהַעֲבֵר
 פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. כְּאָמֹר אַנְכִי
 אַנְכִי הוּא מוֹחָה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִי וְחַטָּאתֶיךָ
 לֹא אֲזָכֹר: וְנֹאמֵר מְחִיתִי כְּעַב פְּשָׁעֶיךָ וְכַעֲנֵן
 חַטָּאתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי גִאֲלִתֶיךָ: וְנֹאמֵר כִּי
 בַּיּוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל
 חַטָּאתֵיכֶם לְפָנָי יְיָ תִטְהָרוּ: (לענין אלהיט ואלהי
 אבותינו רצה במנוחתנו) קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתַן חֶלְקֵנוּ
 בְּתוֹרָתֶךָ. שְׂבַעֲנוּ מִטּוֹבֶךָ וְשִׂמְחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ.

לְמִיּוֹם
 לְפָר וְשָׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵילָּה. וְעֶשְׂרוֹן לְכֶבֶשׂ וַיּוֹן
 כְּנֶסֶף. וְשָׁנֵי שְׁעִירִים לְכֹפֵר (כִּי וְשָׁעִיר לְכֹפֵר מִלֵּב
 חַטָּאת הַכֹּפְרִים) וְשָׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלְכַתְּם:

לענין ישׁיחו במלכותך שמרי שבת וקוראי ענג. עם מקדשי
 שביעי. כלם ישבעו ויתענגו מטובה. ובשביעי רצית בו
 וקדשתי. חמדת ימים אותו קראת. וזכר למעשה בראשית:
 אויא מחל לעונותינו וכו' רצה ומודים וכו'

(וְהִחַלְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שֶׁבֶת קִדְשָׁהּ וַיְנוּחוּ בִּי
 יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שָׁמַיָּה) וְטַהַר לְבַבְנוּ לְעַבְדֶּךָ בְּאַמֶּת
 בִּי אֶתְּהַ סִּלְחֵן לְיִשְׂרָאֵל וּמַחֲלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל
 בְּכָל הַיּוֹר וְדוֹר וּמִבְּלַעַדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל
 וְסוֹלֵחַ אֵלֹא אַתָּה : בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ מוֹחֵל
 וְסוֹלֵחַ לְעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלְעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל .
 וּמַעֲבִיר אֲשֵׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה . מֶלֶךְ עַל
 כָּל הָאָרֶץ מִקִּדְשֵׁי (הַשְּׁבֵת וְ) יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַכַּפָּרִים :
 רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלַתְּם . וְהִשָּׁב אֶת הָעֲבוּרָה
 לְדַבֵּיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל . וְתַפְלַתְּם בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה
 לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :

וְתַחֲזוּנָה עֵינֵינוּ בְּשִׁבְיָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים : בְּרוּךְ אַתָּה יי
 הַמַּחֲזִיר שְׁבִינָתוֹ לְצִיּוֹן : מוֹדִים וְיִגְדוּ

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם
 וָעֶד . צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לָּךְ וְנִסְמַר
 תְּהַלְתֶּךָ . עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ . וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקִדּוֹת
 לָּךְ . וְעַל נַפְשֶׁךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עַמְּנוּ וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְסוּבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל
 עֵת . עָרַב וּבִקֵּר וְצַהֲרִים . הַסּוֹבֵב בִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהִמְרַחֵם
 בִּי לֹא תַמוּ חַסְדֶיךָ מְעוֹלָם קִיַּינוּ לָּךְ :

וְעַל כָּלֵם יִתְפַּרֵּק וְיִתְרוּמַם שְׁמֶךָ מִלִּבְנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד :
 וְכָתוּב (לְנַעֲלָה וְחַתוּם) לְחַיִּים טוֹבִים כָּל
 בְּנֵי בְרִיתְךָ :

וְכָל הַחַיִּים יִדְוֶה מִלֵּה וַיְהִלְלוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ
וְעִזְרַתָּנוּ מִלֵּה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמֵּצֵא שְׁמֶךָ וְלֹךְ נֹאֵה לְהַדְרֹת: לְמִזְבֵּיכָ

לְכַסְרִים לְעֹסֵף לְמַחֵם וּלְכַסִּילֵם
שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרֻכָּה חֵן וְחֶסֶד | שְׁלוֹם רַב עַל
וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ . יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ
בְּרַכְנוּ אֲבִינֹנוּ כְּלָנוּ בְּאֶחָד בְּאֶזֶר פְּנִיָּה כִּי בְּאֶזֶר | תְּשִׁים לְעוֹלָם כִּי
פְּנִיָּה נָתַתְּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאֵהֱבֵת | אֶתָּה הוּא מֶלֶךְ
חֶסֶד וְצִדְקָה וּבְרֻכָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם . אֲדוֹן לְכָל הַשְּׁלוֹם
וְטוֹב בְּעִינֶיךָ לְכַבֵּד אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה בְּשְׁלוֹמָךְ:
בְּסֶפֶר חַיִּים בְּרֻכָּה וְשְׁלוֹם וּפְרֻנְסָה טוֹבָה
נִזְכֵּר וְנִכְתָּב (לְנֵעִילָה וְנִחְתָּם) לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשְׁלוֹם: בְּרוּךְ
אַתָּה יי עֹשֶׂה הַשְּׁלוֹם:

(יְהִי לְצִוּן אֲמַרִי פִי וְהַגִּיזֵן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי תוֹאֲלִי):

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תְּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלַּתָּנוּ
וְאֵל תִּתְּעַלֵּם מִתְחַנְּתָנוּ . שְׂאִין אָנוּ עֲזֵי פָּנִים
דִּקְשֵׁי עֲרָף לֹזֶמֶר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חַטָּאנוּ אֲבָל
אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חַטָּאנוּ:

אֲשַׁמְנוּ . בְּגַדְנוּ . גִּזְלָנוּ . דִּבְרָנוּ דְּפִיָּה: הָעֵוִינוּ .
הִרְשַׁעְנוּ וְדָנוּ . חֲמַסְנוּ . טַפְּלָנוּ: שָׂקָר: יַעֲצֵנוּ רַע .

(סְמִיר הָאֲבִין גִּירַעַם שְׁעַנְדְּלִיכֶּ רִיד (סְמִיר הָאֲבִין זִיךְ בְּעַהֶעֶפְס

תפלת יום כפור

ק

כַּוְנָנוּ . לְצַנּוּיָא . מְרַדְנוּ . נֶאֱצַנּוּיָא . סְרַרְנוּ . עֲוִינוּיָא .
 פְּשַׁעְנוּ . צַרְרָנוּיָא . קִשְׁיָנוּ עָרַף : רִשְׁעָנוּ . שְׁחַתְנוּ .
 תַּעֲבָנוּיָא . תַּעֲוִינוּיָא . תַּעֲתַעְנוּיָא : סְרַנּוּ מִמִּצּוֹתֶיהָ
 וּמִמִּשְׁפָּטֶיהָ הַמּוֹזִיִּים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ . וְאַתָּה צַדִּיק עַל
 כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי אִמַּת עֲשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ :
 מֵה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם . וּמֵה נִסְפַּר לְפָנֶיךָ
 שׁוֹכֵן עֲתָקִים . הֲלֹא כָּל הַנְּסֻתוֹת וְהַנְּגִלוֹת
 אַתָּה יוֹדֵעַ : לְנַעֲלִיָּה מִחֲסִינִי נָא אֶתָּה נוֹתֵן יָד *)

אַתָּה יוֹדֵעַ רְוִיָּה עוֹלָם . וְתַעֲלוּמוֹת סְתָרֵי כָּל
 חַי : אַתָּה תוֹפֵשֵׁם כָּל חַדְרֵי בָטָן וּבוֹתֵן כְּלִיּוֹת
 נֶלֶב . אֵין דְּבַר נֶעְלָם כִּכְדָּה . וְאֵין נִסְתָּר מִנְּגַד

לנעילה

* אַתָּה נוֹתֵן יָד לְפוֹשְׁעִים וַיִּמְנָה פְּשׁוּטָה
 לְקַבֵּל שָׁבִים . וְתַלְמִדְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְהַתְּוֹדוֹת
 לְפָנֶיךָ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן נַחְדָּלִי מִעֲשָׂקִי
 יִבְיָנוּ וְתִקְבְּלֵנוּ בְּתַשׁוּבָה עֲשִׂימָה לְפָנֶיךָ כְּאֲשֵׁים

(סמיר האבין גשפאט) סמיר האבין דר צארינט) סמיר האבין פֿרָקְרִימֵס
 (סמיר האבין דעם צווייטן גֿדְרִיקֵס) סמיר האבין פֿעֶראוֹנוֹוִירִדִיגֵס
 (סמיר האבין פֿעֶראִירֵס) סמיר זיינעק פֿעֶראִירֵס גִּיוֹאֲרִין (סדיא
 פֿעֶרבֶּאָרְנֶעֶנְהִיִּים) (די וּזְכָסֵס) סמיר זאלן זיך אפ האלטן (סמן רוֹיֵב

עִינֵיךָ : וּבָבוּ יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ . שְׂוֵה־סֶלַח לָנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ . וְתִמְחַל
 לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ . וְהִכְפֹּר לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ :
 עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֹנָם וּבְרָצוֹן :
 וְעַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ (א) הַלֵּב :
 עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִלִי דַעַת :
 וְעַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי (ב) שְׁפֹתַיִם :
 עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי וּבִסְתֵר :
 וְעַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרִיזוֹת :
 עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַבּוּר פֹּה :
 וְעַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמַרְמָה :
 עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהִרְהוּרֵי (ג) הַלֵּב :
 וְעַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאֵתִי (ד) רַעֵם :

לנעילה

בְּכִנְיֹתוֹחִים (א) לְמַעַן דְּבַרְיָה אֲשֶׁר אֶכְרַפֵּי . אִין קִין
 לְאֲשֵׁי חוֹבוֹתֵינוּ וְאִין מִסְפָּר לְגִיתוֹחֵי אֲשַׁמְתָנוּ
 וְאִתָּהּ יוֹדַע שְׁאֲתֵרִיתָנוּ רַמָּה וְתוֹלַעָה (ב) לְפִיכָה
 הַרְבִּיתְ סְלִיתָנוּ . מָה אָנוּ מָה חֵינּוּ מָה חִסְדָנוּ

(א) מִיִּם דִּי שְׁמַרְקִיִּם (ב) מִיִּם דְּעַם כִּיִּדּוֹן (ג) מִיִּם דְּעַם כְּרַאכְסָן (ד) מִיִּם
 דְּעַם בְּעַסְרִיגִין (א) אִיִּין טַעֲלָן (א) אֹגוּ וְיִי כִי לְבַלִּיכַע אֶפְפָּר (ז) אֹגוּ וְעַרְסִים

על חטא שחטאנו לפניך ביהוי פה :
 ועל חטא שחטאנו לפניך בועידתם זנות :
 על חטא שחטאנו לפניך בזדון ובשננה :
 ועל שחטאנו לפניך בזלזול הזרים ומורים :
 על חטא שחטאנו לפניך בהזקיד :
 ועל חטא שחטאנו לפניך בהלול השם :
 על חטא שחטאנו לפניך בטפשות פה :
 ועל חטא שחטאנו לפניך בטמאת שפתים :
 על חטא שחטאנו לפניך ביצר הרע :
 ועל שחטאנו לפניך ביודעים ובלא יודעים :
 ועל כלם אלוה סליחות . כלח לנו . מחל לנו . פפר לנו :

לנעילה

מה צדקנו מה ישענו מה כחנו מה גבורתנו מה
 נאמר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו הלא כל
 הגבורים כאין לפניך ואנשי השם קלא היו
 וחכמים כבלי מדע ונבונים כבלי העפל כי רוב
 מעשיהם יהו וימי חייהם הבל לפניך ומותר
 האדם מן הבהמה אין כי הבל הבל :

(א) מים דיא בעששים ונג אדשר פערזאמלונג (ב) מים מוסווילינג
 (ג) מים דעם פערזאכמן (ד) עלטערן (ה) אג לעהרער (ו) מים נארעשקייט

על חטא שחטאנו לפניך בכפת^(א) עליהד :
 ועל חטא שחטאנו לפניך בכחש^(ב) ובכזב :
 על חטא שחטאנו לפניך בלשון הרע :
 ועל חטא שחטאנו לפניך בלצון^(ג) :
 על חטא שחטאנו לפניך במשא^(ד) ובמתן :
 ועל חטא שחטאנו לפניך במאכל ובמשותה :
 על חטא שחטאנו לפניך בנפש^(ה) ובמרבית :
 ועל חטא שחטאנו לפניך בנטייתו^(ו) גרון :
 על חטא שחטאנו לפניך בשקורי^(ז) עין :
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשׁיח שפיתוינו :
 על חטא שחטאנו לפניך בעינים רמות :
 ועל חטא שחטאנו לפניך בעזות מצח :

ל ט ע י ל ה

אמה הברלה אנש בראש ופיריהו לעמוד
 לפניך . כי מי יאמר לה מה תפעל ואם יצדק
 מה יתן לה : ויתמן לנו יי אלהינו באהבה את
 חם (ביחיד לנו מזכיר של שנים) (צום) הכפרים הזה . קץ ומחילה
 וסליחה על כל עונותינו למען נחדל מעשק ידינו

(א) מים איין האנד פון שוחד נעמען (ב) מים ליגוי (ג) מיט שפאטונג (ד) אין
 האנדל (ה) אין פראצענט (ו) מים דעם אויס שטרעקן (ז) מים דעם ווינקען

ועל כלם אלוה סליחות . סלח לנו . מחל לנו . בפך לנו :
 על הטא שחטאנו לפניך בפריקת עולת :
 ועל הטא שחטאנו לפניך בפלילות :
 על הטא שחטאנו לפניך בצדית : רע :
 ועל הטא שחטאנו לפניך בצרותי : עין :
 על הטא שחטאנו לפניך בקלות : ראש :
 ועל הטא שחטאנו לפניך בקשיות ערף :
 על הטא שחטאנו לפניך ברציצת : רגלים להרע :
 ועל הטא שחטאנו לפניך ברכילות :
 על הטא שחטאנו לפניך בשבועת שוא :
 ועל הטא שחטאנו לפניך בשנאת חנם :

לנעילה

ונשוב אליה לעשות תקי רצונה בלבב שלם :
 ואתה ברחמיה הרבים רחם עלינו כי לא תחפוץ
 בהשתתת עולם . שנאמר דרשו יי בהמצאו קראהו
 בהיותו קרוב : ונאמר יעזוב רשע דרכו ואיש און
 מהשבותיו וישב אל יי וירחמהו ואל אלקינו כי
 ירבה לסלוח : ואתה אלוה סליחות חנון ורחום

(מיט דעס אראש וואר פונג נאטס יאד) מיט דעס פאלשריכטן (מיט
 דעם לוגננד) מיט די ביינהייט (מיט לייכטונג וניקייט) מיט דעם לייפן

על חטא שחטאנו לפניך בתשובתנו יד :
 ועל חטא שחטאנו לפניך בתמחוני (לבב :
 ועל כלם אלוה סליחות . סלח לנו . מחל לנו . פטר לנו :
 ועל חטאים שאנו חייבים עליהם עולה :
 ועל חטאים שאנו חייבים עליהם הטאת :
 ועל חטאים ש"ח עליהם קרבן עולה ויורד :
 ועל חטאים ש"ח עליהם אשם ודאי ותלווי :
 ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מפת מרדותי :
 ועל חטאים ש"ח עליהם מלקות ארבעים :
 ועל חטאים ש"ח עליהם מיתה בידי שמים :
 ועל חטאים שאנו חייבים עליהם כרת וערירי :
 ועל חטאים ש"ח עליהם ארבע מיתות בית דין :

לְשׁוּבָה

ארך אפים ורב חסד ואמת ומרבה להיטיב ורוצה
 אמה בתשובת רשעים ואין אמה חפץ במיתתם
 שנאמר אמר אליהם חי אני נאם אדני יהוה אה
 אהפץ במות הרשע פי אם בשוב רשע מדרכו
 ותיח . שובו שובו מדרכיכם הרעים ולמה תמותו

ס"ט די ליי הונג . בעלשעפטונג די פערשומלונג (אונ
 אין אשם תלוי (אונאלטיגע שלע (אונ איינזאם צו ויין אן קינד

סְקִילָה . שְׂרָפָה . הָרַג . וְחִנְקָה) . עַל מִצְוֹת
 עָשָׂה וְעַל מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה . בֵּין שֵׁשׁ בָּהֶם קוּם
 עָשָׂה . וּבֵין שְׁאִיִּן בָּהֶם קוּם עָשָׂה . אֶת הַגְּלוּיִם
 לָנוּ וְאֶת שְׂאִינֵם גְּלוּיִם לָנוּ . אֶת הַגְּלוּיִם לָנוּ
 כְּכֹר אֲמִרְנוּם לְפָנֶיךָ . וְהוֹדִינוּיָךְ לָךְ עֲלֵיהֶם . וְאֶת
 שְׂאִינֵם גְּלוּיִם לָנוּ לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וַיְדוּעִים .
 כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר הַנְּכַתְרוֹת לֵי אֱלֹהֵינוּ . וְהַנְּגַלֹּת
 לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם . לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דְּבָרֵי
 הַתּוֹרָה הַזֹּאת : כִּי אַתָּה סֹלַחן לְיִשְׂרָאֵל וּמַחֲלֵן
 לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל הַזֶּר וְדוֹר וּמִבְּלַעַדֶיךָ אִין
 לָנוּ מִלֶּךְ מוֹחֵל וְסוֹלַח אֱלֹהֵי אֲתָה :

בֵּית יִשְׂרָאֵל : וְנֶאֱמַר הַחֲפִיץ אַחֲפִיץ) מוֹת רִשְׁעֵי
 נֶאֱמַר אֲדֹנָי יְהוִה הֲלוֹא בְּשׂוֹבוֹ מִדְּרָכָיו) וְחַיָּה :
 וְנֶאֱמַר כִּי לֹא אַחֲפִיץ בְּמוֹת הַמֵּת נֶאֱמַר אֲדֹנָי יְהוִה
 וְהַשִּׁיבוּיָ) וְחַיָּה) . כִּי אַתָּה סֹלַחן לְיִשְׂרָאֵל וּמַחֲלֵן
 לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל הַזֶּר וְדוֹר וּמִבְּלַעַדֶיךָ אִין
 לָנוּ מִלֶּךְ מוֹחֵל וְסוֹלַח (אֱלֹהֵי אֲתָה) :

(אֵינוֹן וְהַרְגִּין) אֵינוֹן מִיר הָאֲבִין בַּעֲקֵנָם (בַּאֲגֵר אֵיךְ דַּס
 יִשְׂרָאֵל וַיִּין שְׁלַעֲכַסֵּז וְעוֹנֵי) אֵינוֹן קִטְרֵם זֶךְ וְיִדֵּר (אֵינוֹן בְּלִיַּבִּם לַעֲמֵן

אלהי עד שלא נוצרתי איני כדאי ועבשו
 שנוצרתי כאלו לא נוצרתי. עפר אני בחיי.
 קל וחמר במיתתי. הרי אני לפניך ככלי מלא
 בושה וכלמה. יהי רצון מלפניך יי אלהי
 נא אלהי אבותי שלא אהטא עוד. ומה שחטאתי
 לפניך מרק ברחמיך הרבים. אבל לא על ידי
 יסורים וחללים רעים: אלהי נצור וכו'

הזכרת נשמות

ניצל והחונן של פכה ויום נ' לשנובות ושמני עלום קודם שמניסין
 הכ"ס להיכל מזכירין נשמות:

בכבוד נשמת הלז חומרים זס:

יזכור אלהים נשמת אבי מורי (פביס) שהלך לעלמו בעבו
 שאני נודר צדקה בעדו בשכר זה תהא נפשו צרורה בצרור
 החיים עם נשמות אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולא
 ועם נשמות שאר צדיקים וצדקניות שבגן עדן ונאמר אמן:

בכבוד נשמת הלז חומרים זס:

יזכור אלהים נשמת אמי מורתי (פביס) שהלכה לעולמת
 בעבור שאני נודר צדקה בעדה בשכר זה תהא נפשה צרורה
 בצרור החיים עם נשמות אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל
 ולא ועם נשמות שאר צדיקים וצדקניות שביעדן ונאמר אמן:

בכבוד נשמת הלז חומרים זס והקרובים חומרים זס:

יזכור אלהים נשמת אבי ואמי וקני וקנותי דודי ודודתי

אחי ואחיותי בין מצד אבי בין מצד אמי שהלכנו לעולמכם בעבור
שאני נודר צדקה בעדם ובשכר זה תהיינה נפשותם צרות
בצורר החיים עם נשמות אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל
ולאה ועם שאר צדיקים וצדקניות שבגן עדן ונאמר אמן :

תבור אלהים נשמת (סניי) ונשמת כל קרובי וקרובתי הן
מצד אבי והן מצד אמי הן שהימתו הן שנדרגו הן שנשחמו
ושנשרפו ושנסבעו ושנחנקו על קדוש השם בעבור שאתן
צדקה בעד הזכרת נשמותיהם ובשכר זה תהיינה נפשותם צרות
בצורר החיים עם נשמות אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל
ולאה ועם נשמות שאר צדיקים וצדקניות שבגן עדן ונאמר אמן :

סדר עירובי תבשילין

אמרו חכמים אין יום מכין לשנה פ"כ כחל יום כי' או ניום ר'
יקח במיום הפסח המוכן לכבודם שהיום של שנה או לסודס ג' הואיל
והזמן למנוח ה' יעשה צו מנוח אזנים ובס יקח הנשיל חסון עמו כנון בשר
או דג ויסן ביד אחר נזכר על ידו לכל קהל ויאמר אני כוזבה לכל מי
שירצה לזכות ולסמוך על עירוב זה ומי שזכר ססל ניש
ינניס ספת ולאחר כד יקח הזוכה ויכיר :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו על מצות ערוב :
בדין יהא ערא לנא לאפווי ולב'שולוי ולאטמוני
ולאדלוקי ערנא ולתקנא ולמעבד כל צרכנא
מיזמא טבא לשבתא לנא ולכד ישנאל הדרים
בעיר הזאת :

סדר ברכות נחול חומיים על נהרות בבל וניסו סליח בן סחנון אושרי
שיר המעלות כשזב הי וכו' :

הַגְּבִי מִכֶּן וּמִזֶּן לְקִים כְּצוֹת עֲשֵׂה שֶׁל בְּרַכַּת הַמִּזֶּן שְׁנֵאמַר
וְאָכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ וּבְרַכַּת אֵת יי אֱלֹהֶיךָ עַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר
נָתַן לָךְ : לְשֵׁם יְחִוֵּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשָׂכֵנִיתִיה עַל יַדֵי הַהוּא
סְבִיר וְנַעַלְם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל :

יחיד אינו אומר ברוך הוא וברוך שמו :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַזֶּה אֵת
הָעוֹלָם כֹּל בְּטוֹבוֹ בְּחֵן בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים הוּא נוֹתֵן
לָחֵם לְכֹל בְּעֹר פִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ . וּבְטוֹבוֹ הַגְּדוֹל
הַמִּיד לֹא חֶסֶד לָנוּ וְאֵל יַחֲסֵר לָנוּ מִזֶּן לְעוֹלָם וָעֶד .
בְּעָבוֹר שְׂמֵו הַגְּדוֹל פִּי הוּא אֵל זֶן וּמְפָרְנֵם לְכֹל
וּמַטִּיב לְכֹל וּמְכִינֵם מִזֶּן לְכֹל בְּרִיזֵתוֹ אֲשֶׁר בָּרָא :
בְּרוּךְ אַתָּה יי הַזֶּן אֵת הַכֹּל :

נִזְדַּהֵי לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאַבּוֹתֵינוּ
אֶרֶץ חֶמְדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה וְעַל שֶׁהוֹצַאתָנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עַבְדִּים וְעַל
בְּרִיחֶךָ שֶׁחֶתַּמְתָּ בְּבִשְׁרָנוּ וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְּמַדְתָּנוּ
וְעַל חֻקֶּיךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ וְעַל הַיּוֹם חַן וְחֶסֶד שֶׁחִוַּנְתָּנוּ

(וועלכער ער שפייזט ג) האט גיט גיפּעלט ג) אונ ער ברייט אן
יאכיד דאנקען י) וואס דוא האסט אונז בעקאנט געמאכט

ועל אכילת מזון שאתה זן ומברנס אותנו תמיד
בכל יום ובכל עת ובכל שעה :

בהנכם ובהנכם יאמר כאן על הנסים

ועל הכל יי אלהינו אנהנו מודים לך ומברכים
אודך ותברך שמך בפי כל חי תמיד לעולם ועד .
כפתוב ואבלת ושבעתם) וברכה את יי אלהיך על
הארץ הטובה אשר נתן לך : ברוך אתה יי על
הארץ ועל המזון :

רחם יי אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים
עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מלכות בית דוד
משיחך ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך
עליו. אלהינו אבינו רענו) זוננו פרנסנו וכלכלנו
והרוחנו) והרוח לנו יי אלהינו מהרה מכל צרותינו.
ונא אל תצריכנו יי אלהינו לא לידי מתנת בער
נדם ולא לידי הוואתם פי אם לידך המלאה
הפתותה הקדושה והרחבה שלא נבושן לא נפלים)
לעולם ועד :

(עם רצה והחלצנו) יי אלהינו במצותיך ובמצות יום השביעי

השבת הגדול והקדוש הזה פי יום זה גדול וקדוש הוא לפניך

(אנו ווען דוא וועסט זאם זיין) (שפיו אנו) (אנו פערפרייט

אנו) (מיד זאלין נים פערשעמט ווערין) (אנו שטארק אנו

לשבת (ב) בולגונח בו באהבה קמצות רצונה וברצונה הניחה לנו
 יי אלהינו שלא תהא צרה ויגון ואנחה ביזם מנוחתנו . והראנו
 יי אלהינו בנחמת ציון עירך ובבנין ירושלים עיר קדשך פי
 אתה הוא בעל הישועות ובעל הנחמות :

ברוך ויזם ורחימ ורחימ ורחימ כחן יעלה ויבא ונשגב יאמר אחר רשם:

ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו :

ברוך אתה יי בונה ברחמי ירושלים . אמן :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם האל אבינו

מלבנו אדירנו בוראנו בואלנו יוצרנו קדושנו

קדוש יעקב רוענו (רועה ישראל המלך הטוב

והמטיב לכל שבכל יום ויום . הוא המטיב . הוא

מטיב . הוא ייטיב לנו . הוא גמלנו . הוא גמלנו .

הוא יגמלנו לעד לחן ולחסד ולרחמים ולרוח הצלה

והצלה ברכה וישועה נחמה פרנסה וכלכלה

ורחמים וחסדים ושלום וכל טוב ומכל טוב לעולם

אל יחסרנו : הרחמן הוא ימלוך עלינו לעולם ועד :

הרחמן הוא יתברך בשמים ובארץ : הרחמן הוא

ישתבח לדור דורים ויתפאר בנו לעד ולנצח

נצחים ויתהדר בנו לעד ולעולמי עולמים : הרחמן

הוא יפרנסנו בכבוד : הרחמן הוא ישבור עלנו

סדר ברכת המזון קיב

מעל צוארנו והוא יוליכנו קוממיות לארצנו :
הרחמן הוא ישלח לנו ברכה מרבה בבית הזה
ועל שחן זה שאכלנו עליו : הרחמן הוא ישלח לנו
את אליהו הנביא זכור לטוב ויבשר לנו בשורות
טובות ישועות ונחמות : הרחמן הוא יברך את
(אבי מורי) בעל הבית הזה ואת (אמי מורתיו)
בעלת הבית הזה. (ואם כול נשוי יאמר הרחמן הוא יברך
אותי ואשהי וזרעי). אותם ואת ביתם ואת זרעם
ואת כל אשר להם אותנו ואת כל אשר לנו כמו
שנתברכו אבותינו אברהם יצחק ויעקב בכל
מכל כל בן יברך אותנו כלנו יחד בברכה שלמה
ונאמר אמן :

בפרום ילפדו עליו ועלינו זכות שתהא למשכרת
שלום ונשיא ברכה מאת יי יצדקה מאלהי ישענו
ונמצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם :

יום הרחמן הוא ינחילנו יום שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים :
יום הרחמן הוא יחדש עלינו את ההדש הזה לטובה ולברכה :
יום הרחמן הוא ינחילנו יום שכלו טוב :

יום הרחמן הוא יחדש עלינו את השנה הזאת לטובה ולברכה :
יום הרחמן הוא יקים לנו את סכת דוד הנוספת :

הַרְחַמֵּן הוּא יִזְכְּנוּ לְיָמוֹת הַמְּשִׁיחַ וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם
הָבֵא : כְּחֹל מְגִדֹּל (כְּרִיחַ וּשְׁבַת וְיוֹשֵׁט וְחוּה"מ אֹמְרִים
מְגִדֹּל) יִשְׁוֹעוֹת מִלִּפְנֵי וְעֲשֵׂה חֶסֶד לְמַשִּׁיחוֹ לְדָוִד
וְלִזְרַעוֹ עַד עוֹלָם : עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה
שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

יִרְאוּ אֶת יי קִדְשׁוֹ בִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאוֹ : כְּפִירִים רָשׁוּ
וְרַעְבוּ וְדוֹרְשֵׁי יי לֹא יִהְיוּ כָּל טוֹב : הַדָּוִד לֵי כִי טוֹב כִּי לְעוֹלָם
חֶסֶדוֹ : פִּתַּח אֶת יָדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן : בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר
אֲשֶׁר יִבְסַח בְּיָי וְהִיָּה יי כְּבַמַּחֲוֹ : נַעַר הַיִּיְתִי נִסְזָקְנָתִי וְלֹא
דָּאִיתִי צָדִיק נֶעֱזֵב וְרַעַו מִבְּקֶשׁ לֶחֶם : יי עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יי יִבְרַךְ
אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם :

סדר ברכות הנהנין

עַל דְּבַר טָהוֹם חוֹכֵל אִזּוּ טוֹמֵם אִם לֹא הוּא דְבַר מוֹכֵס לְרִיךְ לְגִין עֲלֵיו מִקֹּדֶם אֲנִי
בְּרַכָּה אַחֲרֹנָה אֵין לְכַרְךָ חֶלֶל אִם הִכַּל כֹּזֵית (טְהוּחַ כְּחַזִּי זִילָה) אִזּוּ טַמֵּה רִבִּיעִים
(טַמֵּה כְּבִילֵם וּמַמְלָה) אֲבַכְהֵם טַמֵּה טְרוּחַ תִּנְהַ תְּלִילָה זְדֻמַּת . מִכִּי יֵשׁ לִיזְהַר פִּיעֻפֵּם
אִזּוּ טַחֲוֹם תְּכֹזִים אִזּוּ רִבִּיעִים :

כָּל מִיָּו בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרִי הַגִּזְמֵן :
כָּל פִּלְחֵם בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ :
כָּל מַמְלֵל מַחֵי מִיָּו דָּגוּ בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱמִיָּה בּוֹרֵא מִיָּו מְזוֹנֹת :
כָּל כֵּל פִּירִי סִמּוּ בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרִי הָעֵץ :
כָּל פְּרִי הַחוֹמֵם בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרִי הָאֲדָמָה
כָּל כֶּסֶף וְדָגִים זִילָם וְנִבְנִיָּה כְּשִׁיחַן וּמַסְרִיֹּם וְכֹדֻמָּה נִסְ כָּל הַמַּקְסִים חוּץ מִיָּו אֲחֻרִים
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֵבֵל נִהְיָה בְּדַבְּרוֹ :

פרקי אבות

לכבוד על אחר ספח מסחילין נומר פרקי אבות עד ל"ה :

כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא.
 עבאמר ועמד כלם צדיקים לעולם יירשו
 ארץ נצרה (מטעני) מעשה ידי להתפאר :

פרק ראשון

א משה קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע
 ויהושע לזקנים וזקנים לנביאים ונביאים מסרוה
 לאנשי כנסתו הגדולה. הם אמרו שלשה דברים
 הוו מתונים (י) בדיון והעמידו תמידים הרבה ועשו
 סיג (י) לתורה : ב שמעון הצדיק היה משיריו
 כנסת הגדולה. הוא היה אומר על שלשה דברים
 העולם עומד על התורה ועל העבודה ועל גמילות
 חסדים : ג אנטינוס איש סוכו (י) קבל משמעון
 הצדיק הוא היה אומר (י) תהיו כעבדים המשמשין
 את רב ע (י) כנת (י) לקבל פרס (י) אלא הוו כעבדים
 המשמשין את הרב שלא על כנת לקבל פרס ויהי
 מורא שמים עליכם : ד יוסי בן יעור איש צרדה

(א) אין צווייג (ב) איינע פלאנצונגען (ג) דיא פערזאמלינג (ד) איר זאלס
 ויין גלאסן גווארדנס (ה) איין צאם (ו) סון די איבער גיבל בענע (ז) סון
 קרם סוכו (ח) וועלכע עס בעדינען (ט) מיט דעם בעדינג (י) גי צאלס

ויוסי בן יוחנן איש ירושלים קבלו מהם . יוסי בן
 יועזר איש צרדה אומר יהי ביתך בית ועד
 לחכמים נהני מתאבק^(ב) בעפר רגליהם והני שותה
 בצמא את דבריהם : ה יוסי בן יוחנן איש ירושלים
 אומר יהי ביתך פתוח לרוחה^(ג) ויהיו עניים בני
 ביתך ואל תרבה שיחה^(ד) עם האשה באשתו אמרו
 קל וחמר באשת חברו . מפאן אמרו חכמים כל
 המרבה שיחה עם האשה גורם^(ה) רעה לעצמו
 ובוטל מדברי תורה וסופו יורש גיהנם : ו יהושע בן
 פרחיה ונמאי הארכלי קבלו מהם . יהושע בן
 פרחיה אומר עשה לך רב וקנה לך חבר והני דן
 את כל האדם לכף זכות : ז נתאי הארכלי אומר
 הרחק משכן רע ואל תתחבר לרשע ואל תתיאשו^(ו)
 מן הפורענות : ח יהודה בן שבאי ושמעון בן עטח
 קבלו מהם . יהודה בן שבאי אומר אל תעש עצמה
 בעורביה^(ז) הדינין וכשיהיו בעלי הדין עומדים לפניך
 יהיו בעיניך פרשעים וכשנפטרים^(ח) מלפניך יהיו
 בעיניך כזבאין כשקבלו עליהם את הדין :

(א) אין פירוש מלונג (ב) בעשמיב זיקי (ג) אינדר פריים (ד) רייד (ה) ברינגם
 ש מיט (ז) דעם וואגשאל (ח) אונג זאלסט זיך גיט ארויס מאכט אויב
 דא פוענים וואס גרייסן צו פוענות (אונג ווען זיי גייען אויעק

וְשִׁמְעוֹן בֶּן שִׁטְחַ אֹמֵר הָיוּ מְרַבֵּה לַחֲקוֹר אֶת
 הָעֵדִים וְהָיוּ זֶהִיר בְּדַבְרֵיהֶּ שְׂמָא מִתּוֹכֶם יִלְמְדוּ
 לְשִׁקְרָהּ: י' שְׁמַעְיָה וְאַבְטַלְיוֹן קִבְּלוּ מֵהֶם. שְׁמַעְיָה
 אֹמֵר אֶהֱב אֶת הַמְּלָאכָה וְשִׁנְא אֶת הַרְבָּנוֹת וְאַל
 תִּתְוַדְעֵי (לְרִשׁוֹת*) : י"א אַבְטַלְיוֹן אֹמֵר חֲכָמִים
 הִזְהָרוּ בְּדַבְרֵיכֶם שְׂמָא תַחֲבוּבוּ תּוֹבֵת גְּלוֹת וְתִגְלוּ
 לְמָקוֹם מַיִם הַרְעִים וַיִּשְׁתְּנוּ הַתְּלַמִּידִים הַבָּאִים
 אַחֲרֵיכֶם וַיִּמּוֹתוּ וְנִמְצָא שֵׁם שְׂמַיִם מִתְחַלֵּל: יב הַלֵּל
 וְשִׂמְאֵי קִבְּלוּ מֵהֶם. הַלֵּל אֹמֵר הָיוּ מִתְּלַמִּידָיו שָׁל
 אֶהְרֵן אֹהֶב שְׁלוֹם וְרוֹדֵף שְׁלוֹם אֹהֶב אֶת הַבְּרִיּוֹת
 וּמְקַרְבֵּן לַתּוֹרָה : יג הוּא הָיָה אֹמֵר נְגִידֵי (שְׂמַאֲד)
 אֲבָד שְׂמָה וְדָלָא מוֹסִיף: (יִסְרָף) וְדָלָא יִלְיָף: (קִטְרָאֲד)
 תִּיב וְדָא שְׁתַּמְשׁ בְּתַנְאֵי: (תִּלְרָף): יד הוּא הָיָה אֹמֵר
 אִם אֵין אָנִי לִי מִי לִי וּכְשֶׁאֲנִי לְעַצְמִי מָה אָנִי וְאִם
 לֹא עֲבָדְשׁוּ: (אִימְתִי): טו שְׂמַאֲד אֹמֵר עֲשֵׂה תּוֹרָתְךָ
 קִבְּעֵי: אִמּוֹר מַעַט וְעֲשֵׂה הַרְבֵּה וְהָיוּ מִקְבֵּל אֶת כָּל

(ח) אֲשֶׁר עָדוֹת צוֹ וְאֲנִין (ט) אֲנוּן זְאֵלְמִס זִיךְ גִּיס בַּעֲקָאֲנִס מֵאֲבִין
 (י) וְעוֹן אִיִּין מַעַנְשׁ וְוִיל צוֹ גְרוֹיִס מֵאֲבִין (יא) דַּעַס נֵאֲמִן וַיִּנְעַס (יב) אֲנוּן
 וְעוֹן עַר מַעַרְס גִּיס צוֹ לַעֲרֵן (יג) פִּתְנַעַסְס שַׁר (יד) אֲנוּן וְעוֹן עַר לַעֲרֵנִס
 גִּיס (טו) דַּעַס סוֹיִס (טז) אִיִּיב דַּעַס קְרוּן פִּין דַּעַר תּוֹרָה (יז) גִּיִּיס שַׁר גִּיךְ
 אֲוֹרַעַס פִּין דַּעַר חַעֲלִס (יח) אִיִּצְעַר (יט) וְעוֹן (כ) פִּאֵר אִיִּין הִיִּיסִס וְאִךְ

(*) שָׂרִיס חַעֲלִיס מֵלִיִּיס מִלִּד חַעֲרַךְ

הָאָדָם בְּסִבְרָה פָּנִים יְפוֹת: שִׁי רַבֵּן גַּמְלִיאֵל הֵקֵה
 אוֹמֵר עֲשֵׂה לָּךְ רַב וְהִסְתַּלַּקְתָּ מִן הַסֶּפֶק וְאֵל תִּרְבֶּה
 לְעִשְׂרֵי אִמְרוֹת: יי שְׁמַעוֹן בְּנֵי אוֹמֵר כָּל יְמֵי
 גְדֻלָּתוֹ בֵּין הַחֲכָמִים וְלֹא מִצְאָתִי לְגוֹף טוֹב
 מִשְׁתִּיקָהוּ. וְלֹא הַמְדַרְשׁ עֵקֶר אֱלֹא הַמַּעֲשֵׂה
 וְכֹל הַמְרַבֶּה דְבָרִים מֵבִיא חֵטָא: יי רַבֵּן שְׁמַעוֹן
 בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר עַל עֲלֻשָׁה דְבָרִים הַעוֹלָם קָיָם
 עַל הָאֵמֶת וְעַל הַדִּין וְעַל הַשְּׁלוֹם שֶׁנֶּאֱמַר אֵמֶת
 וּמִיִּפְטַט שְׁלוֹם שִׁמְטוֹ בְּשַׁעֲרֵיכֶם:

רבי חנניא בן עקשיא אוֹמֵר רְצָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לִזְבֹּחַ
 אֵת יִשְׂרָאֵל לְפִיכֶךָ הִרְבָּה לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת שֶׁנֶּאֱמַר יי חֲפֹץ
 לַמִּצְוָה צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיֵּאדָר: עֲלִינוּ קַי

פרק שני

כל ישראל וכו' א רבי אוֹמֵר אִיזוּ הִיא דְרָךְ יִשְׂרָאֵל שִׁיבוֹרָה לֹא
 הָאָדָם כָּל שֶׁהִיא תִפְאָרֶת עֲשֵׂה וְתִפְאָרֶת לֹא מִן
 הָאָדָם. וְהוּי זְהִיר בְּמִצְוֵה קְלָה בְּבַחמֹרָה שְׁאִין
 אֵתָה יוֹדֵעַ מִתֵּן עִכְרוֹן שֶׁל מִצְוֹת. וְהוּי מְחַשֵּׁב

(א) מים איין פרייליכען פנים (ב) וועססו זיך פערטיירן (ג) צו נעבן
 מעשר (ד) שאצענדיג (ה) בן איד ערצוינין גיווארין (ו) פון שתייגין
 טבעשטעהט (ז) אין אייערע שטעט (ח) ער זאל זיך אויס ערוויילן

אבות פרק שני

הפסדה) מצוה פנגד עברה ושכר עברה פנגד
 הפסדה. הספדה) בשלשה דברים ואין אהה
 בא לידי עברה. דע מה למעלה ממה עין רואה
 ואין שומעת וכל מעשיה בספר נכתבים: ג רבן
 נמריאל בנו של רבי יהודה הנשיא אומר יפה
 תלמוד תורה עם דרך ארץ שיגיעת) עניהם
 משכחת) עון. וכל תורה שאין עמה מלאכה סופה
 בט"ה וגוררת) עון. וכל העוסקים עם הצבור
 יהיו עוסקים עמהם לשם שמים שזכות אבותם
 מסייעתם) וצדקתם עוזרת לעד ואתם מעלה
 אני עליכם שכר הרבה באפו עשיתם: ג הוה
 זהירין ברשותי) שאין מקרבין לו לאדם אלא
 לצרה עצמן. נראין) באוהבין בשעת הנאתן
 ואין עומדין לו לאדם בשעת דתקוף: ד הוא היה
 אומר עשה רצונו פרצונה כדי שיעשה רצונה
 ברצונו. בטל רצונה כפני רצונו כדי שיבטל
 רצון אחרים כפני רצונה: ה הלל אומר אל תפרוש
 מן הצבור ואל תאמין בעצמך עד יום מותך ואל

* דעם שארין) בעשראבס) ויארום די ביהע) ומאבס פערנעסין
 טאונ זי צירט צו) וועט זיי העלפין טויי ווייזן זיך) טאין גויס

הַדְרִינִי) אֶת חֲבֵרָה עַד שֶׁתִּגְיַע לְמִקְוָמוֹ וְאֵל תֹּאמֶר
 (דָּבַר עֲשֵׂי) אֶפְשֶׁר לְשִׁמּוֹעַ) עִסּוּפוֹ לְהִשְׁמַע וְאֵל
 תֹּאמֶר לְכַשְׁאֲפָנְהוּ) אֲשַׁנְהוּ) שְׂמֵא) לֹא תִפְנֶהוּ) :
 י הוּא הֵיָה אֹמֵר אֵין בּוֹרֵי) יֵרֵא חֲטָא וְלֹא עִם הָאָרֶץ
 חֲסִיד וְלֹא הַבִּישָׁן) לְמַד וְלֹא הַקְּפָדִין) מְלַמֵּד וְלֹא
 כָּל הַמְרָבָה בְּסַחֲוֵרָה בְּחֻפִּים) וּבְמִקּוֹם שְׂאֵין
 אֲנֵשִׁים הַשְׁתַּדְּלִי) לְהִיּוֹת אִישׁ : ז אָף הוּא רֹאֵה
 גְּדֻלָּתוֹ) אֲחַת שֶׁצָּפָהוּ) עַל פְּנֵי הַמַּיִם אֹמֵר לֵה עֵרֵם)
 דְּאִטְבָּתֵי) אֲמִפּוּדֵי) נְסוּף כְּמִיִּפְיָהוּ) יְטוּפוּן) : ח הוּא
 הֵיָה אֹמֵר מְרָבָה בְּעֵשֶׂר מְרָבָה רְמָה מְרָבָה נְכָסִים
 מְרָבָה דְּאָנָה מְרָבָה נְשִׁים מְרָבָה כְּשָׁפִים מְרָבָה
 שְׁפָחוֹת מְרָבָה זְמָה מְרָבָה עֲבָדִים מְרָבָה גִּזְלָה .
 מְרָבָה תּוֹכָה מְרָבָה חַיִּים מְרָבָה יְשִׁיבָה מְרָבָה
 חֲכָמָה מְרָבָה יַעֲצָה מְרָבָה תְּבוּנָה מְרָבָה צְדָקָה
 מְרָבָה שְׁלוֹם קָנָה שֵׁם טוֹב קָנָה לְעִצְמוֹ קָנָה לוֹ

(אִיכְסִין) וְעוֹלְכֵע עִם אִיז אֲוִנְמַעְגְלִיָה) צוֹא פְּעַרְשֵׁטִין) וְעוֹעַן
 אִיךְ וְעַל צִיִּים הָאֲבִין) וְעוֹעַל אִיךְ לְעֵרְנֵעַן) טְאֵמַעַר) וְעוֹעַסְטו
 קִין צִיִּים נִים הָאֲבִין) אִיין פְּרֵאֲסַעַר מַעַנְשׁ) אִיין שְׁעַמְעַדִּיגַעַר
 אִיין צֵאֲרַעַנְדִּיגַעַר) וְעוֹעַרְס קְלוּגִי) שְׁטַרִּינְג זִיךְ אָן) אִיין טוֹיִסַע
 קֵאֵם) עַם שְׁוִיִּמְס) וְוִיִּלְב) דְּוֵ הָאֲסַדְר מְרוּנְקִין) הָאֲסַמַעַן דִּירְדֵשׁ
 מְרוּנְקִין) וְעוֹלְכֵע עִם הָאֲבִין דִּיר דְר מְרוּנְקִין) טְחַעֲלִין דְר מְרוּנְקִין) וְעוֹעַן

דְּבָרֵי תוֹרָה קָנָה לוֹ חַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא : ס רַבֵּן
 יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי קָבַל מֵהֵלֵל וּמִשְׁמַאי הוּא הָיָה אוֹמֵר
 אִם לְמִדַּת תּוֹרָה הִרְבֵּה אֶל הַחַיּוֹק טוֹבָה לְעִצְמָהּ
 כִּי לְכַדָּה (6) נִוצְרָתָה : י חֲמִשָּׁה תַלְמִידִים הָיוּ לוֹ לְרַבֵּן
 יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי וְאֵלוֹ הֵן רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן הוֹרְקָנוֹס
 רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן חֲנַנְיָה רַבִּי יוֹסִי הַכֹּהֵן רַבִּי שְׁמַעוֹן
 בֶּן נַתְנָאֵל וְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן עֶרְבָה : י"א הוּא הָיָה מוֹנֵה
 שְׂבָחָם (רַבִּי) אֱלִיעֶזֶר בֶּן הוֹרְקָנוֹס בּוֹר סוּדֵי
 עֲשִׂינוּ מְאֹד טַפָּה (רַבִּי) יְהוֹשֻׁעַ בֶּן חֲנַנְיָה אֲשֶׁרִי
 יוֹלְדָהוּ (רַבִּי) יוֹסִי הַכֹּהֵן חֲסִיד (רַבִּי) שְׁמַעוֹן בֶּן
 נַתְנָאֵל יֵרָא חֲטָא (רַבִּי) אֱלִיעֶזֶר בֶּן עֶרְבָה בְּמַעֲוֵן
 הַמַּתְנַבֵּר : י"ב הוּא הָיָה אוֹמֵר אִם יֵהִי כֹל חֲכָמֵי
 יִשְׂרָאֵל בְּכַף מֵאֻזְנִים וְאֱלִיעֶזֶר בֶּן הוֹרְקָנוֹס בְּכַף
 שְׁנֵי מְכַרְיָעִי) אֵת כָּלָם : אָבָא שָׂאוֹל אוֹמֵר מִשְׁמוֹ
 אִם יֵהִי כֹל חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל בְּכַף מֵאֻזְנִים וְאֱלִיעֶזֶר
 בֶּן הוֹרְקָנוֹס אַף עַמְהֵם וְאֱלִיעֶזֶר בֶּן עֶרְבָה בְּכַף שְׁנֵי
 מְכַרְיָעִי אֵת כָּלָם : י"ג אָמַר לָהֶם צִאוּ וּרְאוּ אִיזוֹ הִיא
 קֶרֶךְ טוֹבָה שִׁדְבַק בָּהּ הָאָדָם . רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר
 עֵין טוֹבָה רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר חֵבֵר טוֹב רַבִּי יוֹסִי

(6) צו דש צו (א) אין אים געקאלכטע יאואלט ער אראפ וועגן

אומר ישכן טוב רבי שמעון אומר הרוואה) את
הנולדי) רבי אלעזר אומר לב טוב. אומר להם
רוואה) אני את דברי אלעזר בן ערף מדבריקם
שבכלל דבריו דבריקם: יד. אמר להם צאו וראו
איזו היא דרך רעה שיתרחק ממנה האדם רבי
אליעזר אומר עין רעה רבי יהו יע אומר חבר רע
רבי יוסי אומר שכן רע רבי שמעון אומר הלוח
אינו משלם אחד הלוח מן האדם פלוח מן המקום
שנאמר לזה רשע ולא ישלם וצדיק חונן ונותן.
רבי אלעזר אומר לב רע. אומר להם רואה אני את
דברי אלעזר בן ערף מדבריקם שבכלל דבריו
דבריקם: טו הם אמרו שלשה דברים רבי אליעזר
אומר יהי כבוד הברה חביב עליה פשלה) ואל
היה נוח) לבעוס ושוב יום אחד לפני מיתתה והוי
סתהמם) פנגד אירון) של חכמים והוי זהיר
בגהלתן) שלא תפנה) שנשיבתן) נשיבת שועל)
ונקיצתן) עקיצת עקרב) ורחישתן) לחישת

(דר וואס זעהם פריער) וואס קען שפצטער ארויסקומען (אמר
ניסבלם) (אונג זינג) אונג הארעם זיך (אוייער פלאם) (אין זייער קויל
אפערלאשן ווערן) (ווארום זייער ביים) (אין פוקם) (אונג זייער
שטאך) (אין ניספיער שלאנג) (אונג זייערע שטילע רייד

עירי) וכל דבריהם פנחלי איש: שו רבי יהושע
 אומר עין הרע ויצר הרע וינאת הבריות מוציאין
 את האדם מן העולם: יו רבי יוסי אומר יהי כמון
 חברה חביב עליה בשלח והתקון) עצמה ללמוד
 תורה יצינה ירשה לה וכל מעשיה יהיו לשם
 ישמים: יח רבי שמעון אומר הוי זהיר בקריאת
 שמיע ובתפלה ובציאתה מתפלה אל תעש תפלתה
 קבעי) אלא רחמים ותחנונים לפני המקום שיאמר
 כי חנון ורחום הוא ארף אפים ורב חסד ונחם) על
 הרעה. ואל תהי רשע בפני עצמה: יט רבי אלעזר
 אומר הוי שקוד) ללמוד תורה ודע מה שתשיבו)
 לאפיקורוס ודע לפני מי אתה עמל ומי הוא בעל
 מלאכתה עייעלם לה שכר פעלתה: כ רבי טרפון
 אומר היום) קצר והמלאכה הרבה והפועלים)
 עצלים) והשכר הרבה ובעל הבית דוחק:
 כא הוא היה אומר לא עליה המלאכה לגמור ולא
 אתה בן חורין להבט) כספה אם למדת תורה
 הרבה נותנין לה שכר הרבה ונאמן הוא בעל

(אין גיפסין שדאנג) אינו בריים זיק צו (אויא אין שווערע
 זאך) אינו ער בעדיינקם זיק (נהיילט) וואס דו זאלסט ענספת
 זכער פאג דאס הייסט דער לעבן (אונ די ארבייטער) זיינן פרי

מלאכה לה שישראלם לה עיבור פעלתה. ודע שבתן
שקרו של צדיקים לעתיד לבא: רבי חנינא וכו'

פרק שלישי

כל ישראל וכו' א עקביא בן מהללאל אומר הסתכלתי בשלשה
דברים ואין אתה בא לידי עברת. דע מאיני
באת ודאיני אתה הולך ולפני מי אתה עתיד
להן דין וחשבון. מאיני באת מטפה סרוחה ולאן
אתה הולך למקום עפר רמה ותולעה ופני
מי אתה עתיד להן דין וחשבון לפני מלך מלכי
הגלגלים הקדוש ברוך הוא: ב רבי חנינא סגוי
הפנהים אומר הני כהן כלל בשלמה של מכות
שאלמלאי מוראה איש את רעהו חיים בלעזי:
ג רבי חנינא בן תרדיון אומר שנים שושבין ואין
ביניהם דברי תורה הרי זה מושב לצים שגאמר
ובמושב לצים לא ישב. אבל שנים שושבין ויש
ביניהם דברי תורה עכינה שרויה ביניהם
עגאמר או נדברו יראי יי איש אל רעהו ויקשב

(א) בעטר אכס (ב) עון וואנען (ג) אונ וואו הין (ד) איין שמוס ציגע
(ה) אונ ווערים (ו) דער העכסטער (ז) וועגן איר פרידן (ח) ווארום ווען
(ט) ים (י) איר פורכט (יא) וואלס ער אים איין שלנגן (יב) שפאטר (יג) וירוד

וַיִּשְׁמַע עוֹנֵיכֶתֶב סֵפֶר זִכְרוֹן לְפָנָיו לִירְאֵי יְיָ וְלַחֹשְׁבֵי
 שְׁמוֹ. אֵין לִי אֱלֹא שְׁנַיִם מִנִּינִי אֲפִילוּ אֶחָד שׁוֹשֵׁב
 וְעוֹסֵק בַּתּוֹרָה שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹבְעֵי לוֹ עֵינֵי
 שְׁנֵאמַר יֵשֵׁב בְּדַדִּי וַיְהוֹם כִּי נִטַּל עָלָיו: ד רבִּי
 שְׁמַעוֹן אוֹמֵר שְׁלֵשָׁה עֲשָׂאֲכֵלוּ עַל שְׁלַחַן אֶחָד וְלֹא
 אֲמָרוּ עָלָיו דְּבַרֵי תּוֹרָה בְּאֵלוּ אֲכָלוּ מִזְבְּחֵי מֵתִים
 שְׁנֵאמַר כִּי כָּל שְׁלַחֲנוֹת מְלֹאוּ קִיאוֹ צוֹאָה בְּלִי
 מְקוֹם. אֲבָל שְׁשָׁנָה עֲשָׂאֲכֵלוּ עַל שְׁלַחַן אֶחָד וְאֲמָרוּ
 עָלָיו דְּבַרֵי תּוֹרָה בְּאֵלוּ אֲכָלוּ מִשְׁלַחֲנוֹ עַל מְקוֹם
 שְׁנֵאמַר וַיְדַבֵּר אֲדֹנָי זֶה הַשְּׁלַחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְיָ: ה רבִּי
 חֲנִינְיָא בֶן חֲכִינְיָא אוֹמֵר הַנְּעוּרִים בְּלֵילָה וְהַמְהַלֵּךְ
 בְּקֶרֶךְ יַחֲדֵי וּמִפְנֵיהֶם לְבוֹ לְבַטְלָה הָרִי זֶה מִתְחַיֵּב
 בְּנִפְשׁוֹ: ו רבִּי נְחוּנְיָא בֶן הַקְּנָה אוֹמֵר כָּל הַמְּקַבֵּל
 עָלָיו עוֹל הַתּוֹרָה מִעֲבִירִין מִמֶּנּוּ עוֹל מִלְּכוֹת* וְעוֹל
 הָרֶךְ אֶרֶץ וְכֹל הַפּוֹרֵק מִמֶּנּוּ עוֹל הַתּוֹרָה נוֹתֵן עָלָיו
 עוֹל מִלְּכוֹת וְעוֹל הָרֶךְ אֶרֶץ: ז רבִּי חֲפָתָא בֶן הוֹסָא
 אִישׁ כְּפָרִי חֲנִינְיָא אוֹמֵר עֲשֶׂרָה שְׁוֹשְׁבִין וְעוֹסְקִין

(א) אונ פֿר די וואס אַכְסִין (ב) פֿון וואַנען ווייס מען (ג) ער פֿעשט יִמֵּם
 (ד) אַלִּיף אונ ער שווינגט אונ פֿראכט אין דער תּוֹרָה (ה) שְׁמוֹסָךְ
 (ו) גאט וואס הייסט מְקוֹבֵה ווער עס איז אויף (ז) אונ ער קערט אפֿ
 יִאָעֲמֵם כֵּע אַרְאֵם (ח) דער וואס וואַרפֿט אַרְאֵם (ט) דעם דאַרף חֲנִינְיָא

(*) נִיִּי מִשְׁלֹם יִשְׁכַּח הוּא מְקִילִין עֲבוֹדָם כַּמְּשַׁלֵּה חֲסִיחַ .

פתורה שכינה שרונה ביניהם שנאמר אלהים נצב
 בעדתי (אל. ומנין אפילו חמשה ש' אמר ואגדתו)
 על ארץ יסדה. ומנין אפילו שלשה שנאמר בקרב
 אלהים (ישפט. ומנין אפילו שנים שנאמר אז נדברו
 יראי יי איש אל רעהו ויקשב יי וישמע. ומנין אפילו
 אחד שנאמר בכל המקום אשר אזכירי) את שמי
 אבא אליה וברכתיה: ח רבי אלעזר איש ברתותא
 אומר תן לו משלו שאתה ושלה שלו וכן ברוד הוא
 אומר כי מכה הכל ומידה נתנוה) לה: ט רבי יעקב
 אומר המהלך בדרך ושונה) ומפסיק ממשנתו)
 ואמר מה נאה אילן) זה מה נאה גיר) זה מעלה
 עליו הפתוב פאלו מתחבב בנפשו: י רבי חסתיא
 בר ינאי משום רבי כאיר אומר פל השוכח דבר
 אחד ממשנתו מעלה עליו הפתוב פאלו מתחבב
 בנפשו שנאמר רק השמר לה ושכר נפשה מאד
 פן תשיכח את הדברים אשר ראו עיניה. יכול אפילו
 תקפה) עליו משנתו תלמוד לומר ופן יסורו
 מלבבה כל ימי חייה הא אינו מתחבב בנפשו עד

יאדי נעמי (ע' אונ זיין פונד) ריכס ער דינים (ע' ע' ח' ע' ח'
 ד' מאנ' ס' האבין מיר געפן) אונ ער לערנס טאן זיין לער
 אדער בויס (ד'יא געאקערטע פעלד) עס איז צו שייער גייען

אבות פרק שלישי

שִׁישֵׁב וַיִּסְרֹם מִלְּבוּ. י"א רַבִּי חֲנִינָא בֶן דּוּסָא אָמַר
 פֶּלֶל לִירְאָתָא הָטָאוּ קוּדְמַי לְחַכְמָתוֹ חַכְמָתוֹ
 מִתְקַיְמַת. וְכֹל עֲחַבְמֵנוּ קוּדְמַת לִירְאָתָא חָטָאוּ אִין
 חַכְמָתוֹ מִתְקַיְמַת. י"ב הוּא הִיָּה אָמַר כֹּל שְׂמַעְשֵׂיו
 מִרְבִּי מִחַכְמָתוֹ חַכְמֵנוּ מִתְקַיְמַת. וְכֹל עֲחַכְמָתוֹ
 מִרְבִּי מִמַּעְשָׂיו אִין חַכְמָתוֹ מִתְקַיְמַת : י"ג הוּא הִיָּה
 אָמַר כֹּל שְׂרוּחֵי הַבְּרִיּוֹת נוֹחֵהי הִימְנוּ רוּחַ הַמָּקוֹם
 נוֹחֵה הִימְנוּ. וְכֹל יִשְׂאִין רוּחַ הַבְּרִיּוֹת נוֹחֵה הִימְנוּ אִין
 רוּחַ הַמָּקוֹם נוֹחֵה הִימְנוּ : י"ד רַבִּי דוּסָא בֶן הַרְפִּינָס
 אָמַר שְׁנַהֲגֵי שֶׁל שְׁתָּרִית גִּיּוֹן שֶׁל צְהָרִים וְשִׁיחָתֵי
 הַיְלָדִים וַיַּעֲיִבֵת בְּמֵי כְּנַסְיוֹת שֶׁל עַמֵּי הָאָרֶץ
 מוֹצִיאִין אֶת הָאָדָם מִן הָעוֹלָם : טו רַבִּי אֶעְיָר
 הַמּוֹדְעֵי אָמַר הַמַּחְלִיל אֶת הַקְּדוּשִׁים וְהַקְּבֹזָה אֵה
 הַמּוֹעֲרוֹת וְהַמַּלְבִּין פְּנֵי חֲבֵרוֹ בְּרַבִּים וְהַמַּפְרֵי
 בְּרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אֲבִינוּ וְהַמְּגַלֵּה פְּנִים בַּתּוֹרָה
 שְׁלֹא בַּהֲלָקָה אַף עַל פִּי שִׁישֵׁב בְּיַד הַתּוֹרָה וּמַעֲשֵׂים
 טוֹבִים אִין לֹא חֵלֵק לְעוֹלָם הַבָּא : טז רַבִּי יִשְׁמַעְיֵאל
 אָמַר הֵנוּ קְלִי לְרֵאשִׁי (וְנוֹחֵה) לְתַשְׁתּוֹרֵתִי (וְהֵנוּ

(י) דער גייסט (יא) צופרדען (דער שלאף) (אונ דיא רייד
 (אונ ווער עס פערשעמט) (ערקערונגען) (האלב ויך גרינג .
 גרעג אעפן איין גרעסערין) (אונ פריינדליך) (גענו יונגע לייט

סָקַבַּל אֶת כָּל הָאָדָם בְּשִׂמְחָה: יי רַבִּי עֲקִיבָא אָמַר
 יִשְׁחֹזַק וְקָלוּתָי (ראש מרגילין) אֶת הָאָדָם לְעֶרְוָה.
 מִפֹּרְת סִיג לַתּוֹרָה מְעִשְׂרוֹת סִיג לְעֶשֶׂר נְדָרִים
 סִיג לְפְרִישוֹת סִיג לְחֻכְמָה שְׁתִּיקָה: יי הוּא הִיָּה
 אָמַר חֲבִיב אָדָם שֶׁנִּבְרָא בְצַלֵּם. חֲבֵה יִתְרָה
 נוֹדַעַת לוֹ שֶׁנִּבְרָא בְצַלֵּם שֶׁנֶּאֱמַר נִי בְצַלֵּם אֱלֹהִים
 עָשָׂה אֶת הָאָדָם: חֲבִיבִין יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּקְרְאוּ בָּנִים
 לְמָקוֹם. חֲבֵה יִתְרָה נוֹדַעַת לָהֶם שֶׁנִּקְרְאוּ בָּנִים
 לְמָקוֹם שֶׁנֶּאֱמַר בָּנִים אַתֶּם לִי אֱלֹהֵיכֶם: חֲבִיבִין
 יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּתְּנָן לָהֶם כְּלֵי חֲמֵדָה חֲבֵה יִתְרָה נוֹדַעַת
 לָהֶם שֶׁנִּתְּנָן לָהֶם כְּלֵי חֲמֵדָה שֶׁנֶּאֱמַר כִּי לִקְחוּ שׁוֹב
 נָתַתִּי לָכֶם הַתּוֹרָתִי אֵל תַּעֲזֹבוּ: יי הַכֹּל צְפוּיָי
 וְהַרְשׁוֹת נְתוּנָה וּבְטוֹב הָעוֹלָם נִדוּן (וְהַכֹּל לְפִי רוֹב
 הַמַּעֲשֵׂה: כ הוּא הִיָּה אָמַר הַכֹּל נִתּוֹן בְּעֶרְבוֹן
 וּמְצוּדָה) פְּרוּסָה עַל כָּל הַחַיִּים הַחַנוּת פְּתוּחָה
 וְהַחֲנוּנִיָּה (מְקִיפָה) וְהַפְּנֻקָּה פְּתוּחָה וְהַיָּד פְּתוּחָה וְכָל
 הַרוּצָה לְלוֹת יָבֵא וְיִלָּוֶה וְהַנִּבְאִים מְחֻזְרִין תְּדִירָה
 בְּכָל יוֹם וְנִפְרָעִין מִן הָאָדָם מִדַּעְתּוֹ וְשֵׁלָא מִדַּעְתּוֹ

יאֲשֵׁן לִיכְסוּזִינְקִיִּים (נְעוּוֹאֲזֵנְן צוֹ) אִיִּין לְעֶרְוֹנָג (וּוְעֶרְס עֵם
 גּוֹעֵהן) וּוְעֶרְס עֵסְגִּרִיכְסֵעֵם (אִזִּיף בְּאֶנְי) אִוּג אִיִּין נַעֲקִי (אִוּג דֵּר
 קְרַעֲמֵר) בְּאֶרְנֵם (אִוּג דֵּר בִּיד) שִׁטְעֶנְדִּי (אִוּג נַעֲמֵן גְּצֵאֵלֵם

וְיָשׁ לָהֶם עַל מַה שִּׁיסָמוּכוּ וְהָדִין דִּין אִמַּת וְהַפֵּל
 מִתְקַוֶּה לְסַעֲוֵדָה: כִּי רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה אוֹמֵר
 אִם אֵין הַטֹּרֶה אֵין דְּרָךְ אֶרֶץ אִם אֵין דְּרָךְ אֶרֶץ אֵין
 תּוֹרָה אִם אֵין חֻכְמָה אֵין יִרְאָה אִם אֵין יִרְאָה אֵין
 חֻכְמָה אִם אֵין דַּעַת אֵין בִּינָה אִם אֵין בִּינָה אֵין דַּעַת
 אִם אֵין קָמַח אֵין תּוֹרָה אִם אֵין תּוֹרָה אֵין קָמַח:
 כִּי הוּא הָיָה אוֹמֵר כֹּל לְשַׁחֲמָתוֹ מְרַבָּה מִמַּעֲשָׂיו
 לְמָה הוּא דוֹמֶה לְאֵילָן שְׁעָנָפָיו מְרַבִּין וְיִשְׂרָשְׁוּ
 מוֹעָטִין וְהָרִיחַ בָּאָה וְעוֹקְרָתוֹ: וְהוֹפְכָתוֹ עַל פָּנָיו
 עֲנָאֵמֵר וְהָיָה כְּעֶרְעֵר: בְּעֶרְבָה: וְלֹא יִרְאָה כִּי יבֹא
 טוֹב וְשָׁכֵן חֲרָרִים: בְּמִדְבַר אֶרֶץ מִלְחָה: וְלֹא
 תִּשָּׁב. אֲבָל כֹּל שִׁמְעָשָׂיו מְרַבִּין מִחֻכְמָתוֹ לְמָה
 הוּא דוֹמֶה לְאֵילָן שְׁעָנָפָיו מוֹעָטִין וְיִשְׂרָשְׁוּ מְרַבִּין
 עֲאֵפִילוּ כֹל הָרוּחֹת שִׁבְעוֹלָם בָּאוֹת וְנוֹשְׁבוֹת: בּוֹ
 אֵין כּוֹזִיזִין: אוֹתוֹ סִמְקוֹמוֹ עֲנָאֵמֵר וְהָיָה כְּעֵץ
 שְׁתוּלֵל: עַל כַּיִם וְעַל יוֹבֵל: יִשְׁלַח: עֲרָשָׁיו וְלֹא
 יִרְאָה כִּי יבֹא תָם וְהָיָה עֲלֵהוּ: דַּעֲנוּ: וּבִשְׁנַת

*אין פארסיג (אונז וי רייסע אים אים גא יא אין איינזאמער
 פנים) *אין דער היסטעניא *אין אין היסטעניע אים
 *אין וייסע (אונז בלאזין) *קענע זיי ניס רירן *גאלאנצם
 *אין ביי אין פייך טוועס ש אויספרייטן *זיין בלאם *גערן

בַּצִּדְקָה) לֹא יִדְאָג וְלֹא יִמְיֵשׁ מַעֲשֵׂוֹתָי) פְּרִי: כַּג רַבִּי
 אֲדַעְזֹר (בֶּן) חֲסִמָּא אוֹמֵר קִיּוּיָי) וּפְתַחֵי נְדָה הֵן הֵן
 עֵפִי הַלְכוֹת. הַקּוּפּוֹתָי) וְגַמְטְרִיאוֹתָי) פְּרַפְרָאוֹתָי)
 לְחֻכְמָה: רַבִּי חֲנִינְיָא וְכוּ'

פֶּרֶק רַבִּי עֵי

כל ישראל וכו'

א בֶּן זֹזְמָא אוֹמֵר אֵיזְהוּ חָכֶם הַלּוֹמֵד כָּפֶל אֲדָם
 שְׁנַאֲמַר כָּפֶל מְלַמְדֵי הַעֲבֻלָתִי (כִּי עֲדוּתִיקָה
 עִיִּתָה לִי): אֵיזְהוּ גְבוּר הַפּוֹבֵשׁ) אֶת יִצְרוֹ
 שְׁנַאֲמַר טוֹב אֶרְךָ אַפִּים מִגְבוּר וּמוֹשֵׁל בְּרוּחֹתָי)
 מְלַכְד עִיר: אֵיזְהוּ עִשִׂיר הַשְּׂכִיחַ בְּחֻקֵּי שְׁנַאֲמַר
 יִצִּיעַ בְּפִיקָה כִּי תֹאכַל אִשְׁרִיקָה וְטוֹב לָךְ אִשְׁרִיקָה
 בְּעוֹלָם הֵזֶה וְטוֹב לָךְ לְעוֹלָם הַבָּא: אֵיזְהוּ מְכַבֵּד
 הַמְכַבֵּד אֶת הַבְּרִיּוֹת שְׁנַאֲמַר כִּי מְכַבְדֵי אֲכַבֵּד
 וּבִזֵּי יִקְלוּ): ב בֶּן עֲזַאי אוֹמֵר הוּי רֵץ לְמִצְוֵה קְלָה
 וּבֹרַח מִן הָעֵבְרָה שְׂמִצְוֵה גוֹרֶרֶת מִצְוֵה וְעֵבְרָה
 גוֹרֶרֶת עֵבְרָה עִשְׂכֵר מִצְוֵה מִצְוֵה וְשִׁכְר עֵבְרָה
 עֵבְרָה: ג הוּא הָיָה אוֹמֵר אֵל תְּהִי בּוֹ לְקַרְבֵּי אֲדָם

(הוֹנְנֵר) פִּין צו וואקסין) קרפנות וואס איין געווינערין פלעגט
 בריינגען פון געססין) דעם ארם רינגלונג אונ דעם גאנג פון די
 ששערין) אונ דיא רעכענונגען) איו וויא צוגיגעפענע שפייז
 טרער וואס האלט איין) אין ויין גייסט) וועלן ויין צו שאני

ואל תהי מפליגה) לכל דבר שאין לה אדם שאין לו
 שעה ואין לה דבר שאין לו מקום: רבי לויטם
 איש יבנה אומר מאד מאד הוי שפל רוח
 שתקנות אנוש רמה: ה רבי יוחנן בן ברוקא
 אומר כל המחלל שם שמים בסתר נפרעין ממנו
 בגלוי אחד שונג ואחד מזיד בחלול השם: ו רבי
 ישמעאל בר רבי יוסי אומר הלומד על מנת
 ללמדו (מספיקין) בידו ללמוד וללמד והלומד
 על מנת לעשות מספיקין בידו ללמוד וללמד
 לשמור ולעשות: ו רבי צדוק אומר אל תפרוש
 מן הצבור ואל תעש עצמה פעורכי דענין ואל
 תעשה עטרה להתגדל בה ולא קרדוס (לחפר)
 בה ובה היה הכל אומר ודאשתמיש בתנא
 חלף הא למדת כל הגנהה (ני"א הנאות) מדברי
 תורה נוטה חיו מן העולם: ו רבי יוסי אומר כל
 המבד את התורה גופו מכבד על הבריות וכל
 המחלל את התורה גופו מחלל על הבריות: ו רבי
 ישמעאל בנו אומר החיילי) עצמו מן הדיו פורק

(א) ואלם נים פערווארפין (ב) ציא לערנען מים דעם אנדערין

(ג) מאכס מען גרייבין (ד) אין האק (ה) צו גראבן (ו) דר וואס פארמיים

מִסְכָּנוֹ אֵיכָהוּ) וְנָזַל וְשָׁבַע וְשָׁוָא וְהִנָּסוּ) לְפָנָיו
 בְּהוֹרָאָהוּ) שׁוֹטָה רָשָׁע וְגַסוּ) רוּחַ: ' הוּא הֵיךְ
 אָמַר אֵל תְּהִי דָן יְחִידִי שְׂאִין דָּן יְחִידִי אֲלֵא אַחַד
 וְאֵל תֵּאמַר קְבִלּוּ דַעְתִּי שְׁהֵן רְשָׁאִין) וְלֹא אַתָּה:
 י' רַבִּי יוֹנָתָן אָמַר כָּל הַמְּקִיָּם אֶת הַתּוֹרָה מֵעֲנִי
 סוּפוֹ לְקִימָה מֵעֵשֶׂר וְכָל הַמְּבַטְלִים אֶת הַתּוֹרָה
 מֵעֵשֶׂר סוּפוֹ לְבַטְלָהּ מֵעֲנִי: י' רַבִּי מֵאִיר אָמַר הוּי
 מִמַּעַט בְּעַסְק וְעַסוּק בַּתּוֹרָה וְהוּי שְׂפֵל רוּחַ בְּפָנָיו
 כָּל אָדָם וְאִם בִּטְלָתָּ מִן הַתּוֹרָה יֵשׁ לְךָ בְּטָרִים
 הַרְבֵּה בְּנִגְדָה וְאִם עִמְלָתָּ בַּתּוֹרָה יֵשׁ לְךָ עֹכֶר הַרְבֵּה
 דְּתַנּוּ לְךָ: י' רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן יַעֲקֹב אָמַר הַעוֹשֶׂה
 מִצְוָה אֶתֶּת קוֹנָה לוֹ פְּרָקְלִיטוֹ) אַחַד וְהַעוֹבֵר עֲבָרָה
 אֶתֶּת קוֹנָה לוֹ קַטְגוֹרָה) אַחַד הַשׁוֹבֵרָה וּמַעֲשִׂים
 טוֹבִים פְּתָרִים) בְּפָנָיו הַפּוֹרְעָנוֹת: י' רַבִּי יוֹחָנָן
 הַסְּנֵהֲלֵךְ אָמַר כָּל בְּנֵי־הַיָּם) עֵהִיא לְשֵׁם שְׁמַיִם סוּפָה
 לְהַתְּקִים וְשְׂאִינָה לְשֵׁם שְׁמַיִם אֵין סוּפָה לְהַתְּקִים:
 ט' רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן שְׁמוּעַ אָמַר יְהִי כְבוֹד תַּלְמִידָה
 חֲבִיבִי) עֲלֶיהָ כְּשֶׁלֶךְ וְכְבוֹד חֲבֵרָה כְּמוֹרָא רַבָּה

(ס' פִּינְדִיפִּיט) אֲבַעַר דַּעַר וְאִם הָאֵלִם זִךְ גְּרוּסִים) אֵין לַעֲרֵנָע
 (ס' אֹנִי) שְׂמַלְצִירַעַר) אֹיִיא מַעֲנִין (ס' אֵין פֶּאֶרְשֶׁפְּרַעֲבַעַר) אֵין
 (ס' אֵין פֶּאֶרְשֶׁפְּרַעֲבַעַר) אֵין פֶּאֶרְשֶׁפְּרַעֲבַעַר) אֵין פֶּאֶרְשֶׁפְּרַעֲבַעַר) אֵין

אבות פרק רביעי

ומוֹרָא רַבָּה כְּמוֹרָא שְׁמַיִם : מִי רַבִּי יְהוּדָה אָמַר
 הָיִי זֶהִיר בְּתַלְמוּד שִׁשְׁנָתָה תַלְמוּד עוֹלָה וְדוֹן :
 י רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר שְׁלִישָׁה כְּתָרִים הֵן כְּתַר תּוֹרָה
 וְכְתַר כְּהֵנָּה וְכְתַר מַלְכוּת וְכְתַר שֵׁם טוֹב עוֹלָה עַל
 גְּבִיּוֹתָן : י ב רַבִּי נְהוֹרָאִי אָמַר הָיִי גוֹלָה לְמָקוֹם
 תּוֹרָה וְאַל תֵּאמַר שֶׁהִיא תְּבוּא אַחֲרֶיךָ שְׁחַבְרֶיךָ
 וְקִימֶיךָ בְּיָדָהּ וְאַל בִּינְתָהּ אֶל תִּשְׁעוּן) : י ב רַבִּי
 יֵצֵאי אָמַר אֵין בְּיָדֵינוּ לֹא מִשְׁלוֹת הַרְשָׁעִים וְאַף
 לֹא מִיִּסּוּרֵי הַצְּדִיקִים : כ רַבִּי מְתִיא בֶן חֲרָשׁ אָמַר
 הָיִי מְקַדִּים בְּשָׁלוֹם כָּל אָדָם וְהָיִי זָנֵב לְאַרְיוֹת וְאַל
 תְּהִי רֹאשׁ לְשָׁעֵלִים : כ א רַבִּי יַעֲקֹב אָמַר הָעוֹלָם
 הַזֶּה הוֹמָה לְפָרוּזְדוֹרִי) בְּפָנַי הָעוֹלָם הֵבֵא הַתְּקוּן)
 עֲצֻמָּה בְּפָרוּזְדוֹר בְּדִי שֶׁתִּבְנֶנּוּ לְמַרְקָלִין) : כ ב הוּא
 הָיָה אָמַר יִפָּה לְשַׁעָה אַחַת בְּתִשׁוּבָה וּמַעֲשִׂים
 טוֹבִים בְּעוֹלָם הַזֶּה מִכָּל חַיֵּי הָעוֹלָם הֵבֵא וְיִפָּה
 לְשַׁעָה אַחַת שֶׁל קוֹרְתָה) רוּחַ בְּעוֹלָם הֵבֵא מִכָּל חַיֵּי
 הָעוֹלָם הַזֶּה : כ ג רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן אֱלֵעָזָר אָמַר אֶל
 תְּרַצֶּה) אֶת חֲבֵרָה בְּשִׁעַת כְּעֶסוֹ וְאַל תִּנְחַמְתָּ
 בְּשִׁעָה שְׁמִתוֹ מִמֶּלֶל לְפָנָיו וְאַל תִּשְׂאֵל לוֹ בְּשִׁעַת

וְאֶלְכֶם זֶה נִים שְׁמִי צֶן פֶּעֶרְאֵן (צֶן אֶפְרָהוּי) (בְּרִיִּים זֶה צֶן
 וְאֵין שְׁמִי צִיִּסְרִי) אֶפְרָתֵינִינֵן) וְאֶלְכֶם נִים אֵיבַעַר בְּעַסָּךְ

גָּדְרוּ וְאֵל תִּשְׁתַּדְּלֵם לְרֹאוֹתוֹ בְּשַׁעַת קַקְלָתוֹ :
 כִּי שְׂמוֹאֵל הַקָּטָן אָמַר בְּנִפְלְ אִיבָה אֵל תִּשְׁמַח
 וּבְכַשְׁלוֹ אֵל יִגַּל לָבָה שֶׁן יִרְאֶה יִי וְרַע בְּעֵינָיו
 וְהַשִּׁיב מֵעָלָיו אָפֹז : כִּה אֵלִישַׁע בֶּן אֲבוּיָה אָמַר
 הַלּוֹמֵד יִלְד לְמָה הוּא דוֹמָה לְדָוִד (כְּתוּבָה עַל נִירָם)
 חֲדָשׁ וְהַלּוֹמֵד זָקֵן לְמָה הוּא דוֹמָה לְדָוִד כְּתוּבָה
 עַל נִיר מְחוּקִי) : כִּי רַבִּי יוֹסִי בֶר יְהוּדָה אִישׁ כֶּפֶר
 הַבְּבִלִי אָמַר הַלּוֹמֵד מִן הַקְּטָנִים לְמָה הוּא דוֹמָה
 לְאוֹכֵל עֲנָבִים קְהוֹתִים וְשׁוֹתֵה יַיִן מְגֵתוֹתִים וְהַלּוֹמֵד מִן
 הַזְּקֵנִים לְמָה הוּא דוֹמָה לְאוֹכֵל עֲנָבִים בְּשׁוֹלוֹתֵם
 וְשׁוֹתֵה יַיִן יִשָּׁן : כִּי רַבִּי מְאִיר אָמַר אֵל תִּסְתַּכְּלִי
 בְּקִנְקוֹן) אֵלָּא בְּמָה שֵׁישׁ בּוֹ יֵשׁ קִנְקוֹן חֲדָשׁ מְלֵא
 יִשָּׁן וְיִשָּׁן שְׂאֵפִילוֹ חֲדָשׁ אֵין בּוֹ : כִּה רַבִּי אֶעְזָר
 הַקָּפָר אָמַר הַקְּנָאָה וְהַתְּאֹהָ וְהַכְּבוֹד מוֹצִיאִין אֶת
 הָאָדָם מִן הָעוֹלָם : כִּט הוּא הִיָּה אָמַר הַלּוֹדִים
 לְמוֹת וְהַמְתִּים לְחַיּוֹת וְהַחַיִּים לְרוּחַ לִידַע
 אֶלְהוֹדִיעַ וְלִהְיוֹדַע שְׁהוּא אֵל הוּא הַיּוֹצֵר הוּא הַבוֹרֵא

(אֵין זֶלְטָם זִיךְ גִּיט בְּעַמִּיהֶעֱנִי וַיִּין פֶּעֶרְדֶּאֶרְבֶּעֶהִיט יֵאֹנֵן ווען
 עַר ווערס גִּישְׁטרוֹיכִילס יֵצוּא שִׁיט יֵאֶפִיר יֵפֶעֶרְמֶעֶקס
 יֵאֹנֵן צִיִּיטִיגַע וואס מֵאכט הַיִּילִיג דִּיא צִיִּינער יֵאֶפִין זִיין קעלֶשׁ
 יֵצִיִּיטִיגַע יֵפֶק גִּיט יֵאֹיף דַעס קרוג יֵדִיא גִּיבֶארַעַע

הוא הפבין הוא הבין הוא העד הוא בעל דין הוא
 עתיד לדון^(א) ברוך הוא שאין לפניו לא עולה ולא
 שכיחה ולא משוא^(ב) פנים ולא מפתג^(ג) עוהד ודע
 שהכל לפי החשבון ואל יבטיחה יצרה^(ד) שהשאל
 בית מנוס^(ה) דף שעל פרחק אמה נוצר ועל פרחק
 אמה נולד ואל פרחק אמה חי ועל פרחק אמה מת
 ועל פרחק אמה עתיד לתן דין וחשבון לפני מלך
 מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא : רבי חנניא וכו'
 פ ר ק ח מ י ש י

כל ישראל וכו'

א בעשרה מאמרות נברא העולם ומה תלמוד
 לומר והלא במאמר אחד יכול להבראות^(א) אלא
 להפרע^(ב) מן הרשעים שמאבדין את העולם
 שנברא בעשרה מאמרות ולתן שכר טוב
 לצדיקים שמקימין את העולם שנברא בעשרה
 מאמרות : ב עשרה דורות מאדם ועד נח להודיע
 במה ארף אפים לפניו שכל הדורות היו מכעיסין^(ג)
 ובאין עד שיהביא עליהם את מי המבול : ג עשרה
 דורות מתח ועד אברהם להודיע במה ארף אפים

(א) צא ריבטין (ב) שנינונג. דאס הייבט ער שוונט קיינעם ניט
 (ג) געהיטן (ד) דין נעדאנקען (ה) אין רעטונגס הויז (ו) באשאפין
 עא ויטין (ז) צאלט צא נעמען (ח) ויז האבין ערצערונט

לפניו שכל הדורות היו כבועים ויבאין עד שבא
 אברהם אבינו וקבל עיכר כפם: ה עשרה נסיונות
 (נתנסה) אברהם אבינו ועמד בכלם להודיע כמה
 חבתו) של אברהם אבינו: ה עשרה נסים נעשו
 לאבותינו במצרים ועשרה על הים. עשר מפות
 הביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים
 ועשר על הים: ה עשרה נסיונות נסו) אבותינו את
 הקדוש ברוך הוא במדבר ענאמר וינסו אתי זה
 עשר פעמים ולא שמעו בקולי: ז עשרה נסים
 נעשו לאבותינו בבית המקדש לא הפילה אשה
 טריח בער הקדש ולא הסריח: בשר הקדש
 מעולם ולא נראה זבוב) בבית המטבחים) ולא
 אירעה) קרי? כהן גדול ביום הכפרים ולא כבש
 הנשמים אש של עצי המערכה) ולא נצחה) הרוח
 את עמוד העשן ולא נמצא פסול בעמר ובשתו
 הלחם ובלחם הפנים עומדים צפופים) ומשתחווים

(פרובינגן) איז גיפרובירט גיווארין (י) זיין ליבשאפט (ראבין
 יפרובירט) (א) אונ עס איז ניש פערדארבין גיווארין (י) זיין פליג
 (א) דעם שעכטהויז (א) אונ עס האט זיך ניש גיטראפן (י) אונ עס
 האבן ניש פערלאשין (י) וועלכע אויף דעם מזבח וואס ער איז גיזען
 צוגעריכט) אונ עס האט זיך ניש גיטראקט צו פערלעשן (א) זיין

(רוחיים) ולא הזיק נחש ועקרב בירושלים מעולב
 ולא אמר אדם לחברו צר לי המקום שאלין
 בירושלים: ה עשרה דברים נבראו בערב שבת
 בין השמשות ואלו הן. (פי) הארץ פי הבאר פי האתון
 הקיטת (והמן והמטה והשמירה) הכתב והמכתב
 וההרת ויש אומרים אף המזיקין וקברתו של משה
 רבנו ואילו של אברהם אבינו ויש אומרים אף
 צבת (בצבת עשויה: ט שבעה דברים בגלם)
 ושבעה בחכם. חכם אינו מדבר לפני מי שגדול
 ממנו בחכמה ובמנין ואינו נכנס לתוך דברי חבת
 ואינו נבהלם להשיב שאל פניו ומשיב
 בהלכה ואומר עד ראשון ראשון ועל אחרון אחרון
 ועל מה שלא שמע אומר לא שמעתי ומודה על
 האמת וחלופיהן בגלם: י שבעה מיני פורעניות
 באין לעולם על שבעה גופי עברה מקצתן מעשרין
 ומקצתן אינן מעשרין רעב של בצרת ב
 מקצתן רעים ומקצתן שבעים. (מר) שלא לעשר

(גיראס) או איך זאל איבער נעכס גען (די עפענונג ידר רענין
 בויגן) אונ דר ווערסל שטיר דאס מען האט מיט אים גשפאלטן
 דיא ישיינר (אונ זיין באראן) איין צוואנג (בייא איין גראבן
 סענסטין) אונ ער היילט גיט יאוען זייא האבין זיך בעש אסין

רָעַב יָשׁוּב מֵהוֹמָה וְשָׁל בְּצֶרֶת בָּא. וְשָׁלָא לְשׁוּל
 אֶת הַחֵלֶה רָעַב יָשׁוּב בְּלִיָּה בָּא: יֵאָדָּבֵר בָּא לְעוֹלָם
 עַל מִיתוֹת הָאֲמֹרוֹת בַּתּוֹרָה שָׁלָא נִמְסְרוּ לְבֵית דִּין
 וְעַל פְּרוֹת יְיָבִיעִית: חָרַב בָּאָה לְעוֹלָם עַל עֲנוּיָה
 הַדִּין וְעַל עֲוֹתָי הַדִּין וְעַל הַמְזוּרִים בַּתּוֹרָה שָׁלָא
 כְּהִיָּבָה: חִיָּה רָעָה בָּאָה לְעוֹלָם עַל שְׁבוּעַת שְׁוֹא
 וְעַל הַלּוּל הַשֵּׁם: גָּלוּת בָּאָה לְעוֹלָם עַל עֲבוּדַת
 פּוֹכְבִים וְעַל גְּלוּי עֲרִיזוֹת וְעַל שְׁפִיכוֹת דָּמִים וְעַל
 יִמְסִית הָאָרֶץ: יֵב בְּאַרְבַּעַה פְּרָקִים הַרְבֵּר
 מִתְרַבֵּה בְּרִבִיעִית וּבְשִׁבְעִית וּבְמוֹצָאֵי שְׁבִיעִית
 וּבְמוֹצָאֵי הַחַג יִשְׁכַּבְל עֵנָה וְשֵׁנָה. בְּרִבִיעִית מִפְּנֵי
 מַעֲשֵׂר עֲנִי שְׁבִיעִית בְּשִׁבְעִית מִפְּנֵי מַעֲשֵׂר
 עֲנִי שְׁבִיעִית בְּמוֹצָאֵי שְׁבִיעִית מִפְּנֵי פְרוֹת
 שְׁבִיעִית בְּמוֹצָאֵי הַחַג יִשְׁכַּבְל עֵנָה וְשֵׁנָה מִפְּנֵי גִזְל
 מִתְנַזֵּת עֲנִיִּים: יֵב אַרְבַּע מִדּוֹת בְּאָדָם. הַאֲזִכָּר לְעִלִּי
 לְעִלִּי וְשָׁלָה לְעִלִּי זֹו מִדָּה בִּינוּנִית: וַיֵּשׁ אֲזִמְרִים זֹו
 מִדַּת סְדוּם. לְעִלִּי לְעִלִּי וְשָׁלָה לְעִלִּי עִם הָאָרֶץ. לְעִלִּי
 לְעִלִּי וְשָׁלָה לְעִלִּי חֲסִיד. לְעִלִּי לְעִלִּי וְשָׁלָה לְעִלִּי רִשְׁעִי:
 יֵב אַרְבַּע מִדּוֹת בְּדַעוֹת. נֹחִי לְכַעוֹם וְנֹחִי לְרִצּוֹת

(א) אִיךָ רָעַם אֶתְהַלְסִין (ב) דִּי פִּתְקִימוּנָה (ג) דִּיא וְהָאֵם עִקְלִשְׁרִין
 (ד) צִיִּסִין (ה) אִיךָ מִיִּשְׁעֵלֵע (ו) אֲזִכָּר עִם אִיז לִיכָם (ז) בְּעַמְעַר צִי וְעַרְדִּי

יצא הפסדו בערכו. קשה לכעוס וקשה לרצות
 יצא שכרו בהפסדו. קשה לכעוס ונוח לרצות חסיד.
 נוח לכעוס וקשה לרצות רשע: טו ארבע מדות
 בתלמידים. מהיר לשמוע ומהיר לאבד יצא עכרו
 בהפסדו. קשה לשמוע וקשה לאבד יצא הפסדו
 בערכו. מהיר לשמוע וקשה לאבד זה חלק טוב.
 קשה לשמוע ומהיר לאבד זה חלק רע: טז ארבע
 מדות בנותני צדקה הרוצה שיתנו ולא יתנו אחרים
 עינו רעה בעל אחרים. יתנו אחרים והוא לא יתן
 עינו רעה בעליו. יתן ויתנו אחרים חסיד. לא יתן
 ולא יתנו אחרים רשע: יז ארבע מדות בהולכי בית
 המדרש. הולך ואינו עושה עיבר הליכה בידו
 עושה ואינו הולך עיבר מעשה בידו. הולך ועושה
 חסיד. לא הולך ולא עושה רשע: יח ארבע מדות
 ביושבים לפני חכמים ספוגים ומשפונים מעכרתים
 ונפחים. ספוג שהוא ספוגים את הכל. ומשפון
 שמכניס בוז ומוציא בוז. מעכרת שמוציאה
 את היין יקמטתו את השכרים. ונפחה שמוציאה
 את הפכה וקמטת את הספת: יט כל אהבה עליה

(ט) אין שואם. (נאבקע) אונג אין לייקע (ז) אין זייער (זאונ
 טיין) (ס) ער זייגט אויס (זאונג) זי האלט אין זיך אין (ד) היידן

תלויה בדבר בטל דבר בטלה אהבה ושאינה
 תלויה בדבר אינה בטלה לעולם. איזו היא אהבה
 שהיא תלויה בדבר זו אהבת אמנון ותמר. ושאינה
 תלויה בדבר זו אהבת דוד ויהונתן: ככל מחלוקת
 שהיא לשם שמים סופה להתקיים) ושאינה לשם
 שמים אין סופה להתקיים. איזו היא מחלוקת שהיא
 לשם שמים זו מחלוקת הלל ושמאי. ושאינה לשם
 שמים זו מחלוקת קרח וכל עדתו: כא כל המזכה
 את הרבים אין חטא בא על ידו וכל המחטיא את
 הרבים אין מספיקין) בידו לעשות תשובה. משה
 נכה וזכה את הרבים וכות הרבים תלוי בו שנאמר
 צדקת יי עשה ומשפטיו עם ישראל: כב ירבעם
 בן נבט חטא והחטיא את הרבים חטא הרבים
 תלוי בו שנאמר על חטאות ירבעם אשר חטא
 ואמר החטיא את ישראל: כג כל מי שיש בו שדשה
 דברים הללו הוא מתלמידיו של אברהם אבינו
 ושל יצחק דברים אחרים הוא מתלמידיו של בלעם
 הרשע. עין טובה ורוח נמוכה) ונפש שפלה
 תלמידיו של אברהם אבינו. עין רעה ורוח גבוהה
 ונפש רחבה תלמידיו של בלעם הרשע. מה בין

תלמידיו של אברהם אבינו לתלמידיו של בלעם
 הרשע. תלמידיו של אברהם אבינו אוכלין בעולם
 הזה ונותלין העולם הבא שנאמר להנחיל אהבי
 יש ואוצרותיהם אמלא. אבל תלמידיו של בלעם
 הרשע יורשין גיהנם ויורדין לבאר שחת שנאמר
 ואתה אלהים תזרדם לבאר שחת אנשי דמים
 ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בה: כי יהודה
 בן הימא אומר הוי עו פמרט) וקל בפשר רץ
 פצבי וגבור פארי לעשות רצון אביה שבשמים:
 כי הוא היה אומר עו פנים לגיהנם ובושת פנים
 לגן עדן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
 שייבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו
 בתורתך: כי הוא היה אומר בן חמש שנים
 למקרא בן עשר שנים למשנה בן שלש עשרה
 למצות בן חמש עשרה לזמרא בן שמונה עשרה
 לחשה בן עשרים לרהוף בן שלשים לכח בן
 ארבעים לבינה בן חמשים לעצה בן שלשים לזקנה
 בן שבעים לשיבה בן שמונים לגבורה בן תשעים
 דשוחה) בן מאה פאלו מת ועבר ובטל מן העולם:
 כי בן בג בג אומר הךף ביה ונהךף ביה דכלא ביה

וְכֵן הַחַיִּים) וְסִיבֵי) וּבִלְהִי) בָּהּ וּמִנֵּה לֹא תִזְעַי)
 שְׂאִין לָךְ מִדָּה טוֹבָה הַיִּסְמָנָה : בֵּן הָא הָא אֹמֵר
 לְפֹסֵם) צַעֲרָא אֲנִירָא) : רַבִּי חֲנִינְיָא וְכוּ

פרק ששי

כל ישראל וכו'

יְצִינִי) חֲכָמִים בְּלִשׁוֹן הַמִּשְׁנָה בְּרוּךְ שֶׁבָחָר בָּהֶם
 וּבְמִשְׁנֵתֶם) : א רַבִּי מֵאִיר אֹמֵר כָּל הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה
 לְשִׁמָּה זוֹכֵה לְדַבְרִים הַרְבֵּה וְלֹא עוֹד אֵלָא שֶׁכָּל
 הָעוֹלָם כְּלוּ פְּדָאֵי הוּא לֹא נִקְרָא רַעִי) אֶהוּב אֹהֵב
 אֶת הַמָּקוֹם אֹהֵב אֶת הַבְּרִיּוֹת מִשְׁכַּח אֶת הַמָּקוֹם
 מִשְׁכַּח אֶת הַבְּרִיּוֹת וּמִלְּבִשְׁתּוֹ עֲנוּה וַיִּרְאֶה
 וּמִכְשָׁרְתּוֹ) לְהִיּוֹת צַדִּיק חֲסִיד יֵשֶׁר וְנֶאֱמַן
 וּמִבְחַקְתּוֹ מִן הַחֲטָא וּמִקְרָבָתּוֹ לְיַדֵּי זְכוּת וְנֶהְגִּין
 מִכְּזוֹ עֲצָה וְתוֹשֵׁיָה) בֵּינָה וּגְבוּרָה שְׁנֵאֵמַר לִי עֲצָה
 וְתוֹשֵׁיָה אֲנִי בֵּינָה לִי גְבוּרָה וְנוֹתַנָּת לֹא מִלְּכוּת
 וּמִמְשָׁלָה וְחֲקוֹר דִּין וּמַגְלִין לֹא רְזִי) תּוֹרָה וְנַעֲשֶׂה
 כְּמַעֲיֵן הַמִּתְנַבֵּר וּכְנֶהֱר שְׂאִינֹ פּוֹסֵק וְהוּא צְנוּעִי)
 וְאַרְךְ רַחַח וּמוֹחַל עַל עֲלִבּוֹנוֹי) וּמִגְדֵּלְתּוֹ וּמִרוּמְמָתּוֹ

א) וְעַכְשָׁיו וְעַד) א) אֲנִי עֲלִמֵּר זֶךְ) א) אֲנִי וְעַד גְּרָא) וְאֵלֶּכְשֵׁי נִיט אֵם
 וְיִיכִין) נֶאֱדָךְ דִּי מִיָּהֵע) אִיז גְּרוּסִים דְּר לִוּן) צִוִּי הָאֲבִין גְּלַעֲרִינִים
 א) אֲנִי אִין וְיִיעֵר לְקַרְנֵסִין) אִיין פְּרִינֵד) א) אֲנִי זִיא פְּרִיטִים אִים צו
 ט) אֲנִי הִילֵף) דִּיא פְּעַרְבָּא רִנְעֵהִיטִין) א) אֲנִי פְּעַלִּידִינֵג

על כל המעשים : = אמר רבי יהושע בן לוי בקל
יום ויום בת קול יוצאת מתר חורב ומכרותו
ואמרת אויני להם לבגרות מעלבונה של תורה
שפיר מי שאינו עוסק בתורה נקרא נוזף שואמו
נזם זהב באף חזיר אשה יפה וסרת טעמי. ואמר
והלחת מעשה אלהים הקמה והמכתב מכתב הים
הוא חרות על הלחת. אל תקרא חרות אלא
חרותי שאין לה בן חורין אלא מי שעוסק בתלמוד
תורה וכל מי שעוסק בתלמוד תורה הרי זה
סתעלה שנאמר ומסתנהו נחליא ומנחליאל
במותי הלומד מחברו פרק אחד או הלכה אחת
או פסוק אחד או דבר אחד או אפילו אות אחת
צריק לנהג בו כבוד שכן מעינו בדרך מלך ישראל
שלא למד מאחיתופל אלא שני דברים בלבד
קראו רבו אלופים ומידעי שנאמר ואתה אנוש
כערפי אלופי ומידעי. והלא דברים קל וחומר
ומה דוד מלך ישראל שלא למד מאחיתופל אלא
שני דברים בלבד קראו רבו אלופו ומידעו הלומד

(א) אונ זי רופס אים (ב) אויבן פערנאדפענער (ג) פערשטאנד
(ד) אים געקריצט (ה) פרייא טאג פון דיא תורה וואס זי איז צו
אונז און סתגאמאנעטס דע הייד (ו) זיין לעהרער אונ זיין פריינד

סתברו פרק אחד או הלכה אחת או פסוק אחד או
 דבור אחד או אפילו אות אחת על אחת כמה וכמה
 שצריה לנהג בו כבוד ואין כבוד אלא תורה שנאמר
 כבוד חכמים ינחלו ותמימים (ינחלו טוב ואין טוב
 אלא תורה שנאמר פי לקח) טוב נתתי לכם תורת
 אל תעזבו: יפה היא דרבה של תורה פת במלח
 תאכל ומים במשורה (תשתה ועל הארץ תישן
 וחי צער תחיה ובתורה אתה עמל) אם אתה עשה
 בן אשירה וטוב לך אשירה בעולם הזה וטוב לך
 לעולם הבא: ה אל תבקש גדלה לעצמך ואל
 תחמוד כבוד יותר מלמודך עשה ואל תתאוה
 לשלחנם של ערים ששלחנה גדול משלחנם
 וכתרה גדול מפתרם ונאמן הוא בעל מלאכתה
 שישלם לך עיכר פעלתה: ו גדולה תורה יותר מן
 הבהמה ומן המלכות. שהמלכות נקנית בשלשים
 מעלות והבהמה נקנית בעשרים וארבעה והתורה
 נקנית בארבעים ושמונה דברים. ואלו הן בתלמוד
 בשמיעת האזן בעריכת שפתים בבניית הלב
 באימה ביראה בענוה בשמחה במהרה בישמושו

(א) אונ פדוסע (ב) איין לערנונג (ג) מים איין מאס (ד) ואלסמו ויך
 עשעקסטיין (ה) אונ ואלסם גים (ו) לוססין (ז) מים דעם בעדינען

חכמים בדקדוקי) חברים בפלפול (התלמידים
 ביישובי) בקרא במשנה במעוט כחורה במעוט
 דרך ארץ במעוט תענוג במעוט ענה במעוט
 שיחה במעוט עחוק בארץ אפים בלב טוב
 באמונה חכמים בקבלת היסודין הפכיר את מקומו
 והשימח בחלקו והעושה סיג לדבריו ואינו מחזיק
 טובה לעצמו אהוב אהב את המקומו) אהב את
 הבריות אהב את הצדקות אהב את המישרים
 אהב את ההוכחות ומתרחקמן הכבוד ולא מגיס)
 לבו בתלמודו ואינו עימת בהוראה נועיא בעולו)
 עם חברו ומכריעו) לכף זכות ומעמידו על האמת
 ומעמידו על השלום ומתעביב) לבו בתלמודו שווא
 ומשיב שמע ומוסיף הלומד על כנות ללמד והלומד
 על כנות לעשות הפחכים את רבו והכבון את
 שמועתו והאומר דבר בשם אומריו הוא ימדת כל
 האומר דבר בשם אומריו כביא גאלה לעולם
 שנאמר והאמר אסתר למלך בשם כרדכי: וזוהי
 תורה שהיא נותנת חיים לעשייה בעולם הזה

אדורך דעם פארזכסין ויין אדורך דעם שארפוניקיים אדורך
 געלאססגהיים (דעם ארבערעסין) אונג ער שטא צירם נים
 יאין דעם יאך יאונג ער דעם אים אונג ער לייגט זיך אינער

ובעולם נשא שנאמר כי חיים הם למוצאייהם (א) וכל
 בערו כרפא: ואומר רפאות יהי לך (ב) ולשקוי
 לעצמותיה: ואומר עץ חיים היא לפחזיקים בה
 ותכיה (כאשר): ואומר פי לנית חן הם לראעה
 וענקים (גנרתיה): ואומר היתן לראעה לנית
 חן עטרת הפארת תכנגד: ואומר כי בי ירבו
 ימיה ויוסיפו לה ענות חיים: ואומר ארף ימים
 בימינה בעמולה עשר וכבוד: ואומר פי ארף
 ימים וענות חיים ושלוש יוסיפו לה: ואומר דרכיה
 דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום: רבי שמעון בן
 יהודה משום רבי שמעון בן יוחאי אומר הנזים
 והפח והעשר והכבוד והחכמה והזקנה והעיבה
 והבנים נאה לצדיקים ונאה לעולם שנאמר עטרת
 הפארת עיבה בדרך צדקה תפצא: ואומר עטרת
 זקנים בני בנים והפארת בנים אבותם: ואומר
 הפארת בחורים פחם והדר זקנים עיבה: ואומר
 והפרה (הלבנה) הלבנה ובושה החכה פי מלה יי צבאות
 בדר ציון ובירושלים ונגד זקניו כבוד: רבי שמעון

(א) צו דיא וועלכע עס ריידן אין זיין (ב) צו דיין נאפיל (אונג מארף
 (אונג אידרע אונסערשטיצער (אליקליף (אונג האלו בענדער
 (צו דיין האלוס) וועט זי דיר איבר ענטפרן (די שיינהיים) לעמן

בן מנסיא אומר אלו שבע מדות שפננו (הכמים
 לצדיקים כלם נתקיימו ברבי ובבניו: אמר רבי יוסי
 בן קסמא פעם אחת הייתי מהלך בדרך ופגעני
 פי אדם אחד ונתן לי שלום והתחרתי לו שלום
 אמר לי רבי מאיזה מקום אתה אמרתי לו מעיר
 גדולה של חכמים וישל סופרים) אני אמר לי רבי
 רצונה שתדור) עמנו במקומנו ואני אתן לך ארץ
 אלפים דנרי) זהב ואבנים טובות ומרגליות)
 אמרתי לו אם אתה נותן לי כל כסף וזהב ואבנים
 טובות ומרגליות שבעולם איני דר אלא במקום
 תורה וכן פתוב בספר תהלים על ידי דוד מלך
 ישראל טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף: ולא
 עוד אלא שבישעת פטירתו) יש אדם אין מליון
 לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות
 ומרגליות אלא תורה ומעשים טובים בלבד.
 שנאמר בהתהלכה הנחה אתך בשכבה תשמור
 עליה והקיצות היא תשיחה: בהתהלכה הנחה
 אתך בעולם הזה בשכבה תשמור עליה בקבר
 והקיצות היא תשיחה לעולם הבא: ואומר לי

(ועל כפי ז"ל האבן גיציילס) אונ ער האט בעגעגענטס (נגלעהרמע
 (אז דוא זאלסס יואנטען יצילדין) אונ פעריל זיין שטארפן

הַקָּסָפוֹ לִי הַתּוֹב נֶאֱמַר צְבֹאוֹת: חֲכִיעָה קִנְיָנִים: אֶקְנֶהוּ
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָמוֹ וְאֵלֹהֵינוּ . הַתּוֹרָה קִנְיָן
אֶחָד . שָׁמַיִם וָאָרֶץ קִנְיָן אֶחָד . אַבְרָהָם קִנְיָן אֶחָד .
יִשְׂרָאֵל קִנְיָן אֶחָד . בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קִנְיָן אֶחָד : הַתּוֹרָה
מִנֵּן דְּכָתִיב יי קִנְיָנִי) רֵאשִׁית דְּרַכּוּ קָדָם מִפְּעֻלֵי (וִו)
מֵאֵז : שָׁמַיִם וָאָרֶץ מִנֵּן דְּכָתִיב כֹּה אָמַר יי הַשָּׁמַיִם
בְּסֵאֵי וְהָאָרֶץ הָדָם) רַגְלֵי אֵי זֶה בֵּית אֲשֶׁר תִּבְנֶנּוּ לִי
וְאֵי זֶה מְקוֹם מְנוּחָתִי : וְאֹמַר כֹּה רַבּוּ מַעֲשֵׂיךָ יי
כֹּלָם בְּחִכְמָה עֲשִׂיתָ מֵרֵאשִׁית מֵרֵאשִׁית קִנְיָנְךָ) : אַבְרָהָם
מִנֵּן דְּכָתִיב וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ אַבְרָם לֹא עָלִיוֹן
קִוְנָה שָׁמַיִם וָאָרֶץ : יִשְׂרָאֵל מִנֵּן דְּכָתִיב עַד יַעֲבֹר
עִמָּךָ יי עַד יַעֲבֹר עִם זֶה קִנְיָנִי : וְאֹמַר לְקַדוֹשִׁים
אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמֶּתָה וְאֲדִירֵי כֹל חַפְצֵי בָם : בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
מִנֵּן דְּכָתִיב כִּכּוֹן לְעִבְיָהָהּ פְּעֻלָּתָהּ יי מִקְדָּשׁ אֲדִנִּי
כּוֹנֵנִי יְדִיקָה : וְאֹמַר וַיְבִיאֵם אֵל גְּבוּל קְדֻשׁוֹ הֵר זֶה
קִנְיָנִי יִמִּינוּ : כֹּל מֵה שְׁבָרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
בְּעוֹלָמוֹ לֹא בְּרָאוּ אֵלָא לְכַבּוּדוֹ שְׁנֵאמַר כֹּל הַנִּקְרָא
בְּשֵׁמִי וְלְכַבּוּדִי בְּרֵאתִי: יִצְרָתִיו אֶף עֲשִׂיתִיו : וְאֹמַר
יי יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד : רַבִּי חֲנַיָּא וְכוּ' עֲלִינוּ . קַי

הַשֵּׁנִי יִרְדֵּי וְאֶכֶן (יִהְיֶה בְּאִשְׁתָּאִין יִגָּאֵם הָאֵם סִיר בְּאִשְׁתָּאִין
אֲרִינֵי יִתְרֵק) יִרְדֵּי שְׁמִיל קְלִיין בֵּינְקִיל יִדְרִינֵי בְּאִשְׁתָּאִין

מחל יום ה' של סוכות ניום ג' לומרים כסדר הזה למען אמתך .
 אבן שתיה . אערוד שועי . אום אני הומה . אל למושעות .
 אום נצורה : חל ניום ג' למען אמתך . אבן שתיה . אערוד
 שועי . אל למושעות . אום נצורה . אדון המושיע : חל ניום ג'
 למען אמתך . אבן שתיה . אום נצורה . אערוד שועי .
 אל למושעות . אדון המושיע : חל נשנמ אום נצורה . למען
 אמתך . אערוד שועי . אבן שתיה . אל למושעות . אדון
 המושיע : חל נשנמ אום לומרים כהושעת אלום וכו' . הושיעה
 את עמך . ונשנמ חל אום נצורה לומרים כהושעת אדם וכו' .

הושע נא :

- למענך אלהינו הושע נא :
- למענך בוראנו הושע נא :
- למענך גואלנו הושע נא :
- למענך דורשנו הושע נא :

למען אמתך . למען בריתך . למען נדריך
 ותפארתך . למען דתך (א) . למען הודך (ב) . למען
 ועודך (ג) . למען זכרך . למען חסדך . למען טובך .

ל ש ב ת

אום נצורה (ב) כבבת (ג) . בוננת (ד) בדת
 נפש מעיבת . נזמרת (ה) הלכות שבת . דורשת

(א) דיין גועץ (ב) דיין שיינקיים (ג) דיין בשמימטען ארם פון בהמ"ק
 (ד) געהיטעט (ה) איין אייג אפפּעל (ו) פּערשטייט (ז) לערניס

לְמַעַן יְחַוֶּדֶךָ . לְמַעַן כְּבוֹדֶךָ . לְמַעַן לְמוֹדֶךָ .
 לְמַעַן מַלְכוּתֶךָ . לְמַעַן נִצְחָךָ . לְמַעַן סוֹדֶךָ .
 לְמַעַן עוֹף . לְמַעַן פְּאֵרֶךָ . לְמַעַן צִדְקָתֶךָ . לְמַעַן
 קִדְשֶׁךָ . לְמַעַן רַחֲמֵיךָ רַבִּים . לְמַעַן שְׂכִינָתֶךָ .
 הוֹשַׁע נָא : לְמַעַן הַהֲלִתֶךָ . הוֹשַׁע נָא :

*סו"ר פי אמרתי עולם הסוד יבנה :

אָבִן שְׁתִּיהִל . בֵּית הַבְּחִירָה . גֵּרֵן אֲרָנוֹי .
 רְבִירֵי הַמוֹצָנְעִי . הַר הַמּוֹרֶה . וְהַר יִרְאֶה . זְבוּלֵי
 הַפְּאֵרֶת . הַנֶּה דוֹד . טוֹב הַלְבָּנוֹן . יִפֶּה נוֹף
 מְשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ . כְּלִילֵתִי יוֹפִי . לִינֵתִי הַצֶּדֶק .
 מְכוֹן לְשִׁבְתֶּךָ . נוֹהֵם לְאֲנִי . סִכַּת שְׁלֵמִים . עֲלִית
 לְעִבְטִים . פְּנֵת יִקְרַת . צִיּוֹן הַמְצִינֵת . קִדְשׁ

ל ש ב ת

מְשִׁאתִי שֶׁבֶת . הַקּוֹבְעֵתִי אֶלְפִים הַחֹם שֶׁבֶת .
 וּמְשִׁיבַת רֶגֶל מְשֶׁבֶת . זְכוֹר וְשָׁמוֹר מְקִימַת
 בְּשֶׁבֶת . חֲשֵׂה לְמַהֵר בִּיאַת עֲשֶׂבֶת . טוֹרַחַת כָּל

*דעם גרונדשטיין פון בהמיק (פון ארונה) דעם פאלעץ
 דאס איז קדשי הקדשים (דער פערפארטער) דיא וואונג
 (דעם שיינעם פראוינג) דיא בעקריינטע (דיא וואונג
 *דיא שיינע וואונג) דעם רוינער (ירושלים ווערם גרופן
 שלם) דיא אויס געצייכנטע (דעם טראגן) דיא בעשטימט

הַקְרָשִׁים. רְצוּפָה) אֶהְבֶּה. שְׁכִינַת כְּבוֹדָה. הוֹשֵׁעַ
נָא : תְּלַנִּי) תִּלְפִּיזוּתִי) . הוֹשֵׁעַ נָא :

ס'י"ד לך זרוע עם גבורה תעוז ידך תרום ימינך :

אֹמֵר) אֲנִי חוֹמָה. בָּרַח פַּחַמָּה. גּוֹלָה וְסוּרָה .
דַּמְתָּה לְתֶמֶר . הִהְרַוְנָה עָלֶיךָ . וְנַחֲשֶׁבֶת כְּצִי-
טְבַחְרִי . זְרוּיָה) בֵּין מַכְעִיסִיָּה . חֲבוּקָה)
וְדְבוּקָה בָּךְ . טוֹעֵנְתִי) עָלֶיךָ . יַחֲדָה לִיחַדָּךְ .
כְּבוֹשָׁה) בְּגוֹלָה . לוֹמְדַת יִרְאָתְךָ . מְרוֹמְתִי) לְחִי .
נְתוּנָה לְמַפִּים . סוֹבְלַת) סְבֻלָּה) . עֲנִיָּה סַעְרָה .
פְּרוּיַת טוֹבִיָּה) . צֶאן קְדָשִׁים . קְהָלוֹת יַעֲקֹב .
רְשׁוּמֵי־בִשְׂמָה . שׁוֹאֲגִים . הוֹשֵׁעַ נָא : הַמוֹכִים
עָלֶיךָ . הוֹשֵׁעַ נָא :

ס'י"ד תתן אמת ליַעֲקֹב חסד לאֲבֹרָהֶם :

ל ש ב ת

מִשְׁשָׁה לְשֶׁבֶת . יוֹשֶׁבֶת וּמִמֶּתְנַת עַד כְּלוֹח
שֶׁבֶת . כְּבוֹד וְעֲנַג קוֹרְאָה לְשֶׁבֶת . לְבוֹשׁ וְקִסּוֹת
מַחֲלָפֶת בִּשְׁבֶת . מְאֹכֵל וּמִשְׁתֶּה מְבִינָה) לְשֶׁבֶת .

ס'י"ג לאֲמַסְעֵרֶם) דַּעַם וּויסְעֵן פְּלֹאץ) וְוֹאֵם אֵלַע מִיִּלְעַר פְּלַעַן
וְיִקְרָהוּ צוֹ אִים צוֹ בַעֲסֵן) וְדָאֵם פְּאֵלֶךְ) צוֹ שְׁפָרִיִּים) וְאֵן נְנוּמֵן
ס'י"ד כְּרֹאֲמֵס) וְיִי אִיוֹ אֲוִנְמֵר נְדִרְיֻקֵט) צוֹרִיִּסְעֵן) וְיִי אִיוֹ פְּעֵלֵאֲסַסֵּם
ס'י"ה לֵאֲסֵם) דְּוִרְקָה מִשְׁתֶּה וְוֹאֵם עַר דִּיִּסְמֵם טוֹבִיָּה) וְיִיא בְּרִיִּים אֵן

אָדוֹן הַמוֹשִׁיעַ . בְּרַחֵם אֵין לְהוֹשִׁיעַ . גְּבוּר
 וְרַב לְהוֹשִׁיעַ . דְּלוֹתֵי וְלֵי יְהוֹשִׁיעַ . הָאֵל הַמוֹשִׁיעַ .
 וּמְצִיל וּמוֹשִׁיעַ . זוּעֵקֶה הַמוֹשִׁיעַ . חוֹכֵם הַמוֹשִׁיעַ .
 מִצְאֵה תַשְׁבִּיעַ . יְבוֹלֵם לְהַשְׁפִּיעַ . כָּל שִׁחֵי
 תְּדַשֵּׂא . וְתוֹשִׁיעַ . לְגִיאוֹ בַל תַּרְשִׁיעַ . מְגִדִים
 תִּמְתִּיק וְתוֹשִׁיעַ . נְשׂוּאִים לְהַסִּיעַ . שְׁעִירִים
 לְהַנִּיעַ . עֲנָנִים מְלַהֲמִיעַ . פּוֹתַח יָד וּמִשְׁבִּיעַ .
 צְבִיבֵי תַשְׁבִּיעַ . קוֹרְאֵה תוֹשִׁיעַ . רְחוּמֵה תוֹשִׁיעַ .
 שׁוֹתְרֵה הַמוֹשִׁיעַ : הַמוֹשִׁיעַ נָא : תְּמַיִם הַמוֹשִׁיעַ
 הַמוֹשִׁיעַ נָא : כִּי יִשְׁמַח בְּיִמִּינֶה נְצַח :

אָדָם וּבְהֵמָה . בְּשָׂר וְרוּחַ וּנְשָׁמָה . גִּיד וְעֶצֶם
 וְקוֹמָה . דְּמוּת וְצֶלֶם וְרִקְמָה . הוֹד לְהַבֵּל דָּמָה .
 וְנִמְשָׁל בְּבִהֲמוֹת נְדָמָה . זִיו וְתֹאֵר וְקוֹמָה .

 ל ש ב ת

נְעַם מְגִדִים מְנַעֲמַת לַשַּׁבָּת . סְעוּדוֹת עֲלֵשׁ
 מְקוּמַת בַּשַּׁבָּת . עַל יְשֵׁתֵי כְפָרוֹת בּוֹצְעֵתֵם

(א) וְעֲלֵשׁ עִם הָאֵשׁ צוֹ דִיר (ב) פְּרוּכָם (ג) צוֹ מֵאֲבִין פְּלִיטָעִין (ד) יַעֲדֵר
 וְאֶקְסִינָג (ה) וְאֶלְכָמוּ בַעֲנָאוֹן (ו) צוֹ דִי עֲרֵד וּוָאם אִיז נִדְעֵרִיג וְוִי
 אִיִן מֵאל (ז) דִּי פְרוּכָמִין (ח) וְאֶלְקַעֲנָם (ט) צוֹ מֵאֲבִין צִהֵעִן (י) שְׁפָרִיא
 רַעֲנָן אַדָּר גּוּם רַעֲנָן (יא) צוֹ בַעֲוֹעֲנָן (יב) דִּיִּנַע נִלְבַּטֵע אֹנַג עַדְבָּאָרְעִמַטֵע
 (יג) וְעֲלֵשׁ עִם פֶּאָרְשְׁמִין דִיר (יד) אֹנַג דַּעֲם נוֹעֲבַטָן קַעֲרַפֶּרֶס (טו) צִיִּשְׁנִים

קהוּשׁ פָּנֵי אֲדָמָה . טוֹעֵת (עֲצִי נִשְׁמָה) . יִקְבִּים (וְקָמָה . פְּרָמִים וְשָׁקְמָה) . לְתַבֵּל הַמְּסִימָה (מְטָרוֹת עוֹ לְסַמְמָה) . נְשִׂיחָה (לְקִימָה) . עֵינִיחִים (לְקוֹמָמָה . עֲרָנִים) . לְעֲצָמָה . פְּרָחִים (לְהַעֲצוּמָה . צְמָחִים לְגִשְׁמָה) . קָרוּסִים (לְזֹרְמָה) . רְבִיבִים (לְשִׁלְמָה) . שְׁתִּיחָה (לְרוֹמָמָה . הוֹשֵׁעַ נָא : תְלוּיָה עַל בְּלִימָה) . הוֹשֵׁעַ נָא :

נסוי וי אדנינו מה אדיר שמה בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים :

אֲדָמָה מְאָרְרִי . בְּהִמָּה מְשִׁפְלָתִי . גִּזְרֵן מְנֹזִים (דָּגָן מְבַלְקָת) . הוֹן מְאֲרָרָה . וְאִבֵּל

ל ש ב ת

בְּשַׁבָּת . פּוֹרְטָתִי אַרְבַּע רְשׁוּיוֹת בְּשַׁבָּת . צוּזִי הַדְּלָקָת גַּר מְדַלְקָת בְּשַׁבָּת . קְהוּשׁ הַיּוֹם מְקַבְּלָת בְּשַׁבָּת . רֵנָן שֶׁבַע מְפַלְלָת בְּשַׁבָּת . עֵיבֵעָה

(די פלאצונג (דיא וויסע (די קליטערין (אין ארם בוימער
 (די גצייכנטע (צוא ועטיגען (די וויסעע לאדה) צו פערשטארקן
 (מים בוימער (מים זיסע פרוכט (צו בערענען (מים קאלטע
 וואסער (צו בעפייכטן (מים שפריי רענין (צו פערפארמינג איר
 (דעס גרינדשטיין פון בהמ"ק) איין גאר נישט) פון פלוכונג (פון
 פערוארפינג (פון היישעריק) פון היטזין) זי צוטיילט (בעט זיא

מְהוּמָה. וַיֵּת כִּנְעָלָיו. חָמָה כַּחֲנֹבֵי. מִרְפֵּי
 מְנוּבֵי. יָקַב מִיִּיָּקִי. בָּרַם מִתוֹלְעֵת. לָקַשׁ
 מֵאַרְבֶּה. מְגֵדוֹ מִצְלָצְלוֹ. נִפְשׁ מִבְּהֵלָה. שִׁבְעַ
 מִסְּעָעִים. עֲדָרִים מִדְּלוֹת. פְּרוֹת מִשְׁדָּפוֹן.
 צֹאן מִצְמִיתוֹת. קָצִיר מִקְלָלָה. רוֹב מִרְזוּן.
 עֵבֶרֶת מִצְנָמוֹן. הוֹשַׁע נָא: תְּבוֹאָה מִחֶסֶלֶם.
 הוֹשַׁע נָא: יִשְׂרָאֵל צְדִיק יִּי בְּכָל דְּרָכָיו וְחִסִּיד בְּכָל מַעֲשָׂיו:
 לְמַעַן אֵיתָן הַנְּזֹרֵק בְּלֶהֱבֵ אֵשׁ: לְמַעַן בּוֹ
 הַנְּעַקֵּד עַל עֵצִים וְאֵשׁ: לְמַעַן גְּבוֹר הַנְּאֲבָקִים עִם
 עֵר אֵשׁ: לְמַעַן דְּגָלִים נַחִית בְּאוֹר וְעֵנָן אֵשׁ:
 לְמַעַן הוֹעֵפָה לְמָרוֹם וְנִתְעַלָּה בְּמִלְאֲכֵי אֵשׁ:

לשבת

בְּדַת קוֹרְאָה בְּשַׁבָּת. תִּנְחִילָנָה לְיוֹם שְׁפִלוֹ
 שַׁבָּת. הוֹשַׁע נָא:

אֲנִי וְהוֹ הוֹשִׁיעָה נָא:

כְּהוֹשַׁע אָדָם וְצִיר כְּפִיָּה לְגוֹנְנָה. בְּשַׁבָּת קִדְשׁ הַמִּצְוֹת

(ספן אראפאלונג) (ספן היישעריק) (שפייז) (ספן היישעריק) (די
 שפטינגע תבואה) (פרוכט) (ספן היישעריק) (שסאדעם) (ספן
 מאנערקייט) (ספן סרוקניקייט) (ספן פערשניידונג) (ספן מאגרייט
 (יעדע זאנג) (ספן דארקייט) (ספן קענס) (ספן היישעריק) (אברהם
 יום הייסס איתן האורח) (עקב וואס האט נשמרין) (צו בעשיצן

לְמַעַן וְהוּא לָךְ פְּסוּנִי (בְּאַרְאֵלִי) אִשׁ : לְמַעַן וּבְרִי
 דְּבָרוֹת הַנְּתוּנוֹת בְּאִשׁ : לְמַעַן חַפּוּי (יִרְעוֹת וְעַנְּנ
 אִשׁ : לְמַעַן טַכְס) הַר יִרְדֶּת עָלָיו בְּאִשׁ : לְמַעַן
 יִדְרֹת בֵּית אֲשֶׁר אֶהְבֶּת מִשְׁמֵי אִשׁ : לְמַעַן
 פְּמִי) עַד שִׁקְעָה הָאִשׁ : לְמַעַן לָקַח מַחֲתַת אִשׁ
 וְהִסִּיר חֲרוֹן אִשׁ : לְמַעַן מִקְנֵא קִנְיָה גְדוּלָּה בְּאִשׁ :
 לְמַעַן נָפִי) יָדוּ וַיִּרְדּוּ אֲבֵנֵי אִשׁ : לְמַעַן שֵׁם טְלַה
 חֶלֶב בְּלִיל אִשׁ : לְמַעַן עֲמַד בְּנֶהוּ וְנִתְרַצֶּה
 בְּאִשׁ : לְמַעַן פְּלִלִי) בְּעִזְרָה וַיִּרְדֶּה הָאִשׁ : לְמַעַן
 צִיר עָלָה וְנִתְעַלָּה בְּרַכְבּ וְסוּסֵי אִשׁ : לְמַעַן
 קְדוּשִׁים מְשֻׁלְּכִים בְּאִשׁ : לְמַעַן רַבּוּ רַבָּן
 חֹז וְנִתְהַרֵי אִשׁ : לְמַעַן שְׂמֻמוֹת עֵירָה הַשְּׂרוּפָה
 בְּאִשׁ . הוֹשִׁיעַ נָא : לְמַעַן הוֹלְדוֹת אֶלּוּפֵי יְהוּדָה
 תְּשִׁימ פְּכִיד אִשׁ . הוֹשִׁיעַ נָא :

ל ש ב ת

בְּפֶר וְחַנּוּנָה . כִּיָּה : כְּהו' גוֹי כִּצְיִי (בְּקוּיִם חוֹפֵשׁ . דִּעָה פּוֹנו
 לְבוֹה שְׂבִיעֵי לְנוֹפֵשׁ . כִּיָּה : כְּהו' הַעֵם נִהְגֶּת כְּצֵאן לְהַנְחוֹת .

(א) אֶתְרֶן וּוּאס עַר אִיז גִּיוּעַן וְוִיא אִיִן בְּאַרְשִׁמִּיעַר (ב) צוֹוִישְׁעַן
 מְלֹאכִים (ג) דְּעֵם סִיל (ד) דְּעֵם מִשְׁבֵּן וּוּאס עַר אִיז גִּיוּעַן בְּעַדְעַקְס
 (ה) דְּעֵם אֶרְדֶּעֲנוֹנַג (ו) מִשָּׁה וּוּאס עַר הָאֵם נְגִלוֹסַט צוּ בַעֲסִין (ז) הוֹשִׁיעַ
 (ח) וּוּאס הָאֵם אוֹיִפְנֵחִיִּבֵן (ט) שְׁלֵמֶת וּוּאס עַר הָאֵם (כ) בַּעֲסִין (כא) דְּרִגְצִיִּכְנַמֵּר

(א"ר בקפה שביעית יכלוס ויאמר:

לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד פי כל
 בשמים ובארץ: לך יי הממלכה והמתנשא לכל לראש: והיה
 יי למלך על כל הארץ ביזם ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:
 ובתורתך פתוב לאמר שמע ישראל יי אלהינו יי אחד: ברוך
 שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

אָעֲרֹדָה (שׁוֹעִי). בְּבֵית שׁוֹעִי. גְּלִיתִי בְּצוּם
 פְּשָׁעִי. דִּרְשִׁיתִּיךָ בּוֹ דְהוֹשִׁיעִי. הִקְשִׁיבָה לְקוֹל
 שׁוֹעִי. וְקוּמָה וְהוֹשִׁיעִי. זְכוֹר וְרַחֵם מוֹשִׁיעִי. חִי
 בֶן תְּשַׁע־שָׁעִי. מוֹב בְּאֲנָקָה (שָׁעִי). יוֹחֲשׁוּ מוֹשִׁיעִי.
 כִּלָּה מְרִשִׁיעִי לְבַד עוֹד תִּרְשִׁיעִי. מִתֵּר אֲפֹהִי
 יִשְׁעִי. נִצַּח דְהוֹשִׁיעִי. שָׂא נָא עֵזֶן רַשָׁעִי. עֲבוֹר
 עַל פְּשָׁעִי. פָּנֵה נָא לְהוֹשִׁיעִי. צוֹר צִדִּיק מוֹשִׁיעִי.
 קִבֵּל נָא שׁוֹעִי. רֹזֵם קֶרֶן יִשְׁעִי. שְׂדֵי מוֹשִׁיעִי.
 הוֹשִׁיעַ נָא: תוֹכִיעַ וְתוֹשִׁיעִי. הוֹשִׁיעַ נָא:

ל ש ב ת

וְחֹק שִׁמְתָה בְמִרְהַל עַל מֵי מְנוּחֹת. כִּיָּה: כְּהוֹ' זְבוּדִיקָה) בְּמִדְבָּר
 סִין בְּצִחְנָה. חֲכָמוֹ וְלִקְטוֹ בְּשִׁשִּׁי לַחֵם מִשְׁנָה. כִּיָּה: כְּהוֹ'
 סְפוּלִיקָה) הִרְוֵי הִכְנָה בְּמִדְעָם. יִשְׂרָאֵל פָּחֵם וְהוֹדָה לַמֶּלֶךְ רֹזֵם. כִּיָּה:

אֵיךְ וְעַל אֵן רִבְמִין (מֵיין גִּבְעֵם) וְאֵלְסָמוֹ דְעִרְפְּרִיעֵן
 (שׁוֹעֵן אֵיךְ שְׂרִיָּא) קְעֵר זִיק צוֹ (עֵם זָאֵל גְּעֵאִילֵט וְעֵרִין) מֵיין
 (לְזוּלְדֵיעֵר) דִּיין סִייל פֶּאֶלְק (וְעוֹלְכֵעַ עֵם הָאֲבָן זִיק אֵין דִּיר בְּהַעֲפֵט

אל למושעות^(א). בארבע שבועות. גשים
 בשעות. דופקין^(ב) ערה שעות^(ג) (י"א שעות). הוגי
 שעות^(ד). וחידותם^(ה) משתעשעות^(ו). זועקים
 להשעות^(ז). חובי ישועות. מפורים^(ח) בך שעות^(ט).
 יודעי בין^(י) שעות. פורעיה בשעות. להבין
 שעות. מפקה נשמעות. נותן השעות.
 ספורות משמעות^(יא) (י"א משמעות). עדות
 משמעות. פועל ישועות. צדיק נושעות.
 קרית^(יב) (י"א קרב) השעות. רגש^(יג) השעות.
 שלש שעות. הושע נא: תחיש לתשעות.
 הושע נא:

אני והו הושיעה נא:

בהושיעת אלים בלודם^(א) עמה. בצאתה לישע

ל ש ב ת

כחו' כלכלו בענג מן המ'טמה. לא הפך עינ'ם^(א) וריחו לא נמרס^(ב).
 כיה: כחו' מטפמי מטאת שבת נמרו. נחו ושבתו ושויזת

(א) צו הולף (ב) זיי קבאפן אן (ג) גיבעט (ד) זוי טראכטן (ה) אין די תורה
 וואס זי איז ציין פרייד (אונג) זייערע רעמענס פון דער תורה
 (ז) ערפרייען זיי (ח) אזו דו זאלסט זיי העלפן (ט) זוי זיינען בעהעפס
 (י) קער זיך צו זיי (יא) צו פערשטיין (יב) די שטאט (יג) מיט פרומונג (אונג)
 מיט די זיינגס (אין מצרים) זיין ג'טבארטס (אין) זיט פערטימ. גוארן

הוֹשִׁיעָה אֶת עַמְּךָ וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלֹתֶךָ וְרַעַם וְנִשְׁאֵם עַד הָעוֹלָם :
 וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יי קְרוּבִים אֵל יי אֱלֹהֵינוּ
 יוֹסֵם וְלִילָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עֲבָדָיו וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹסֵם
 בְּיוֹמוֹ לְמַעַן דַּעַת כֹּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד: קִישׁ

ל הוֹשִׁיעָה נָא רַבָּה

סִפְּק אומרים נחשנא נחשנא הוושענות חלו ענ הסדר שנספס כחן :
 למען אמהך . אבן שתיה . אום אני חומה . אדון המושיע .
 אדם ובהמה . אדמה מארר . למען איתן . כהושעת אלים .
 ואלח' אומרים תתננו וכן הוושענות כמו שנספס כחן :

אָנִי וְהוּ הוֹשִׁיעָה נָא :

הִתְנַנְנוּ לְשֵׁם וּלְתִהְלָה . תְּשִׁיבֵנו אֵל הַחֶבֶל
 וְאֵל הַנַּחֲלָה . תְּרוּמְכֵנו לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה . תְּקוּמְכֵנו
 לְכָרֶם סְגֻלָּה . תְּצִיבֵנוּ (קַעֲזָן עַל פְּלִגְיָה) מַיִם
 לְשִׁתּוֹלָהִים . תְּפַדֵּנוּ מִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה . תְּעַטְרֵנוּ
 בְּאַהֲבָה כְּלוּלָה . תְּשִׁמְחֵנוּ בְּבֵית הַתְּפִלָּה .
 הַנְּהַרְנוּ עַל מֵי מְנוּחֹת סְלָה . תְּמַלְאֵנוּ חֶכְמָה
 וְשִׂכְרָה . תְּלַבִּישֵׁנוּ עוֹז וְגִדְלָה . תְּכַתִּירֵנוּ בְּכֶתֶר
 כְּלוּלָה . תְּיִשְׁרְנוּ (בְּיִשָּׁר מִסְלָה) . תְּשַׁעֲנוּ בְּאַרְח
 סְלוּלָהִים . תְּחַנְנוּ בְּרַחֲמִים וּבְחַטְלָה . תְּזַפִּירֵנוּ בְּמֵי
 זֶאת עוֹלָה . תְּוֹשִׁיעֵנוּ לְקַץ הַגְּאֻלָּה . תְּהַדְרֵנוּ

(*) דוא זאלסט אינו פערפלאצין (בייא טייכין) געשלאנגט

(*) סירע אינו גלייך (אין איין גלייכע שטענא איין אויס גשראטנע

בְּזֵיו הַמּוֹלָה. (ה) תִּדְבִיקֵנוּ פְּאוֹזְרֵי (חַתּוּלָהֵי).
 תִּגְדְּלֵנוּ בְּיַד הַגְּדוֹלָה. תִּבְיָאֵנוּ לְבֵיתָהּ בְּרִנָּה
 וְצִהְלָה. תִּתְאַמְצֵנוּ בְּרוּחַ וְהַצְלָה. תִּתְאַדְרֵנוּ בְּאֵבֶן
 תְּלוּלָה. (ה) תִּלְבַּבְנוּהָ בְּבִנְיַן עֵירָה כְּבַתְחֻלָּה.
 תִּתְעַדְנוּ לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה. תִּזְכְּנוּ בְּנִבְנֹתָהּ הָעִיר עַל
 גִּבְעָה. (ה) תִּרְבִּיצֵנוּהָ בְּעֵשׂוֹן וְגִילָה. תִּתְחַזְּקֵנוּ אֶלְמֵי
 יַעֲקֹב סֵלָה. הוֹשִׁיעַ נָא :

אָנָּה הוֹשִׁיעָה נָא :

אָנָּה אֶזְוֵן חַיִּים (ה) תִּתְאַבֵּי (י) יִשְׁעָה. בְּעַרְבֵי נַחֲלֵי
 לְשַׁעֲשַׁעָה. (ה) הוֹשִׁיעָה נָא : אָנָּה גֹאֵל כַּנְתִּים (י) גִּמְעָה.
 הוֹמָה (י) בְּמֵאמְאָה (י) הוֹשִׁיעָה נָא : אָנָּה הַבֵּט
 לְבָרִית טַבְּעָה (י). וּמְחִשְׁפֵי אֶרֶץ בְּהַטְבִּיעָה.
 וְהוֹשִׁיעָה נָא : אָנָּה זָכַר לָנוּ אֵב יִדְעָה. חֲסִדָּה
 לָמוֹ בְּהוֹדִיעָה. (ה) הוֹשִׁיעָה נָא : אָנָּה טְהוֹרֵי לֵב
 בְּהַפְּלִיאָהּ. יוֹדַע כִּי הוּא פִּלְאָהּ. (ה) הוֹשִׁיעָה נָא :
 אָנָּה כְּבִירָה (י) כַּח תֵּן לָנוּ יִשְׁעָה. לְאֲבוֹתֵינוּ
 כְּהַשְׁבִּיעָה. (ה) הוֹשִׁיעָה נָא : אָנָּה מֵלֵא מְשִׁאֲלוֹת

(א) גְּעוּרֵי שֶׁ שׁוֹן פִּיל כְּעֵשְׂשֶׁע (י) וְיֵא כִּים אֵיין גְּאֶרְטִיל (א) אֵיין גְּוִיקִילֵט
 (י) בְּעַהֲעֵרִצִּינֵע אֹנֹז (י) מֵאָה אֹנֹז רֹהֶען (י) דִּיא גִיבֵעֵט (י) שׁוֹן דִּיא
 (י) וְאֵם גְּלוֹסֵטן (י) שׁוֹן סִיידִם (י) דֵּעֵם צְוִיִּיג (י) דֵּאֵם אֵיז יִשְׁמַעֲלֵט (י) וְעֵן דו
 (י) וְעֵסֵט אֶרֶם סֶרִיִּיבִין (י) וְאֵם דו הָאֵסֵט גְּרִיִּיבִין (י) וְאֵם דו בִּיסֵט גְּרוֹם

עם משועה. נעקד בְּהַר מֹזַר כְּמוֹ שְׁוֹעָה.
 וְהוֹשִׁיעָה נָא: אֲנִי סֹבֵב (אֲשֶׁלִיב) נִטְעָה. עֲרִיצִים
 בְּהַיְיָדָג. וְהוֹשִׁיעָה נָא: אֲנִי פֶתַח לִנְנוֹ אוֹצְרוֹת
 רִבְעָה. צִירָה מֵהֶם בְּהַרְבִּיעָה. וְהוֹשִׁיעָה נָא:
 אֲנִי קוֹרְאִיהָ אֶרֶץ בְּרוּעָה. רַעֲסִי בְּטוֹב
 מְרַעָה. וְהוֹשִׁיעָה נָא: אֲנִי שְׁעָרֶיהָ תֵּעָלִי
 מִמְּשֹׁאֲהֶם. תֵּל תִּלְפִיּוֹת בְּהַשְׂיֵאֲהִי. וְהוֹשִׁיעָה נָא:
 אֲנִי אֵל נָא הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא:

אֵל נָא הָעֵינֹו כְּשֶׁה אוֹבֵד. שְׁמֵנוֹ מִסְפָּרָה אֵל
 הַתְּאֵבֵד. הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא: אֵל נָא רְעָה
 אֶת צֵאן הַהֲרֵגָה. קְצוּפָה וְעֵלְיָה הַרְוָגָה. הוּי וְהוּי:
 אֵל נָא צֵאנָה וְצֵאן מְרַעִיתָה. פְּעֵלְתָה וְרַעִיתָה.
 תוּ וְהוּי: אֵל נָא עֲנֵי הַצֵּאן. שִׁיחֶם. עֲנֵה בְּעַת
 רְצוֹן. הוּי וְהוּי: אֵל נָא נוֹשְׂאֵי לֵךְ עֵינִי. מִתְּקוֹמְמִיהָ
 יִהְיוּ כְּאֵין. הוּי וְהוּי: אֵל נָא לְמִנְסְכֵי לֵךְ מִיָּם.
 כְּמַמְעִינֵי הַיְשׁוּעָה יִשְׁאֲבוּן מִיָּם. הוּי וְהוּי: אֵל נָא
 יַעֲלֵוּ לְצִוּוֹן מוֹשִׁיעִים. טְפוּלִים בָּהֶם וּבְשִׁמְךָ נוֹשְׁעִים.

(פְּעֵלְתָה אֶרֶץ) דְּרִי בְּיָמֵי דְּוֹעֵן דְּוֹ וְעַמְּסָה פְּעֵרִיאַנִין (פִּין דִּין
 רְעֵנִי וְוֹאס הִיִּסְט רְבִיעָה) (וֹעֵן דְּוֹא וְעַמְּסָה מֵאֲבָעִין וְוֹאֲפִסְעִין) (וֹעֵן
 דִּין שְׁלֵעֲכֶם וְעַם אִיר בְּרַעֲבָעִין) (פִּיסְעֵר זִי) (זֹאֲלִסְמוֹ דְּעַר הִיִּפּוּן
 אִסִּין דִּין פְּעֵרוֹוִסְסֵן) (אִסִּים דִּין דְּעַרְהִיִּבִין) (זִיִּיעַר נִבְעַם

הו' והו' : אל נא חמוץ (בגדים) ועום (לנערי)
 קל בוגדים. הו' והו' : אל נא וזכור תזפור. הנכוריי
 בלתיך וזכור. הו' והו' : אל נא דורשיה בענפי
 ערבות. געעם (שעה מערבות). הו' והו' : אל נא
 ברה בעטור ענה. אמרי רצה בפלוליו) ביום
 הושענא. הושענא. והושיעה נא :

אנא אל נא הושענא. והושיעה נא אבינו אתה :
 למען תמים בדורותיו. הנמלט ברוב
 צדקותיו. מצל משטף בבא מבול מים. לאום
 אני הימה. הושענא. והושיעה נא אבינו אתה :
 למען שלם בכל מעשים. המנסה בעשרה נסים.
 פשרי) מלאכים נסי) יקח נא מעט מים. לברה
 פחמה. הו' והו' אבינו אתה : למען רהס) ויחיד
 גחנטי) פרי למאה. ועק איה השה לעולה.
 בשרוהו עבדיו מצאנו מים. לגולה וסורה. הו'
 והו' אבינו אתה : למען קרם שאת) ברכה. הנשטטי)
 ולשמה חכה. מוחם) במקלות בשקתות המים.

(געפארבט) אב צוא שאקלען (וועלכע פס זיינען צו דיר
 געקויפט) ווייער געשרייא (פון די הימלען טאן מין גיפעס
 שחי ער האט דר זעהן) האט ער גרעס) דעם יונגן יצחק) ער האט
 געלידט) צו סראגן) יעקב וואס ער איז פרהאסט) ער האט ערהיטט

לְדַמְתָּהּ לְתַמְרָה : הוּא' וְהוּא' אֲבִינוּ אַתָּה : לְמַעַן צְדָק
 הַיּוֹת לָהּ לְכַהֵן . כַּחֲתָן פָּאָר יִכְהֵן . מְנַסָּה בְּמַסָּה
 בְּמֵי מְרִיבַת מַיִם . לְהִהָרֵר הַטּוֹב . הוּא' וְהוּא' אֲבִינוּ
 אַתָּה : לְמַעַן פּוֹאֵר הַיּוֹת גְּבִיר לְאַחִיו . יְהוּדָה
 אֲשֶׁר גְּבִיר בְּאַחִיו . מִסְפֵּר רוֹבַע מִדְּלִיּוֹת (יִזְלַנְי) מַיִם .
 לֹא לָנוּ כִּי אִם לְמַעַנְךָ . הוּא' וְהוּא' אֲבִינוּ אַתָּה : לְמַעַן
 עָנִיו כָּפֵל וְנֶאֱמָן . אֲשֶׁר בְּצַדְקוֹ פִּלְפֵּלֵי הַסֵּן .
 מְעִיף לְגוֹאֵל וּמְשׁוּיָה (מַמִּים) . לְזֹאת הַנְּשִׁקְפָה . הוּא'
 וְהוּא' אֲבִינוּ אַתָּה : לְמַעַן עֲמַתּוֹ בְּמִלְאֲכֵי מְרוֹמִים .
 הַלּוֹבֵשׁ אֹרִים וְתַמִּים . מְצוּה לְבֹא בְּמִקְדָּשׁ בְּקִדּוּשׁ
 יָדַיִם וְרַגְלָיִם וְרַחֲצַת מַיִם . לְחֹזֶלֶת אֶהְבֶּה . הוּא'
 וְהוּא' אֲבִינוּ אַתָּה : לְמַעַן גְּבִיָּאֵה (מְחֹזֶלֶת מַחְנִים) .
 לְכַמְהִיו (לֵב הוֹשֵׁמָה עֵינַיִם . לְרַגְלָהּ) רְצָה עֲלוֹת
 וְרָדַת בְּאֵר מַיִם . לְטוֹבוֹ אֶהְלִיו . הוּא' וְהוּא' אֲבִינוּ
 אַתָּה : לְמַעַן מְשַׁרְתָּ לֹא מֶשׁ מֵאֵהֶל . וְרוּחַ הַקִּדְשׁ
 עָלָיו אֶהְלִים . בְּעֵבְרוֹ בִּירְדֵן נִכְרְתוּ הַמַּיִם . לְיִסָּה
 וּבְרָה . הוּא' וְהוּא' אֲבִינוּ אַתָּה : לְמַעַן לְמַד רְאוֹת
 לְטוֹבָה אוֹת . וְעַקְאִיהָ נִפְלְאוֹת . מְצָה (מַלְכֵיגָזְהִי)

(ספן וייגע קנאלין) (נועם רינען) (האם ער גישפייזט) (אונג אויס
 גיצויגין) (דאס איז מרים) (צוא די גלוסטיגע הערצער) (דורך איר
 זכות) (האם גרום) (ער האט אויסגידריקט) (ספן די גישארענע וואל

מלא הספלה) מים. לבלת לבנון. הו' והו' אבינו
 אתה: למען פלוצי עשות מלחמתה. אשר בידם
 תהיה ישועתה. צרופי מגזי ברקקם) בידם מים.
 ללא בגדו בה. הו' והו' אבינו אתה: למען יחידג)
 צוררים דש). אשר מרחם לגזיר הקדש. כמכתש)
 לחי הבקעת לו מים. למען ישם קדעה. הו' והו'
 אבינו אתה: למען טובו הולך וגדל. אשר מעשק
 עדה חדל. בשוגב עם מחטא צו) עיבב מים.
 לנאווה פירושלים. הו' והו' אבינו אתה: למען
 חיה) מברברס) בשיר. המלמד תורה בקל בלי
 שיר. מנסף לפניו פתאבי) שתות מים. לשמו
 בה סברס). הו' והו' אבינו אתה: למען ודה) עלה
 בסערה. המקנא ומשיב עברה. לפלוצו ירדה
 אל ולחכה עפר ומים. לעיניה ברכות. הו' והו'
 אבינו אתה: למען ושרת באמת לרבו. פי שנים
 ברוחו נאצל בו. בקתתו מנגן נתמלאו גבים)
 מים. לפצו מי כככה. הו' והו' אבינו אתה: למען

א"י בעקין נאוען ויי האבין גישעפס נדאם איז שמעון והאם
 עד צימראסין אפן די לאך ידאם איז שמואל הנביא והאם
 עד פערזאנס) דעם סענצערס) וואס ער האט גיטאנצט אן ען
 האט גינלומט) ווייער האפונג נדאם איז אליהו) ברינימער

ס. הושענות

הַרְהַרְבֵּי עֲשׂוֹת רַצוֹנָה . הַפְּכִיזוּ הַתְּשׁוּבָה לְצִאֲנָה .
 אִזּוּ בָּבֶא מְתַרְפֵּי סֶתֶם עֵינֹתַי מִיָּם . לְצִיּוֹן מְכַלְלֵי
 יוֹפִי . הוּא וְהוּא אֲבִינוּ אַתָּה : לְמַעַן דְּרַשׁוּהוּ בַתּוֹךְ
 הַגּוֹלָה . וְסוֹדְךָ לָמוֹ נִגְלָה . בְּדִי לְהִתְנַאֲלִי דְרַשׁוּ
 זְרַעוֹנִים : וּמִיָּם . לְקוֹרְאֵיךָ בְּצַר . הוּא וְהוּא אֲבִינוּ
 אַתָּה : לְמַעַן זָמַר חֲכָמָה וּבִינָה . סוֹפֵר מֵהִיר
 מִפְּלֵשֶׁת אֲכַנְהִי . תִּתְּכַמְנוּ אֲמָרִים הַמְשׁוּלִים בְּרַחֲבֵי
 מִיָּם . לְרַבְּתֵי עֵם . הוּא וְהוּא אֲבִינוּ אַתָּה : לְמַעַן
 בָּאֵי לָךְ הַיּוֹם בְּכָל לֵב . עֲשׂוּ פְּכִים לָךְ עֵינַי בְּלֹא דָב
 וּלֵב . שׂוֹאֲלִים מִמֶּךָ עֲזוֹ מִטְרוֹת מִיָּם . לְשׁוֹרְרוֹךְ
 בָּיִם . הוּא וְהוּא אֲבִינוּ אַתָּה : לְמַעַן אֲזַמְּרֵי יַגְדֵּל שְׁמֶךָ .
 וְהֵם נִחְלַתְּהָ וְעַכְפָּה . צִמְאִים לְיִשְׁעֶךָ כְּאֶרֶץ עֵיפָה :
 לְמִיָּם . לְתַרְתָּ לָמוֹ מְנוּחָה . הוּא וְהוּא אֲבִינוּ אַתָּה :
 חֲזוֹן וְקַהֵל הוֹשִׁיעַ נָא אֵל נָא . אֲנָא הוֹשִׁיעָה נָא :
 הוֹשִׁיעַ נָא סֵיחַ נָא . וְהַצְּלִיחָה נָא . וְהוֹשִׁיעֵנו
 אֵל מַעֲזֵנו :

אדענין חזקתו המלך וואס האט שטענדיג גיטראכט (וואס ער
 האט אויס גירופין) דער לעסטער שטרייב (די קוואלין) וואס
 זיא איז גיוען בעקרייגס (דניאל חנניה מישאלועזריה וואס
 האבין דיר גיפארשט) גיט פטראמווירדיגס צו ווערן (קערנער
 פטראוועלכר האט אפן גמאכט די וועג) פון אמונה (א דורשטגע

שנים שלוש מידו ולקח הושענות ותוספה על החגים :

תענה אמונים יזופכים להלב כפמים. והושיעה
 נא : למען בא באיש ובמים. גזר ונסי יקח נא
 מעט מים. והצליחה נא והושיענו אל מעזנו :
 תענה הנלים גזוי גזרי מים. והושיעה נא : למען
 הנפקד בשער השמים. יעב ופפר בארות מים.
 והצליחה נא והושיענו אל מעזנו : תענה זפים
 חונים עלי מים. והושיעה נא : למען חלקי מפצלי
 מקלות בשקתות המים. טעני וגלי אבן מבאר
 מים. והצליחה נא והושיענו אל מעזנו : תענה
 ידידים נוחי דת משילת מים. והושיעה נא : למען
 פרוי במשענותי מים. להכין למו ולצאצאימו
 מים. והצליחה נא והושיענו אל מעזנו : תענה
 מתחננים כבישימון עלי מים. והושיעה נא :
 למען נאמן בית מספיק לעם מים. סלע הק'
 יזוובו מים. והצליחה נא והושיענו אל מעזנו :

(ו) ואלהם שמשפירין דיא ערליכע סאונ ער האט גיוואנס (וואס
 די האבין זיך דורך גישניסין (דעם גלאסען דאס איז יעקב
 (ער האט אפ גישילט (ביי די קארטיסעס (ער האט גיסראגין
 (סאונ ער האט אראפ גקויקלמט (וואס זי איז גגליכט (או עלכע האבן
 גינראפי (מיס וייערע שפעקנים (אזוי ווי אין דער וויספעניא

תַּעֲנֶה עֲוֹנֵי־יָמַי. וְהוֹשִׁיעָה נָא : לְמַעַן
 פָּקְדֵי בְּמֵי מְרִיבַת מַיִם. צַמְאִים לְהַשְׁקוֹתֶם מַיִם.
 וְהַצְּלִיחָה נָא וְהוֹשִׁיעֵנו אֵל מַעֲזָנוּ : תַּעֲנֶה קְדוֹשִׁים
 מִנְּסֻכֵי־יָמַי. לֵה מַיִם. וְהוֹשִׁיעָה נָא : לְמַעַן רֵאשִׁי
 מְשׁוֹרְרִים פֶּתֶאֱבִי. שְׁתוֹת מַיִם. חֲלִילָה פִּיּוֹ וְנִסְךְ
 לֵה מַיִם. וְהַצְּלִיחָה נָא וְהוֹשִׁיעֵנו אֵל מַעֲזָנוּ :
 תַּעֲנֶה שׂוֹאֲלִים בְּרַבּוּעַי. אֲשֶׁלִי מַיִם. וְהוֹשִׁיעָה
 נָא : לְמַעַן תֵּל תִּלְפִּיּוֹת מוֹצֵא מַיִם. תִּפְתַּח אֶרֶץ
 וְתִרְעִיף. שָׁמַיִם. וְהַצְּלִיחָה נָא וְהוֹשִׁיעֵנו אֵל מַעֲזָנוּ :
 חוֹץ רַחֵם נָא קַהֵל עֲדַת יִשְׂרָאֵל. סֶלַח וּמַחֵל
 עֲוֹנֵם. וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל :

אִז כְּעִינֵי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנָיִם. בָּאֵנו לְפָנֶיךָ
 גְּדוֹנִים. וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : גָּאָה אֲדוֹנֵי
 הָאֲדוֹנִים. נִתְגַּרַם. בְּנוֹ מְדָנִים. דְּשׁוֹנוֹ וּבַעֲלֹנוֹ
 זוֹלָתָה אֲדוֹנִים. וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : הֵן
 בְּשָׁנוּ הַיּוֹם בְּתַחֲנוּן. עֲדִיקָה רַחוּם וְחַנּוּן. וְסִפְרָנוּ

(א) די אידן וועלכע האבין אויס גישריען (ג) אהרן וואס ער איז
 געשטראפט געווארן וועלכע האבין גימאסן (דאס איז דוד
 ווען ער האט גילוסט (האם ער גערעט ווען זיין
 האלסן די פלאנצונג פון דוא פיר מינים (אונג עס זאל טריפן
 (זיין האבין זיך גרייצט (קרנר (אונג האבן איבר אינו גהערשט

נפלא תיה בשנוח. והושיענו אלהי ישענו : זבת
 הרב ודבש. נא אל תיבש. חשרת : מים באבה
 תחבש. והושיענו אלהי ישענו : בשמנה.
 ביד שבעה ושמנה. ישר צדיק אל אמונה.
 והושיענו אלהי ישענו : פרת ברית לארץ. עוד
 כל ימי הארץ. לבתי פרץ בה פרץ. והושיענו
 אלהי ישענו : מתחננים עלי מים. בערבים על
 יבשים מים. נא זכר למו נסוד המים. והושיענו
 אלהי ישענו : שיחים בדרך מטעתם. עומסיב
 בשועתם. ענם בקול פגיעתם. והושיענו אלהי
 ישענו : פועל ישועות. פנה לפלולם שעות. צדקם
 אל למשעות. והושיענו אלהי ישענו : קול
 רגשם השע. תפתח ארץ ופרו ישע. רב
 להושיע ויא חפץ רשע. והושיענו אלהי ישענו :
 שערי שמים פתח. ואוצרה הטוב לנו תפתח.
 הושיענו וריב אל תמח. והושיענו אלהי ישענו :
 שים קול מבשר מבשר ואומר : והקהל חורגים

(מים שארף דידין) זאל גים סרוקין ווערן (מים איין
 פערזאמלונג) זאלסטו היילן (פערפלאנג אונז) אין דיא פעטע
 לאנד ארץ ישראל (מים צווייגן) ביי די פייכן (צווייגן פון בוימער
 פראגן זיי) אייער געטע (צו פערנעמן) זאלסטו גים אויספרייסן

אָמֵן (י"ח אִמְצִי) יִשְׁעָהּ בָּא. קוֹל הַדּוֹי הִנֵּה זֶה בָּא.
מִבְּשׂוֹר וְאוֹמֵר: קוֹל. בָּא בְּרַבְבוֹת פְּתוּיִם. לַעֲמוֹד עַל
הַר הַזֵּיתִים. מִי: קוֹל. גִּשְׁתוֹ בְּשׂוֹפֵר לְתַקַּע. תַּחֲתוֹ
הַר יִבְקַע. מִי: קוֹל. דְּפַקִּי וְהַצִּיִּץ: וְזָרַח וּמִשְׁחָצִי
הִהָר כִּמְזֻרַח. מִי: קוֹל. הַקִּים מְלוֹלוֹ נוֹאֲמוּ. וּבָא
הוּא וְכָל קְרוֹשָׁיו עִמּוֹ. מִי: קוֹל. וְלִכְלֵל בָּאֵי הָעוֹלָם.
בֵּת קוֹל יִשְׁמַע בְּעוֹלָם. מִי: קוֹל. זָרַע עֲמוּסִים
רָחֵמוּ. נוֹלְדוּ כִּילָד מִפְּעֵי אִמּוֹ. מִי: קוֹל. חֲלָהּ
וַיִּלְדָּה מִי זֹאת. מִי שָׁמַע כִּזֹּאת. מִי: קוֹל. מִהוֹר
פָּעַל כִּי אֱלֹה. וּמִי רָאָה כְּאֱלֹה. מִי: קוֹל. יֵשַׁע
וּזְמַן הַחֹדֶס. הַיּוֹחֵל. אֶרֶץ בְּיוֹם אֶחָד. מִי: קוֹל. כַּבִּירִי
רוּם וְתַחַת. אִם יוֹלֵד גּוֹי פְּעַם אֶתֶת. מִי: קוֹל. לֵעַת
יִגְאֵל עִמּוֹ נְאוּר. וְהָיָה לַעֲת עֶרֶב יִהְיֶה אוֹר. מִי:
קוֹל. מוֹשִׁיעִים יַעֲלוּ לְהַר צִיּוֹן. כִּי חֲלָה גַם יִלְדָה
צִיּוֹן. מִי: קוֹל. גִּשְׁמַע בְּכָל גְּבוּלָהּ. הַרְחִיבִי
מְקוֹם אֶהְלֶךְ. מִי: קוֹל. שִׁימִי עַד דְּפַשְׁק
מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ. קַבְּלִי בְּגִיף וּבְנוֹתֶיךָ. מִי: קוֹל.

(א) דִּיא פִּנְסִימִיקִים (ב) פִּעְרוֹאִמְלוֹנְגֵנֵן (ג) עַר הָאִם אֵן גִּיִּקְלֵאִפִּס
(ד) אֲוֹנֵר הָאִם גִּיִּקְקִס (ה) אֲוֹנֵר עַר וְעַם אִם פִּאֵן (ו) דִּיא רִיד
(ז) גִּיִּסְרֵאֲנַעַע (ח) זִיא הָאִם גִּיִּהָאִם וְיִיִּסְאֵג (ט) אִיז פִּעְרֵאִיִּנְגִּס
(י) זִיאֲרֵן (יא) קֵן פִּעְשֵׁאֲפִין וְעֵרֵן (יב) גֵּאֵט וְאִם עַר אִיז פִּיל טִסְמֵאֲק

עלוי חבצלת השרון . פי קמו ישגי הברון . מיו :
 קול . פנו אלי והושעו . היום אם בקולי תשמעו .
 מיו : קול . צמה איש צמח שמו . הוא דוד בעצמו .
 מיו : קול . קומו כפושטי עפר . הקיצו ורננו עזבני
 עפר . מיו : קול . רבתי עם בהמליכו . מגהול
 ישועות מלפו . מיו : קול . שם רשעים להאביר .
 עשה חסד למשיחו לדוד . מיו : קול . תנה ישועות
 לעם עולם . לדוד ולזרעו עד עולם . מבשר ואומר :
 שיץ גים קול מבשר מבשר ואומר : והקהל חוזר גים
 הושיעה את עמך יהוה . מיש . ואח"כ סמל הערבה והצמח
 ה' חנימה נקקק כד למתק ה' נבורות ויאמר זה :

הי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו הבורח בנביאים
 טובים ובמנהגיהם הטובים שתקבל ברהמים וברצון את
 תפלתו והקפותינו וזכר לנו זכות שבעת המימך . ותסיר
 מהיצת הברזל המפסקת בינינו וביניך ותאזין שועתנו .
 ותיטיב לנו החחימה . תולה ארץ על בלימה . ותחמנו בספר
 חיים טובים . והיום הזה תתן בשכינת עורך חמ"ט נבורות
 מסותקת על ידי הביטת ערבה מנהג נביאך הקדושים .
 ותתעורר האהבה ביניהם ותנשקו מנשיקות פיך משתקת
 כל הגבורות וכל הרעין . ותאיר לשכינת עורך בשם
 (י'ד ה"א ו"א') שהוא של אורות סלך ומשם תשפיע
 שפע לעבודך המתפלל לפניך מחילה שתאריך ימי ותמחול
 לי הבאי ועונותי ופושעי וחפשוים ימינך וידך לקבלני בתשובה
 שלימה לפניך ואוצרך הטוב תפתח להשביע מים לגפש
 שזקקה כמו שכתוב יפתח יי לך את איצרו הטוב את השמים
 לתת מטר ארצך בעתו ולברך את כל מעשה ידך . אמן :

סדר הקפות לשמחת תורה יח

אתה הראת לדעת כי יי הוא האלהים אין עוד
מלבדו: לעושה נפלאות גדולות לבדו כי לעולם
חסדו: אין כבוד באלהים אדני ואין כמעשיה:
יהי כבוד יי לעולם ישמח יי במעשיו: יהי שם
יי מבוקר מעתה ועד עולם: יהי יי אלהינו עמנו
באשר היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל יטשנו:
ואמרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מן
הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך:
יי מלך יי מלך יי ימלוך לעולם ועד: יי עוז לעמו
ימן יי יברך את עמו בשלום: ויהיו נא אמרינו
לרצון לפני אדון כל: ויהי בנסוע הארון ויאמר
משה קומה יי ויפוצו איביך וינוסו משנאיך
ספניך: קומה יי למנוחתך אתה וארון עזך:
כהניף ילפשו צדק וחסדיך ירננו: בעבור דוד
עבדך אל תישב פני משיחך: ואמר ביום ההוא
הנה אלהינו זה. קוינו לו ויושיענו. זה יי קוינו
לו נגילה ונשמחה בישועתו: מלכותך מלכות
כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור: כי מציון
תצא תורה ודבר יי מירושלים:

אב הרחמים היטיבה ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלים:
כי כך לבד בטחנו טלך אל רם ונשא ארון עולמים:

סדר הקפות לשמחת תורה

ומילואין כל המ'ת עבדיל ומסכנין המגדל ז"פ ולומרים זה :

אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא . אָנָּא יְיָ הַצְּלִיחָה נָּא .
 אָנָּא יְיָ עֲנֵנוּ בַּיּוֹם קְרָאֵנוּ : אֱלֹהֵי הַרְוּחוֹת
 הוֹשִׁיעָה נָּא . בּוֹחֵן לְבָבוֹת הַצְּלִיחָה נָּא . גּוֹאֵל
 חֹזֵק עֲנֵנוּ בַּיּוֹם קְרָאֵנוּ :

תורת ה' תסימה משיבת נפש : מזמור לדוד הכו לה' בני
 אלים הכו לה' כבוד ועוז : הכו לה' כבוד שמו השתחוו לה'
 בהדרת קודש : קול ה' על המים אל הכבוד הרעים ה' על
 מים רבים : למנצח בנינות מזמור שיר : אלהים יחננו
 ויברכנו יאר פניו אתנו סלה : אנא בכח גדולת ימינך תתיר
 צרורה : כי אמרתי עולם חסד יבנה :

דוֹבֵר צְדָקוֹת הוֹשִׁיעָה נָּא . הַדּוֹר בְּלִבוֹשׁ
 הַצְּלִיחָה נָּא . וְתִיק וְחָסִיד עֲנֵנוּ בַּיּוֹם קְרָאֵנוּ :

עדות ה' נאמנה מחכימת פתי : קול ה' בכח : לדעת בארץ
 דרכך בכל גוים ישועתך : קבל רנת עמך שגבנו סהרנו נורא :
 לך זרוע עם גבורה תעוז ירך תרום ימינך :

עַן וַיִּשָּׂר הוֹשִׁיעָה נָּא . הוֹמֵל דְּלִים הַצְּלִיחָה נָּא .
 טוֹב וּמְטִיב עֲנֵנוּ בַּיּוֹם קְרָאֵנוּ :

פקודי ה' ישרים משמחי לב : קול ה' בהדר : יודוך עמים
 אלהים יודוך עמים כלם : נא גבור דורשי יחודך כבבת שמרם :
 תתן אמת ליעקב חסד לאברהם :

יֹדֵעַ מַהֲשָׁבוֹת הוֹשִׁיעָה נָּא . כַּפִּיר וְנֶאֱוָר
 הַצְּלִיחָה נָּא . לֹבֵשׁ צְדָקוֹת עֲנֵנוּ בַּיּוֹם קְרָאֵנוּ :

מצות ה' ברה מאירת עינים : קול ה' שובר ארוים וישבר
 ה' את ארזי הלבנון : וירקדם כמו עגל לבנון ושריון כמו

סדר הקפות לשמחת תורה יט

בן ראמים : ישמחו וירננו לאמים כי תשפוט עמים מישור
לאמים בארץ תנחם סלה : ברכם סהרם רחמי צדקתך
תמיד גמלם : נעימות בימינך נצח :

מֶלֶךְ עוֹלָמִים הוֹשִׁיעָה נָא . נְאֻר וְאֵדִיר
הַצְּלִיחָה נָא . סוֹמֵךְ נוֹפְלִים עֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ :

ידאת ה' סהורה עומדת לעד : קול ה' חוצב להבות אש :
יודך עמים אלהים יודך עמים כלם : חסין קדוש ברוב
סוכך נהל עדתך : ה' אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ
אשר תנה הודך על השמים :

עוֹזֵר בָּלִים הוֹשִׁיעָה נָא . פוֹדֶה וּמְצִיל הַצְּלִיחָה
נָא . צוֹר עוֹלָמִים עֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ :

משפטי ה' אמת צדקו יחדו : קול ה' יחיל מדבר יחיל ה' מדבר
קדש : ארץ נתנה יכולה יברכנו אלהים אלהינו : יחיד גאה לעמך
פנה ויכרי קדושתך : צדיק ה' בכל דרכיו וחסיד בכל מצויו :
קדוש ונורא הוֹשִׁיעָה נָא . רחום וחנון הַצְּלִיחָה

נָא . שׁוֹמֵר הַבְּרִית עֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ :

תוֹמֵךְ תְּמוֹמִים הוֹשִׁיעָה נָא . תִּקְיָה לְעַד הַצְּלִיחָה
נָא . תְּמִים בְּמַעֲשָׂיו עֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ :

הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונופת צופים : קול
ה' יחולל אילות ויחשוף יערות ובהיכלו כלו אומר כבוד : ה'
למבול ישב וישב ה' מלך לעולם : ה' עז לעמו יתן ה' יברך את
עמו בשלום : יברכנו אלהים וייראו אותנו כל אפסי ארץ : שועתנו
קבל ושמע צעקתנו יודע תעלוטות : לך ה' הגדולה והגבורה
והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ : לך ה' הממלכה
והמתנשא לכל לראש : וחיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא
יהיה ה' אחד ושמו אחד : ובתורתך כתוב לאמר שמע ישראל
ה' אלהינו ה' אחד : בוזך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

דיני שמיני ניצרת

(ד) (ה) (א) בקידוש ליל שמיני הומר זמן: (ב) יוסבים בסוכה ליל ויום שמיני ואין מצרכין לישב בסוכה ולא יישן בסוכה וכ"ד ש"ס צרכת סוכה בשאר ימי הסוכות אין אוכלין בסוכה בשמיני להיכרא שהיא מדרבנן: (ג) כשיוצאין מן הסוכה ביום שמיני הומרים: יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו ששם שקיימתי וישבת בסוכה זו בן אובה לשנה הבאה לישב בסוכת עורו של לוי: :

דיני שמחת תורה

(א) ליל חשיעי מקדשין והומרים זמן: (ב) מוציאין כל הס"ח שבהיכל בערבית ובשחרית ואחר שמקיפין ז"פ בערבית עם הס"ת מהזרין הס"ת להיכל ומשירין ס"ת אחת וקורין בה ג' ג' בוזאת הברכה. אחר הקריאה ת"ק: (ג) בשחרית אחר שמקיפין ז"פ עם כל הס"ת משירין ג' ס"ת בזהת קורין וזאת הברכה ומרבין הקוראים וקורין פרשה אחת הרבה פעמים והמסיים הוא חתן תורה ובב' קורין בראשית ונקרא חתן בראשית ואף מי שעלה בוזאת הברכה עולה לחתן תורה או בראשית ומיכה חתן תורה לה יעלה לבראשית. ובס"ת ג' קורין מפטיר בענינו של יום והם אין שם רק ב' ס"ת קורין בא' וזאת הברכה ובב' בראשית והומרים קדים על השני' וקורין מפטיר בראשונה: (ד) כשקורין הרבה הנשים בב"א ראוי שאחד יברך והשאר ישמעו וילאו בצרכתו ונהגו לקרות כל הנערים לס"ת וראוי שהגדול יברך והקטנים ישמעו וילאו וקורין להם ס' המלאך הגואל: (נדורא) אצרו חג א"א תחנון ולא ל"ה אם לא לחכם בפניו ואין מתענין בו אפי' יא"ל ולא התן ופלה. בשבת שאחר החג קורין בראשית ומצרכין החודש וא"א א"ה ובמחמס מתחילין לומר ברכי נפשי:

האמרת סלה נסמכו בימי הביניים על הפרוט שהיו בימיהם :
 שד"ח חמ"ח הסליחות מס' ז' לין כלן ולומרים אל ארך אפים וס' :

סֶלַח לָנוּ אֲבִינוּ . כִּי בָרַב אֵילָתֵינוּ (עֲנִינוּ) .

מַחֵל לָנוּ מִלִּפְנֵינוּ כִּי רַבּוּ עֲוִנוֹנוּ :

<p>אל ארך אפים אתה ובעל הרחמים נקראת . ודרך תשובה הורית : גדלת רחמיה וחסדיה . תזכור היום ובכל יום לזרע ידידיה : תפני אלינו ברחמים . כי אתה הוא בעל הרחמים : בתחנון ובתפלה פנייה נקדם . בהודעת לעניו (מקדם : מחרון אפה שוב . כמו בתורתך בתוב : ובצל כנפיה נחמה ונתלונן) . כיום וירד יי בענן : תעבור על פשע ותמחה אשם . כיום ויתיצב עמו שם : תאזין שועתנו ותקשיב מנו מאמר . כיום ויקרא בשם יי . ושם נאמר :</p>	<p>אל מלך יושב על כסא רחמים . מתנהג ברחמיות מחל עונות עמו . מעביר ראשון ראשון . מרבה מחילה לחטאים ומליחה לפושעים . עשה צדקות עם כל בשר ורוח . לא כרעתם תנמול : אל הורית לנו לומר שלש עשרה . וזכור לנו היום ברית שלש עשרה . כמו שהודעת לעניו מקדם . כמו שכתוב וירד יי בענן ויתיצב עמו שם . ויקרא בשם יי :</p>
---	---

ויעבור יי על פניו ויקרא :

י י אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת

(א) איננו נאד' שקיים (ה) האפן מיר זיה פ' ערארמ (ה) האסמיניוויזין
 יקטר זיה יוצו כ' ייה דעם עניו (א) אונ מיר וועלן זיה אויפהאלטן

נִצַּר חֶסֶד לְאֵלִים נִשְׂא עֵז וּפִשֵׁעַ וְחַטָּאָה וְנִקְהָ :
 וְסִלַּחַת לְעוֹנָנוּ וּלְחַטָּאתָנוּ וְנִחַלְתָּנוּ : סִלַּח לָנוּ
 אָבִינוּ כִּי חֲטָאנוּ מִחַד לָנוּ מִלִּבְנוּ כִּי פִשַׁעְנוּ :
 כִּי אֵתָה אֲדֹנָי טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קְרֵאִיךָ :

ה' שיעה יי' כ"י נמרני חסיד כ"י פסיני אמינימי מנני אדם: לולי יי'
 שהיה לנו בקום עלינו אדם: אוי חיים בלעוננו: פחרותו אפס בנו:
 פרחם אב על בנים פן תרחם יי' עלינו: לוי הישועה על עמך
 ברכתך סלה: יי' צבאות עמנו משנב לנו אלהי יעקב סלה:
 יי' צבאות אשרי אדם פזמח בק: יי' תושיעה המלך יעננו ביום
 קראנו: סלה נא לעזן העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתהו:
 לעם הזה מצרים ועד הנה ושם נאמר: ויאמר יי' סלחתי כדברך:
 הטה אלהי אונך ושמע שקח עיניך וראה שזממזתינו ותעזר
 אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו ספיליש
 תחנונינו לפניך כי על רחמך הרבים: אדני ישמעה אדני סלח
 אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענה אלהי כי שמך נקרא על
 עירך ועל עמך:

אלהינו ואלהי אבותינו

יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ תִּחְנַה עֲזָרְכִים . שְׁתֵּם מְצָרִים .
 וְלֵהִישָׁעִי צָרִיקִים . צָרִיהֶם עָלֵיהֶם עֹז מְאָרִיקִים .

(א) אונ זאלסט אונז מאכין ארפין יעם האם זיך גיערניגם
 (ב) עם האבין אויפגיהערט (ג) ערליכע (ד) וואלסין זייא אונז
 פערשלונגען (ה) עס האם גענריקט שדוא האסט פערגעבין
 (ו) ריכטין זייא צא (ז) געדריקטע (ח) אונ געהאלפן צוא ווערין

פֶּל זֹאת הַגִּיעָתָם׃ וְשִׁמְךָ מְבָרְכִים : חוֹלֵי וּמְבֹאֵב
 לְהַפְתֵּב לֹא נִמְסַר . עֲלֹזִבִּים׃ מְנַעְרִי׃ וּמֵהֶם לֹא
 הוֹסַר . קְדוֹשׁ בְּיָדְךָ לְפִתְחִי׃ מוֹסְרִי׃ כְּאִמְנוּתְךָ׃
 הַנִּקְיָה וְלֹא כְּאִמְנוֹת בְּעָר : הַלּוֹבֵשׁ צְדָקָה וְלֹא
 כְּמַעִיל עֲטוּיָהוּ׃ וּמִמְכָּה עֲצָמָה מִתְקַן רִמְיָהוּ׃
 קוֹמֵם עֲדָתְךָ מִנְּפִילְתָּה הַמְטוּיָה׃ בְּכַחַךְ הַגְּדוֹל
 וּבְזוֹרְעָה הַנְּטוּיָה׃ טוֹעִים׃ אוֹמְרִים נַחֲלָתְךָ לְחַבֵּל .
 כְּבוֹדְךָ לְהַמִּיר וּבְהֶבֶל לְהַתְבַּלְבֵּל . יִרְאֶתְךָ
 הַקְּדוּשָׁה לְנַטוּשׁ וְלִנְבֵל׃ : בְּאַהֲבָתְךָ וּבְחַמְלָתְךָ
 מִנְּשֵׂא וּמִנְּטוּל׃ עֲצָתָם תִּסְכְּלֵם׃ וּמִחֲשׁוֹבוֹתָם תִּבְטֵל .
 רַבָּה מְהוּמָה בֵּינֵיהֶם הַטֵּל . וּמִלֵּאךְ אֲכֹרֵי דוֹתָהּ
 וּמִטֵּלֵטֵל : בְּעֵבוֹר כְּבוֹד עֲצָמְךָ וְשֵׁם קְדוּשָׁה הַמְהַלֵּל .
 נוֹרְאוֹת הַפֶּלֶא לְבַל בְּרָשָׁעִים יִתְחַלֵּל . יוֹעֲצִיהֶם
 וְאִיתְנִיהֶם הַזּוֹלִיךְ שׁוֹלֵל׃ וּבְהֶם תַּעֲזוֹלֵלֵם׃ כְּאִשֶׁר בִּי
 נִתְעוֹזֵל : מְקִים מַעֲפָר דָּל וְאֲבִיוֹן מֵאַשְׁפָּה . כְּנִסְתָּךְ
 אִל תִּתֵּן לְכֶבֶד וּלְחִרְפָּה . אִם בְּפִקּוּדֶיךָ מִתְעַצֵּלֵת

(הַאֲכַסְוּ וְיִי נִמְאָכְט גְּרִיכֵן) (פֶּרֶאֲכַטְעֵטְעֵי) שׁוֹן יוֹנִינְד אֵן (יֵאֵשׁ צִי
 בִּינְדִין) (דַּעַס גִּיבּוֹנְדַּעַנִם יֵאוּיֵא דִיִּין פֶּרְטֵרִזִיאֹונְג אֵיִין גַּעוּיִקֵּלֵם
 אֵיִין הִיִּילֹונְג) (דִּי גַעֲבִיִּינְטֵעַ) (דִּי פֶּעֲרֵאִירֵטֵעַ) (אֹונְג צִי פֶּעֲרֵאֲכַסֵּן
 טֵאָעַג עֲרֵהִיִּיבֵר) (אֹאלֵטְמוּ פֶּרְנֵאֲרַעֶשֶׁן) (גַּעֲאִירֵם) (וֹאלֵטְמוּ)

לא סליחות לעני

וּמְרַפָּהּ). עַל כָּל פִּשְׁעֶיהָ אֶהְבֶּהָ תְּהֵא מְחַפָּהּ):
 יִתְּרָה חֶבְתָּם לִפְנֵיהָ אֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים . בֵּין כֶּף
 וּבֵין כֶּף קְרוֹאִים יָדָה בָּנִים . רַחֲמֶיהָ יִקְרָמוּנוּ
 אֱלֹהֵי עֲלִיוֹנִים וְתַתְּלוֹנִים . מָרָם יַעֲטֹפוּנוּ הַמַּיִם
 הַיּוֹדוֹנִים): חֲפְצֵי קִרְבָּתָהּ עַל כָּל הַבָּאוֹת . הַחִישָׁה
 לָמוּ יִשׁוּעוֹת הַנִּבְּאוֹת . קְדוּשׁ עֲשֵׂה עִמָּם לְמוֹכֶה
 אוֹת . חֹזֵק וְאַמִּיץ נֶאֱלָם יי צְבָאוֹת : אֵל מֶלֶךְ וְכוּ
 נִשְׂא לִבֵּנוּ אֶל בָּשִׂים אֶל אֵל בְּשִׁימִים : תְּבוֹא לִפְנֵיהָ אֲנָקָה
 אֲסִירָה) כְּגֹדֶל זְרוּעָהּ הַתְּרִים) בְּנֵי הַמּוֹתֵרוֹ: לְאֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ הַרְחִמִים
 וְהַסְּלִיחוֹת כִּי מִדְּהַט בּוֹ : כִּרְחַם אָבִי וְכוּ

אֵלֶהֶם כִּי־יִשְׂרָאֵל גְּדוֹל נֹדַעַת . אַתָּה יי אֲבִינוּ אַתָּה : כָּל
 קְרָאנוּ אֵלֶיהָ קִרְבָּנוּ . רַם וְנִשְׂא אַתָּה בְּקִרְבָּנוּ : נִמְלַתְנוּ הַמּוֹבוֹת
 גַּם בְּתוֹכֵנוּ . לֹא בְּצַדִּיקוֹתֵינוּ וּבִישֵׁר לִבֵּנוּ : הוֹדֵנוּ גַם כִּי זָנַחְנוּ).
 נֶאֱלָנוּ כִּי עֲבָדִים אֲנַחְנוּ : הִנֵּנוּ בְּעֵינֵינוּ עַד יִבָּא . וְתִקְצַר נַפְשׁ
 לָהּ מִחֶבְתָּהּ): וְאִיהָ חֲסִדֶיהָ הַרְאֵנוּ עִמָּנוּ . מַעֲוִים וְעַד עֵלִים
 נֶאֱמַנוּ: זַעֲמָה) נִשְׂא) וְתִשֵּׁב) כְּתוּב יי אֵל בְּאֵפֶה תוֹכִיחֵנוּ: חִלְחִלוֹת)
 רַבּוֹת בְּלִי) בְּשִׁרְנוּ. נֶאֱלָ אֵל בְּחִמְתָּהּ תִּסְרְנוּ : מִרַח הַצְּרוֹת אֵין
 לְהַסְפֵּר . אִיהָ שׁוֹקֵל וְאִיהָ סוֹפֵר : יִדְעֵנוּ רַשְׁעֵנוּ כִּי פִשְׁעֵנוּ . כִּי

(אֵין זֵיא סֵאכֶם זִיד שְׁלֵאף) (זֵאל בְּדַעֲקוּ) (דִּי שְׂמֵא קַע) (בִּין רַעִים
 נְבוֹנִדְנִים) (בִּינֵד אֵם) (דִּי אִידִין וְזֵאם לְאוּן זִיד שִׁיטִּין צוֹ לִיב רִיד
 סִיד וִינַעַן פַּעֲדֵלְאוּן גִּיוֹאֲרִין) (זֵיא רַאשׁ) (צֵאֲרִין) (לִיִּידִין) (סִיד
 סֵאגִּין עִם אִין פַּעֲרֵשׁוֹאֲכֶם) (שְׂרַעֲקַעְנַם) (הַאֲבִין פַּעֲרֵדֵאֲרִין)

אמת לשית ואנחנו הרשענו : כעס וחרון כנו יחדל . פי קמ
 יעקב ודל לחק יוכר ועול כנו יחבלו . פי כשל כח הפבלו : מנתו
 כדהנו לא הגבה . פי נשארנו מעט מהרבה : גרם על הרעה
 לא יפתחו . כמה בלפי חכר אפנותה : סלחה אם עונינו ענו בנו .
 עורנו כי עליה נשענו : ערפנו כרו לך להעת עבד . בארבה
 יביראה אותה לעבוד ולכבד : פוקדיה קדשו צומות לקבוע .
 דעתה כצרה צרפם לתבועו : צקוים להשב אליה תבא . חתלי
 לאיש איש נגעו ומכאובו : קול יעקב נהם מהדומיה . תשמע
 השמים כחן לבהק : וורהו רודף באף הכלה . שנת שמומים
 לדיב ציון הגלה : שרהו ודרתו כנשר קנותנו . ואל השמיכו
 לעת זקנתנו : תעינו לשכאל וימינה הקרבנו . בכלות כהנו אל
 זבנו : תבום ותציו : ותשניה לרחוביה . תהאורם בהניטתיה .
 התלבש בצדקותיה . תתכפה ברחמיה . ותתעטפו בחסידותיה .
 ותבא לפניך סדת סובה וענותותה : אל כלך ויעבור וכו

סומון מלאכי רחמים מערתה עליון . חלוק נא
 פני אל בכיטב הניון . אולי יחם עם עני ואביון .

ואל פער דארבין ווערין טפון דעם ליידענדער גרעם טייל וצו
 ריין פאלקס איז ריין שטייגרי ביינ איין זצו בעטן די גיסונס הייל
 ירעם פיינד וואס דריקט יארו האסט געקוקט אויף אונו גאונ
 האסט גיוועלטיגט גאוען דו האסט אונו גיקויפט יאיר האבין זיך
 פראירט גאונ ואלכס קיבין גאויף ריינע געליבטע גאאלסט זיך
 אן גרסין גאונ ואלכט זיך איין הילען טבעש גביע שיינע גראנקע

סליחות לשני לב

אולי ירחם: אולי ירחם עיארית יוסף. עפלים
 (ונבזים פיזיות) נכחם. עיבויי הנם מכורי בלא
 בכף. עזאגים בתפלה ומבקשים רשיון). אולי:
 אולי ירחם מעני כבד). מלמדי מפות בענוי סבלה.
 כנודו) ראש נתונים ביושבי תבל. מעיל בעמים
 בקצף ובזיון. אולי: אולי ירחם וירא בעני עמו.
 וקשב וישמע הצנים לעמו). ועודים) בלחש
 מוכר למו. ועיניהם תולים למצוא רציון). אולי:
 אולי ירחם אומרי סלח נא. אומציו) שבתו בכל
 עת ועונה). אנודים) בצרה לעפוף התנה. את
 פני אליהם עזפכים לב ריון). אולי: אולי ירחם
 יקרה בכפלים. לעוטה) אריות כמו בפיו עחלים).
 לקה ומשתלמת בעון שוליים). לא שכחה בכל
 זאת מכתב עזו חביון). אולי: אולי ירחם כבושיו)
 פנים. השומעים חרפתם ולא משיבים ועונים.
 נצחו מקוים ולישעו נישענים. כי לא כדו רחמו

(די צו עפאליכע אונ צו שניסענע) ערלויבענעס צו בעסן יאר
 (פיין געטע) און קיים (לאכט) די עאקלינג) בענן אים) פראסילס
 (געחיליגענע יאר וואס שטארקן) אונ ציים סיי פער אייניגן
 וך) און קראנקע) די פערשלונגענע) פון לייבן) וואס אויף
 די ברעם קליידער) די בעהאלטענע תורה) די פערבארענע

בְּכַלְיוֹן). אולי : אולי ירחם יחלץני עני בעניו .
 תבושני יתיר מארץ שביו יגההי מזורו ויחבושי
 חליו . צעקתו ישמע ויחיש עת פדיון : אולי יחוס
 עם עני ואביון אולי ירחם : אל מלך ויעבור וכו

זכור רחמיך יי וחסדיך כי מעולם הפה : זכרנו יי ברצון עמך
 פקדנו בישועתך : זכור עדתך קנית קדם גאלת שבט נחלתך הר
 ציון זה שכנת בו : זכור יי חפת ירושלם אהבת ציון אל תשכח
 לגצת אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננהי כי בא מצדסי : זכור
 יי לבני אדום את יום ירושלם האומרים ערו עד היסוד בה :
 זכור לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בק
 ותדבר אלרם ארבה את זרעכם בכוכבי השמים וכל הארץ הזאת
 אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעולם : זכור לעבדיך לאברהם
 ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו :

אל נא תשח עלינו חסאת . אשר נואלנוי ואשר הטאנו :

חסאנו צורנו סלח לנו יוצרנו :

אל נא רפא נא תהלואי גפן פזריה . בושיה
 וחפוריה ואמלם פריה . גאלה משחת ומפקה

איים פרלענדונג יאועלטר ער רעטעטט זויי בונד וער וועט היילן
 איין קראנקהייט וואג ער וועט פרבינדן מיט איין פלאסטר וצו דר
 בארמן איר יאר צייט ירייסט איים ביי גרונד ימיר האפן זיך
 פרנא עשט ירי קראנקייטן ירשעמטט אינ פרדארקן פרטריקנט

טריה). עננו פשענית לאברהם אבינו בהר
 המזריה: חטאנו דגלוי עם פדוינו בזרוע חשוף.
 הצל כנגף ואל יהיו לשפוף). ותענה קריאתנו
 למעשה ידיה תכסוף. עננו פשענית לאבותינו
 על ים סוף: חטאנו זכות צור חצב היום לנו תגל.
 חשכנו מאנה ונחנו ביער מעגל). טהר טמאתנו
 ולמאור הורתה עינינו גל. עננו פשענית ליהושע
 בגדגל: חטאנו יה ראה דשן עקר והצמח לנו
 תרופה. בלה עזר ושבר סער וסופה). לפדנו
 וחכמנו אמרתה הצרופה. עננו פשענית לעמואל
 במצפה: חטאנו מותמם). מרחם לרשיואל תקמלי).
 נקנו כפתם ויעמית) ולא נאמר). סעדנו ונושעה
 וארחות הסדיה נגמלי). עננו פשענית לאליהו
 בהר הפרמל: חטאנו עזרדנו). בצדק משוי). ממים
 ובפר זרזן ומשוניהם). פדנו מפהומת כות ואחור

יא. פ. כמעט ישיב איין אנבלעקטן ארעס) צו איין פעלשניידונג
 (אין איין גלייכע וועג) אונג איין שפורעם) יעקב רר פרומער
 זאאלסטו ניש פערשניידן) אונג פון פראכטונג) אונג טיר זאלין
 ניש פלשניטן) ווערין) אועלין סיר בעלזיגט ווערין) (שטארק אונג
 (דורך טשהדער ארויסגעצויגענער פון וואסער) אונג פער אירונג

בַּלְנֶסֶת. צוּה יִשׁוּעַתְנוּ וּבְעֻזוֹתֵינוּ אֶל נִתְמוּגְנָהּ.
 עֲנֵנוּ כְּשִׁעְנִית לַיּוֹנָה בְּמַעַי הַדָּגָה: חֲטָאנוּ קִדְשֵׁת
 אִישׁ חֲסִידָהּ זָכוֹר לַיִּפְתָּ (פְּעָמִים): רַחֲמֶיךָ תִּעֲזָר
 בִּי לָקִינוּ בְּבַפְלִים. שׁוּבֵנו תִּקְפֵּ: לִירְאָתָהּ וְלֹא
 נִחְשָׁא: שׁוֹאִים: עֲנֵנוּ כְּשִׁעְנִית לַדָּוָד וְלִשְׁלֹמֹה
 בְּנוֹ בִירוּשָׁלַיִם: חֲטָאנוּ

זָכוֹר לָנוּ בְּרִית אֲבוֹת פֶּאֶשֶׁר אָמַרְתָּ. וּזְכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב
 וְאָף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאָף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אוֹזֵר וְהָאָרֶץ
 אֵיבֹר: זָכוֹר לָנוּ בְּרִית רְאִשִׁים פֶּאֶשֶׁר אָמַרְתָּ. וּזְכַרְתִּי לָהֶם
 בְּרִית רְאִשִׁים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם
 לְהוֹת לָהֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יי: עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמָה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ. וְאָף
 כִּי זֹאת בְּהוֹתֶם בָּאָרֶץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא מֵאֲסִתִּים וְלֹא גַעְלִתִּים
 לְכַלּוֹתֶם לְהַפֵּר בְּרִיתִי אֶתֶם כִּי אֲנִי יי אֱלֹהֵיהֶם: הֲשִׁב שְׁבוֹתָנוּ
 וּרְחַמְנוּ כְּמָה שֶׁבְּתוֹב. רַעֲב יי אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבִיתֶךָ וּרְחַמֶּךָ וְשִׁב
 וּקְבֹצֶךָ מִכָּל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִפִּיצֶךָ יי אֱלֹהֶיךָ שְׁמָה: קִבֵּץ נִדְחֵינוּ
 כְּמָה שֶׁבְּתוֹב. אִם יִהְיֶה נִדְחֶךָ בְּקִצֵּה הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבֹּצֶךָ יי
 אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ: מַחֵה פִּשְׁעֵינוּ בְּעֵב וּבְעֵנן כְּמָה שֶׁבְּתוֹב.
 מַחֵתִי כְּעֵב פִּשְׁעֶיךָ וּבְעֵנן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גֹאֲלֶיךָ: מַחֵה
 פִּשְׁעֵינוּ לְמַעַנֶּךָ כִּי אֲמַרְתָּ אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מַחֵה פִּשְׁעֶיךָ

(וואַלן מיר נים צוגיין) צו די שיינע טריט פון די עולי רגלים
 (מים שטארקייט) און מיר וואַלן נים אנטפלעקט ווערן (מים
 די אנהיינע ברענעס קליינער) און איהאב זיי נים פראקטעט

למעני יתפארתך לא אפפור: (הלבוש) חסאינו פישלג וכצמר כמה
 שבתוב. לכו נא ונכחה) יאמר יי אם יהיו חסאיכם בשנים:)
 פישלג ילבינו אם יאדימו כתולעו) כצמר יהיו: זרוק עלינו מים
 סהורים וסרינו כמה שבתוב. חרקתי עליכם מים סהורים
 ומתחתם מכל סמאיתכם ומכל גלוליכם אסתר אתכם: רחם
 עלינו ואל תשחיתנו כמה שבתוב. כי אל רחום יי אלהיך לא
 ירפק ולא ישחיתך ולא ישבח את ברית אבותיך אישר נשבי
 להם: מול אז לבבנו לאתבה את שמך כיה שבתוב. ומל
 אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לא זכה את יי אלהיך בכל לבון
 ובכל נפשך לשון חייה: המצא לנו בבקשתנו כמה שבתוב
 ובקשתם מיטם את יי אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך
 ובכל נפשך: תביאנו אל הר קדשה ומשחנו בבית תפלתך
 כמה שבתוב. ותביאותים אל הר קדשי ושמתים בבית תפלת
 עולותיהם ונבחיהם לרצון על מנחתי כי ביתי בית תפלה יקרא
 לכל הגמים:

שמע קולנו יי אלהינו חוס ורחם עלינו וקבל
 פרחמים וברצון את תפלתנו: השיבנו יי אלהיך
 ונשובה חדש ימינו פקדם: אמרינו האזינה יי
 פינה: (הגיגנו): יהיו לרצון אמרי פינו והקיון לבנו
 לשניך יי צורנו ונואמינו: אל תשליכנו סלפניה

(צאך ויים) אונ לאסיר זך בעקלערען יאויא רויסע שארב
 (וויא שארלאך רויס) בעשראכטע (אוינזערע נעדאנקען

זרות קדשה אל תקח ממנו: א תשליכנו לעת זקנה
 בקלות כחנו אל תעזבנו: אל תעזבנו יי אלהינו אל
 תרחק ממנו: עשה עמנו אות לטובה ויראו
 עונאינו ויבשו פי אפה יי עזרתנו ונחמתנו: פי
 לה יי תחיינו אפה תענה אדני אלהינו:

אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם
 סתחתנו. שאין אנו עזי פנים וקשי ערף לומר לפניך יי אלהינו
 ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חסאנו. אבל אנחנו
 זאבותינו חסאנו:

א שמנו. בדרנו. גזלנו. דברנו רפי: העוינו.
 והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו שקר: יעצנו רע.
 בזבנו. לצנו. מרדנו. נאצנו. סררנו. עוינו. פשענו.
 צררנו. קשינו ערף: רשענו. שחתנו. תעבנו.
 תעינו. תעתענו: סרנו ממצותיה וממשפטיה
 המובים ולא שוה לנו. ואתה צדיק על כל הזא
 עלינו פי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

הרשענו ופשענו לכן לא נושענו ותן בלבנו לעווב דרך רשע
 וחדש לנו ישע בכתוב על יד נביאך יעווב רשע דרבו ואיש און
 שחשבותיו וישוב אל יי וירחמנו ואל אלהינו פי ירבה לילות:
 משיח צדקה אמר לפניך שגיאות מי יבין מנסתרות נקני:
 ג קנו יי אלהינו מבל פשעינו וסדרנו מבל סמאותינו וזרוק

עלינו מים סהררים וסהרנו כפתנב על יד נביאה וזרקתי עליכם
מים סהררים וסהרתם מכל סמאותיכם ומכל גלוליכם אסתר
אתכם : עפה ויהלתה רעבי סוכה צמאי חסדה תאבימי ישעה
יכירו וידשפי לוי אלהינו הרחמים והסליחות :

אל רחום שמך . אל חנון שמך . בנו נקרא שמך . יי עשה
למען שמך : עשה למען אמתך . עשה למען בריתך . עשה
למען גדלה ותפארתך . עשה למען דתך . עשה למען הודך .
עשה למען וכוהך . עשה למען זכרך . עשה למען חסדך . עשה
למען סובך . עשה למען יחודך . עשה למען כבודך . עשה
למען למודך . עשה למען מלכותך . עשה למען נצחך . עשה
למען סודך . עשה למען עזך . עשה למען פארך . עשה למען
צדקתך . עשה למען קדשתך . עשה למען רחמיך הרבים .
עשה למען שכינתך . עשה למען תהלתך . עשה למען אוהביך
שוכני עפר . עשה למען אברהם יצחק ויעקב . עשה למען
משה ואהרן . עשה למען דוד ושלמה . עשה למען ירושלים
עיר קדשה . עשה למען ציון מטבן כבודך . עשה למען שממות
היכלך . עשה למען הריסותי מובהך . עשה למען הרונים על
שם קדשה . עשה למען סבוחים על יחודך . עשה למען באי
באש ובמים על קדוש שמך . עשה למען יונקי שדים שלא
חסאו . עשה למען גמולי חלב שלא פשעו . עשה למען תינוקות
של בית רבן . עשה למענה אכלא למעננו . עשה למענה ורשעינו :
עננו יי עננו . עננו אלהינו עננו . עננו אבינו עננו . עננו

ארי וואס געלויבטען (דיין פערזאמלונגס הויז) די צושטערונג

בראנו עננו. עננו גאלנו עננו. עננו דורשנו עננו. עננו
 האל הנאמן עננו: עננו ותיקא) וחסיד עננו. עננו זך וישר עננו.
 עננו חי וקים עננו: עננו טוב וכמיב עננו. עננו יודע יצר עננו.
 עננו בובש) בעסים עננו. עננו לובש צדקות עננו. עננו מלך
 מלכי המלכים עננו: עננו נזרא ונשגב) עננו. עננו סולה ומחל
 עננו. עננו עונה בעת צרה עננו. עננו פודה ומציל עננו.
 עננו צדיק וישר עננו: עננו קרוב לקוראיו עננו. עננו רחום
 ורחין עננו: עננו שומע אל אביונים עננו. עננו תומה) המימים)
 עננו. עננו קשה לבעים עננו. עננו רך לרצותו עננו. עננו
 אלו אבותינו עננו. עננו אלו אברהם עננו. עננו פחד יצחק
 עננו. עננו אביר) יעקב עננו. עננו עזרת השבטים עננו. עננו
 משגב אמהות עננו. עננו עונה בעת רצון עננו. עננו אבי
 יתומים עננו. עננו דין אלמנות עננו:

מי שענה לאברהם אבינו בהר הפוריה הוא יעננו: מי שענה
 ליצחק בנו בליל נדק על גב המזבח הוא יעננו: מי שענה ליעקב
 בבית אל הוא יעננו: מי שענה ליוסף בבית האסורים הוא יעננו:
 מי שענה לאבותינו על יסוּפּוּף הוא יעננו: מי שענה למשה בחורב
 הוא יעננו: מי שענה לאהרן בפרתה הוא יעננו: מי שענה לפינחס
 בקומו מהוך העדה הוא יעננו: מי שענה ליהושע בגלגל הוא יעננו:
 מי שענה לשכואל במצפה הוא יעננו: מי שענה לדוד ושלמה
 בנו בירושלים הוא יעננו: מי שענה לאהיה בדר הפרמל הוא

(שכארקט) ידו דריקט אונטר (אונג) לכארקר (ידו) שמיצם
 (פרומע) (אויבער) ניבעסין צוא ווערין (ידער) עטארקט

יֵעָנֵנוּ : מִי שֶׁעָנָה לְאֵלֶיךָ בִּירֵחוֹ הוּא יֵעָנֵנוּ : מִי שֶׁעָנָה לְיוֹנָה
 בְּמַעַי הַדְּגָה הוּא יֵעָנֵנוּ : מִי שֶׁעָנָה לְהוֹקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּהַלִּיף
 הוּא יֵעָנֵנוּ : מִי שֶׁעָנָה לְחַנְיָה מִיִּשְׂרָאֵל וְעוֹרִיָּה בְּתוֹךְ פְּנֵי הָאֵשׁ
 הוּא יֵעָנֵנוּ : מִי שֶׁעָנָה לְדָנְיָאֵל בְּגוֹבֵי) הָאֲרִיֹּת הוּא יֵעָנֵנוּ : מִי
 שֶׁעָנָה לְמַרְדְּכֵי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה הוּא יֵעָנֵנוּ : מִי שֶׁעָנָה
 לְעוֹרָא בְּגוֹלָה הוּא יֵעָנֵנוּ : מִי שֶׁעָנָה לְכָל הַצְדִּיקִים וְדַחְמִידִים
 וְדַחְמִיכִים וְהַיְיָרִים הוּא יֵעָנֵנוּ :

רַחֲמֵנָא (דְּעֵנִי) לְעֵנִי עֵנִינִי. רַחֲמֵנָא דְעֵנִי לְהַבִּירָה (יִבְרָא) עֵנִינִי.
 רַחֲמֵנָא דְעֵנִי לְמַכְיָבִי (רוּחֵא) עֵנִינִי. רַחֲמֵנָא עֵנִינִי. רַחֲמֵנָא
 חוּס. רַחֲמֵנָא פְּרוֹקִי. רַחֲמֵנָא שׁוֹיבִי. רַחֲמֵנָא רַחֵם עָלַי. הַשְׁתָּא
 בְּעָלָא וּבִינֵי קְרִיב :

סִיְהוֹת לְעֵנִי אֲבִינוּ כִּלְכְּנוּ יְקוּיִין וְהֵל :

סִיְהוֹת לְרַמְיָשִׁי

וְיִיִּים כֹּלֵל לְנוּ אֲבִינוּ מִי לְכָל קוֹרְאִיךָ
 הַאֲוִינָה יִי הַפְּלַתְנוּ הַקְּשִׁיבָה לְקוֹל הַחַנּוּנוֹתֵינוּ : הַקְּשִׁיבָה
 לְקוֹל שׁוֹעֲתֵנוּ כִּלְכְּנוּ וְאֱלֹהֵינוּ כִּי אֵלֶיךָ נִתְפַּלֵּל : שְׂמַע יִי וְדַנְנוּ
 יִי הִיָּה עוֹז לְנוּ : כִּרְחֵם אֲבִי. לֵהִי הַיְשׁוּעָה. סִלַּח נָא. דְּבַח :
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

הַעֲנִיתָ צְבוֹר קָבְעוּ הַבּוֹעִים) צְרָכִים). עוֹב עֲדִיךָ
 הַפֵּי וְלַחְקוֹר דְּרָכִים. רַךְ לְרִצּוֹת בְּעֲרֵשׁ עֲעִרָה

(אֵין גְּרוּב) דָּרַע בְּאַרְמְכִינֵר גָּאֵט (וְוֹאֵם דּוּא עֲנִסְפֵּרְכֵם
 (עֲנִסְפֵּר אֲוִנוּ) צוּ דִי צוּבְרָאכְעֵנַע הַעֲרִצֵּר (צוּ דִי גִידְעִינֵע
 גְּעִמִּים) אֵלִיין אֲוִים) (בְּעַפְרִיָּא) צוּ בְּעִמִּין) (בְּאֲדַע־כְּעֵנַע

עָרְכִים) . קָנְיָהּ לְכַעֲסֵם הַתּוֹת לְאִפִּים אֲרָכִים) :
 צְדָדִיק מִקְעָשִׁים עֲדִים בְּלִי הַפְּשִׁיט . פֶּאָר
 הַרְחֵמִים וְהַכֹּפֵּי יְהוָה הוֹד הַכְּשִׁיט . עֲרָה) לְעוֹתָהּ נִדְּקָה
 לְבַר נֹעִשִׁיט) . כְּדָר חַיִּים וּפְרָנְכָה לְיִצְוִרִים הַוֹּשִׁיט :
 נִסְתַּמָּה הַבִּירָה) (יִמְהַפְּרָה) וְנִתְרוֹק בְּדָר הַשְּׁלֶחָן .
 כִּזְיוֹן) וּמִזִּיתוֹ) כְּהַר) מַעְבֹּדֵת פְּלִחָן) . לְעִפִּיכַת
 הַנֶּפֶשׁ חֲשׂוֹב בְּבִשְׁיָתָם) וְדָחִין) . בְּמַעֲטָר וּמַעֲבִיעַ
 נֹא וְרֹפֵא וְסִלְחָן : נִאֲוֵת) יָהּ יַעַן כִּכְנָהֶה) נִשְׁנַכְתָּם) .
 מִזֶּב רֹחֶה הַיּוֹת נִזְוֵת וְכִהַפְּרָנְכָת . חֶלֶף עֲוֹאֵלֵת
 קוֹבֵלֵת) וּכְתָנֹכְתָם) . זָכָר דֶּאֱגוֹתֶיהָ לְפָנֶיהָ
 מְשִׁיחָה) וּכְכֹנְכָת : וְאִיָּהּ הַיָּא נַעֲוִיָּה) וּבָהּ הַסִּיהָ .
 הוֹתִיהָ הַעֲבָר מִי כְכֹוָה הַסִּין יָהּ . דְּרָה אֲכִנּוּהָ
 בְּרִלְכָה לְדִגְיוֹהָ) אֲכִסְנִיאָה) . גְּכֹוֹל הַסֵּד לְעֲלוּבָהּ)

(יִדִּי צוֹנְעֵרִכְטַע נִדוֹת) דָּר לִינְגֵרֹנְג) דַּעַם צוֹרִיכְטוֹנְג) וְסִיר
 שְׂכַרְעֶק) דִּי שְׂכַאֵט יוֹשְׁלִיכְט) דָּר כִּזְבָּה) דָּר מִזְבַּח וּוֹאֵס דוֹרָךְ
 אִיכְט אִיז דִּי וועלם נִשְׁפִּיזִים נִיווארְךְ אונ דִּיא עֲבִירוֹת אִיז פֶּאָר
 גַּעבֵן גִּיוֹאֵרְךְ) אִיז צוֹשְׂטֵעֵרִט גִּיוֹאֵרְךְ) דִּי דִינוֹנְג) אִזוֹ וּוִיא דִּי
 גַּכְכִּיכ פֿון כּוֹוֹל וּוֹאֵס הַיִּיכְט שְׁתִּין) וּוֹאֵס דֶּאֵס גִּירוֹנְעֵן
 (עַס אִיז שְׁיִין) פֿון דִּין גַּאב דֶּאֵס אִיז דִּי הוֹרָה) אִיז וּוִיא
 מִן נַענֹרְט) וּוִיא קִיאָגֵט) אונ וּוִיא עֲרַהִיבֵט זִיךְ) וּוִיא רַעַם
 (וּוִיא רַענֵדֵט זִיךְ) צוֹ דִינֵעַ שְׂאָרְךְ) אִשְׁפִּיזִין) צוֹ דִּי פֿרשְׁעֵמְטַע

הָלָזוּ אִכְסַּנְיָאִי: בְּקִיּוֹם וּכְיֹשְׁבִים לְרִצְוֹתֶיךָ בְּדַבָּרִים
 עֲרָבִים. אֶפְסוּ) פָּסוּ בְּכַחַם קָטִיגוֹר כְּעֲרַבְבִים.)
 כִּאֲהֲבֵי לְאֲבִיהֶם עִבְשָׁמִים זְרִיזִים וּמְעֲרַבְבִים.
 יִרְאוּ נְדַבָּרִים דָּתוֹ עִתְרִים) וְעֲרָבִים): הִקְדַּשְׁנוּ
 צוֹם עוֹלָלִים וְזִקְנֵי אֲכָפוֹת. יִשְׁרְנוּ רְנָה וּתְפִלָּה
 וְשִׁקְדָנוּ סָפוֹת). חֲמוּדָה לְמִטָּה כְּעוֹן וּשְׁלֹחְנוּ
 הַשְּׁפוֹת). זְקוּחִי) דַּל כְּעַפְרָה וְאֲבִיוֹן כְּאַעְפּוֹת:
 בְּתוֹר הַמַּעֲלָה) וּבְמִדּוֹת הַגְּנוּתִי הַרְוֹמוֹת).
 עֲרַבְתָּנוּ) עֵשִׂים לְמוֹזב יוֹעֵב כְּרוֹמוֹת. וּבְמִקְנֵה
 מַדְר הַדִּיחִי) קָדוֹת וְרוֹמוֹת. כִּצּוֹא תְּפִלְתָנוּ חֶסֶד
 לְאַדְרָה רוֹמְמוֹת: אֵל מֶלֶךְ וְעֶבּוֹר וְכוּ

הַשְּׁמִיחַ יי כִּי נִמְר חֲסִיד כִּי פָּסוּ אֲכוֹנִיכִי) מִבְּנֵי אָדָם: כִּי
 אָדָם אֵין צְדִיק בְּאָרֶץ אֲשֶׁר יֵשֶׁה כּוֹב וְלֹא יִדְמָא: הוֹשֵׁעַ
 יי אֵת עַפְקָה אֵת שְׁאֲרִית יִשְׂרָאֵל: יִשְׂרָאֵל נוֹשֵׁעַ בְּיַי תְּשׁוּעַת
 וְלִמְטִים: כִּרְחֵם אֵב וְכוּ

אלהינו ואלהי אבותינו

אֲנִשִּׁי אֲמִנָה אֲבָדוּ. בְּאִים בְּכַח כְּעִשְׂיָהֶם. גְּבוּרִים לְעִבּוֹר

סְוֹאֵם זִיא אֵין חַי אֵין גְּאֵסֵם וְוֹאֵם רֵאֵם קִיִּין אָרֵם נִים) עֵם וִינְגָן
 אוֹים גִּיתֵאֲנִינְקֵן) שְׁלֵעִינִין זִיא צוֹמִישְׁעֵן) יֵאֵין דֶּר פֶּרִיא) אֹוֹג פּוֹן
 אֲבִינִים) אוֹיף דִי שְׁוֹעֵלִין פּוֹן דִי בְּתֵי מְדַרְשִׁים) זְוֹאֲלִמְסוֹ כְּעֶרֶן
 שְׁמַעֵל אוֹיף) אֵין הוֹיכֵק אָדָם) רְעֵכְמֵטֵי אֵיִדְעֵלֵעַ) זְוִינְעֵן זִיא
 גְּרֵהֲאֲבֵעַ) אֹוֹנֹר וִיכֵקֵן מִיִּיל) זְוֹאֲלִמְסוֹ אֵם שְׁוִינְקֵקֵן טְעֵרִלִיכֵעַ

בפרץ. ירחים את הגזרות. היו לנו לתומה. ולמחסה ביום
 ועם ויעביבם (אף) בלרשמים. חמה עוצרובי בשועם. טרם קראוך
 עניתבם. יודעים לעתרי ולרצף. באב רהבת למענם. לא השיבות
 פניהם ריקם. מרוב ענינו אבדנום. נאספו כנוז) בחמאינו. סגוה)
 הטה למנהות. עובו אותנו לאנתות. פטי נודרי פרץ צפתו)
 כישיבי הטה. קטי בפרץ אין ראויים לרצותדי בעתו). שפטינו)
 בארבע שנות. תרופה). לא מצאנו. שכנו אליך בבואית פנים.
 לשחרקט אל בעת צרותינו : אל מלך ועבור וכו

סומון יערא? נושע ביי תשועת עולמים. גם
 היום יושעו כפיה שוכן מרומים. פי אתה רב
 סליחות ובע? הרחמים : שעריה הם דופקים)
 פעניים ודרים. צקוני) לחשם) קשובי) יהשוכן
 מעלים). כי אתה : פתורים) הם מפל צרות
 מתרפיהם ומלוחציהם). נא אל העזבם יי אלהי
 אבותיהם. כי אתה : טובותיה יקו כו להם ביום

אזייה האבין פערשנימען. פערשמויסען. ידעם צארין גמים
 וייער שטילע ניבעם זעלענין זייה אש האלטין אהאסטו זייה
 גיענספערם יצי בעסין טפון אונז סזייה האבין אוועק גיצויגין
 יעם ויינען פערשניסין גיווארין יאיבער צו בעסין דיר טמיס
 גיבעט זמיר זייגן צושפרייס אאין הייל מיסיל יצו פארשין דיק
 קלאשין זיידי פערניטונג אפון זייער שטילע גבעם יזערנענהם
 טהעכר פו די הויכע מלאכים ידרשראקן אונז פון זייערע דריקד

סליחות לחמישי

לח
הטֹחָה . וּמִתּוֹךְ צָרָה הִמְצִיאֵם פְּדוּתָהּ וְיָוִתָהּ .
כִּי אַתָּה : יוֹשְׁעוּ לְעֵינַי כָּל . וְאַל יִמְשְׁלוּ בָם רְשָׁעִים .
כִּי פָלָה שְׁעִירָה וְתוֹתְנוּ . וְיַעֲלוּ לְצִיּוֹן מוֹשִׁיעִים . כִּי
אַתָּה : תִּקְשִׁיבָה אָדוֹן לְקוֹל שְׁוֹעֲתָם . וְלִמְכוּן
(שְׁבִתָּה) הַשָּׁמַיִם תִּעֲלֶה תִפְלֶתֶם . כִּי אַתָּה רַב
סְלִיחוֹת וּבְעַל הַרְחָמִים : אֵל נֹלֵד . זְכוּר רַחֲמֶיךָ וְכוּ

סליחות לשני תנינא

סליחות סליח לנו אבינו מי ורב חסד לכל קוראיך :

אֵל הַקְּצוֹף ייַ עַד מָאד וְאֵל לְעַד תִּזְבּוֹד שׁוֹן . הֵן הַפֶּבַע נֹא
עַפְּךָ בָּלָנוּ : הַעַל אֱלֹהֵי תַחֲאֲפֵק ייַ תַּחֲשֶׁה וְתַעֲנֵנוּ עַד מָאד :
שׁוּבָה ייַ עַד מִתִּי וְהַנְחֵם עַל עֲבֹדְךָ : כְּרַחֵם אֵב וְכוּ
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

אֲפָפוּנוּ) מִיָּם עַד נֶפֶשׁ . בָּאֲנוּ בְּעַמְקֵי מְצוֹלָה .
נְלִי יָם עָבְרוּ עָלֵינוּ . דְּקִיּוּתֵי הַהוֹם בְּכַתְנֵנוּ . הוֹדְנוּ
נְהַפְּךָ לְמִשְׁחִית . וְעוֹד לֹא עָצַרְנוּ כַח . זוֹלַעֲפָנוּת
עַל הַמַּאֲתֵינוּ . חוֹלַתְנוּת עַל רוּב פְּשָׁעֵינוּ . מְבַסְּנוּת
עֲצָה מִה לַעֲשׂוֹת . יוֹעֵץ בְּקַרְבָּנוּ אֵין . בְּיַנְנוּת

(אדי אומה שער) אאג צו דיין פעססין וואונג (איינעסו זיך
שטארקן. איין הארפין) אאג צוא וועססו אונז פייניגין (אעכ
האבין אונז ארום געדינגים) איין סיפענעס (אינדין) אפיר
זיינען צו ציטערס) מיר האבין ציגוריקס) מיר האבן פרגלייבם

בְּלֵב מַחְשִׁיבוֹת . לְכַרְחוֹק עֵצְאָתִי (דָּעָה . כְּסוּרָת
 בְּיַדֵּינוּ כְּאֲבוֹתֵינוּ . נֶאֱקָהֵי) תְּשׁוּבָה וְצַדִּיקָה .
 סוּרְרוֹת רוּעֵי (גְּזוּרוֹת . עוֹד מַעֲנוֹתִי) עִם . פְּצוּנֵי
 בְּהַסְכְּמָה (אַחַת . צוּם עֵינֵי וְחִמּוּשֵׁי וְשֵׁנֵי . קְדוּשׁ
 אוֹרֵי יִשְׁקִיף . רַחֲמֵי לְקָדֶם לְרוּגוֹ . לְשֵׁדֵי עֲשִׂינוּ
 אֶת יְשָׁלְנוּ . תְּקִיף) עֲשֵׂה אֶת יְעָלְךָ . אֵל תֵּשֵׁב
 עִמָּנוּ בְּדִין . כִּדְבַר וּמְחַרְב וּמְרַעֵב מִלְּטָנוּ (תִּיקָרֵם)
 נִכְשֵׁנוּ בְּעֵינֶיךָ . יְהִי סֶלַח לָנוּ . כִּחַל לָנוּ . בְּפָר
 לָנוּ . קְיוּם רְדִתְךָ בְּעֵנָן : אֵל מֶלֶךְ וַיַּעֲבוֹר וְכוּ

הַאֲוִינָה יי תְּפִלָּתֵנוּ וְהַקְּשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנוֹתֵינוּ : שְׁמַע יי
 קוֹלֵנוּ נִקְרָא חֲנּוּנוּ וְעַנּוּנוּ : שְׁמַע יי צַדִּיק הַקְּשִׁיבָה רַחֲמֵנוּ הַאֲוִינָה
 תְּפִלָּתֵנוּ : שְׁמַע יי וְחַנּוּנוּ . יי הִיָּה עוֹזֵר לָנוּ : כְּרַחֵם אֵב וְכוּ

אלהינו ואלהי אבותינו

אוֹזֵן תַּחֲנוּן (וְרַחֲמֵי) עֲתִירָה (אֶרְיָה) הַפֶּר וְשִׁכַּח (עֲבָרָה . פְּאִי
 לְחַלּוֹתְךָ) בְּנַפְשׁ מְרָה . בְּשִׁמְךָ הַגְּדוֹל יִכְצָאוּ עוֹרָה : גְּעִיתָ (נֶאֱמָר
 נֶאֱמָר עֲנוּתְכֵם) חֲזָה . נְחִינְתָ (קוֹמְתֵם) נָא אֵל תְּבוֹחַ . דְּרוּשׁ

(צוּ עֲרֵה־יָסֵן אֵינן יְסִיִּים) שְׁרֵיִיִן (דִּי לְעַכְשָׁנִים) פּוֹן דִּי
 דְּדִיקוּנָה (הַאֲפֵן כִּיד גִּרְעֵם) מִיִּם אֵינן אֵינן עֲשִׁימוּנָה שְׁמַעְכְּסִינְךָ
 סַחֵם (רַעֲשַׁע אוּנוּ) עִם זֶאֵל סִייעֵר זֵינן (גַּעֲבַעֵם) אוּנוּ פֶּאֲרַנְעֵם
 גַּעֲבַעֵם (צֶאֲרֵן) אוּנוּ לִיִּם אֵינן (צוּ בְּעִסִּין דִּיר) דִּי נִשְׁרֵיִיא
 אֵייעֵר שְׁרֵיִיעֵן . אוּנוּ כְּעֵנִיקִים (דִּי אֵינְבִינּוּנָה) וַיַּעֲזֵר הוּיָה

סליחות לשני תנינא למ

עלפונם) מצר ובזות. דרוך פורה ונצחם יזה : הלא אתה היית
 ורצה . היו תהיה בהדר גאונה . ונמתת) יכון זרע אמוניה .
 והנם כלים מתגרת) חרונה זועמו) בעוויס) וממאויס) נסתו).
 חרוס) באפסיס) ולא נחו . חבלתי) רוחם ולעפר שחוי) . חרש
 תורשים ומענית) המת יחוי) : טבעו כבוצי) ואין פוצה) . שורפיהם
 עלוי) מקצה אל קצה. יום יום לוחס מנצה) . יד פורשים מלחץ
 ליצא: בלו חייהם ביגון ואנחה. כושל רבה וערכה) שמחה. לישע
 תוכים) והנה צוחה. לבמוס) קמים וכרו) שוחה) : מערימים) סוד
 כמד להדיחם. מכבידים על להכשיל פחם. נואקים אליה בהתעמ) .
 רוחם. נחת למצא מכבד מרחם: שיח צקים) במעמד צופו). סליחה
 כבקשים בקדקוד כפוף . עשקיהם יקניאום ונתנום לשטוף).
 עינים) ימסמו) ויהיו לספוף) : פדה דבקה מחרץ וכלוי . פלסם
 מצורר ותנם לעלוי . צוה ישועת משחררה כחלוי . צור עלמים

(זייער שאנה) אונ האסס גרעם) פון די קריג) זיי זינן פראכטעם
 (דורך זייער פרקרימונג) אונ פון זייער גילוסטיגע לאנד ארץ
 ישראל) זיינען זיין דרווייטערם גיווארין) זיין צושפרייט
 אין אלע עקן העלם יעס איז פערדארבין) זיינען זיי געפינגן
 אונ אין ביים) האבין זיין אויס גיצויגן טאין אין זומפ
 (אין רעסר) זיינן רויג) ער קריגס זיך) אונ עס איז פרשטערם
 טהאפין זיי) זיי האבין זיי גישלאגן . סיד גימאכט) אונ האפן
 גינראבן) אין גרוב) זיין קלינגן זיך) זאוען עס ווערם
 פערשוואכט) פערטיסין זיין) זיין איינגין) צו פערשניידונג
 ימים אצומיטונג) זאלן זיי צומישט ווערן) צו זיין צוקלאפונג

דושינו בגלוי : קנא ונוקסקנא לשמך . קצץ עלם מצואר עמך .
 ראה עמלנו ושוב מזעמך . ריבה ריבנו מעם חרמך : שבעתים
 חשב להיק מאניני . שבר חציק מדים מעני . תסה אנך לקול
 החנוני הרצני בקראי יי : אל מלך ויעבור וכו

סזמון יי אל רחום וחנן ארך אפים ורב
 חסד ואמת ניצר חסד לאלפים נשא עון ופשע
 וחסאדה ונקה . וסלחת לעוננו ולחטאתנו
 ונחלתנו : אופרה אלהים ואהמיה . בראותי כל
 עיר על תלה בנויה . ועיר האלהים משפלת
 עד שאול תחתיה . ובכל זאת אנו ליה ועינינו
 ליה . יי : מדת הרחמים עלינו התגלגלי . ולפני
 קונך תחנתנו הפילי . ובעד עמך רחמים שאלי .
 בי כל לבב דני וכל ראש לחי . יי : תמכתי
 יתדותי בשלש עשרה תבות . ובשערי דמעות
 בי לא נשעבותי . לכן שפכתי שיה פני בוחן
 לבות . בטוח אני באלה ובזכות שלשת אבות .
 יי : יהירצון מלפניך שומע קול בכיות . שתשים
 דמעותינו בנאדה להיות . ותצילנו מכל גזרות
 אכזריות . בי לה לבד עינינו תלויות . יי
 אל מלך ויעביד . זכור רחמך וכו

אזעלבך עם באבן סיר סרויעריג יאסינע דריקר יאצו געשלאסן

עשרים ס"ח גט אבינו מי ורב חסד לכל קוראך :

כי עם יי החסד והרבה צדק פדות: פדה אלהים את ישראל מכל
 צרותיו: והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו: ופדה יי נפש עבדיו
 ולא יאשמו כל החוסים בו: כרחם אב. יי צבאות. סלה נא וכו'

אלהינו ואלהי אבותינו

אזכרה מצוקי אשר קראניי. בשלשה מכות
 פתדש הזה הבני. גדעניי הניאניי הכאניי. אף
 עתה הלאניי: דעכניי בשמונה בו עמאלית
 ויכנית. הלא שלשתן קבעתי תענית. ומלך יין
 אנכני לכתוב דת יונית. על גבי הרשו חורשים
 האריכו מענית: וועמתי בתשעה בו בכלמה
 וחפריי. חעף מעלי מעיל הוד וצפריי. מורף
 מורף בו הזותן אמרי עפריי. הוא עזרא הסופר:
 יום עשירי צוה בן בוויי החוזה. כתב לה בספר
 המהוה. לזפרון לעם נמס ונכזה. את עצם היום
 הזה: מנין סדר הדשים בעשרה בו העיר. נהי
 ויכלי) כמו פי אפעייר. סדר פירעניות בתיך

אדי דריקונג (עם האם סוף געשראפין) ער האם מיר גערשניסן
 (ער האם מיר צושטערט) ער האם מיר געקבינקט (האם
 ער מיר מיד גמאכט) ער האם מיר פרשמוסן (אונג פרשמונג) אינג
 ריא צירונג (אשיינערייד) יחוקאלדר זון פון בון (אונג קלאגונג)

לִבִּי יִבְעִיר . בָּבֹא אֵלַי הַפְּלִיט לֵאמֹר הִפְתָּה
 הָעִיר : עַל אֱלֹהַ עַל פְּנֵי אֲבָק זָרִיתִי . (פְּצִיתִי) עַל
 אַרְבַּעַתָּן לֹו חֵץ בְּלִבִּי יָרִיתִי . צָרוֹת עַל אֱלֹהַ
 קָבַר לִי בְּרִיתִי . צָדִיק הוּא יְיָ כִּי פִיהוּ מְרִיתִי :
 קָרָאתִי שְׂמֵךְ מִתְנַחֵם עַל רַעְתִּי . רָאָה עֲנִי וְשָׁמַע
 קוֹל פְּגִיעַתִּי . שָׁמַע תַּחֲנֹנֵי חֵישׁ נָא יִשְׁוּעַתִּי . אֵל
 תִּעַלֵּם אֲזַנְךָ לְרוּחֹתִי לְעִוְעוּתִי : יָרַח טַבַּת מְאֹד
 דָּקִיתִי בּוֹ . וְנִשְׁתַּנּוּ עָלַי סְדְרֵי נְתִיבוֹ . סָרְרֹתִי
 פִּשְׁעֵתִי יִגְלֶה לִּי טוֹבוֹ . הָאֹמֵר לִיָּם עַד פֹּה
 תָּבֹא : אֵל מֶלֶךְ וַיַּעֲבֹר וְכֹר

אֱלֹהִים בָּאוּ גוֹיִם בְּנִחְלָתְךָ סָמְאוּ אֶת הַיְכָל קִדְשֶׁךָ שָׁמוּ
 אֶת יְרוּשָׁלַיִם לְעַיִם : אֱלֹהִים זָרִים קָמוּ עֲלֵינוּ וְעַדֵת עֲרִיצִים
 בָּקְשׁוּ נַפְשֵׁנוּ וְלֹא שָׁמוּךְ לִנְגָדָם : כְּרַחֵם אֲב וְכֹר

אלהינו ואלהי אבותינו

אָבִן הָרֵאשִׁית . לְעַיִים וְלַחֲרִישָׁה . וְנוֹחֲלֵי מוֹרָשֶׁת . מִנְדֹר רֵאשׁ
 בְּלֵאמִים : בְּקִרְבִּי לֵב נִכְאָב . נִדְוָה וְנִדְאָב . נִשְׁאָרְנוּ כְּאִין אָב .
 וְהֵינּוּ בִיתוּסִים : רַבָּה וְעִנּוּגָהוּ . בִּישׁוּשֵׁנִים סוּגָהוּ . וְעַתָּה חֵיא
 בְּתָהוּ . (מִסוּרָה) בִּיד כָּמִים : הִיתָה פְּאַלְמִינָה . קְרִיהִי נֶאֱמַנָה .

(האב איך פערלשפרייט) (איך האב נירעם) (איאלט איך דך
 בעשאסין) (מיין גיבעט) (אונ בעשריבם) (אונ דיא איידעלע) (אין
 דיא שערצאבם) (סרויערין) (איא אין איבר גענשפרם) (די ששאם

סליחות לעשרה בטבת מא

וזר עמי מנה. נמפרו בלא רמים. מעננה ורבה. צלחה למלוכה.
 ושמעניתה ארבה. זה פמה שנים וימים: בית יעקב לבזה. ללש
 ולעזה. והעיר העלוהי. למפעי כרמים: רוויה תרעלה. ביד בני
 עולה. הרצויה בעולה. וכקמרת הפמים: מאסה לונח. תורת
 אבי נוח. ולא מצאה מנוח. לילות וגם ימים: נורא אל עליון.
 כסף יהי ציון. להטיב לריב ציון. שנת שלומים: חדש ימינו
 פקדם. מעונה אלהי כדם. ולפן בצמר אדם. וכשלג בתמים:
 חזקנו בידאתך. ובקיום תורתך. ופקדנו בישועתך. אל מלא
 רחמים: אל מלך ויעבור וכו'

פזמון אבותי כי באתו. בשם אלהי צורי. גדלו
 זהצליחו. וגם עשו פרי. מעת הדתו. והלכו
 עמו קרי. היו הלוקי וחסור עד החדש העשירי:
 בעשירי לחדש סנה. מלך בבל. וצרה על עיר
 הקדש. ונקרב רב החובלים. נהתיי הדיש. ועניתי
 בבבל. והיה מדי חדש לאבל פגורי. אבותי:
 ראשית בפורה. לראשית ההרם. שם אחרים
 הזבירה. והעון גורם. פני אל לא הפירה. ושטפה

(א) אונ צו שפאט (ב) די פרייליכע (ג) מיט פערטומלונג (ד) צו פערלאזן
 (ה) מיטע וואס עד היסט אבי נוח (ו) דר וילין (ז) האם עד גינעהענס
 (ח) אונ עד האם בעלאנערט (ט) דער גרויסער פערדארפער (י) אויך
 פין איפער גינעפין גווארין (יא) גיטראטן צו ווערין (יב) אין קייטין

בְּזָרָם . צָרָה כַּמְבִּירָהּ . פָּעַת בְּמָרוֹם תִּכְרִיאֵי .
 אבותי: האלהים הביא. יום רעה ומצור. צוה צרי
 סביבי. עזללי לבצורי. יום הרבה לבבי. ואין
 כח לעצור. ודבר אל נביא. מעוז אל בית המקרי.
 אבותי: מיושבי שער. העביר אדרת. חמתו
 פאש בער. והרים עטרת. ומלבנון יער. השליך
 הפארת. ורוח סועה. וסער. הסכרי. עיערת בעירי.
 אבותי: יפופית נמשלת. ועתה קדורנית. בעז
 פי בשלת. ולבך אהורנית. ונבוקה. ונחשלת.
 ראשונה ושנית. והתתלי. לא חתלת. מעט צרי.
 אבותי: צדיק הצור הם. נשוא עזן נלאה. מפרוב
 למפתן. לפנת גג דאה. מעזן הנכתם. וצעקתם
 באה. רבה רעתם. פעץ עשה פרי. אבותי:
 חזק כל קמי. הוכן העלילות. כי מלאו ימי.
 ברוע מפעלות. ומבועות. עלומים. שכחתי גמולות.

אֲוִיָּא אִיין טרעסטלינג טהאם זיא זיך ערהייבן (צו פרעניידן) עס
 האט זיך דר'שראקן (אונ אשטורעם זינדן) האט גמאכט שטייף ווי
 נעל (פרפינצערס) אײ האבן דיר פרשניטן (אונ דו ביסט
 פרשדאכט נווארן) אונ גהיילט (פערמאטערס נווארן) האט ער
 גשוועבט (אויכלר שטעלט פֿעסט אונ פון שאנד) פון מיין יוגענד

מב סליחות לעשרה בטבת

נותן לחמי ומימי . פִּשְׁתֵּי וְצִמְרֵי . אבותי : קָמִי
 פִּיהֶם פָּעָרוּ . (וְנַחֲלָתִי בְלָעוּ) . מָאֵד עָלַי זָבְרוּ .
 וְדָמִי לְשֵׁתוֹ וְלָעוּ . נִכְרִים עָלַי צָרוּ . וְאֵת אֲחִי
 הִרְעוּ . הָאוֹמְרִים עָרוּ) עָרוּ בְּנֵי שְׂעִיר הַחֹזֵרִי .
 אבותי : אָמְרוּ לָכֵן נִבְלַם וְנִשְׁפִּיתָה זְכָרֶם . אֵל
 קָנָא וְנֹקֶם גְּמִלָם יִשְׁאוּ) אֵת שְׁבָרֶם . כִּמְעַשִּׂיהֶם
 לְשֵׁלֶם וַיִּבְשׂוּ מִשְׁבָּרָם) . כִּאִישׁ חָלוֹם חוֹלֵם שְׁלֹשָׁה
 סְלֵי חֹזֵרִי . אבותי : פָּצְעֵי לֹא רִפְכָהּ) וְחִבּוּרֹתַי
 רָצַח) . וְעֵינַי הוֹכְהֶתְהָ) צוֹפֶה) לְדוֹדֵי צַח . הָעוֹד
 לֹא יִשְׁכָּבְהָ) חֲמָתוֹ לִנְצַח . עַל מַה עָשָׂה כָּכָה וְכֵּה
 חָרִי) . אבותי : רַחוּם זֶה אֵלֵי . אֵל לְעַד תִּזְנַח) .
 אָרְכֵי יָמֵי אֲבֹלֵי . וְעוֹד לִבִּי נֹאנַח . יְשׁוּבָה אֵל
 לְאֹהֲרֵי . מְקוֹמָהּ אֵל תִּנַּח . עֲלֵם יָמֵי אֲבֹלֵי . פִּי
 תָּבֵא עַל עֹבְרֵי . אבותי : יִי כִנַּת חֲלָקֵי . חוֹשֵׁה
 לִי לְעֹזְרָה . וּפְתַחַת שִׁלְקֵי . שְׂמַחָה לִי לְאֹזְרָה) .
 וְתִגְיֶה) אֵת חֲשֵׁבֵי . בְּאוֹרָה לְהַאֲרִיחַ . אֵת נִשְׁפָּה

(האבין זייא גיטתים) (האבין זייא פערשלונגען) (אונ
 פערשלונגען) (צו פרעכט) (זיי זאלן ליידן) (פון זייער האפונג
 (אויזניס גיהיילם) (אין מטרדעיש) (דונקיל) (זי האפט) (אין
 גיס גיטילם) (די גרימוני) (פראז) (אן צונורטן) (אונ מאך שייט

סליחות לעשרה בטבח

חֲשִׁקֵי . פִּי אֲתָה נָרִי . אֲבוֹתֵי : מִיָּגוֹן וְאַנְחָה . פָּדָה
 אֶל אֶת נַפְשֵׁי . עֲשֵׂה לְעַמְּךָ הַנְּחֻחַי . כִּלְפֵי וּקְדוּשֵׁי .
 תִּתְפַּוֵּךְ לְרוּחָה . אֶת צוּם הַחַמִּישִׁי . לְשִׁעוֹן
 וְלַעֲכֻתָּה . צוּם הַרְבִּיעִי וְצוּם הַעֲשִׂירִי . אֲבוֹתֵי :
 אֵל נֹלֵךְ . זְכוּר רַחֲמֶיךָ זְכוּר

סליחות לתענית אסתר

יְיָיִים סִלַּח לָנוּ אֲבוֹתֵינוּ מִי וּרְבֵי חֶסֶד לְכֹל קוֹרְאֶיךָ
 קָדַח קָבִינוּ אֵל יְיָ וַיִּשַׁם אֱלֹהֵינוּ וַיִּשְׁמַע שְׁוֹעֵתֵנוּ : אֵף אֲרַח
 מִיִּשְׁפָּטֶיךָ יְיָ קָבִינוּךָ לְשִׁמְךָ וְלִזְכוּרֶךָ תִּתְאַוֵּת נַפְשׁ : כְּרַחֵם אֵב וְרַחֵם
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

אָדָם בְּקוּם עָלֵינוּ הִיל אֲהַחֲתֵנוּ לְרַעוּד .
 בְּהַחֲתֵפְתוֹ (מְלָכוֹת חֲנָף . פְּמַעַט פְּשָׁלָנוּ לְמַעוֹדֵי) .
 נִמְרוּ (לְמַכְרֵנוּ כְּתֹלֵ) וְחֲרִיזוֹ (בְּלִי כִסְעוּד . אָמְרוּ
 לָבוּ וְנִכְחִידֵם) כִּנְזוּי וְלֹא יִזְכֵּר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד :
 בְּלוֹ (עֵינֵי לְפָרוֹם קָרְאֲתִיךָ אוֹיְבֵי לְקוֹבֵי) . הַכְּרַת
 שֵׁם וְשִׁאֵר וּכְתָה שֵׁם לְרַקוֹב . וְצַר צוֹרְרֵי
 בְּנִבְלֵיהֶם) אִישׁר נְפֹלוֹי (לְעַקוֹבֵי) . וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה

ט' איין פֿערדֿהֿיֿגֿוֹנֿג (יִדוּךְ עַד הָאֵם זִיךְ בְּהַעֲפֵם) אֵוִים גִּינְלִיסִשֵׁם
 צוֹ וְעַרְוֹ (זֵוִי הָאֵבֵן זִיךְ בְּשִׁלְאֵסֵי אֵוִיִּי אֵיִן וּרִיסְטֵן פֿלֵאֵן) אֵוִי
 קָרֵאֵן טֵאוֹנֵ לְאֵמִיר זֵוִיִּי פֿרִיסִילִיגֵעֵן (עֵם זֵיִנֵן אוֹיִף גְּהוֹיִבֵן יֵאֵר
 פֿלֵסֵן) וְזֵעֵנֵן זֵיִצְרֵעֵ שִׁלְעֵכְטֵעֵ גְדֵאֵנְקֵי (זֵוִיִּי הָאֵבֵן גְּמֵרֵאֵכְטֵ) צוֹ גֵאֵרֵן

מג סליחות לתענית אסתר

יה ולא יבין אלהי יעקב: זרוים) ענה וינהי) ולא
 מלב לבלותם. תבוי) לפנים ורדסי) בהסרת טבעת
 להחלותם). טוב דברו הקים לעיני הגוים
 להחלותם. בארץ אויביהם לא נאסתיים ולא
 געלהים לבלותם: ידעי) רמו הקורות) לעם מעפרי)
 ומהדסי). כתב הסתר אסתר ומר דרור מפרו. ס.
 לעבות המן ממחרת. המן העץ קנדם. תחת
 הנעצוין) יעה ברושי) ותחת הסרפדי) יעלה
 הדס: מקשיב דבר עקר כתב לטנהי) ועצב.
 גתעטף בבגדי ערד כטעה במנין קצבי). סדר
 להשתמש בשונים) פלי המהצבי). ויבא גם
 העמן פתוכם להתיצב: עם הנמצאים בשוין
 באבלם מזבח עכרם). פער פיו להעטינם)
 ויהסגירם ביד נותן ככרם). צור הספים לכתוב
 אגרה לאבד שברם. אמרתי אפאיהם אשכיתה

(א) די צושפרייכע אידן) אונ ער האט טרויערנ גמאכט) זיי האבן
 זיך פערשולדיגט) אונ ער האט זיי אונטער מעניג גמאכט) צו
 קרייניקן זיי) גאט האט מוידע גווען) די סרעפונג) דעם נשמויבמן
 אונ צימראמנס) אדארין) אהויף גוואקסענס בוים) אווילד
 בוים) צייןדשאפט) דעם נשמויבמן) אין פרישדנע בליס) פון
 בידכיק) אויער בעטריבטען) זא) ראסן זיא) זוייער ווערסט

כְּאֲנוּשׁ זָכָרִם : קְדוּשִׁים מְלֹאכֵי הַשָּׁרֵת מִרַ יְבָכִיּוֹן
 בְּצַעֲקָה. רַחוּם הַבֵּט לְבָרִית וְאֵל הַפֶּר לְהַרְחִיקָה.
 יִשְׁמְעָה מִזְרָשָׁה (וְהַלְבִּישׁ בְּגָדֵי אֲמִנוֹת וּמוֹעֲקָה).
 וְהִשֵּׁם יְדָה עַל רֵאשָׁה. וְהַתְּקֵה הַלּוּף וּזְעָקָה :
 תִּשְׁבִּי שָׁם אֲזָרִי) שֶׁק בְּמַתְנֵי תַחְבֻּשְׁתִּי . מֵהָר
 וְהוֹדִיעַ יְשָׁנֵי מַכְפֵּל אֲבוֹת שְׁלֹשֶׁת. נַחֲזֵי (לְרוֹעָה)
 מֵה לֵּךְ נִרְדָּם לְהַתְעִשְׁתִּי) . קוּם קְרָא אֶל אֱלֹהֶיךָ
 אוֹלֵי יַתְעִשְׁתִּי) : תוֹתֵם מִיט אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה לְבַלְשָׁמִי
 סִפֵּר . מְנִינָה לְמָדוּ לְאַחַר גְּזֵרָה כְּעַם לְהַפֵּר . בֶּן
 קִישׁ הַקִּישִׁי) דְרָתוֹת בֵּית הַסֵּפֶר . וַיְכַסּ שֶׁק נִישֵׁב
 עַל הָאֶפֶס : רַבֵּץ תִּינוּקוֹת לְפָנָיו יָמִים שְׁלֹשָׁה
 צָמִים וּמַכְפָּנִים) . בְּקוֹל יַעֲקֹב לְחַדוּשֵׁי) יָדֵי עֲז
 פָּנִים . יָדֵי אֲמִינָה לְאֵל הַצִּירָנִי מַעֲלָבוֹנִים) . פֶּן
 יִבֹּא וְהַפְנִי אִם עַל בָּנִים : מִזֶּה אֱלֹה וּמִזֶּה אֱלֹה
 בְּנֵי אִיתִנִּי וְרַבִּנִּי . כֹּלֵם צַעֲקוּ וְהַעֲלֵ עֲזוּעַתֶּם
 אֵל יְיָ : יְהִי לְקוֹל רִנּוֹן כְּבֹא יֵאָדֵר לְפָנָיו . וּמֵה

(די תורה וואס איז איין ערפסטייל) (אונ פון לידען) (איין גארטל
 (איין ארום וויקלונג) (ער האט גאט ילם צו גיין) (צו מיטה) (צו פריינקן
 זיך) (וועט גאט זיך פריינקן) (צו מרדכי וואס ער הייסט בלשן) (ער
 האט אן גקלאמט) (איין פריינקטע) (צו פריינקן) (פון שאנד

סליחות לתענית אסתר

קול הצאן הזה באזני: רועה השיבו הם קטני
 קדש זרע. זה הצד לקוחי למות מאויב הרע.
 חנון נכמרו (רחמיו ויבקש לבבות המאורע).
 ויהי בקרא משה יעדאל את הספר ויקרע:
 יהודי (הזקיע) ילדיו למטה ואביהם למעלה.
 איש איש בשלש אמות והרביעית אור כגלה.
 מיטנה נקם חזה ושטח ושח תהלה. אותי השיב
 על בני ואותו תה: ותכתב אסתר תקפה.
 לקרא כבהלל מהודים. מלמעלה קימו מה
 שקבלו למטה דודים. גם ינוסס) לפרסם פאו
 פלאו מסהודים). בעת הזאת רוח והצלה יעמוד
 ליהודים: אל מלך וכח

כי עפק מקור חיים בארץ נראה אור: בקראנו עננו אלה
 ישחנו בצר הרחבת לנו חנונו ושטח תפלתנו: ועתה יגדל נא
 כה אדני כאשר הבנת לאמר: כרחם אב וכח

אלהינו ואלהי אבותינו

אתה האל גישה פלאות. בעמים הודעת עוז נוראות. גאלה
 בירושלם עמך סתלאות). דבית צדוקם במתי תחלואות: האויב

(ויינן עדהיצט נווארן) אויף די סרעפונג (מרדכי) יהאס אויף
 גהאנגן (רעם שטארקן גם (דאנקן זיי (זאל ער דרהייבן) (מיד
 זאנן עדות) (סין שווערקיטין) (מיט שטערפליכע קראנקייטין

בְּקוֹמוֹ לְעוֹרֵר מִדְּנִיּוֹ (וּדְמַהֲגֵ) לְהַבְרִית פְּרָחֵי עֲדָנִים (וּזְמִי) לְשִׁקּוֹל
 לַגְּנוּזִים אֲדוּנִים . חֲלִיפֵי מַאת כַּפְרֵי אֲדָנִים : מִלֵּאִיָּה הַזֹּהֲרֵת
 שְׁקִילָהּ לְהַקְדִים . יִדְעַת הַעֲתִידוֹת וּדְרָשַׁת נִשְׁקָדִים (כְּבוֹי
 לְהַבְצִיא לְלֶהֱב יוֹקְדִים . לְקוֹחִים לְמוֹת לַתַּחִי) נִפְקָדִים : מִסְכַּח
 עָדָה בְּעֶבְדֶּם לַפְּנִים . נִמְסְרוּ לְהַתּוֹחַ קְנוֹקְנוֹתֶי וּנְפִנִים . מִכְּבוֹם
 מוֹקְשִׁים כָּכָל דְּפִנִים (עֵינֵיהֶם לֶךְ תּוֹלִים וּבַסְתֵּרְךָ נִצְפְּנִים) : מִפּוֹר
 נִהַפֵּךְ בְּאֵזִיבִים לְשִׁלוֹם . צְלִיבֵהּ (הַזֶּכֶן אֲנִי לְקְלוֹטִי) . קָלַעַט וּבִלְע
 פְּנֵי הַלּוֹמֵס (הַלּוֹט רִיבֵי עִם בְּאִשְׁמֵנִים) (לְעִלוֹטִי) : שְׁלוֹם וְאַמְתּוֹנְכֵהָב
 מִכָּל צַד . תִּקְרָה יֵשַׁע מִלַּע וּמִצַּד (שׁוֹרֵד הַשְּׂדֵד וּבְרִשְׁתּוֹ נִוְצַדֵּט .
 מִלְּטֵנִי) : סִתְּהָם (צִמְתֵּהּ) וְנִרְצָדִי : עֲשׂוֹ שְׁמִתוֹת וְלִדְוֹרוֹת קְבָעִים .
 וּמִקְרָאוֹת עֲלֵשׁוֹם וְלֹא רְבָעוֹם . נִסְכְּמוּ מִפְּעַל וּלְמַסַּח מִבְּעוֹם .
 בְּסִפֵּר נִחַקְקֵם עַל מַה קְבָעוֹם : רַמַּת יִדְךָ לְמִלּוּחַ לְפוֹשְׁעִים . יִתְדֵי
 הַדְּרָסֵהּ (הַקְּמַת מוֹשִׁיעִים . צִדְקָהּ עוֹמֶדֶת לְעַד לְשַׁעֲשׂוֹעִים .
 חֶסֶד כְּבוֹדֶם לְהַזְכֵּר לְנוֹשְׁעִים : קִנְאָ לְשִׁמְךָ נוֹרָא וּנְקֻדָּשׁ . חוֹה
 כְּרִמְךָ נִהַרֵם וּנְדִשְׁנִי) . זְרוּיָנוֹת (קִבֵּץ וְשִׁיר לֶךְ יְהוֹשִׁעַ . קִיָּם וְהַחִים

אֲקָרִינִי (אֲנוֹן עַד הָאֵם גַּעֲמִינִים) (דִּי אֵיִדְלַע בְּלִי הַזְּנָן יִעַר הָאֵם
 נִימְרָאֵם) (צוֹ דִּי יִטְאֵן קְאִמְעֵרִין) (דִּי גִיאִילְטַע) (צוֹם לְעַפְן) (אֵפ
 צִי הַאֲקַעֵן) (צוֹוִיגֵעֵן) (אֵין אֵלַע זִימְעֵן) (וועֵרִין וִיִּיא בַּעֲהַאֲלִמִּין
 אֵיִין תְּלִיָּה) (אֵויף צוֹנַעֲהֶמֶען) (צִיִּיא וואַרְפֵּן) (דַּעַם גַּעֲשִׁי צִמֵּן
 חֶמֶן) (מִים פִּינְצִמְעֵרֵם) (צוֹ פִּעֲרִפִּינְצִמְעֵרִין) (אֵיִן פִּינְצִמְעֵרֵם
 אֵיִן עַד גַּעֲפִאֲנֵעֵן גִּיוֹאֲרִין) (חֶמֶן דֵּר פִּאֲלִשְׁעֵר אֲנְקֵלֵאֲנֵעֵר
 אֵיִן צִירִיבֵן גִּיוֹאֲרִין) (פִּרְשִׁינִים גִּיוֹאֲרִין) (אֲנוֹן פִּעֲרִשְׁמִיִּסֵן גִּיוֹאֲרִין
 אֲנוֹן אֲסֵתֵר) (אֲנוֹן אֵיִן צוֹמְרָאֲטֵעֵן) (אֲנוֹן עֵרַע צוֹשְׁפִירִיִּסֵעַ

סליחות לתענית אסתר מה

בבנין בית המקדש: וכעשותה נראות באותן הימים. אתנו
הפלא תשועת עלמים. כצוא לפניך. כפר ותנחומים. אל מלך
ישוב על פסא רחמים: אל מלך ויעבור וכו'

סזסין במתי מספר חלינו פניך. ליעועת נבאים
אל העלם אונה. הקשה תחנתם משמי מעונה.
בבימי מורג) והדסי) הושעת בניה: תהלות
יעראל אתה יושב. שועתם מאזין ורנתם קושב.
רפאות למחץ מקדים ומחשב. קנוייה להיטיב
ונויהם לישב. במתי: צר ואיב הרשיש) עניו.
פיהו פער לשאוף) עניו. עשית) בעלז להשמיד
קהל המוניו. כגלה) אבד הרתס) בנשתוניו).
במתי: נוקם לצרים ונוטר לאויבים. מרדת מרתם
כודו לאהובים. לוחם וניניו) הותלו מוצלבים).
כבתרות) דגים חורזו תחובים). במתי: יום
אשר עברום) צוררים. טבחה לשית בעם נצורים).
הלפת הדת ונפלו פגרים. זולעפום) זועמו מובסים)

(די במריבס הערצ) (מקדסי) (אונ אסתר) (צו בעוצן) (ער האם
נעשארפס) (צו פערשלינגן) (ער האם זיך פדיינקס) (די געליבסע
(האם ער אויס גקריצט) (אין זיינע פארשרייפונגן) (אונ זיינע זין
(געהאנגענע) (זיין דיא פינד) (גישטאבענע) (זיין האבין
גיהאפט) (די גהיסע) (זיי זיינן דר שראקן גווארו) (די צופראסנע

כְּנָרִים) . בַּמָּתִי : וּבְכֵן יִתְעַלֶּה שְׁמֶךָ וַיִּתְנַשֵּׂא .
 הוֹדָה שְׁמֵי שָׁמַיִם כְּסֵה . דְּכִים בְּרוּמָמָה נְתוּנִים
 לְמִשְׁפָּה (גִּיאִי) וְאַפְסִיחֵי (הַהֲלֵתָה כִּכְסֵה . בַּמָּתִי :
 בִּינָה הַגִּיגָה) עֵתָה וְרֵאָה בְּצָר . הַשִּׁיבֵנו לְמִנוּחֲתָה
 כִּי יָדָה לֹא תִקְצָר . אֲדוּן קְרֵאנִי מִן הַמְצָר . אֲנָא
 הוֹצִיאֵנוּ לְמִרְחֵב וְחַלְצֵנוּ מִצָּר . בַּמָּתִי : מְאֹד
 הִרְבָּה לָנוּ מַחִילָה . שְׁמַע תְּפִלָּה וְהַעֲבֵר תְּפִלָּה) .
 לְחַצֵּינוּ יִשְׁלִימוּ) אֲתָנוּ וְעֹנוֹתֵינוּ תִשְׁלִיחַ
 בְּמִצּוֹלָה . מִמֶּנּוּ רַחֲמֶיךָ לֹא תִכְרָא . בַּמָּתִי :
 אֵל מֶלֶךְ . זְכוּר רַחֲמֶיךָ וְכוּ

סליחות לשבעה עשר בתמוז

יִשְׂרָאֵל סִלַּח לָנוּ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֵל אֲרֶךְ אַפַּיִם יְיָ

אֵל תִּתֵּנוּ דְמִים) לוֹ עַד יִכּוֹנֵן וְעַד יִשִּׁים אֶת יְרוּשָׁלַיִם תְּהִלָּה
 בְּאֶרֶץ : כִּי עָמָד סְקוֹר חַיִּים בְּאֶרֶץ נִרְאָה אֹר : אֱלֹהֵינוּ בְּשֵׁן
 בְּמִשְׁפָּה וְנִכְלָמְנוּ בְּעֹנֵינוּ : כִּרְחֵם אֵב וְכוּ
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

אֲתָנוּ לָהּ יוֹצֵר רֹחוֹת . בְּרֹב עֹנֵינוּ כָּבְדוֹ
 אֲנָחוֹת . גִּירוֹת עֲצוּמוֹ) וְרַבּוֹ צְרִיחוֹתֵי) . כִּי בְשִׁבְעָה

יִשְׂרָאֵל אֲרֶךְ אַפַּיִם) יִשְׂרָאֵל אֲרֶךְ אַפַּיִם) יִשְׂרָאֵל אֲרֶךְ אַפַּיִם)
 כֵּל (זֶאֱוֹן אֶרֶץ עַנְדִּין) אֲוִנְדֵעַ גְּדֵאֲנֵקֵן (דִּי שְׁאֲנֵדֵעַ) וְאֵלֵן
 צְרִדִין סֵאֲבִין) שְׁוִיִּיגֵנוּ (הַאֲבִין זֶךְ נַעֲטֵמֵאֲרֶקֶס) נַעֲטֵרֵי

סליחות לשבעה עשר בתמוז

עֶשֶׂר בְּתַמּוּז נִשְׁתַּבְּרוּ הַלְלוֹתָיו : נָלִינוּ מִבֵּית
הַבְּחִירָה . דִּינָנו נִתְּתָם וּנְגֹזְרָה גְּזָרָה . וְחִשְׁבָּה
גְּעֻדָּנוּ אֹרֶה . כִּי בְשִׁבְעָה עֶשֶׂר בְּתַמּוּז נִשְׂרָפָה
הַתּוֹרָה : הָרַסוּ אוֹיְבֵינוּ הַהִיכָל . וּבִרְחַת שְׂכִינָה
מְזוּיָתָה^(א) הִיכָל . וּנְכַסְרָנוּ בְּיַד יָדִים לְהַתְּאֶפְלֵס . כִּי
בְשִׁבְעָה עֶשֶׂר בְּתַמּוּז הָעַמֵּד צָלַם בְּהִיכָל : זְרוּנוּ
מֵעִיר אֶף עִיר . וְנִלְכַד מִנוּ רַב וְצַעִיר . חֲרָבָה
מְשׁוֹשָׁנוּ וְאֵשׁ בָּהּ הִבְעִיר . כִּי בְשִׁבְעָה עֶשֶׂר
בְּתַמּוּז הִבְקַעָה הָעִיר : טַפְשִׁי^(ב) בְּמִקְדָּשֵׁנוּ צַר
הַמְּשֻׁמֵּד . וְנִטַּל מִחֶתֶן וּכְלָה אֶצְעָדָה^(ג) וְצַמִּיד^(ד) .
יַעַן כַּעֲסָנוּהָ נִהְנִי^(ה) לְהַשְׁמִיד . כִּי בְשִׁבְעָה עֶשֶׂר
בְּתַמּוּז בָּטַל הַתְּמִיד : כָּפָה מִנוּ כֹּף הוֹד וְשִׁבַּח .
חָרְבוּ יִשְׂרָאֵל אוֹיֵב עָלֵינוּ לְאַבְחִי^(ו) . לְהִיּוֹת עוֹלָיִם
וַיִּזְנְקִים מוֹכַנִּים לְטַבַּח . כִּי בְשִׁבְעָה עֶשֶׂר בְּתַמּוּז
בָּטְלוּ עוֹלָה וְזֶבַח : כָּרְדָּנוּ לְיִשׁוּבֵן מְעוֹנוֹת . לָכֵן
נִתְּפָזְרָנוּ בְּכֹל פְּנוֹת . נִהַפְּךָ מְחוּזָנוּ^(ז) לְקִינּוֹת . כִּי
בְשִׁבְעָה עֶשֶׂר בְּתַמּוּז בָּטְלוּ קִדְּוֹת : סָרְרָנוּ

(א) מִן וַיִּבְקַעַל (ב) בְּעֶרְצֶקְתָּם צִי וַיַּעֲרִין (ג) מִעַן הָאֵם אֲנִי אֲרוּם
גִּיסְרִיבֵן (ד) עַר הָאֵם זֶךְ שַׁעַם נִימְאָכְתָּ (ה) וַיֵּרֵא אֲרַעִם בַּעֲנַדְעֵר
(ו) וַיִּנְעַן מִיר אִיבֵר נִינְעֵבֵן נִיוֹאֲרֵן (ז) צִימָה שְׁלֵאכְתָּן (ח) אֲוֹנֵר סֵאֲנֵף

לְפָנֶיךָ מְרִיב לְשׁוֹנוֹת. לָכֵן לְמַדָּה לְשׁוֹנֵנוּ לֹא מֵר
 קִינּוֹת. עֲזַבְנוּ בְּלִי לְהַמָּנוֹת. כִּי בַשְּׁבַעָה עֶשֶׂר
 בְּתַמּוּז נָרַמּוּ לָנוּ עֲזוֹנוֹת: פָּזַרְנוּ בְּלִי מִצּוֹא רוּחָה.
 לָכֵן רִבְתָּהּ בָּנוּ אֲנַחָה. צוּר רָאָה נַפְשֵׁנוּ כִּי שָׁחָהּ.
 וְשִׁבְעָה עֶשֶׂר בְּתַמּוּז הִפָּךְ לָנוּ לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה:
 קִשְׁיֵנוּ עָרַף וּרְבַתָּהּ בָּנוּ אֶסּוֹן. לָכֵן נִתְּנוּ
 לְמַשְׁפָּה וּרְפִשׁוֹן. רָאָה יי וְחִלַּצְנוּ מֵאֶסּוֹן.
 וְשִׁבְעָה עֶשֶׂר בְּתַמּוּז הִפָּךְ לָנוּ לְשִׁמְחָה וּלְשִׁשּׁוֹן:
 שְׁעָנוּי שׁוֹכֵן רוּחָה. וְקַבֵּץ נַפּוּצוֹתֵינוּ מִקְצוּוֹת
 אֲדָמָה. תֹּאמֶר לְצִיּוֹן קוֹמָה. וְשִׁבְעָה עֶשֶׂר בְּתַמּוּז
 הִפָּךְ לָנוּ לְיוֹם יְשׁוּעָה וְנַחֲמָה: אֵל מֶלֶךְ וַיַּעֲבוֹר וְכוּ

אֱלֹהִים אֵל דָּמִי לֵךְ אֵל תַּהְרִישׁ וְאֵל תִּשְׁקוֹס אֵל: כִּי תַחַח
 אֲזִיכִיךָ יְהִימִין וּמִשְׁנֵאֵיךָ נִשְׂאוּ רֹאשׁ: אֵל נִקְמֹת יי אֵל נִקְמֹת
 הַיּוֹמִי: כְּרַחֵם אֲב וְכוּ

אלהינו ואלהי אבותינו

אֲמַרְדּוּ (בְּבָבִי מִפְּנֵי יַד שְׁלֹחַתָּה בְּעֵי). בְּנֵא צִי פְתוּךְ פִּיתוּ בְּבִנְדִי
 וְקַבְּעֵי. נָח. וְיִבְרַח וְנִסַּע עֶשֶׂר וְעֵלָה לְשִׁבְעֵי עֵי. דַּמְנֵי. הַצִּיקְנֵי

(אִיזוֹ גְבִיּוֹנִי) אִיזוֹ מְרַעְסוֹנִי (קַעַר זִיק צוּ צוּ אִיזוֹ) אִיךָ בֵּין פְּרִיטְרִם
 (אִין דִּי פַעְרוּיִסְסַע שְׁמַאֵם יְרוּשָׁלַיִם) מִיִּם מִיִּן פְּאַלְשִׁקִיִּם
 (אִוּג מִיִּן רִיבִין) דְּאַרוּם הָאֵם גְּאֵם אַפּ נִיצוּיִן (צוּם זִיבְעִין
 הַיִּסְלִי) עַר הָאֵם מִיר פַּעְרִשְׁנִיִּן (עַר הָאֵם מִיר צוּ דְרִיבִי

פליחת לשבעה עשר בתמו

הפנינו) בחדש תרביעיז הכיא מועד בלאתו לשבור בחורי
 (מיוז) ודבה בו פעמים במסמיו) וכומוז) וכולו בשר) שאננותו
 מכבה) את התמוז) חיבני איבני) או בירח תמוז: ממנו פחים
 הכישה במקרא תלאתו) משלחות. יכלו לי בשבעה עשר בו
 באלותו) כי נוקשתי בכלה עלובה) בחפת שלוח והצלחות.
 לרועי) לא המתותי ששונשתיברו הלחות: מידו עדית) חלי) וכתם
 אצטרה וצמיד ננרות) ביום אפי בשתי דרכי להשמיד. סדר
 עבודתו יקין מופתו קצתי להצמיד. על כן מלשפת) המלאים
 בסה) המסיד: פור) התפוררה ונתפוררה סוערה) ענית ציהי) נמשלה
 מכלי תכלה) ונסרפה) כאניה קתה בחסאתה בראשה ובכפל
 תאניה ואניה. ריכוח ציה כהיום והבקעה העיר בשנית:
 שליהה בצבי סדח מאין דורש להסתירה. שנונו לשונם ונתנות
 נטה צמרה וחלבה להתירה. תצעק על כלי חמדה שבו נכתרה.
 תחמיד עיניה נצל בשרף אפוסמוס התורה: תרף עשוקים

האם מיר פרפרענס) די בליהענדע) מיט צושטויסינג צ גיסונג
 (אונ צורייבונג פרישואונג) וויא ער האט אפליק גמאן (אודי
 דהצע וויפר) ווי בעזינגן יאמערליך) דעם געצין בילד וואס
 האט גיהייסן תמוז) האט ער מיר פיינס גיקראגן) ליידישן
 זמים פערדארבונג) איין פערשעמסע) צו מין הירט משת
 טבן איך גיווען געצירט) צירונג) וויא דינען זענען גען
 גיווארין) זון דעם חדר) צו פרעקלן) די צושטורעמסע) צו איין
 שיה) איין וודערעה פיהרער) אונ ויא איז צו שלאגן גיווארין

הַבִּיאֲנִי. וְהוּשֵׁם אֵלַי. בְּהִיכַל כְּלִיל. וְהַמְנַחָה
 הַיְנַחָה^(א). וְדַתָּה צָר בְּאֵשׁ הַבְּעִיר. יוֹם: מָאֵד
 אֶתְחַלֵּק^(ב). וְאֶתְחַלֵּל^(ג). בְּיוֹם עֲשֵׂי הַחֲפָנִי. וְהַשְּׂפִיפּוֹן^(ד).
 מִצָּפוֹן. כְּשֶׁבִרְתִּי^(ה) עֲשֵׂפָנִי. מְאֹר חֶשֶׁד. וְגַם
 שִׁעֲדִי^(ו). כְּמוֹ פְדוּרִי^(ז) עֲנַפְנִי^(ח). וְגַם צִיד. שְׁלַחֲיִד.
 וְהִצִּפִּיר וְהַשְּׁעִיר. יוֹם: הוֹד לְבִי. וּמִשְׁנֵבִי. הִיָּעַד
 אֶפְקֵי עֵשֶׂן. הֲלֹא תִרְאֶה. עִם גִּרְאָהִם^(ט). אֲשֶׁר הִיִּתְרִי^(י)
 כְּמוֹ כְּבֵשֶׁן. גְּדוֹר פְּרִצִי. בְּבֶן פְּרִצִי. וּמַחְדָּקִי לְקוֹט
 שׂוֹעֵן. בְּנֵה בֵּית זְבוּל. לְהִשְׁיב נְמוּד. הַכְּרַמֶּל
 וְהַבְּשֵׁן. וְעֵז פֶּקַח. וְנִקְם קָת. מֵאֲצֵר וּמִדִּישָׁן. עִפּוֹט
 אֵלִים^(יא). וְאִזּוּ יִשְׁלַם הַמְּבַעָה וְהַמְּבַעִיר. יוֹם גָּבֵר
 הַאֲוִיב וְהַבְּקַע הַעִיר: אֵל מֶלֶךְ. זְכוּר רַחֲמִיד וְכוּ

סדר הדלקת נרות של חנוכה

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל חֲנֻכָּה:

(א) הָאֵם אוֹיֵף נִיהַרְסִם (ב) בֵּין אֵיךְ קְרָאֵנִק (ג) אֵינִי בֵּין צוֹצִיטְעֵרִם
 (ד) אַתָּה דָר שְׁלֹאֵנִי נְבוֹכַדְנֶצַר (ה) אִוִּיא אֵיין עִפְרָאִם (ו) בְּבַל הֵיִימִם שִׁשְׁד
 (ז) אֵיין קִיִּלְעֶכְדִּיגִז זֶאךְ (ח) הָאֵם עַר מִיר אַרוֹם גַּעֲרִינְנֶעֱלֶם (ט) דַּעַם
 פֶּרְמֵאמֶעֲרֶם (י) שְׁחֵאֲרִן נוֹאָרן (יא) אֵוִג שׁוֹן דִּי דַּעֲרֵר (יב) דַּעַם שְׂמוּמֶעֶן

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה
נסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה :
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהתנו
וקיימנו והגיענו לזמן הזה :

ואחר הכלקה יאמר זה :

הנרות הללו אנחנו מדליקים על הנסים ועל הנפלאות ועל
התשועות ועל הצלחות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן
הזה . על ידי כהניך הקדושים . וכל שמונת ימי חנכה הנרות
הללו קדש הם ואין לנו רשות להשתמש בהם אלא לראותם
בלבד כדי להודות ולהלל לשמך הגדול על נסיה ועל ישועתך
ועל נפלאותיה :

ברכות קודם המגלה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו על מקרא מגלה :
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה
נסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה :
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהתנו
וקיימנו והגיענו לזמן הזה :

ברכה אחר קריאת המגלה

משקורין ממנלם בצבור מצרכין לאחריה ברכה זו חבל לא ביחיד :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם . הרב
את ריבנו . והדו את דיגנו . והנוקב את

נְקַמְתָּנוּ . וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל אֵיבֵי נַפְשֵׁנוּ .
 וְהַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַנִּפְרָע
 לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרֵיהֶם . הָאֵל הַמּוֹשִׁיעַ :
 שׁוֹשֶׁנֶת יַעֲקֹב צַהֲלָה וְשִׂמְחָה . בְּרֵאוֹתֶם יַחַד תִּכְלַת מַרְדְּכֵי .
 תְּשׁוּעַתֶם הִייתָ לְנִצְחָ וְתַקּוּתֶם בְּכָל דּוֹר וְדוֹר . שְׂכַל קוֹיָךְ לֹא
 יִבָּשׁוּ וְלֹא יִפְלְמוּ לְנִצְחָ כָּל הַחַוְסִים בָּךְ : אֲרוּרָה הַמֶּן אֲשֶׁר בִּקֵּשׁ
 לְאַבְרֵי . בָּרוּךְ מַרְדְּכֵי הַיְהוּדִי . אֲרוּרָה זֵרֶשׁ אִשְׁתֵּי מַפְחִידֵי .
 בְּרוּכָה אַסְתֵּר בַּעֲדֵי . אֲרוּרִים כָּל הַרְשָׁעִים . בְּרוּכִים כָּל הַצַּדִּיקִים .
 וְגַם חֲרַבְוֹנָה זְכוּר לְטוֹב :

סדר בדיקת חמץ

אמר לי"ד (וכשהל בשנת אור לי"ג) מיד אחר ח"ט נודקין החמץ לאחד הנר
 בכל המקומות שרגילים להשתמש שם אפילו בחורין ונסדקין . ונודקין ננר
 על ששם . ואכור לאכול סעודה קצת בלוחה שעה (אפילו הסענה) קודם
 שינזק . מיהו סעודה מותר . וקודם הבדיקה יכרך :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל בַּעוֹר חֲמֵץ :

ואחר הבדיקה מיד נלילה ינסלנו ויאמר

כָּל חֲמִירָא וְחַמִּיעָא דְאִפְא בְּרִשׁוֹתַי דְלֹא חֲמַתִּיה וְדִלָּא
 בְּעֲרַתִּיה וְדִלָּא יִהְיֶנָּה לִּיה לְבַסָּל וְלִהוּי הַפְקֵר בְּעַפְרָא דְאַרְעָא :

וניס י"ד נשעה חמישים יספנו ואח"כ ינסלנו ויאמר :

כָּל חֲמִירָא וְחַמִּיעָא דְאִפְא בְּרִשׁוֹתַי דְחַתִּיה וְדִלָּא חֲזַתִּיה
 דְחַמַּתִּיה וְדִלָּא חֲמַתִּיה דְבְּעֲרַתִּיה וְדִלָּא בְּעֲרַתִּיה לְבַסָּל וְלִהוּי
 הַפְקֵר בְּעַפְרָא דְאַרְעָא :

יִכְרֹד עַל שִׁילַחַת קִבְרָה עַל שֶׁלַב הַלֹּחַם הַזֶּה עַל כֵּן לַחֲמֵה הַיִּשְׂרָאֵל וְעַל כֵּן הַלֵּל וְעַל כֵּן הַכֶּהֱן וְעַל כֵּן לִישׁוֹן הַזְרוּעַ וְכַנְגְדוֹ לְשִׁמְחַל הַבִּילָה וְחַתְחִיחֵס בְּחַמְצֵס הַזְרוּעַ .
 וְחַמְצֵס הַזְרוּעַ הַיִּשְׂרָאֵל . וְכַנְגְדוֹ חַמְצֵס הַבִּילָה הַיִּשְׂרָאֵל . וְחַמְצֵס הַזְרוּעַ הַיִּשְׂרָאֵל . וְחַמְצֵס הַזְרוּעַ הַיִּשְׂרָאֵל .

קִדְשׁ . וְרַחֵץ . בְּרַבֵּס . יַחֵץ . מִגִּיד . רְהִצָּה .
 מוֹצִיא . מִצָּה . מְרוֹר . פּוֹרֵךְ . שְׁלַחַן עוֹבֵךְ .
 צְפוּן . בְּרֵךְ . הַלֵּל . גְּרִצָּה :

קדש מוזנין לו (איכ אהר דרך חירות) כום לאהון וטמל טוב נשפי ידו
 ונפסו על ידו הימניה ומקדש כליו מטומל . ויאמר :

הַנְּנִי מוֹכֵן מוֹמֵן לְקִים כִּצוֹת כּוֹס רֵאשׁוֹן מֵאַרְבַּע פּוֹסוֹת לְעֵינֵי יְהוָה
 קוֹדֶשׁא בִּיהוֹשִׁיכִינְתִיהָ עַל יְדֵי הַרְוֵא מְמִיר וְנַעֲלֵם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל

קידוש לשלש רגלים

עַל כֵּן יִשֶׁר נִשְׁמַע מִחִילוֹן יוֹם הַשִּׁשִּׁי עַד בְּרֵא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת :
 עַל כֵּן סִבְרֵי כִרְנָן וְרַבֵּן וְרַבּוּתֵי :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַנֶּפֶשׁ
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 בָּחַר בְּנוּ מִכָּל עַם וְרוֹמְמוֹנוּ מִכָּל לְשׁוֹן וְקָדְשׁנוּ
 בְּמִצְוֹתָיו וְתַתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (לִשְׁמַע עֲבֹתוֹת
 וְכַנְגְדוֹ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה הַגִּים וְזִמְנִים לְשִׁשׁוֹן
 אֵת יוֹם (לִשְׁמַע הַשְּׁבֵת הַזֶּה וְאֵת יוֹם)

לפסח	לשבעות	למנוחות	לשמע ולש"ת
תג המצות	תג השבעות	תג המנוחות	השמעני
הזה . זמן . הזזה . זמן	הזה . זמן . הזזה . זמן	הזה . זמן . הזזה . זמן	העצרת הזה .
חרותנו	מפני תורתנו	שמחתנו	זמן שמחתנו
(באהבה) מקרא קדש וקר ליציאת מצרים כי בנו			

קידוש לשלש רגלים

בְּחֶרֶת וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָּ כִּכְלֵי הָעַמִּים וְשָׁבַת
 זְמוּעָדֵי קִדְּשָׁךְ (בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן) בְּשִׁמְחָה
 זְבִישׁוֹן הַנְּהַלְתָּנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יי' מְקַדֵּשׁ
 (הַשָּׁבֶת ו) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

כִּינֹה רִאשׁוֹן מִן כּוֹכָבֵי הַמַּזְלִים לִישׁוֹב בְּטוֹבָה וְלֹא יִכַּח שֶׁהִחַיֵּנוּ וְנִלְלָה לִי
 לְהַמְלִיךְ מִן חַיֵּינוּ וְחַמְלֵנוּ יִשְׁכַּח נִסְיָנוּ:

(נְסִיבֵנוּ בְּרוּךְ אַתָּה יי' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
 בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לִישׁוֹב בַּשָּׁבֶת):

בְּנֵי יָמֵינוּ אַחֲרֵינוּ מִן כּוֹכָבֵי הַמַּזְלִים שֶׁהִחַיֵּנוּ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהִחַיֵּנוּ
 וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְיָמֵינוּ הַזֶּה:

שֶׁמֶל יוֹם נִמְוָלֵנוּ מִקִּדְּשׁוֹ יִקְבְּלֵנוּ רַחֵם יי' קִדּוּשׁ עַל הַכּוֹלֵל וְעַל
 וְנִכְבֹּת יִקְבְּלֵנוּ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא בְּאוֹרֵי הָאֵשׁ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְבַדֵּיל
 בֵּין קִדְּשׁ לְחוֹל בֵּין אֹרֶךְ יָמִים לְעֵשֶׂת יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה.
 בֵּין קִדְּשָׁתָּ שָׁבֶת לְקִדְּשָׁתָּ יוֹם טוֹב הַבְּבִלָּה.
 וְאַתָּה יוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשַׁעֲשֵׂת יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה קִדְּשָׁתָּ.
 הַבְּבִלָּה וְקִבְּשָׁתָּ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְּשָׁתָּךְ: בְּרוּךְ
 אַתָּה יי' הַמְבַדֵּיל בֵּין קִדְּשׁ לְקִדְּשׁ: שֶׁהִחַיֵּנוּ וְכִי

בְּנֵי יָמֵינוּ אַחֲרֵינוּ מִן כּוֹכָבֵי הַמַּזְלִים שֶׁהִחַיֵּנוּ וְנִלְלָה לִי

לְהַמְלִיךְ מִן חַיֵּינוּ וְחַמְלֵנוּ יִשְׁכַּח נִסְיָנוּ:

כרפס נטפל פחוס מכזית כרפס ויסבול כמי מלח או תומז וחנרך כלכה זי
 ויאכל בלא כפינה פחוס מכזית כדי שלא יפחייב כלכה אחרונה. ויבקר:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי האדמה :

יחץ יהל המלך השניה ויניח חליו הקסכה נמקמה וישכור חליו
 הגולה לאשיקומן :

מגיד מנניה הקסכה שיש בה החלות ויגלה ויאמר

הא לחמא עניא די אכלו אברהנאי) בארעא

דמצרים. כל דכפין) ויהי) ויכול. כל דצריך)

ייתי ויפסח). העיתאי) הכא. לענה הבאה בארעא

דישראל. השתא עבדי. לענה הבאה בני חורין):

וכמוזן לו כוס שני ובין הן שאל

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות. שבכל

הלילות אנו אוכלין חמץ ומצה. הלילה הזה

בלו מצה. שבכל הלילות אנו אוכלין שאר

ירקות. הלילה הזה (בלו) מרור. שבכל הלילות

אין אנו מטבילין אפילו פעם אחת. הלילה הזה

שתי פעמים: שבכל הלילות אנו אוכלין בין

יושבין ובין טסבין). הלילה הזה כלנו מסבין:

כלן החילין בשם הגדול

עבדים היינו לפרעה במצרים. ויוציאנו יי

אלהינו משם ביד חזקה ובזרוע נטויה. ואלו לא

(אונזרע עלטרן) זוער עם איז הענגערג (זאל קומן) זוער עם איז

בדער פטינג) אונ זאל פפח דאליסן) די זען יאר) פרייא) אונגילעחנס

הוציא הקדוש ברוך הוא את אבותינו ממצרים .
 הרי אנו ובנינו ובני בנינו משעבדים^(א) . היינו
 לפרעה במצרים . ואפילו כלנו חכמים . כלנו
 גבונים . כלנו זקנים . כלנו יודעים את התורה .
 מצוה עלינו לספר ביציאת מצרים . וכל המרבה
 לספר ביציאת מצרים הרי זה משבח :

מעשה ברבי איעזר ורבי יהושע ורבי אלעזר
 בן עזריה ורבי עקיבא ורבי טרפון שהיו מסבין
 בבני ברק^(ב) . והיו מספרים ביציאת מצרים כל
 אותו הלילה עד שבאו תלמידיהם ואמרו להם
 רבותינו הגיע זמן קריאת שמע של שהרית :

אמר רבי איעזר בן עזריה הרי אני כבן
 שבעים שנה ולא זכיתי שהאמר יציאת מצרים
 בפילות עד שדרשה בן זומא שנאמר למען
 תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך .
 ימי חייך תזכר . כל ימי חייך תזכר . וחכמים
 אומרים ימי חייך העולם הזה . כל ימי חייך
 להביא לימות המשיח :

ברוך המקום^(ג) . ברוך הוא . ברוך שנתן תורה

^(א)אונקטרס פנינגע יאין שטאט וואס הייסט ברק יאטאט

לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל . בְּרוּךְ הוּא . כִּנְגַד אֲרֻבָּעָה בָּנִים
 דְּבָרָה תוֹרָה . אֶחָד חֶכֶם . וְאֶחָד רָשָׁע . וְאֶחָד
 תָּם (א) . וְאֶחָד שְׂאִינוֹ יוֹדֵעַ לְשֵׂאוֹרֵי :

חֶכֶם מָה הוּא אוֹמֵר . מָה הָעֵדוּת וְהַחֲקִים
 וְהַמְשֻׁפְּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יי אֱלֹהֵינוּ אֶתְכֶם וְאֵף
 אֶתָּה אֹמֵר לוֹ כִּהְלָכוֹת הַפֶּסַח . אִין מִפְּטִירִין (א) אַתָּה
 הַפֶּסַח אֲפִיקוֹמֹן :

רָשָׁע מָה הוּא אוֹמֵר . מָה הָעֵבֶדָה הַזֹּאת
 לָכֶם . לָכֶם וְלֹא לוֹ . וְלִפִּי שֶׁהוֹצִיא אֶת עַצְמוֹ מִן
 הַכֶּלֶל כִּפְּרִי (ב) בְּעֶקְרוֹ . וְאֵף אֶתָּה הִקְהֵהוּ (א) אֶת שְׁנֵי
 וְאֹמֵר לוֹ בְּעֵבוֹר זֶה עָשָׂה יי לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם .
 לִי וְלֹא לוֹ . אֵלּוֹ הָיָה שֵׁם לֹא הָיָה נִגָּאֵל :

תָּם מָה הוּא אוֹמֵר . מָה זֹאת . וְאֹמַרְתָּ אֵלָיו
 בְּחֹק יָד הוֹצִיאָנוּ יי מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים :
 וְשְׂאִינוֹ יוֹדֵעַ לְשֵׂאוֹרֵי אֶת פֶּתַח לוֹ . שְׁנֵי אֹמֵר
 וְהַנְּדָתָ לְבִנְיָה בְּיוֹם הַהוּא לֵאמֹר בְּעֵבוֹר זֶה עָשָׂה
 יי לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם :

יְכוֹל מֵרֵאשׁ חֲדָשׁ תִּלְמוּד לֹאמֵר בְּיוֹם הַהוּא .

(א) צֵאתִי מִמִּצְרַיִם וְיִינִיג (ב) צוֹ שְׂרַעְנָן (ג) עֵן שֶׁאֵר נִים עֲפָן רִי מוֹלֵצִי
 עֲסִין (ד) אֲנִדְרֵי שְׁפִיז (ה) הָאֵם עַד גִּילִיקִים (ו) אִין גָּאֵם (ז) שֶׁאֵף הִילִין

אוי) ביזם התוא יכול מבעור(יזם. תלמוד לומר
 בעבור זה. בעבור זה לא אמרתי אלא בשעה
 שיש מצה ומרור מנחים לפניך:

מתחלה עוברי עבודה זרה היו אבותינו
 ועכשו קרבנו המקום לעבודתו שנאמר ויאמר
 יהושע אף כל העם פה אמר יי אלהי ישראל
 בעבר הנתר ישבו אבותיכם מעולם פרח אבי
 אברהם ואבי נחור ויעבדו אלהים אחרים: ואקח
 את אביכם את אברהם מעבר הנהר ואולי(י) אותו
 בכ" ארץ פנען וארבה את זרעו ואקח לו את
 יצחק ואמן ליצחק את יעקב ואת עשו ואמן
 לעשו את הר שעיר לרשתו(אותו ויעקב ובניו
 ירדו מצרים:

ברוך שומר הבטחתו לישראל. ברוך הוא.
 שהקדוש ברוך הוא חשב את הקץ לעשות
 פמה שאמר לאברהם אבינו בברית בין הבתרים
 שנאמר ויאמר לאברהם ידוע תדע פי גר יהיה
 זרעה בארץ לא להם ועבדום(וענו אתם ארבע

(ארבע עם ואלם ישימין) (פי ויען עם איי נאך סאג) (אזנ איך האב
 דורך נעסיהרם) (צו ארפין) (אזנ סען וועם סים ויא ארפי ימין

מאות שנה : וגם את הגזי אשר יעבדו דין אֲנִי
 (אֲחֵרֵי בֶן יֵצְאוּ בְּרַכְשֵׁי גְדוֹלָה :

יבניה הכוס ויכסה המלוח . הארזיזל :

והיאני) שְׁעֲמַדְהָ לְאֲבוֹתֵינוּ וְלָנוּ שְׁלֵא אֶחָד
 בְּלֶבֶד עֲמַד עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ . אֲדָא שְׁבַכְל דְּדוֹר
 נְדוּר עוֹמְדִים עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ . וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא מְצִילֵנוּ מִיָּדָם : יעמיד הכוס ויגלה המלוח

צא וְלִמַּד מֶה בִּקְשׁ לְבֶן הָאֲרָמִי לַעֲשׂוֹת לְיַעֲקֹב
 אָבִינוּ שְׁפָרְעָה לֹא גָזַר אֱלֹהִים עַל הַזְּכָרִים וְלֶבֶן
 בִּקְשׁ לַעֲקֹר אֶת הַכֹּל שֶׁנֶּאֱמַר אֲרָמִי אָבִד אָבִי
 וַיֵּרֶד מִצְרַיִם וַיִּגַּר שָׁם בְּמַתִּי מֵעַט וַיְהִי שָׁם
 לְגוֹי גְדוֹל עַצוּם וְרַב : וַיֵּרֶד מִצְרַיִם אָנוּסִים עַל פִּי
 הַדְּבוּרִים : וַיִּגַּר שָׁם מִלִּמַּד שְׁלֵא יֵרֶד יַעֲקֹב אָבִינוּ
 לְהַשְׁתַּקֵּעַ : בְּמִצְרַיִם אֱלֹהִים לְגוֹר שָׁם שֶׁנֶּאֱמַר וַיֵּאמְרוּ
 אֵל פְּרַעֲהַ לְגוֹרִים בְּאֶרֶץ בְּאֵנוּ פִּי אִין מְרַעֵהִם לְצִאֵן
 אֲשֶׁר לַעֲבָדֶיךָ פִּי כְּבֹד הָרַעַב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וְעַתָּה
 יֵשְׁבוּ נָא עֲבָדֶיךָ בְּאֶרֶץ גִּשּׁוֹן :

בְּמַתִּי מֵעַט כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ יֵרֶדוּ

אזובל איד שטראפן (מיס אנרויסן פרטעגן) אונ די פרוזיקערונג
 אועלכע עם איז ביי גשטאנן (גצוואונגן) דורך די רייד פון גאס
 איד צו בענעצן אויף אייביג (צו וואונן) איין ארס צו פיסערין

אֲבֹתֶיךָ מִצְרַיִם וְעַתָּה שְׁמֵךָ (א) יי אֱלֹהֶיךָ כְּכֹכְבֵי
הַשָּׁמַיִם לְרֹב: וַיְהִי שֵׁם לְנוֹי מִלְּפָנֶיךָ יִשְׂרָאֵל
מִצִּינִים (ב) שֵׁם: גְּדוֹל עֲצוֹם כְּמֵה שְׁנֵאמַר וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׂרְצוּ וַיִּרְבוּ וַיַּעֲצְמוּ בְּמֵאד מְאֹד
וְהַמֶּלֶךְ הָאָרֶץ אֲתָם: וְרַב כְּמֵה שְׁנֵאמַר רַבְּבָה (ג)
כְּצִמְחַת הַשֵּׁדָה גִּתְּיָךְ וְהַתְּרֵבִי (ד) וְהַתְּגַדְּלִי וְהַתְּבֹאֵי
בְּעַדֵי עַדִּים (ה) שְׂדֵים נִכְוֵנוּ וְשִׁעְרֶךָ צִפְחָ וְאֵת
עֲרוֹם (ו) וְעַרְיָה (ז): וְאַעֲבֹר עֲלֶיךָ וְאַרְאֶךָ מִתְּבוֹסְסֹתִי (ח)
בְּדַמְיָךְ וְאֹמַר לְךָ בְּדַמְיָךְ חַיִּי וְאֹמַר לְךָ בְּדַמְיָךְ חַיִּי:
וַיִּרְעֹף (ט) אֲתָנוּ הַמִּצְרִים וַיַּעֲנוּנוּ וַיְהַנּוּנוּ עָלֵינוּ
עַבְדָּה קָשָׁה: וַיִּרְעֵנוּ אֲתָנוּ הַמִּצְרִים כְּמֵה שְׁנֵאמַר
הִבֵּה נִתְחַכְּמָה לוֹ פֶּן יִרְבֶּה וְהָיָה כִּי תִקְרָאנָה
מִלְּחָמָה וְנוֹסַף גַּם הוּא עַל עֲנָאֵינוּ וְנִלְחַם (י) בָּנוּ
וְעָלָה מִן הָאָרֶץ: וַיַּעֲנוּנוּ כְּמֵה שְׁנֵאמַר וַיִּשְׁיִמוּ
עָלֵינוּ שְׂרֵי מַסִּים לְמַעַן עֲנֹתוֹ בְּסִבְלָתָם (יא) וַיְבִן עָרֵי
מִסְכְּנוֹתָי (יב) לְפָרְעָה אֵת פֶּתָם וְאֵת רַעֲמֵסִם: וַיְהַנּוּנוּ

(א) האם עד דיר נ' מאבט (ב) צייכונגען (ג) צעהן סווינד (ד) אונ דו
האבט דך פערטעדרט (ה) מים שיינע צירונג (ו) נאקעט (ז) אונ בלוי
(ח) צו סראטין (ט) אונ זיין האבן שלעכטן ניסאן (יא) אונ שר
ועט שפריסן (יב) מים זייערע שווערע ארביים (יג) סעקעטע שטעט

עָלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וַיַּעֲבֹדוּ מִצְרַיִם
 אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרְקֵי:

וּנְצַעַק אֵל יי אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יי אֶת
 קוֹלֵנוּ וַיֵּרָא אֶת עֲנִינֵינוּ (וְאֵת עֲמַלְנוּ) (וְאֵת לַחֲצֹנוּ):
 וּנְצַעַק אֵל יי אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר
 נִהְיָ בַיָּמִים הַרְבִּיּוֹת הָהֵם וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם
 וַיֵּאָחֲזוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעֲבֹדָה וַיִּזְעַקוּ וַתֵּעַל
 שׁוֹעַתָם אֵל הָאֱלֹהִים מִן הָעֲבֹדָה: וַיִּשְׁמַע יי אֶת
 קוֹלֵנוּ כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת נַאֲקַתְם:
 וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ אֶת אֲבֹרָתָם אֶת יִצְחָק
 וְאֶת יַעֲקֹב: וַיֵּרָא אֶת עֲנִינֵנוּ זֹו פְּרִישׁוֹת דָּרָךְ
 אֶרֶץ כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיֵּדַע אֱלֹהִים: וְאֵת עֲמַלְנוּ אֵלּוּ הַבְּנִיּוֹת כְּמָה
 שֶׁנֶּאֱמַר כֹּל הַבֶּן הַיְלֹדִי הַיֵּאֲרָה הַשְּׁלִיכֹהוּ וְכֹל
 הַבַּת הַתַּחִיּוֹן: (וְאֵת לַחֲצֹנוּ זֹו הַדְּחָקִי) כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר
 וְגַם רָאִיתִי אֶת הַלֶּחֶץ אֲשֶׁר מִצְרַיִם לַחֲצִים אוֹתָם:
 וַיִּזְצִיאֵנוּ יי מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וּבְזִרְעָה נְטוּיָה
 וּבְמָרָא גָדוֹל וּבְאֵתוֹת וּבְמִפְתִּיּוֹת:

אֵסִיף שְׁחֵטְרֵנְקִיטֵנִי (אֵוִנְזֹר עַל־עַדִּי) (אֵוִנְזֹר מִיְהוּעִי) (אֵוִנְזֹר אֵוִנְזֹר
 דְּדִיקוֹנֵנִי) (וַיִּשְׁרַגֵּי שְׂרִיִּיא) (וַוֹאֵס ווערס געבארען) (דִּיא דְּרִיקוֹנֵנִי)

ויציאנו יי מצרים לא על ידי מלאך ולא
 על ידי שרף ולא על ידי שליח אלא הקדוש
 ברוך הוא בכבודו ובעצמו. שנאמר ועברתי
 בארץ מצרים בלילה הזה והפיתו כל בכור
 בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלה
 מצרים אעשה שפטים אני יי: ועברתי בארץ
 מצרים בלילה הזה אני ולא מלאך. והפיתו כל
 בכור בארץ מצרים אני ולא שרף. ובכל אלה
 מצרים אעשה שפטים אני הוא ולא השליח.
 אני יי אני הוא ולא אחר: ביד חזקה זו הדבר.
 כמה שנאמר הנה יד יי הויהי) במקנה אשר
 בעדה בכוסים בחמורים בגמלים בבקר ובצאן
 דבר פבר מאד: ובזרוע נטויה זו התרב.
 כמה שנאמר וחרבו שלופהי) בידו נטויה על
 ירושלים: ובמורא גדול זו גלוי שכינה. כמה
 שנאמר או הנפהי) אלהים לבוא דקתת לו נוי
 מקרב נוי בכסות באתת ובמופתים ובמלחמה
 וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים ככל
 אשר עשה לכם יי אלהיכם במצרים לעיניך:

וּבְאִתּוֹת זֶה הַפֶּטָה . כִּמָּה שֶׁנֶּאֱמַר וְאֵת הַפֶּטָה
 הַזֶּה הִנֵּחַ בְּיַדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בוֹ אֵת הָאֵתוֹת :
 וּבְמוֹפְתִים זֶה הַדָּם כִּמָּה שֶׁנֶּאֱמַר . וְנָתַתִּי מוֹפְתִים
 בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ :

טובין לרוק מעם מן הכוס :

דָּם . וְאֵשׁ . וְתַמְרוֹת (א) עֶשְׂרֹן :

דָּבָר אֲחֵר בְּיַד תְּזַקֵּה לְשִׁתֶּיךָ . וּבְזֵרוּעַ נְטוּיָה
 לְשִׁתֶּיךָ . וּבְמוֹרָא נְדוּלָה לְשִׁתֶּיךָ . וּבְאִתּוֹת לְשִׁתֶּיךָ .
 וּבְמוֹפְתִים לְשִׁתֶּיךָ :

אֵלּוּ עֶשְׂרֵי מִפּוֹת לְשֶׁהֵבִיא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 עַל הַמִּצְוֹת בְּמִצְוֹתֵיךָ וְאֵלּוּ הֵן :

דָּם . צִפְרֻדָּע . כִּנּוּם . עָרוֹב . דָּבָר . שְׁחִי .

בְּרָד . אֲרָבָה . חֲשֵׁךְ . מַכַּת בְּכוֹרוֹת :

רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ הָיָה נוֹתֵן בָּהֶם סַמָּנִים :

! צִדְקָה עַד־שׁ בְּאֲחֵיב :

רַבִּי יוֹסֵי הַגָּלִילִי אוֹמֵר מִנֵּן אֵתָּה אוֹמֵר לְעַלְמָא
 הַמִּצְוֹת בְּמִצְוֹתֵיךָ עֶשְׂרֵי מִפּוֹת וְעַל הַיָּם דָּבָר
 חֲמִשִּׁים מִפּוֹת . בְּמִצְוֹתֵיךָ מָה הוּא אוֹמֵר . וַיֹּאמֶר
 הַתְּרַטְמָס (א) אֵל פְּרַעֲהַ אֲצִבַּע אֱלֹהִים הוּא . וְעַל

(א) אונ ויילין (א) ויא וייען בישלאגין ניווארין גדי צויבערש

הַיּוֹם מָה הוּא אֹמֵר וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדֹלָה
 אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ בְּמִצְרַיִם וַיִּירָאוּ הָעַם אֶת יְיָ וַיֹּאמְרוּ
 בְּיַד וּבְמַשָּׁה עֲבָדוּ: כִּמְהָ לָקוּ בְּאֶצְבַּע עֲשׂוֹר
 מַכּוֹת. אָמור מַעֲתָה בְּמִצְרַיִם לָקוּ עֲשׂוֹר מַכּוֹת
 וְעַל הַיּוֹם לָקוּ חַמְשִׁים מַכּוֹת:

רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אֹמֵר מִנֵּין שְׁפַל מִכָּה וּמִכָּה
 שֶׁהֵבִיא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְרַיִם בְּמִצְרַיִם
 הַיְוִתָה שֶׁל אַרְבַּע מַכּוֹת שֶׁנֶּאֱמַר יִשְׁלַח בָּם חֲרוֹן
 אַפּוֹ עֲבָרָה וְזַעַם וְצָרָה מִשְׁלַחַת מִלֵּאכֵי רָעִים.
 עֲבָרָה אַחַת. וְזַעַם שְׁתַּיִם. וְצָרָה שְׁלֹשׁ. מִשְׁלַחַת
 מִלֵּאכֵי רָעִים אַרְבַּע. אָמור מַעֲתָה בְּמִצְרַיִם לָקוּ
 אַרְבָּעִים מַכּוֹת וְעַל הַיּוֹם לָקוּ כְּאַתַּיִם מַכּוֹת:

רַבִּי עֲקִיבָא אֹמֵר מִנֵּין שְׁפַל מִכָּה וּמִכָּה
 שֶׁהֵבִיא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְרַיִם בְּמִצְרַיִם
 הַיְוִתָה שֶׁל חֲמִשׁ מַכּוֹת. שֶׁנֶּאֱמַר יִשְׁלַח בָּם חֲרוֹן
 אַפּוֹ עֲבָרָה וְזַעַם וְצָרָה מִשְׁלַחַת מִלֵּאכֵי רָעִים.
 חֲרוֹן אַפּוֹ אַחַת. עֲבָרָה שְׁתַּיִם. וְזַעַם שְׁלֹשׁ. וְצָרָה
 אַרְבַּע. מִשְׁלַחַת מִלֵּאכֵי רָעִים חֲמִשׁ. אָמור
 מַעֲתָה בְּמִצְרַיִם לָקוּ חַמְשִׁים מַכּוֹת וְעַל הַיּוֹם
 לָקוּ חַמְשִׁים וּמְאַתַּיִם מַכּוֹת:

כִּמְהָ מַעֲלוֹתַי) טוֹבוֹת לְמָקוֹם) עָלִינוּ : אֱלֹהֵינוּ
 הוֹצִיאֵנוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא עָשָׂה בָּהֶם שְׁפָטִים דִּינֵינוּ :
 אֱלֹהֵינוּ עָשָׂה בָּהֶם שְׁפָטִים וְלֹא עָשָׂה בְּאֱלֹהֵיהֶם דִּינֵינוּ :
 אֱלֹהֵינוּ עָשָׂה בְּאֱלֹהֵיהֶם וְלֹא הָרַג אֶת בְּכוֹרֵיהֶם דִּינֵנוּ :
 אֱלֹהֵינוּ הָרַג אֶת בְּכוֹרֵיהֶם וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת מְמוֹנָם
 דִּינֵנוּ : אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָנוּ אֶת מְמוֹנָם וְלֹא קָרַע לָנוּ אֶת
 הַיָּם דִּינֵנוּ : אֱלֹהֵינוּ קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם וְלֹא הֶעֱבִירָנוּ :
 בְּתוֹכּוֹ בְּחֶרֶבָה דִּינֵנוּ : אֱלֹהֵינוּ הֶעֱבִירָנוּ בְּתוֹכּוֹ בְּחֶרֶבָה
 וְלֹא שָׁקַע לָנוּ צָרֵינוּ בְּתוֹכּוֹ דִּינֵנוּ : אֱלֹהֵינוּ שָׁקַע צָרֵינוּ
 בְּתוֹכּוֹ וְלֹא סָפַק צָרָפְנוּ בְּמִדְבַר אַרְבָּעִים שָׁנָה
 דִּינֵנוּ : אֱלֹהֵינוּ סָפַק צָרָפְנוּ בְּמִדְבַר אַרְבָּעִים שָׁנָה וְלֹא
 הֶאֱכִילָנוּ אֶת הַמָּן דִּינֵנוּ : אֱלֹהֵינוּ הֶאֱכִילָנוּ אֶת הַמָּן
 וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת הַשֶּׁבֶת דִּינֵנוּ : אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָנוּ אֶת
 הַשֶּׁבֶת וְלֹא קָרַבְנוּ לְפָנֵי הַר סִינַי דִּינֵנוּ : אֱלֹהֵינוּ קָרַבְנוּ
 לְפָנֵי הַר סִינַי וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה דִּינֵנוּ : אֱלֹהֵינוּ
 נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה וְלֹא הִכְנִיסָנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
 דִּינֵנוּ : אֱלֹהֵינוּ הִכְנִיסָנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְלֹא בָנָה לָנוּ
 אֶת בַּיִת הַבְּחִירָה דִּינֵנוּ :

(ס) עֲרֵה־יִבְנֵנּוּ (צ) כָּאֵם (ו) וְאֵלֶּם אֵינֶנּוּ גְּעוֹנֵג גְּוֹרְעֵי (ג) שְׁשֵׁאֲלָסֵן (ס) אֵינֶנּוּ
 עַר וְאֵלֶּם אֵינֶנּוּ גִּישׁ דּוֹרֵךְ גְּפִירֵרֶשׁ (י) אֵינֶנּוּ עַר וְאֵלֶּם גִּישׁ גְּבֵאֲבָסֵם וִינְקֵן

על אֶתְּה כָּמָה וְכָמָה כְּפֹלְהוּ) וּמְכַפֶּלֶת
 לְמָקוֹם עֲלֵינוּ. שְׁהוּצִיאֵנוּ כְּמִצְרַיִם. וְעֵשֶׂה בָּהֶם
 שְׁפָטִים. וְעֵשֶׂה בְּאַלְהֵיהֶם. וְהָרַג אֶת בְּכוֹרֵיהֶם.
 וְנָתַן לָנוּ אֶת מְמוֹנָם. וְקָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם. וְהַעֲבִירָנוּ
 בְּתוֹכוֹ בַּחֲרָבָה. וְשָׁקַע צַרְיָנוּ בְּתוֹכוֹ. וְסַפַּק צַרְפָּנוּ
 בַּמַּדְבָּר אַרְבָּעִים עֶשְׂרֵה. וְהֶאֱכִילָנוּ אֶת הַכֶּיִן. וְנָתַן
 לָנוּ אֶת הַשֶּׁבֶת. וְקָרַבְנוּ לְפָנֵי הַר סִינַי. וְנָתַן לָנוּ
 אֶת הַתּוֹרָה. וְהַכְנִיסָנוּ לְאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל. וּבָנָה לָנוּ
 אֶת בַּיִת הַבְּחִירָה. לְכַפֵּר עַל פֶּשַׁע עוֹנוֹתֵינוּ:

עד כאן אומרים בשנת ה'תשל"ו

רַבֵּן גַּמְלִיאֵל הָיָה אוֹמֵר כֹּל שֶׁלֹּא אָמַר שְׁלֹשָׁה
 דְּבָרִים אֵלּוּ בַּפֶּסַח. לֹא יֵצֵא יָדֵי חוֹבְתוֹ. וְאֵלּוּ
 הֵן. פֶּסַח. מִצֵּה. וּמְרוֹר:

פֶּסַח שֶׁהָיוּ אֲבוֹתֵינוּ אוֹכְלִים בְּזֶמַן שֶׁבַיִת
 הַמִּקְדָּשׁ קָיָם עַל שׁוֹמֵם) מָה. עַל שׁוֹמֵם שֶׁפֶּסַח
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל בְּתֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם
 שֶׁנֶּאֱמַר וְאַמְרַתֶּם נִבַּח פֶּסַח הוּא לֵיָּי אֲשֶׁר פֶּסַח
 עַל בְּתֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנִגְפוֹת אֶת מִצְרַיִם
 וְאֶת בְּתֵינֵנוּ הִצִּיל וַיִּקַּד הָעַם וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ:

אֲבָרְחָמֶלְטֵי (י) וְעֵינֵן (י) עַד הָאֵת אֵיבַר גְּהִיפְטֵי (י) וְעֵנְעַר הָאֵת נִפְלָאֲנֵר

מִצֵּה זוֹ שְׂאֲנוּ אוֹכְלִים עַל שׁוֹם מָה . עַל
 שׁוֹם שְׁלֵא הַסְּפִיקוּ (בְּצֶקֶם) שְׁלֵא אֲבוֹתֵינוּ לְהַחֲטִיף
 עַד שֶׁנִּגְלָה (עֲלֵיהֶם מִלֶּךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא וּגְאֹלָם . שֶׁנֶּאֱמַר וַיֹּאפּוּ אֶת הַבֶּצֶק
 אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם עֲגוֹת מִצּוֹת פִּי לֹא חֲמִץ)
 פִּי נִרְשׁוּ (מִמִּצְרַיִם וְלֹא יִכְלוּ לְהַתְּמַהֵמוּהוּ) וְגַם
 צָדָה (לֹא עָשׂוּ לָהֶם :

מִרְדּוֹר זֶה שְׂאֲנוּ אוֹכְלִים עַל שׁוֹם מָה . עַל שׁוֹם
 שֶׁמִּרְדּוֹ הַמִּצְרַיִם אֶת חֲנִי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם
 שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּמְרְדוּ אֶת חֲנִיָּהֶם בְּעַבְדָּה קָשָׁה בְּחֹמֶר
 וּבִלְבָנִים (וּבְכָל עַבְדָּה בְּשִׂדָּה אֶת כָּל עַבְדָּתָם
 אֲשֶׁר עָבְדוּ בָהֶם בְּפִרְקָה :

בְּכָל דּוֹר וְדוֹר חֵיב אָדָם לִרְאוֹת אֶת עַצְמוֹ
 כְּאֶדְוָה) הוּא יֵצֵא מִמִּצְרַיִם שֶׁנֶּאֱמַר וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ
 בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בְּעַבְדוֹר זֶה עָשָׂה יי לִי בְּצֵאתִי
 מִמִּצְרַיִם . לֹא אֶת אֲבוֹתֵינוּ בְּלֶבֶד נֶאֱלַל הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא אֲלֵא אֶף אוֹתָנוּ נֶאֱלַל עִמָּהֶם . שֶׁנֶּאֱמַר

(עם האם קיין צייט גיהאט ג) וייער סייג (יער האט זיך באוויזן
 (עם איז גים וייער גיווארין (גוייא וייגען פערטריבין גיווארין
 (צו פערזאמען זיך טשפייזן (אונג מיט ציגיל (אזו וויא

וְאוֹתָנוּ הוֹצִיא מִשָּׁם לְמַעַן הָבִיא אֹתָנוּ לָתֵת לָנוּ
אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאֲבוֹתֵינוּ :

יאה הטס ביזו ומיכס הפס על הלוייה :

לְפִיכָךְ אֲנֶהְנוּ חַיִּבִּים לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבַּח
לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדַּר לְבָרֵךְ לְעַלָּה וּלְקַלֵּם לְמִי
שֶׁעָשָׂה לְאֲבוֹתֵינוּ וּלְנוּ אֶת כָּל הַנְּסִיִּם הָאֵלֹהִי .
הוֹצִיאָנוּ מֵעֲבָדוֹת לְחֵרוֹת. מִיָּגוֹן לְשִׁמְחָה. וּמֵאֵבֶל
לְיוֹם טוֹב . וּמֵאֶפְלָה לְאוֹר גְּדוֹל . וּמִשְׁעָבוֹד
לְגֵאֻלָּה . וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁירָה הַדְּרָשָׁה הַלְלוּיָהּ :

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יי הַלְלוּ אֶת שֵׁם יי : יְהוֹ שֵׁם יי מְבָרַךְ
מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם : מְפֹרָח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאֵן מְהַלֵּל שֵׁם יי : רֵם
עַל כָּל גּוֹיִם יי עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ : מִי כִּי אֱלֹהֵינוּ הַמְּנַבְיָהּ
לְשַׁבַּח : הַמְּשַׁפְּלִי לְרֹאוֹת בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ : מְקִיָּמִי מַעֲפָר דָּל
בְּאִשְׁפַּת יָרִים אֲבִיּוֹן : לְהוֹשִׁיבֵי עִם גְּדִיבִים עִם גְּדִיבֵי עַמּוֹ :
מוֹשִׁיבֵי עֲקֵרַת הַבַּיִת אִם הַבְּנִים שִׁמְחָה הַלְלוּיָהּ :

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בַּיַּת יַעֲקֹב מִעַם לְעוֹ : הֵיטָה יְהוֹדָה
לְקַדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מִמְּשֻׁלֹּתָיו : הֵיטָה רָאָה וַיִּגַּם הַיָּרְדֵן יֹסֵב לְאַחֲזוֹר :
הַדְּרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים נִבְעוֹת כְּבִנְיָ צֹאן : מַה לָּךְ הֵיטָה כִּי תִגִּים
תִּירְדֵן תֹּסֵב לְאַחֲזוֹר : הַדְּרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים נִבְעוֹת כְּבִנְיָ צֹאן :
מִלִּפְנֵי אֲדוֹן חוֹלֵי אֶרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב : הַהֲפֹכִי הַצּוֹר אֲנִי מִיָּם
חֲלִמִישׁ לְמַעֲנֵי מַיִם :

לחן הכוס בידו עד גאל ישראל ולומר :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
 גאלנו ונצל את אבותינו ממצרים והגיענו
 הלילה הזו לאכל בו מצה וקורר בן יי אלהינו
 נא להי אבותינו יגיענו למועדים ולרגלים
 אחרים הפאים לקראתנו לשלום. שמהים
 בבנין עירך וששים בעבודתך ונאכל שם מן
 הזבחים ומן הפסחים (במז"ז לומדים מן הפסחים
 ומן הזבחים) אשר יגיע דמם על קיר מזבחך
 לרצון ונודה לך שיר חדש על גאלתנו ועל
 פדות נפשנו : ברוך אתה יי גאל ישראל :

ומגיד כפ"ג לו ש כל רבועה במקום שאלו. ולא יבין תחיה :

החצה לח"כ נוטל ידיו ומגיד

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותי
 וצונו על נטילת ידים :

כ"צ"א ויקח כסא מלפני ידיו ויבדק

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הפוציא לחם מן הארץ :
 מצה יניח מלה המצויה יתפס הפליטה והפרוסה ויבדק

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותי
 וצונו על אכילת מצה ויפגז חזים מכל חזו ויחלם כלחו ובקיסם מפלו

כ"ד יקח מיס ויפגז כחוכת ויחלם בלא הסינה ויבדק

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותי
 וצונו על אכילת כרור :

כורך יקח כוס חמץ המזוינים ויחזיק עמו ויאכלם ביחד ויאמר

זכר למקדש כהלל . פן עשה הלל בומן שבית
המקדש הנה קים הנה בורח (מצה ומרור ואוכל
ביחד לקים מה שנאמר על מצות ומררים יאכלתו :

שאלו עורך ואוכל ויחזיק כדו לרס :

צפון אחר המעדה יאכל כל אחד מנני כוסו אשקומן כספיה :

כרך כחצין כוס שלישי ויכרך כרסו ויאמר יספה כוסו ויכרך לפניו :

והחצין כוס לו ויחצין כולם ואמרים זה :

שפוך המתק אל הגוים אשר לא ידעוה ועל
ממכות אשר בשמך לא קראו : כי אכל את יעקב
ואת נהו השמו : שפך עיניהם ועמך וחרון אפה
ישוגם : תרדוף באף ותשמירם מתחת שמי יי :

הלל . לא לנו כד פד אזה אל (מתחל לפי) הודו לה כי טוב כד
פד הודו לאל השמים . נשמת כל חי כד חי העולמים :

כליל כי אומרים זה

כליל כי אומרים זה

ובכן ויהי בחצי הלילה : ובבן ואמרתם זבח פסח :
אורח נסים הפלאת בלילה . אמץ נבירותיך הפלאת
קראש אשפרתנו זה הלילה . פסח . פראש פל מעדות
ע צדקתו נצתתו פנהלס לו . נשאת פסח . נלית לאורחתי
לילה . ויהי בחצי הלילה : חצות ליל פסח . ואמרתם זבח
פסח סלך נרר בחלום הלילה . פסח דליתו הפקתו בחלום חלום

האם שר צואתן נליגתם אין אהיה מיל פקדו נאום אברהם
האכמו אים נעשם ארקם (צו אברהם) האכמו אן נקלאפם

בליל ה'

הפחדת ארמי באמשתי לילה .
 וישרני ישראל למלאך ויוכלני ליל
 לילה . ויהי בחצי הלילה : זרע
 בכורי פתרוסי מחצתם בחצי
 הלילה . חילם לא מצאו בקומים
 בלילה . מיסתו נגידו חרשתם
 סליתם בכוכבי לילה ויהי בחצי
 הלילה יעק מחרפת לנזפת איוני
 הובשת פנריו בלילה ברע בלא
 ומצבו באישון לילה . לאיש
 חמודותו נגלה רו חזות לילה .
 ויהי בחצי הלילה : משתברם
 בכלי קדש גהרג בו בלילה .
 נושע טבור אריות פותרם
 פעתותי לילה . שנאה נמר אנגי

בליל ב'

בפסח . הסעיד נוצצים ענות
 מצות בפסח . ואל הבקר רץ
 זכר לשור ערק פסח . ואמרתם
 זבח פסח : זועמו סדומים ולוהמו
 באש בפסח . חלצני לזם מהם
 ומצות אפה בקץ פסח . סאמאת
 אדמת מוף ונוף בעברך בפסח .
 ואמרתם זבח פסח : יהי ראש כל
 אוןק מחצת בליל שפור פסח .
 פבירי על בן בכור פסחת בדם
 פסח . לבלתי תת משחית לבא
 בפסחתי בפסח . ואמרתם זבח
 פסח : מסגרת סגרה בעתותי
 פסח נשמדה מדין בצליל
 שעזרי עמר פסח . שורפו

אין די פינצם ערנעשט אונג ער האט גשמריטן אונג ער איז בייא
 נקיבן און טצרים האסמו גוואנגדעס די שוועפונג . לייפונג
 דער האר סיסרא און שטאם חרושת האסמו צומראטין
 דער לעסטער סנחריב און אויף צו הייבן זיין האנס און אויף די
 גילוסטיגע שטאם יושלים דער געצין בילד בל און דניאל
 וואס ער הייסט איש חמודות בלשצר וואס האט זיך בערוישט
 דניאל וועלכער האט ערקלערט און פייערדיגע מלאכים און ער
 איז גרעסט גיווארין און ער ערשט גבארענס און שטארק גאט

כִּשְׁמֵנֵי (פול ולוד פיקדי) יקוד
 פסח . ואמרתם זבח פסח : עוד
 היום בנוב לעמוד עד צהרי
 עונתו פסח . פס ידי פתכה
 לקע קני צולס בפסח . צפה
 הצפיתו ערוך השלתן בפסח .
 ואמרתם זבח פסח : קהל בנסה
 הדסה צום לשלשם בפסח ראש
 מבית רשע מחצת בעץ המיטים
 בפסח . שתי אלה רגע תביא
 לעוציתו בפסח . תעו ידך
 ותרום ימינה כליל התקדש תג
 פסח . ואמרתם זבח פסח :

וכתב ספרים בקילה . ויהי בחצי
 הלילה : עזרת נצחיה עליו
 בנדודי שנתו לילה . פורהו
 תדרוך לשום מהפלילה צרהו
 בשומר ושהו אתא בקר וגם
 לילה . ויהי בחצי הלילה :
 קרב יום אשר הוא לא יום
 ולא לילה . רם הדע פי
 לה היום אף לה הלילה .
 שומרים הפקדו לעירך כל
 היום וכל הלילה . תאירס
 באור יום חשכת לילה . ויהי
 בחצי הלילה :

פי לו נאה . פי לו יאה :

אדיר במלכות . בחור פהלכה . נדידו יאמר לו . לה ולה
 לה פי לה . לה אף לה . לה יי הממלכה . פי לו נאה . פי לו יאה .

(א) דין קראפט (א) סים דעם אפווייכין (א) דעם שלאף פון אשירוש
 (א) וויא איין קעלסער (א) ער האם געשריין (א) אונג ער האם ניוואנס
 (א) שטעל אויף דר לייכט (א) די גרויסע לייט (א) אין דעם בראנד פיער
 (א) עס האם גנדיכט (א) די צייט (א) די פלאכע האנד (א) צו צרשטערן
 (א) בכל וואס ויא הייסט צולה (א) בלש'שער האם אנגעונדען די
 לייכט (א) דרייא טעג צוא פאכטין (א) צוא דיא לאנד סון ער

דַּעַל בַּמְלוּכָה. הַדּוֹר פְּהִלְכָה. וְהַיְקוּיֹם יֹאמְרוּ לוֹ. לֵךְ וּלֶךְ וְכֹר :
 זַכָּאֵי בַּמְלוּכָה. הַסִּין פְּהִלְכָה. סַפְסַרְיוֹנֵי יֹאמְרוּ לוֹ. לֵךְ וּלֶךְ וְכֹר :
 יַחֲדֵי בַּמְלוּכָה. פְּבִיר פְּהִלְכָה. לַמּוֹדִיֹי יֹאמְרוּ לוֹ. לֵךְ וּלֶךְ וְכֹר :
 מִיָּד בַּמְלוּכָה. גּוֹרָא פְּהִלְכָה. סַבִּיבֵי יֹאמְרוּ לוֹ. לֵךְ וּלֶךְ וְכֹר :
 עַנְיֵי בַּמְלוּכָה. פּוֹדָה פְּהִלְכָה. צַדִּיקָיו יֹאמְרוּ לוֹ. לֵךְ וּלֶךְ וְכֹר :
 קְדוּשׁ בַּמְלוּכָה. רַחוּם פְּהִלְכָה. שְׁנֵאנֵינוּ יֹאמְרוּ לוֹ. לֵךְ וּלֶךְ וְכֹר :
 תְּקִיף בַּמְלוּכָה. תּוֹמְקֵי פְּהִלְכָה. תַּמִּימֵי יֹאמְרוּ לוֹ. לֵךְ וּלֶךְ וְכֹר :
 לֵךְ כִּי לֵךְ. לֵךְ אִף לֵךְ. לֵךְ יִי הַפְּמִלְכָה. כִּי לֹא נֹאחַ. כִּי לֹא יֵאחַ :

פל שאר מסקין מניך שכל . וכל היין מנכך נורא פרי הגפן :
 ברוך אתה יי אלהינו כרך העולם ברא פרי הגפן

ופסח נכנינת שאל וינכך ברכה אחרונה :
 ברוך אתה יי אלהינו מך העולם על

על היין פרינו	על פירות משבח	על תבשיל קריה	על תבשיל קריה וחתום פרי
לאחריו זה	חיו ישראל	עמי מיני דגן	דגן תם פסח יין
הגפן ועל	העץ ועל	הפחית ועל	הפחית ועל הפלפלה
פרי הגפן	פרי העץ	הפלפלה	על הגפן ועל פרי הגפן

וְעַל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה וְעַל אֶרֶץ חֲמֵדָה שׁוֹבָה גְּרָחָבָה שְׂרָצִית
 וְהַנְּחַלֹּת לְאֲבוֹתֵינוּ לְאֹכֹל מִפְּרִיָהּ וּלְשַׁבּוֹעַ מִסּוּבָה רַחֵם (גא) יי
 אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמּוֹךְ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן
 כְּבוֹדֶךָ וְעַל מִזְבְּחֶךָ וְעַל הַיְכָלֶךָ וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקְּדוֹשׁ
 בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ . וְשַׁחֲנוּ כַּבְּנִינָה וְנֹאכַל מִפְּרִיָהּ
 וְנִשְׂבַּע מִסּוּבָה וְנִכְרַכְךָ עֲלֶיהָ בְּקִדְשָׁהּ וּבְמַהֲרָה : כִּסּוּס וּרְצַח

(א) וינע פרומע (א) וינע פריטמן (א) וינע מלאכים (א) ער יטעם

והִלְיִצְנוּ בַיּוֹם הַשֵּׁבִיעִת הַזֹּאת : גֵּימַ וּזְכָרְנוּ לְטוֹבָה בַּיּוֹם רִאשׁוֹ
 הַחֹדֶשׁ הַזֶּה : גֵּימַ וּזְכָרְנוּ לְטוֹבָה בַּיּוֹם הַזֶּכָּרוֹן הַזֶּה :
 נִסְפָּס וְשִׁמְחָנוּ בַּיּוֹם חַג הַפִּיצוֹת הַזֶּה : נִסְפָּס וְשִׁמְחָנוּ
 בַּיּוֹם חַג הַשְּׁבִיעוֹת הַזֶּה : נִסְפָּס וְשִׁמְחָנוּ בַּיּוֹם חַג הַסְּפֹת
 הַזֶּה : נִסְפָּס וְשִׁמְחָנוּ בַּיּוֹם שְׁמִינֵי הָעֶצְרָה חַג
 הַזֶּה : כִּי אַתָּה יי טוֹב וְיִמְטִיב לְכָל וְנִזְדָּה לְךָ עַל הָאָרֶץ וְעַל

עַל פִּיץ	עַל פְּסִירוֹס	עַל עֲשֵׂה קוֹרֵס	עַל עֲשֵׂה קוֹרֵה וְכַל פִּי יוֹ
פְּרֵי הַגֶּפֶן :	הַפְּרוֹת :	הַפְּהִיָּה :	הַפְּהִיָּה עַל פְּרֵי הַגֶּפֶן :
בְּרוּךְ אַתָּה יי	בְּרוּךְ אַתָּה	בְּרוּךְ אַתָּה יי	בִּיא יי עַל הָאָרֶץ וְעַל
עַל הָאָרֶץ וְעַל	עַל הָאָרֶץ	עַל הָאָרֶץ וְעַל	הַפְּהִיָּה וְעַל הַפְּלִכְלָה
פְּרֵי הַגֶּפֶן :	וְעַל הַפְּרוֹת :	הַפְּחִיָּה :	וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן

לְפָנֶיךָ מֵאֵל וּפְרֵי עֲלֵנוּ פִי מִיֵּנוּ דַגְנֵי יִשְׂרָאֵל מִיֵּנוּ פְּסִירוֹס וְחֲסִי עֲקִינֵי חוּץ עֵינֵי אֲשֵׁרִים
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הַעוֹלָם בּוֹרֵא נִפְשׁוֹת רַבּוֹת וְחֲסִירוֹן
 עַל כָּל מַה שֶּׁבְּרָא לְהַחַיּוֹת בָּהֶם נִפְשׁ כָּל חַי . בְּרוּךְ חַי הַעוֹלָמִים :
 גְּרָצָה אֵל עֲשֵׂה כְפֹל הַזֶּה הוּא מְרוֹצֵה לַעֲמִים :

הַכֹּל (סְהוֹר פְּכַח כְּהַלְכָתוֹ . כְּכַל מִשְׁפָּטוֹ וְהַקְּתוֹ .
 בְּאֲשֶׁר זָכִינוּ לְכַדֵּר אוֹתוֹ . בֵּן נִזְבָּה לַעֲשׂוֹתוֹ :
 זָדִי) שׂוֹכֵן מְעוֹנָה . קוֹמֵם קְהֵל עֲדַת מִי מִנָּה .
 בְּקָרוֹב נִהְלֵי) נִטְעֵי כְּנָהוּ) . פְּדוּיִם לְצִיּוֹן בְּרָנָה :
 לְשָׁנָה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלַיִם :

אֲדִיר הוּא יְבִנָּה בֵּיתוֹ בְּקָרוֹב . בְּמַהֲרָה בְּמַהֲרָה בִּימֵינוּ

(עַם אִיז נִיעַנְדִיגִים (לְיוֹסְפֶר עֵר נָאִם יִזְכָּר (יִדִּין צוּיִג

בְּקָרוֹב. אֵל בְּנֵה אֵל בְּנֵה. בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּקָרוֹב: בַּחֹר הוּא.
 נְדוּל הוּא. הַגּוֹל הוּא. יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקָרוֹב. בְּמַהֲרָה בְּמַהֲרָה
 בַּיְמֵינוּ בְּקָרוֹב. אֵל: הַדּוֹר הוּא. וְתִיק הוּא. זַפְאֵי הוּא. חָסִיד
 הוּא. יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקָרוֹב. בְּמַהֲרָה בְּמַהֲרָה בַּיְמֵינוּ בְּקָרוֹב. אֵל:
 שְׁהוֹר הוּא. יַחִיד הוּא. כְּפִיר הוּא. לְמוֹד הוּא. מַלְךְ הוּא.
 נוֹרָא הוּא. סַנְיָב הוּא. עֲזוּז הוּא. פּוֹדֵה הוּא. צְדִיק הוּא.
 יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקָרוֹב. בְּמַהֲרָה בְּמַהֲרָה בַּיְמֵינוּ בְּקָרוֹב. אֵל:
 קְדוֹשׁ הוּא. רַחוּם הוּא. שְׂדֵי הוּא. תִּקְיָה הוּא. יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקָרוֹב.
 בְּמַהֲרָה בְּמַהֲרָה בַּיְמֵינוּ בְּקָרוֹב. אֵל בְּנֵה אֵל בְּנֵה. בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּקָרוֹב:

כליל שני ממחילין כלן לקסור קסירת אטומה

אֶחָד מִי יוֹדֵעַ. אֶחָד אֲנִי יוֹדֵעַ.	אֶחָד מִי יוֹדֵעַ. חֲמִשָּׁה חוֹמְשֵׁי תוֹרָה.
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ:	אַרְבַּע אִמְהוֹת. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת.
שְׁנַיִם מִי יוֹדֵעַ. שְׁנַיִם אֲנִי	שְׁנַיִם לַחֹת הַבְּרִית. אֶחָד
יוֹדֵעַ. שְׁנַיִם לַחֹת הַבְּרִית. אֶחָד	אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ:
אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ:	שְׁשָׁה מִי יוֹדֵעַ. שְׁשָׁה אֲנִי
שְׁלֹשָׁה מִי יוֹדֵעַ. שְׁלֹשָׁה אֲנִי	יוֹדֵעַ. שְׁשָׁה סְדְרֵי מְשֻׁנָּה. חֲמִשָּׁה
יוֹדֵעַ. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנַיִם	חוֹמְשֵׁי תוֹרָה. אַרְבַּע אִמְהוֹת.
לַחֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ	שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית.
שֶׁבְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ:	אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ:
אַרְבַּע מִי יוֹדֵעַ. אַרְבַּע אֲנִי	שֶׁבַע מִי יוֹדֵעַ. שֶׁבַע אֲנִי
יוֹדֵעַ. אַרְבַּע אִמְהוֹת. שְׁלֹשָׁה	יוֹדֵעַ. שֶׁבַע יְמֵי שְׁפָתָא. שְׁשָׁה
אָבוֹת. שְׁנַיִם לַחֹת הַבְּרִית.	סְדְרֵי מְשֻׁנָּה. חֲמִשָּׁה חוֹמְשֵׁי
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ:	תוֹרָה. אַרְבַּע אִמְהוֹת. שְׁלֹשָׁה
חֲמִשָּׁה מִי יוֹדֵעַ. חֲמִשָּׁה אֲנִי	אָבוֹת. שְׁנַיִם לַחֹת הַבְּרִית.

אחד אלהינו שבשמים ובארץ :
 שמונה מי יודע. שמונה אני
 יודע. שמונה ימי מילה. שבעה
 ימי שבתא. ששה סדרי משנה.
 חמשה חומשי תורה. ארבע
 אמהות. שלשה אבות. שני
 לחות הברית. אחד אלהינו
 שבשמים ובארץ :

תשעה מי יודע. תשעה אני
 יודע. תשעה ירחי לדה. שמונה
 ימי מילה. שבעה ימי שבתא.
 ששה סדרי משנה. חמשה
 חומשי תורה. ארבע אמהות.
 שלשה אבות. שני לחות הברית.
 אחד אלהינו שבשמים ובארץ :
 עשרה מי יודע. עשרה אני
 יודע. עשרה דבריא. תשעה
 ירחי לדה. שמונה ימי מילה. שבעה
 ימי שבתא. ששה סדרי משנה.
 חמשה חומשי תורה. ארבע
 אמהות. שלשה אבות. שני
 לחות הברית. אחד אלהינו
 שבשמים ובארץ :

שלשה עשר מי יודע. שלשה
 עשר אני יודע. שלשה עשר
 מדיא. שנים עשר שבטיא. אחד
 עשר פוכביא. עשרה דבריא.
 אחד אלהינו שבשמים ובארץ :

תשעה ירחי לדה. שמונה ימי | תורה. ארבע אמהות. שלשה
 מילה. שבעה ימי לבהא. ששה | אבות. שני לחות הפרית. אחד
 סדרי משנה. חמשה חומשי | אלהינו שבשמים ובארץ :

חד גדיא. חד גדיא. דזבין אבא בתרי זויי .

חד גדיא חד גדיא :

ואתא שונרא . ואכלה | דזבין אבא בתרי זויי . חד
 לגדיא. דזבין אבא בתרי זויי . | גדיא. חד גדיא :

ואתא שונרא . ואכלה | חד גדיא. חד גדיא :

ואתא כלבא. ונשך לשונרא . | דכבה לנורא . דשרף לחוסרא .

דאכלה לגדיא . דזבין אבא | דהפה לכלבא . דנשך לשונרא .

בתרי זויי . חד גדיא חד גדיא : | דאכלה לגדיא. דזבין אבא בתרי

ואתא חוסרא . ודהפה לכלבא . | זויי . חד גדיא . חד גדיא :

דנשך לשונרא . דאכלה | ואתא השוחם . ושחם

לגדיא . דזבין אבא בתרי זויי . | לתורא . דשתה למיא . דככה

חד גדיא . חד גדיא : | לנורא . דשרף לחוסרא . דהפה

ואתא נורא . ושרף לחוסרא . | לכלבא . דנשך לשונרא . דאכלה

דהפה לכלבא . דנשך לשינרא . | לגדיא . דזבין אבא בתרי זויי .

דאכלה לגדיא . דזבין אבא | חד גדיא . חד גדיא :

בתרי זויי . חד גדיא . חד גדיא : | ואתא מלאך המות . ושחם

ואתה מיא . וככה לנורא . | לשוחם . דשחם לתורא . דשתה

דשרף לחוסרא . דהפה לכלבא . | למיא . דככה לנורא . דשרף

דנשך לשונרא . דאכלה לגדיא . | לחוסרא . דהפה לכלבא . דנשך

כב סדר הגדה

לשונרא. דאכלה לנדיא. דזבין	למיא. דכבח לנורא. דשרף
מבא בתרי עני. חד נדיא.	לחוטרא. דהפה לכלבא. דנשך
חד נדיא :	לשונרא. דאכלה לנדיא.
ואתא הקדוש בריך הוא.	דזבין אפא בתרי עני. חד
לשחם למלאך המות. דשחם	נדיא. חד נדיא :
לטהם. דשחם לתורא. דשתה	וחסי יחסי שיר השירים :

סדר ספירת העומר

בכל לילה קודם שיחיל הנדכה יאמר :

ישם יחד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו
 ליחד שם ייה בויה ביהודא שלים בשם כל ישראל: הנני מוכן
 ומזמן לקים מצות משה של ספירת העומר כמו שכתוב בתורה
 וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופת
 שבע שבתות תמימות תהיינה: עד ממחרת השבת השביעית
 תספרו המשים יום והקרבתם מנחה הדישה ליהוה ייחי ויבט וכד

ברוך אתה יי אלהינו מרבי העולם אשר
 קדשנו במצותיו וצונו על ספירת העומר:

ישירן לספרים על חופי הילולת ולם בה חתם על אנא בכח ותיבם חתם על
 זמור אלהים יחננו וחוס ח' חסוק י' שבתו :

אלהים אנא היום יום אחד לעמר: ו חסר שבחסר
 הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה במהרה
 בימינו אמן סלה: וחסי יחסי למצח בנינו (תהלים ס) אנא בכח וי

בכל לילה אחד הכסירה סלחך הפנה זו :

תצנו של עולם אתה צויתנו על ידי משה עבדך לספור

סדר ספירת העומר

סג

היום ארבעה עשר יום שהם
שני שבועות לעומר : פירשו

יהיך דייק ענין אלנים שנבדלים
היום חמשה עשר יום שהם שני

שבועות ויום אחד לעומר: פירשו
פנים **ה** חקו שנבדלים

היום ששה עשר יום שהם שני
שבועות ושני ימים לעומר: פירשו

אלנים נדור נדור שנבדלים
היום שבעה עשר יום שהם שני

שבועות ושלושה ימים לעומר:
פירשו יהיך דייק פנים שנבדלים

היום שמונה עשר יום שהם שני
שבועות וארבעה ימים לעומר :

פירשו פנים יהיך פנים שנבדלים
היום תשעה עשר יום שהם שני

שבועות וחמשה ימים לעומר :

פירשו פנים יהיך פנים שנבדלים
היום עשרה עשר יום שהם שני

שבועות וששה ימים לעומר :

פירשו פנים יהיך פנים שנבדלים
היום שבעה עשר יום שהם

שלושה שבועות לעומר : פירשו

פירשו פנים יהיך פנים שנבדלים
היום שמונה עשר יום שהם

שלושה שבועות ויום אחד
לעומר :

פירשו פנים יהיך פנים שנבדלים
היום תשעה עשר יום שהם

שלושה שבועות ויום אחד לעומר :

סדר ספירת העומר

חֲמִישֵׁי יוֹם שֶׁהֵם אַרְבַּעַת שָׁבוּעוֹת וְשְׁנַיִם יָמִים שֶׁהֵם
שְׁבוּעוֹת וְשְׁנַיִם יָמִים לְעוֹמֵר :

פּרָחֵן קָלֶם קָרוֹם גְּבוּרָה מְצַחֵר שׁ
הַיּוֹם אֶחָד וְשָׁלֹשִׁים יוֹם יִשְׁהֶם

אַרְבַּעַת שָׁבוּעוֹת וְשָׁלֹשָׁה יָמִים
לְעוֹמֵר :

יְהוֹן בְּרוֹחַ מְסַלֵּחַ מְצַחֵר ו
הַיּוֹם שְׁנַיִם וְשָׁלֹשִׁים יוֹם שֶׁהֵם

אַרְבַּעַת שָׁבוּעוֹת וְאַרְבַּעַת מַס
לְעוֹמֵר :

פּרָחֵן
שֶׁנּוּ סוּבָן עַל מְצַחֵר ו

לִג בְּעוֹמֵר

הַיּוֹם שָׁלֹשָׁה וְשָׁלֹשִׁים יוֹם שֶׁהֵם
אַרְבַּעַת שָׁבוּעוֹת וְחֲמִשָּׁה יָמִים

לְעוֹמֵר :

פּרָחֵן
אַלְהִים נֹחַל מַחַד מְצַחֵר ו
הַיּוֹם אַרְבַּעַת וְשָׁלֹשִׁים יוֹם שֶׁהֵם

אַרְבַּעַת שָׁבוּעוֹת וְשֵׁשֶׁת יָמִים
לְעוֹמֵר :

פּרָחֵן
יְהוֹן מְרַחַן יָקֵד מְצַחֵר ו
הַיּוֹם חֲמִשָּׁה וְשָׁלֹשִׁים יוֹם שֶׁהֵם

חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת לְעוֹמֵר :

פּרָחֵן
פְּרִים חֲקִי' טוֹיַע תְּלֻכּוֹת מְצַחֵר ו
הַיּוֹם שֵׁשֶׁת וְשָׁלֹשִׁים יוֹם שֶׁהֵם

חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת וְיוֹם אֶחָד לְעוֹמֵר
לְעוֹמֵר :

פּרָחֵן
הַיּוֹם אַרְבַּעַת וְאַרְבַּעִים יוֹם שֶׁהֵם
שֵׁשֶׁת שָׁבוּעוֹת וְשְׁנַיִם יָמִים לְעוֹמֵר :

פּרָחֵן
הַיּוֹם אַרְבַּעַת וְאַרְבַּעִים יוֹם שֶׁהֵם
שֵׁשֶׁת שָׁבוּעוֹת וְשְׁנַיִם יָמִים לְעוֹמֵר :

פּרָחֵן חֲלָמִים קָבֵל גְּבוּרָה מְצַחֵר ו

היום חמשה וארבעים יום שהם	ששה שבועות ושלושה ימים
לעומר: פרחון כל יום פיר סבולכות	לעומר: פרחון כל יום פיר סבולכות
היום שמונה וארבעים יום שהם	ששה שבועות וששה ימים
לעומר: פרחון	לעומר: פרחון
היום תשעה וארבעים יום שהם	שבעה שבועות וששה ימים
לעומר: פרחון	לעומר: פרחון
היום עשר וארבעים יום שהם	שבעה שבועות לעומר: פרחון
לעומר: פרחון	לעומר: פרחון

סדר קריאת שמע על המטה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המפיל
 חבלי שנה על עיני ותגומה על עפעפי : ויהי
 רצון מלפניך יי אלהי ואהי אבותי שתשיבני
 לשלום ותעמידני לשלום ואל יבהלני רעיוני
 ונלומות רעים והרהורים רעים ותהא מטתי
 שלמה לפניך והאר עיני פן אישן הסנות : ברוך
 אתה יי המאיר לעולם בלו בכבודו :

אל מלך נאמן :

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד :

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

והעבדת את יהוה אלהיך בלב רצון ובהקל

נִפְשָׁהּ וּבְכָל־מֵאֲדָהּ : וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
אָנֹכִי מִצְוָה הַיּוֹם עַל־לִבְכֶּהּ : וּשְׁנַנְתֶּם לְבַנְיָהּ
וּדְבַרְתֶּם בָּם בְּשִׁבְתְּהָ בְּבֵיתָהּ וּבְלִכְתֹּתָהּ בְּדַרְךָ
וּבְשׂוּכֶיהָ וּבְקוֹמָהּ : וּקְשַׁרְתֶּם לְאוֹת עַל־יָדֶיהָ
וְהָיוּ לְטִמְיַפֶּת בֵּין עַיְנֶיהָ : וּכְתַבְתֶּם עַל־מְזוֹזוֹת
בֵּיתָהּ וּבְשַׁעֲרֶיהָ :

וְהָיוּ נֹרִים וְכֹף יוֹשֵׁב בְּסֹתֵר כִּי וְאִרְאֵהוּ בִישׁוּעָתִי

יִי מָה רַבּוּ צָרֵי רַבִּים קָמוּסֵי עָנִי : רַבִּים אֹמְרִים
לְנַפְשִׁי אֵין יִשׁוּעָתָה לֹא בְּאֱלֹהִים סָפָה : וְאַתָּה יִי
כִּגֹן בְּעַדֵי כְבוֹדִי וּמְרִים רֵאשִׁי : קוֹלִי אֵל יִי אֶקְרָא
וַיַּעֲנֵנִי מִהַר קִדְשׁוֹ סָלָה : אָנִי עִכְבְּתִי וְאִישָׁנָה
הִקְיַצְוֹתִי כִי יִי יִסְמְכֵנִי : לֹא אִירָא מִרְבָּבוֹת עִם
אֲשֶׁר סָבִיב לְעָתוֹ עָלַי : קוֹמָה יִי הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהֵי כִי
הַקִּיַּת אֶת כָּל אִיבֵי לְחַי עָנִי רַשְׁעִים עִבְרַתָּ : לִי
הַיִּשׁוּעָה עַל עֲמָה בְּרַכְתָּהּ סָלָה :

הַשְׁפִּיבֵנו יִי אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם . וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ
לְחַיִּים וּפְרוֹשׁ עַלְיָנוּ סִפְתָּ שְׁלוֹמָךָ וְתִקַּנְנוּ בְּעֵצָה
טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ . וְהִגֵּן בְּעַדֵנוּ
וְהִסָּר מֵעַלְיָנוּ אוֹיֵב דְּבַר וְחָרַב וְרָעַב וּיְגוֹן וְהִסָּר
שִׁטָּן מִלְּפָנֶיךָ וּמֵאַחֲרֵינוּ . וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תִּסְתַּיְרֵנוּ .
כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמְצִיָּלֵנוּ אַתָּה . כִּי אֵל מִלְּפָנֶיךָ תִּחַן

נרחים אִתָּהּ . וְשִׁמּוֹר צִאֲתָנוּ וּבִזְאָנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם :

בְּרוּךְ יי בְּיוֹם . בְּרוּךְ יי בַּלְיּוּלָהּ . בְּרוּךְ יי
בְּשִׁכְבָּנוּ . בְּרוּךְ יי בְּקוּמָנוּ . כִּי בִידֶךָ נַפְשׁוֹת
הַחַיִּים וְהַמַּתִּים אֲשֶׁר בִּידֹךָ נִפְשׁ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל
בָּשָׂר אִישׁ . בִּידֶךָ אֶפְקִיד רוּחֵי פְדִיתָהּ אוֹתִי יי
אֵל אֲמֵת : אֱלֹהֵינוּ לְשִׁבְעִמָּיִם יַחַד שְׁמָה וְקוּם
מַלְכוּתְךָ תָּמִיד וּמְלוֹךְ עַלְיָנוּ לְעוֹלָם וָעַד :

יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לִבֵּנוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ
בְּאֵמֶת בְּאִמּוֹר לְצִיּוֹן מִלֶּךָ אֱלֹהֵיךָ : יי מִלֶּךָ יי מִלֶּךָ
יי וּמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעַד : כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלֶךָ הִיא וּלְעוֹלָמֵי
עַד תִּמְלוֹךְ בְּכַבוֹד . כִּי אֵין לָנוּ מִלֶּךָ אֶלֶּא אִתָּהּ :
הַמְּלֹאךְ הַגּוֹאֵל אוֹתִי מִכָּל רָע יְבָרֵךְ אֶת
הַנְּעָרִים וַיִּקְרָא בָּהֶם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבוֹתַי אֲבָרְכֵם
וַיִּצְחַק וַיִּדְנוּ לְרוֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ :

וַיֹּאמֶר אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל יי אֱלֹהֵיךָ וְהַיִּשְׂרָאֵל
בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהִיאֲזִנָּת לְמִצְוֹתָיו וְשִׁמְרָתָ כָּל חֻקֵּי
כָּל הַמִּצְוָה אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בְּמִצְרַיִם לֹא אֲשִׁים עֲלֶיךָ
כִּי אֲנִי יי רוֹפֵאָה : וַיֹּאמֶר יי אֵל הַשָּׁטָן גִּיעַר יי בְּךָ
הַשָּׁטָן וַיִּגְעַר יי בְּךָ הַבוֹחֵר בִּירוּשָׁלַיִם הֲלֹא נָה

אוד מצל מאיש : הנה מטתו של שלמה לשנים
 גבורים סביב לה מגבורי ישראל : כלם אחוי
 קרב מלמדי מלחמה איש חרבו על ירכו מפחד
 בלילות : ג"ס יברכה יי וישמרה : יאר יי פניו
 אלה ויחנה : ישא יי פניו אלה וישם לה שלום :
 ג"ס הנה לא יגום ולא יישן שומר ישראל :
 ג"ס לישועתה קויתי יי . קויתי יי לישועתה . יי
 לישועתה קויתי : ג"ס בשם יי אלהי ישראל מימיני
 מיבאל ומשמאל גבריאל ומלפני אוריאל
 ומאחורי רפאל ועל ראשי שכינת אל :

שיר המעלות אשרי כל ירא יי ההלל בדרכיו :
 תיע בפיה כי תאכל אשריה ומזב לה : אלהיה כגפן
 פוריה בנרפתי ביהיה כנה כשתמי זיתים סביב
 ישלחה : הנה כי בן יברך גבר ירא יי : יברכה
 יי מציון וראה בטוב ירושלים כל ימי חינה : וראה
 בנים כנה שלום על ישראל :

ג"ס רגזו ואל תחטאו אמרו בלבבכם על
 מיטבכם ודמו ספה : אדון עולם וכו'

שפולין עד ובורא את הכל והל' מהחנין כלן :

אזר עולם באוצר חיים. אזרות מאפל אמרו יהי :

אל מתנשא לכל לראש. פחד באום דלת

ראש. פכפורה בתאנה בראש. ביטה אל ואזרה

דרוש. מפל אום אותה לפרוש. לנשאה על

פל ראש. גועלה תשית למנוד ראש. והיא תרים

ראש. בכפא כבוד מראש: ככודי ומרים ראשי.

עתה יעבור בראשי. וידרשי ויבקשי. קדוש :

דבר בזה ספר. וקים באמרי שפר. למישולי

עפר ואפר. היוותם נותנים כפר. בלי דופי

וחפר. בעד עונם לכפר. וצדקתם תכתוב

בספר. בזכרון הספר. למנוותם עם גם אנכי

עפר ואפר: זה אלוי גם לאבי חונה. והראהו

כמין מטבע אש בפחזה. וגם הפל ותנו פנה.

הקדם יושית פנה. ואחד מהם אל יתבזה.

וצוררם יתזה. טובות יוטרו על זה. ושכינה

יזכו לחזה. ועפים רבים יזה: יהיד שזכן רומה.

התנה בתורה תמימה. ליונה שהיא תמה. פל

העזבר בנמה. ישקלו שקל בלי מהומה. מחצית

השקל תרומה. למזבתם בלי לעלמה. ותהיה

לַיְהוָה בְּחֻמָּה . תוֹלֵה אֲרֵיץ עַל בְּלִיָּה : מִבֶּן עֲשָׂרִים
 שָׁנָה . יִתְקַבֵּוּ בַּחֲנִינָה . פָּנָי שׁוֹכֵן מְעוֹנָה .
 גְּשֵׁי אִים וְדָבִים בְּמִשְׁעָנָה . כָּלֵם יִשׁוּוּ בְּנִתְיָנָה .
 בְּדֵי עוֹד לְהִתְמַתְנָה . סָלָה יִסְכִּית תַּחְנָה . בְּכָל
 עֵת וּבְכָל עוֹנָה . וַיִּתְקַיֵּמוּ בְּרַנְנָה : עַל גַּפְשׁוֹתֵיהֶם
 יִבְכְּרוּ . וְהִטְאֵתֶם יוֹפְרוּ . וּבַתְּלָק טוֹב יִסְפְּרוּ .
 בְּאֶרֶם הַכָּל יִסְפְּרוּ . וְשָׁבַח יִתְנוּ וַיִּגְמְרוּ . וְהוֹדִיָּה
 לְצוֹר יִשׁוֹכְרוּ . וְצוֹרְרֵיהֶם יִמְעִטוּ וַיִּחַסְרוּ . עַל
 צְוֹאֲרֵם יִגְבְּרוּ . וּבִשְׁוֹבַע שְׂמֵחוֹת יִהְבְּרוּ : קְהִלָּם
 לְהִתְחַזֵּק בַּתְּעֵדָה . בְּלֵי עוֹד לְמַעֲדָה . בְּהַקְרִיבָם
 זֶה לְעֵבֶדָה . רַם עֵשֶׂם הוֹעֵדָה . בְּאַהֲבָה וּבְחֻמָּה .
 בְּיִשְׁיָבָה וּבְעֵמִידָה . שְׁמֵם בְּחַיִּים הַתְּמִידָה . בְּכָל
 בְּלוֹל חֻמָּה . לְזֹר בְּלֵי לְעֵבֶדָה : יִחַ תְּמִיד תִּהְיֶה
 לְזַכְרוֹן . לְחַבְצֵלֶת הַשְּׁרוֹן . בְּבַפֵּי וַיִּתְרוֹן . לְפָנָי
 מְרוֹם וּקְרוֹשׁ : הַכֵּל יִיחַד

אִינן כְּבוֹדוֹ יִתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא . כְּגוֹי אֲשֶׁר לְפָנָי
 מִתְּמִידִים וְהוּא לָהֶם מְחַסֵּה . וְעַל פְּשָׁעֵיהֶם אֶהְבֶּה
 מְכַסֶּה . וְהַכֵּל יִרְוֹמְמוֹהוּ פְּסוּכָבִים כְּסֵא : וְהַחֲחֵה

אֵלֶּה ^{עִים אֵי} אֶתְּה אֶהְבֵּת עֲפוּד . בְּעֵבֹרֵם רַחוּת מִפְּרוֹסָךְ .
 צָרַת לָהֶם יִפְדֶּךָ . דְּבַכְתֶּם בְּאַהֲב לְשִׁמְךָ . הֵם

ב יוצר לפרשת שקלים

גחלתך ועמך . ומתמידים לרוממך . זכור ברית
נאמך . המול וקרב להם יומך : טוב נמת לאדירים .
ישקלו בסף בפורים . כפר עון מכפרים . לעד
יהו משמרים . מגין מעות עשרים . נתינת עניים
ועשויים . סמיכת כל הנספרים . עולצים בכל
עברים : פקדיהם ושמותם . צבאם ורכבותם .
קומם במחנותם . רם השוכן אתם . שבטי
שאריתם . תהא תקנה לאחרייתם . תפן לברכתם .
פקרועת ים סוף וקמפת בכורים שוגאיהם
להבותם : עזרת ושמינה עזרה יכו

היי יאזי אמתר יז ימרתה ונתן וזוזי עפתיק לני :

טשוד הקמים ונבונים . ומלמד דעת מבינים .
אפתחה פי בשיר ורננים . להודות ולהלל פני
שוכן מעונים :

אז מאז ומות בכל פועל . במספר במשקל כל
לה להעל . גדת בבו למשוי ממי שעל . דעת
מפקד יופי פעמי געל . העל המירו כבוד רע
בבעל . וזה ללא זה פצחו במעל . זנחו בחרון
אף ונגף ונעל . חל בעדם חבר והצרי תעל :
טורח משנאם הנד לו שאת . ישרם להליץ תל

יזר לפרשת שקלים

6

ראש לשאת: חן כפרם פין תת לאמים משאת.
לנפלים לנשאים כבי תשא את:

ראשי על כל ראש נשאת. גוי על מרומי
קרת התנשאת: חיו אהבה על כל פשע כפית.

בגין צל ימינה לגנני התנשאת: ברוך אתה יי
מן אברהם: אתה נביר כל להתחת סתים

מעתיק פלוסים צר ובורא רוח. ממדד ומשקל
גזל עם רוח. גגף לבל יזיק לנדפאי רוח.

נזכבתם תת פדין לכל רוח: שריג זר שעיר
טרם עמד. סקרן. כי למנקש ולצנין יעמד.

עצת זה לזה שביע במעמד. עתוד שקלים
בראש הדש ללמד: פרשה זאת להגות בקץ זה.

פלוסיה להקדים לפלס צר ובוזה: חיו צורת מטבע
כחו אבי הונה. צוה צור לציר בן תת מתן זה:

שמו משתף בעם לו עמותים. ועליו כל היום
הם מוכותים: חיו יעיר ויחשוף זרוע ויד כמותים.

בזול נמפי לקש להחיות סתים: ברוך אתה יי
סתיה הסתים:

קצובה היא זאת לשועים וקלים. קצינים ורשים
חד ביה שקולים. קצין לבל יעוז מול מקהלים.

קרא לימר הזני פדאני מעקולים: רוב עם אשר

דצור לפרשת שקלים

לא יפּר . רב עם צעיר געשרים להפּר .
ראוים לעונש וזהר בקדר להתפּר . רשע וכל
פשע לכפּר ולהפּר . שעורים בזה שעור במופקד
להגבר . שתיקומו לשיאת ראש אותם להפּר :
חיו שקלי כסף בפורים פּרם להדבר . שמורים
לזכרון תת לכל העובר :

תמדו מאז כל עדת קדושים . תרום בשלשה
פרקים תרומת קדשים : חיו תכונה לבדק הבית
וכל אשים . תת פיד הפהנים כסף הקדשים :
תפן באון פיד טיט רפּשנו . תביט בדכינו
ועוד כל תכפישנו : חיו תקרא דרור כמאז בו
להחפישנו . תת המון עריצים תחת נפּשנו :
תזפור להעלות נשואי רחב מדכים . תמוכים
גזורים בהוד טוב עדים : חיו תקף עוז אדרוק על
ים . תזפור לעם מספרם כחול הים :

ימלוק יי לעולם אלהיה ציון לדור ודור הללויה :
ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא :
כי יוכל לשער כל הפקדים . אשר בהכל
ובחלש לא בפקדים . ברית פרותה למו מאז
בפקדים . לכל יחסר המון מהומש פקדים :
אם בתורן ובנם ישרדו בפקדים . לא ימעטו

יוצר לפרשת שקלים

מַשְׁשִׁים רַבּוֹא מִנְקָדִים . וְאִם לִנְגָף וְאִנְגָף בְּאֵף
 מִפְקָדִים . בְּסָף תֵּת כּוֹפֵר הֵם כִּפְקָדִים . וּבְכָל
 עָרֵב נִשְׁמַתֶּם בְּיַדְךָ מִפְקִידִים . וּבְכָל רִגְעֵי בְקָר
 גְבַחְנִים וּנְפְקָדִים . וְלִי מֵה יִקְרוּ עָלַי הַפְקָדִים .
 אֵלֶּה הַפְקָדִים וְהַמְתַּפְקָדִים . שְׁמוֹר פְּקוּדִים
 וְנִפְקָדִים וְשׁוֹקְדִים . לְהִיזֹת מִשְׁקָדִים וְלֶךְ קוּדִים :
 חֵי וְקִים נֹרָא וּמְרוֹם וְקוּדוֹשׁ :

חמס טס הפחנכ אלעור בירני קלד

אֲמֵן בְּשִׁמְעוּ כִּי תִשָּׂא אֶת רֹאשׁ . חָל וַיַּחַת
 אֵיךְ אֹתָם דְּרוֹשׁ : לְעַם אֲשֶׁר לֹא יִמָּד וְלֹא יִסְפָּר .
 אֵיכָכָה אִסְפְּרָם וְלֹא נִתְּנוּ לְהַסְפֵּר : עֲקָרָם בְּנֵאמָר
 לֹא הֵבִט וּסְפוֹר . שָׁב וַיִּישָׁב אִם תּוּכַל לְסַפֹּר :
 זֶרְעָם כְּחוֹל יַמִּים וְכּוֹכָבִים סְפוּרִים . וְאֲנִי אֵיךְ
 אִסְפְּרָם וְלַעֲד פְּרִים : רַם תְּוַה לֹא אֹת מִסְפָּרָם .
 אֵיךְ לִמְנוֹתָם וְלַעֲמוֹד עַל סְפָרָם : פְּקוּר רֵאשִׁי
 שְׁמוֹתָם לְהַשְׁבוֹן תִּעְלֶה . וּמִדַּת מְנִינָם בְּיַדְךָ אֵין
 תִּעְלֶה : יִקְר שְׁלִישֵׁי בְּתוֹכָם לֹא הַפְקֵד . כִּי לְגִיוֹן
 מִלֶּךְ לְבַדּוֹ נִפְקֵד : רְשׁוּם מִבְּטָן לְהַפְקֵד בְּמִשְׁמֶרֶת
 הַקֶּדֶשׁ . וּצְבָאוֹ וּפְקוּדָיו גְּמִינִים מִבֶּן חֲדָשׁ :
 בְּשִׁמְעוּ אֲמָר וְנִתְּנוּ אִישׁ כְּפָר . פֶּן בְּמָה יִתְרַצֶּה
 אֲשֶׁבּוֹל הַכְּפָר : יִצִּיר מֵה יִתֵּן פְּדִיוֹן נַפְשׁוֹ . וַיִּמְצָא

יוצר לפרשת שקלים ר

תנינה פני שם נפישו: קדושת כהבין להצדיק עם
זה. כמין מטבע אש הראהו במחנה: למדו זה
יתנו ולא יתמתנו. ולכל יתנו את אשר נתנו:
יה לא מצאנוך שגיא לח. באשר נקית הטא
גבורי כח: חזן רחום ברחמת נשואיה בבסר
כפורים. כן שעה שפתינו בישלום פרים:

אל נא לעולם תערץ. ולעולם תקדש. ולעלמי עולמים
תמליך ותתנשא. האל מלך נורא מרומ וקדוש. ר' אתה הוא
מלך מלכי הפלכים. מלכותו נצח. נוראותיו שיתו. ספרו עזו.
פארוהו צבא. קדשוהו רוסמיהו. רזן שד לשבח תיקף
תהלות הפארתו:

חייק עד אשאר אש. כמו מראש. להקדיש לקדושת:
חייק עד במאנני צדק. יבריעני לצדק. נורא וקדוש:

אלה אוברה את אשר נעשה. בהיותי בטח
לשקט בכון ונשא. נועלתי בעבר ושקלי איה
אשא: די שקלי עד לא שקלתי. הנם למס עובר
חיום שקלתי. ובחטא עויל שקל לרשע נשקלתי.
זווי לרא תתי לשכני בגילה. תבתי לתשאים
ברכמון לעולמי נולה. טבעו גם הם והועברתי
סגלה. יושר שלש קפות משלשות סאים.
בגוסות למקה שי מריאים ושנים. לקתי ואין עוד

בצעי נזשאים : מבת שזפרות תקלין חדתין
 ועתיקין . נדבות אשר בם היו מעתקן . קרו
 בפסה מני והדברים עתיקין : עוצם המון חונג
 שוטף בנהר . פזר ונותרתי בתורן פראש הקר .
 צדק מלוגי שוערר פתל הר : קן צפור קרא
 למרום הרים . ראש נשואיך כמאז בו להרים .
 שבעה ושמונה עליהם לראש תרים : יח עד
 אשא ראש . כמו מראש . להקדיש לקדוש :
 ובבן ולד תעלה קדשה פי אתה קדוש ישראל
 ומושיע :

או ראית וספרת . והכנת וחקרת ומדדת ובלת .
 ושקלת ואמדת וצברת . ופקדת וחשבת וסכמת .
 ומנית וספרת . וקצבת וחרצת וגזרת . וטפחת
 לשערת והבטת . והכנת והשפלת ושרת וסקרת .
 וכתבת וחרטת וחקרת וצינת וחרת . ולפרדת
 והודעת . וחזית והזרית וגזרת . וצוית וקראת
 וענית . ודברת ואמרת . פי מנין ומפקד וחשבון
 ומספריו . כל משקל ופלים ובים וגזוריו . כל פיל
 לח ויבש ומשוריו . כל קו וקצב מדד ושעוריו :
 היאך לנדבק השבון לכל דבר . לכל יגלם חשבון
 נשטף ויעבר . מתחיל במדירה מהמש מאות

חצד לפרשת שקלים ה

שנה. עד שהוא סבלה באצבע הקטנה. הךך
יום הוא בעשר פרסה. וארבעת מיל היא כל
פרסה: ומדת המיל שבעה ומהצה רים.
ובשלישים קנים הוא קצב הרים: ושעור הקנה
שש אמות וזרת. וכל אמה מודדת לשליש בזרת:
והזרת מותחת עד שנים בסיט. וארבע אצבעות
היא הטפח והסיט: וכמו נתנה מדה למדידת
הארץ. בן נתן פיל לתולדות הארץ. מתחיל
במאה וששים ושש שנה. עד שהוא מכלה
בשתיים אצבע קטנה: זה הים הגדול בשליש
ישוב. במאה וששים ושש ועוד מתחשב:
לעמקו בעשרים וארבעה למתח סוף. וסוף
בשבעים ושנים לעונג נחון. וניחון מכפיל
ששים במדת פרט. והפרת תקפו כנגד שני
הנהרות. ושני הנהרות מעדיפים בארץ הירדן.
והירדן מרחיב חמישה פים הזבול. וים הזבול
ביאה וחמישים מקואות. ומדת הסקנה בשני
המרים ביבש. ושעור כל הזמר בשני לתבים.
וכך לתך יכול חמישת איפות. וכך איפה עושה
עשרה עמרים. וכך עומר שבעה רבע וכלה.
והכלה אחד במאה ועוד במאה. וסאת יבש

חסרה שליש בלח. וקצאת הלח אחד משלשה
 כפת. וכל פת מתוקת ששה בהין. ובהין כלו
 שנים עשר לוג. ועוד הלוג מתחלק לארבעת
 רבעים. ורבע מוכן לרבוץ כוס ישועות. והכוס
 סובב אצבעים על אצבעים. ועל גובה חסר
 שתית מאצבעים. וכמו נתן כיל לתולדות
 הארץ. כן נתן בקץ לימי הארץ. מתחיל למנות
 מששת אלפי ערץ. עד שהוא מכלה ברגעי
 ארץ. כי כל העולם פלו ששת אלפים. עושים
 תמימה ושתי ימים בחזרות. ומנין המחזור
 בעשרים ושנים יובלות. ושנת היובל שבע
 שבתות השנים. ושבתות השנים בעשרים
 ושמונה תקופות. וימות התקופה תשעים ואחד
 יום ושליש. ועונות היום המש מאות ושבעים
 ושלש. ורגעי העונה פעונות כל היום. והינדקדק
 מחלק הרגע לכה רגעים: וכמו נתן חשבון על
 כל. כן נתן משקל ופדס לכל. מתחיל מכפר עד
 ברוטה הקמנה. כפר הגדול כגדל שני מנה
 (טסח תר"א כפר הגדול כגדל ששים מנה והמנה
 מתחשב בעשרים וחמש סלע והסלע יטר כי בק
 שקל הכל אחד) והמנה עולה עד ששים שקל.

חצר לפרשת שקלים

ו
 והשקל מהחשב בעשרים וחמש סלע. והשקל
 חציו בקע ורביע זיו. והזיו מתחלק לפלג.
 והומטו סעה. נמצא הזיו חמש מעות כסף.
 והסעה שני פנדיונות. באפר דת. והאפר עולה
 עד שמונה פרוטות. נמצא הקע באדבע מאות
 פרוטות. והם בכתב הרומות. ובפה מפורטות:
 ועד מקום שאנוש יכול למנות. נמסר לו למדוד
 וגם למנות: לפי כחו ולפי מעוט חילו. הקצב
 לו מעוט הזן שקלו. ולפי שכלו כן יהא הלולו.
 גדול אדונינו ורב פח חילו. לכן על בן אזחיל לו.
 פי מדתו ושקלו לפי גדלו. כל אוצרות רוח פלס
 במשקלו. ומי בראשית מדד מלא שערו. ושמי
 רוח תבן זרתו מלא. וכל הררי קדם באצבעו
 שקלו. ונבעות עולם תמד בהוד אנדלו. גיא
 וכל עפרה בצרדה הכילו. לחולל תנין מימת
 הבין לו: נמצאת כל מדת יצירת עולמו. במלא
 פסת יד היא רשומו. ובקמיע ביד גבור גזרוע
 הותמו. ואין לקצוב רוב מחקרי תעצומו. אשר
 מדד וקצב ושער במרומו. על כל מדת בסאו
 והדומו: מדת פת מלך בפל מעלה. בארץ
 ברוחב בעומק בגובה נתעלה. יש קץ לכל תכלה.

וְאָמְרָה רַחֲמֵהּ לְעַד לֹא כָלָהּ . מִדַּת עוֹלָם כְּמֵלֵא
 כִּפְתַּת יָד . וּמִדַּתָּהּ נִתְיַנֵּה בְיַמִּין וּזְרוּעַ יָד : מִדַּת
 עוֹלָם כְּמִזְרֵת וְעַד אֲגַדֵּל . וּמִדַּתָּהּ בְּקוֹ אֲשֶׁר מֵאֵד
 גָּדֵל : מִדַּת עוֹלָם נִמְדַּדְתָּ בְּשִׁלִּישׁ אִמָּה . וּמִדַּתָּהּ
 עוֹלָה וְנוֹסַכְתָּ בְּאַלְפִים אִמָּה : כְּמֵרְאֵה הַסֵּדָה
 אֲשֶׁר צִיר רָאָה . מְגִלָּה עֶשְׂרִים עַל עֶשֶׂר אִמָּה .
 עֶפֶה אַרְבָּעִים עַל עֶשְׂרִים וּשְׁמוֹנֶה מֵאוֹת אִמָּה .
 (נִיֵּא עֶפֶה אַרְבָּעִים עַל עֶשְׂרִים אִמָּה אַרְבָּעִים
 וְעֶשְׂרִים וּשְׁמוֹנֶה מֵאוֹת אִמָּה) וְכֵל הָעוֹלָם כֵּלֹ
 בְּשִׁלִּישׁ אִמָּה : נִמְצְאָתָהּ בְּמִדּוֹתֶיהָ רַחֲבָה
 וְאַרְבָּה . אֲלָפִים וְאַרְבַּע מֵאוֹת בְּעוֹלָם מְאָרִיכָה .
 וְהִיא נִתְנָה לְעוֹלָם מְרַבָּא נְאֻרֻכָה . וּבִימִינָהּ
 קוֹצְבָתָה בְּלִי יְמֵי אַרְקָא . וּבְשִׁמְאַלְהָ שׁוֹקֶלֶת עוֹשֶׁר
 וְכַבּוּד וּבְרָכָה : וְהִיא הוֹדִיעָה אֶת כָּל חֲבִיּוֹן
 סְתוּרוֹת . וְהִיא קֹצְבָה כָּל מִדּוֹת סְפּוּרוֹת . וְהִיא
 פְּתַחֵת אֶת כָּל סְגוּרוֹת . וְהִיא שְׁקֵלָה וְאַצְרָה אֶת
 כָּל אוֹצְרוֹת . וְהִיא חֲקָרָה הַמּוֹן מִפְּקַד תַּתְּחוּנִים .
 וְהִיא נִתְנָה מִסְפָּר גְּדוּדֵי עֲלִיּוֹנִים . וְהִיא שְׁעָרָה
 קוֹמַת אֲלָפֵי שְׁנָאִנִּים . אֲשֶׁר זֶה מִזֶּה בְּקוֹמַתָם
 מִשְׁנָיִם . יֵשׁ כְּמִדַּת הַיָּם הַגָּדוֹל קוֹמַתָם . וַיֵּשׁ
 בְּחֵלְלוֹ שֶׁל עוֹלָם הַקְּמַתָם . יֵשׁ כְּמֵלֵא כָּל הָעוֹלָם

תקיימתם : יש לשתי טיסות טסים עולם . ויש
 לטיסה אחת עפים עולם . וכר אחד ואחד במחנה
 נעלם . ובמהיצתו צנ וחש ודומם ונאלם . עד
 יפן רשות מלך העולם . וחשים עד ימליכוהו
 עם עולם . ואז יפצחו לפאר אלהי עולם . ומשהם
 מפארים עוד לא שונים . פי בנהר דינור שחיים
 ונתנים . ועוד מנו נחצבים ומתחדשים בראשונים .
 שבח והלל ורון לאר משננים : וכפי קשת עם פנה
 רננים . זמר ושיר ועוז ורנן מרננים . ושרפים
 המעלים על כל שנאנים . שיש שיש פנפים בננים
 חנונים . ממעל ליושב ערבות לכם נתונים .
 ליושב עד פסא בחילה מנגנים . מצוא חן
 בנגונים הם מהננים . וקודם לכל צבא מעל עונים .
 לשלוש קדשה לרם ונשא נותנים . פורעים
 ומשתחיים המונים המונים . לנערץ בסוד
 אלפי רבבות עליונים . ונקדש באלפי רבבות
 התתונים : ככתוב וס'

מוסף לפרשת שקלים

יש א"ב סוף חזק המלה על סוף עורר וישיש וסמך :
 אשכול . אוני האות כל נפש . בצלו חמדתתי
 שבת מצא נופש . בקשתיו ולא מצאתיו ופצתי

מוסף לפרשת שקלים

בְּטָפֶשׁ . חֶמֶק וְעֵבֶר מִלֵּהֲדָרִיר לִי הוֹפֵשׁ . נִגְלֹתִי
 שִׁקְלִי מִתַּת בּוֹפֶר נֶפֶשׁ . וְטַבַּעְתִּי בְּמִי צֹדֵף טִיט
 נֶרְבֵּשׁ : חִן אֹזֶר פְּנִיךָ עָלֵינוּ אֲדוֹן נִשְׂא . וְשִׁקְל
 אִשָּׁא בְּבֵית נִכּוֹן וְנִשְׂא . וּבְצַדֶּק הִגָּה עֶרְךָ כִּי
 תִשָּׂא . גּוֹנְנֵנוּ בְּמִגְן אֵל רָם וְנִשְׂא : בְּרוּךְ אַתָּה
 יי מִגְן אַבְרָהָם : אַתָּה נֹכַח עַל לַחַיִּים מֵתִים

הַבּוֹפֶר . דָּעוּ דְרָשׁוּ מֵעַל סֶפֶר . פְּמוֹ הוּא חָרוּת
 בְּאִמְרֵי שֶׁפֶר . הַתְּשִׁירוּ בּוֹ פְּגִי נִדְמוּהָ לְעוֹפֶר .
 נִיזְכּוֹר לָכֶם זְכוּת נָם אֲנֹכִי עֶפֶר וְאֶפֶר . וְלֹא יִהְיֶה
 בָּכֶם נֶגֶף וְחֶפֶר . בְּתַתְּכֶם מִתָּן עַה לְשֵׁם בּוֹפֶר :
 חִן אֹזֶר פְּנִיךָ עָלֵינוּ אֲדוֹן נִשְׂא . וְשִׁקְל אִשָּׁא
 בְּבֵית נִכּוֹן וְנִשְׂא . וּבְצַדֶּק הִגָּה עֶרְךָ כִּי תִשָּׂא .
 הַחֲנִינוּ בְּנִשְׂא אֵל רָם וְנִשְׂא : בְּרוּךְ אַתָּה יי מִתְּחִיל
 הַמֵּתִים : נִשְׂרִיךְ . לְרוּחַ חַדָּר מִי וְקִדּוּשׁ אַתָּה

דִּידִי . זְכוֹר לִי שִׁקְלִי עֶפְרוֹן . אֲשֶׁר שִׁקְלֵי אֵב
 בְּמִכְפַּל חֶבְרוֹן . תִּקַּר שִׁקְלִי יְבוּסִי מִשְׁבִּיתִי חֶרוֹן .
 זְכָרְהָ לִי עַד לְדוֹר אַחֲרוֹן : מַעַם חִין אֲשֶׁר אֶקְרָא
 בְּנֶהְרוֹן . שְׁעָה מִצִּי אֵל עוֹבֵי לְבַצְרוֹן : חִין אֹזֶר
 פְּנִיךָ עָלֵינוּ אֲדוֹן נִשְׂא . וְשִׁקְל אִשָּׁא בְּבֵית נִכּוֹן
 וְנִשְׂא . וּבְצַדֶּק הִגָּה עֶרְךָ כִּי תִשָּׂא . וְנִקְדִּישְׁךָ
 קְדוּשׁ אֵל רָם וְנִשְׂא : בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ :

מוסף לפרשת שקלים ח

תכנה שבת וכו' כל מקדשי שמך (ונגזרה אתה יחדת כל קבוצת) :

לי . וישא על אכרת נִשְׁר . כי יגיד כליין עלי
 שים יושר . כופר משלו אתן לו תִּשְׁר . כי מלפניו
 הוֹן וְכבוד ועוֹשֶׁר . להצדיק אנוש להמציא לו
 קוֹשֶׁר . שת לי פדיון למצא אוֹשֶׁר : חן אור
 פְּנִיָה עלינו אדון נִשְׂא . ושקל אִשָּׁא בבית נכון
 וְנִשְׂא . ובצדק הנה ערך פי תִּשְׂא . ענגנו בנופש
 אֵל רם וְנִשְׂא : ברוך אתה יי מקדש השבת
 (לשריה וישראל וראשי הדתים) : רצח כל לציון ברחמים
 בְּבִרְמִי . מלון בין שני שדי . ארבע מאות ועֶשֶׂר
 הלינותי שדי . נח בשכנם ונם יש די . ובכס
 והדום לא גם שדי . סע ועף בכצע שקלי השדי .
 וְנִשְׂאו את רידי מעלי שודדי : חן אור פְּנִיָה
 עלינו אדון נִשְׂא . ושקל אִשָּׁא בבית נכון וְנִשְׂא .
 ובצדק הנה ערך פי תִּשְׂא . רצנו כשי אל רם
 וְנִשְׂא : ברוך אתה יי המחזיר שכונתו לציון :

סדרים כל ועורתנו סלח

ציון . עוצם המון מספר שני עפרים . מי מנה
 ופקד בחלש ופורים . פקדם פוקד בחמוש ספרים .
 וגם עוד חמיש בבל הספרים . צחות ניב שפתית
 ישלם פרים . פי אפס בסף שקלי כפורים : חן אור

פְּנִיָּה עֲלֵינוּ אָדוֹן נֶשְׂאָ . וְשָׁקַל אִשָּׁא בְּבֵית נְכוֹן
 וְנִשְׂאָ . וּבְצֶדֶק הִגִּה עֶרְךָ כִּי תִשָּׂא . וּתְיֻטִּיב לָנוּ
 כְּטוֹבָךָ אֵל רָם וְנִשְׂאָ : כְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב
 שְׂמֵךְ וְלֶךְ נֶאֱמָה לַהֲדוּת : אֱלֹהֵינוּ וְטוֹ שֵׁם שְׁלוֹם עַד
 בְּכֹל עַת וּבְכֹל שְׁעָה בְּשְׁלוֹמֶךָ

גְּדִי . קִשּׁוֹר יָדַיִם בְּרִכּוֹת לִשְׂאָ . בְּאֶהֱב עוֹר
 גְּדִי שְׂבִינָה נִתְעַלְסָה . רְעָה גְדִיּוֹתָיו עַל אֶבֶן
 מְעַמָּסָה . צִאֲנוּ עַל שְׂבָם וְחֹצֵץ נִעְמָסָה . שְׁחֹחַ
 כְּנִי מְעַנֶּיךָ בְּאֶף מְעֻשָׂה . תִּלְפּוֹשֶׁת הוֹד עֲדִי
 עֲדִיִּים טְכוּסָה : חֵן אֹזֵר פְּנִיָּה עֲלֵינוּ אָדוֹן נֶשְׂאָ .
 וְשָׁקַל אִשָּׁא בְּבֵית נְכוֹן וְנִשְׂאָ . וּבְצֶדֶק הִגִּה
 עֶרְךָ כִּי תִשָּׂא . בְּרַכְנוּ בְּשֵׁמוֹם אֵל רָם וְנִשְׂאָ :
 כְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשֵׁמוֹם :
 קְדִישׁ שְׁלָם . אֵת בְּאֱלֹהֵינוּ . עֲלֵינוּ . קַי

יוצר לפרשת זכור

במללון עד יבורא את הכל ואלה ממללון כל :

אֹזֵר עוֹמֵם בְּאוֹצַר טַיִם . אֹזֵרוֹת מֵאֶפֶס אִשְׁרֵי תְּהִי :
 מִיִּסְדַּ עִים אִיב אֵלָּא מְנַלֵּא כֹל חַיִּת יְקָרִים מִכֵּס זְכוֹר
 זְכוֹר אֶת אִשְׁרֵי עֻשָׂה . וַיְהִי לְבוֹ וּלְמִשְׁשָׁה .
 וְגִזְעוּ יַעֲקֹב בְּבָעִיסָה . בִּיטָה אֵל וְחִטָּאוּ אֵל

יֹצֵר לַפְּרִשְׁת׃ זְכוּר

תִּשָּׂא . בִּי קָהֳלֶךָ עִסָּה . בְּכֹל צָרָה וַיְדַרְסֶנּוּ . גַּם
 בָּךְ לֹא חָסָה . וּבַעֲזוֹת הַדְּלִיל עָמוּסָה . בְּתוֹךְ
 אֵיכָן מַעֲסָסָה : אֶתְּהָ זֹכֵר גַּשְׁפָּחִים . זְכוּר אִם
 לָךְ מִשְׁבָּחִים . וּקְדֹשָׁה לָךְ מִפְּצִיחִים . קְדוֹשׁ :
 זְכוּר דְּפַר עֵתָךְ בְּכָל עֲרֹךְ . עַל חֲמוּקֵי יְהוָה .
 לְדַרְוֵי מִפְּרֹךְ . הַקְּדִים וַיֵּצֵא בְּדָרְךָ . לְזֹנֵב כָּל
 פֶּרֶךְ . לְדוֹשׁ בְּנֵאוֹת וּלְהַדְרֹךְ . וּכְבוֹדֶךָ צֶן
 סִתְרֶךָ . בְּכֹל רַחֵב וְאֶרֶךְ . וְעִמָּהּ בְּטוֹבֶךָ לְהֵאֲרֹךְ :
 זְכוּר זְכוּרָה שְׁהַשְׁלִיךְ לְמַעַלָּה . וְאֶהְיֶיךָ אֵין
 לְסִלָּלָה . עֲשׂוֹתֶם בְּמַעֵי מִפְּלָה . חֹזֵק לְשִׁיתֶם
 קָלָה . אוֹתֶם לְהַפִּילָה . בְּהַכְנֵעָה וּבְהַשְׁפִּילָה .
 טוֹב שׁוֹמֵעַ תִּפְלָה . הַפְּלִתוּ בְּבִהְלָה . וְאַחֲרֵיתוּ
 לְקַלְקֵלָה : זְכוּר יְהוִיר רַשָּׁע . בִּי לְמֵאֵד פֶּשַׁע .
 וְהִצִּיק בֶּן מִשְׁעֵשְׁעֵ . כְּבֹד חֲטָא וְרַשָּׁע . וְאַזְנִי
 הַכְּבֹד וְעִינָיו הַשָּׁע . וְלִירְאָתְךָ לֹא שָׁע . לְמַעַנְךָ
 צְדִיק וְיֹשֵׁעִי . חֵישׁ לְנוֹשְׁעִים יֵשֵׁע . עֹזֵר עַל
 פֶּשַׁע : זְכוּר מְלֹאֵל לְמוֹלָךְ . וּמֵאֵם בְּפַעֲלֶךָ .
 לְבַחֲוֵי קָהֳלֶךָ . נֵא זְכוּר יוֹם זְבוּלָךְ . וַיִּשְׁלַם לֹא
 מִשְׁלָךְ . נְכוּל רַע מִחִלָּךְ . סַעֲרָהוּ בְּשַׁעֲרֶךָ אֶלְךָ .
 יָכַר פֶּה יִתְלָךְ . עַל פֶּלֵא מִפְּעֻלָּךְ : זְכוּר עִסָּה
 וְנִחַלְתָּךְ . אֲשֶׁר חָם בְּאַהֲבַתְךָ . וּמְקוּיִם לִישׁוּעַתְךָ

פָּנָה בְּתֵהֱלָתְךָ . וּרְחַם עַל עֲדָתְךָ . הִוְגִי בְשִׁעֲשׂוּעֵי
 דָּתְךָ . צַהֲלִים בְּיִרְאַתְךָ . וְהִטְעַם בְּקִרְיָתְךָ . וְשָׂם
 תְּצַמְצַם לְשִׁכְנֵתְךָ : זְכוּר קִרְיַת חֲנָה . וְעַדֵּת מִי
 מָנָה . הַמְּפֹרֶתת בְּכָל פְּנֵה . רוֹמְמָה בְּחֲנִינָה . כִּי
 גָעָה עֲוֹנָה . וְעַת לְחֲנִנָה . לְשַׁכַּח שֵׁם עֲדִינָה .
 מִכָּל צַד וּמִכָּל פְּנֵה . וְהַמְּלִכּוֹת לְבַעֲלֶיהָ הָשֵׁב
 נָא : תִּתְּקוֹד עִתָּה בְּרַחֲמִים . וְתוֹפִיעַ מִסְרוֹמִים .
 לְהוֹשִׁיעַ מֵעוֹשֵׂי עֲפִים . קְדוֹשׁ : הַכֹּל יִיחַד

אִיטוּן כְּבוֹדוֹ יִתְרוֹמֵם בְּפִי כָּל הַנְּשָׁמָה . וְיִלְשָׁמִיעַ
 לְמִקְדֵּישָׁיו הַמְּקַדְיָשִׁים לְשִׁמוֹ בְּנִעִימָה . וְיִתְּפָאֵר
 לְהִתְרוֹמְמָה . בְּמַעֲלָה וּבְכִמְטָה לְשׁוֹכֵן רוֹמְמָה : וְהַחַיִּית

וְיִלֵּת אֶתְהָ ^{לֵב} מְלֵא רַחֲמִים . בְּרַחֲמֶיךָ שְׂמַח עֲגוּמִים .
 גִּאֲלִים כִּי הֵם יְתוֹמִים . דָּתְךָ בְּהַגִּיזוֹן גּוֹאֲמִים . הֵם
 מְבַדְּלִים מֵעֲפִים . וְאוֹתְךָ בְּהַתְּמַד מְרוֹמְמִים .
 זְכוּר שְׁלִשֶׁת קְדוּמִים . חֲפֹף בְּבִנּוּי כְּמוֹ רָמִים :
 מִזֵּב זְכוּר יְדִידֶיךָ . יַחַד שְׂמַחֵם כְּרוֹב חֲסָדֶיךָ . כִּי
 הֵם עֲבָדֶיךָ . לְמוֹדִים לְעַבְדָּה . מְהֵרָה קוֹמֵם
 גִּידָה . גִּהֲלִים בְּחֹזֶק יָדְךָ . בְּמַכֵּם בְּשֵׁם יְהוּדָה .
 עֲנֹדֵם בְּמֵאֲדָה : פְּדוּהָ תִפְדֶּה מִזְּכִירֶיךָ . צוֹעֲקִים
 כָּל לֵב לְשַׁחֲרָךְ . קָיִם עֲלִימוֹ דְּבָרֶיךָ . רַבְּצִים

יוצר לפרישת זכור

בבית בחירך. שובכם להקדיף. שפנים בעירך.
תשתבח בהדרך. תפדם בבקריעת פלג עדרך:
צורת. שמינה עשרה וכו'

ספין יוצר ספנים על וכישיש וכען ולאיל מסחילין כאלן :
מסוד חכמים ונבונים. ומלמד דעת טובים.
אפתחה פי בשיר ורגנים. להודות ולהלל פני
שוכן מעונים :

אנפיר סלה זכרון מעשים. בימים האלה
גופרים ונעשים. גתון גח מבין עכסים. דראונו
להנפיר לרקב בעסים: החוה הנץ מגלגל ודרדר.
ומדור לדור גלגל ודרדר. וקר עון אבותיו הקדר.
חטאת אמו בלי להעדר: טרף אף וישמת רחם.
יחמתו מקלוט בהריון יהם. בהופקד לשליש
חטא נוחם. לבט להלחם בלוחמי לחם: טהלה
ארבע מאות פרסה. נע ונד מכמורת לפרסה.
סע משעיר והכמין פרוסה. עיף ויגע סבושי
לפרסה. פועל שמימת בכורה לעכור. צמיתת
צאן קדשים למפור: קלונו הוחרט בעט לזפור.
ראשית נזים לגלע בזכור: שפי זכר לילה תולק.
שרש וענף בתלקלק להחלק: ייו תמור פי השלי
החלק. תבע להזכר מעש עמלק :

לְאַחֲרֹנָה יִסְעוּ שָׁבָם שְׁלֹט . כִּי תֵעָנֵן כּוֹטֵם
 בְּלֹט : חֵן לָעֵת יִמָּחֶה לֹא יִמְלֹט . יִגְוֵן עִם גְּוֹן
 וּמִפְּלֹט : בְּרוּךְ אַתָּה יי בְּגוֹן אֲבִרְהָם :

אתה נבור על להחיות מתים

פיוסד עם חשרים

תְּמִימִים בְּעוֹדֵם בְּסִין רְפוּדִים . שְׁבוּץ עָדִי
 עֲדִיִּים אֲפוּדִים . רָצוּ שְׁלוּל מִתֵּן לְפִידִים . קִפְצוּ
 יָדִים רְפוּת בְּרְפִידִים : צוּרר אֶסְרָה כָּל אֶסְפָּסוּף .
 פּוֹשֵׁעַ סְבִיבוֹת מִחֲנֵם אֶסוּף . עֲלוֹת פְּעֻמִּימוֹ
 סְמִצּוֹלוֹת סוּף . סִבֵּר לְקַמְרָם כְּקִנְהָ וְסוּף . נִבְדֵּר
 וַיַּעַף שְׁלֹשׁ פְּעֻמִּים : מִחֲזוֹר בְּנִינִי חֲמִשָּׁה עֲמֻמִּים .
 לֵץ הִכָּה וּפְתִי הָעֲמִים . כָּלֵל לְהַתְיַחֵם גְּדִיבִי
 עֲפִים : יֵהָר לֵץ וְהָעֲמִיד מִסְלָה . טָפוּם בַּחוּרִי
 בְּזֹמָה סְלָה . חֲמוּקִי יִרְכִי בָם לְפִסְלָה . זֶרַע לְהַרְבִּיעַ
 וְלֹהֵת עֵיב סְגִלָּה . וַיִּשְׁטֹם שְׁטִימַת יִשְׁיִשׁוּ הַמְּחַבָּא .
 הִחַל לְבוֹא כְּרֹאֵשׁ בַּמְּחַבָּא . דָּגֵר שְׁנִית בַּחֲרָב
 לְהוֹבָה . גֵּשׁ בִּישְׁלִישִׁי בְּעֵלִיל בְּהוֹבָה : בְּמִשְׁלֹ
 שְׁשִׁכִי בְּאוֹם מוֹשְׁלִים . בְּפָרֵק עֲמֵד מְסוּר גִּשְׁוֹלִים :
 חֵן אֲמָרוּ לְכוּ וְנִכְחִיד נִבְשְׁלִים . אִזּוּ מֵאִזּוּ וְנִב
 כָּל הַנְּחִשְׁלִים :

שׁוֹנְאוֹתָם הֵם וּלְבָשׁוּ בִשֵׁת . בְּמוֹ בְּצִלְעֵי שְׁמֹחַ
 כִּיבְשֵׁת . חֵן בְּעֲטוֹתָהּ עֲשֵׂרֵת עֲדִי תִלְבוֹשֵׁת .

יא

יוצר יִפְרֹשֶׁת זְכוּר

לְהַנְשִׂים תַּחֲוֵי לְצוֹלְעֵת תַּהַבּוֹשֶׁת : קְרוּךְ אַרְנֵה יִי
מִתְנֵה הַפְתִּים :

מִיִּסְדַּ בְּיָמַי אֵלֶּיךָ בְּיָמַי חֲסִיד יְהוּדָה

אֲצִילִי מִרְעֵי נֶכֶד שְׁעִיר . תּוֹלְדוֹת אֱלֹהֵי בְנֵי
שְׁעִיר . בְּקִשָּׁם אָצוּ אֲשִׁי לְהַבְעִיר . שְׁאוֹנָם
הִרְשׁוּ בְּשִׁנְהַ עִיר : גִּזֵּי גְדוֹל שְׁלֵא הַנְּזֵרֶת .
רְשִׁינֹתֶיךָ לְמַה אֵין זְכָרֶת . דְּגָלִים בְּלֵא הֵזֵן מְכָרֶת .
קְדוּשִׁים בְּזוֹנָה וּבֵינֵן הַמְכָרֶת : הַזְכָּר לְאֲדוֹמִים
נָה נֶאֱרָו . צָרִים אֲשֶׁר הוֹמֹת עֲרֵעֵרו . וְעַד
הַיִּסּוּד עֲרוּ עֲרוּ . פִּימוּ דְבָרוּ בְּנֵאוֹת וּפְעֵרוּ : זֶת
אֵין לְפָנֶיךָ שִׁכְחָה . עֲבָרְתָם שְׁמָרָה נֶצַח מִלְשִׁכְחָה .
הֲלֵךְ לֹא יָדְעוּ עֲשׂוֹת נִכּוּחָה . סִפְרָם חֲתוּם
לְיוֹם תּוֹכְחָה : מַעַם חוֹק בְּדַת מוֹכַח . נִזְכָּר פִּי
לֹא תִשְׁכַּח : חֵן יוֹם בֵּא עִמָּם לְהַתְּנֹפֵח . מִכָּאן
צִוִּיתָ לְעַמֶּךָ לֹא תִשְׁכַּח :

וְקִשׁ לֵץ לְחֶבֶךְ צְבָאוֹת . הַחֲתוּמֵי כְרִית בְּצָבָא
וְאוֹת . וְהַיִּפְקֵד מִדָּה בְּמִדָּה לְתוֹצְאוֹת : חֵן דַּעַת
פִּי לַעַת הַמְצִיאוֹת . הוּא יִפְקֵד בְּשֵׁם יִי צְבָאוֹת :
וְמִלּוֹךְ יִי לְעוֹלָם אֵלֶּיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר תִּלְלוּיָהּ :
וְאַתָּה קְדוּשׁ יוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל גָּא :
אֵל גָּא בְּלִשׁוֹן אֲשֶׁר הוֹפְרֶת לְזוֹכְרֶיךָ זְכוּר . בּו

יוצר לפרשת זכור

בְּלִשׁוֹן הַזְּבוּרוֹת נָא אֵבֶה זְכוֹר . וְאִם הִמָּה כְּאָדָם
 עָבְרוּ בְרִית מְלוֹזָבוֹר . וְאֵתָה אֵל וְלֹא אִישׁ לָמָּה
 לֹא תִזְכָּר . בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִי יֵשׁ לָהּ לְזָכוֹר . אֲבָל
 תִּשְׁוֹם נִפְשֵׁי עַד זְכוֹר תִּזְכָּר . וּמָה כִּחֵי כִי אֵיחָל
 לְקַיֵּן זְכוֹר . וּמָה קָצִי כִי אֲמַרְיָהּ נִפְשֵׁי עַד לְשׁוֹתִזְכָּר .
 אִם לֹא לְמַעַנֵי תִזְכָּר . לְמַעַנֶּה וְלְמַעַן יְרוּשָׁלַיִם
 זְכוֹר . חֹזֵק כִּי לֹא תִשְׁכַּח עֲדוֹת זְכוֹר . וְאֹמֵר
 אִם אֲשַׁכַּח עֵתָה לָהּ זְכוֹר . וְתִפְקֹד וְתִזְכָּר .
 כָּאֵב צָר לְעִבוֹר . פִּיֵּהוּ לְסִכּוֹר . לְנֹעַ פֶּשְׁעוֹר .
 וְעוֹד בֶּל תִּמְכּוֹר . גְּקוֹבֵי בֶן כְּבוֹר : חֵן נְכוֹרֵי
 כְּלִתָּהּ זְכוֹר . וּפְאַרְהָ אִזְכּוֹר . וְאַרְצָהּ לְזָכוֹר .
 בְּפָרְשַׁת זְכוֹר :

חי וקיים נזרא ומרום וקדוש :

חסוס נכאשי סחלוזום אלעזר בידבי קלוד

אֵין קוֹצִין . בֶּן קוֹצִין . קְצוֹצֵי לְקָצִין . כְּדָבוֹר
 מְפּוֹצֵץ . רְצוֹצֵי לְרִצִין . לֵץ בְּבֹא לְרֹצֵץ . פֶּלֶץ
 וְנִתְלוֹצֵץ . כְּעֵין מְסַצֵּים לְחִצֵץ . כְּנִין עַל צִפּוֹר
 הַצִּין : עֵב בְּקַע מְרֹאֵשׁ . יְחִידִים כְּנִי גְרוֹשׁ .
 חֵל וְיִלְךְ נִיפְרוֹשׁ . וַיֵּשֶׁב עַל גְּבֵי הַרְוֹשׁ . זָמַן
 וְהוֹנֵקֵב לְרֹאֵשׁ . רֹאשֵׁית נְזִימַת לְרַע לְדְרוֹשׁ . הַיּוֹת
 לְכָר בּוֹגְדִים רֹאֵשׁ . וְצַפְעוֹ תְלוֹת בְּמִבְהַר כְּרוֹשׁ :

יצר לפרשת זכור

ת

רץ והקרה בדרך . עיפי טרחות דרך . ופן לא
 זו הדרך . תעו במדבר בשימון דרך . פנחש
 עלי דרך . שלח יד בחמוקי ירך . ועל כל ראש
 דרך . זגב כל עוברי דרך : יעף ועף והש .
 ומהור פתן רחש . ונודע כי הוהש . משורש
 נחש : רגש ולחש . ועת לדתו נחש . ובכשפיו
 הוכחש . ובהלש נהלש ולא חש : בכשפיו הללו .
 ובקכמיו חללו . יום העמיד וזללו . שמש הדמים
 וזללו . יגע ולא הונח לו . ולחרפות נחלו . עד
 פא השמש הזחילו . להמתות הוא וכל חילו :
 קט וישן חרק . ונאצות שרק . ומורה באפו הרק .
 וחרבו הברק . לפילה פרק ובלפי מעלה זרק .
 ולשם שמן תורק . בעזות ירוק ירק : יה אשכול
 הפזר . צו אל משול עזפר . ופרון משלי אפר .
 כתוב זאת ופרון בפפר . רשם בזה ספר . בתורה
 ובנביאים ובכתובים להקפר . להמתות מספר .
 ולא יכתב עם כל הכתוב להיים בפפר :

אל נא לעולם הערץ . ולעולם הקדש . ולעולמי עולמים
 תמלוק ותתנשא . האל בלך נורא מרם וקדוש . כי אתה הוא
 סגך מלכי המלכים . סלכותו נצח . נוראתיו שיהו . ספרי זון .
 פארתו צבאי . קדשיו רומקיהו . רון שיר ושבת תיקם
 תרעות תפארתו

- וּבָבֶן זָכוֹר אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה לְךָ עֲמֶלֶק :
 יִחַן יִשָּׁהּ וַיִּמַּח שְׁמוֹ וַיִּזְכְּרוּ . וַנִּמְחַח זָכוֹר מִלֵּהֲזָכְרוֹ .
 בְּזָכְרוֹן קָדוֹשׁ :
 יִיָּא יַעֲנֵן אֲשֶׁר לֹא זָכַר . וַנִּחְשֵׁב כַּנֶּבֶר . מִלֵּהֲזָכַר .
 בְּזָכְרוֹן קָדוֹשׁ :

מִזְמוֹת פִּי'ס אֲבֵי' בְנֵי'ד גְּדִי'ה וְכוּ' כַפְלֵי

זָכוֹר אִישׁ אֲשֶׁר הִגִּיעַ אֵב לְלֹא עֵתוֹ . בְּרָצוֹחַ
 וַנִּגְנוֹב וַנִּזְאָרְף בְּעֵתוֹ . נָרַע חֲמֵשׁ שָׁנִים מִמּוֹחִיתוֹ :
 זָכוֹר בַּזֹּהַר עַל גְּמִילוֹת חֶסֶד . גִּזְעַל אֶחָד עָשׂ לְזִקְנֵנוּ
 חֶסֶד . דְּוָמָה לַפֶּסַם מִרְעֵהוּ חֶסֶד : זָכוֹר נִלְהָה עֲרוֹת
 מִצִּוּוֹת שְׂדֵה . דָּם שָׁפַךְ בְּבוֹאוֹ מִן הַשְּׂדֵה . הַפֶּךְ
 לֵב אֵב שֹׁחַ בַּשְּׂדֵה : זָכוֹר דְּחַי בְּאֵזֶן הָעֶרְלָה .
 הַבִּזְזָה בְּכוֹרָה כְּבוֹס הַתְּרַעְלָה . וַפָּרַק כִּנְזוֹ עוֹל
 וַמִּשְׁקֵף לוֹ עֶרְלָה : זָכוֹר הַפְּכִכְךָ דְּרַךְ אִישׁ וָזָר .
 וְהִקְהָה מְאוֹר אֵב בְּעֵשֶׂן עֲבוֹדַת זָר . וְמִם כְּלָב
 הָיִיתָ לְאֵחַ לְאֶכְזָר : זָכוֹר וַנִּתְעוֹלָל לְרַבַּע בְּאִשָּׁה .
 זְדוּן לְבוֹ הַשִּׁיאוֹ בְּאִשָּׁה . חֲתָנִי גִבּוֹרִיו הָיִיתָ כְּלָב
 אִשָּׁה . זָכוֹר זָרַע מְרַעִים נִתְעַב וַנִּגְאַלַח . חֶלֶק
 לְהַשְׁחִית וְלוֹמַר הָאֵחַ . טְמֵנוּ גַאִים פֶּחַ לְחַבֵּל אֵחַ .
 זָכוֹר חֲנֹט כִּנְזוֹ עֲמֶלְקִי . טָס כְּפִילֵק לְאֶבֶד חֶלְקִי .
 יִרְוַע כְּבִירִים לְעִין פֶּל לְלוֹקְקִי : זָכוֹר טַפְשׁ

מצור לפרשת זכור

ת
 מהערימה . ירד וכתת עמי עד תרמה . כמו כן
 תיב להתרימה : זכור יושב נגב בלי עול בערד .
 פסות ולשון שנה היות מלה ערד . לשבות שבי
 מרד והרד : זכור כסיל שנה באולתו . לתערובת
 מדין בעלותו . מהר ירפשת ונלה נבלותו : זכור
 לקעקע בצתו משורש . מלעזוב לו ענף וגם
 שורש . נענש קלשי פי השאיר לו שורש : זכור
 מעשה אנג מעדנות . נשים כשבלה חרבו לענות .
 סורס שארו לשסוף יענות : זכור נגיד להמלא
 הספים . סר ממליכה סבין נסיכים . עולל הנותר
 עמד לשבים . זכור סבב זקלג ונגב . עמלק יושב
 בארץ הנגב . פגרו טוב רואי מנשא בבעגב :
 זכור עריץ בעמונים נהבא . פריץ פרימי עין נדי
 כהובא . צורבו איש באהיו בחרב להובכה : זכור
 פליטים אשר באף הסעיר . צבאי בלכתם אל
 הר שעיר . קנא לנקום עירות שעיר : זכור צנ
 בפרק להסגיר שרידי . קם בראש דרכים לסעוד
 את רחי . רחף וסר בידם פרוחי רפוחי : זכור
 קפיץ לשער השמים . רעש ושאג סי לי בשמים .
 שלט ויגדל עד לשמים : זכור רד אל הנף להסניף
 מסלבת . שמישי אשר עמשו מאפשת והולכת .

תִּמְחָה הַלְשׁוֹן לְרִפּוּתָהּ מִמְּלֹאכֶת : זְכוֹר שֶׁקָּל
 אֲלָפִים עֲשָׂרָה . שְׁתֵּילִים מֵאָה הֶחֱנִיט לְסִבְרָה .
 שֶׁעַר מֵהֶם עֲשָׂרָה לְשָׂרְרָה : זְכוֹר תִּבְעֵ לְהַפֵּר
 חֲמִשִּׁים . תְּמִימָה קָצַב לְכֹלֹת חֲמִשִּׁים . תִּכְלִית
 שִׁבְעִים נִתְּלָה עַל חֲמִשִּׁים :

וּבְבוֹן וְלֵךְ תִּעְלֶה קְדוּשָׁה בִּי אֶתָּה קְדוּשׁ יִשְׂרָאֵל
 וּמִוֹשִׁיעַ :

אֱלֹהִים אֵל דְּמִי לֵךְ . פְּקוּל מִים רַבִּים נִשְׁמַע
 קוֹלֵךְ . מִשְׁמִיעַ וּמְצַוֶּה לְעַמּוּךָ בְּקִנְיִן פִּעֲלֵךְ : זְכוֹר
 אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה לָּךְ . אֲשֶׁר קָרָךְ וַיַּחְשִׁיךָ . וַתִּחַח
 בְּהִנִּיחַ יְיָ אֱלֹהֶיךָ לָּךְ . תִּמְחָה זְכוֹר מִכָּל גְּבוּרָךְ .
 וְהֵם יֵשִׁיבוּ וַיֹּאמְרוּ לָּךְ . וּמִשְׁלֵךְ עוֹד יִתְנוּ לָּךְ .
 אֲנִי הִקַּם אֵת דְּבַר מְלוּלֵךְ . עַד שְׁאַתָּה מְצַנְנִי
 הַזְּכוֹר לָּךְ . אֶתָּה זְכוֹר אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה לָּךְ . זְכוֹר
 יְיָ אֵת יוֹם זְבוּלֵךְ . הַפְּתִיחַיִם וּנְאֻמִּים פֶּה מִה
 לָּךְ . הִשְׁוֹלְחִים וּמִזְרוֹת בְּנֶאֱפֵל לְחַלְלֵךְ . זְכוֹר כְּפֵא
 כְּבוֹד גְּדֻלָּךְ . אֲשֶׁר מְגִירוּ וּנְאֻצִּי לְמוּלֵךְ . וְשִׁלַּח
 בְּאֵשׁ הַיְכָלֵךְ . וַיִּשְׁימוּ כָּל גְּבוּלֵךְ : וְשִׁדְדוּ וַנִּתְקוּ
 יְרִיעוֹת אֶחָלֵךְ . אֲשֶׁר צִוִּיתָהּ לֹא יָבִאוּ בְּקֶהֱלֵךְ לָּךְ .
 אֲמִירוּ לְכוּ וּנְכַחֲדֵם מִגּוֹי בְּגִלְלֵךְ . וְלֹא יִזְכֹּר שֵׁם
 הַלּוּלֵךְ . עֲלִיךָ יַעֲזוּב מִיֵּךְ . יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר עָשָׂה

יצר לפרשת זכור

י

לנו עשו לך . אותנו במדבר נלחמו . ואותה
 בישוב נהלחמו . אותנו חוץ למחנה המו . ואותה
 בקרב המחנה נהמו . אותנו פליטי ענן וממו .
 ואותה בפורת ענן נממו . אותנו לחשולי עב
 דמו . ואותה עלות על במתי עב דממו . אותנו
 חוץ למחיצה קמו . ואותה לפני ולפנים קדמו .
 אותנו ברחוק מקום אשמו . ואותה בקרב מקומה
 שפמו . אותנו חוץ מישובתנו רמו . ואותה
 במכון שבתה דמו . אותנו אזה ברית משאר
 הרימו . ואותה עשרת אפירי ברית התרימו .
 אותנו בהנסת ידי עניו הרימו . ואותה תלות
 יד למולך הרימו . אותנו נתיעצו וסוד הערימו .
 ואותה פרוכי סודך לחרפות הגרימו : ואתה יי
 לעולם תושב . והוא נגדה במטה יושב . תפוש
 מדבר וכל הישוב . אני ואפסי עוד בלב מתחשב .
 אם לא עתה תקום ותקשיב . בשלש עשרה
 קימות נקמות לחשב . בפסד נפתח נפח לפקוד
 על היושב . ואם אין פגר תחשב . וכל המונה
 וסופר וחשב . קץ הפלאות להבין ולחשב .
 גשתה נבורתו מסחשב . ולא ימצא מענה
 לחשב . ויחשה דומיה מהקשב . ויבא מיה

כְּסִלּוֹ יֵיטֵב . וְזֹאת עַל לִבּוֹ יֵשֶׁב . וַיֹּאמֶר עַד
 לַשִּׁקּוֹף וַיֵּרָא וַיִּקְשֹׁב : וַיִּהְיֶה שִׁבְתִּי כְּעַד זֹמַם . כָּל
 הַיּוֹם מְדַמָּם . וְנַפְשִׁי נִבְהַלָה מְאֹד וּמִשְׁתּוֹמָם .
 וְאַתָּה יי' עַד מְתֵי רוֹאֵה וְדוֹמָם . זְכוֹר בַּיּוֹם
 מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם . כָּל עֹזְבֵי עֲלִיּוֹ מִשְׁתּוֹמָם .
 מְתֵי תִתְנַשֵּׂא וְתִתְרוֹמָם . וְנִכְרֵ אִמְרֵ פִיךָ קוֹמָם .
 בְּשֵׁלֶשׁ עֲתוֹת עֲמַלְק לְהַסֵּם . בְּשֵׁלֶשׁ מִיֵּהוּת וְכַרֵּם
 לְהַדָּמָם . בְּשֵׁלֶשֶׁת יָמֵי אִפְלָה נִתְּנָם לְהַעֲמָם .
 בְּשִׁבְעָה יָמֵי עֲבָרָה לְהַרְשִׁימָם . בְּעֶשְׂרֵה יָמֵי
 שִׂמְד לְהַאֲשִׁימָם : וְכִמּוֹ מַעֲשֵׂרָה דְבָרִים עֲבָבוּ
 עִם מַעֲנוֹת . וּמִשִּׁבְעַת מַצּוֹת הַמִּיִּשְׁנוֹת . בֵּן
 בְּעֶשְׂרֵה וְשִׁבְעַת יִשְׁכְּרוּ לַעֲנוֹת . וּבֵת קוֹל תִּצְאֵ
 מִמַּעֲנוֹת . וְתַפּוּצֵץ בְּכָל הַמַּחְנוֹת . וְגֵרוֹן דְּבָרִים
 לְהַגִּיד וְלַעֲנוֹת . אֵל תִּזְכְּרוּ רֵאשׁוֹנוֹת . בְּיַד נָא
 יִשׁוּעוֹת אֲחֵרוֹנוֹת . וְהִזְכִּירוּ אֶזְרֵ רִנָּנוֹת . עֲמַלְק
 אֲשֶׁר בָּא וְעֵזֶת מַחְנוֹת . וְהִכָּר אֶתְכֶם בְּפָנֵי בְנוֹת .
 וַיִּצְאֵ לוֹ שֵׁם בְּכָל הַמַּדִּינּוֹת . רְאוּ עֲתָה לְתַנּוֹת .
 אֵיךְ נִסְתָּה בְּחֵתֶף בְּכָל פְּנּוֹת . וְצָבָא הַמָּרוֹם
 אֲשֶׁר בְּמַעֲנוֹת . אֲשֶׁר הוֹסִיף עֲלֵיהֶם בְּמִשְׁעָנוֹת .
 יִסְכַּד עֲלֵיהֶם אֶת הָעֲנוֹת . לְרוֹב יָמִים לְהַסְנוֹת .
 לְחִשׁוֹב עֲלֵיהֶם חֲשִׁבוֹנוֹת . לְהַפִּילֵם לְתוֹשָׁף

נְדָאוֹנוֹת : וְהַמּוֹן לְאֵמִים וְכָל הַלְשׁוֹנוֹת . עַל
 עֲזוֹר וְעֲזוֹר יִשְׂאוּ קִינוֹת . וְכִשְׁלַע עֲזוֹר וְנִפְלַע עֲזוֹר
 מְקוֹנְנוֹת : וַיִּדַע כָּדָּר פֶּעֶל כִּי לֹא שָׁכַחַת . וַיִּבִּין
 כָּל יִצִּיר כִּי שָׁמַם שָׁכַחַת . וְשַׁעִיר וְשָׁרִיו אִו
 וּפְחַת . וְעַמְלָק וְטַפְסָרְיוֹ הַנְּבַחַת . וְאַתֶּם בְּמִי־שָׁפַט
 בְּתַנְפַּחַת . וַיִּזְכְּרוּ עִם אֲשֶׁר זָכַרְתֶּם . כִּי לְמַזְכָּה
 אוֹתֶם זָכַרְתֶּם . וּבְזָכְרוֹן מִזֶּכֶר אֲתֶם נִזְכַּרְתֶּם :
 חַיִּים וְהַמְזֻכָּרִים אֶת יי . יֹאמְרוּ תְּמִיד יִגְדֹל יי .
 יֹאמְרוּ גְּאוּלֵּי יי . כֵּן יֹאכְרוּ כָּל אִיבִיָּה יי
 וְהַעוֹמְדִים בְּבֵית יי . וְהַבּוֹטְחִים בְּיי . וְהַשְׁתַּוִּילִים
 בְּבֵית יי . יַחֲזוּ בְּנַעַם יי . וַיִּגִּידוּ כִּי אֵין קְדוֹשׁ
 בְּיי . כִּי אֵל הַחַיִּים יי . אֲשֶׁרֵי כָּל יִרְאֵי יי . מִזֶּכֶר
 לְהַזְדוֹת לַיי . מִזֶּכֶר לְחַסוֹת בְּיי . כִּנְנוּ צְדִיקִים בְּיי .
 קוֹל אוֹמְרִים הוֹדוּ אֶת יי . כִּי הֵם זָרַע בְּרַךְ יי .
 וְהַיּוֹם עָשָׂה יי . כִּי אֵל גְּדוֹל יי . קְרוּךְ הַבָּא
 בְּשֵׁם יי . שׁוֹשׁ אֲשִׁישׁ בְּיי : עַיִן וְאֵם כָּל הַמּוֹעֲדִים
 וְהַיּוֹם בְּטָלִים . יְבִי הַבּוֹרִים לֹא נִבְטָלִים . וְזָכַרְתֶּם לֹא
 יְסוּף מִבְּטָלִים . וַיִּזְכְּרוּ לְעַד גְּאוּלִּים . לְשִׁשׁוֹן
 יְלַשְׁמַחַת גְּוִילִים . מִפְּעֻלוֹת אֱלֹהִים מְגִלִים . וְעוֹז
 מְדָאוֹתָיו מְגִילִים . וְשָׂרִים כְּחוֹלְלִים . בְּעִשְׂרָה
 שְׁנֵי עֲשׂוֹר מְסַלְקִים . בְּבִנְרוֹת וּבְנִבְלִים

בַּעֲשֶׂרֶת מִיְּנֵי הַלֵּל מְהֻלָּלִים. בַּעֲשֶׂרֶת מִיְּנֵי שְׂמֻחָה
 צוֹהֲלִים. וְשֵׁרְפֵי הַקֶּדֶשׁ הַמְּעֻלִּים. כֶּתֶל מִיּוֹד לָרֹב
 יִהְיוּ לָמוֹ שׂוֹאֲאִים. מִה פֶּעַל אֵל אֱלִים. כִּי אֵלֶּה
 יִהְיוּ מִבְּפָנִים. וְאֵלֶּה מִלְּפָנֵיהֶם מִפְּנִים. וְאֵלֶּה
 חוֹצֵה לָמוֹ פּוֹנִים. וְאֵלֶּה לְפָנֵי וְלְפָנִים. בְּצֵל שְׂדֵי
 מִתְּלוֹנְנִים. וּבַחֲמֻשָּׁה קוֹלוֹת הַצְּפוֹנִים. קוֹל רִנָּה
 וְיִשׁוּעָה מִצְּפִינִים. בְּאַהֲלֵי צְדִיקִים צְפוֹנִים.
 הַהוֹנִים בְּיִקְרַת מִגְּנִינִים. וְקִדְמוֹ שָׂרִים אַחֵר
 גּוֹנִים. לְדַעַת אִידָהּ הֵם מְגֻנָּנִים. בְּגִבְאוֹת אֲפִיקֵי
 מְגֻנָּנִים. בְּצֵלִם הַיּוֹת גְּנוּנִים. וּבְאַבְרָתֶם
 מִתְּגוֹנְנִים. וְעַל חוֹמוֹתֶם מִתְּמַנְנִים. לְשׁוֹעֲרִים
 וְלְשׁוֹמְרִים מְמַנְנִים. כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה מְזֻמְנִים.
 לְהַזְכִּיר קִדְשֵׁת נוֹצֵר אֲמוֹנִים. לְהַעֲרִיץ זְכוּרָת
 גּוֹי שׁוֹמֵר אֲמוֹנִים. וּבְשֵׁם יִשְׂרָאֵל מִתְּכַנְנִים.
 וּבְשֵׁלּוֹשׁ קִדְשָׁה לְקִדּוֹשׁ מִתְּכַוְנִים. שְׂתִים בְּרֵאשׁ
 בְּנִים מִשְׁכִּינִים. וְאַחַת בְּרֵאשׁ מִלְּכָם מִתְּקִינִים.
 וּבְשֵׁלְשֶׁתֶם הֵם גְּכוֹנִים. כְּפֵא שְׁלָם וְשֵׁם שְׁלָם
 מְכִינִים. וּבְשֵׁלּוֹשׁ קִדְשָׁה עֲנוֹת כְּאֵז מְכִינִים.
 קְרוֹא זֶה אֵל זֶה מְכוֹנִים. וּבְכַנּוּי שֵׁם קִדּוֹשׁ
 קוֹרְאִים וּמְכַנְנִים: כְּתוּב וְחַי

קרובין לפורים

מד

סמך חזק סמפלה ברוך אתה כל ומושיע ומגן

צ"ס א"ב מחיבת . ורקדים לבלותמה הסכיק ויאחב המלך וגו' ונדלם
סמ"י סמ"ז ס המוס אלעזר בירכי קליר חזק וסקדים לאומוסמו סספוק
ומרדכי יצא וגו' :

ויאחב . אמן יתומת קטן . אמנה שבועים
 והמש בעדה להגן . אז כחו יודע נגן .
 אריה בן זאב לישע הוגן . אין להנפיר אותו
 סגנו . ומרדכי . אמן באלף סגנו : ברוך
 אתה יי קטן אברהם : אתה נביר על להחיות סתים
 סמ"ד . בבס יה הק לזרע פה יהיה . פקמים
 כל נשם לא תתיה . בן בכורת הל דבר אהיה .
 בקוץ אשר נכמר ויחיה . בכן צפעו צין לצדים
 שיהיה . יצא . למרוז מור בגשמים סתיה :
 ברוך אתה יי סתיה סמתים : נקדש על וקדוש אתה
 את אסתר . גל סמסתיר לגואל . גוי בגואש
 מלהגואל . גוזר אם אין לאיש גואל . גלף
 מ'שפה סבנית הגואל . גש פאח לצרה לצחצח
 הגואל . מלפני . עיר וקדיש להקדיש אאל :
 ברוך אתה יי האל הקדוש : אתה חזק על סתיה וסכל
 ספל . דורו בן להתבונן . דעת מאינה סמא
 צג צר שונן . דברת צב סוכר אונן . דלתי
 ציר בגסה ספק והמו . דגלים דשלוש סען ולחט .

קרובין לפורים

הַמִּלֵּךְ . וְעַקֵּם בֶּן דָּעָה הוֹנֵן : כְּרוּךְ אַתָּה יי
 הוֹנֵן הַדָּעַת : הַשִּׁיבֵנו עַל שְׁלֹמֹה לַפְּנִיךְ

הַנָּשִׁים . הַהֲגוֹנוֹת לְכֶם יִשְׁיָבָה . הוֹכְעֵרוּ
 יִסְעָרָה בָּם נִשְׁבָּה . הַדָּפָה זֹאת כָּנַע לָהּ תוֹר
 וּמַחֲשָׁבָה . הַלָּלָה לְכֹל רוֹאֶיהָ וְעוֹר לוֹ שׁוּה ,
 הַדָּר יִמִּינִי לְשׁוֹכֵב שׁוֹכְבָה . בְּלִבוֹשׁ . רְצוֹת
 רוֹצֵה בְּתִשׁוּבָה : כְּרוּךְ אַתָּה יי הַרוֹצֵה בְּתִשׁוּבָה :
 סֵלַח לָנוּ עַל וּסְלַח אֶתָּה

וְהַשָּׂא . וְתִבֵּא בְּאֵלֶיךָ . וְלֹא יִדְעָה כִּי זֹאת
 עָשִׂיתָ יַד אֱלֹהֶיךָ . וַיִּכְעַר חֲנָף בְּכֹל גְּבוּל
 לְשִׁלּוֹחַ . וּבְהִגִּיעַ תוֹר בְּנֵינָן לְצִלּוֹחַ . וּבֵת אֲבוֹתֵינוּ
 לְבִשָּׁה צִלּוֹחַ . מַלְכוּת . בָּהּ רַבָּה מְרֻבָּה לְסִלּוֹחַ :
 כְּרוּךְ אַתָּה יי חֲנוּן הַמְרַבָּה לְסִלּוֹחַ :
 רַחֵם נָא בְּעַנְיֵנוּ עַל גּוֹאֵל חֲזַק אֶתָּה

חַן . וּבְיָדָה מְהֻרָּי אֵל . וְכוֹתֵה עִמָּעַם בְּיַד
 בֶּן אֲבִיֶיךָ . זֹאת בְּבוֹאֵה הַלּוֹם נִשְׁאַה עֵינֶיךָ לְאֵל .
 וְכִבְּהָ נָא לִי צְדָקַת הַרְבֵּי אֵל . זֶה הַכִּינָה לְאוֹת
 לְתַקוּן אֲרִיֶיךָ . תִּכְלֵת . יָדָה עֲשׂוֹת לְגִאוּלֵי אֵל :
 כְּרוּךְ אַתָּה יי גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל : רַפְּאֵנוּ יי עַל וְחַמְנוּ אֶתָּה
 וְחֶסֶד . חֶסֶדָה הַסִּיד הַמְחַלְלֵי . חוֹר וְכַרְפָּס
 יִבְתֵּם וְחֵלִי . הַיְלֵת רוּיךְ רֹאֵשׁ פְּתֵי מִנְחֵלִי .

קְרוּבֵי לְפוּרִים

ח
קִרְוֹן בּוֹ לְשִׁלַּח עוֹד מְלֹאכְלֵי . חֵלֶת בְּנֵי אֱלֹהִים
יְיָ חִילִי . נְהַד . רַב חֲתָלֵי רוּפֵא חוֹלֵי : בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ רוּפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

כך עלינו עד כשנים הסובות

לְפָנָיו . קָבַע הוֹד אֲבָרָךְ . טָבוֹעַ הָיָה וּמִזְכֵּן
לְהֶאֱרֹךְ . טָמְנָה וּמְתָרָה מִפְּרוּעַ יָרֵךְ . טָמֵא
כְּהוֹנֵרֵל וּפְנֵה לְהֶבְרֵךְ . טוֹב פֶּיץ לֵה קוֹמֵי אוֹרֵי
כִּי בָא אוֹרְךָ . וְעַמְּרָת . בְּשִׁנַּת טוֹבְתָךְ בְּגִשְׁמֵם
אֲבָרָךְ : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרֵךְ הַשָּׁמַיִם :

זמן בשישי עד כנסת הארץ

סָבַל . יוֹדְעֵי נֹת שְׁפָתַי מְרַבֵּץ . יָקָר יְמִינֵי
בְּנֵת יָמִין רוּבֵץ . יוֹפֵי עָדֵי עֲדָיִים מְשַׁבֵּץ .
יֵצֵא מְלָבִישׁ עַל יַד קוֹבֵץ . יִרְשׁ סִתָּן שְׁאֵלוֹת
יַעֲבֹץ . נֶהֱב . יִמֵּן לְאֶסּוּף גְּדָחִים מְקַבֵּץ : בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ מְקַבֵּץ גְּדָחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

השיבה שופטינו עד יצדקנו במשפט

הַתְּבוּלוֹת . בְּהֶקְבֵץ שְׁנֵית בְּמֵאָהֶב . פְּטִדָה
בַּת מְלֶךְ הַשְּׁלִיכָה יֶהֱב . כִּי צְדִיק יְיָ צְדָקוֹת
אֶהֱב . כְּמֵס הוֹב רִשְׁפֵי לֶהֱב . מְלֵהִיב לֶהֱב .
כְּרָה שׁוֹחָה לְעַד לְהוֹמֹ לְהֶבְתֵּב . גְּדוּלָה . קַפֵּץ
כְּדִין מְשַׁבֵּט אֶהֱב : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְלֶךְ אוֹהֵב

צדקה ומשפט : ולמלשנים עד בסודרה בימינו

וישם . לילה ותנומה המגיע . לילה אשר
 הגין ויבב הגיע . לדורות אותו הגגיע . להיות
 לפלאו צנוע . לפד גד יהיר ובאשמורו הגגיע .
 ותכריף . יחוטיו ששה ודים מגגיע : פרוך אתה יי
 שכר איבים ומגגיע ודים : על הצדיקים עד כי כך נסחנו
 פתר . מלוכה מאז תהי מובטח . מאליו תיה
 להנתן לבת הובטח . מלכות בשרוה מראם
 הוטח . ממובת ויו הוד מבטח . מראש עד יקב
 לפה בטח . בויג . להאמירה בבעוז ומבטח :
 פרוך אתה יי משען ומבטח לצדיקים :

ולירושלם עד לתוכה תכנ

מלכות . גהפיה פחזו רביד . נבל נתון על
 ידי מיד מעביד . נשאו מעל כל וטרחו
 הכביד . גינוו פתרוו להאביד . גשואי בתם
 וגד טוב הזביד . וארנמן . ימנם לכונן עיר
 יחד : פרוך אתה יי בונה ירושלים . את צמח

טמט קלנו עד ישראל ברחמי

בראשה . סים זר אשר הופלא . סנת שושן
 עלות משפלה . שיתת רדומים עלות ממכפלה .
 שועיר ואת שרידיו לשחת הפילה . סגורי כלא

קחבץ לפורים

הפן מאפלה. והעיר. הון כפלה לשומע תפלה:
ברוך אתה יי שומע תפלה: רצה מן לציון ברחמי
וימליכה. עוזר לאום מוראה. עצורה היתה
לגן סעת נבראה. עמיתה הפניע בעדה
קריאה. עד עת בא דברו אשר ראה. ענותם
לחונים שדי הראה. שושן. חוחים לעברו
בראה: ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

סודים מן ועורתנו סוף

תחת. פלפול יגיע לקח טוב. פעלת צדיק
פעלם לטוב. פאר אמר אשר הוא טוב. פור
הפך למשמה ויום טוב. פדות בן תחיש להקר
הטוב. צהלה. ונסרה להודות לאל טוב:
ברוך אתה יי הטוב שמך ויהי נאה להודות:
אלהינו ואלהי אבותינו. שים שלום מן ובכל שעה בשלוםך
נשתי. צואנה למערכות. קצינות בהכתרה
מקלכות. רגלי אילת במות דורכות. שבעים
ימי צר עלות לה ארוכות. תקפה עם הוד
לעיניה ברכות. ושמחה. קול גשמע מחרפות.
ודובר שלום סמיעון הברכות: ברוך אתה יי
המברך את עמו ישראל בשלום: חק

מספגלין עד וברא את הכל ולא יכ מספגלין כלי :

אור עולם באוצר חיים . אורות מאפל אמר ביה :

אזם אשר בה דבוקה . הפצת ורצית לצדקה .

להנחילה מדבש מתוקה . באור ארכה ועמוקה .

בהם באהב להשקה . פרביד לצואר להפקה .

גם היא במאד מהזקה . בתוקף ובתנאי נחקקה .

מעטו בלי לסלקה : אשרי מי זאת . פהתחזקם

בתורה זאת . בפתחי מזוזות . קדוש : דרש

צעד נוטרה . וגם להביא פרה . בעדם עבור

בפרה . הלא פחטאו בכן פרה . חרת עליהם

וגרה . והגם באמירה סוררה . וזה המקבל

עתירה . חשף מהם עברה . וכל צוקה וצרה :

זכרון פרה אדמה . בפני יונה תסה . לעד בלי

לעלמה . הסד דת תמימה . יעטו בה להתרוממה .

לפני יוצר נשמה . טועמיה בטוב געימה . בלי

היות לשמה . פהושיבך הארץ הנשמה :

זאת חקת התורה . ערוכה בכל ושמורה .

בה להקדיש לנורא . קדוש :

יקרה ותרבה תמימה . מכל ביום שלמה .

ובגיות ובטהרה מסימה . כתב חקוק רשומה .

לשמח נפש ענומה . למעלה לזקוף ולרוממה .
 לטהר חטא ואשמה . ולמתול עון ועומה . עוד
 בלי להאשימה . מטהרת גוי אחד . לרצות שם
 המיוחד : אשר בכל פה מתנחד . נפשם תוהשך
 מנחד . והקיונם בל יתפחד . בהתפללם בלב
 אחד . שונאיהם יודשו באחד . בפחת נפח
 נחד . בעבדם לזור שכם אחד : על יד כהן
 גתנתה . לכבודו מתנתה . דקדק בכל פנתה .
 פעלתה והקרבתה . הוא יקריב אותה . והוא
 יוציא אותה . צופים הכל בטובתה . ומתנים
 את ברבתה . כל קהל בעיתתה : קדושה ולא
 פסולה . בלא מום ועולה . בקרבן כליל ועולה .
 רם אותה עלה . בחפין ולא בגעילה . קהל ביה
 להועילה . שומריה ינצרו מחלחלה . מפל נגע
 ומחלה . בשוררם שיר ותהלה : תפן בכלם
 ברוזים . אשר שמך מזבירים . וזרק עלימו מים
 טהורים . קדוש : הכל יודך וכי

אופן כבודו יתרום ויתקדר . והוא בערבובת
 דר . עטוי הוד והדר . והכל יגדלוהו בתמיד
 וכתדר : והחזת וכי

וַיֹּסֵף עִים אִיב
 וַיֵּלֶת אֲשֶׁרֵי כָּל חוֹבֵי בָּךְ . בָּאֵהֶב יֵאָהֱבֶךָ . גִּזְי
 אֲשֶׁר אֶהְבֶּךָ . וּבִבְקִתֶם-בָּךְ . הֲלֹא אַתָּה תִּרְיֵב
 רֵיבֶךָ . וְתִיַסֵּד אֶת נַגְדְךָ . וְכוֹזֵר בְּנֶגְדְךָ וְאֶהוּבֶךָ .
 חֲתוּמֵי עַל לְבָבְךָ : מִתְהַרֵם מִכָּל טְמֵאוֹתֶם . יָה
 בְּפִר נֹא אֲשַׁמְתֶם . פּוֹשֵׁר תִּהְיֶה אַחֲרֵיתֶם . לְעַד
 יִתְקַנֵּם שְׁמוֹתֶם . מִהֵר עֲתָה תִשׁוּעַתֶם . גֹּאזֵר
 פִּי אַתָּה תִקְנֹתֶם . שְׁמֹחֶם בְּשׁוֹבְעֵי שְׁמֹחֶתֶם .
 עֲזָה תִזָּאֵר אוֹתֶם : בְּגִיָּה אוֹתֶם לְצַדִּיקִים . צְמִחֵי
 צְמִח לְהַבְּיָקֶם . קְדוֹשׁ מִכָּל עֲוֹן גִּבֻּם . רֵם בְּטוֹב
 חֲזִיקִים . שְׁמֵרִם וּבְצִלְךָ דְּבִיקִים . שְׂפָנִים וּכְאֲזוֹר
 תִּדְבִיקִים . תֵּאמֵר בְּדַתְךָ לְהַמְתִּיקִים . בְּקִרְיַעַת
 יָם סוּף וּבְמַכַּת בְּכוֹרִים שׁוֹנְאֵיךָ לְהַבְּקִיקִים :
 צוֹרֵת , שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה וְכוּ

כִּי יוֹזֵר הַסֵּלֶה הַדִּי יִמְשִׁיעַ וּבִצֵּן וְהַיִּסֵּךְ מִמִּינֵי כֹחַ :
 חֲסוֹד הַכְּמִים וְנִבְוִנִים . וּמִלְמַד דְּעַת מְכִינִים .
 אֶפְתָּחָה פִּי בְּשִׁיר וְרִנָּנִים . לְהַזְדוֹת וְלְהַלֵּל בְּנֵי
 שׁוֹבֵן מְעוֹנִים :

וַיֹּסֵף עִים אִיב
 אֲצוּלֵת אֲמֵן בְּצִרוּף זְקוּקָה . בְּנִבְכִיָּה זֹאת
 בְּלֹט פְּקוּקָה . גְּלוּמָה עֲלוּמָה וְנִקְוָה . דְּבוּרָה
 עַל אוֹפֵן חֲקוּקָה . הַמְסַקְלָה וְהַמְעוּקָה . וְדִשׁוּנָה

דִּצְר לַפְרֶשֶׁת פֶּרֶה כ

דִּשְׁוֹן לְמִשְׁמַד חֶקֶה . זֶר יִשְׁבְּעֵתִים מִזֻּקָקָה . חֹזֵק
טְהוֹר מִסְּמָא מְחֻזָּקָה . מְבוּעָה בְּלֹא רְחֻזָּקָה .
וְהִיא רְחֻזָּקָה . יְחֻסָּה אֲשׁוּרָה וְדִחֻזָּקָה : חִזּוּ כְתָמַת
חֲמוּקָה בָּהּ מְחֻזָּקָה . לְטַחְתְּרַת חֲשׁוּקָה . גְּחֻזָּקָה
זֹאת חֶקֶה .

מְקוּסָּה יְגֻלָּה . מְעַמְקִיָּה יְדֻלָּה : חִזּוּ לַעֲת
יְגֻלָּה . גְּנוּנִיּוֹ יַעֲלָה : בְּרוּךְ אַתָּה יי מִגֵּן אַבְרָהָם :
אַתָּה נִסְרַר מִן לַחֲסוּת מַתִּים

מִסְרָה חֶקֶה גִזֹר . מִגְבָּנוֹן אִמְרָה גִגֹר . גְּאָמֹן
לְאַזְנָה גְתֹאזֹר . גִּצָּה עֲדִי בֶן בְּנֻרָה גִזֹר . סְלוּף
צְפוּנִיָּה חֲלִין אֹזֹר . סָקֵר בְּאִבִּיָּה וְנִחְשֵׁב לְמוֹזֹר .
עֲבֹד בָּהּ חֹזֵק לְעַם מְפֹזֹר . עֲבוּר מְלַפְתֵּל עֲקָשׁ
כְּמִין וָזֶר . פֶּאֶר בְּקוֹרִיָּה בְּאֵגֵד מִשְׁזֹר . פְּעֻלְתָּהּ
כְּסִנֵּן בְּעֲדֵי מִשְׁזֹר : חִזּוּ צְפוּנָה לְטַחְתְּרַת עִם אֵל
עֹזֵר . צִוָּה צֹרֵר לְצִיר צֹרֵר צְרוּרָה לְאַלְעָזֵר :

עוֹלָם וּמְלֹאוֹ שֶׁלֵךְ . חֲפֻצָּת לְהַצְדִּיק קְהֵלֵךְ :
חִזּוּ עַל כֵּן אוֹחִיל לֵךְ . לְהַגִּישִׁים מַחִי אֲמוּמִי פְעֻלְךָ :
גְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים :

כְּפֹאֵן חֹזֵק אֶלְפַת הַיָּקָר . לוּטָה בְּאֹזֵר יָקָר
חֲשׁוּף לְעַם סִיָּקָר . לְעַמּוּד עַל עֵקֶר : רְעֻבִים
לְפַעֲנֵם דְּתִיָּה . פְּעֻנָּת טְרוּתִיָּה . צְמֵאִים גְּמֹות

חַדוּתֶיהָ . גְּלָה לָהֶם עֲדוּתֶיהָ : שְׁמִיךְ דְּגָלִים טָהַר .
 מְצַרְףּ וּמְטַהַר . הֶרֶב לְכַבֵּסָם תִּמְהַר . מְעוּוֹיִם
 אוֹתָם לְטַהַר : תִּקְרָא כִּהֵן . בְּחַטָּאָךְ בְּאִזּוֹב
 מְתַבְּהֵן : יִיו מְהוֹרִים זְרוּק בְּסִכְהֵן . תְּמוּרָה בְּסִ
 סִפְחָה אֶלְעֶזֶר הַבְּהֵן :

יִמְלֶךְ יי לְעֵלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ :
 וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא :
 אֲמַרְתִּי אֲחַפְּמָה וְהִיא רְחוּקָה . שָׁח אִיתִי אֵל
 עָדִי זֹאת חֲקָה . בְּלֹא נִפְלְאוֹת הִיא וְלֹא רְחוּקָה .
 זֹאת פְּלִיאָה הִיא וּמִרְחֻקָה . מִלְּפָנֶיהָ מִשְׁפָּט
 וְחֲקָה . וּמֵאַחֲרֶיהָ תּוֹרָה וְחֲקָה . בְּהַרְוֹת חֲקוּקָה .
 וּבְלִוּוֹת לֵב מְחַקָה . מְדוּק תְּלִוּלָה וּמִשְׁאוּל עֲמוּקָה .
 סְדְרֵי אֲרֻקָּא . מְסַלְתָּה חֲמוּקָה : בְּבֵן אֵין לְעִמּוּד
 בְּסוּדָה . וְאֵין לְהַגִּיעַ יְסוּדָה . וְאֵין לְחַקוֹר חֲקָה .
 וְאֵין לְהַסְלִישׁ חֲדָקָה . וְאֵין לִידַע עֲרֻפָּה . וְאֵין
 לְהַבִּין זְרָפָה . אֲלֹהִים הַבִּין זְרָפָה :
 כִּי וְקָיָם נִזְרָא וּמְרוֹם וְקְדוּשׁ :

חסד נלאש הכרוסם אלעזר בירבי קליר

אֲצוּרָה וּמְפֹרְשָׁה . עֲצוּרָה וְלֹא מְפֹרְשָׁה .
 זֹאת חֲפֵת הַפְּרֻשָּׁה . בְּכָל שָׁנָה מְתַפְּרָשָׁה :

יוצר לפרשת פרה כא

לבערי אסופות. חידותיה השופות. וכל צרורות
 פסופות. דקדוקיה ספות: ערוכה ישמורה.
 קצובה וגמורה. דרושה ונמורה. בקלה ונמורה:
 זינה לעניו. בפנימי מעוניו. והגיה עניו.
 בפויץ מעניו: רעד פה כפית טעם תחלת
 משנתה. פרה בת שתים עולה בת שנתה:
 בצר ציר תחזן בקשב שמועתה. נא מני יפרה
 מורה הלכה לשעתה. ידעו בה הליכות ושגון
 הלכות. אלה הנערכות. ואלה המתהלכות.
 ראיתה איך לחזות. דמה איך להזות. באורה
 מלה בזות. לחזות למי זאת: בדבור אמור אל
 הכהנים שנה עוז פניו. שב ויערוך זאת לפניו
 והאיר עניו. יען פנאמר לו ולקחו לטמא.
 פלצות בעתתו ושח מי יתן טהור מטמא:
 קושט אמרי פרה. כל טהור מטמא. ואיך
 היא תעביר ריח הטמאה: לו הגיד אל חקח
 חקתי. ומה תינע לינדע. עמוקה טעואול מה
 תדע: יבא אפר פרה. להלבין טנוף בן פרה.
 היות בפרה. לסוררה כפרה: חז רפז בויקחו
 אליך פרה. היות פרתו מותקדת. שקל הפרות
 גלות. ושלקה לעד עומדת:

אֵל נָא לְעוֹלָם תִּעְרָץ . וְלְעוֹלָם תִּקְדֹּשׁ . וְלְעוֹלָם עוֹלָמִים
 תִּמְלֹךְ וְתִתְנַשֵּׂא . הָאֵל מֶלֶךְ נִרְאָה בְרוֹם וְקְדוֹשׁ . בֵּי אֶתְּךָ
 יִרְאֵה מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים . מַלְכֵי הַנְּצִחַ . נִרְאֵהוּ יְיָ . כִּפְרוּ
 לָזוֹ . פִּאֲרוֹדוֹ עֲבָדָיו . בְּדַשְׁוֹתוֹ הַמְּסוּרָה . רִוַן שִׁיר וְשִׁבְחָה . תִּזְכְּרָה
 תְּחִלּוֹת תִּפְאָרְתּוֹ :

לְמַהֲרָה טְמֵאִים . לְטִמְאָה מְהוֹרִים . בְּאִיֶּסֶר קְדוֹשׁ :

^{מִיֶּסֶד עִים א"ב}
 אֲמַרְתָּה כְּנוֹנָה וְצְרוּפָה . בְּדוּלָה בְּדָתָה מְעֻרּוּפָה :
 בְּדָלָה כְּרַעַנָן לְתֵרוּפָה : דְּרוּשָׁה בְּזִקּוּק שְׁבָעָה
 מִשְׁבָּעָה . הַזְיוֹת מְבִילוֹת וְכַפּוּסִים שְׁבָעָה .
 וּפְרוֹת וְכֹהֲנִים מְהוֹרִים וְטְמֵאִים שְׁבָעָה : זְקֵנֵי
 גְזוּת תְּמִימִים מְמוּם . חֲבוּאֵיהֶם יִבְקְרוּ לְבַל הִיֹּת
 בָּהֶם מוּם . מְהוֹרָה תִּהְיֶה לְאֲדָמוֹת כְּמָמוּם .
 יַעֲשֶׂה מֵהוֹן כִּהֵן כְּכֹשׁ פָּרָה . כְּפָה מוֹל אֲטָם
 כְּהוֹד תִּפְאָרָה . לְהוֹצִיא בָּהּ תְּמִימָה חֲטָא תִּפְּהָ
 מִפִּירָה : מִסְעֲדָיו אֵתוֹ יִצְאוּ לְהַר הַמְּשֻׁחָה . נַחֵץ
 מְבוֹל שְׁנִית עֲבוּר פּוֹרָה שׁוֹחָה . סִדֵּר מְעַרְכָת
 וְלֹא שָׁחָה : עֹמֵד מִקְדָּם וּפְנָיו לְמַעְרָב . פָּרָה
 שְׁחַט וְדָם לֹא עָרַב . צֵת בָּהּ הַרְיוֹת וּמִזְקָדָה
 חֶרֶב : קָם מוֹל שְׁעַר אִיתוֹן וְדָם שְׁבַע יוֹה . רַעַנָן
 אֲרִזוֹ וְאוֹזֹב וְשְׁנֵי יַחֲוֹה . שְׁמַע לְכָל עֵץ אֲרִזוֹ נָה
 וְאוֹזֹב זֶה : תִּרְגְּלָה וְתִלְקָה לְשִׁלְשָׁה חֲלָקִים . בָּל

מִשְׁמֵרוֹת מִנְּחָה מִחֻלְקִים. תְּכוּנָה לְמִשְׁמֵרוֹת עַד
 גְּקוּקִים יָקִים : לִישׁוּב יִבְר
 וּבְבִן גֵּד תַּעֲלֶה תַּעֲלֶה כִּי אַתָּה קְדוֹשׁ
 יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ :

אֵין לִישׁוּבָם עֹצֵם גַּפְּלֵאֲתִיךָ . אֵין לְהַגִּיד חֶקֶר
 דְּתוֹתִיךָ . אֵין לְהַבִּין תּוֹקֶף כִּפְּעֵלוֹתִיךָ . אֵין
 לְפַעֲנֵם עֹמֵק פְּלֵאֲתִיךָ . אֵין לְעַמּוֹד עַל סִפּוֹן
 מִדּוֹתִיךָ . אֵין לְחַקֹּר סוֹד חֵידוֹתִיךָ . וְאֵין
 לְהַשְׁמִיעַ כָּל תְּהֵלוֹתִיךָ . אֵין לְגַלּוֹת סוֹד עֲדוֹתִיךָ :
 הַמְּפֹרָשׁוֹת סְתוּמוֹת . הַגְּלוּיֹת עֲלוּמוֹת .
 הַמְּבוֹאֲרוֹת סְתוּמוֹת . הַמְּשֻׁנְנוֹת עֲצוּמוֹת .
 הַחֻקּוֹת רִצְמוֹת : הַחֻסְרוֹת מִיִּתְרוֹת . הָאֲסוּרוֹת
 סְתוּרוֹת . הַשְּׁחֹרוֹת צְחֹרוֹת . הַחֲשׂוּפּוֹת אֲטוּרוֹת .
 הַפְּרוּטוֹת אֲצוּרוֹת . הַפְּלוּלוֹת עֲצוּרוֹת . הַקְּלוֹת
 הַמְּעוּרוֹת . מוֹצִיא מְזוּלוֹת יָקָרוֹת . מְתִיר מְאֻסְרוֹת
 מְתִירוֹת . נוֹתֵן מְטַמְּאוֹת טְהוּרוֹת : מִן הַחֵלֶב שׁוֹמֵן
 הַלֵּב . מִן הַדָּם טְהוֹל וְכַבֵּד הַדָּם . וּמִכֶּשֶׁר בְּחֵלֶב בְּחַל
 הַחֵלֶב . מִכֶּלְאֵי בְּגָדִים תְּבַלֵּת בְּסָדִין . מֵאִשֶׁת
 אֶה יְבוּם הָאֵה . מֵאִשֶׁת אִישׁ יִפֹּת תּוֹאֵר לְאִישׁ .
 מְטַמְּאֵת גְּדֵה . טְהַרֵּת בְּתוֹלֵי אִשָּׁה : טְהַר
 אֲבוֹת . וּמֵאֲפוֹר הַתֵּר . מְטַמְּא טְהוֹר . וּמְטַהֵר

טָמֵא . פִּהֲרַת מְמוּעַט תִּטְּמֵא . פִּרְוֵהָ בְּבֹל עוֹד
 בֵּל תִּטְּמֵא . הַמֵּת בְּבֵית אִינוּ טָמֵא . יֵצֵא סָפֵנוּ
 אוֹתוֹ טָטְמֵא . שְׁעִיר יוֹם בַּפּוֹר מִכֶּבֶד עַל כָּל
 טָמֵא . וְכָל מַעֲסִיקוֹ בַּגִּידִים מְטָמֵא : פִּרְה אֲדַפָּה
 עוֹשִׂיהָ מְטָמֵאָה . וְהִיא עֲשׂוּיָה לְטַהַר כָּל טָמֵאָה .
 וְאַפְרָה נַעֲשֶׂה אֵב הַטָּמֵאָה . וְהִיא מְטַהֶרֶת אָבִי
 אֲבוֹת הַטָּמֵאָה : כִּבְן אִין לְהַבִּין סוֹד תּוֹרַתָּה .
 וְלֹא זְקוּק אֲמַרְתָּה . וְלֹא צְרוּף גְּזוֹרֹתֶיהָ : כִּבְן
 אִין לְהַטִּיר . וְלֹא לְהַתְמִיר . אִין לְהַרְהֵר . וְלֹא
 לְהַחְרֵר . אִין לִידַע . וְלֹא לִידַע . עֲמוּקָה מִשְׂאוֹל
 מַה תִּדַע . נָעוּ מַעְגְלוֹתֶיהָ לֹא תִדַע : זוּ בְּאִמִּירָה .
 וְזוּ בְּגִזְרָה . זוּ בְּאִסְיָפָה . וְזוּ בְּחִסְיָפָה . זוּ
 בְּנִשְׁיָקָה . וְזוּ בְּתִשְׁוּקָה . זוּ בְּבִיִּישָׁה . וְזוּ
 בְּתַפְרִישָׁה . זוּ בְּדַרְיִישָׁה . וְזוּ בְּתַרְיִישָׁה : וְכָל
 אֲמָרָה הַחֲקוּק בָּהּ חֲקָה . אִין לְהַרְהֵר וְלוֹמַר עַל
 מַה נִּחְקָקָה . שְׂפָד נִתְּנָה בְּנִשְׁיָקָה . וְכֹלֶם גְּכוּחִים
 לְמַבִּין . וְכָל הַמְשֻׁפָּיל יָבִין . חוּץ מִטְעֵמֵי פִרְה
 שְׂאִין לְהַבִּין . וְכָל חֶכֶם לֵב יִדַּל מִבִּין . הַפְּצִיָּה
 אִין לְהַבִּין : וּבְשִׁמּוֹת תְּעוּדָה הִיא נְקוּבָה . לְכָל
 קָרְבָן שִׁי לֹא שָׁוָה . שְׁהֵם זְכָרִים וְהִיא נְקֵבָה .
 לְטַהַר שְׂמִצַּת עֵגֶל תּוֹעֵבָה . הֵם הַמִּירוּ קְבוֹד

קָבַן פָּרָה . וְסָרְרוּ בּוֹ כַּפָּרָה . תָּבֵא אִמּוֹ אֲשֶׁר
 הִיא פָּרָה . וְתִהְיֶה לְעִם כַּפָּרָה : הֵם הָאֲדִימוֹ בּוֹ
 פָּנִים . וְאָדָמוֹ עֵצִים מִפָּנִינִים . תָּבֵא אִמּוֹ אֲשֶׁר
 הִיא אֲדָמַת פָּנִים . וְכִּה צַח וְאָדָם יִשָּׂא פָּנִים :
 הֵם חֲרָטוּהוּ הַיּוֹת צָנַן בְּתַמִּים . וְכִּה חִיבוֹ מִהַיּוֹת
 תְּמִימִים . תָּבֵא אִמּוֹ תְּמִימַת תְּמִימִים . וְכִּה
 יִטְהַר תַּסֶּה הַצֹּר תְּמִים : הֵם שָׁחָחוּ לְפָסֶל כָּל
 מוֹם . וְנִעְנְשׂוּ בּוֹ הַיּוֹת בְּעֲלֵי מוֹם . תָּבֵא אִמּוֹ
 אֲשֶׁר אֵין בָּהּ מוֹם . לְהַדִּיחַ דְּמֵי יָפֵה וְאֵין בָּהּ
 מוֹם : הֵם וְקָמוּ בְּעֵגֶל לְמַעוֹל . וַיִּזְבְּחוּ לוֹ
 וַיִּפְרְקוּ עוֹל . תָּבֵא אִמּוֹ אֲשֶׁר לֹא עָלָה עָלֶיהָ
 עוֹל . וְתִנָּתֵן עַל שְׂכָמָם בְּעוֹל : הֵם נִקְהָלוּ
 עֲבוּרוֹ אֶל כַּהֵן . וְהִנֵּף בְּהִשְׁמִיד אִישׁ מִכַּהֵן .
 תָּבֵא אִמּוֹ וְתִנָּתֵן לַכַּהֵן . וַיִּכְפֹּר בָּהּ עֹזֵן כַּהֵן :
 וְכִמוֹ בְּאֵשׁ נִשְׂרָף . בֵּין בְּאֵשׁ הַיִּשְׁרָף . וְכִמוֹ
 מִיֹּסֵן וְהַיֹּדֵק עַד עֶפֶר . בֵּין תַּיִדֵק וְתַעֲשֶׂה עֶפֶר :
 וְכִמוֹ הַיִּשְׁלֵף עֶפְרוֹ אֶל הַמַּיִם . בֵּין תַּיִשְׁלֵף אֶפְרָח
 אֶל הַמַּיִם : וְכִמוֹ נִפְלוּ בּוֹ שְׁלֹשֶׁת אֲלָפֵי יוֹשֶׁר .
 בֵּין יִפְלוּ בָּהּ שְׁלֹשֶׁת מֵינֵי כּוֹשֶׁר : וְכִמוֹ טָנַף עִם
 טָהוֹר . בֵּין תִּטְמָא בְּמַנְעַע כָּל טָהוֹר : וְכִמוֹ טָהַר
 עִם בּוֹ נִטְמָא . בֵּין תִּטְהַר אִישׁ אֲשֶׁר נִטְמָא :

וְכַמּוֹ פֶּזֶר פִּשְׁעוֹ לְכָל הַזֶּר שָׁמוּר לְחַטָּאת . פֶּזֶר
 תְּהֵא לְמִשְׁמֶרֶת לְמִי חַטָּאת : הִדְקִים דְּמִים . לְכַבֵּם
 בְּתָמִים . לְנִפְּוֹת טְנוּפִים . לְהִרְחִיץ צוּאִים .
 לְהִלְבִּין דְּטָאִים . לְטַהֵר טְמֵאִים . לְקַדְּשׁ קְדוּשִׁים .
 לְהַצְדִּיק עַמּוּסִים . בְּעֵץ אֲרֹז לְעִנְפִים פְּאָרֹז .
 בְּאֲזוּב לְגִדְּפָאִים פְּאֲזוּב . בְּשָׁנִי לְשִׁפְתוֹתֶיהָ
 בְּשָׁנִי . בְּתוֹלְעַת לְאֵל תִּירָאִי תוֹלְעַת . לְבַל
 יִתְנַאֶה מִתְנַאֶה פְּאָרֹז . שְׂאֵם לֹא יִפְדֶּה בְּאֲזוּב
 וַיִּהְיֶה שֹׁב בְּתוֹלְעַת . לֹא יִטְהַר בְּאֲזוּב וּבְשָׁנִי
 תוֹלְעַת . וְאֵם לֹא יִשְׁפֹּדֶה לֵב פְּפִים . לֹא יִטְהַר
 בְּזִרְיָקַת מִים . וּמֵה יִתְנַאֶה חֲצִיר יָבֵשׁ . נוֹכַח
 אֵשׁ אוֹכְלָה אֵשׁ : וּמֵה יַעֲזוֹ צִיץ גֹּאֵה . נוֹכַח
 אֵל גֹּאֵה גֹאֵה : וְהוּא רוֹכֵב שְׁחָקִים בְּגֹאֵה .
 גֹּאֵה עַל גֹּאִים . מִתְנַשֵּׂא עַל גִּשְׂאִים . וּמִתְנַאֶה
 פְּאָרֹז עַל מִתְנַאִים . וְעֵנְיוֹ בְּאֲזוּב עַל גִּדְּפָאִים .
 וְצַר בְּעוֹלְמוֹ הַמְּשָׁה מִיָּנִי גֹאִים . שׁוֹר בְּבִהֶמָה .
 אֲרִיָּה בְּתִיָּה . נֶשֶׁר בְּמַעוֹפְפִים . אֲרֹז בְּעִצִּים .
 וְאָדָם בְּבָלֵם . וְמֶלֶךְ מִתְנַאֶה עַל בָּלֵם . לְבַשׁ
 גֹּאֵת מְבָלֵם : חֲקָקֵם בְּכֶם שְׁבִיבֵי אֵשׁ . אֲרַבְעָה
 בְּכֶם מְעֵלָה . וְאַחַד בְּכֶם מְטָה . פִּי כֶם מְעֵלָה
 חֲרָנוֹ פְּנִגְדֵּךְ כֶּם מְטָה . וְכָל אֲשֶׁר יֵשׁ בְּמְעֵלָה יֵשׁ

בְּקִשָּׁה . כִּפָּא מוּל כִּפָּא . הִיכָל מוּל הִיכָל . מִקְדָּשׁ
 מוּל מִקְדָּשׁ . זְבוּל מוּל זְבוּל . מִזְבֵּחַ מוּל מִזְבֵּחַ .
 בָּנִים מוּל בָּנִים . עֲבָדִים מוּל עֲבָדִים . מַלְאָכִים
 מוּל מַלְאָכִים . מִשְׁרָתִים מוּל מִשְׁרָתִים . צְבָאוֹת
 מוּל צְבָאוֹת . פְּרוּזִים מוּל פְּרוּזִים . אֱלֹפִים מוּל
 אֱלֹפִים . רִבְבוֹת מוּל רִבְבוֹת . קְדוּשִׁים מוּל
 קְדוּשִׁים . מַחְנוֹת מוּל מַחְנוֹת . מַעְרִיצִים מוּל
 מַעְרִיצִים . מְקַדְּשִׁים מוּל מְקַדְּשִׁים . וְקִדְשָׁה
 לְקְדוּשׁ מִשְׁלֵשִׁים : כִּכְתִּיב וְי'

יוצר לפרשת החודש

מסבלין על ובורא את הכל ואח"כ מחולקין כלן :

אזר עולם באוצר הים. אורות מאפל אסר ויחי:
 מיוסד ע"ס א"ת זה ההד"ש . אצת ספל לקדש . ובו יטע
 לחפש . בוחריה תובעים אותה לקדש . ואתה אותם
 מקדש . אל גערין בקדש . גאלתם עתה תחדש .
 וצוריהם פתאם להדש . וכל פה ירומם ויקדש :
 התדש תנה ללב . בקל מו' שבותיכם . נהרה בקל
 קהל לב . קדוש : דרשתו בקל תד'שים . והנחלתו
 דק' ישיה . היות בו מקד'שים : הזבנתו לשלישים .

לַאֲפֹרֹתִים מוֹגְלָשִׁים . לְמָנוֹת בּוֹ עַד שְׁלֹשִׁים .
 וּבֹ תִפֹּל קִדְשִׁים . וְתַחֲמוֹל עַל צֵאן קִדְשִׁים .
 בְּבֵית קֹדֶשׁ הַקִּדְשִׁים : וְכִרֹּן שְׁבוּעַת בְּרוּכִים .
 הַנְּחַלֶּת לְמַכּוּרְכִים . לְהוֹשִׁיעַם מִיַּד מַפְרִיכִים .
 הַיִּגֵּן דָּלִים וְדַבִּים . חֲמַלֶּת עַל גְּמוּכִים . אֲשֶׁר
 אֶחָרָה מִשׁוּכִים . טוֹב טַעַם מֵאֲרִיכִים . וְלִפְנֵיהָ
 רַב שׁוֹפְכִים . בְּרֵאִשׁ יִרַח מִמְּלִיכִים . יִקְבְּצוּ עִתָּה
 מִקְהָלִים . בְּיוֹפֵי הָאָר מִכְּלוּלִים . וְשֵׁם תִּשְׁמַע
 פְּלוּלִים . כְּבוֹד שְׁמָה מְעֵלִים . בְּשִׁיר וּבַתְּחֵן
 מִתְּפִלִּים . בְּהַשְׁבֹּן רֵאֵשׁ רְגָלִים . לִפְנֵיהָ יִהְיֶה
 מִסְגָּלִים . כֹּל גִּזְעֵי דְגָלִים . מִשׁוֹרְרִים וּמַחְלָלִים .
 וּמַחְגָּדְלוֹ מַעֲשִׂים . לַעֲשֶׂה נִפְלְאוֹת וְנִסִּים . לְבָנִים
 אֲהוּבִים וְעַמוּסִים . נִצְלוּ מִיַּד פְּתוּסִים . אֲשֶׁר
 אוֹתָם מַעֲשִׂים . וְהוֹעֲמָתוֹ הַיּוֹת שְׁשִׁים . שׂוֹנְאֵיהֶם
 בָּיִם דּוֹרְסִים . וּכְבֹּת רֵאֲשִׁימוֹ רוֹפְסִים . כִּי בְּגוֹחַס
 הִיּוֹ חוֹסִים : עוֹלָצֵי בְשׂוּמְחוֹת . יִשְׁיִשׁוּ בְרוּב
 הַצְּלָחוֹת . וְיִתְמַלְטוּ מִכָּל אֲנַחוֹת . פּוֹדָה אֱלֹהֵי
 הַרוּחוֹת . הַמַּעֲלָה בְּכָל שְׁבַחוֹת . יִטָּה אֵזֶן לְשִׁיחוֹת .
 צוֹרְרֵיהֶם תִּפֹּל בְּשׁוּחוֹת . וְנִפְשׁוֹתֶם תִּתְהַיֵּנָה
 שְׁחוֹת . בְּכָל רַע מוֹכְחוֹת : קְדוֹשׁ יִקְבֹּץ עַדְרִים .
 וַיִּזְכֹּר בְּרִית אֲבִירִים . אֲשֶׁר לִפְנֵי הָיָו בְּרוּרִים .

יוצרי לפרשת החודש

כח רצה בקנים סוכתרים. מכל צד ועקרים. לפני
היות משמרים. שקד עליהם בליל שמורים.
וקטל למענם בכורים. והוציאם בפרדות מודררים:
חו תמן באני ישנה. ותצילנה מעדינה. בראשון
לחדשי השנה. קדוש: הכל יחד

איש כבודו משבחים בכל העולם. והוא מעין
כל נעים. וקאו בפתחי אולם. והפל ירומקוהו
פאופנים לעולם: הדיח

סיוסד ע"ה י"ה
דלת אל עשה נפלאות. בעבורם עשית נוראות.
גלות ברבבי צבאות. דגלימו להוציא מתצאות.
הם פנשרים נשואות. ומשארותם נושאות.
ובד טוב מלאות. תסד בעיניהם רואות: טוב
פנים פלם. יודע פרי מעלם. כל תברך
גהלם. לפני כל התלילם. מלא כל משאקם.
נזאמי רעתם הפילם. שבע מן האכילם. על כל
אום עלם: פצופה בשירה. צדקו לאיום ונזרא.
קול תודה וזמרה. רננו לשורכה. שם הנכבד
והנזרא. שבחו להעיד במוזרא. תקפו כלם
להתאזרה. תנות בקריעת ים סוף וכמשת
בכורים להגבירה: עזרת. שמונה עשרה וכו'

שֶׁזוֹ הַיּוֹצֵר כִּסְפֹּה עַד וְרִשְׁשֵׁי וּסְנָן וְאֵלֶּיךָ מִפְּחִילֵי מַלְאָךְ :
 מִסּוּד חֲכָמִים וְנְבוֹנִים. וּמִלְמוֹד דַּעַת מְבִינִים.
 שֶׁפִּתְחָה פִּי בְּשִׁיר וְרִנָּנִים. לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל כְּנִי
 שׁוֹכֵן מְעוֹנִים :

^{מִיֹּסֵד עִיב אֵיב}
 אֲתִית עֵת דוֹדִים פְּנֵעָה . בְּאַחַת וְעֶשְׂרֵי פּוּט
 נִנְעָה . נִישַׁת צְקוֹן מִכָּפַל כְּפִנְעָה . דְּלַג פְּעַם
 וְזֹאת רְנָעָה : הַשְּׁנִיחַ עוֹפֵר מִחֶרֶד אֲרָבוֹת . וְהַתֵּל
 אֲרֶךְ כְּתִבְסָם תְּעֲרוּבוֹת . זְמַן קָפִץ עֲשׂוֹת רַבּוֹת .
 הַדְּשִׁים וְגַם יִשְׁנִים לְהַרְבּוֹת : טָם וַיֵּדָא וְעֵדוֹן
 שִׁנָּה . יִקֵּץ כְּיִשׁוֹן וְעַר כְּמִשְׁנָה : חִם כְּסָף וְדַפֵּק
 בְּפִתְחֵי יִשְׁנָה . לְחַפְּשָׁה בְּרֵאשׁוֹן לְחֻדְשֵׁי הַשְּׁנָה :
 לִי עוֹד תִּנְגּוֹן . בְּפִסּוֹם וְנִנְוֹן : חִם כְּגוֹנָנְךָ
 לְכַנּוֹן . כְּמַנְתַּי יִנּוֹן : כְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִגֵּן אֲבֹרָהֶם :

אתה נסור עד להחיות מתים

- מְרִימֵי עוֹל עֲגֵלָה לְהִלְאוֹת . מְכַאֵב הַגֵּת
 לְהִרְאוֹת אוֹת . נִצְקָה הַקִּישָׁה כֵּן הַפְּלְאוֹת .
 נִחְצוּ לְמֵאֲתִים וְעֶשְׂרֵי אֲרָפֵעַ מֵאוֹת . שְׁוֵה הַמְּסַבֵּךְ
 לְעֶקֶד צוּר . סִים זְכָרוֹ בְּפִקֵּד נְצוּר . עֲמוּסִים
 כְּאַתִּיו לְעַת כְּצוּר . עֲדִימוֹ לְשִׁי יְהֵא עֲצוּר :
 כְּלֵא עֲשׂוֹת נִגְדֵי אֲבוֹת . כֵּין מִבְּעֶשְׂוֹר לְאַכְרֵי

ו יוצר לפרשת החודש

בְּעִבּוֹת : חֵן צְלִיחַת יִרְבֵּן בּוֹ לְהַתְּנוּת . צְפִית
שָׁה לְבֵית אָבוֹת :

לָךְ עוֹד נִקְשִׁיבָה . סַמְעִינִי הַיְשׁוּעָה נִשְׁאַבָּה :
חֵן שְׁשׁוֹן יִשְׁעָה לָנוּ הַשִּׁיבָה . וּבַתְּחִית נַשְׁמ
נַחֲשָׁבָה : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִתְּנֵה הַמַּתִּים :

קִיחַת עֲלִית עֶקֶד . הִיא גִצְבָּה בְּפֶקֶד . תּוֹיכַת
בְּתָרֵי שְׂקֵד . רִשְׁפֵי לוֹד לְיִקֵּד : כַּחַשׁ יִשְׁנִים
כְּעֶרֶב . דָּם תְּבוֹסָה כְּעֶרֶב . קֶץ חַשׁ וְקֶרֶב . לְעוֹרֵר
כְּתוּבִין קֶרֶב . שְׁמַע מְכַסֵּת בְּסַחִים . אֲשֶׁר כָּסוּ
כְּסוּחִים . הִיא צְמֻתָה כְּסֻלּוּחִים . לְהַצִּיתָם כְּקוֹצִים
כְּסוּחִים : תִּרְפִּים בְּדִי לְמַעַט . מְנוּוִי מְתֵי מַעַט :
חֵן תּוֹקֵף הַדְּרַת מַלְאָךְ מְלֵה־מַעַט . הוֹרֵשׁם לְהַפְּנוֹת
בְּנֵאֻם יִמַעַט :

הַחֲדָשׁ הַזֶּה לָכֶם לְשִׁמּוֹר . בְּסַכֵּם אֲסוּפֵי הַר
מִזֹּר . וְאַתֶּם אֵל יִגְמֹר . שְׁלֹשֶׁת אוֹתוֹת בּוֹ
לְשִׁמּוֹר : הוֹרֵשׁ זֶה חֲדָשׁ בְּהַדְּשׁוֹ . לְאוֹת וּלְמוֹפֵת
קִדְשׁוֹ : חֵן יְדִידֵי עִם קְרוֹשׁוֹ . הוֹשִׁיעָה לוֹ יְמִינוֹ
וְזָרַע קִדְשׁוֹ :

הַדּוֹם מִגֵּר נְזִיד עֲדָשׁ כִּהְיוֹם הַזֶּה יַחֲדָשׁ בְּגוֹדְשׁ :
חֵן וְנוֹבִיל שֵׁי בְּקֶדֶשׁ . בְּרֵאשׁוֹן בְּאַחֵר לְחֲדָשׁ :
יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדוֹר וְדוֹר הַלְלוּיָהּ :

וְאֵתָהּ קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא :
 רְבוֹת עֲשִׂיתָ וְהִשְׁבַּתָּ וּסְפַרְתָּ . מִבְּעֲלֹתֶיךָ פֶּעֶל
 בְּסֹהַר סְפַרְתָּ . לְאוֹתוֹת וּלְמוֹעֲדִים חִבְּלוּ עֲפַרְתָּ .
 לְתַקּוּפוֹת וּמְחֻזְרוֹת קָצוּ צְפַרְתָּ . לְאַלְפִים וְאַרְבַּע
 מֵאוֹת וְאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה זְמַנּוֹ בְּאַרְתָּ . וּבִתְלָשַׁע
 מֵאוֹת עֲבוּרִים עָדְיוֹ עֲבַרְתָּ . וְהַיּוֹם הַזֶּה הִזְקִיתָ לְעַם
 אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ . לָכֵן עַל כָּל תְּדַשׁ חֲדָשׁ הַגְּבַרְתָּ .
 כִּפְרוּ בְּקַרְתָּ . קָצְבוּ חֻקְתָּ . גִּזְלוּ הַקְרַתָּ . בְּלֹא
 סְקַרְתָּ . מוֹעֲדוֹ יִקְרַתָּ . וְכוּ יִקְרַתָּ וּגְתִימְקַרְתָּ :
 חֵי וְקַיִם גִּדָּא וּמְרוֹם וְקָדוֹשׁ :

שטס נכאטי החמשים אלעזר בירבי קלד

אָבִי כָּל הַיּוֹמָה . חֵל בּוֹ בְּמִתְהַנֵּה . פִּנְאָמֵר לוֹ חֲסֵה .
 מִבְּנִית הַתְּדַשׁ הַזֶּה : לְהַבִּין קָצַב מוֹלְדָתוֹ .
 מִתְחַלְתּוֹ וְאַרְךָ מְלֹאָתוֹ עַד תִּכְלִיתוֹ : עֲמַתּוֹ
 לְהִרְאֵהוּ . וְלֹא הַפִּיר מְרָאֵהוּ . עַד בְּאַצְבַּע
 הִרְאֵהוּ . אִזּוּ בֶן נִרְאֵהוּ : זוֹכֵר לְשָׁעוֹת שֵׁשׁ .
 תִּתְּאוֹרָו לְהִתְאַשֵּׁשׁ . פְּחוֹת מִשֵּׁשׁ . כָּל עֵינַי יַעֲשֵׂשׁ :
 רוֹאִיו לְבַקֵּר . עָדְיוֹ לְחַקֵּר . מֵאַמִּירָיו לְיַקֵּר .
 כְּמִירָיו לְעַקֵּר : כְּמִדְּד לֹא שָׁעַר . עָבִיו אֵיךְ לְשָׁעַר .
 עַד עֲשִׂיפַת שָׁעַר . יִקְבְּלוּ יוֹשְׁבֵי שָׁעַר : יִדְעוּ
 אֲבוֹנָה . לְחַזוֹת לְאוֹם נְכוֹנָה . לְהוֹרוֹת לְיֹדְעֵי

בִּינָה . עֶרְךָ לְבָנָה : רְגֵלִים לְיָשֵׁב . זְמַנִּים לְחֹשֶׁב .
 בְּעֶפּוּר אֵיךְ לְיָשֵׁב . וְסוּד מַה לְהִקְשֹׁב : בְּכַנּוּ צָנוּ
 אֵלֵי קִדּוּשׁ . לְהַעֲיֵד עֲדוּת חֲדָשׁ . וְאֵל גַּת־עֲטָף
 בְּקִדּוּשׁ . כַּמְקַדְּשֵׁי חֲדָשׁ : יֵה בְדָקָם לְעִינוּ .
 יַעֲדוּתָם וְדָקָק בְּמַחֲנוּ . וְהַבֵּל צֹחוּ בְּמַעוֹנוּ .
 מִקְדָּשׁ תְּחַדְּשׁ בְּזַמְנוֹ : קִיץ מוֹלַדְתוֹ חָל לְהַקְצוֹת .
 בְּיוֹם רִבִּיעֵי פְחָצוֹת . וְעַד שְׁלֹשִׁים מְרוֹצוֹת . לֹא
 נִפְרָ בְּהוֹצוֹת : לְאָה צִיר וּפְחָד . וְתָר מֵעַת לְעַת
 סְפוּר אֶחָד . וְיוֹצֵר פֶּיץ לֹא נִיחָד . מְעַרְבֵי וְעַד עָרֵב
 מְנוֹת אֶחָד : יִלְדוֹת חֲרָם וְסֹהַר בּוֹ בְּיוֹם חֲשׁוֹנוֹ
 מִצּוֹ . וּבְתַחֲלֵת בְּרִיתָם בְּיָלוֹן אֶחָד נִמְצָאוּ :
 חַוּוֹ רַעִים כְּנִתְּחָן לְמוֹ מִסּוּרַת אֲמוֹצֵי . לְחֹשֶׁב לְעֶבֶר
 וְלִקְדָּשׁ סְפוּרוֹת כְּמִצְאוֹ : אֵל נֹא לְעוֹלָם תִּיעֲרַץ וְתִרַ
 חַוּוֹ וְסֹהַר רֵאשִׁינוֹ הוּא לָכֵם . לְפָסוּחַ עֲלֵיכֶם .
 לְהַתְקַדְּשׁ בְּתוֹכְכֶם . קְדוּשׁ :
 חַוּוֹ וְסֹהַר לָכֵם הוּא רֵאשִׁינוֹ . נְצוּרֵי כְּאֵישׁוֹן
 לְהַעֲרִיץ לְאֵל אֶתְרוֹן וְרֵאשִׁינוֹ . קְדוּשׁ :
 אֲדוֹן מְקַדָּם תִּבְנוּ רֵאשׁ . בִּינוּ לֹא גֵל בְּסֹפֶר
 תוֹלְדוֹת רֵאשׁ . גִּלְהוֹ תַּחֲלֵה לָכֵם לְדְרוּשׁ : הוֹרֵשׁ
 לְהַשׁוֹת בּוֹ נִיחָ וְאֵישׁוֹן . הוֹבְרָא מִכָּל עִם וְלֵשׁוֹן .
 לֹא הוֹמְסֵר לְאַתְּמֵר רֵאשׁוֹן : זְמַן עֲדָנָה בּוֹ בְּשִׁרְתָּ

חנוט לקצו עקוד למוסרה . טפיה כבן בו בשור
 בשורה : ירה אשר לא פננה לראשונים . כמוס
 לצפון חדשים וגם ישנים . לראש הוישם לארבעה
 ראשי שנים : מועדים מזמין לנדבדים . נועדים
 בו עינימו צירי רוגלים . כפור הוא למלכים
 ולרגלים : עפור מעברים לשמרו במועדו . פרה
 ואביב תקיפה בם לועדו . ציון שלשתם יצרפו
 לסעדו : קדש בראשו ושלישו חציו ורבו לשמור .
 לקדש לקחת לחג לקצור ולגמור . רשם בכל
 דור . שמור הוא לרוב על המור : שמירת שלישו
 בירדן עמדה . שלהבת חציו שאון פול השמידה .
 השועת קצירו ימיני העמידה : לכם וכו'
 ובבן ולך תעלה קדשה פי אמה קדוש
 ישראל ומושיע :

הוא נקרא ראש וראשון . ונאמו נקרא ראש
 וראשון . ומועדו נקרא ראש וראשון . ואווי
 נקרא ראש וראשון . ונחליו נקראו ראש וראשון .
 ואיבם נקרא ראש וראשון . ואהבם נקרא ראש
 וראשון . וגאלם נקרא ראש וראשון . הנה העת
 יבא בראש וראשון . בקץ אשר הוא ראש וראשון .
 לעבור בראש וראשון . לכוונן נכון בראש וראשון .

דָּוָד לַפְּרֶשֶׁת הַחֹדֶעַ כַּח

וְאֵתוֹ נֹצֵר בְּרוּחַ רֵאשִׁי וְרֵאשׁוֹן . לְקַעֲקַע שְׂרִידֵי
עֲמֶלֶק רֵאשִׁי וְרֵאשׁוֹן . לְעֹרֵר צֹרִים הַחֲצוּבִים
בְּרֵאשִׁי וְרֵאשׁוֹן . לְפַעוֹל חֲדָשׁוֹת בְּרֵאשִׁי וְרֵאשׁוֹן .
לְרַצּוֹת חֲדוּשׁ תְּשׁוּבַת רֵאשִׁי וְרֵאשׁוֹן . לְהִזְבִּיל בּוֹ
שֵׁי לְרֵאשִׁי וְרֵאשׁוֹן : וְעוֹד בֶּל יִזְכְּרוּ רֵאשׁוֹנִים . כִּי
יַחֲדָשׁוּ חֲדָשִׁים וְגַם יִשְׁנִים . פְּלֵאִים מִפְּלֵאִים
מִיִּשְׁנִים . וַיִּקְיֶצוּ כָּל יִשְׁנִים . מְהַלְלִים וּמְשׁוֹרְרִים
שִׁירִים מִשִּׁירִים מְשֻׁנָּגִים : וְלֹא יֵאמְרוּ עוֹד אֲשֶׁר
הֶעֱלָה בְּנָבִיא . כִּי אִם הֵי יִי אֲשֶׁר הֶעֱלָה וְאֲשֶׁר
הֵבִיא . וְאִזּוֹ אֵל יִשְׂאֵג פֶּלְבִיא . לְעֲרוֹךְ קֶרְבִּי .
חֲדָשׁוֹת לְהֵבִיא . בְּיַד אִישׁ נָבִיא . מִשְׁכַּב לְוִי .
לְהֵשִׁיב לְבָבִי . לְחֲדָשׁ קֶרְבִּי : וַיִּצְמִיחַ צִמְחַ נְקוּב
שִׁבְעָה . וְאֵתוֹ יִהְיוּ רוּעִים שִׁבְעָה . וַיַּחֲדָשׁוּ לְאוֹם
דְּבָרִים שִׁבְעָה . וַיִּתְּפֶסֶה מֵהֶם שִׁבְעִים שִׁבְעָה :
וַיֵּשׁוּב וַיִּגְלֶה לְעַם קְדוֹשִׁים . אֲשֶׁר עִמּוֹ יִהְיוּ
מִקְדָּשִׁים . וְלֹא לְעֲדְרֵי צִאֵן קְדָשִׁים . עַד בֵּין שֵׁשֶׁה
וְחֲדָשִׁים . עַד בֹּא רֵאשׁוֹן לְרֵאשֵׁי חֲדָשִׁים . וְאִזּוֹ יִרְאֶה
לְעַדְתֵּי קְדוֹשִׁים . הַנְּשָׂאִים מַעוֹל קְדָשִׁים . וַיִּרְאֶה
לָמוֹ אֹתוֹת חֲדָשִׁים . לְחֲדָשׁ שָׁמַיִם הַחֲדָשִׁים .
לְמִשׁוֹם קָדָשׁ קְדָשִׁים . לְפִתּוֹחַ דָּלַת לְקְדוֹשִׁים .
בְּשִׁבְתוֹת וּבְהֲדָשִׁים : וְאִזּוֹ יִצְוֶה חֲדוּשׁ עֲבוֹדַת

חדש . מה להעלות פראש כל חדש . ועבודת
 ראשון כל חדש . היא תקדים תחלה לכל חדש .
 כי כמו הנה ראש לכל חדש . כן יהיו ראש לכל
 חדש : ותעשה בו חדשה . לבראת ארץ חדשה
 לתנתן דעה חדשה . לברות ברית חדשה .
 להבראות ברית חדשה . להתחדש רוח חדשה .
 להוביל בו שי מנחה חדשה : וסמה ולבנה
 תתחדש . ואזרם שבעתים יחדש . שתים בלשנה
 יתחדש . ויצמצם שכינתו בתוך שער החדש .
 ויקרא לו שם חדש . בשם העיר מיום המקדש .
 וינתן לעם לב חדש . לשורר בפיהם שיר חדש .
 שיר מפורז ומחדש . על כל שיר מהלל ומקדש :
 כי שירי אראלים . אשר שיר ותשבחות מהללים
 לפני שיר זה לא הרים . ונצות אלים . אשר קול
 המולה צוהלים . לפני שיר זה לא ממללים : והגן
 גלגלים . אשר אם הורשו כל גלגלים . לפני שיר
 זה לא כוללים : ואימת פרוכים . אשר הם צנים
 כמו רוכים . לפני שיר זה לא מרבים : והדבת
 אופנים . אשר הם מרבעי פנים . לפני שיר זה
 לא סופנים : והמון גדודים . אשר הם הוד אל
 מצידים לפני שיר זה לא נאגדים : וסוד עירי

יוצר לפרשת החודש

כט

אֲשֶׁר בַּעֲיַן קָלָל בּוֹעֲרִים. לִפְנֵי שִׁיר זֶה לֹא מִפְּאָרִים:
 וְהָיָה קְדִישׁוֹן. אֲשֶׁר לְבַקָּרִים מִתְחַדְּשִׁים. לִפְנֵי
 שִׁיר זֶה לֹא מִקְדִּישִׁים. וְנָהָם שְׂנֵאָנִים. אֲשֶׁר
 טַעַם לֹא מִשְׁנָיִם. לִפְנֵי שִׁיר זֶה לֹא מִשְׁנָנִים:
 וּפְחַד שׂוֹרְפִים. אֲשֶׁר בְּרַגַע כָּל שׂוֹרְפִים. לִפְנֵי
 שִׁיר זֶה לֹא רוֹפְפִים: כִּי כָל סַחְנוֹת מִשְׁרָתִים
 קְדוּשִׁים. מִשְׁרָתוֹ יְהוּ מִקְדִּישִׁים: וְגַם הַמֶּזֶן
 צָבָא מִלְּאֵכִים. מִנְעִימִים יְהוּ מִמְּלִיכִים: וּמְרוֹצוֹת
 חֵיל זָקִים. כַּחַם יְהוּ מְחֻזְקִים. וְזִיו מִשְׁלֶתֶת בְּרָקִים.
 פְּנִיָהּ יְהוּ מְבַרִיקִים: וְחֻצָּה לְמוֹ הַיּוֹם. מִתְּעַלְסִים
 בְּאֵהָבִים. וְעַד מְחֻצָּתָם לֹא בָּאִים: בְּאֵשׁ נִלְהָבִים.
 וּבְגַחְלָתָם נִבְוִים. וּבְפְאָרָם הֵם נְאֻלְטִים: וְעַת כִּי
 יִתְחַלּוּ יְחִישׁוּ. וְעַת כִּי יִתְפִּילוּ יִחִילוּ. וְעַת כִּי
 יִתְמַוְרוּ יַעֲרִיצוּ. וְעַת כִּי יִחִישׁוּ יִקְדִישׁוּ. וְעַת כִּי
 יִשְׁתַּזְקוּ יִשְׁלֹשׁוּ. קְדֻשָּׁה מִשְׁלֶשֶׁת: כְּכַתּוּב וְכוּ

מִסֵּף לַפְרִשְׁת הַחֹדֶשׁ

כִּי מִחֵינַם עַד סוֹף יְהוּ יְחִישִׁים וְיִשְׁלֹשׁוּ:

רֵאשִׁוֹן. אֲמִצָּת לַפָּה שְׁשָׁנִים. אֲמוּץ לְעֹזֶר
 סָרְדָם יִשְׁנִים. בְּזִכְרָה פְרִית רֵאשִׁוֹנִים. בְּצַפּוֹן
 קְדִישִׁים וְגַם יִשְׁנִים. נִלְוָתוֹ בְּדַת שְׁנוֹנִים. גְּזֹר

רֹאשׁ לְאַרְבָּעָה יְאִשֵׁי שָׁנִים : חֵזוּ אַרְבָּעָה רֹאשֵׁי
 שָׁנִים בְּפִתְחוֹהָ . בְּאַרְבַּת זֶה מִזְּה לַחֲנוּחַ . כִּי אֲשֶׁר
 שָׁמַעְנוּ בְּן עוֹד נִחְוָה . לְנוֹנְנָמוּ בְּמִגֵּן בְּחֶדֶשׁ הַזֶּה :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִגֵּן אַבְרָהָם : אַתָּה נָבִיר עַל לַחֲמוּת מַתִּיב
 לְצִיּוֹן . דְּרוֹר תִּשְׁעַת בּוֹ קִפּוֹת . דְּבַר אֹר יִקְרוּת
 לְקִפּוֹת . הַחֶדֶשׁ אֲשֶׁר יִשְׁעוֹת בּוֹ מְקִיפּוֹת .
 הַחֹסִים בּוֹ מִתְקִיפּוֹת . וּמִנּוּ מִתְחִילוֹת וְתוֹקִפּוֹת .
 וְעַד רֹאשׁ לְאַרְבַּע תְּקִיפּוֹת : חֵזוּ אַרְבַּע תְּקִיפּוֹת
 בְּשָׁנָה . תְּחִדֶּשׁ אֹזְרָם כְּבְרָאשׁוֹנָה . כִּי אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ
 בְּן עוֹד חֵיֵשׁ נָא . הַתִּנְנֵנוּ בְּנֶשֶׁם כְּבְרָאשׁוֹן לְחֶדֶשׁ
 הַשָּׁנָה : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִזְּה הַמַּתִּים :

כֵּן . לְדוֹר וְדוֹר עַל וְקִדֵּשׁ אַתָּה

הַזֶּה . זֶה בָּא לְפָרְקִים . זְמוֹן לְנֶאֱוֹל רְצוּצִים
 מֵאַרְקִים . הַחֶדֶשׁ אֲשֶׁר רְבִיבִים בּוֹ מְרִיקִים . חֲשֵׁרַת
 מִים לְמֵלֵאת רְקִים . טִיעַת לְרוֹזוֹת וִירְקִים . טְלָאִים
 בּוֹ לְהִקִּים . בְּאַרְבָּעָה פְּרָקִים : חֵזוּ אַרְבָּעָה פְּרָקִים
 כְּבִפְתּוֹהָ . בְּאַרְבַּת זֶה מִזְּה לַחֲנוּחַ . כִּי אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ
 בְּן עוֹד נִחְוָה . וְנִעְרִיצֶךָ קְדוֹשׁ בְּחֶדֶשׁ הַזֶּה : בְּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקְּדוֹשׁ : חֲכַנַת שַׁבַּת וְיָוֵי עַל קִדְשֵׁי שַׁבַּת
 : (וּבְנֵי אֹהֶל יִצְחָק עַל קִבְעַת) :

הַנֶּסֶם . יָמִים הַסְּבוֹרָכִים . יוֹרָה וּמִלְקוֹשׁ בְּאַבְסֵם

בְּדָרְכֵיכֶם. כַּחַתְתִּי בְּאֲבִיבִים רַבִּים. פֶּרְמֶל לְהַקְלִיא
 אֲבִיב פְּרוּכִים. לְשֹׁנֵי מַפְעֵלוֹת מִצִּיּוֹן מִחֶרֶב־רַבִּים.
 לְפָנָיו קוֹרְאִים עֲנֵן אַרְבָּעָה עָרְכִים: יִזוֹ אַרְבָּעָה
 עָרְכִים אֲשַׁנָּה. סְפֹר מִפּוֹת פְּרָחֵי שׁוֹשַׁנָּה.
 כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כֵּן עוֹד חֵישׁ נָא. עֲנֵנּוּ בְנוֹפֵשׁ
 בְּרֵאשׁוֹן לְחֻדְשֵׁי הַשָּׁנָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִקְדָּשׁ
 הַשֶּׁבֶת (לְשֵׁיחַ וַיִּשְׂרָאֵל וַרְאֵשֵׁי חֻדְשֵׁים):

רצה כל לציון ברחמים

וְלִירוּשָׁלַיִם. מוֹפֵת הוֹחֵק בּוֹ כַפּוֹת. מַעֲיֵן כָּל
 חַי לְהַתְּכַפּוֹת. נִקְמוֹת אֲשֶׁר בְּלֵב מִכְּפּוֹת. נִתְכַנּוּ
 בְּמוֹעֵד זֶה הַיּוֹת מְכּוּסוֹת. שֶׁהַ לְבַיִת אֲבוֹת מְנוֹת
 בְּמִכְסוֹת. סְבוֹת עָלָיו עָכִים אַרְבַּע כּוּסוֹת:
 יִזוֹ אַרְבַּע כּוּסוֹת כְּבִמְחֻזָּה. בְּאַרְבַּת זֶה מְזֶה
 לְחֻזָּה. כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כֵּן עוֹד נִחְזָה. רְצֵנּוּ כְּשֵׁי
 בְּחֻדְשׁ הַזֶּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַפְּחֻזִּיר לְשִׁבְתֵּנוּ
 לְצִיּוֹן: מִדֵּים כֵּן וְעוֹרְתֵנוּ מֵלֵךְ

מִבְּשָׂר. עִם זְכוֹיֹת. עֲצוּרִים לְהַעֲלוֹת מִצּוֹל
 דְּכוֹיֹת. פְּדוּיִם חֻזָּה בְּמִשְׁפִּיּוֹת. בְּצֻחַ שִׁירִים
 תִּמּוֹר בְּכוֹיֹת. צְבָאוֹת כָּל חֲסִדֹת שְׁכוֹיֹת. צִאֲנָן
 יִצְיַע לְרוּשָׁשׁ אַרְבַּע מִלְּכוֹיֹת: יִזוֹ אַרְבַּע מִלְּכוֹיֹת
 לְדוֹשׁ אוֹתָנָה. מִדּוֹת פְּעֻלָּתָם בְּבְרֵאשׁוֹנָה.

בְּאֶשֶׁר שָׁמְעֵנוּ בֵּן עוֹד חֵישׁ נָא . וְתִיטִיב לָנוּ
 בְּטוֹבָה בְּרֵאשׁוֹן לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה : בְּרוּךְ אַתָּה יי
 הַטוֹב שְׂמֵךְ וְלֶךְ נָאָה לְהוֹדוֹת : אֱלֹהֵינוּ וְכִי
 שִׁים שְׁלוֹם מִן כָּל עַת וּבְכָל שָׁעָה בְּשִׁלּוּמֶךָ

אָתָּן . קוֹל בְּשׁוֹרְרוֹ רְאִשִׁים . קָרָא בְּגֵרוֹן בְּגִיטָא
 הַחֲרָשִׁים . רְאִשֵׁי תַנְיִינִים אֲשֶׁר עַל גְּבֵי הוֹרְשִׁים .
 רְאוּתָם בְּזֶה חֲדָשׁ מְגוֹרְשִׁים . שִׁיר חֲדָשׁ וְהִנֵּה
 מְדַרְשִׁים . תִּרְגְּמָה שְׁפָתַי בְּשׁוּרֵי אַרְבָּעָה חֲרָשִׁים :
 חִין אַרְבָּעָה חֲרָשִׁים כְּבַמְחֻזָּה . בְּאַרְתָּ זֶה מְזוּזָה
 לְחֻזָּה . בְּאֶשֶׁר שָׁמְעֵנוּ בֵּן עוֹד נְחֻזָּה . בְּרַכְנוּ
 בְּשְׁלוֹם בְּחֲדָשׁ הַזֶּה : בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבַרֵךְ אֶת
 עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם : ק' ש . אֵין כְּאֱלֹהֵינוּ . גְּלִיט . ק' י

יוצר לשבת הגדול

מספלין סד ובורא את הכל ולחייב מחילין כלן :

אֵין עוֹלָם בְּאוֹצַר הַיָּם . אוֹרוֹת מְאֵפֵל אֱמֵר נִהְיִי :
 מ'ס א'ב ולחייב אים ל' ונכישו חטום בניסוך בן זרח חזק
 אֵתִי מְלַכְנוֹן בְּלָה מְרֵאשׁ אֲמֵנָה תְּשׁוּרֵי . בְּטוֹחַר
 עֲדֵי לְבוֹשׁ הַתְּפִהֲנִי וְהַתְּפִאֲרִי . בּוֹשֵׁם רְקוּחַ
 הַתְּבִשְׁמִי . מוֹר וְלִבְנָה הַתְּקַטְרִי . פִּי בָא עַת
 וְהַיַּע שְׁעָה אֲשֶׁר לְסֶלֶךְ תְּשׁוּרֵי : חִין בֵּין שְׂרֵי
 גִלְיוֹן אֲשֶׁכּוֹל הַכּוֹפֵר . מְצַפְצַפֵּת וְנוֹאמַת בְּלָה

יצר לשבת הגדול לא

בְּאִמְרוֹ שֶׁפָּר . בְּנֵי מִכּוֹן זְכוּלוֹ רוּחַשִׁים בְּלִי הַפֶּה .
 חוֹק זָכַר קִדְשָׁתוֹ גְּעָרִיז וְנִסְפָּר . בְּמַעְלָה יִתְקַדַּשׁ
 וּבְמַטָּה יִסְתַּלְכַּל תְּמִיד לִיל וְצָפָר . קָדוּשׁ :
 בֶּן נָעוּל קִרְאֵנִי דוֹדִי . חֶמֶק עֶבֶר וְשׁוֹמְרִים נְשֹׂאֵי
 רִדִּידִי . דְּלִפָּה עֵינֵי וְנִרְסָה . בְּזָכַר עֵינֵי וּמְרוֹדִי .
 דְּדוּי אֶהְבֶּת הַסֵּד תְּאֻנֹת דוֹדִי . הֵן בְּלֹא לֵב וְלֵב
 וְנַפְשׁ הַפְּצָה . חֶתֶן מִתְנַדָּב וְכֹלָה רוּצָה . וְעַל מֵה
 זֶה מִתְאַסֵּר דִּיין הַעֲלִיצָה . שְׁלוּחִים הִרְצִיחוּ לָזֶה
 וְלָזוֹ בְּמִרוּצָה : זָכַר בָּהּ בְּרִית וְשָׁבוּעַת אֱלֹהֵי .
 אֲשֶׁר בְּשַׁעַת אַרוּסִיהָ פָּרְתִי לְמַהֲלָלָה . חֶפְצִי
 וְרִצּוֹנִי לְקִים בְּבִהְלָה . הַשִּׁיב חֶתֶן לְשְׁלוּחֵי כֹלָה :
 טָעֵנָה סִגְלָה אִף הִיא יוֹשֵׁר אֲמָרִים . נְכוּנָה אֲנִי
 וּמְקִימַת בְּהֵן הֵן הַדְּבָרִים . יְגַמּוּל רַק עֲפִי הַסֵּד
 וַיִּזְכּוּר אֶהְבֶּת גְּעָרִים . וַיִּמְהַר לְפָדוּתִי מִבֵּין
 חֲמוּזִים : כְּצִירֵי מִרְפָּא וְשְׁלוּחֵי אֲמוּנִים . נִתְמַצְעוּ
 תְּאוּמִים בְּזוּוג חֲתָנִים . לְדַבֵּר עַל לֵב כֹּלָה דְּבָרִים
 הַגּוֹנִים . וְלִהְבְּעִיר לֵב חֶתֶן בְּקִנְיַת מְגֻנִים : מְלוּכָה
 פֶּהתְבַשְׂרָה כֹּלָה בְּתַמְרֻנְקִיהָ מְאֹד הַשְּׂבִיחָה .
 רַמְזֻיָּה הַנְּצִו וְסִמְרָה פֶּתַחַה . נְכוּנֹ שְׂחִיהָ
 וְשַׁעֲרָה צִמְחָה . וְתַתְנֵנָה לְפֶתֶר וְלַפְלִכּוֹת הַעֲלִיחָה :
 סוּא מְפָרִיכָה בְּרֹאוּתָהּ תְּמַחָה בְּעֵינֶיהָ . הֵלֵא זֹאת

הַמְּבֹרָה וְהַנְּקֻלָּה הַשְּׂיָבָה לְסַנְיָהּ. עַל זֹאת שְׁלַחַח
 וְקִרְאָה לְאַצְמֻנְיָיִהּ . עַלֶּיהָ חוֹשֶׁבֶת וְחוֹרֶקֶת
 שְׂגִיָּה . פְּרִיץ חַיּוֹת נוֹהֵם וְלָבוֹ מְכַבֵּד . פְּלֵה לְעֻזּוֹת
 בְּקוֹשֵׁי לְשַׁעֲבֵד . צַעֲרָה בְּפֶרֶךְ וּבְעוֹל כְּבֵד . אוֹלֵי
 תְּתַנְּנָה וְתִהְיֶה כְּכֹלֵי אָבֵד: קְרָא עָלָיו מוֹעֵד בְּחוֹרֵיו
 לְשִׁבּוֹר . צַפְרָדַע חֲנַמֵּל וְכַנִּים חֲמָרִים חֲמָרִים
 לְצִבּוֹר . רֶשֶׁף וְדָבָר וּבְרָד לְפָנָיו לְעִבּוֹר . וְרֵאשִׁית
 כָּל אוֹנִים בְּאַהֲלֵי חָם לְקִבּוֹר : שְׁלַחַח פְּרוּכָה בְּעַל
 בְּרַחֲמֶיהָ מִמִּסְתָּוֶלֶל . וְתַצְאָנָה כָּל הַנְּשִׂיִם אַחֲרֶיהָ
 בְּתוֹף לְחֻזְלָל . תַּנּוֹת לְאֵל זָמַר וְהוֹדִיּוֹת שְׂבַח וְהַלֵּל .
 שְׂפִכָּה אוֹתוֹת בְּדַיִם מִפֶּר וּקוֹסְמִים יְהוֹלֵל: חַם בֵּין
 שְׂדֵי יֵלִין אֲשַׁכּוֹל הַכּוֹפֵר . מְצַפְצַפֶּת וְנוֹאֶמֶת פְּלֵה
 בְּאַמְרֵי שִׁפְר . בְּנֵי מִכּוֹן זְבוּלוֹ רוֹחֵשִׁים בְּלֵי חֶפֶר .
 חוֹק זָבַר קִדְשָׁתוֹ נִעְרִיץ וְנִסְפֵר . בְּמַעֲלָה יִתְקַדֵּשׁ
 וּבְמַטָּה יִסְתַּדְּכֵל תָּמִיד לַיִל וְצַפֵּר . קְדוֹשׁ: הַכֵּל יִיחַד

נכאבי התרומות בנימן

בְּלוֹלֵי אֵשׁ וּבְמִימוֹת . גְּבוּרֵי עֵיר מְרוֹמוֹת . נְצָבִים
 בְּחוֹמוֹת . בְּרַתְתִּים וְאִימוֹת . מְרַבִּים תַּעֲצוֹמוֹת .
 לְאֵל יוֹסֵד הַדּוֹמוֹת . נְאֻנֵי אוֹם בְּאִמוֹת . בְּהַד
 וְנָרִין רוֹמְמוֹת : נוֹהֵם מִיכָאֵל . וְגוֹעָה נְבָרִיאֵל .
 מְעַק אֹרִיאֵל . יִיגִיִּיִּי הַקָּאֵל . וּמְהַדֵּר הַחֲרָגִיאֵל .

החד ליה אבתריאל. ואני כנסת ישראל. מעידה
 צי אין כאל: ירוצצו בכרקים. חיל זעזות וזקים.
 לפידים דולקים. וכבזק בזקים. תשכחות
 מפיקים. ושעור רזן מדקדקים. ואני שושנת
 עמקים. עסוקה במצות וחקים: מאזת אלפי
 אלפים רבבות. מרבבות אש ושללהבות. מקיפות
 וסובבות. עלוי כס ערבבות. שלש קדשות
 דזבבות. וקול דממה מקשיבות. ואני בת שלשת
 אבות. תמיד תכלותי ערבבות: גהרי אימה וחילה.
 זעת חיות מגדילה. ועל ארבעתן מלמעלה. חיה
 חמישית גדולה. לסמל היא מתחילה. ואחריה
 פמליא כלה. ואני בבית התפלה. תבענה
 עיפתי הנהלה: והחיות וכו'

פיוסל פ"ס א"ב ונכוף חפוס יוסף בן שמדאל

זולת אז בארשת בתולה במוהר וקדושים.
 בארץ פתרום הגררה בין קדושים. בהניע זמן
 חפה בראשון לחדשים. בעדה שמה שדכנים
 יעריב וקדושים: געו אי כפתור בהפקדו ידידים.
 גם תרצו דברים למסוף ולגדודים. דעו פי עלמה
 בבתיכ לטודדים. דרושה לגשוואין ועתה עת
 יודים: המלך הקדוש כמו קדושה בחרונה.

הרבה כבלונות שגור לה במתנה . ונשבע לה
להכניקה כשתעמוד באיתה . ומאז ועד עתה
לדונה הכתינה : ודון לבכם השיאכם המלכה
לכבוש . ומנה לה עביר ולעכבה עד בוש . הושו
גא והחלצו מפרטה לה בוש . חתן פן יעבור נקם
יעט ללבוש : טף אויל והשיב דברי מרמה .
טובת חן שאמרתם מצאתיה ערפה . ירודה עד
עפר פרועה ופרומה . ידיה אסורות אבל הכמה
בערמה : כנכתיה בהיכלי פיעין פרתמים ופקה .
כלכלתיה ברעבון פן נפשה נפקה . לעת חזותי פי
נדלה משפחה . לקחתיה בעד פספי היות לי
לשפחה : מה יפקה לכה תואנים בהשיבה . מות
בראתכם בכלות כל תנובה . נצללתם פחמתה
ויקיה ענה בך . נדרת ברשונה להורישיה כל
טובה : כפר מתנה הפרע גיה פנהיצה . טוב
היצא פלה מארצה הוצה . עמלה תשלם אם
השמע לעצה . עד לא תתחבל בקלה ונהרצה :
פוששתי בבית גנני פנקבים וכפרים . פן אמצא
החתן שאתם מספרים . צבא תיש לו וגרים
יכפרים . צפיתי ואין שעו לכם עפרים : קצפת
בנבלות פה וקלונך נתגלה . קדושנו רב חילו

יוצר לשבת הגדול
 ומפואר בעגולה . ריב פהתגלע נודע למי
 הסגולה . רדתה לסוף בעצמה להשתחות לרגלה :
 שרש נחש בשמעו מאמר פרושם . שב והתעבר
 וצוה הוצה לנרשם . תכבד העבודה עלי כלה
 פהרשם . תאומים ספרו מעשיה להולך בראשם .
 ירד והתאיר הגית מסע ושריה . נישלח חציו
 להפוך עיר וקריה . סבבום עשרה עדים פמכה
 מריה . פצו צאי כלה ענפה ופוריה : במחול
 משחקים אז יצתה אהובה . נוקנת לרקמות עם
 פספה וזהבה . שודדים פחזותם בפעה גם
 להבה . מהרו לרדוף פי שבתה מדהבה . ניער
 פים סוף וידרכו בעלם . אויבים הטביע והמציאם
 פפי פעלם . לכן שזררו ידידים למלך נעלם . עוזר
 אבותינו אתה הוא מעולם : עזרת . שמענת עשרה

כ"ז חור הספסל עד ומדשיע ומצן ולח"כ פמחילן כ"ז .

מסוד חכמים ונגבונים . ובלמד דעת מבינים . אפתחה
 פי בלשיר ורגנים . להודות ולהלל פני שוכן מעונים :

מיומד פ"ם א"ב ונפוך חסום יוסף בן שמאל

אלהים בצעדה הפות פתרום . בתקת חילם
 מבצריהם להרום . נאלת עפה פנגל קתרום .
 ונדתם והכרתם פסולת לרום : חפרת לגיא

המזן פיקסת . ונקמתה לארץ בטריה נחבסת .
 זנוחה זרחה בדם מתבוססת . הלצה ונגהצה
 ברחיצה ותכבוסת : טרם מרור ממענים ישבת .
 ישועה צמחה לנצורי כבבת : חזן פתרת כליל
 לנפש משיבת . לשעבר קדמת מתן שבת :
 סלה ארומקה מושיע ושליט . מוציא לחפשי
 מבית מעליט : חזן ספותה לראשי להשאיר פליט .
 נזון והציל פסוח והמליט : ברוך אתה יי מגן
 אברהם : אתה גבור על להחיות מתים

ממסגר אסיר בצאת לחופש. נתנוסס נס בטביעת
 רפש . סגבתם חוק מרגוע ונופש . ערוך תחלה
 למשיבת נפש : פרושו וטעמו צוית במרה . צחצוח
 דתו להבין ולגומרה . קביעת קדשתו בזכירה
 ושמירה . רזן להפיק בתודה וזמרה . שפטים
 גדולים עשית בצוען . שפררת אהל בל יצען :
 חזן תעובים פסו באף להכניען . תקפה תרדה
 בעמלק וכנען :

לבה ועיניה להיכלה תשובב . דשן ושמן לעמה
 יזובב : חזן תכונן אלמה מזבח וסובב . להגשים
 פחי ישנים דובב : ברוך אתה יי מחיה המתים :
 ישעי וכבודי מישגבי ומנוסי . ונצב לריב על

דָּד חֲצַר לַשַּׁבַּת הַגְּדוֹל

אוֹנָסִי . סוֹכְכִי בְּאַבְרָתוֹ יִי נָסִי . פּוֹרַעַ וְגוֹבֵה דִין
קָנָסִי . בְּהִלּוֹ נִרוֹ עָלַי רֵאשִׁי . רַכְבֵּי עַל עֵבֶק לִמְעַנּוּי
לְגִרְשִׁי . שַׁחַת מִבְּצַר מַחְלִישֵׁי וְחוֹרְשֵׁי . מְלוֹן קִצּוֹ
נַחְנִי דוֹרְשֵׁי . וּמִמְעוֹן קָדְשׁוֹ חֲבֵשׁ פְּאֵבִי . אֶדוֹן
מִמְעֵנִי הַיְשׁוּעָה הַשְּׂאִיבִי : חַיִּן לְמַדְנִי לְנוּחַ בְּשַׁבַּח
מִהֲדֹאִיבִי . לְהֵאכִילִי נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִי :

יִמְלֹךְ יִי לְעַלְמֵי אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ :

וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא :

כָּרַם חֲמֹד נִטַּע שְׂעִשְׁוּעִים . בְּלוּסָה וּמִכְסָפָסָת
שְׁנֵי רִשְׁעִים . וּנְגִיפִית לְחִלְצָה מִבֵּין פּוֹשְׁעִים . בְּחִיל
אֲלָפִים רַבְבוֹת הַתְּשׁוּעִים . וּבְצַדִּיק נִפְקֵד לְתִשְׁעַ
וְתִשְׁעִים . הַיַּעֲמָסָה מִשָּׂא פְרָדִים הַתְּשׁוּעִים . פְּנִיחַ
לְפָנֶיהָ מְלָכִים וְשׁוֹעִים . שְׁלַחַה קְצִירֶיהָ וְעָלוּ
מוֹשְׁוּעִים . וּלְחַלְקָה נִמְלָה שְׁבָעָה מִשְׁבָּעִים .
שְׂעִשְׁוֹר נִכְסִים לְבָנוֹת קְבוּעִים . וּבִישִׁמוֹן הֲרָף
הֵלְכוּ אַרְבָּעִים . מַעֲדָנִי מֶלֶךְ אוֹכְלִים וְשׁוֹבְעִים .
קְדָשְׁתָּ מְתִנִּים וְרַנֵּן מְבִיעִים :

חַי וְנִקְיָם נוֹרָא וְיִמְרוֹם נִקְדוֹשׁ :

כֹּלֵי סִמְכוּמֵי יוֹסֵף בֵּר שְׁמוּאֵל חֹק

יִרְדֹּת לְהַצִּיל עַמּוּךָ . לְהוֹדִיעַם אֶרְחַ נּוֹעַמָּךְ .
לְמַשְׂאוֹת תְּרִים פְּעֻמָּךְ . לְהַכְנִיעַ רוּדִים בּוֹעַמָּךְ :

וְקָהַתֶּם הַמֶּמֶן שׁוֹדְדִים . כָּלוּ שָׂרִים וְגִדּוּדִים .
 וְהִגִּיעַ עַת דּוּדִים . צָמְחָה יְשׁוּעָה לַיְדִידִים . סוּד
 כִּי צָא בְּהַגְנוּתָהּ . צֵאת עֲנוּמִים לְרִנּוּתָהּ . נִחְצוּ צִירִים
 לְשִׁבְיָהּ . שְׁנֵי תוֹאֲמֵי צְבִיָּה : פָּרוּם כִּירָה שֶׁל
 מֶלֶךְ . אֲרַעְהוּ לְשׂוֹר פֶּלֶךְ . כָּל הַבָּא לְמֶלֶךְ . אֲשַׁכֵּר
 לְפָנָיו מִחֶלֶד : בְּשַׁעַר בַּת פְּסָלוֹת . נִצְבִים מִלְּאֲכֵי
 שְׁלוֹחַ . נִסְתַּכְלוּ קוֹטְפֵי מְלוּחַ . בְּאִין קוֹמֵץ וְקָלוֹחַ .
 קָהַב לִבְבִּי גִנָּה . לְדַגְיוֹנָיו קִפְץ וּמָנָה . יִכְנֵס הַבָּא
 בְּמִנָּה . וְאֵלֶּה לְכַד בְּאַחֲרוֹנָה : שְׂאֵל פֶּתֶן חֲרָשׁ .
 מִי נִדְרָשׁ וְהַדּוּרָשׁ . הַשִּׁיבוּהוּ הַפֶּךְ מִשׁוֹרָשׁ .
 כָּלֶה גָּרֶשׁ יִגְרָשׁ : מֶרֶד נֹד בְּעַקְוֹלוֹ . מַה לִּי וְלִקְוֹלוֹ .
 וְלֹא הִרְצֵנִי בְּשִׁקְלוֹ . כִּנְשַׁעַן עַל מִקְלוֹ : וְאִז צָפָה
 בְּאֵלֵיָם . הַיֵּשׁ יִדְיוֹ גְּלִילִים . צָנוּ עָלוֹ בְּפִלִיָּים .
 אִין פְּנוֹת בְּחֻלָּים : אֲוִיר מוֹכֵן לַעֲבָרוֹת . מַה לְכַהֵן
 בְּקִבְרוֹת . הֵלֵא בְּתַכֵּל הַדְּבָרוֹת . נוֹדַע בְּעַל
 גְּבוּרוֹת . יֹזֵבֶשׁ צֶדֶק נֶאֱזָר . לְהַשִּׁיב גְּמוּל לְאֲכֹר .
 הַפֶּךְ דֶּרֶךְ אִישׁ וָזָר . עֲמָלוֹ בְּרֵאשׁוֹ חֲזוֹר : חִזֵּן חֲנֻמֶּל
 כְּרָד וּרְשָׁפִים . וְלַעֲרַף בְּעַיִ כְּשָׁפִים . קָרְסוּ כְּרַעֵו
 כְּשׁוֹפִים . יַעֲפֵר אֶרֶץ שׁוֹאֲפִים : אֵל נֹא וְכוּי

נכאש המים יוסף והת"כ ע"ס א"ב ונסוף חתום טוב עם :
 יוצאי השוון . בפסם מזון . לשוובע ולא לרזון . קדוש

יוצר לשבת הגדול

לה
אֲמַנָה גְדוֹלָה הֵיטָה בָעַם . בְּלִי לְהַתְלוֹן זֹאת
הַפַּעַם . גִּזַּע לֹאמַר מָה בְּטַעַם . יוֹצֵא : דִּקְרָה שְׁלֵשָׁה
גִּלְגָּל בְּמִדְבָּר . הַיָּיִד מֵאֵז מִנְהִיג וְדָבָר . וְלֹא כַחַד
מֵהֶם דָּבָר . יוֹצֵא : זְרִיזִים הָשׂוּ לְהַקְדִישׁ קְרוֹאֵיו .
חֲסוּ בְּמִטְרֵיָהוּ כָּל בְּרוֹאֵיו . טוֹב אֵין מֵחֶסֶד
לִירְאֵיו . יוֹצֵא : יַחֲיד שְׁמֵרָה לְמִדָּה שְׁרוּעָה .
כְּלֹאֲוֹתֶיךָ אֶזְכּוֹר חֶסֶד לְפָרְעָה . לְכַתֵּךְ אַחֲרֵי
בְּמִדְבָּר בְּאַרְץ לֹא זְרוּעָה . יוֹצֵא : מְקוֹם צַפְעוֹנִים
גָּחַשׁ שָׂרָף וְעֶקְרָב . נִסְעוּ קְדוֹשִׁים לְשִׁמְשׁ וְשָׂרָב .
שׁוּב וְעוֹלֵל וּמְקַנֵּה רָב . יוֹצֵא : עֲדָרִים הַשְׂכִּילוּ
מִדַּע לְהַחֲפִיטֵם . פֶּסֶת מִשְׁאֲרוֹת נִשְׂאוּ בְּהַשְׂכִּיטֵם .
צְרוּרוֹת בְּשִׁמְלוֹתֵם עַל שִׁבְטֵיכֶם . יוֹצֵא : קִטּוֹף
הָעֵשֶׂה בְּהַרְרָה קְמוּצָה . רְצוּפָה בְּרֵאשִׁיחֵם שְׁלֵא
חֲפִצָּה . שְׁמֵשׁ שׁוֹפֶתֶה וְאַבְלוּהָ מִצָּה . יוֹצֵא :
הַפִּינִי שְׂשִׁים וְאַחַת בְּמִשְׁטָר . טַעַמוּ וְאַרְחֻ
בְּשִׁיזֹר הַמְּנַטָּר . עַד לֶחֶם מִשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם הוֹמְטָר . יוֹצֵא :

וּבְכֵן נִיְהִי בְּהַצִּי הַלַּיְלָה :

סיוסד ע"ס א"ב
אז רוב נפשים הפלאות בליה. בראש אשמרת
זה הלילה. גר צדק נצחתו פנחלק לו לילה. ויהי
במצי הלילה: הגת מלך גרר בתלום הלילה.

הַפְּחַדִּית אֲרָמִי בְּאִמְשׁ לַיְלָה. וַיִּשָּׂר יִשְׂרָאֵל לְמִלְאָךְ
 נְיֻבֵל לוֹ לַיְלָה. וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה: זָרַע בְּכוֹרֵי
 פְּתוּרֹם מִחֲצֵת בַּחֲצֵי הַלַּיְלָה. הַיָּלָם לֹא מִצְאָה
 בְּקוּטָם בַּלַּיְלָה. טִיסַת נְנִיד חֲרָשֶׁת סְלִית בְּכוֹכְבֵי
 לַיְלָה. וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה: יַעֲזֵן מִחֲרָף לְנוֹפֵף
 אֲוִי הוֹבֵשֶׁת פְּנָרִיו בַּלַּיְלָה. כָּרַע בַּל וּמִצְבוֹ
 כְּאִישׁוֹן לַיְלָה. לְאִישׁ חֲמוּדוֹת נִגְלָה רַז הַזּוֹת
 לַיְלָה. וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה: מִשְׁתַּכֵּר בְּכִלֵי קֶדֶשׁ
 נִהְרַג בּוֹ בַּלַּיְלָה. נוֹשַׁע מִבּוֹר אֲרִיזוֹת פּוֹתֵר
 בַּעֲתוֹתֵי לַיְלָה. שִׁנְאָה נָטַר אֲנָנִי וְכַתֵּב סְפָרִים
 בַּלַּיְלָה. וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה: עוֹרֶרֶת גִּצְחָד עֲלָיו
 בְּנִדָד שְׁנַת לַיְלָה. פּוֹרָה תִּדְרוֹךְ לְשׁוֹמֵר מַה
 מַלַּיְלָה. צָרַח בְּשׁוֹמֵר וְשָׁח אֶתְּמָא בְּקֶר וְגַם לַיְלָה.
 וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה: קָרַב יוֹם אֲשֶׁר הוּא לֹא יוֹם
 וְלֹא לַיְלָה. כִּם הוֹדַע כִּי לֶךְ הַיּוֹם אֶף לֶךְ הַלַּיְלָה.
 שׁוֹמְרִים הַפְּקֵד לְעִירָה כֹּל הַיּוֹם וְכֹל הַלַּיְלָה. תִּאִיר
 כְּאוֹר יוֹם חֲשֵׁבֶת לַיְלָה. וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה:

וּבְבִן כָּל מִהְמֵצֵת לֹא תֵאבְלוּ:

אֲבֵא ^{י"ב א"ב} כְּחִיל לְהַרְוִיצְכָה. בְּמַעֲמַד פְּנֵי תְּבָה.
 גִּשְׁתִּי לְרוּמָם וּלְשִׁנְכָה. מִרְשׁוֹת דְּגוּל מְרַבְּכָה:
 הַלּוּל קוֹנֵי אֶקְשִׁיבָה. וּבְהַקֵּר דָּתוֹ אֶתִּישְׁבָה. זֹאת

לדעת אחשבה . מפעם חכמי ישיבה : מועז
 עזב אמריכה . יהבי עליו אשליכה . פרש לפניו
 אתהלקה . לפתוח בדבר הלכה : מלת פי גדושה .
 נוצר הסד אקדושה . סלסל בדת מורשה . (ניא
 בדעה חדשה) . מרשות עדה הקדושה : פני
 ישרים הובר . צחצוח אמרים אנבר . קדמתי
 לפול בסבר . רשות מרב וקבר : שדי הילי
 תאמין . מעדיף קט וקומין . לבאר בדי שמין
 הלכות בעור המין :

פ"ב א"ב ונכוף המוש ייבא הקסן בר שמואל חזק

אלהי הרוחות לכל בעור . חזק לעמו מסר .
 יהוהירם בכתב מוסר . לבדוק חמין אור לארבעה
 עשור : בשעה שאין בני אדם מצוין בשוקא . אור
 הגר יפה לבדיקה . אין בודקין לא לאור החמה
 ולא לאור הלבנה ולא לאור האבוקה . וצריך
 לבדוק על בעור חמין בהקה : גמר מנטריה עד
 דבתרא . ומיד צריך לבטל השאר באמירה .
 ולימא הכי כל המירא דאפא בהדא דירה . דלא
 חמיתיה ודלא בערתיה לבטל ולהניי פעפרא : דאי
 משתבח לאתר אותה שעיה . אינו חיב בבל יראה
 ובבל ימצא לפושעה . והרוצה אתר בדיקתו

לאכול חמץ ולשבעה. מה שמשייר יניחנו בצנעה:
 היכא דבדק בחורי ביתא. והניח ארבע או חמש
 רפתא. ואשפח דהדא מניהו פחתא. לברזק
 מרישא שמא חולדה לקחתה: וכן תנו רבנן
 בפרקין. בחורי ביתא ונקיקין. עלאי והתאי אינן
 נבדקין. ואמצעים זקוקין: וזהו גג היציע וגג
 מגדלין. ורפת בקר ומתבן וזולין. ואוצרות יין
 ושמן הנעולין. לברזק חמץ בלי עולין: חזר שבין
 אדם לחברו. זה וזה בודק עד שפגיע ומבטל
 שארו. וכן בין יהודי ועובד פוכבים חייב לבערו.
 פלימו מקל שמא יאמר העובד פוכבים פשפו
 וחברו: טענו המכרש והיוצא בשירא. ואין דעתו
 קודם פסח לחזרה. הניף עלשים יום בעי לבער
 חמירא. לפני עלשים יום אין זקוק לבערה: ישראל
 דחמץ אתפקד ליה. וליתהי לכריה למעיקליה.
 נטריה עד ארבע דחוי לאכליה. שלים ארבע ולא
 אתא לנברי מזבין ליה: כשנפלה בפולת על חמץ
 בערבי פסחים. וכלב אין יכול לחפש אחריו
 בפסחים. הרי הוא במבוער לרעים פסחים. וכמה
 חפישת הכלב שלשה ספחים: למדו בי מלחי ובי
 קיני נקובים. ובי תמרים וציבים. לברזק אותם

יוצר לשבת הגדול

לו

תיבים. וְיִצְרַח פְּטוּרָה כְּפִנֵי הָעוֹרָבִים : מוֹצֵא חֶמֶן
 כְּפֶסֶח בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ . פּוֹסֵף עָלָיו כָּלִי כָּלִי רְאוּתוֹ .
 וְאִם יֵשֶׁתְּ הַקֶּדֶשׁ הוּא אֵין צְרִיף לְכַסּוֹתוֹ . לְפִי
 שְׁבָרֵלִין מְאוֹתוֹ . נָפִי וּפְתִילֵי וַיִּזְרַה . דְּאִשְׁתַּמְלֵשׁ בְּהוּ
 חֶמֶן חֲמִירָא . צְרִיף לְגַעְלִינְהוּ וַיְנִיחַ בְּנוֹ רַבָּא
 וְעִירָא . וְלִרְבָּא לִיעֵבֵד גְּדַנְפָא וְלִרְתַחֲוִה בְּנוֹרָא .
 סְבִינֵי דְאִשְׁתַּמְלֵשׁ בְּהוּ חֲמִירָא לְאַרוּחִין . אִי אֲפִשֵׁר
 לְעִשׂוֹתֵן חֲדָשִׁים הֵם מְשַׁבְּחִין . וְאִי לֹא מְגַעִילִין
 בְּרוֹתַחִין . וּבְכָלִי רְאוּשׁוֹן הֵם מְצוּחֶצְחִין . וְעֵץ פְּרוּר
 מְגַעִילִין בְּרוֹתַחִין : עֵגֵדוֹ אֲנִי וְקִצִּיעֵי דְקוֹנִיָא וּפְחָרָא .
 אָף עַל גַּב דְּמַפְלִיט לְהוּ שְׁפִיר . לְאִשְׁתַּמְלֵשׁ בְּהוּ
 אֲסִירָא . וְאָף עַל גַּב דְּרוּיַחִן וְאָפָא לְמִיכַר דְּיִשְׁלִיט
 בְּהוּ אֲיִירָא . אֲפִילוֹ הֵבִי קִימָא אֲסוּרָא : פְּחַר קְדֵרוֹת
 אֵין צְרִיף לְפִלְחָא . אֲבָל מְשִׁהִי לִיהַ עַד בְּתַר פְּסָחָא .
 וְקַעְרוֹת מְפָרוֹת כִּי שְׁקִיל מְדוּדָא עֲלֵיהוּ לְאַחָא .
 וּבּוֹרְטִי דְגִלְלָא שְׁרוּן בְּהַדְחָה : צְעִי דְמַשְׁהִי בְּהוּ
 חֲמִירָא בְּשַׁר יוֹמֵי . כְּבֵית שְׂאוּר שְׁחַמוּצוֹ קֶשֶׁת
 דְּמִי . וְאִי אֲרָאִי אוֹתִיבִיָה וְלֹא אֲשַׁהֲבִי עֲפִיָה .
 לְאִשְׁתַּמְלֵשׁ בְּהוּ יִשְׁפִיר דְּמִי : קַטוּף בְּיָן וְשִׁמּוֹן
 עֲבִידִין . מְלִמְלֵשׁ בְּהוּ לִילִי קַמְאֵי קְבָדִין . וְאַמְתָּן
 כִּסָּא פְּזִילוֹן וְעֲבָדִין . דְּלֹא לְמִילְשׁ בְּהוּ הוּא הַדִּין :

רְקִיקֵי מִצּוֹת עוֹשִׂין זָכַר לְעֵגוֹן . וְלִשְׁמֹן צָרִיף לְשִׁמְכֹן
 מִחֲמוֹץ בְּהַגּוֹן . וְחֲרָשׁ שׁוֹמֵה וְקָטָן אֵין לְשׁוֹן דְּלִמָּא
 יִשְׁגּוֹן . אַף עַל גַּב דְּאַפּוּיָה יִשְׂרָאֵל בַּר הָעָה לָּא
 יִנְהַגּוֹן . שְׁנֵי שְׁאִין לְשׁוֹן בְּבֵת אַחַת לְמַעְלָה מִחֲמִשְׁת
 רְבָעִים קָמַח וְכֵן לְחֻלָּה . וְהֵן בִּיּוֹצִים בְּמִנְיֵן חֻלָּה
 וְהָעוֹמֵר מוֹכַח לָהּ . וְהָאִשָּׁה לֹא תִלוֹשׁ אֶלָּא בְּמִים
 שְׁלָנָה הַלַּיְלָה . תְּמִימִים שְׁנֵי בְּמִשְׁנָה הַמְּהַלְלָה . מִי
 תִשְׁמִישׁוּ שֶׁל נַחְתּוּם יִשְׁפְּכוּ מִפְּנֵי שְׂמִחְמִיצִין סָלָה .
 וְאִמְרִינָן שְׂרֵי לְהוּ בְּמִקּוֹם מוֹדְרָן דְּלֹא לִיתִי בְּהוּ לִידֵי
 תְּקָלָה . תָּמִיד הַלְכוֹת בְּעוֹר וְהִגְעָלָה : יֵין כִּי יִתְאַדָּם .
 לְמִצּוֹה הוּא מְקַדָּם . לְצֵאת בּו חוֹבֵת יְדֵי אָדָּם . אִם
 אֵין קוֹנְדִיטוֹן וּמִבְּשָׁל נְגַדָּם : וְאַרְבַּע פּוֹסוֹת הַלְלוּ .
 צָרִיף לְשִׁיחָא בְּהֵן בְּדֵי רְבִיעִית בְּלִי יִקְלוּ . אַחַד
 אֲנָשִׁים וְאַחַד נָשִׁים אֱלוּ בְּאֵלוּ . וּמְחַלְקִין לְתִינוּקוֹת
 קְלִיּוֹת וְאַגּוּזִין בְּדֵי שְׁשִׁי אֱלוּ : סָחוּ שְׁהַנְּשִׁים צְרוּיֹכוֹת
 דְּאַמְצָה . בְּכָל מִילֵי דְּפִסְחָא בְּלִי שְׂמִצָּה . אַף עַל
 גַּב דְּמִצּוֹת עֲשֵׂה שְׁהוֹמֵן גְּרָמָא בָּם לֹא נִמְצָא .
 שְׁכָל שְׁשִׁי שְׁנֵי בְּבַל תֹּאכַל הַמֶּץ יִשְׁנֵי בְּקוּם אֲכוּל
 מִצָּה : פְּרִישׁוּ בְּשִׁפְהַ נְדִיבָה . מִצָּה וַיֵּין צָרִיף
 הַסֶּבֶה . מְרוֹר אֵין בּו פֶּן חוֹבָה . וּמִבְּעֵי לִיה
 לְבַסְפוּסֵי טִיבָא . הַסֶּבֶת יִמִּין הַסֶּבֶה אֵינָה . וְלֹא

יוצר לשבת הגדול

לח עוד אלא שמא יקדים קנה לו שט ויבא לידי ספנה:
פרקנו לא מן חשבנא. ואשה אינה צריכה. ואם
חשובה היא גדולה. קמי אב מסב הין בדיצה.
תלמיד בפני רבו אינו ראוי לפרצה. אבל בשוליא
דנגרי צריק להסב במרוצה. והשמש שאכל כות
כצה בשהוא מסב יצא: טענו לחטוף מצה בלילי
פסחים. כדי שלא יישנו הפרחים. ותיבין ברגל
להיות שמחים. במקדש בבשר והשתא בין
רקוחים: נשים תיבות לשמות ולהרגין. בבבל
בבגדי צבעונים. בארץ ישראל בבגדי פשתן
המלבנים. והאנשים בין מתעדנין: בערב הפסח
סמוך למנתת ראשון. לא יאכל אדם עד האישון.
ובבא מבית רחשון. מוזגין לו כוס ראשון: ראשון
קברך על תיין. ואחר כך קרוש וזמן ואינו אומר
גם עדין. שצריק לאמרו באגדה וראוי לכופלו
אין. ושתי ומשי ידיה ואינו מברך על נטילת
ידיים. שקיל גרגירא או ברפסא או כספרתא או
חמא. ויטבול בחרוסת ויברך בורא פרי האדמה.
וכד אכיל יהצה אחת משלש מצות ואין ברכה
עמה. מחצה בקערה ומחצה בשיתן להשימה:
מוטף מהקערה שני תבשילי. דאנון בשרא וכורא

צָלִילִי . אִי נָפִי גִרְמָא וּבְשׂוּלִי . וּמִנְבִּיָּה קְשֻׁתָּה
 יִלְיָמָא הָא לַחֲמָא עֲנִיא בְּלִיָּה : וּמִזֻּגִין לֹא כּוּס שְׁנֵי
 מֵאַרְבַּעַת הָאֵל . וְכֵאן הֵבֵן מֵאֲבִיו שׂוֹאֵל . מַה
 בְּשִׁתְּנָה מְלִילֹת זֶה לַיִל . וְנוֹמֵר הָאֲגָדָה עַד גָּאֵל
 יִשְׂרָאֵל : אַחַר דִּשְׁתֵּי מָשִׁי יָדִיָּה . וּמְבַרְךָ עַל
 גְּשִׁילַת יָדַיִם לְחֹדְרִיָּה . וְשָׁרֵי הַמּוֹצֵיא עַל הַשְּׁלֵמָה
 דְּעַלְוֵי תַרְתֵּי רִידִיָּה . וְלֹא אֲכִיל מִנֵּיה אֲכַתֵּי מִדֵּי :
 לְנֶקֶח פְּרוּסָה וּמְבַרְךָ לְאֲכֹל מִצָּה בְּקִלְלָה . וּבְהַרְי
 דֶּהֱיָא דְהַמּוֹצֵיא אֲזִכָּר וְכוּלֵל . וּמְבַרְךָ בְּחֹרֶת
 לְאֲכֹל מְרוֹר וְטוֹבֵל וּבּוֹלֵל . וְהַדָּר אֲכִיל מִצָּה
 וּמְרוֹר בְּלֹא בְּרָכָה וְכוּרְכֵן בְּבֵת אֲתַת כְּהִלָּל : חֲלִיף
 לְכַפָּה בְּתֵי וְעֵבִיד כִּי הָאִי גִוְנָא עַד הָכָא . וְאַחַר כֵּף
 עוֹשֵׂין סְעוּדָתָן כֹּל צְרָפָה . וּבִזִּית מִצָּה בְּאַחֲרוֹנָה
 צְרִיכִין לְכוּרְכָה . וְנוֹטְלִין וְלֹא מְבַרְכִין שָׁמַיִם
 אַחֲרוֹנִים חוֹבָה וְאִין טְעוּנִין בְּרָכָה : זִכְר בְּשִׁלְיֵשׁ
 בְּרָכַת מִזֻּנּוֹ . וְלִשְׁאָר הַבְּתִים תַּחֲלָה וְטוֹעֵם הַכּוּס
 עַד מְשַׁלּוֹ אִינוּ . וּבְרַבִּיעֵי הַלֵּל מְצָרֵי לְתַנּוּ . כֹּל
 יִטְעוּם כֹּלֹם בְּאִישׁוֹנּוֹ . קַמְעָא לְשִׁתּוֹת מִים יִכְנָס .
 אִם חוֹלָה הוּא אִו אִסְטָנָס . וּבְעֵי לְמִשְׁתֵּי חֲמָרָא מְשׁוּם
 אִוְנָס . לֹמֵר בְּחִמְיֵשׁ הַלֵּל הַגָּדוֹל יִעֲתִיָּם :
 חֲסֵל סְדוֹר פְּסַח כְּהִלָּבְתּוֹ . כְּבֵל מְשַׁפְּטוֹ וְחֲקֵתּוֹ .

לפ יוצר לשבת הגדול

פֶּאֶשֶׁר זָכִינוּ לְסַדֵּר אֹתוֹ . בֵּן נֹזֶכֶה לְעִשׂוֹתָיו :
זֶה שׁוֹכֵן מֵעוֹנָה . קוֹיָם קָהַל עֲדַת מִי מָנָה .
בְּקָרוֹב נִהַל גִּמְעֵי בָנָה . פְּדוּיִם לְצִיּוֹן בְּרָנָה :
וּבְכֹן וּלְךָ תַעֲלֶה קְרִשָּׁה כִּי אֲמָתָה קְדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ :

אֵין עֲרוּף אֱלֹיָה לְהַגִּיד וּלְכַבֵּר . חֶקֶר פְּלֵאֵי
נִסְיָה לְהַבִּין וּלְכַבֵּר . מִה יִקַּר חֶסֶדְךָ מִכִּין מִצְעָדֶי
נָבֵר . מְאֹד עָמְקוֹ מִהַשְׁבוּתֶיךָ נוֹתֵן הַעֲצוֹמוֹת
וְעוֹז לְהַתְנַבֵּר . וּבְנֵי אָדָם בְּצִלְךָ יִחְסִיּוּן אַרְבֵּי
הָאָבֶר . הַרְבִּית הַגּוֹי וְהַגְדִּילָת הַשְׁמִימָחָה לְבְנֵי עֵבֶר .
בְּמִשׁוֹל רָשָׁע עַל עַם דֵּל לִישׁוּעָתְךָ מוֹכֵר . וְנִתְאַוְרָת
בְּחַנִּינֹתֶיךָ מִפְּנֵי וּמִפּוֹרֵד לְכַנֵּס וּלְכַבֵּר . וְעוֹרֶרֶת
אֲהַבַת יִשְׁנֵי חֲבֵרוֹן שׁוֹכְנֵי קֶבֶר . וְדַגְתָּ דִינֵי
קְנִסוֹת וְהַקְּלוֹת עַל חוֹבְרֵי חֶבֶר . וְהַכְּנַעְתָם בְּדָם
וּצְפָרְדֵּי עִים וּבְנִים וְעָרוֹב וְדָבָר . וְשִׁבְרַת רֵאשִׁי
תִּנּוּן עַל רֵיב דָּא דֹא מִתְעַבֵּר . כִּי לִפְנֵי כִשְׁלוֹן
נֹזֶכֶה וְגֵאֵן לִפְנֵי שֶׁבֶר . וּמִה יַעֲזוֹ צִיּוֹן הַשְׁלָחָה
וְיִמְיוֹ בְּצֵל עוֹבֵר . הַגְּבוּשָׁה עַל גְּבוּשָׁה מִסַּרְק הַרִים
וּמִשֶּׁבֶר . וְהוּא בַּעַל נִקְמוֹת אֱלֹהֵי הַמִּשְׁפָּט
מִיִּשְׁרָיִם דּוֹבֵר . וּמִצְמִיחַ יֵשַׁע לְקוּיֹו וְעַמִּים
סַחֲתִיהֶם יְדַבֵּר . וְעֲלִינוּ הַפְּלִיא הַסְּדִיּוֹ וְנִגְשָׂא נִם .

נַקַּם נִקְמַתְנוּ מִכָּל בְּעָלֵי אוֹנֵם . וְהִכְנִיעַם בְּזַעַם
 וְצָרָה בַּחֲזֵרֵי אֲוֹן וְחָנָם . וּמְלוֹשׁ בְּצַק עַד חֲמַצְתּוֹ
 דָּגָם בְּאוֹנִים לְהַקְנֵם . וְאֲזוּר חֲלָצִיו חֹזֵק וְאִמִּין
 ?הַשְׁתַּנֵּם . בָּקַע יָם וַיַּעֲבִירֵם וַיִּכְגַּד נְזֻלִים בָּנָם .
 וּבְאֶרֶץ לֹא זְרוּעָה אוֹתָם בְּלֶפֶל וּפְרִגָם . לָכֵן לָנוּ
 לְהוֹדוֹת עַל כָּל גַּם וְנָם : לָמָּה פָּסַח בָּא מִן הַצֵּאֵן .
 שִׁפְסַח וְחַמַּר עַל קְרוּאֵי צֵאֵן . וּכְרוּעָה מִקִּבֵּץ
 מְלָאִים מִשְׁכָּם וּנְאֻלָּם מִבְּעָלֵי לְצוֹן : וְלָמָּה לְקִיחַתּוֹ
 קוֹרֵם לְשַׁחִיטָתוֹ יָמִים אַרְבָּעָה . וְנִתַּן לְמוּלִים
 וְלַעֲרָלִים וּפֶסֶל בְּהִיא הַשְּׁעָה . כִּדִּי שְׁיִהְיוּ בְיָדָם
 מְצוֹת מְצוֹיוֹת לְהַשְׁתַּעֲשְׁעָה . שֶׁכָּבֵד בָּא עַת
 יוֹדִים וְזָמַן שְׁבוּעָה . וְהָיוּ מִתְּבוֹסְסִים בְּשָׁנֵי
 דָּמִים שְׁתַּצְמִיחַ יִשׁוּעָה : וְלָמָּה נְתִיבַת דָּמוֹ עַל
 הַמִּשְׁקוֹף וְשֵׁתֵי הַמְּזוּזוֹת . שֶׁהֵן שְׁלֹשׁ מְזֻבְחוֹת
 בְּמִקְוֵם רוּאִים אוֹתָם לְחֻזוֹת . וְכִר שְׁלֹשׁ מְזֻבְחוֹת
 שֶׁל אֵב הַמְּזוּז גְּרַמְזוֹת . שֶׁבְּדָן וּבֵית אֵל וְאֵלוֹן
 מוֹרָה נְחַרְזוֹת . וְלָמָּה אֲכִילַת חֲמִץ לְשֵׁשׁ שְׁעוֹת .
 זָכַר לְחַפְזוֹן שְׁבִינָה לְהַעֲבִיר גְּזֻרוֹת רַעוֹת . מְדַלֵּג
 עַל תְּהָרִים מִקִּבֵּץ עַל הַגְּבָעוֹת : וְלָמָּה אֲכִילַת
 מְצָה לְחֵם עוֹנֵי . שֶׁלֹּא הַסְפִּיק בְּצַק לְהַחֲמִיץ עַד
 שֶׁנְּאֻלָּם מְעוֹנֵי : וְלָמָּה בְּמִרְזוֹר שְׁתַּחֲלֵתוּ כִּד וְסוּפֵי

קִשָּׁה . שְׁמֵרָרוּ תַחֲלָה בְּפֶה בָּךְ וּלְבָסוֹף בְּעוֹל
 קִשָּׁה : וְלָמָּה טַבּוּלוֹ בַחֲרוּסָת . זָכַר לְטִיט שְׁאִשָּׁה
 וּבַעֲלָה דוֹרָסָת : וְלָמָּה תִבְלִין בְּתוֹכוֹ מִגְּבֻלִין כְּמוֹ
 מַלְאֲכִין . זָכַר לְגִבּוֹיִן עִם לְקוֹשֵׁשׁ קִשׁ לְתַבְּנִין . וְלָמָּה
 שְׁנֵי מִינֵי כֶּשֶׁר בְּצַד עֵינָה . אֶחָד זָכַר לְפִסַּח וְאֶחָד
 זָכַר לְחִגְיָנָה : וְלָמָּה מִגְּבִיֵּינִין קַעֲרָה קוֹדֵם זְמַנָּה .
 כְּדֵי שְׂרֵאָה תִינּוֹק וַיִּשְׁאַל מַה גִּשְׁתָּנָה : וְלָמָּה
 שְׂאֵר יִרְקוֹת בְּאִינִין תַּחֲלָה . לְפִשׁוֹר תּוֹרַת שֵׁל
 מִצְוֵה בְּרָכָה רְאוּיָה לָהּ . וְשֵׁאִינִין לֹאֵר שְׁתֵּי
 בְּרָכוֹת כְּאַחַת שְׁתֵּי אִזְ אֲכִילָה . וְאִי אֶפְשֵׁר
 לְאָכֹל וְלִשְׁתּוֹת כְּאַחַת בְּשֶׁכֶּבֶד כְּרִסוֹ מְלֵא . וְכֵן
 בְּשְׁתֵּי מִצְוֹת פּוֹטְרִין מַחֲלָה לְחֲלָה . עַל כֵּי אִין
 לְשִׁנּוֹת בְּשְׁתֵּי בְּרָכוֹת . מְבָרֵךְ עַל זֶה וְעַל זֶה וְאִינוֹ
 אוֹכֵל עַד שֵׁיגְמוֹר שְׁתֵּי בְּרָכוֹת : וְלָמָּה אַרְבַּע
 פּוֹסוֹת מִצְוֹתֵינִין בְּזֶה הַלַּיְלָה . זָכַר לְאַרְבַּע גְּאֻלוֹת
 שֶׁנִּתְבַּשְׂרוּ בָהֶם עִם סְגֻלָּה . יִצְיָאָה וְהִצְלָה לְקִיחָה
 וּגְאֻלָּה . וְהִזְדוֹת בָּהֶם וְלִתְּנִין בָּם תַּחֲלָה . לְחֻבֵּט
 אַרְבַּע פּוֹסוֹת שֵׁל יְפִיפִיָּה עֲגֻלָּה . וְכֵדֵי לְשַׁבֵּר
 אֲמוֹת עֲמֻמוֹת מִשְׁקֻצוֹת בְּגֻעִילָה . בְּאַרְבַּע פּוֹסוֹת
 הַפְּתוּבִים בָּם שֶׁהֵם פּוֹם הַתִּרְעָלָה . וְכִנְגֻדֵם
 לְהַשְׁקֹתֵנּוּ אַרְבַּע פּוֹסוֹת שֵׁל תַּחֲלָה . וְלָמָּה

מִסְבִּין בְּמִטָּה כְּבוֹדָה וְכִלְוָלָה . זָכַר לְחֲרוֹת וְרַבּוּץ
עַנְיָי כְּבוֹד בְּחַתּוּלָה . שָׁפַן דְּרָךְ בְּגֵי מְלָכִים לְנֶהֱוֹנ
כְּבוֹד וְלִסְלִסָּה . שְׁעָטְרָנוּ קְדוּשׁ יַעֲקֹב עֲמֻרַת
מְלוּכָה וְתַהֲלָה . וּבְרַר לְהוֹדִיעַ עִם מְרַעִיתוֹ לְהִיּוֹת
לוֹ לְעַם נִחְלָה . כִּי לֵאלֹהִים מִגְּנִי אֶרְץ מֵאֵד
נִעְלָה : נִעְלָה בְּקִדְשָׁתוֹ מְרוֹם וְקְדוּשׁ . כִּי אֱלֹהִים
קְדוּשִׁים הוּא בְּכָל מִינֵי קְדוּשָׁה . דְּרָפוּ בְּקְדוּשָׁה .
וְהַלּוּכוֹ בְּקְדוּשָׁה . דְּבוּרוֹ בְּקְדוּשָׁה . יְשִׁיבָתוֹ
בְּקְדוּשָׁה . חֲשִׁיפַת זְרוּעוֹ בְּקְדוּשָׁה . נֶאֱדָה וְאֵדִיר
בְּקְדוּשָׁה : הוּא קְדוּשׁ וְעַפּוֹ קְדוּשׁ . וְכָל מִשְׁרָתוֹ
קְדוּשִׁים . אֵין בְּקִדְשָׁתוֹ . וְאֵין דּוֹמָה לוֹ . מְקִדְשׁ
בְּקְרוּבָיו . וְנוֹרָא עַל כָּל סְבִיבָיו . וְנִעְרָץ בְּסוֹד
קְדוּשִׁים . גִּשְׁבֵּב בְּרִכְבוֹת אֲרָאִים . אֵילֵי קְדוּשׁ
מְשׁוֹרְרִים וּמַהֲלָלִים . בְּשִׁיר קְדוּשׁ עִירִין וְקְדִישִׁין .
רוֹעֵשִׁים וּמְרַעִישִׁים . בְּקְדוּשׁ הַקְּדוּשִׁים . עֵתִים
חֲשִׁים וְעֵתִים מְמַלְלִים . וְלְבָקְרִים מִתְחַדְּשִׁים .
מִקְפִּים כִּסּ הַמְּרַכְּבָה וְקִדְשָׁת הַשֵּׁם מְפָרְשִׁים .
לְשִׁלּוּשׁ קְדוּשָׁה לְקְדוּשָׁתוֹ וְנוֹרָא מְקִדְשִׁים : כִּכְתוּבוֹת

סדר הפרשיות

שקודין בשבת למנחה ובשני ובחמישי

בראשית ברא אלהים את
 השמים ואת הארץ : והארץ
 היתה תוהו ובהו והשק על פני
 תהום ורוח אלהים מרחפת על־
 פני המים : ויאמר אלהים יהי אוֹר
 ויהי־אור : וירא אלהים את־האור
 כי־טוב ויבדל אלהים בין האור
 ובין החשך : ויקרא אלהים
 לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי
 ערב ויהי־בקר יום אחד : פ לוי
 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך
 המים ויהי מבודל בין מים למים :
 ויעש אלהים את־הרקיע ויבדל
 בין המים אשר מתחת לרקיע
 ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי
 כן : ויקרא אלהים לרקיע שמים
 ויהי־ערב ויהי־בקר יום שני : פ
 ישראל ויאמר אלהים יקו המים
 מתחת השמים אל־מקום אחד
 ותראה היבשת ויהי כן : ויקרא
 אלהים ליבשה ארץ ולמקוה
 המים קרא ימים וירא אלהים כי־
 טוב : ויאמר אלהים תדשא הארץ
 דשא עשב מורע ורע עץ פרי
 עשה פרי למינע אשר ורעו־כו

על־הארץ ויהי־כן : ותוצא הארץ
 דשא עשב מורע ורע למינע
 ועץ עשה־פרי אשר ורע־כו
 למינע וירא אלהים כי־טוב :
 ויהי־ערב ויהי־בקר יום שלישי : פ
 סדר ג

אלה תולדת נח נח איש צדיק
 תמים היה בדורתי אלה האלוקים
 התהלך־נח : וילד נח שלשה
 בנים את־שם את־חם ואת־יפת :
 והשחת הארץ לפני האלהים
 ותמלא הארץ חמס : וירא אלהים
 את־הארץ והנה נשחתה כי־
 השחית כל־בשר את־דרכו על־
 הארץ : ויאמר אלהים לנח קח
 כל־בשר בא לפני כי־מלאה
 הארץ חמס מפניהם והגני
 בשחיתם את־הארץ : עשה לך
 תבת עצי־גפר קנים תעשה את־
 התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ
 בכפר : וזה אשר תעשה אתה
 שלש מאות אמה ארך התבה
 חמשים אמה רחבה ושלשים
 אמה קומתהו צדו תעשה לתבה
 ואל־אמה תכלנה מלמעלה ופתח

נה לך לך

ותבא בצדה תשים תחתים
 לגנים ושלשים תעשה: לוי ואני
 הנני מביא את הפבול מים על-
 הארץ לשחת כל בשר אשר בו
 רוח חיים מתחת השמים כל
 אשר בארץ גוע: והקמתי את-
 בריתי אתך ובאת אל-התברכה
 אתה ובניך ואשתך ובני-בניך
 שתה: וככל-החי מכל בשר שנים
 מכל תביא אל-התבה להחית
 אתה זכר ונקבה יהיו: ישראל
 מהעוף למינהו ומן-הבהמה
 למינה מכל רמש האדמה למינהו
 שנים מכל יבאו אליך להחיות:
 ואתה קח-לך מכל מאכל אשר
 יאכל ואספת אליך והיה לך
 ול-ם לאכלה: ויעש נח ככל
 אשר צוה אתו אלהים בן עשה:
 סדר ל לך

לש ואברם בן-חמש שנים
 לשבעים שנה בצאתו מחרן:
 ויקח אברם את-שרי אשתו
 ואת-לש בן-אחיו ואת-כל-
 רכושם אשר רכשו ואת-הנפש
 אשר-ע: בחרן ויצאו ללכת
 ארצה כנען ויבאו ארצה כנען:
 ויעבר אב-ם בארץ עד מקום
 שכם עד אלון כורה ותבנני או
 בארץ: וירא יהוה אל-אברם
 ויאמר לרעה אתן את-הארץ
 הזאת ויבן שם מזבח ליהוה
 הנראה אליו: ויעתק כשם
 התרה מקדם לבית-אל ויש
 אהלה בית-אל מים והעי מקדם
 ויבן-שם מזבח ליהוה ויקרא
 בשם יהוה: וישע אברם הלך
 יסוע הנגבה: פ ישראל ויהי רעב
 בארץ וירד אברם מצרימה לגור
 שם פי-כבר הרעב בארץ: ויהי
 כאשר הקריב לבוא מצרימה
 ויאמר אל-שרי אשתו הנה-נא
 ידעתי כי אישה יפת-טראה את:
 והיה כירדו אתך המצרים
 ואמרו אשתו זאת והניו אתי
 ואתך יהיו: אסר-נא אתי
 את למען ישכילי בעבודת
 (ש"ש)

לך לך וירא חיי שרה

ב

וְחַיְתָּה נְשִׂיךְ בְּגִלְגָּד : וְשָׂרָה שָׁמְעַת פֶּתַח הָאֵהָל וְהָיָה אַחֲרָיךְ : וְאָמַר הִם וְשָׂרָה וְקָנִים

בָּאִים בַּיָּמִים הַהֵלֶּל לַחַיִּית לְשָׂרָה אֵתָּה בְּנָשִׁים : וַתִּצְחַק שָׂרָה בְּקִרְבָּהּ לֵאמֹר אַחֲרַי בֵּלֶת הִתְחַלֵּל לִי עֲדָנָה וְאֲדֹנָי זָקֵן : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל אַבְרָהָם לֵמַח זֶה צִחְקָה שָׂרָה לֵאמֹר הֵאֵפָה אֲמִנִים אֵלַי וְהָיִי זָקֵנָתִי : הֲיִשָּׂא מִדְּוָח דְּבַר לְפִנְעֵד אֲשׁוּב אֵלֶיךָ נְעֻמַת חַיִּית וְלִשְׂרָה בִן :

סדר חיי שרה

וְהָיָה חַיֵּי שָׂרָה כְּמֵה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשֶׁבַע יָמִים שְׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה : וְתַמַּת שָׂרָה בְּקִרְיַת אֲרָבַע הָיָה חֲבֵרוֹן בְּאֶרֶץ בְּנֵעֵן יִבְנֵא אַבְרָהָם לִסְפֹד לְשָׂרָה לְבַבְתָּהּ : וַיָּקָם אַבְרָהָם מִזֶּל פְּנֵי יְתוֹ וַיְדַבֵּר אֶל־בְּנֵי־חַתָּה לֵאמֹר : גִּדְּוֹתוֹשׁוּב אֲנִי עִפְכֶם תָּנוּ לִי אֲדוֹת־קִבְרֵי עִמָּכֶם וְאֶקְבְּרָה מִתּוֹ מִלְּפָנֵי יְהוָה בְּנִי־חַתָּה אִתּוֹ אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ : שְׂכַנְטוּ אֲדֹנָי נְשִׂיאֵי אֱלֹהִים אִתָּה בְּתוֹכֵנוּ בְּמִבְתַּח קִבְרֵנוּ קִבְרֵ אֲתִי־בְחָה אִישׁ מִפְּנֵי אֲתִי־קִבְרָו לֹא־יִמְלַח מִפְּנֵי מִקְבְּרֵ בְּתַח : וַיָּקָם אַבְרָהָם

(ש'ש)

סדר וירא

וְיָרָא אֱלֹהֵי דְוָה עֲלָיו מִמְרָא וְהָיָה יֵשֵׁב בְּתַח־הָאֵהָל בְּתַח־חַיִּים : וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיִּרְא וְדָוָה שְׁלִשָׁה אַנְשִׁים נֹצְבִים עָלָיו וַיִּרְא וַיִּרְץ לְקִרְאָתָם מִפֶּתַח הָאֵהָל וַיִּשְׁתַּחֲוֶי אָרְצוֹת וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי אִמֵּי נָא מַצִּאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ אֱלֹהֵי תַעֲבֹר מִעַל עַבְדְּךָ : וַיִּקְחֵנָא מִעַם־מִים וַיִּרְחֲצוּ רַגְלֵי סוּחֵי־עֵינוּ תַּחַת הַעֵץ : וַאֲקַחָה מִתְּלַח־וּסְפֵדוֹ לְבַכְּם אַחֲרֵי תַעֲבִירֵי מִי־עַל־בֶּן עֲבֹתָם עַל־עַבְדְּכֶם וַיֹּאמְרוּ בֵּן תַעֲשֶׂה בְּאִשְׁרֵי דְבִרְתָּנוּ לִי וַיִּמְחַר אַבְרָהָם הָאֵהָלָה אֶל־שָׂרָה וַיֹּאמֶר מַה־יִּשְׁלַח סָאֵם קַמַּח סֵלַח לִישֵׁי תַעֲשֵׂי עֲנִיתִי : וַיֹּאמֶר קִרְרֵי אַבְרָהָם וַיִּקַּח בְּנִי־בְקָרֵךְ וּמוֹכַר רִיתוֹ אֶל־הַעֲרֵב וַיִּמְחַר לַעֲשׂוֹהֵי אֲתוֹ : וַיִּקַּח הַסָּאֵה וְהַלֵּב וּבִן־תְּבַקֵּר אֲשֶׁר עָשָׂה רִיתוֹ לְפָנֵיהֶם וְהוֹאֲדֵיבֵד עֲלֵיהֶם תַּחַת הַעֵץ וַיֹּאבְלוּ : יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֵיךְ שָׂרָה אֲשַׁתְּךָ וַיֹּאמֶר תַּחַח בִּי וְהֵלֶּךְ וַיֹּאמֶר שׁוּב אֲשׁוּב אֵלֶיךָ נְעֻמַת חַיִּית וְהִתְהַדְּבֵן לְשָׂרָה אֲשַׁתְּךָ

ג'א

סדר תולדות

ואלה תולדת יצחק בוראבניהם
 אברהם תולד את יצחק: וחי
 יצחק בן ארבעים שנה בקחתו
 את רבקה בת בהואל הארמי
 כפען ארם אחות לבן הארמי לו
 לאשה: ויעתר יצחק ליהוה
 לנכה אשתו כי עקרה הוא
 ויעתר לו יהוה ותהר רבקה
 אשתו: ויתרצו פנים בקרבה
 ותאמר אספן לפה זה אלכי
 ותלך לדרש את יהוה לי ויאמר
 יהוה לה עני נזים בבשרך
 ושני לאפים מפעך ישרו
 ולאם מלאם יאמן רב עבד
 צעיר: וימלאו ימיה ללדת ורעה
 תזים בכבנת: ויצא תראשון
 אדמוני בלו באהרת שער וקראו
 שמו ישו: ותחריכן יצא אחיו
 וידו אחות כע קב עשו וקרא
 יימו יעקב ויצחק בן ששים שנה
 בלדת אחים: ישיל ויגדלו
 תעזים ויהי עשוי איש דע צד
 איש שדה וינק איש עם ישב
 אחלים: ויאבד יצחק את עשוי
 כצד כפיו ורב קה אהבת את
 יעקב ויוד יעקב נוד ויבא

(שופט)

ולשתחו לעם הארץ לבני חת: לוי
 נידבר אתם לאמר אסילש את
 נפישכם לקבר את חתי מלפני
 ש: עיני ופגעו לי בעפרון בן
 צח: ויתן לי ארוד מערה
 הפכלה אשר לו אשר בקצה
 שדה בכסה מלא יתננה לי
 בתוככם לאחות קבר: ועפרון
 ישב בתוך בני חת ויען עפרון
 החתי את אברהם באוני בני
 חת לכל באי שער עיר לאמר:
 לא ארני שמעני השדה נתתי
 לך והמערה אשר בו לך נתתיה
 לעני בני עמי נתתיה לך קבר
 מהך: ויעתהו אברהם לפני
 עם הארץ: ישיל וידבר אל
 עפרון באה עס הארץ לאמר
 אהך אסדתה לו שמעני נתתי
 כספ השדה קח מפני ואקברה
 את חתי שמת ויען עפרון את
 אברהם לאמר לו: ארני שמעני
 ארץ ארבע לאלת שקל כסה בני
 ובינה מה היא ואת סדה קברו
 וייצע אברהם אל עפרון וישל
 אברהם לעפרון את הכסה אשר
 דבר באוני בידת ארבע מאות
 של כסה עבר לפחד:

יטא

תלדות ויצא

ג

אברהם בקלי נישמר משמרת
 מצותי הקותי ותורתי :
 סדר ויצא

ויצא יעקב כבאר שבע וילך
 הרנה : ויפגע בפיקוס וילן שם
 בייבא השמש ויקח כאבני
 הפיקוס וישש טראשתיו וישכב
 בפיקוס הרנא: ויתלם והנה סלג
 צב ארצה וראשו בניע
 השמימה והנה מלאכי אלהים
 עלים ורדים בו : לוי והנה יהוה
 נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי
 אברהם אביך ואלהי יצחק
 הארץ אשר אתה שכב עליה
 לך אתננה ולזרעה: ותיה זרעה
 עפר הארץ ופרצת ימה וקדמה
 וצפנה ונגבה ונברכו בה כל
 משפחת הארמה וזרעה: והנה
 אנכי עפק ושמרתיה בכל אשר
 תלך ותשבתיך אל הארמה
 וזאת כי לא אעזבה עד אשר
 אסיעשיתי את אשר דברתי
 לך : ויקץ יעקב כישנתו ויאמר
 אכן יש יהוה בפיקוס הזה ואנכי
 לא ידעתי : ויירא ויאמר מה
 נרא הפיקוס הזה אין זה כי
 אסיעשיתי אלהים וזה שעד

עשו מן העדרה והוא עיף :
 ויאמר עשו אל יעקב הלעיסני
 נא מן האדם האדם הזה פי
 עיף אנכי על פן קרא שמו
 אדום: ויאמר יעקב מכרה כיום
 את בכרתה לי: ויאמר עשו הנה
 אנכי הולך למות ולמה זה לי
 בכרה : ויאמר יעקב השבעה לי
 כיום וישבע לו ויכפר את
 בכרתו ליעקב: ויעקב נתן לעשו
 להם ימיר עדשים ויאכל וישת
 ויקם וילך ויבו עשו ארצו
 הכרה: פ ויהי רעב בארץ
 מלכד הרעב הראשון אשר היה
 בימי אברהם וילך יצחק אל
 אבימלך מלך פלשתים נורה:
 וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד
 מצרימה שכן בארץ אשר אמר
 אלהי : גור בארץ הזאת ואדית
 עמך ואברכה פי לך ולזרעה
 אתן את כל הארצת האל
 והקמתי ארץ השבעה אשר
 נשבעתי לאברהם אביך :
 ותרביתי ארץ זרעה ככוכבי
 השמים ונתתי לזרעה את כל
 הארצת האל והתברכו לזרעה
 כל גוי הארץ: עקב אשר שמע

ויצא וישלח וישב

איש עמו: וירא יעקב מאד ויצד
 לו ויחץ את־העם אשר־אתו
 ואת־הצאן ואת־הבקר והנמלים
 לשני מהנות: ויאמר אסיבוא
 עשו אל־הפחנה האחת והפרו
 והיה הפחנה הנשאר לפליטה:
 ישראל ויאמר יעקב אלהי אבי
 אברהם ואלהי אבי יצחק ידע
 האמר אלי שוב לארצה
 ולולדתי ואיביבך עפק:
 קטנתי מכל החסדים ומכל־
 האמת אשר עשית את־עבדך
 כי במקלי עברתי את־הירדן
 הוח ועתה תיתי לשני מהנות:
 הצילני נא מיד אחי מיד עשו
 כי־ירא אנכי אתו סן־יבוא
 והפני אב על־בנים: ואתה
 אמרת הישב איסיב עמך ושכתי
 את־זרעך כהול הים אשר לא
 יספר מרב:

סדר וישב

וישב יעקב בארץ מנזר אבי
 בארץ בנימן: אלה תלדות יעקב
 יוסף בן־שבע־עשרה שנה היה
 רעה את־אחיו בצאן והוא נער
 את־בני בלהה ואת־בני זלפת
 נשי אביו ויבא יוסף את־דבתם
 (ש"ש)

השמים: ישראל וישכם יעקב
 צפקר ויקח את־האבן אשר־
 שם מראשתיו וישם אתה
 מצבה ויצק שמן על־ראשה:
 ויקרא את־שם־המקום הריא
 בית־אל ואולם לזו שם־העיר
 לראשנה: וידד יעקב נדד לאמר
 אס־יהיה אלהים עמדי ושמרני
 בצדק הזה אשר אנכי הולך
 נתן־לי לחם לאכל ובגד ללבוש:
 ושבתי בשלום אל־בית אבי והיה
 ידע לי לאלהים: והאבן הזאת
 אשר־טמתי מצבה יהיה בית
 אלהים וכל אשר נתן־לי
 עשו אעשרנו לך:

סדר וישלח

וישלח יעקב מלאכים לפניו
 אל־עשו אחיו ארצה שעיר שדה
 אדום: ויצו אתם לאמר כה
 האמרן לאדני לעשו כה אמר
 עבדך יעקב עם־לכן גרתי ואחר
 ער־עתה: והירל שור ודב־ור
 צאן ועבד ושפתה ואשלחה
 להגיד לאדני לכצאתו בעיניך:
 לוי וישבו המלאכים אל־יעקב
 לאמר באנו אל־אחיק אל־עשו
 גם הולך לקראתך וארבע־מאות

סדר מקץ

ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה
 חלם והנה עמד על־הַיָּאָר :
 והנה סוף־הַיָּאָר עלת שבע פרות
 יפות מראה ובריאת בשר
 נתרענה באחו : והנה שבע
 פרות אחרות עלות אחריהן סוף
 הַיָּאָר רעות מראה ודקות בשר
 ותעמדנה אצל הפרות על־שפת
 הַיָּאָר : ותאכלנה הפרות רעות
 המראה ודקות הבשר את
 שבע הפרות יפות המראה
 והבריאת ויקץ פרעה : לוי
 וישן בחלם שנית והנה שבע
 שבדים עלות בקנה אחד בריאות
 וסבורת : והנה שבע שבדים
 דקות ושדופת קדים צמחות
 אחריהן : ותבלענה השבדים
 הדקות את שבע השבדים
 הבריאות והמלאות ויקץ פרעה
 והנה חלום : ישראל ויהי בבקר
 ותפעם רוחו וישלח ויקרא את
 פל־חרספי מצרים ואת־פל־
 חבמיה ויספר פרעה להם את־
 חלמו ואין־פותר אותם לפרעה
 וידבר עד חמש־שנים את־פרעה
 לאמר את־חלמי אני מצני

רעה אל־אביהם : וישראל אהב
 את־יוסף מכל בניו בִּיְבוֹנֵקָנִים
 הוא לו ועשה לו כתנת שמים :
 לוי ויראו אחיו כִּי־אתו אהב
 אביהם מכל־אחיו וישנאו אתו
 ולא יכלו דברו לשלם : ויחלם
 יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו
 עוד שנא אתו : ויאמר אליהם
 שמעו־נא החלום הנה אשר
 חלמתי : והנה אנהט מאלמים
 אלמים בתוך השרת והנה קמה
 אלמתי וגם־נצבה והנה תסבינה
 אלמתיכם ותשתחוו לאלמתי :
 ישראל ויאמרו לו אחיו המלך
 תמלך עלינו אם־משול תמשל
 בנו ויוספו עוד שנא אתו על־
 ולמתי ועל־דבריו : ויחלם עוד
 הלום אחר ויספר אתו לאחיו
 ויאמר הנה חלמתי חלום עוד
 והנה השמש והירח ואחד עשר
 כוכבים משתחוים לי : ויספר
 אל־אביו ואל־אחיו ויגער־בו
 אביו ויאמר לו מה החלום הזה
 אשר חלמתי הבוא נבוא אני
 ואמך ואחיד להשתחוי לך
 ארצה : ויקנאו־בו אחיו ואביו
 שמר את־הדבר :

אל עבדך אסלא ירד אחיכם
 הקמן אתכם לא תספון לראות
 פני : ויחי פי עלינו אל עבדך
 אביו ונגדלו את דברי אדני :
 שראל ויאמר אביו שבו שברר
 לני מעם אכל : ונאמר לא נוכל
 לרדת אסלש אהינו הקמן
 אתנו וירדנו כילא נוכל לראות
 פני האיש ואחינו הקמן אינו
 אהנו : ויאמר עבדך אבי אלינו
 אתם ידעתם כי שנים ילדה לי
 אישתי : ויצא האחד מאתי ואמר
 אך סרף סרף ולא ראיתיו עד
 הנה : ולקחתם גם את זה מעם
 פני וקרהו אסון והורדתם את
 שיכרתי ברעה שאלה : ועתה
 קבאי אל עבדך אביו והנער אינו
 אהנו ונפשו קשורה בנפשו :
 סדר ויחי

ויחי יעקב בארץ מצרים שבע
 עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני
 חייו שבע שנים וארבעים וזאת
 שנה : ויקרבו ימי ישראל למוט
 ויקראו לבני לויס ויאמר לו
 אסלנא מצאתי חן בעיניך שים
 נא ידה תחת ירכי ועשית עמר
 חסד ואמת אללנא תקברני

(י"ט)

היום : פרעה קצף על עבדיו
 ויתן אתי במשמר בית שר
 הטבחים אתי ואת שר האפים :
 ונחלמה חלום כלילה אחד אני
 והוא איש כפתרון חלמי חלמינו
 ושם אתנו נער עברי עבד לשר
 הטבחים ונספרלו ויפתר לנו
 את חלמתינו איש בחלמו פתר :
 ויהי כאשר פתר לנו פן היה
 אתי השיב על בני ואתו תלה :
 וישלה פרעה ויקרא את יוסף
 וירצהו מן הביר ויגלה ויחלה
 שכלתיו ויבא אל פרעה :

סדר וינש

וינש אליו יהודה ואמר פי
 אדני ידברנא עבדך דבר באוני
 אדני ואל יחר אפה בעבדך כי
 כמזה כפרעה : אדני שאל את
 עבדיו לאמר היש לכם אב או
 אח : ונאמר אלל אדני יש לנו
 אב וכן וילד וקנים קמן ואחיו
 מת ויתר הוא לבדו לאמו
 ואביו אהבו : לוי ותאמר אלל
 עבדך הורדהו אלי ואשימהו
 עיני עלי : ונאמר אלל אדני
 לא יוכל הנער לשאב את אביו
 עוב את אביו ומת : נתאמר

במצרים : וסבתו גם אבה
 וישאתני מצרים וברתני
 בקברתם ויאמר אנכי אעשה
 כדברך : ויאמר השבעה לי
 וישבע לו וישתחו ישראל על
 ראש המטה : לוי ויהי אחרי
 הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה
 אביך חלה וקח את יעקב בני
 עמו את מנשה ואת אפרים :
 ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך
 יוסף בא אליך ויתחזק ישראל
 וישב על המטה : ויאמר יעקב
 אל יוסף אל שדי נראה אל בלוי
 בארץ מצרים ויען ויברך אתי : ישראל
 ויאמר אלי הנני מפרד וחרביתך
 ונתתיך לקהל עמים ונתתי את
 הארץ ואת לורשך אחריך אלה
 עולם : ועתה שני בנך הגדלים
 לך בארץ מצרים עד באי אליך
 מצרימה לידם אפרים ובעיניה
 בראובן ושבעון יהיו לי :
 וכן ליתך אשה ולדת אחריהם
 לך יהי על שם אחיהם : וראו
 בנהלתם : ואני בבאי מצרן
 מתה על רחל בארץ מצרים בדרך
 מצרן בברת ארץ לבא אפרתה
 ואקברה שם בדרך אפרת הוא

סדר שמות

ואלה שמות בני ישראל
 הבאים מצרימה את יעקב איש
 ביתו באו : ראובן שמעון לוי
 יודעה : יששכר זבולן ובנמן
 דן ונפתלי גד ואשר : ויהי כל
 נפש יצאי ירדן יעקב שבעים
 נפש ויוסף היה במצרים : וימת
 יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא :
 יבני ישראל פרו וישרצו וירבו
 ויעצמו במצרים מאד ותפלא
 הארץ אחסם : פ לוי ויוסף בלך
 חדש על מצרים אשר לא ידע
 את יוסף : ויאמר אל עמו הנה
 עם בני ישראל רב ועצום ממנו :
 הבה נתחכמה לו פ ירבה והיה
 בירחקה נה מלחמה ויוסף גם
 הוא על שניאיו ונלחם בנו ויהי
 מן הארץ : וישמו עליו שני
 כסים למצן ענתו כסבלתם וכן
 ערני כספנות לפרעה את פתם
 ואת רעכסם : וכאשר עני איתו

במצרים : וסבתו גם אבה
 וישאתני מצרים וברתני
 בקברתם ויאמר אנכי אעשה
 כדברך : ויאמר השבעה לי
 וישבע לו וישתחו ישראל על
 ראש המטה : לוי ויהי אחרי
 הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה
 אביך חלה וקח את יעקב בני
 עמו את מנשה ואת אפרים :
 ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך
 יוסף בא אליך ויתחזק ישראל
 וישב על המטה : ויאמר יעקב
 אל יוסף אל שדי נראה אל בלוי
 בארץ מצרים ויען ויברך אתי : ישראל
 ויאמר אלי הנני מפרד וחרביתך
 ונתתיך לקהל עמים ונתתי את
 הארץ ואת לורשך אחריך אלה
 עולם : ועתה שני בנך הגדלים
 לך בארץ מצרים עד באי אליך
 מצרימה לידם אפרים ובעיניה
 בראובן ושבעון יהיו לי :
 וכן ליתך אשה ולדת אחריהם
 לך יהי על שם אחיהם : וראו
 בנהלתם : ואני בבאי מצרן
 מתה על רחל בארץ מצרים בדרך
 מצרן בברת ארץ לבא אפרתה
 ואקברה שם בדרך אפרת הוא

אָמַר לִבְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה
 וְהוֹצֵאתִי אֹתְכֶם מִתּוֹכָם מִכְּלֹת־
 מִצְרַיִם וְהִצַּלְתִּי אֹתְכֶם מִעַבְדֹתָם
 וְגֵאלְתִּי אֹתְכֶם בְּזֹרֵעַ נְפוּחָה
 וּבְשֹׁפְפִים נְדֹלִים וְלִקְהַל אֹתְכֶם
 לִי לֶעֶם וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים
 וַיִּדְעֹתֶם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 הַמוֹצִיא אֹתְכֶם מִתּוֹכָם מִכְּלֹת־
 מִצְרַיִם וְהִבֵּאתִי אֹתְכֶם אֶל־
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי אֶת־יַדִּי
 לַתֵּת אֹתָהּ לְאַבְרָהָם לְצַחֲקָה
 וְלִיעֲקֹב וְנִתְּתִי אֹתָהּ לָכֶם מִזְרָעָה
 אֲנִי יְהוָה וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה בֵּן אֶל־
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל־מֹשֶׁה
 מִקְצֵר רוּחַ וַיַּעֲבֹדָה קִשָּׁת׃ פ
 יִשְׂרָאֵל וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
 לֵאמֹר׃ בֹּא דַבֵּר אֶל־פֶּה הַמֶּלֶךְ
 מִצְרַיִם וַיִּשְׁלַח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה לְפָנֵי יְהוָה
 לֵאמֹר תֵּן בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא שָׁמְעוּ
 אֵלַי וְאִיךָ אֶשְׁמְעֵנִי פִרְעֹה וְאֲנִי
 עוֹל שֹׁפְתִים׃ פ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־
 מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן וַיִּצְיֵא אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 וְאֶת־פִּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְהוֹצִיא
 אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם׃ פ

סדר בא

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־

(שי"ט)

יְהוָה וְכֹן יִשְׂרָאֵל וַיִּקְצֹוּ מִפָּנָי
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבְדוּ
 מִצְרַיִם אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפֶרֶךְ׃
 וַיִּמְרְדוּ אֹתֵי־חֵידָם בְּעַבְדָּה
 קָשָׁה בְּחֹמֶר וּבְלִבָּנִים בְּכָל עַבְדָּה
 בְּשֹׁדָה אֶת כָּל עַבְדֹתָם אֲשֶׁר־
 עָבְדוּ בָהֶם בְּפֶרֶךְ׃ וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ
 מִצְרַיִם לְמִילֹדֹת הַעֲבָדִית אֲשֶׁר־
 שָׂם הָאֱתָת שִׁפְחָה וְשָׂם הַשְּׁנִית
 פִּינָה׃ וַיֹּאמֶר בִּי־דָבָן אֶת־
 הַעֲבָדִית וְרָצִיתִן עַל הָאֲבָנִים
 אֲסִיבֵן הוּא וְהָיִיתִן אֵלָיו וְאִם־
 בַּח הוּא וְהָיָה׃ וְהִדְרָאן הַמִּילֹדֹת
 אֶת־הָאֱלֹהִים וְלֹא עָשׂוּ כְּאֲשֶׁר־
 דָּבַר אֱלֹהִים מֶלֶךְ מִצְרַיִם וְתַחֲוִן
 אֶת־הָאֱלֹהִים׃

סדר וארא

וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר
 אֵלַי אֲנִי יְהוָה אֲרָא אֶל־אַבְרָהָם
 אֶל־צַחֲקָה וְאֶל־עֲקֹב בְּאֵל שְׂדֵי
 וְשָׂם יְהוָה לֹא נִדְעֵתִי לָהֶם׃
 וְגַם תִּקְרָאתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּם
 לַתֵּת לָהֶם אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן אֶת־
 אֶרֶץ מִגְרֵיהֶם אֲשֶׁר־גִּדְּדוּ בָהּ׃
 וְגַם אֲנִי אֶשְׁכַּעְתִּי אֶת־גִּאֲקֹתֶיךָ
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל אֲשֶׁר מִצְרַיִם מִצְרַיִם
 אִתְּם וְאֹמְרֵי אֶת־בְּרִיתִי לִי לִכְן

ב"ג

את משה ואת אהרן אלי פרעה
 ויאמר אלהם לכו עבדו את--
 יהוה אלהיכם מי ומי החלכים :
 ויאמר משה בנערינו ובזקנינו
 גלך בבנינו ובבנותנו בצאננו
 ובבקרנו גלך כי תגידהו לנו :
 ויאמר אלהם יהי כן יהוה עמכם
 פא אשר אשלח אתכם ואת סוסכם
 ראי כי רעה נגד פניכם : לא
 כן לכו גא הגברים ועבדו את--
 יהוה כי אתה אתם מבקשים
 ויגרש אתם מאת פני פרעה :

סדר בשלח

יהי בשלח פרעה את העם
 ולא ינחם אלהים דרך ארץ
 פלשתים כי קרוב הוא כי ואמר
 אלהים פנינחם העם בראתם
 מלחמה ושבנו מצרימה : ויפג
 אלהים את העם דרך המדבר
 יסיון וחמשים עלו בני ישראל
 מארץ מצרים : ויקח משה את--
 עצמות יוסף עמו כי השבע
 השביע את בני ישראל לאמר
 פקד יפקד אלהים אתכם
 והעליתם ארץ עצמתי מוח
 אתכם : ויסעו מסבת ויחנו באתם
 (ש"ט)

פרעה פיאני הכבדתי את לבו
 ואת לב עבדיו למען שתי אתי
 אלה בקרבו : ולמען תספר
 באזני בנה ובן--בנה את אשר
 התעלתי במצרים ואת אתתי
 אשר שטתי כם וידעתם פיאני
 יהוה : ויבא משה ואהרן אלי--
 פרעה ויאמרו אליו כה אמר
 יהוה אלהי העברים עד-מתי
 כאתה לענת מפני שלח עמי
 ויעבדני : לוי כי אסמאן אתה
 לשלח את עמי הנני מביא מחר
 ארבה בגבולך : וכסה את-עין
 הארץ ולא יוכל לראת את הארץ
 ואכל ואת יתר הפלטה הנשארת
 לכם מן הדבור ואכל את-כל
 העץ הצמח לכם מן השדה :
 ומלא בתוך ובתי כל-עבדך
 ובתי כל-מצרים אשר לא-ראו
 אברתך ואבות אברתך מיום
 היותם על האדמה עד היום
 הזה ויפן ויצא מעם פרעה :
 ישראל ויאמרו עבדי פרעה
 אליו עד-מתי יהיה זה לנו
 למוקש שלח ארתי האנשים
 ויעבדו את יהוה אלהים הטרים
 פרע כי אבדה מצרים : ויושב

סדר יתרו

פקודה המדבר : ויהיה הלך
לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם
תרדך ולילה בעמוד אש להאיר
להם ללכת יומם ולילה : לא
ישיש עמוד הענן יומם ועמוד
האש לילה לפני העם : פ לוי
ודבר יהוה אל משה לאמר :
דבר אל בני ישראל וישבו
ויחטו לפני פי החירות בין מגדל
ובין חים לפני בעל צפן נכחו
תתנו על דתים : ואמר פרעה
לבני ישראל נככים דם בארץ
סגור עליהם המדבר : וחוקתי
את לב פרעה ורדף אתיהם
ואגבדה בפרעה ובכל חילו
ודעו מצרים כי אני יהוה ויעשו
בן : ישראל ויגד למלך מצרים כי
ברח העם ויתפך לבב פרעה
ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת
עשית פי שלח את ישראל
מעברנו : ויאמר את דרכנו ואת
צמון לקח עמו : ויקח שש מאות
רכב בחור וכל רכב מצרים
ושלשם על כסף : ויחוק דעה
את לב פרעה מלך מצרים ורדף
ואחר בני ישראל ויבני ישראל
צאים ביד רמה :

וישבע יתרו כהן מדן חתן
משה את כל אשר עשה אלהים
למשה ול ישראל עמו ביהוציא
יהוה את ישראל ממצרים :
ויקח יתרו חתן משה את
צפרה אישת משה אחר שלוחיה:
ואת שני בנות אשר שם האחד
גרשום כי אמר גר היתי בארץ
נכריה : ושם האחד אליעזר כי
אלהי אבי בעורי ויצלני מחרב
פרעה : לוי ויבא יתרו חתן משה
ובני ואשתו אל מידת אל
המדבר אשר היא רנה שם הר
האלהים : ויאמר אל משה אני
חתנתך יתרו בא אליך ואישתך
ויניני בניה עמם : ויצא משה
לקראת חתנו וישחוו וישקו
וישאלו איש לרעהו לשלום
ויבאו האהלה : ויספר משה
לחתנו את כל אשר עשה יהוה
לפרעה ולמצרים על ארץ
ישראל את כל התלאה אשר
מצאתם בדרך ויצלם יהוה :
וישראל ויחך יתרו על כל הפוכח
אשר עשה יהוה לישראל אשר
הצילו מיד מצרים : ויאמר

(ש"ש)

י"ט

תצא בצאת העבדים : אמרעה
 בעיני אדניה אשר-לו יעדה
 והפדה לעם נכרי לא-ימשל
 למכרה בבגדו-בה : ואם-לכנו
 ייערנה כמשפט הפנות יעשה
 לה : אם-אתרת יקחלו שארם
 בסותה וענתה לא יגרע : ואם
 יולש אלה לא יעשה לה ויצאח
 הנם אין כסף : ם ישראל מפת
 איש ונת מות יומת : ואשר
 לא צדה והאלהים אנרה לז
 ישמתי לה מקום אשר ינום
 שמה : ם וכי-יזד איש על-רעהו
 להרגו בערסה מעם מובחי
 תקחנו לנות : ם ומכרה אביו
 ואמו מות יומת : ם יגנב איש
 ומכרו ונמצא בידו מות יומת : ם
 וטקלל אביו ואמו מות יומת : ם
 וכי-יריבו אנשים והפה-איש
 את-רעהו באבן או באגרף ולא
 ימות ונפל למשכב : אם-יקום
 והתהלך בחוץ על-משעתו
 ונקה המכת רק שבתו יתן
 ורפא ורפא : ם

סדר תרומה

וידבר יהוה אל-משה לאמר:
 דבר אל-בני ישראל ויקחו-לי
 (ש"ש) לא כתיב

יתרו ברוך יהוה אשר הציל
 אתכם מיד מצרים וימד פרעה
 אשר הציל את-העם מתחת
 יד-מצרים : עתה ידעתי כי-
 גדול יהוה מפל-האלהים כי-
 כדבר אשר ודו עליהם : ויקח
 יתרו חתן משה עלה ונבחים
 לאלהים ויבא אהרן וכל זקני
 ישראל לאכל-לחם עם-חתן
 משה לפני האלהים :

סדר משפטים

ואלה המשפטים אשר תשים
 לפניהם : כי תקנה ענד עברי
 שש שנים יעבד ובשבעת-צא
 לחפשי הנם : אם-בגפו יבא
 בגפו יצא אם-בעל אשה הוא
 ויצאח אשתו עמו : אם-אדניו
 יתן לו אשה וילדה-לו בנים או
 בנות האשה וילדיה תהיה
 לאדניה והוא יצא בגפו : ואם
 אמר יאמר העד אהבתי את-
 אדני את-אשתי ואת-בני לא
 אצא חפשי : והגישו אדניו אל-
 האלהים והגישו אל-הדלת או
 אל-המונות ורצע אדניו את-אזנו
 בפרצע ועברו לעלם : לוי וכי-
 ימכר איש את-בתו לאמה לא
 נים

תְּרוּמַת מֵאֵת כָּל־אִישׁ אִשֶּׁר
 יִבְנֶנּוּ לָבוֹ תִּקְחוּ אֶת־תְּרוּמָתִי :
 וְאֵת תְּרוּמַת אִשֶּׁר תִּקְחוּ
 מֵאֵתָם זֶה־בְּכֶסֶף וְנַחֲשִׁית :
 וְתִכְלַת וְאַרְגָּמָן וְהַלְעֵת שְׁנֵי
 רִשָּׁשׁ וְעִזִּים : וְעֵרַת אֵילִם
 מֵאֲדָמִים וְעֵרַת תַּחֲשִׁים וְעִצֵּי
 שָׁמִים : לִי שֶׁמֶן לְמֶאֱרֵשׁ בִּישִׁי־
 לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְמֹצֵת הַפָּסִים :
 אֲבִנֵי־שֹׁהַם וְאֲבִנֵי מִלֵּאִים לְאֹפֶד
 וְלַחֹשֶׁן : וְעִשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וּשְׁכֵנֹתַי
 כְּתוּבָם : כֹּכַל אִשֶּׁר אֲנִי מֵרֹאֵה
 אֶתְּךָ אֵת תְּכֵנִית הַמִּשְׁפָּן וְאֵת
 תְּכֵנִית כָּל־כְּלָיוֹ וְכֵן תַּעֲשׂוּ : מִ
 יִשְׂרָאֵל וְעִשׂוּ אֹהֶלן עֲצֵי זָרִים
 אֲמֵתִים וְחִצֵּי אֲרָפֹ וְאִמָּה וְחִצֵּי
 רַחְבּוֹ וְאִמָּה וְחִצֵּי קִמְתּוֹ : יֵצֵאת
 אֹהֶל זֶה־בְּסֹהַר מִבֵּית וּמִחוּץ
 תִּצְפְּנוּ וְעִשִׂיתִי עֲלֵיכוֹם זֶר וְזָה־
 סִבִּיב : וְיֵצֵאת לוֹ אַרְבַּע סַבְעַת
 זָה־בְּנִתְהוֹרָה עַל אַרְבַּע מַצְמֵתוֹ
 וְשֵׁתִי סַבְעַת עַל־צִלְעוֹ הָאֵתֶת
 וְשֵׁתִי סַבְעַת עַל־צִלְעוֹ הַשְּׁנִיית :
 וְעִשִׂיתִי בְּהֵי עֲצֵי שָׁמִים וְצִפִּיתִי
 אֹתָם זָה־בְּ : וְהִבֵּאתִי אֶת־הַבְּדִים
 בְּמִבְעֵת עַל צִלְעֹת הָאֹהֶל לְשֵׁאת
 אֶת־הָאֹהֶל בָּהֶם : בְּמִבְעֵת הָאֹהֶל

יְהִיו הַבְּדִים לֹא יִקְדָּו סַבְעִים :
 וְנִתְּתָה אֶל־הָאֹהֶל אֶת־הַעֲדֹת אִשֶּׁר
 אֵתָן אֵלֶיךָ :

סֵדֵר תְּצִוָה

וְאֵתָה תְּצִוָהוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְיִקְחוּ אֵלֶיךָ שֶׁמֶן יִתְּנֶךָ כְּתִית
 לְפִאֹר־לְהַעֲלֹת נֹר תָּמִיד : בְּאֹהֶל
 מוֹעֵד מִחוּץ לַפְּרֹכֶת אִשֶּׁר עַל־
 הַעֲדֹת עֵרֶךְ אֹהֶל אֹהֶלן וּבְנֵי
 מִעֲרָב עֲדֹבֶקֶר לִפְנֵי יְהוָה חֲקֹת
 עוֹלָם לְדֹרֹתָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : מִ
 וְאֵתָה הִקְרַב אֵלֶיךָ אֶת־הָאֹהֶלן
 אַחִיקָה וְאֶת־בְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל לְכַהֲנֹת־לִי אֶתְּךָ נָדָב
 וְאִבִּיהוּא אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר בְּנֵי
 אֹהֶלן : וְעִשִׂיתִי בְּגֵדֵי־קֹדֶשׁ לְאֹהֶלן
 אַחִיקָה לְכַבֹּד וּלְתַפְאֹרֶת : וְאֵתָה
 תְּדַבֵּר אֶל־כָּל־חַכְמֵי־לֵב אִשֶּׁר
 מִלְּאֹתָיו רִוַח חֲכָמָה וְעִשׂוּ אֶת־
 בְּגָדֵי אֹהֶלן לְקֹדֶשׁ לְכַהֲנֹתִי :
 וְאֵלֶּה הַבְּגָדִים אִשֶּׁר יַעֲשׂוּ חֹשֶׁן
 וְאֹפֶד וּמַעֲלֵל וּכְתֹמֶת תִּשְׁבֹּץ
 מִצְנֶפֶת וְאַבְנֵשׁ וְעִשִׂי בְּגֵדֵי־קֹדֶשׁ
 לְאֹהֶלן אַחִיקָה וּלְבָנֵי לְכַהֲנֹתִי :
 וְהֵם יִקְחוּ אֶת־הַזָּהָב וְאֶת־
 הַתְּכֵלֶת וְאֶת־הָאַרְגָּמָן וְאֶת־
 הַהַלְעֵת הַשְּׁנִי וְאֶת־הָרִשָּׁשׁ : מִ לִּי

תצוה תשא

ה

בהם נניח בפקד אתם : זה
 יתנו פלל העבר על הפקדים
 בהצית השקל השקל הקדש
 עשרים גרה השקל מהציה
 השקל תרומה ליהוה : לוי כל
 העבר על הפקדים כבן עשרים
 שנה ומעלה יתן תרומת יהוה :
 העשיר לא יורפה והדל לא
 ימעיט מפחצית השקל לתת
 את תרומת יהוה לכפר על
 נפשתיכם : ולקחת את
 כסף הפפדים מאת בני ישראל
 ונתת אתו על עבדת אהל מועד
 והיה לבני ישראל לזכרון לפני
 יהוה לכפר על נפשתיכם : פישראל
 ידבר יהוה אל משה לאמר :
 ועשית פזר נחשת וכנז נחשת
 לרחצה ונתת אתו בין אהל
 מועד ובין הפזפה ונתת שפדו
 מים : ורחצו אהרן ובניו מפני
 אתידיהם ואת רגלם : כבאם
 אל אהל מועד ורחצו מים ולא
 ימתו או בנישתם אל הפזפה
 לשרת לתקביר אשר יהוה :
 ורחצו ידיהם ורגליהם וקא
 ימתו והיתה להם הקדש לא
 ילוצעו ליהוה :

ועשו את האפר הזה תכלת
 וארנמן תולעת שני ושש משור
 מעשה השב : שתי כתפה
 הברת יהוה לו אל עיני קצותיו
 וחבר : וחשב אפדתו אשר עליו
 כמקדשו מפניו יהיה זהב תכלת
 וארנמן ותולעת שני ושש משור :
 ולקחת את עיני אבני ישהם
 ופתחת עליהם שמות בני
 ישראל : ישראל ששה משמתם על
 האבן האחת ואת שמות הששה
 הנותרים על האבן השניה
 בתולדתם : מעשה הרש אבן
 פתוחי חרס תפתח את עיני
 האבנים על עימת בני ישראל
 כספת מעבצות זהב תעשה
 אתם : ושמת את עיני האבנים
 על כתפת האפר אבני זכרון
 לבני ישראל ונשא אהרן את
 עיניהם לפני יהוה על עיני
 לזכרון :

סדר כי תשא

הדבר יהוה אל משה לאמר :
 כי תשא את ראש בני ישראל
 לפקדיהם ונתנו איש בכפר נפשו
 להווי בפקד אתם ולא יהיה

(ש"ס)

ויקהל פקודי

סדר ויקהל

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אליהם אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשות אתם: ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה כל העשה בו מלאכה יומת: לא תבשרו איש בכל משבתכם ביום השבת: פ לוי ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה לאמרו: קחו מאתכם תרומה ליהוה כל ידוב לבו יביאה את הרומח יהוה זרוב וכסף ונחשת: ותכלת זאר גמון ותלעת שני ושש ועוים: וערת אילים נאדמים וערוח תחשים ועצי שפים: ושמן לפאור ובשמים לשמן המשחה ולקמרת הפנים: ואבני שהם ואבני מלאים לאפוד ולהשן: וכלי חכם לב בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה יהוה: ישראל את המשכן את אהו ואת מכסהו את קרסו ואת קרשיו את בריחיו את עמודיו ואת אדניו: את הארון ואת בדיו

את הכפרת ואר פרכת המסך: את השלחן ואת בדיו ואת כל פליו ואת לחם הפנים: ואת מנרת הפאור ואת פלית ואת נרתיה ואת שמן הפאור: ואת מזבח הקמרת ואת בדיו ואת שמן המשחה ואת קמרת הסמים ואת מסך הפתח לתח המשכן: את מזבח העלה ואת מכבד הנחשת אשר לו: ואת בדיו ואת כל פליו את הכיור ואת לו: את קלע החצר את עמודיו ואת אדניה ואת מסך שער תהצו: את יתדת המשכן ואת יתדת החצר ואת מיתריהם: את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן: ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה: סדר פקודי

אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על פי משה עבד תהלוסיבד איתמר בן אתחן הכהן: ובצלאל בן אורי בן חיר למטה יהודה עשה את כל אשר צוה יהוה את משה:

(ש"ש)

בריתו כתיב

ג"ש

פקודי ויקרא

הת'שת אשר לו ואת כל-כלי
 המזבח: ואת-אדני החצר סביב
 ואת-אדני שער החצר ואת כל-
 יתרות הפישון ואת-כל יתרות
 החצר סביב: ומן-התכלת
 והארנמן ותולעת השני עשו
 בגדי-שרד לשרת בקדוש ויעשו
 את-בגדי הקדוש אשר לאחרון
 באשר צוה יהוה את-משה: ס

סדר ויקרא

ויקרא אל-משה וידבר יהוה
 אליו ויאמר מועד לאמר: הבר
 אל-בני ישראל ואמרת אלהים
 אדם קריו קרוב ממש קרבו ליהוה
 כן-הבהמה מן-הבקר ומן-הצאן
 תקרבו את-קרובכם: אמעלה
 קרבנו מן-הבקר וקר תמים
 יקרובנו אל-פתח אהל מועד
 יקרוב אתו לרצנו לפני יהוה:
 וספק ידו על ראש העלה ונרצח
 לו לכפר עליו: לוי ושחם אחיו
 בן-הבקר לפני יהוה ותקרבו
 בני אתן הבועים את-הידים
 וירקו את-דדם על-המזבח סביב
 אשר-פתח אהל מועד: והפישו
 את-העלה ונתח אתה לנתחיה:
 ונרצנו בני אתון הכהן אשר על

ואתו אלהי-אבותי אחים-עמלקי
 דן חרש וחשיב ות'ס בתכלת
 ובארנמן וכת'לת השני ובש'ש:
 ס לוי כל-הזהב העשוי למלאכה
 בכל מלאכת הקדוש יהוה והב
 התנופה השש ועשרים כפר
 ושבע מאת ושלשים ש'קל
 בש'קל הקדוש: וכסף פקודי
 העדה מאת כפר ואלף ושבע
 מאות וחמשה ושבעים ש'קל
 בש'קל הקדוש: בקע לגלגלת
 מחצית הש'קל בש'קל הקדוש
 לכל העבר על-הפקדים מן
 עשרים שנה ומעלה לשש-
 מאות אלף ושלשת אלפים
 וחמש מאות וחמשים: ויהי
 מאת כפר הכסף לצקת את
 אדני הקדוש ואת אדני חפ'לת
 מאת אדנים למאת הכפר כפר
 לאדן: יסאל ואת-האלף ושבע
 המאות וחמשה ושבעים צפה
 תים לעמידים: צפה ראש-תם
 וחשק אתם: יחשת ותנופה
 שכעים כפר ואלפים יארבע-
 מאות ש'קל: ויעש בה את-
 אדני פתח אהל מועד ואת
 סוכה נחשתה ואת-מספר

בד וכן כפי יד לבוש על בשר
 והרים את הדין אשר תאכל
 האש את העלה על המזבח
 ושמו אצל המזבח: לוי ופיס
 את בגדיו ולבוש בגדים אלה
 והציא את הדין אל כחון
 לפתחה אל מקום סתור: והאש
 על המזבח תוקדפו לא תכבה
 יבצר על ה הבחן עצים בבקר
 בבקר וערך עליה העלה והקסיר
 עליה הלבי השלמים: אש תמיד
 תוקד על המזבח לא תכבה: ס
 ישראל וזאת תורת המנחה הקרב
 אתה בני אהרן לפני יהוה אל
 פני המזבח: והרים מפני בקיצו
 משלח המנחה ופושטנה ואת
 כל הלבנה אשר על המנחה
 והקסיר המזבח ריח ניחח
 אופרתה ליה: והנותרה
 מנה יאכלו אהרן ובניו מצות
 האכל במקום קדש בחצר אהל
 מועד יאכלה: לא תאפה חמץ
 הל קס נתתי אתה מאשי קדש
 קדשים הוא בחסאת וכאשם:
 כל זכר בבני אהרן יאכלה חק
 עולם לדורותיכם מאשי ידנה כל
 איש יגע בחם יקדש: ס

למזבח יערכו עצים על האש:
 וערכו בני אהרן הפתנים את
 הנתרים את הר: ש ואזהפיר
 על העצים אשר על האש אשר
 על המזבח: וקדפו וכרעו ירחץ
 פמים והקסיר הבחן את הפל
 המזבחה עלה אשה ריח ניחח
 ליה: ס ישראל ואס מן הצאן
 קרבנו מן המשבים או מן
 העזים לעלה זכר תמים יקריבנו:
 ישחם אתו על ירך המזבח
 צפנה לפני יהוה חרקו בני
 אהרן הפתנים אזהרנו על
 המזבח סכיב: ונתח את לנתחיו
 דאת ראשו ואז פירו וערך
 הבחן אהם על העצים אשר על
 האש אשר על המזבח: וה קרב
 והפתים ירחץ במים והקריב
 הבחן את הפלות סיר המזבחה
 עלה הוא אשה ריח ניחח ליה: ס

סדר צו

ודבר יהוה אל מ' יח לאמר:
 צו את אהרן ואת בניו לאמר
 אאת הניח העלה הוא העלה
 על מזבחה על המזבח כל
 העולה עד הבקר יאש המזבח
 תוקד בו: ולבוש הבחן סדר

שמיני תזריע

סדר שמיני

המוזבח: ואת החלב ואת הקֹמֶח ואת
 ואת החֵמֶת כִּן־הַכֹּהֵן כִּן־
 החפאת הקסיד המזבחה באֶשֶׁר
 צוה יהוה את־מֹשֶׁה: וישאל
 ואת־הַבָּשָׂר ואת־הַעֹזֶר שֶׁרָפָה
 באֶשֶׁר מִחוּץ לַמִּזְבֵּחַ: וישחם
 את־הַעֹלָה וְיִצְטָאוּ בְּנֵי אֹהֶל
 אֱלֹהֵי אֲתֵר־הַדָּם וְיִקְהוּ עַל־
 הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: ואת־הַעֹלָה
 הַמִּצְיָאוּ אֵלָיו לַנְּתִיחָה וְאֵת־
 הָרֹאשׁ וְיִקְטֹר עַל־הַמִּזְבֵּחַ: וירחץ
 אֶת־הַקֶּרֶב וְאֶת־הַיָּדַיִם וְיִקְטֹר
 עַל־הַעֹלָה הַמִּזְבֵּחַ: ויקרב את
 קִרְבָּן הָעַם וְיִקַּח אֶת־יְעִיר
 הַחֲסִמָּה אֲשֶׁר לָעַם וְשַׁחֲמֵהוּ
 וַיִּחַטְאוּ פְּדָאִשׁוֹן: ויקרב את
 הַעֹלָה וַיַּעֲשֶׂה כַּמִּשְׁפָּט:

סדר תזריע

וידבר יהוה אל־מֹשֶׁה לֵאמֹר.
 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אֲשֶׁר
 כִּי תִזְרֹעַ וּלְדָה זָכָר וּמִצְאֹהוּ
 שְׁבַע יָמִים כִּי־מִי נִבְּת דֹּתָהּ
 הַסָּא: וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִמּוֹל
 בָּשָׂר עָרְלָתוֹ: וּשְׁלֹשִׁים יוֹם
 וּשְׁלֹשַׁת יָמִים תֵּשֵׁב בְּדַמֵּי מַהֲרַת
 בְּכֹל־קִדְשׁ לֹא־תִגַּע וְאֵל־הַקִּדְשׁ
 לֹא תָבֹא עַד־מִלֵּאת יָמֵי מַהֲרַת:

(ש"ש)

יְהִי בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי קָרָא מִשֶּׁה
 לְאֶהֱרֹן וּלְבָנָיו וּלְקַנֵּי יִשְׂרָאֵל:
 וַיֹּאמֶר אֶל־אֶהֱרֹן קַח־לָךְ עֵגֶל
 בֶּן־בָּקָר לְחִטָּאת וְאֵילֵךְ עֹלָה
 הַטִּימִם וְהִקְרַב לִפְנֵי יְהוָה: ואל־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר קָחוּ
 שְׂעִיר־עִזִּים לְחִטָּאת וְעֵגֶל וּבָשָׂר
 בְּנֵי־שֵׁנָה הַטִּימִם לַעֲלֹת: וישלח
 וְאֵיל לְשִׁלְמִים לִזְבֹּחַ לִפְנֵי יְהוָה
 וּבַנְּחֹהוּ בְלֹלָה בְשֶׁמֶן כִּי הַיּוֹם
 יְהוָה נִרְאָה אֵלֵיכֶם: ויקחו את
 אֲשֶׁר צוה מֹשֶׁה אֶל־פְּנֵי מוֹעֵד
 וַיִּקְרְבוּ כָל־הָעֵדָה וַיַּעֲמֵדוּ לִפְנֵי
 יְהוָה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה תְּדַבֵּר
 אֲשֶׁר־צוה יְהוָה תַּעֲשׂוּ וַיִּרְא
 אֵלֵיכֶם כְּבוֹד יְהוָה: לוי וַיֹּאמֶר
 מֹשֶׁה אֶל־אֶהֱרֹן קַרְבֵּן אֶל־הַמִּזְבֵּחַ
 וַעֲשֵׂה אֶת־חֲסִמָּתָהּ וְאֶת־עֹלֹתֶיהָ
 וְכַפֵּר בַּעֲדָהּ וּבַעֲדַת הָעָם וַעֲשֵׂה
 אֶת־קִרְבָּן הָעָם וְכַפֵּר בַּעֲדָם
 כַּאֲשֶׁר צוה יְהוָה: ויקרב אֶהֱרֹן
 אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וַיִּשְׁחֹם אֶת־עֹלֵי
 הַחֲסִמָּה אֲשֶׁר־לוֹ: וַיִּקְרְבוּ בְּנֵי
 אֶהֱרֹן אֶת־הַדָּם אֵלָיו וְסָפַל
 אֶצְעָעוּ בָּדָם וַיִּתֵּן עַל־קַרְנֹת
 הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־הַדָּם יָצַק אֶל־יְסוֹד

י"א

והכניר הכהן את הנגע שבעת
 ימים: וראהו הכהן ביום השביעי
 והנה הנגע עמד בעינו לא
 פשה הנגע בעור והסנירו הכהן
 שבעת ימים שנית:

סדר מצורע

וידבר יהוה אל משה לאמר:
 זאת תהיה הורת המצורע ביום
 פהרתו והובא אל הכהן: ויצא
 הכהן אל מחוץ לפתחה וראה
 הכהן והנה נרפא נגע הצרעת
 מן הצרע: וצוה הכהן ולקח
 לפטור שתי צפרים חיות
 סהרות ועץ ארז ושני תולעת
 ואזוב: וצוה הכהן ושחם את
 הצפור האחת אל כלי חרש
 על מים חיים: לוי את הצפור
 החיה יקח אתה ואת עץ הארז
 ואת שני התולעת ואת האזוב
 ומכל אותם ואת הצפור החיה
 בדם הצפור השחמה על המים
 החיים: והוה על הפטור מן
 הצרעת שבע פעמים וטהרו
 ושלח את הצפור החיה על פני
 השרה: וכבס הפטור את
 בגדיו ונלח את כל שערו ורחץ
 במים וטהרו ואחר יבוא אל

(ש"ש)

לוי ואם נקבה תלך וסמאה
 שבעים בנדחתה: ששים יום
 וששת ימים השב על דמי
 פהרה: וכמלארת ימי פהרה
 לבן או לבת הביא כבש בן
 שנתו לעלה ובן יונה אוֹתוֹר
 לחטאת אל פתח אהל מועד
 אל הכהן: ותקריבו לפני יהוה
 וכפר עליה ופהרה ממקד המיה
 זאת הורת הילדת לזכר או
 לנקבה: ואם לא תצא ידה
 די שה ולקחה שתי תרים או
 שני בני יונה אחד לעלה ואחד
 לחטאת וכפר עליה הכהן וסהרה:
 פ ישראל וידבר יהוה אל משה
 ואל אהרן לאמר: אדם כיהיה
 בעור בשרו שאת או ספחת או
 בחרת והיה בעור בשרו לנגע
 צרעת והובא אל אהרן הכהן או
 אל אחד ממניו הכהנים: וראה
 הכהן ואת הנגע בעור הבשר
 ישער בנגע הפך לכן ומראה
 הנגע עמק מעור בירו נגע
 צרעת הוא וראהו הכהן וסמא
 אתו: ואם פהרת לבנה הוא
 צעור בשרו ועמק אוֹ מראה מן
 הצעור ושערה לא תפך לבן

נ"א לא סמ"ק ה"ש

בקר לחטאת ואיל לעלה: כתנת
 בד קדש ולבש זכנפך בד יהוה
 על בשרו ובאבנם בד יהוה
 ובמצנפת בד יצנף בנדי קדש
 הם ורחץ במים ארזי בשרו
 ולבשם: וכאת עדת בני ישראל
 יקח שני שעירי עזים לחטאת
 ואיל אחד לעלה: והקריב אהרן
 את פר החטאת אשר לו וכפר
 בעדו וכעד ביתו: לוי ולקח
 ארבעי העזים העמיד אתם
 לפני יהוה פתח אהל מועד:
 ונתן אהרן על שני העזים
 גרלות גזרל אחד ליהוה וגזרל
 אחד לעזאל: והקריב אהרן
 את השעיר אשר עלה עליו
 הגזרל ליהוה וישחט חטאת:
 והשעיר אשר עלה עליו הגזרל
 לעזאל יעמדתי לפני יהוה
 לזכר עליו לשלח אתו לעזאל
 הצדקה: והקריב אהרן את
 פר החטאת אשר לו וכפר
 בעדו וכעד ביתו ושחט ארזי
 פר החטאת אשר לו: ישראל
 ולקח מלא המדותה גזרל אשר
 מעל המזבח ילפני יהוה ומלא
 הפניו קמית סמים בקח והביא

(יש"ש)

המחנה רשע מחוק לאהלו
 שבעת ימים: והיה ביום השביעי
 ילה את כל שערו את דראיו
 ואת זקנו ואת נפת עיניו ואת
 כל שערו ילה וכנס את בגדיו
 ורחץ את בשרו במים וסח:
 ישראל וביום השמיני יקח שני
 גבשים תמימים וכבשה אחת
 בת שנתה תמימה ושלשה
 עשרים סלח מנחה בלילה
 בשמן ולג אחד שמן: והעמיר
 הפתח וספר את האיש הפסח
 ואתם לפני יהוה פתח אהל
 מועד: ולקח הפתח את הכבשי
 האחד והקריב אתו לאיש ואת
 לג השמן והניף אתם תנופה
 לפני יהוה:

סדר אחרי

ודבר יהוה אלי משה אחרי
 מות שני בני אהרן בקרבתי
 לפני יהוה וימתו: ויאמר יהוה
 אלי משה דבר אלי אהרן אחי
 ואל יבא בכל עת אל הקדש
 מבית לפרכת אל שני הפפרה
 אשר על הארן ולא ימות פי
 בעיני אראה על הפפרה: בזאת
 בא אהרן אל הקדש בפר פר

אחרי קדשים אמר

אל תפנו אליה אילים ואלה
 יסכה לא תעשו לכם אני יהוד
 אלהיכם: לוי וכי תזבחו זבח
 שלמים ליהוה לרצונכם תזבחהו:
 ביום זבחכם יאכל ומפדהו
 והנותר עד יום השלישי באש
 ישרף: ואם האכל יאכל ביום
 השלישי פניל הוא לא ירצה:
 ואכליו עוני ישא פי אתי קדש
 יהוה חלל ונכרתה הנפש ההוא
 מעמיה: ובקצרכם את קציר
 ארצכם לא תכלה באר שדה
 לקצר ולקם קצירה לא תלקם:
 וברמק לא תגלל ופרט פרמק
 לא תלקם לפני ולגר העב
 אתם אני יהוה אלהיכם: ישראל
 לא תגנבו ולא תכחשו ולא
 תשקרו איש בעמיהו: ולא
 תשבעו בשמי לשקר והללת
 את שם אלהיך אני יהוה: לא
 תע"ק את הנהג ולא תגזל לא
 תלין בעלח שכיר אתה עד
 בקר: לא תקלל חרש ולפני
 עיר לא תתן מכשול ויראת
 מאלהיך אני יהוה:

סדר אמר

ויאמר יהוה אל משה אמר

(עייני)

מבית לפרכת: ונתן את הקפרת
 על האיש לפני יהוה וכפה ענן
 הקפרת את הפפרת אשר על
 דעת ולא ימות: ולקח מדם
 דפר והזה באצבעו על פני
 הפפרת קדמה ולפני הפפרת
 יהוה שבע פעמים מן הדם
 באצבעו: וישם את שער
 הקמאת אשר לעם והביא את
 שמו אל מבנה לפרכת ועשה
 את דמו כאשר עשה דם הפר
 והזה אתו על הפפרת ולפני
 הפפרת: וכפר על הקדש
 כשמאת בני ישראל ומפשעיהם
 לכל חטאתם וכו' ועשה לאהל
 מועד השכן אתם בתוך סמאתם:
 וכל אדם לא יהיה באהל
 מועד בכאו לכפר בקדש עד
 צאתו וכפר בעדו וכפר ביתו
 וכפר כל קהל ישראל:

סדר קדשים

וידבר יהוה אל משה לאמר:
 צפר אל כל עדת בני ישראל
 ואמרת אליהם קדשים יהיו פי
 קדוש אני יהוה אלהיכם: איש
 אצו ואביו יראו ואת שבתתי
 פשטרו אני יהוה אלהיכם:

ומדדמקדש לא יצא ולא יחל
את מקדש אלהו כי גור שמן
משחת אלהו עליו אני יהוה :
ישאל והוא אשה בכתולידו
יקח : אלמנה וגרושת וחלל
ונגה את אלה לא יקח פי אם
בתולה מעמיו יקח אשתו ולא
יחל זרעו בעמיו כי אני יהוה
מקדשו :

סדר בתר

וידבר יהוה אל משה בתר
סיני לאמר: דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם כי תבאו אל
הארץ אשר אני נתן לכם
ישבתה הארץ שבת ליהוה :
שש שנים תורע שדה ושש
שנים תזמר ברמק ואספת את
הבואתה : לוי ובשנה השביעת
שבת שבתון יהיה לארץ שבת
ליהוה שדה לא תורע וברמק
לא תזמר: את ספיה קצירה לא
תקצר ואת ענבי גיזר לא
תכצר שנת שבתון יהיה לארץ :
ויהיה שבת הארץ לכם לאכלה
לה ולעבדך ולאמתך ולשכירך
ולתושבך הנגרים עמך ולבהמתך
ולחיה אשר בארצך תהיה כל
(ש"ש)

אלה הנגרים בני אהרן ואמרת
אלהם ללש לא יטמא בעמיו :
כי אם לשאר הקרב אלו לאפו
לאביו ולבנו ולבתו ולאחיו :
לאחתו תברעה הקרובה אלו
אשר לא יהיה לאיש לה יטמא :
לא יטמא בעל בעמיו להחיו :
לא יקרחה קרחה בראשם ופאת
וקנם לא יגלחו ובבשים לא
ישו שרפת : קדשים יהיו
לאלהתם ולא יחללו שם אלהתם
כי את אשר יהיה לחם אלהתם
הם מקריבם יהיו קדש לוי אשה
ונה וחלה לא יקחו ואשה
גרושה מאשה לא יקחו כי
קדש היא לאלהו : וקדשתו
כי את לחם אלהה הוא מקריב
קדש יהיה יפה כי קדוש אני
יהוה מקדשכם : ובת איש כהן
כי תחל לזנות את אבית היא
תחלה באש תשרף : ס והבנות
תגדול מאתו אשר יצק על
ראשו ושתן המיטה ומלא את
ידו ללש את הנגרים את
ראשו לא יפרע ובגדיו לא
יפרים : ועל כל גבישת מת לא
צא לאביו ולאפו לא יטמא :
ויא כי מעמים יקחו כהוב

בהר בחקתי במדבר

תבואתה לאכל: ס ישראל וספרת
 לה שבע שבתת שנים שבע
 שנים שבע פעמים והיו לה ימי
 שבע שבתת חשנים השע
 וארבעים שנה: והעבדת שופר
 תרועה בחדש השבעי בעשור
 לחדש ביום תפפים תעבירו
 שופר בכל ארצכם: וקדשתם
 את שנת החמשים שנה וקראתם
 יחור בארץ לכל ישיבה ויבל
 הוא תהיה לכם ושבתם איש
 אל אחוזתו ואיש אל משפחתו
 תשבו: ובל הוא שנת החמשים
 שנה תהיה לכם לא תרועו ולא
 תקצרו את ספיחת ולא תבצרו
 את נזריה: כי ובל הוא קדש
 תהיה לכם מן השדה תאכלו
 את תבואתה: בשנת היבל
 הזאת תשבו איש אל אחוזתו:

סדר בחקתי

אמ בחקתי תלכו ואת מצותי
 תשמרו ועשיתם אתם: ונתתי
 נשמיכם בעתם ונתנה הארץ
 יכולה ועץ השדה יתן פרו:
 והשיג לכם דיש את בציר ובציר
 ישיג את זרע ואכלתם לחביכם
 שבע נישבתם לבמח בארצכם:

(יש"ע)

ונפקדם במדבר סיני :
סדר נשא

ונדבר יהוה אל משה לאמר :
נשא את ראש בני גרשון גמ-
הם לבית אבתם למשפחתם :
בן שלשים שנה ומעלה עד בן
חמשים שנה הפקד אותם כל-
חבא לצבא צבא לעבד עבדה
באהל מועד ואת עבדת משפחת
הגרשני לעבד ולמשיא : לוי
והשיאו את יריעת הישפן ואת-
אהל מועד מכסהו ומכסה התחש
אשר עליו מלמעלה ואת מסך
פתח אהל מועד : ואת קלעי
החצר ואת מסך פתח אשר
החצר אשר על המשכן ועל-
הפסוק סביב ואת מיתריהם
ואת כלכלי עבדתם ואת כל
אשר יעשה להם ועבדו : על פי
אהרן ובניו יהיה כל עבודת
בני הגרשני לכל מעשם ולכל
עבדתם ופקדתם עליהם
במישרת את כל מעשם ואת
עבדת משפחת בני הגרשני
באהל מועד ומשמרתם ביד
איתמר בן אהרן הכהן : סי ישרא
בני מררי למשפחתם לבית-

עשרים שנה ומעלה כל צבא
בישראל הפקדו אתם לצבא הם
אתה ואהרן : ואתכם יהוה איש
איש למטה איש ראש לבית-
אבתו היא : לוי ואהרן שרות
האנשים אשר יעמדו אתכם
לראובן אליצור בן-ישריאור :
לשמעון שלמאל בן-צרישהי :
ליהודה נחשון בן-מינדב :
ליוסף נתנאל בן-יצוער :
לזבולון אליאב בן-חלון : לבני
יוסף לאפרים אלישבע בן-
עמיהוד למנשה גמלאל בן-
פרהצור : לבנימן אבירן בן-
גרעני : לרן אחימזר בן-עמישהי :
לאשר פנעאל בן-עכרון : לגד
אליסף בן-דעאל : לנפתלי
אחירע בן-ענין : אלה קראוי
העדה נשיאי מפות אבותם
ראשי אלפי ישראל הם : ישראל
והקח משה ואהרן את האנשים
האלה אשר נקבו בשמות ואת
כל העדה הקהלו באהל להודיע
לשני ויתלחו עלי משפחתם
לבית אבתם במספר שמות מבן
עשרים שנה ומעלה לגלותם :
באשר ציה יהוה את משה

(ש"ש)

קראוי כתיב נ"א

נשא בהעלותך

דבר אל אהרן ואמר אל
 בהעלותך את הנרות אל סוף
 המנורה יארו שבעת הנרות
 נישש בן אהרן אל סוף
 המנורה העלה נרות באשר
 צויתיה את משה : וזה מעשה
 המנורה מקשה ורב עדות
 עד פרתת מקשה היא בפראת
 אשר תראה יהוה את משה בן
 עשה את המנורה : ש לי ודבר
 יהוה אל משה לאמר : קח את
 הלויים מתוך בני ישראל וטהרת
 אהם : וטהרת עשה להם למחר
 הזה עליהם מי חטאת והעבירו
 תער על כל נשואם וכנסו
 בגדיהם והטהרו : ולקחו פר בן
 בקר ומנחתו סלת בלילה בשמן
 ופישו בן בקר תקח לחמאת
 והקרבת את הלויים לפני אהל
 מועד והקללת את כל צרת בני
 ישראל : ישראל והקרבת את
 הלויים לפני יהוה וסיקו בני
 ישראל את ידיהם על הלויים :
 והניף אהרן את הלויים תנופה
 לפני יהוה מאת בני ישראל
 והיו לעבד אלהי עבד יהוה :
 והלויים יסקו את ידיהם על

(ש"ש)

אלהם תקד אתם : מן שלשים
 שנה וכלה ועד בן חמשים
 שנה תקדו כל הפא לצבא
 לעבד את עבדת אלה מועד :
 ואת משמרת משאם לכל
 עבדתם באהל מועד קדו
 חשבון ביהוה תפידו וארניו
 תמיד תעזר סביב וארניהם
 ותדלתם ויטהרום לכל כל הם
 ולכל עבדתם וכשמת תקדו
 את כל משמרת משאם : ואת
 עבדת משמרת בני ישראל לכל
 עבדתם באהל מועד כד איתמר
 בן אהרן הכהן : ע"כ פירש באשכנז
 ובק"פ שפיסין זה ויסקד משה
 ואהרן ונשיאי העדה את בני
 הקהתי למשפחתם לבית אבתם
 מן שלשים שנה ומעלה ועד
 בן חמשים שנה כל הפא לצבא
 לעבדה באהל מועד : והיו
 פ קדיהם למשפחתם אלפים
 שבע מאות וחמשים : אלה
 סודי משפחת הקהתי כל העבד
 באהל מועד אשר פקד משה
 ואהרן על פי יהוה בן משה :
 סדר בהעלותך

נדבר יהוה אל משה לאמר :
 נ"א

בהעלתך שלה קרח יד

נפתלי נחבי בן-נפסי : למטה
גד נאואל בן-מי : אלה שמות
האנשים אשר-שלה משה לתור
את-הארץ ויקרא משה להושע
בן-נון יהושע : ישראל וישלח
אתם משה לתור את-ארץ כנען
ויאמר אליהם עלו זה בגב
ועליכם את-ההר: וראיתם את-

הארץ מה-הוא ואת-דעת הישב
עליה החזק היא הרפה הכעס
הוא אסוב : ומה הארץ אשר-
הוא ישב בה הסוּחַה הוא אם-
רעה ומה הערים אשר-הוא
ישב בהם תבמחנים אם
במבצרים : ומה הארץ השקנה
הוא אסרוה הישרה עץ אם-
אין והתחזקתם ולקחתם נשפרי
הארץ והימים ימי כפורי ענבים

סדר קרח

ויקח קרח בן-יצהר בן-
קהת בן-לוי ודתן ואביום בני
אליאב ואון בן-פלת בני ראובן
ויקמו לפני משה ואנשים מבני-
ישראל חמשים ומאתים נשיא
עדה קראו מועד אנשי-שם :
ויקח לו על-משה ועל-אחיה
ויאמרו אלהם רב-לכם כי-מ

ראש הפרים ועשה את-הצד
חסאת ואת-האחד עלה ליהנה
לספר על-הלויים : והעמדת את-
הלויים לפני אהרן ולפני בניו
והנפת אתם הנפה ליהנה :
והבדלת את-הלויים מהעם בני
ישראל והיו לי הלויים :

סדר שלה

ויבר יהוה אל-משה לאמר :
שלח-לך אנשים ותרז את-ארץ
כנען אשר-אני נתן לבני ישראל
איש אחד איש אחד למטה
אבתיו תשלחו כל נשיא בהם :
וישלח אתם משה כמדברי
פארן על-ימי יהוה כלם אנשים
ראשי בני-ישראל תפה : לוי
ואלה שמותם למטה ראובן
שמוע בן-נפזר : למטה שמעון
שפם בן-חורי : למטה יהודה
בלב בן-יפנה : למטה יששכר
יגאל בן-יוסף : למטה אפרים
הושע בן-נון : למטה בנימין
פלטי בן-רפיא : למטה זבולון
גדיאל בן-סודי : למטה יוסף
למטה מנשה גדי בן-סוסי :
למטה דן עמיאל בן-גמלי : למטה
אשר סתור בן-מיכאל : למטה

קרח הקת

תשתגר עלינו גם השתגר :

סדר הקת

וידבר יתה אל משה ואל
 אהרן לאמר זאת חקת התורה
 אשר צוה יתה לאמר דבר ואל
 בני ישראל וקחו אליה פרח
 אדמת תמימת אשר אין בה
 כזם אשר לא עלה עליה על :
 ונתתם אתה אל אעזר הכהן
 והוציא אתה אל מחוץ למחנה
 ושחטם אתה לפני : ולקח אעזר
 הכהן מדמה באצבעו והזה אל
 נכח פני אהל מועד מדמה
 שבע פעמים : ושקף את הפרה
 לעיניו את ערה וארז בשרה
 ואת דמה על פרשה שרף :
 ולקח הכהן עץ ארז ואזוב
 ושני תולעת והשליה אל תוף
 שרפת הפרח : לוי וכבש בגדיו
 הניח ורחץ בשלח במים ואחר
 יבא אל המחנה וסמא הכהן
 עד הערב : והשרף אתה וכבש
 בגדיו במים ורחץ בשלח במים
 וסמא עד הערב : ואם איש
 סוהר את אפר הפרה והניח
 מרוץ למחנה במקום סרו

(י"ג)

הערה בלם קדשים ובתוכם יתה
 סמדה תתנעמו על קהל יתה :
 לוי ושמע נשח ויפל על פניו :
 וידבר אל קרח ואל כל עדתו
 לאמר בקר וידע יתה את
 אשר לו ואת הקדוש והקדוש
 אליו ואת אשר יבחר בו יקריב
 אליו ואת עשו קח לכם בחלות
 קרח וכל עדתו : והנו בהן איש
 ושינו עליהן קמרת לפני יתה
 מחר והיה האיש אשר יבחר
 יתה הוא הקדוש רב לים בני
 לוי ישראל ויאמר משה אל קרח
 שער נא בני לוי : המעם
 ככם ברחוקי אלהי ישראל
 אתכם מעדת ישראל לחקריב
 אתכם אליו לעבד את עבודת
 משכן יתה ולעמיד לפני הפרה
 לשרתם : ויקרב אתה ואת כל
 אדתי בני לוי אתך ובקשתם
 גם פתנה ללבו אתה וכל עדתך
 הנעדים על יתה ואהרן מה הוא
 פי תלנו עליו : ושלח משה
 לקרא לדתו ולאבירם בני אליאב
 דיאמרו לא נעלה : המעם פי
 העליתנו מארץ זבת חלב
 ודבש לחמיתם בגדפר כ

חלוט כהנ

ב"א

סדר בלק

ויהי ויהי ללדת בני ישראל
 למשמרת למי נדה המאת היא:
 ישראל וכנס האסף את אפר
 הפרה את בניו וסמא עד
 הערב והיתה לבני ישראל ולצר
 הער בתכם לחקת עולם:
 הנניע בטה לכל נפש אדם
 שמא עבדת ימים הוא יתחמא
 בו ביום השלישי וביום השביעי
 יסוד ואם לא יתחמא ביום
 השלישי וביום השביעי לא
 יסוד: כל הנניע בבת בנפש
 האדם אשר ימות ולא יתחמא
 את משפון יהיה סמא ונכתרה
 הנפש הוא מישראל כי מי
 נדה לא יזק עליו סמא יהיה
 עוד סמאתו בו: זאת התורה
 אדם מיימת באהל כל הבא
 אל האהל וכל אשר באהל
 יסמא שבעת ימים: וכל פלי
 פתיה אשר אין צמד פתיל עליו
 סמא הוא: וכל אשר יגע על
 פני העדה בחלל הרב או בבת
 או בעצם אדם או בקבר יסמא
 שבעת ימים: ולקחו לסמא
 מצפור שרפת המאת ונתן
 עליו ביום היום אל פלי:

לאמר: צור את המדנים
 והביתם אתם: פי צורים הם
 לכם בנבליהם אשר נבלו לכם
 על-דבר-פגור ועל-דבר בזוי
 בת-נשיא כדן אחתם תפגור
 ביום-הפגפה על-דבר-פגור:
 יהי אחרי הפגפה. פ ויאמר
 יהוה אל-משה ואל אלעזר בן-
 אהרן הכהן לאמר: על-אז את-
 ראש פלגדת בני-ישראל מן
 עשרים שנה ומעלה לבית אבתם
 פליצא צבא בישראל: וידבר
 משה ואלעזר הכהן אתם בערבת
 מואב על-גדהן יהוה לאמר: מן
 עשרים שנה ומעלה פאשר צורח
 יהוה ארץ-משה ובני ישראל
 היצאים מארץ מצרים:

סדר פנחס

וידבר יהוה אל-משה לאמר:
 פנחס בן-אלעזר בן-אהרן הכהן
 היטיב ארץ-חמתי מעל בני-
 ישראל בקנאו ארץ-קנאתי
 בתוכם ולא-כליתי ארץ-בני-
 ישראל בקנאתי: לכן אמר
 יהוה נתן לו ארץ-בריתי
 יללים: לוי והיתה לו ולורעו
 אחריו ברית כהנה עולם תחת
 אִיִּשׁר קנא לאלהיו וקפח על-
 בני ישראל: ושם איש ישראל
 הפכה אשר הפה את המדינת
 זמרי בן-סווא נשיא בית-אב
 לשמעני: ושם האשה הפכה
 המדינית בזוי בת-צור ראש
 ממות בית-אב במדן הוא: פ
 ישראל וידבר יהוה אל-משה

סדר מפיח

וידבר משה אל-ראשי הממות
 לבני ישראל לאמר זה הדבר
 אשר צוה יהוה: איש כר-ידו
 נדר ליהוה או-השבע שבועה
 לאמר אסר על-נפשו לא יהל
 דברו פכל-היצא מפיו יעשה:
 ואשה פיי-תדר נדר ליהוה
 ואסרה אסר בגינת אביה פנערתה
 ושבע אביה ארץ-נדרה ואסרה

מי האנשים האלה עמך: ויאמר
 בלעם אל-האלהים בלק בן-צפר
 מלך מואב שיה אל: הנה העם
 הוציא מפצרים ויבס את-עין
 הארץ עמה לכה קכה-לי אתו
 אולי אוכל להלחם בו ונרשתיו:
 ויאמר אלהים אל-בלעם לא
 תלך עמהם לא תאר את-העם
 כי ברוך הוא:

סדר פינחס

וידבר יהוה אל-משה לאמר:
 פנחס בן-אלעזר בן-אהרן הכהן
 היטיב ארץ-חמתי מעל בני-
 ישראל בקנאו ארץ-קנאתי
 בתוכם ולא-כליתי ארץ-בני-
 ישראל בקנאתי: לכן אמר
 יהוה נתן לו ארץ-בריתי
 יללים: לוי והיתה לו ולורעו
 אחריו ברית כהנה עולם תחת
 אִיִּשׁר קנא לאלהיו וקפח על-
 בני ישראל: ושם איש ישראל
 הפכה אשר הפה את המדינת
 זמרי בן-סווא נשיא בית-אב
 לשמעני: ושם האשה הפכה
 המדינית בזוי בת-צור ראש
 ממות בית-אב במדן הוא: פ
 ישראל וידבר יהוה אל-משה

אִישׁהּ הַפָּרֹם וַיְהִי יִסְלַח-לָהּ :
 יִשְׂרָאֵל כָּל-נְדָרָה וְכָל-שְׁבַעַת אָמֵר
 לַעֲנַת נַפְשׁ אִישׁהּ יִקְיָמוּ וְאִישׁהּ
 יִפְרֹנוּ : וְאִם-הִחְרִישׁ יִחְרִישׁ לָהּ
 אִישׁהּ מִיּוֹם אֲלֵי-יָוָם וְהָקִים אֶת-
 כָּל-נְדָרֶיהָ אוֹ אֶת-כָּל-אִסְרוֹתֶיהָ
 אֲשֶׁר עָלֶיהָ הָקִים אֹתָם כִּי
 הִחְרִישׁ לָהּ בַּיּוֹם שְׁמֵעוּ : וְאִם-
 הִפְךָ יִפְּ אֶתְכֶם אַחֲרַי שְׁמֵעוּ
 וְנִשְׂא אֶת-עֹנָה : אֵלֶּה חֻקֵּי
 אִישׁהּ צֹוֶה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה בֵּין
 אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ בֵּין-אָב לְבִתּוֹ
 בְּנִצְרֵיהֶם בֵּית אֲבִיהֶם :

סדר מסעי

אלה מסעי בני ישראל אשר
 יצאו מארץ מצרים לצבאתם
 ביד משה ואהרן : ויכתב משה
 את מצויותם למסעותם על-פי
 יהוה ואלה מסעותם למצויותם:
 ויסעו מרעמסס בחדש הראשון
 בחמשה עשר יום לחדיש
 הראשון יצתהוה הפסח יצאו
 בני ישראל בדרמה לעיני כל
 מצרים : לוי ומצרים מקברים
 את אשר הגה יהוה בהם כל-
 בכור ובאלהיהם עשה יהוה
 שפטים : ויסעו בני ישראל

אֲשֶׁר אָסְרָה עַל-נַפְשָׁהּ וְהִחְרִישׁ
 לָהּ אָבִיהָ וְקָמוּ כָל-נְדָרֶיהָ וְכָל-
 אָמֵר אֲשֶׁר-אָסְרָה עַל-נַפְשָׁהּ
 יִקְוּם : וְאִם-הִנִּיא אֲבִיהָ אֶתְהָ
 בַּיּוֹם שְׁמֵעוּ כָל-נְדָרֶיהָ וְאִסְרוֹתֶיהָ
 אֲשֶׁר-אָסְרָה עַל-נַפְשָׁהּ לֹא יִקְוּם
 וַיְהִי יִסְלַח-לָהּ כִּי-הִנִּיא אֲבִיהָ
 אֶתְהָ : וְאִם-יִחְוֶה תְהִיֶה לְאִישׁ
 וְנְדָרֶיהָ עָלֶיהָ אוֹ מִבְּמֵא שְׁפִתֶיהָ
 אֲשֶׁר אָסְרָה עַל-נַפְשָׁהּ : וְשָׁמַע
 אִישׁהּ בַּיּוֹם שְׁמֵעוּ וְהִחְרִישׁ לָהּ
 וְקָמוּ נְדָרֶיהָ וְאִסְרוֹתֶיהָ אֲשֶׁר-אָסְרָה
 עַל-נַפְשָׁהּ יִקְוּם : וְאִם בַּיּוֹם
 שְׁמֵעַ אִישׁהּ יִנִּיא אֶתְהָ וְהִפְךָ
 אֶת-נְדָרֶיהָ אֲשֶׁר עָלֶיהָ וְאֶת
 מִבְּמֵא שְׁפִתֶיהָ אֲשֶׁר אָסְרָה עַל-
 נַפְשָׁהּ וַיְהִי יִסְלַח-לָהּ : לֹוי
 וְנָדָר אֲלֵמָנָה וְגִרוּשָׁה כָּל אֲשֶׁר-
 אָסְרָה עַל-נַפְשָׁהּ יִקְוּם עָלֶיהָ :
 וְאִם-בֵּית אִישׁהּ נְדָרָה אוֹ-אִסְרוֹתֶיהָ
 אָסְרָה עַל-נַפְשָׁהּ בַּיּוֹמֵהָ : וְשָׁמַע
 אִישׁהּ וְהִחְרִישׁ לָהּ לֹא הִנִּיא
 אֶתְהָ וְקָמוּ כָל-נְדָרֶיהָ וְכָל-אָמֵר
 אֲשֶׁר-אָסְרָה עַל-נַפְשָׁהּ יִקְוּם :
 וְאִם-הִפְךָ יִפְּ אֶתְכֶם וְאִישׁהּ
 בַּיּוֹם שְׁמֵעוּ כָל-מִצְוֹת שְׁפִתֶיהָ
 לְנְדָרֶיהָ וְלְאָמֵר נַפְשָׁהּ לֹא יִקְוּם

(למ"ד)

מסעי דברים ואתחנן

בעשתרת בארבעי: בעבר הירדן
 בארץ מוא ב הו איל משה באר
 את התיורה הזאת לאמר: יהיה
 אלהינו דבר אלינו כחוב לאמר
 רב לכם שבת בחר הזה: פנו ו
 יסעו לכם כאו הר האמרי ואל
 כל שכניו בערבה בהר ובשפלה
 ובנגב ובהר: הים ארץ הפנימי
 והל נון ער הנהר הנזל נהר
 פרת: ישראל ראה נתתי לפניכם
 את הארץ באו ורשו את הארץ
 אשר נשבע יהוה לאבותיכם
 לאברהם ליצחק וליעקב לתת
 להם ולורעם אחריהם: ואמר
 אלכם נעז הוא לאמר לא
 אוכל לבדי שאת אתכם: יהוה
 אלהיכם הרבה אתכם והנכם
 היום כמכבי השמים רוב: יהוה
 אלהי אבותיכם יספ עליכם ככם
 אלק פעמים ויברך אתכם כאשר
 דבר לכם:

סדר ואתחנן

ואתחנן אליהו בעת ההוא
 לאמר: אדני יהוה אתה תפלת
 להראות את עבדך אתה תגלה
 ואת ידך תהו קה אשר מי אל
 בשמים ובארץ אשר עשר

(ש"ש)

מרעמסס ויחנו בספת: ויסעו
 בספת ויהנו באתם אשר בקצה
 הקדבר: ישראל ויסעו מאתם
 ישב על פי התיורה אשר עלי
 פני בעל צפו ויחנו לפני מגדל:
 ויסעו מפני התיורה ויעברו
 בתוך הים המדברת וילכו דרך
 שלשת ימים במדבר אתם ויהנו
 במרה: ויסעו ממרה ויבאו
 אילמה ובאלם שתיים עשרה
 עינת מים ושבעים תמרים
 ויחנרשם: ויסעו מאילם ויחנו
 עלים סוף:

סדר דברים

אלה הדברים אשר דבר משה
 אל כל ישראל בעבר הירדן
 בפדבר בערבה מול סוף בין
 פארן יבין תפל ולבן וחצרת
 ודי רב: אחד עשר יום כחוב
 דרך הר שער עד קדש ברנע:
 ויה בארבעים שנה בעשתי
 עשר דרש באחד לחודש דבר
 משה אל בני ישראל בכל אשר
 צוה יהוה אתו אלהם: לוי
 אחרי הפרתו את סיחן מלך
 האמרי אשר יושב בחשבון
 ותת על מלך הבשן אשר יושב

(א)

וּאתְהֵן עֵקֶב

ח

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִקְרֹבָה : וְאַתֶּם
הַדְּבָקִים בַּיְהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים
כְּלַכֵּם חַיִּים : יִשְׂרָאֵל רָאָה וּלְפִנֵּי
אֱלֹהֵיכֶם חָקִים וּמִשְׁפָּטִים כַּאֲשֶׁר
צִוִּי יְהוָה אֱלֹהֵי לַעֲשׂוֹת כִּי
בְּקֶרֶב הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּאִים
לְשִׁמְרָהּ לְיִשְׂרָאֵל : וְשִׁמְרָתֶם
וַעֲשִׂיתֶם כִּי הִיא חֻמַּתְכֶם
וּבִינְיָתְכֶם לְעֵינֵי הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר
יִשְׁמְעוּן אֶת כָּל הַחֻקִּים הָאֵלֶּה
וְאָמְרוּ בְּקִרְבְּכֶם וּגְבוּן הַנָּחַץ
הַגָּדוֹל הַזֶּה : כִּי מִיָּנֹחַ גָּדוֹל
אֲשֶׁר-לוֹ אֱלֹהִים קִרְבִּים אֵלָיו
בַּיְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-קְרָאֵנוּ אֵלָיו :
וְיֵי נֹחַ גָּדוֹל אֲשֶׁר-לוֹ חֻקִּים
וּמִשְׁפָּטִים צְדִיקִים בְּכָל תְּהִלָּתָהּ
הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לְפָנֶיךָ
חַיִּים :

סֵדֶר עֵקֶב

וְהִיא עֵקֶב תִּשְׁמְעוּן אֶת
הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה וְשִׁמְרָתֶם
וַעֲשִׂיתֶם אִתְּם וְשָׁמַר יְהוָה אֱלֹהֵיךָ
לְךָ אֶת-הַבְּרִית וְאֶת-הַחֹסֶד
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם : וְאַתְּ
יְבָרֵךְ וְתִרְבֶּה וְיִבְרַךְ פְּנֵי בִטְנֶךָ
יִפְרִי-אֲדָמָתְךָ דְגָנָה וְתִירֹשֶׁת
וַיְצַדִּיק שְׂדֵה-אֲלֶפֶק וַיִּשְׁתַּדֵּל

(ש"ש)

בְּמַעֲשֵׂיךָ וּכְגִבּוּרְתֶךָ : אֶעֱבִירָנָה
וְרָאִהָ אֶת-הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר
בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן הַזֶּה חֲסִיב הַזֶּה
וְהַלְבֵּן : לֹא וַיִּתְעַבֵּר יְהוָה בִּי
לְמַעַנְכֶם וְלֹא שָׁמַע אֵלָי וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֵלֵי רַב-לֵךְ אֶל-הַחֹסֶף הַבֶּרֶךְ
אֵלַי עוֹד בְּדַבַּר הַזֶּה : עַל-כֵּן
רָאִשׁ הַפְּסָנָה וְשֵׂא עֵינֶיךָ יִפְרָה
וּצְפֵנָה וְתִיכְנַע וּמִזִּרְחָה וּרְאֵה
בְּעֵינֶיךָ כִּי-לֹא תַעֲבֹר אֶת-יַד
הַיַּרְדֵּן הַזֶּה : וְצוּ אֶת-יְהוֹשֻׁעַ
וְחֹזֵק הוּא וְאַפְצֵהוּ כִּי-הוּא
יַעֲבֹר לְפָנֶי הַיָּם הַזֶּה וְהָאֵל יַחֲלֵל
אִתְּם אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּרְאֶה :
וְנֹשֵׁב בְּבַיַּת מוֹל בֵּית פְּעוֹד : פ
יַעֲתָה יִשְׂרָאֵל שָׁמַע אֶל-הַחֻקִּים
וְאֵל הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אֲנִי מִלְּפָנֶיךָ
אִתְּכֶם לַעֲשׂוֹת לְמִשְׁן הַחַיִּים וּבְאִתְּכֶם
וּרְשָׁתֶם אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה
אֵלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם נָתַן לָכֶם : לֹא
חִסְפוּ עַל-הַדְּבַר אֲשֶׁר אֲנִי
כֹּזֵב אִתְּכֶם וְלֹא תִרְעוּ מַעֲשֵׂי
לְשׂוֹן אֶת-מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר אֲנִי מַצְוֶה אִתְּכֶם : עֵינֶיךָ
וְדַאֲתָה אֶת אֲשֶׁר-עָשִׂיתָ יְהוָה
בְּבַעַל פְּעוֹד כִּי כָל-הָאִישׁ אֲשֶׁר
חָלַף אַחֲרָי בְּעַל-פְּעוֹד הַשְּׂמִידָה

ג"א

צאנך על האדמה אשר נשבע
 לאבותיך לתת לך: ברוך תהיה
 מכל העמים לא יהיה ברע קר
 ועקרה ובבנתתה: והסיד יהיה
 ממך כל חלי וכל מדוי מצרים
 הרעים אשר ידעת לא ישמם
 פך ונתנם בכל שאיך: ואכלת
 את כל העמים אשר יהיה
 אלהיך נתן לך לא תחום
 עינה עליהם ולא תעבד את
 אלהיהם כי יוקש הוא לך: ס
 כי תאמר בלבבך רבים הגוים
 האלה מפני איכח אוכל
 להירשם: לא תירא מהם וכו'
 הזכור את אשר עשה יהוה
 אלהיך לפרעה ולכל מצרים:
 המפת הגדול אשר ראו עיניך
 והאתת והמפתים והיד תחזקה
 והורע הנסיה אשר הוצאת
 יהוה אלהיך בן יערה יהוה
 אלהיך לכל העמים אשר אתה
 ירא מפניהם: וגם את הצרעה
 ישלח יהוה אלהיך במ עדי
 אבד הנשיאים והנפתרים
 מפניה: לא תערץ מפניהם כי
 יהוה אלהיך בקרבה אל גדול
 ונורא: לוי ונשל יהוה אלהיך

את הגוים חאל מפניה עש
 מינם לא תוכל בלתי מור פן
 תרבה עליך חית השדה: ונתנם
 יהוה אלהיך לפניך והמים מהומה
 גדלה עד השמים: ונתן מלכיהם
 בידיך והאבדת את שמים מתחת
 השמים לא יתנוצב איש בפניה
 עד השמדך אתם: פסילי
 אלהיהם תשרפון באש לא
 תחמד כסף וזרב עליהם ולקחת
 לך פן תוקש בו כי תועבר
 יהוה אלהיך הוא: ולא תביא
 תועבה אל ביתך והיית חרם
 כמותי שקץ ו תשקצנו ותעב
 תרועבנו כי חרם הוא: פ כל
 המצוה אשר אנכי מצוה היום
 תשמרון לעשות למען תחיון
 ורבייתם ובאתם וירשתם את
 הארץ אשר נשבע יהוה
 לאבותיכם: וזכרת את כל הדבר
 אשר הוילכך יהוה אלהיך זה
 ארבעים שנה בדבר למען
 עזרה לנפשה לעת את אשר
 בלבבך תשמר מצותיו אם
 לא: ויענה וירעבה ויאכלה
 את הפן אשר לא ידעת ולא
 ידעו אבותיך למען הודיעה פ

לא על הלחם לבדו יחיה האדם
 כי על-כל-מזגא פריהוה יחיה
 האדם: ישראל שמלתה לא בלתי
 כעלה ורגלה לא בצקה ויה
 ארבעים שנה: וידעת עם לבנה
 פי פאש-יש-איש את-בנו
 יהיה אלהי מסדף: ושמת
 את-מצות יהוה אלהיך ללכת
 פדרכיו ולראת אתו: כי יהוה
 אלהיך מבוא אל-ארץ טובה
 ארץ נחלי מים עונת ותת
 יצאים בפקעה יבחה: ארץ חסה
 ושערה ונפן ותאנה ורפון ארץ
 זית שמן ודבש: ארץ אשר לא
 נכספנות תאכל בה לחם לא
 תהמר כל בה ארץ אשר אבנית
 ברזל ומדרורה תחצב נחשת:
 זאבלת ושבעת וברכת את-
 יהוה אלהיך על-הארץ הטובה
 אשר נתת לך:

סדר ראה

ראה אנכי נתן לפניכם היום
 ברכה וקללה: את-הברכה
 אשר תשמעו אל-מצות יהוה
 אלהיכם אשר אנכי מצוה
 אתכם היום: והקללה אסלא
 תשמעו אל-מצות יהוה

סדר שפטים

שפטים וישנים תתן לה
 כל שערך אשר יהיה אלהיך
 נתן לה לשפטה ושפטו את
 העם בשפט צדק לא תטח
 בשפט לא תפיר פנים ולא
 תקח עוול פי רשעו יצור עיני
 חכמים ויסלף דברי צדיקים
 צדק צדק תרדף למען תחיה
 וירשת ארצה ארץ אשר יהיה
 אלהיך נתן לה : ס לוי לא
 רופע לה אשרה פלעץ אצל
 מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה
 לה : ולא תקים לה מצבה
 אשר שנא יהוה אלהיך : ס לא
 תזבח ליהוה אלהיך שור ושה
 אשר יהיה בו טום כל דבר רע
 פי תועבת יהוה אלהיך הוא :
 ס פרי יצא בקרבה באחד
 יערה אשר יהיה אלהיך נתן
 לה איש או אישה אשר יעשה
 את הרע בעיני יהוה אלהיך
 ללמד ברתו : ויהי יעבד
 אלהים אחרים וישתחו להם
 ולשמשו או ליהו או לכל
 צבא השמים אשר לא צויתי :
 והגד לה ושמעת ודרשת היסב

(שופטים)

עצ רענן : ונתתם את מנזבתם
 ושברתם את מצבתם ואשריהם
 תשרפון באש ופסילי אלהיהם
 תנהעון ואפדתם את שמם כן
 תפקום יהוא : לא תעשון פן
 ליהוה אלהיכם : פי אם אל
 הפקוד אשר יבחר יהוה
 אלהיכם ככל ייבטיכם לשום
 את שמו שם לשכנו תדרשו
 ובאת שמה : ישראל והבאתם
 שמה עלתיכם וכתובים ואת
 בעשרתיכם ואת תרומת ידכם
 ונדריכם ונדבתכם וזכרת
 בקרכם וצאנכם : ואכלתם שם
 לפני יהוה אלהיכם וישמחתם
 בכל משלח ידכם וכתובים
 אשר ברכה יהוה אלהיך : לא
 תעשון ככל אשר אנחנו עשים
 פה היום איש בלתי שר בעיניו
 פי לא באתם עד עתה אל
 המניחה ואל תחלח אשר
 יהוה אלהיך נתן לה : ועברתם
 את הירדן וישבתם בארץ
 אשר יהיה אלהיכם מנחיל
 זחכם והלח לכם ככל
 איביכם כסניב וישבתם
 בטה :

י

ימין ושמאל : והאיש אשר
 יעשה בידון לבלתי שמע אל-
 הכהן העמד לשרת שם אז-
 יתה אלהיה או אלהי שפם ומת
 האיש ההוא ובשרת הרע
 כישראל : וכל העם ישמעו
 ויראו ולא יזדון עוד : ס

סדר תצא

כי תצא למלחמה על איבוק
 ונתנו יהוה אלהיה בידך ושבת
 שבו : וראית בשביה אשת
 יפת תאר וחשקת בה ולקחת
 לה לאשת : והבאתה אל תוך
 ביתך נעלמה את ראשה ותשח
 את צפרנית : והסירה את שילת
 שבה מעליה וישבה בביתך
 ובכרתה את אביה ואת אמה
 ירח ימים יאחר פן תבוא אליה
 יבעלתה והיתה לה לאשה :
 והיה אם לא חפצת בה ושלתת
 לנפשת ומכר לא תמכרנה בכסף
 לא יתעפר בה תחת אשר
 כניתה : ס לוי כיתתהין לאיש
 ישת נשים האתו ארסבו
 והאחת שניאה ולדילו בניס
 האתובה והשנאה יהיה תבן
 הכבר לשני אדו : והיה בלם

ותה איה נכון הדבר נעשתה
 התעבה תואת בישראל :
 והוצאת את האיש ההוא או
 את האשה ההוא אשר עשו
 את הדבר הרע הזה אל שערך
 את האיש או את האשה
 ומקלתם באבנים ונתו : על-
 פיו שנים עדים או שלושה עדים
 יזמת המת לא יזמת על פי עד
 אחד : יד העדים תהדו בו
 בראשנה לחסיתו יד כל העם
 באחרנה ובשרת הרע מקרבה :
 ס כי יפלא מפה דבר לפי שפם
 בין העם ולדם בין דין לדין וכן
 נגע לנגע דברי רבת בשערך
 וקמת ועית אל המקום אשר
 יבחר יהוה אלהיה בו : ובאת
 אל הכנענים הלויים ואל השפם
 אשר יהיה בימים תהם ודרשת
 ורדו לה את דבר הפשם :
 ועלת על פי הדבר אשר
 יבדו לה מן המקום תה א אשר
 יבחר יהוה ושמת לעשות בכל
 אשר ירדך : ישראל על פי
 הערה אשר ירדך על השפם
 אשר יאמר לה תעשה לא
 תסר מן הדבר אשר יבדו לה

תציליו את בניו את אשר
 יהיה לו לא יוכל לבקר את פני
 האהובה על פני בן השנואה
 תבקר : כי את הבקר בן
 השנואה יביר לתת לו פי שנים
 בכל אשר יפא לו כי הוא
 ראשית אנו לו משפם הבכרה :
 ס ישראל כיריהו לאיש בן סורר
 וסורה איננו שבע בקול אביו
 ובקול אמו ויפשו אתו ולא ישמע
 אליהם : ותפשו בו אביו ואמו
 ותציואו אתו אל זקני עירו
 ואל שער מקטו : ואמרו אל
 זקני עירו בנינו זה סורר
 יבירה איננו יש ע בקלנו זולתי
 וכא : ותמחו כל אנשי עירו
 באבנים ובחץ וכערת הרע
 מקרבה וכל ישראל שמעו וראוהם
 סדר תבוא

הבתן אשר יהיה בימים ההם
 ואמרת אליו הודת חוב ל יהוה
 אלהיך כי כאתי אל הארץ אשר
 נשבע יהוה לאבותינו לתת לנו :
 לוי ולקח חפתו הפנא מידך
 והניחו לפני מזבח יהוה אלהיך :
 וענית ואמרת לפני יהוה אלהיך
 ארפני אבד אביו וירד מצרימה
 ויגר שם במת מעט ויהי שם
 לנו גדול עצום ורב : וירעו
 אתנו המצרים ויענונו ויתנו
 ילינו עבדה קשה : ונצטק אל
 יהוה אלהי אבותינו וישמע יהוה
 את קלנו וירא את ענינו ואת
 עמלנו ואת לחצנו : ויצאנו
 יהוה מפערים ביד חזקה ובורע
 נסוידו ובמרא גדל ובאתורח
 ובמפתים : ויכאנו אל המקום
 הזה ויתן לנו את הארץ הזאת
 ארץ זבת חלב ודבש : ועתה
 הנה הבאת את ראשית פרי
 האדמה אשר נתתה לי יהוה
 ודנתו לפני יהוה אלהיך
 והשתחוית לפני יהוה אלהיך :
 ושמחת בכל הטוב אשר נתן
 לך יהוה אלהיך ולביתך אתך
 וחלוי והגר אשר בקרבה : יראו

כי תכלת ליעשר את כל מעשר
 תבואתך בשנה השלישית שנת
 המעשר ונתתה ללוי לצר ליתום
 ולאלימה ואכלו בשעריך ושבעו:
 ואמרת לפני יהוה אלהיך ערתי
 הקדש מן הבית וגם נתתו
 ללוי ולצר ליתום ולאלימה בכל
 מצותך אשר צויתני לא עברתי
 ממצותיך ולא שכחתי: לא
 אכלתי באני מפני ולא בערתי
 מפני פסחא ולא נתתי מפני
 למת שמעתי בקול יהוה אלהי
 עשיתי ככל אשר צויתני:
 חֲסִיקוּפָה מִפְעוֹן קִדְשָׁהּ מִן
 הַשָּׁמַיִם וּבָרַךְ אֶת־עַמְּךָ אֶת־
 יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה
 לָנוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁפַּעַת לְאַבְרָהָם
 אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ: ס

סדר נצבים

אתם נצבים היום בלכם לפני
 יהוה אלהיכם ראשיכם ושופטיכם
 וקנייכם ושטרביכם כל איש
 ישראל: מפני נשיכם וגר
 אשר בקרב מחניך מחשב עציף
 עד שאב מימך: לעברה בבית
 יהוה אלהיך עבאלתו אשר יהוה
 אלהיך ברת עמך היום: לי

למען הקים אתך היום לז לעם
 והוא יהיה לך לאלהים כאשר
 דבר לך ובאשר נשבע לאבתך
 לאברהם ליצחק וליעקב: ולא
 אתכם לבדכם אנכי ברת את
 הפריה הזאת ואת האלה הזאת:
 כי את אשר יטנו פה עמנו
 עמד היום לפני יהוה אלהינו
 ואת אשר איננו פה עמנו היום:
 ישראל כי אתם ידעתם את אשר
 ישבנו בארץ מצרים ואת אשר
 עברנו בקרב הגוים אשר
 עברתם: ותראו את שקוציהם
 ואת גלליהם עץ ואבן בסת ורב
 אשר עמם: פדונו בכם איש
 או אשרה או משפחה או שבט
 אשר לבבו פגוע היום מעם יהוה
 אלהינו לכת לעבד ארז אלהי
 הגוים החם פן ייש בכם שריש
 פה ראש ולענה: והיה בשמעתי
 את דברי האלה הזאת והתברך
 בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי
 בשררות לבי אלה למען ספית
 הרוה את הצמאה: לא יאבה
 יהוה סלח לו כי או עשן אפי
 יהוה וקנאתו באיש ההוא
 ורביצה בו פל האלה הפתיה

(שיריט)

א

נצבים וילך

בספר הזה ומחה יהוה את שמו
 מתחת השמים : והכדילו יהוה
 לרעה מפל שבמי ישראל בכל
 אלות הבריות הכתובה בספר
 התורה הזה : ואמר הדין
 האחרון בנים אשר יקמו
 מאחריכם והנכרי אשר יבא
 בארץ רחוקה וראו את מפות
 הארץ הזו ואת תחלואיה
 אשר חלה יהוה בה : נפרית
 המלח שרפה כל אצה לא תזרע
 ולא תצמח ולא יעלה בה כל
 עשב כמהפכת סדם ועמורה
 עדמה וצבובים אשר הפך יהוה
 באפו ובחמתו : ואמרו כל
 הגוים על מה עשת יהוה בכה
 לארץ הזאת מדה חרי תאף
 הגדול הזה : ואמרו על אשר
 עזבו את ברית יהוה אלהי אבתם
 אשר ברית עפם בהוציאו אתם
 מארץ מצרים : וילכו ויעבדו
 אלהים אחרים וישתחוו להם
 אלהים אשר לא ידעום ולא חלק
 להם : ויחרי אף יהוה בארץ
 הזו והביא עליה את כל
 הקללה הכתובה בספר הזה :
 ויששם יהוה יעל אדמתם באף

ובחמה ובקצף גדול וישלכם
 אל ארץ אחרת כיום הזה :
 הנסרת ליהוה אלהינו והנגלה
 לנו ולבנינו עד עולם לעשות את
 כל דברי התורה הזאת :

סדר וילך

וילך משה וידבר את הדברים
 האלה אל כל ישראל : ויאמר
 אלהים בן מאה ועשרים שנה
 אנכי היום לא אוכל עוד לצאת
 ולבוא ויהוה אמר אלי לא
 תעבר את הירדן הזה : יהוה
 אלהיך הוא ועבר לפניך הוא
 ישמיד את הגוים האלה מלפניך
 וירשתם יהושע הוא עבר לפניך
 כאשר דבר יהוה : לוי ועשה
 יהוה להם כאשר עשת לסיון
 ולעזר מלכי האמרי ולארצם אשר
 השמיד אתם : ונתנם יהוה
 לפניכם ועשיתם להם ככל
 הוצוה אשר צויתי אתכם :
 חוקו ואמרו אל תיראו ואל
 תערכו מפניהם כי יהוה אלהיך
 הוא והולך עמך לא ירפה ולא
 יעזוב : ישראל יקרא משה ליהושע
 ויאמר אליו לעיני כל ישראל
 (ש"ש) ל רבזי .

סדר האזיננו

האזיננו השמים ואדברת
 ותשמע הארץ אסיריפי : יעקב
 ב פ פ ס ר לקח תול פפל ארדת
 פשעידם על דשא וכרוביים
 שלי עשב : פי שם יהוה אקרא
 הבו גדל לאלהינו : לוי הציר
 תמים פעלו פי כל דרכיו משפט
 אל אבינח ואין פול צדיק וישר
 הוא : שחת לו לא בניו מוכים
 דור עקש ופתלתל : ה ליהוה
 הנמלויזאת עם נבל ולא חכם
 הלא יהוה אביך קנה הוא
 עינה וכננה : ישראל זכר ימות
 עולם בני שנות דר דר שאל
 אביך ויעדך וקניך ויאמר לך :
 בדחל עליון נזים בהפריד בני
 אדם צב גבלת עמים לספר
 בני ישראל : פי חלק דעת עמו
 יעקב חבל גבלתו : ימצאות
 בארץ מדבר ובתו יל ישמן
 ימכנרתי יבוננתי : צרתו
 פאישון עינו : פנישו עיר קצו
 על נולו ירחק פרש גנפה
 יקרה ישאנו על אכרתו :
 יהוה ביד נתנו ואין עמו

תוק ואמץ פי אתה הנוא את
 העם הזה אל הארץ אשר נשבע
 יהוה לאבותם לתת להם ואתה
 תנחילנה אתם : ויהוה הוא
 הולך לפניך הוא יהוה עמך
 לא ירפה ולא יעזוב לא תירא
 ולא תחזי : ויכתב משה את
 התורה הזאת ויתנה אל הבהנים
 בני לוי הנשיאים את ארון ברית
 יהוה ואל כל זקני ישראל : ויצו
 משה אותם לאמר מקץ שבע
 שנים במעד שנת השמיטה בת
 הספור : בנא כל ישראל
 לראות את פני יהוה אלהיך
 במקום אשר יבחר תקרא את
 התורה הזאת נגד כל ישראל
 באזניהם : תקח את העם
 האנשים והנשים והטף וירך
 אשר בשעריך לשען ישמעו
 ולכפון ילמדו ויראו את יהוה
 אלהיכם ושמו לעשות את
 כל דברי התורה הזאת : וכניהם
 אשר לא ידעו ישמעו ולמדו
 לראה את יהוה אלהיכם כל
 תימים אשר אתם חיים על
 האדמה אשר אתם עברים את
 מדין שמה לישבת : פ

סדר וזאת הברכה
 זאת הברכה אשר ברה
 מיטה איש האלהים את בני
 ישראל לפני מותו: ויאמר יהוה
 מסיני ברא ורחק משעיר למו
 ירשע מהר פארן ואתה מרכבת
 קדש מיטינו אש דת למו: אף
 הלבב עמים כל יקדשו בידך
 והם תבו לרנלה ישא מדברתיה:
 אערה צוה לנו משה מורשת
 קהלת יעקב: ויהי בישרון מלה
 בהתאסף ראשי עם יחד שבטי
 ישראל: יהי ראובן ואל ימות
 ידיו כחיו נססר: ם ויאת
 ליהודה ויאמר שיע יתה קול
 יהודה ואל עמו תביאנו ידיו רב
 ועור מצרו תהיו: ם לוי
 וללו אמר תפיה ואריה לאיש
 חסידה אשר נסיתו במסרה
 תריבתו על מי מריבה: האמר
 לאביו ולאביו לא ראיתיו ואת
 יתחו לא תצד ואת בני לא

ידע בני שמחו אבתה וברחה
 יצוה: יחד מלשמה ללב
 יתורת: לישראל ישימו קסוח
 באפה וכליל על בזבחה: ברה
 יתה חילו ופעל ידיו תרצה
 מחץ מתנים קמו וטלואו מן
 יקיסון: ם לבנימן אמר ידד
 יהוה ישכן לבסח עליו חפה עליו
 כל יהוס וכן כתפיו שכן: ם
 ישראל אליהם אמר כבדת יהוה
 ארצו ממנר שמים כטל ומטרם
 רבצת תחת: וממנר תביאת
 ישיש וממנר גרש ירחים:
 ומראש תרד יקדם וממנר
 נבעות עולם: וממנר ארץ
 ומלאה ורצון שכני סנה
 תביאתה לראש יום ולרד
 נניר אחיו: בטר שאלו ועד
 לו וקרני ראם קרני בתם
 עמים יננח יחדו אססי ארץ
 תם רבנות אפרים ותם אלע
 מליטה: ם

בני כתיב

סימן לקריאת הול המועד פסח כב

משך . תורא . קדש . בכנסא . פסל . במדברא . שלח . בוטרא
 וזה כחל יום ראשון מן פסח בשנים או ביום נשנים או בשנים נשנים .
 וזה חן פסח נחמישי בשנים מהספין כדן סקרילוס על דרך זכ .
 משך . תורא . פסל . קדש . בכנסא . במדברא . שלח . בוטרא .
 בשנים נשנים חוס"מ פסח קורין ראה אתה אומר אלי טי פסל לך טי
 טו בחלב אמו . לכפסין והקרבתם :

ליום ראשון דתול המועד פסח

<p>עשה יהוה לי בצאתי ממצרים: והיה לה לאות על ידך ולפרוץ בין עינך למצן תתיה תורה יהיה בפיו כי ביד חוקה הוצאך יהוה ממצרים: ושמת את ידך על הזאת למועדה סימנים ימימה: ישראל והיה כי יבאך יהוה אל ארץ הבנעני באשר נשבע לה ולאבתיה ונתנה לה: והעבדת כל פסחיים חס ליהוה וכל פסח ו שנה פתחה אשר יהיה לה הזכרים ליהוה: וכל פסח חסר תפדה קשר ואם לא תפדה וערפתו כל בכור אדם בבנה תפדה וחד כי ישאך בנה מתר לאמר מה זאת ואמרת אליו ברוך יהוה הוציאנו יהוה ממצרים שבי עבדים: ויהי כי תקשה פרעה לשלח ויהי ויהי ידעך כל פסח</p>	<p>ידבר יהוה אלי משה לאמר: קדש לי כל בכור פסח כל דם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא: ויאמר משה אל רעים זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים כפי עבדים כי בחוק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ: היום אתם יצאים בחודש האביב: לי והיה כי יבאך יהוה אל ארץ הבנעני והחתי והאמרי והחני והיבסי אשר נשבע לאבתיה לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את העבדה הזאת בחודש הזה: שבעת ימים תאכל קצת וביום השביעי חן ליהוה: מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לה חמץ ולא יראה לה שאר בכל גבלך: והגדת לבנה ביום הזה לאמר בכור זה</p>
---	---

(ש"ט)

נ"א

קריאה לחול המועד פסח

בארץ מצרים מפכר אדם ועד
 בכור ברמה על-כן אני זבח
 ליהוה כל-פסח רחם הזכרים
 וכל-בכור בני אפדה : יהיה
 לאות על-ידכה ולמספת בין
 עיניך כי בתוק יד הציאנו
 יהוה כמצרים :

לרביעי

כסדר כ"ח
 והקרבנם אשרה עלה ליהוה
 גרים בני-בקר שנים ואיל אחד
 ושבעה כבשים בני שנה תמימים
 יהיו לכם : וינחתם סלת בלילה
 בשמן שלשה עשרנים לשר ושני
 עשרנים לאיל העשו : עשרון
 עשרון תעשה לבבש האחד
 לשבעת הכבשים : ושעיר הטאת
 אחד לכפר עליכם : מלבד עלת
 חבקר אשר לעלת התמיד העשו
 את-אילה : כאלה העשו ליום
 שבעת ימים להם אשרה ריח
 ניחח ליהוה על-זולת ותמיד
 עשה ונסח : ימים השביעי
 מקרא-קדש יהיה לכם כל-
 מלאכה עבודה לא תעשו :

ליום שני

כסדר כ"ט
 אכ-נפח | הלחה אח-ע

את-דע : נפח לא-תודה לו
 כנשה לא-תשימן עלי נשך :
 אם-הבל תחבל שלמת רעה עד-
 בא השמש תשיבנו לו : כי הוא
 כסותה לכהה הוא שמלה לעד
 בפח ישכב והיה ברוצק אלי
 ושמעתי כיו-חנן אני : לוי
 אלהים לא תקלל ונישיא בעפה
 לא תאר : מלאתך ודמעה לא
 תאחד בכור בניך תתן לי : כך
 תעשה לשרך לצאנה שבעת
 ימים יהוה עם-אפו ביום
 השמיני תתנו לי : ואנשי-קדש
 תחיו לי ובשר בשדה מרפה
 לא תאכל לבלב תשלבן אתו :
 לא תשא שבע שוא אל-תשרח
 ידך עשר-ישע לחות עד חמס :
 לא-תתיה אהר-רבים לרעה
 ולא-תענה על-רב לנסת אחרי
 רבים להסת : ודל לא תתנר
 בריבו : כי תפגע שור איבה או
 חמור תמח השב תשיבנו לו :
 ברתראת חמור ינא-ארכין תחת
 משאו וחלה מדע לו טוב
 תעוב עמו : ישמו לא תפח
 משפט אבהך בריבו : כדבר
 שך תרחק ת-קי וצדק אל-

קריאה לתול המועד פסח סי

יהיה: לא תחובת כל חכך בסי
 ובחי ולא ילך הלבתי ערי
 בקר: ראשית בעשר אדמתו
 תביא בית יהוה אלהיך לא
 תבשל גור בחלב אמו:

לרגיעי (הקרבנות)

ליום שלישי

שמות לד

יאמר יהוה אל משה
 פסל לך שני לוחות אבנים
 כראשונים וכתבת עליהם
 את הדברים אשר עלה פתח
 הראשונים אשר שפרת: והיה
 נכון לבקר ועלית בבקר אל
 הר סיני ונצבת ל שם על ראש
 ההר: ואיש לא יעלה עמך
 וגם איש אל ירא בכל ההר
 גם יצאן והבקר אל ירעו אל
 מול ההר ההוא: לי נפסל
 שני לוחות אבנים כראשונים
 וישפס כעשה בבקר ועל אל יתר
 סיני כאשר צוה יהוה אתו
 ויקח בידו שני לוחות אבנים:
 ויהי יהוה בענן ויתיצב עמו
 שם ויקרא בשם יהוה: ויעבר
 יהוה על פני יקרא יהוה יהוה
 אל רחום ורחן ארך אפים ורב

רחם בי לא צדק רשע:
 ושהו לא תקח כי השחד יעור
 פקחים ויסלף דברי צדיקים:
 ותר לא תלחץ ואתם ידעתם
 את נפש הטר בני נרים היותם
 בארץ מצרים: רשע שנים תורע
 את אצו ואספת את תבואתה:
 והשבעת השטמנה תפשתה
 ואכלו אבתי עמך ותרם תאכל
 חית הבה בן העשה לברכה
 מיתך: ששה ימים תעשה
 מעשה ובוים השביעי תשבת
 למען ינוח שורך והמרה ונפש
 בן אמתך והנר: וכל אשר
 אמרתי אליכם תשמרו ושמ
 אלהים אתרים לא תזכירו לא
 ישמע עליהם: שלש רגלים
 תתג לי בשנה: את חג המצות
 תשמר שבעה ימים תאכל
 מצות כאשר צויתך למועד
 חודש האביב בייבו יצאת
 מצרים ולא יראו בני רוקם:
 והג הקציר כפירו מעשה אשר
 תורע בשדה ותג האסף בצאת
 השנה באסף את מעשיך סך
 השדה: שלש פעמים בשנה
 תביא ליהוה אל פני הטר

(ש"ס)

חסד נא מתניצר חסד לאלהים
 נשא עון ופשע וחטאה ונקה
 לא ינקה פקדו עון אבות על-
 בנים ועל בני בנים על-
 שלשים ועל רבעים: וימחר משה
 ויקד ארצה וישתחו: ויאמר
 אסינא מצאתי חן בעיניך אדני
 ילך נא אדני בקרבנו כי עם-
 קשה ערף דווא וסלחת לעוננו
 ולחטאתנו ונהלחנו: ויאמר הנה
 אנכי פרת ברית נגד כל עמך
 אעשה נפלאות אשר לא יבראו
 בכל הארץ ובכל הגוים וראה
 כל העם אשר אתה בקרבך את-
 מעשה יהוה כירונרא הוא
 אשר אני עשה עמך: שיר לך
 את אשר אנכי מצוה היום הנני
 גרש מפניך את האמרי והכנעני
 והחתי והערבי והחוי והיבסי:
 השמר לך פריהקרות ברית
 ליושב הארץ אשר אתה בא
 עליה פריהיה לנו קש בקרבך:
 כי אתמופתתם התצון ואר-
 מצבתם תשפרון וארצו אשריו
 תברחון: כי לא תשתחוה לאל
 צדד כי יהוה כנא שמו אל
 כנא הוא: פריהקרות ברית

ליושב הארץ וזנו אחרי
 אלהיהם וזכו לאלהיהם וקרא
 לך ואכילת כזבתו: ולקחת
 מבנתיו לבניך וזנו בנתיו אחרי
 אלהיהן והזנו ארץ בניך אחרי
 אלהיהם: ואלו כסכה לא תעשה
 לך: ישראל את חג המצות
 תשמר שבעת ימים תאכל
 מצות אשר צויתך למועד הדש
 האביב כי בחודש האביב יצאת
 מצרים: כל פסח והם לי וכל
 מקנה הזכר פסח שור ושה:
 ופסח הזכר תפדה בשה ואם-
 לא תפדה וערפתו כל בכור
 בניך תפדה ולא יראו פני
 ריבם: שלשת ימים תעבד וביום
 השביעי תשבת בחריש ובקציר
 השבת: וחג שבעת העשה
 לך בפורי קציר הפסח וחג האסיף
 תקופת השנה: שלש פעמים
 ביינת יראה כל זכורך את פני
 האדון יהוה אלהי ישראל:
 כי אוריש נזים מפניך והרחבת
 את נב לך ולא תחמד איש את-
 ארצה בעלתך לראות ארץ פני
 יהוה אלהיך שלש פעמים
 בשנה: לא תשחם על חמך בסד

ט קריאה לחול המועד מסח

כח ולא ילך לבקר זבח תג
 הפסח: ראשת בכורי אדמתך
 תביא בית יהוה אלהיך לא
 תביע נדי בהלב אמו :

לרביעי (והקרבתם)
 ליום רביעי

במדבר ט
 וידבר יהוה אל משה במדבר
 סיני בשנה השנית לצאתם
 מארץ מצרים בחדש הראשון
 לאמר : ויעשו בני ישראל את
 הפסח במועדו : בארבעה עשר
 יום בחדש הזה בין הערבים
 תעשו אתו במקומו בכל הקומו
 וככל משפטיו תעשו אתו :
 וידבר משה אל בני ישראל
 לעשת הפסח : ויעשו את הפסח
 בראשון בארבעה עשר יום
 לחדש בין הערבים במדבר סיני
 ככל אשר צוה יהוה את משה
 בן עשר בני ישראל : לוי יהי
 אנשים אשר היו סמאים לנפש
 אדם ולא יוכלו לעשת הפסח
 ביים ההוא ויקרבו לפני משה
 ולפני אהרן ביום ההוא : ויאמרו
 האנשים ההם אליו אנחנו

כמאים לנפש אדם לפח נגד
 לבלתי הקריב את קרבן יהוה
 במועדו בתוך בני ישראל : ויאמר
 אלהם משה עמדו ואשמעו
 מה יצוה יהוה לכם : וישאל
 וידבר יהוה אל משה לאמר :
 דבר אל בני ישראל לאמר איש
 איש פריהיה סגא לנפש או
 בדרך החקה לכם או לדרתיכם
 ועשה פסח ליהוה : בחדש
 השני בארבעה עשר יום בין
 הערבים יעשו אתו על כצורת
 ומרים יאכלו : לא ישארו
 ימנו עד בקר ועצם לא ישברו
 בו ככל תקת הפסח יעשו אתו :
 והאיש אשר הוא סהור ובדרך
 לא יהיה וחלל לעשות הפסח
 ונכרתה הנפש ההוא מעמך
 כי קרבן יהוה לא הקריב
 במועדו חסאו ייז האיש
 ההוא : וכייגור אתכם נד
 ועשה פסח ליהוה פתקת
 הפסח וכמשפטו כן יעשה
 חקה אחת יהיה לכם ולנר
 ולאזרח הארץ :

לרביעי (והקרבתם)

ביום ראשון לחול המועד כי כיום קידון נפ' פינחס לכהן וביום השני לוי וביום השלישי יצאלו וביום הרביעי ולדניע קולין כפיקא דיימא וביום השני וביום השלישי :

ביום שני לחול המועד קידון לכהן וביום השלישי לוי וביום הרביעי יצאלו וביום החמישי ולדניע וביום השלישי וביום הרביעי :

ביום שלישי לחול המועד קידון לכהן וביום הרביעי לוי וביום החמישי יצאלו וביום הששי ולדניע וביום הרביעי וביום החמישי :

ביום רביעי לחול המועד קידון לכהן וביום החמישי לוי וביום הששי יצאלו וביום השביעי ולדניע וביום החמישי וביום הששי :

ביום הושענא רבה קידון לכהן וביום החמישי לוי וביום הששי יצאלו וביום השביעי ולדניע קולין וביום הששי וביום השביעי :

וביום השני פרים בנייב קר
שנים עשר אילם שנים פבשים
בניי שנה ארבעה עשר תמימם :
ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם
ולכבשים במספרם כמשפם :
ושעיר עזים אחד חסאת מלבד
עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם :

וביום החמישי פרים תשעה
אילם שנים פבשים בניי שנה
ארבעה עשר תמימם : ומנחתם
ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים
במספרם כמשפם : ושעיר
חסאת אחד מלבד עלת התמיד
ומנחתה ונסכיהם :

וביום הששי פרים ששנה
אילם שנים פבשים בניי שנה
ארבעה עשר תמימם : ומנחתם
ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים

קריאה לחול המועד סוכות

בספרים כפושטם: ושעיר הפאת	ארבעה עשר תמימים: ומנחתם
אחד כלבד עלת התמיד	ונסבחהם לערים לאילם ולבבשׂים
מנחתה ימכה: ם	בספרים כמשפסם: ושעיר
וביום השביעי פרים שבעה	חמאת אחד כלבד עלת התמיד
אילם שנים כבשים בני שנה	מנחתה ימכה: ם

קריאה לימי הנוכה

ביום א' קורין לכתן מן ויהי ביום כלות משה עד להנוכת המזבה. ללוי עד מלאה קמרת. לישאל עד נחשון בן עמינדב:

ביום ב' קורין לכתן ביום השני עד מלאה קמרת. ללוי עד בן צוער. לישאל ביום השלישי. וכן כמדד כזה נשאל סימים:

ביום ג' קורין ביום השלישי וביום הרביעי:

ביום ד' קורין ביום הרביעי וביום החמישי:

ביום ה' קורין ביום החמישי וביום הששי:

ביום ו' קורין ביום הששי וביום השביעי:

ביום ז' קורין ביום השביעי וביום השמיני:

ביום ח' קורין לכתן ביום השמיני עד מלאה קמרת. ללוי עד פדהצור. ולישאל ביום התשיעי עד כן עשה את המנורה:

המשפן: ויאמר יהוה אלי כי	יהי ביום כלות משה לחקים
לאמר: קח מאתם והיו לעבד	את המשפן וימשח אתו ויקדש
את עבדת אהל מועד ונתתה	אתו ואת כל כליו ואת
אותם אל הלויים אשר כפי	המוצה ואת כל כליו וימשחם
עבדתו: ויקח משה את	הקדש אתם: ויקריבו נשיאי
העגלות ואת הבקר ויתן אותם	ישראל ראשי בית אבתם הם
אל הלויים: את שתי העגלות	נשיאי הפטת הם העמדים עלי
ואת ארבעת הבקר נתן לבני	הפקדים: וביאו את קרבנם
ברשון כפי עבדתם: ואת	לפני יהוה שש עולת צב ושני
ארבע העגלות ואת שנת	עשר בקר עגלה על שני הנשיאים
הבקר נתן לבני מררי כפי	ישור לאחד ויקריבו אתם לפני

(ש"ש)

קריאה ליום תענה

אחד קרבתו קרבתו כסף אחד
 שלשים ומאה מטקלה מזרק
 אחד כסף שבעים ש קל בש קל
 הקדש שניהם : מלאים סלת
 בלולה בשמן למנחה : כף אחת
 עשרה זהב כלאה קמרת : פר
 אחד בן בקר איל אחד כבשי
 אחד בן שנתו לעלה : שעיר
 עזים אחד לחמאת : ולזבח
 השלמים בקר שנים אילים
 חמישה עתדים חמישה כבשים
 בני שנה חמישה זה קרבן
 נתנאל בן צוער : פ

ביום השלישי נשיא לבני
 זבולון אליאב בן חלון קרבנו
 קרבת כסף אחת שלשים ומאה
 מטקלה מזרק אחד כסף שבעים
 ש קל בש קל הקדש שניהם :
 מלאים סלת בלולה בשמן
 למנחה : כף אחת עשרה זהב
 אה קמרת : פר אחד בן
 בקר איל אחד כבש אחד בן
 שנתו לעלה : שעיר עזים אחד
 לחמאת : ולזבח השלמים בקר
 שנים אילים חמישה עתדים
 חמישה כבשים בני שנה חמישה
 זה קרבן אליאב בן חלון : פ

עבדתם ביר א זכר בן אהרן
 הכהן : ולבני קרת לא נתן ביר
 עבדת הקדש עליהם בכרתה
 ישיא : ויקריבו הנשיאים את
 חנפת המזבח ביום הפישח אתו
 ויקריבו הנשיאים את קרבנם
 לפני המזבח : ויאמר יהוה אל
 משה נשיא אחד ליום נשיא
 אחד ליום יקריבו את קרבנם
 לחנפת המזבח : ס לוי יהי
 הפקריב ביום הראשון את
 קרבנו בחיטון בן עמינדב לחמיה
 יהודה : וקרבנו קרבת כסף
 אחת שלשים ומאה מטקלה
 מזרק אחד כסף שבעים ש קל
 בש קל הקדש שניהם : מלאים
 סלת בלולה בשמן למנחה : כף
 אחת עשרה זהב כלאה קמרת :
 ישראל פר אחד בן בקר איל
 אחד כבש אחד בן שנתו לעלה :
 שעיר עזים אחד לחמאת : ולזבח
 השלמים בקר שנים אילים
 חמישה עתדים חמישה כבשים
 בני שנה חמישה זה קרבן
 בחיטון בן עמינדב : פ

ביום השני הקריב נתנאל
 בן צוער נשיא ששטר הקרב

ביום הרביעי נשיא לבני
 ראובן אליצור בן-שדיאור :
 קרבנו קצרת-כסף אחת שלשים
 ומאה משקלה מזרק אחד כסף
 שבעים שקל בשקל הקדוש
 שניהם ו מלאים סלת בלילה
 בשמן למנחה : כף אחת עשרה
 זרב מלאה קסרת : פר אחד בן-
 בקר איל אחד כבש-אחד בן-
 שנתו לעלה : שעיר-עזים אחד
 לחמאת : ולזבח השלמים בקר
 שנים אילים חמשה עתדים
 חמשה כבשים בני-שנה חמשה
 זה קרבן אליצור בן-שדיאור : פ
 ביום החמישי נשיא לבני
 שמעון שלמיאל בן-צור-שדי :
 קרבנו קצרת-כסף אחת שלשים
 ומאה משקלה מזרק אחד כסף
 שבעים שקל בשקל הקדוש
 שניהם ו מלאים סלת בלילה
 בשמן למנחה : כף אחת עשרה
 זרב מלאה קסרת : פר אחד בן-
 בקר איל אחד כבש-אחד בן-
 שנתו לעלה : שעיר-עזים אחד
 לחמאת : ולזבח השלמים בקר
 שנים אילים חמשה עתדים
 חמשה כבשים בני-שנה חמשה

זה קרבן שלמיאל בן-צור-שדי :
 ביום הששי נשיא לבני גד
 אליסף בן-דעואל : קרבנו
 קצרת-כסף אחת שלשים ומאה
 משקלה מזרק אחד כסף שבעים
 שקל בשקל הקדוש שניהם ו
 מלאים סלת בלילה בשמן
 למנחה : כף אחת עשרה זרב
 מלאה קסרת : פר אחד בן-בקר
 איל אחד כבש-אחד בן-שנתו
 לעלה : שעיר-עזים אחד לחמאת :
 ולזבח השלמים בקר שנים
 אילים חמשה עתדים חמשה
 כבשים בני-שנה חמשה זה
 קרבן אליסף בן-דעואל : פ
 ביום השביעי נשיא לבני
 אפרים אלישבע בן-עמיהוד :
 קרבנו קצרת-כסף אחת שלשים
 ומאה משקלה מזרק אחד כסף
 שבעים שקל בשקל הקדוש
 שניהם ו מלאים סלת בלילה
 בשמן למנחה : כף אחת עשרה
 זרב מלאה קסרת : פר אחד בן-
 בקר איל אחד כבש-אחד בן-
 שנתו לעלה : שעיר-עזים אחד
 לחמאת : ולזבח השלמים בקר
 שנים אילים חמשה עתדים

שנים אילם חמשה עתדים
 חמשה כבשים בני־שנה חמשה
 זה קרבן אביהן בני־שנה חמשה
 פ
 ביום העשירי נשיא לבני הן
 אחיזר בני־עמי־שדי : קרבנו
 קצרת־כסף אחת שלשים
 ומאה משקלה מזרק אחד כסף
 שבעים ש קל בש קל הקדוש
 שניהם ו מלאים סלת בלולה
 בשמן למנחה : כף אחת עשרה
 זהב מלאה קטרת : פר אחד
 בין־בקר איל אחד כבש־אחד בין־
 שנתו לעלה : שעיר־עזים אחד
 לחטאת : ולזבח השלמים בקר
 שנים אילם חמשה עתדים
 חמשה כבשים בני־שנה חמשה
 זה קרבן אחיזר בני־עמי־שדי : פ
 ביום עשירי עשר יום נשיא
 לבני אשר פגעאל בני־עכהן :
 קרבנו קצרת־כסף אחת שלשים
 ומאה משקלה מזרק אחד כסף
 שבעים ש קל בש קל הקדוש
 שניהם ו מלאים סלת בלולה
 בשמן למנחה : כף אחת עשרה
 זהב מלאה קטרת : פר אחד
 בין־בקר איל אחד כבש־אחד בין־
 שנתו לעלה : שעיר־עזים אחד
 לחטאת : ולזבח השלמים בקר

(ש"ש)

חמשה כבשים בני־שנה חמשה
 זה קרבן אלישמע בני־עפיהוד : פ
 ביום השמיני נשיא לבני
 מנשה גמליאל בני־פרהצור :
 קרבנו קצרת־כסף אחת שלשים
 ומאה משקלה מזרק אחד כסף
 שבעים ש קל בש קל הקדוש
 שניהם ו מלאים סלת בלולה
 בשמן למנחה : כף אחת עשרה
 זהב מלאה קטרת : פר אחד
 בין־בקר איל אחד כבש־אחד בין־
 שנתו לעלה : שעיר־עזים אחד
 לחטאת : ולזבח השלמים בקר
 שנים אילם חמשה עתדים
 חמשה כבשים בני־שנה חמשה
 זה קרבן גמליאל בני־פרהצור : פ
 ביום התשעי נשיא לבני
 בנימן אהרן בני־נדעני : קרבנו
 קצרת־כסף אחת שלשים ומאה
 משקלה מזרק אחד כסף שבעים
 ש קל בש קל הקדוש שניהם ו
 מלאים סלת בלולה בשמן
 למנחה : כף אחת עשרה זהב
 מלאה קטרת : פר אחד בין־
 בקר איל אחד כבש־אחד בין־
 שנתו לעלה : שעיר־עזים אחד
 לחטאת : ולזבח השלמים בקר

ג"א

קריאה לימי הנוכה

10

אחד להמאת : ולזבח השלמים
 בקר שנים אילם חמשה עתרים
 חמשה כבשים בני שנה חמשה
 זה קרבן פנימיאל בן עינן : פ
 ביום שנים עשר יום נשיא
 לבני נפתלי אחירע בן עינן :
 קרבנו קשה כסף אחת שלשים
 זמאה משקלה מזרק אחד כסף
 שבעים שקל בשלל הקדש
 שניהם כלאים סלת בלולה
 בשמן למנחה : כף אחת עשרה
 זחב מלאה קסית : פר אחד בן
 בקר איל אחד כבש אחד בן
 שנתו לעלה : שעיר עזים אחד
 לחמאת : ולזבח העלמים בקר
 שנים אילם חמשה עתרים
 חמשה כבשים בני שנה חמשה
 זה קרבן אחירע בן עינן : פ
 ארת : חנפת המזבח ביום
 המשח אתו מאת נשיאי ישראל
 קצרת כסף שתים עשרה
 מזרק כסף שנים עשר כפות
 זחב שתים עשרה : שלשים
 זמאה הקערה האחת כסף
 ושבעים המזרק האחד כל כסף
 חבלים אלפים וארבע מאות
 בשקל הקדש : כפות זחב

שתיים עשרה מלאה קסרה
 עשרה עשרה חקף בשקל
 הקדש כל זהב הכפות עשרים
 זמאה : כל המזרק לעלה שנים
 עשר פרים אילם שנים עשר
 כבשים בני שנה שנים עשר
 וזמאתם ושעירי עזים שנים עשר
 לחמאת : וכל בקר זבח
 השלמים עשרים וארבעה פרים
 אילם ששים עתרים שלשים
 כבשים בני שנה ששים זאת
 הנפת המזבח אחרי המשח אתו :
 ובכא משח אל אהל מזעד לדבר
 אתו וישמע את הקול מדבר
 אליו מעל הכפרת אשר על ארן
 העדת מבין שני הפרכים וידבר
 אליו : וידבר יהוה אל משה
 לאמר : דבר אל אהרן וארת
 אליו בהעלתה את הנחת אל
 מזל פני המזורה יאירו שבעת
 הנרות : ויעש בן אהרן אל
 מזל פני המזורה העלה נרותיה
 כאשר צוה יהוה את משה : וזה
 מעשה המזורה מקשה זהב עדי
 ירכה עדי פרחת מקשה היא
 במראה אשר הראה יהוה את
 משה בן עשה אהרן המזורה : פ

(על ע)

10

סדר אמירת נשיאים

יש לקרוא בכל יום בין ר"ח ניסן עד י"ג בו דנר יום נישואי מ"ט נשיאים. וניסן י"ג זאת חטבת המזבח ואתר בקרא חסדא של יאנו יום יאמר זכ :

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתאיר היום בנסתך הגדול על נשמתין קדישין דמתחדשין בצפרים ומצפצפין בשבחין ומצללון על עמא קדישא ישראל רבון עלמין סבנים יתעיל הנך זצרי קדישין לאתר קדישא דאתאמר עליה עין לא ראתה אלהים וולתך : יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שבאם אני עבדך משבט (מלוגי) שקראתי בתורתך הפרשת של הנשיא היום אני יאירי נא עלי כל ניצוצין קדישין וכל האורות קדושות הכלולות פקדישת זה חשבט לחבין ולהשכיל בתורתך וביראתך לעשות רצונך כל ימי חיי אני ורעי ורעי ורעי בעתה ועד עולם :

קריאה לפורים

<p>וישב עליה אהרן והור תמכו בריו כזה אחד ומה אחד ויהי ידיו אמתה עד כא השמש ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב : ישראל ויאמר יהוה אל משה ב"ב זאת זבחך בספר ושים באוני יהושע כי משה אמתה את זכר עמלק מתחת העמים : ויבן משת כזבת וקרא שמו יהוה ונסי : ויאמר פריד עליכם יה מלחמת להוה בעמלק מדר דר :</p>	<p>שמות י"ח ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידם : ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק כחר אנכי נצב על ראש הנבעה ויטה האלהים בידי : ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הנבעה : לוי והיה כאשר ידים משה דו וגבר ישראל וכאשר ינית דו וגבר עמלק : ויהי משה פברים וקחוי אבני וישמו תחתיו</p>
---	---

כול החר ההוא : ישראל ופסל
 שני לחרת אבנים פראשים
 וישכם משה בבקר ועל אל-חר
 סיני באשר צוה יהוה אתו
 ויקח בידו שני לחרת אבנים :
 יחד יהוה בענו ויתיצב עמו
 שם ויקרא בשם יהוה : ויעבר
 יהוה על פניו ויקרא יהוה ויהוה
 אלרחום והנזן ארך אפים ורחב
 חסד ואמת : וינצר הסד לאלפים
 נשא עון ופושע וחטאה ונקח
 לא ינקח פקד ו עון אבות על-
 בנים ועל בני בנים על-
 שלשים ועל רבעים : וימתר משה
 ויקד ארצה וישתחו : ויאמר
 אם נא מצאתי חן בעיניך אדני
 לך נא אתי בקרבנו כי עם-
 קשה ערף ר הוא וסלחת לעוננו
 ולחטאתנו ונהלתנו : ויאמר הנה
 אנכי כרת ברית נגד כל עמך
 א עשה נפלאות אשר לא נבראו
 בכל הארץ ובכל הגוים וראו
 כלהעם אשר אתה בקרב את
 מעשרה יהוה כיד-נורא הוא
 אשר אני משה עמך :

ויחל משה את-פני יהוה
 אלהיו ויאמר למה יתוה יהוה
 אסף בעמך אשר הוצאת מארץ
 מצרים בכח גדול וביד חזקה :
 למה יאמרו מצרים לאמר ברעה
 הוציאם להרג אתם בהרים
 ולכלותם מעל פני האדמה שוב
 מתרון אסף והנחם על-הרעה
 לעמך : זכר לאברהם ליצחק
 ולישראל עבדך אשר נשבעת
 להם בק ותדבר אלהם ארבה
 את-זרעכם ככוכבי השמים וכל
 הארץ הזאת אשר אמרת אתן
 לזרעכם ונהלו לגלים : ויגדם יהוה
 על-הרעה אשר דבר לעשות
 לעמו : לוי ויאמר יהוה אל-משה
 פסל-לך שני לחרת אבנים
 פראשים וכתבת על-הלחת
 את-הדברים אשר היו על-הפחת
 הראשונים אשר שברת : והיה
 וכוון לבקר ועלית בבקר אל
 הר סיני ונצבת לי שם על-ראש
 החר : ואיש לא-יעלה עמך
 וגם-איש אל-יירא בכל-החר
 גס-הצאן ותבקר אל-רעו אל-

ברכה קודם ההפסדה :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר

בְּסֵר בְּנְבִיאִים מְזֻכָּרִים וְרָצָה בְּדַבְרֵיהֶם הַנְּאֻמִּים
בְּאֵמֶת בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבַמִּשְׁנָה
עֲבָדוֹ וּבִישְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבְנְבִיאֵי הָאֵמֶת וְצַדִּיק :

הַפְּסָרָה לַתַּעֲנִית צְבוּר (בִּישְׁעֵיהָ סִימָן ג' ה' י')

דַּרְשׁוּ יְהוָה בְּהַמְצָאוֹ קְרָאֵהוּ בְהִיטּוֹתוֹ קְרוּב: יַעֲזֹב
רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אֶן מַחֲשַׁבְתּוֹ וַיֵּשֶׁב אֶל־יְהוָה
וַיִּרְחַמְהוּ וְאֶל־אֱלֹהֵינוּ כִּי־יִרְבֶּה לְסִלּוּחַ: כִּי לֹא
מַחֲשַׁבּוֹתַי מַחֲשַׁבוֹתֵיכֶם וְלֹא דַרְכֵיכֶם דַּרְכֵי נֶאֱמַר
יְהוָה: כִּי־גָבְהוּ שָׁמַיִם מֵאֶרֶץ כִּן גָּבְהוּ דַרְכֵי
מִדַּרְכֵיכֶם וּמַחֲשַׁבְתֵי מַחֲשַׁבְתֵיכֶם: כִּי כֹאֲשֶׁר יִרְדֶּה
הַגֶּשֶׁם וְהַשֶּׁלֶג מִן־הַשָּׁמַיִם וְשִׁכְחָה לֹא יֵשׁוּב כִּי אִם־
הִרְוֶה אֶת־הָאָרֶץ וְהוֹלִידָהּ וְהִצְמִיחָהּ וּנְתַן זֶרַע לְזֶרַע
וְלַחֵם לְאֹכֵל: כִּן יִהְיֶה דַבְּרֵי אֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּי לֹא־
יֵשׁוּב אֵלַי רִיקִם כִּי אִם־עָשָׂה אֶת־אֲשֶׁר חִפְצָתִי
וְהִצְלִיחַ אֲשֶׁר שָׁלַחְתִּיו: כִּי־בִשְׂמֵחָה תֵצֵאוּ וּבְשִׁלּוּם
תֵּיבְלוּן הַהָרִים וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם רִנָּה וְכֹל־
עֲצֵי הַשָּׂדֶה יִמְחֲאוּ־כֶף: פִּתְחַת הַנְּעֻצִים יַעֲלֶה בְרוּשׁ
וּתְחַת הַסַּרְפָּד יַעֲלֶה הַדָּם וְהִיָּה לִיהוָה לְשֵׁם לְאוֹת
עוֹלָם לֹא יִכָּרֵת: כֹּה אָמַר יְהוָה לְשִׁמְרוּ מֵעַפְפֹּט וְעַשׂוּ
צְדָקָה כִּי־קְרוּבָה יִשְׁוּעָתִי לְבוֹא וְצַדִּיקְתִּי לְהַצִּילוֹת:
אֲשֶׁרֵי אֲנוֹשׁ יַעֲשֶׂה־זֹאת וּבֶן־אָדָם יַחְזִיק בָּהּ לְשִׁמְר
שִׁבְתָּ מִחֲלָלוֹ וְשִׁמְר יָדוֹ מֵעֲשׂוֹת כָּל־רָע: וְאֶל־יֹאמַר
כִּן־הַנְּכַר הַנְּצִיחָה אֶל־יְהוָה לֵאמֹר הַבְּהֵל יִבְדִּילֵנִי

יהוה מעל עמו ואל-יאמר הסרים הן אני עץ יבש:
 פי-כהו אמר יהוה לפריסים אשר ישמרו את-
 שבתתי ובחרו באשר חפצתי ומחויקים בבריתי:
 ונתתי להם בביתי ובחומתי יד ושם טוב מבנים
 ומבנות שש עולם אתן-לו אשר לא יפרת: ובני
 הנזכר הנלוים על-יהוה לשרתו ולא-הבה את שם
 יהוה להיות לו לעבדים כל-שמר שבת מחללו
 ומחויקים בבריתי: והביאותים אל-נר קדשי
 ועממתים בבית תפילתי עולתיהם וזבחייהם לרצון
 על-מוזבחי פי ביתי בית-תפלה יקרא לכל-העמים:
 נאם אדני יהוה מקבץ גרחי ישראל עוד אקבץ
 עליו לנקבציו:

ברוך אתה יי אלהינו בלך השלם ציר כל העולמים צדיק
 בכל הדורות. האל הנאמן האמר ועשה. המדבר ומקום. שכל
 דבריו אמת וצדק:

נאמן אתה היא יי אלהינו ונאמנים הברכה ודבר אחד מהברכה
 אחר לא ישוב ויקם כי אל בלך נאמן ורחמן אתה: ברוך אתה
 יי האל הנאמן בכל הברכה:

רחם על ציון כי היא בית חיינו ולעליבת נפש הדישית בטהרת
 קיימנו: ברוך אתה יי משפח ציון בבניה:

שפחתנו יי אלהינו באלהינו הנביא עבדך. ובמלכות בית יי-ו
 משיחה. בטהרת יבא ויגל לבנו על פסאו לא ישוב זר. ולא ינחלו
 עוד אתרים את פבורו. כי בישם קדשה נשבעת לו שלא יכפת
 עו לעולם ועד: ברוך אתה יי מן הוד:

ספר

תהלים

הונה בעיון נמרץ ומדויק היטב
על פי המסורה.

ווי לנא

ברפוס והוצאות

האלמנה והאחים ראם

יהי רצון קודם תהלים

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו הפותח בדור
 עבדו ובזרעו אחריו והפותח בשירות ותשבחות שתפן ברחמים
 אל קריאת מזמרי תהלים שאקרא כאלו אמרם דוד המלך עליו
 השלום בעצמו זכותו יגן עלינו ויעמד לנו זכות פאקי תהלים
 וזכות תבותיהם ואותיותיהם ונקודותיהם ומעמיהם והשמות
 היוצאים מהם מראשי תבות וטפופי תבות לכפר הפאתינו
 ועונותינו ופשעינו ולזמר עריצים ולהכרית כל החושים והקוצים
 הפוככים את השושנה העיונה ולחבר אשת נעורים עם דורה
 באהבה ואהבה ורעות מיים ימשך לנו שפע לנפש רוח ונשיחה
 לפרנו מעונותינו ולמלוח הפאתינו ולכפר פשעינו . כמו
 שסלחת לדוד שאמר מזמורים אלו לפניך כמו שנאמר גם יי העביר
 תפאתך לא תמות . ואל תקחנו מהעולם הזה קודם זינונו עד
 מלאת שנותינו בהם שבעים שנה באופן שנוכל לתקן את אשר
 שתתנו . וזכות דוד המלך עליו השלום יגן עלינו ובעדנו שתאריך
 אפך עד שובני אליך בתשובה שלמה לפניך וטאוצר מתנת הנס
 תגני ברכתיך וחנתי את אשר אתון ורחמתי את אשר ארחם .
 וכשם שאנו אומרים לפניך שירים בעולם הזה כך נזכה לזמר
 לפניך יי אלהינו שיר ושכחה לעולם הבא ועל ידי אמירת תהלים
 תתעורר חבצלת השרון ולשיר בקול נעים פנילת ורנן כבוד הלכנון
 נתן לה חוד והרר בבית אלהינו במהרה בימינו אמן סלה :

קודם שיפחיל סכלים ילמד ג' פאקים אלט :

לס גרננה ליי גריעה לצור ישענו : נקדמה פניו בת דת
 קוסרות גריע ט : כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים :

א אֲשֶׁר־הָאֵלֹהִים אֲשֶׁר־
 לֹא הִלֵּךְ בַּעֲצָתָהּ רַשָׁעִים וּבִדְרֹךְ
 חַסְדֵי אֱלֹהִים לֹא עָמַד וּבְמוֹשָׁב
 לְצִדִּים לֹא יָשָׁב : ג כִּי אִם־
 בַּתּוֹרַת יְהוָה הִפְצוּ וּבַתּוֹרַת־
 יְהוָה יוֹמֵם וּלְיָלֵה : ג וְהָיָה כַּעֲשֵׂן
 שְׂתִיל עַל־פְּלִי מִיָּם אֲשֶׁר־
 פָּרְיוֹ יִתֵּן בְּעֵתוֹ וְעֵלְיוֹ לֹא
 יִבּוֹל וְכֹל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ :
 י לֹא־כֵן הַרְשָׁעִים כִּי אִם־כַּפְמֶן
 אֲשֶׁר־תִּדְבַּע רוּחַ : ה עַל־כֵּן י
 לֹא־יִקְמוּ רַשָׁעִים בְּפִשְׁפִּשׁ
 וְחַסְדֵי אֱלֹהִים בַּעֲדַת צְדִיקִים : י כִּי־
 יִדְעַתְּ יְהוָה דְרֹךְ צְדִיקִים וְדֶרֶךְ
 רַשָׁעִים תֵּאבֵד :
ב לִפְנֵי רַגְשׁוֹ נָוִים וְלֹא־מִיָּם
 יִהְיוּ דְרֹכָיו : ג יִתְצַבּוּ מַלְכֵי־
 אֶרֶץ וְרוֹזְנִים נֹסְדוּ־יַחַד עַל־
 יְהוָה וְעַל־מִשְׁיָחוֹ : ג נִגְתָּקָה
 אֶת־מוֹסְדוֹתֵימוֹ וּנְשַׁלְכָה מִפְּנֵי
 עֲבָרֵימוֹ : י יוֹשֵׁב בְּשָׁמַיִם
 יִשְׁחַק אֲדֹנָי וְלַעֲגִלְמוֹ : ה אוֹ
 יִדְבַּר אֱלֹהִים בְּאָפוֹ וּבִדְרוֹנוֹ

יִבְהַלְמוּ : י וְאֲנִי נִסְכַּתִּי מִלִּפְנֵי
 עַל־צִיּוֹן דְרֹךְ־קִדְשֵׁי : י אִסְפַּרְחָה
 אֶל־חֶק יְהוָה אֲמַר אֱלֹהֵי בְנֵי
 אֲתָה אֲנִי הַיּוֹם יִלְדֶתְךָ : ה שְׂאֵל
 מִפְּנֵי וְאַתְנָה נָוִים נִחְלַתְךָ
 וְאַחֲזֶתְךָ אֶפְסֵי־אֶרֶץ : י תִּרְעַם
 בְּשֶׁבֶט בְּרוּל כִּכְלִי יִצַּר תִּנְפְּצֵם :
 י וְעַתָּה מַלְכִים הִשְׁפִּילוּ הַיּוֹסְרוֹ
 שִׁפְטֵי אֶרֶץ : י עֲבָדוּ אֶת־
 יְהוָה בִּירְאָה וְגִילוּ בְרַעְדָה :
 י גִּישְׁקוּ־כֶרֶם פְּתִיאֲנָף וְהִיאֲבֹדָה
 דְרֹךְ כִּי־יִבְעַר כַּמַּעַס אִפּוֹ אֲשֶׁר־
 כָּל־חוֹסֵי בּוֹ :
ג מִזְמוֹר לְדָוִד בְּנִחְיָה
 מִפְּנֵי אֲבִשְׁלוֹם בְּנוֹ : י יְהוָה
 מִהֲרֹפְנוֹ צִרֵי רַבִּים קָמִים עָלָיו :
 י רַבִּים אָמְרִים לִנְפֹשׁ אֵין
 יִשׁוּעָתָה לֹא בָאֱלֹהִים מֵלָה :
 י וְאַתָּה יְהוָה מִגֵּן בַּעֲדֵי כְבוֹדִי
 וּמְרִים רֹאשִׁי : ה קוּלִי אֶת־יְהוָה
 אֶקְרָא וַיַּעֲנֵנִי מִהַר קִדְשׁוֹ
 מֵלָה : י אֲנִי שִׁכַּחְתִּי וְאִישְׁנַת
 הַקִּיצוֹתַי כִּי יְהוָה יִסְמְכֵנִי :

ה * למנצח אל-- הנחילות
 מזמור לדוד : * אמרי האוינה
 יהוה בנה הגיני : * הקשיב
 לקול שועי מלכי ואלהי כרי
 אליה אתפלל : * יהוה בקר
 תשמע קולי בקר אערך לה
 ואצפה : * כי * לא אל חפץ *
 רשע אתה לא יגד רע : * ולא
 יתיצבו הזללים לנגד עיניך שגאת
 כל-- פעלי און : * תאבד דברי
 כזב איש-- דמים ומרמה יתעב *
 יהוה : * ואני ברב הסדק אבוא
 ביתך אשתחווה אל-- היכל-- קדשך
 ביראתך : * יהוה * נחני בצדקתך
 למען שוררי הישר לפני דרכך :
 כי צין בפיה נכונה קרבם
 הוות קבר-- פתוח גרום לשונם
 יחליקון : * האשימם * אלהים
 * פלו * מפע צו תיהם ברב
 פשעיהם הדיחמו פי-- מרו בק *
 י * וישכחו כל-- חוסי בק לעולם
 ירננו ותסך עלימו * יעל צו בק
 אהבי שמך : * י * כי-- אתה תברך

י * לא-- אירא מרבבות עם אשר
 סביב שחו עלי : * קומה יהוה *
 הושיעני אלהי כיר-- הפית את--
 כל-- איבי לחי שני רשעים שברת :
 * ליהוה הישועה על-- עמך
 ברכתך סלה :
 ד * למנצח בנגינות מזמור
 לדוד : * בקראי ענני * אלהי
 צדקי בצר הרחבת לי חגני ושמע
 תפלתי : * בני-- איש עד-- מרה
 כבודי לכלמה תאהבון ריק
 תבקשו כזב סלה : * ודעו כי--
 הפלה יהוה חסיד לו יהוה
 ישמע בקראי אליו : * רגזו ואל--
 תחסאו אמרו בלבבכם על--
 משפככם ודמו סלה : * וזכו
 ובהי-- צדק ובסתו אל-- יהוה :
 * רבים אמרים מי-- יראנו טוב
 נסה-- עלינו אור פניה יהוה :
 * נתת שמחה בלבי מעת
 דגנם ותירושם רבו : * בשלום
 יחדו אשכבה ואישן כי-- אתה
 יהוה לבדר לבטח תושיבני :

צדיק יהיה כצנת רצון תעמרנו :
 ו * למנצח בנגינות על-
 השמינית מזמור לדוד : * יהוה
 אל-פאסה תוכיחני ואל-פתחה
 תיפרני : * חנני יהוה כ אמלל
 אני רפאני יהוה כי נבהלו
 עצמי : * ונפשי נבהלה מאד
 ואתה יהוה עז-מתי : * שוכה
 יהוה חלצה נפשי הושיעני
 למען חסדה : * כי אין במוח
 זכרה בשאול מי יודה-לה :
 י געתי באנחתי אישחה בכל-
 לילה מסתי בדמעתי ערשי
 אמסה : * עששה מפעם עיני
 שתקה בכל-צוררי : * סורו
 מפני כל-פעלי און כי-שמע
 יהוה קול בכי : * שמע יהוה
 תחנתי יהוה תפלתי י ק ח :
 י יבשו ויבהלו מאד כל-איבי
 ישבו יבשו רגע :
 ז * שגיון לדוד אשר-שר
 ליהוה על-דברי-כוש בן-ימיני :
 * יהוה אלהי בך חסיתי הושיעני

מכל-רדפי והצילני : * פן-יטרף
 כאריה נפשי פרק ואין ס * ל :
 יהוה אלהי אם-עשיתי ואת
 אם-יש-של בכפי : * אם-גמלתי
 שלמי רע ואחלצה צוררי ריקם :
 וירדף אויב נפשי וישג וירמס
 לארץ חיי וכבודי לעפר ישכנ
 סלה : * קומה יהוה א פ א פ ק
 הנשא בעברות צוררי ועורה אלי
 משפט צוית : * ו עדת לאמים
 תסובב ועליה למרום שוכה :
 * יהוה ירין עמים שפטני יהוה
 בצדקי וכתמי עלי : * יגמר-נא
 רע רשעים ותכונ צדיק ובחן
 לבות וכליות אלהים צדיק :
 יח מגני על-אלהים מושיע ישרי-
 לב : * י אלהים שופט צדיק
 ואל ועם ככל-יום : * אם-לא
 ישוב תרבו ילמוש קשתו דרך
 ויכוננה : * י ולו הכין כלי-מות
 ח ציו לדלקים יפעל : * יו הגח
 יחבל-אין והרה עמלולד שקר :
 יי בור כרה ויחפרו ויפלו

ההלים ליום ראשון ז ח ס

מזכור לדוד : ז אודה יהוה
 ככל-לבי אספרה כל-נפלאותיה :
 אשמחה ואעלצה בק אומרה
 שמח עליון : ז בשובי-בי
 אחר יבשלו ויאבדו מפניה :
 פי-עשית משפטי ודיני ישת
 לכסא שופט צדק : ז גערת
 נזים אבדת רשע שמם מחית
 לעולם ועד : ז האויב הפו
 חרבות לנצח וערים נתשת
 אבד זכרם המה : ז ויהוה לעולם
 ישב כונן למשפט כסאו : והוא
 ישפט תבל בצדק ידן לאמים
 במישרים : ז יהי יהוה משגב
 לה ז משגב לעתות בצרה :
 ז ויבסחו בה ידעי שמח פי
 לא-עובת דרשקה יהוה : ז זמרו
 ליהוה ישב ציון הגדו בעמים
 עלילותיו : ז פי-דרש המים
 אותם זכר לא שכח צעקת
 עניים : ז חננני יהוה יראה
 צניי משנאי מרומי משערי-
 מות : ז למען אספרה כל-

בשחת יפעל : ז ישוב עמ
 בראשו ועל קדקדו חמסו ירד :
 ז אודה יהוה בצדקו ואומר
 שם יהוה עליון :
 ח למנצח על-הגתית מזמור
 לדוד : ז יהוה אדנינו מה-אדני
 שמח בכל-הארץ אשר תגד
 הודך על-השמים : ז מפ
 עוללים וינקים יסדה עו למע
 צורריך להשביט אויב ומתנקם
 ז פי-אראה שמח מעשה
 אצבעתך יח וכוכבים אשר
 כוננתה : ז מה-אנוש פי-תזכרנו
 ובן-אדם פי-תפקדנו : וותהסרהו
 מעמ מאלהים וכבוד והדר
 תעטרנהו : ז תמשילהו כמעשי
 ידיך כל שתה תחת-רגליו :
 ז זנה ואלפים כלם זנס בהמות
 שדי : ז צפור שמים ודגי
 הים עבר ארחות ימים : ז יהוה
 אדנינו מה-אדיר שמח בכל-
 הארץ :
 ח למנצח על-מות לבן

אפוא לדר ודר אשר לא ברע :
 אלה פיה מלא ומרמות ותך
 תחת לשונו עמל ואון : ישוב
 במארב חצרים במסתרים יתג
 נקי עיניו לחלכה יצפני :
 יארב במסתרי כארזה נספח
 יארב לחסוף עני החסף עני
 במשכו ברשתו : ידבה ישת
 ונפל בעצומו חל פאים : יאמר
 בלבו שכח אל הסתיר פניו בל
 ראה לנצח : יקומה יהוה אל
 נשא ידך אל-תשכח ענוים :
 יעלמה נאק רשע איהם
 אמר בלבו לא תדרש : יראתו
 כיי-אתה עמל וכעס תביס
 לתת בידך עליך יעזב חלכה
 יהום אתה היית עוזר : מי שבר
 זרוע רשע זרע תדרש-רשע
 בל-תמצא : יהוה מלך שלם
 ועד אבדו גוים מארצו :
 יתאות ענוים שמעת יהוה תכת
 לבם תקטיב אונך : ילשפם
 יתים זרך בל-יוסף עד

תהלתיה בשערי ציון אנילה
 בישועתה : מי טבעו גוים בשחת
 עשו ברשתיו טכנו נלכדה
 תלם : ינודע יהוה כלשפט
 עשה בפעל כפיו נוקש רשע
 הנין סלה : ישובו רשעים
 לשאולה כל-גוים שכחי אלהים :
 כי לא לנצח יעכת אביו
 תקות עניים תאבד לעד : יקומה
 יהוה אליעז אנוש ישפטו גוים
 על-פניה : כה שיתה יהוה
 מורה להם ידעו גוים אנוש
 המה סלה :

יום בו ילמה יהוה תעמד
 בחוק תעלים לעתות בצרה :
 בגאות רשע ידלק עני ותפשו
 במזמות זו חשבו : כי-הלל רשע
 על-תאות נפשו וכצע ברך
 נאק יהוה : רשע כגבה אפו בל
 ידרש אין אלהים כל-מזמותיו :
 יחילו דרכיו בכל-עת מרום
 משפטיו סננהו כל-צוררו
 יפיה בהם : יאמר בלבו בל-

תהלים ליום ראשון י יא יב יג

לַעֲרֹךְ אָנוּשׁ מִן־הָאָרֶץ :

גְּדֹלוֹת : * אֲשֶׁר אָמְרוּ לְלִשְׁנֵנוּ

גִּבּוֹר שִׁפְתֵינוּ אֶתְנוּ מִי אֲדוֹן

לָנוּ : * מִשָּׁד עֲנִיִּים מֵאֲנָקַת

אֲבִיוֹנִים עֲתָה אֲקוּם יֹאמֵר יְהוָה

אִשִּׁית בְּיָשַׁע יִפְיֵחַ לוֹ : * אֲמֹרֹת

יְהוָה אֲמֹרֹת מְהִירֹת כַּסֵּף צְרוּף

בְּעֵלִיל לָאָרֶץ מִזְקַק שִׁבְעֵתִים :

* אַתָּה יְהוָה תִּשְׁמְרֵם תִּצְרְנוּ

מִן־הַדּוֹר זֶה לְעוֹלָם : * סִבִּיב

רָשָׁעִים יִתְהַלְכוּ כֶּרֶם זֵלוֹת

לְבָנֵי אֲדָם :

יג * לְמַנְצַח מִזְמוֹר לְדוֹד :

ז עַד־אֲנִה יְהוָה תִּשְׁכַּחְנִי נֶצַח

עַד־אֲנִה * תִּסְתִּיר אֶרְצִי־פְנֵיהָ

מִמֶּנִּי : * עַד־אֲנִה אִשִּׁית עֲצוֹת

בְּנַפְשִׁי יַגֵּן בְּלִבִּי יִזְמַם עַד־אֲנִי

יְרוּם אִיבֵי עָלֵי : * הַבִּטָּה עֲנִי

יְהוָה אֱלֹהֵי הָאֵירָח עֵינֵי פְנֵי־

אִישָׁן הַמּוֹת : * פְּנֵי־יֹאמֵר אִיבֵי

יִכְלָתוּ צָרֵי יְגִילוּ כִּי אֲפֹס :

ו וְאֲנִי * בַּחֲסֵדְךָ כִּמְחַתִּי יִגַּל

לְבִי בִישׁוּעַתְךָ אֲשִׁירֶה לִיהוָה

כִּי נִמַּל עָלֵי :

יא * לְמַנְצַח לְדוֹד בִּיהוָה

חֲסִיתִי אֵיךְ תֹּאמְרוּ לְנַפְשִׁי נִדְרֵי

הִרְכַּם צִפּוֹר : * כִּי הִנֵּה תִרְשָׁעִים

יִדְרְכוּן קָשֶׁת פּוֹנְנוּ חֲצֵם עַל־

יִתֵּר לִירוֹת בְּמוֹ־אֶפֶל לִישְׁרֵי־

לֵב : * כִּי הִשְׁתַּחֲוֹת יְהוֹסִין צְדִיק

מִה־פֶּעַל : * יִהְיֶה בְּהִכַּל

קִדְשׁוֹ יְהוָה בְּשִׁמְיִם כְּסֹאן עֵינָיו

יִחַזּוּ עַפְעַפְיוֹ יִבְחֲנוּ בְּנֵי אֲדָם :

* יְהוָה צְדִיק יִבְחֵן וְרָשָׁע וְאֲהַב

חֲמַס שִׁנְאָה נִפְשׁוֹ : * יִמַּסֵּר עַל־

דֹּשָׁעִים פְּחִים אִשׁ וּגְפִירִית

וּרוּחַ זֵלַעְפוֹת מִנֵּת כּוֹסִם : * בִּיר־

צְדִיק יְהוָה צְדָקוֹת אֲהַב יִשְׂרָ

יִחַזּוּ פְּנֵימוֹ :

יב * לְמַנְצַח עַל־הַשְּׁמַיִתִית

מִזְמוֹר לְדוֹד : * הוֹשִׁיעָה יְהוָה

כִּי־נִמַּר חֲסִיד כִּי־פָסּוּ אֲמוּנִים

סִבְנֵי אֲדָם : * שׂוֹא יִדְבְּרוּ

אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ שִׁפְתַי חֲלָקוֹת

בְּלֵב וּלֵב יִדְבְּרוּ : * יִכְרַת יְהוָה

כָּל־שִׁפְתֵי חֲלָקוֹת לְשׁוֹן מִדְּבַרֹת

להרע ולא ימיר : • כספו לא
 גרן בנשך ושחד על נקי לא
 לקח עשה אלה לא ימום לעולם
 טז • מכתם לדוד שמרני
 אל בייחסותי בד : • אמרת
 ליהוה אדני אתה פונתי בל
 עליך : • לקדושים אשר בארץ
 המדה ואדירי כל חפציהם :
 י רבו עצבותם אתר מתרו בל
 אסף נספיהם מדם ובל אישא
 ארתי שמותם על שפתי : • יהוה
 מנת הל קי וכזמי אתה תומך
 גורלי : • חבלים נפלולי בנעימים
 אף נחלת שפרה עלי : • אברך
 את יהוה אשר יעצני אף לילות
 יסרוני כליותי : • שויתי יהוה
 לנגדי תמיד פי מימיני בל אמום :
 • לבן שמח לפני ויגל כבודי
 אף בשרני ישפן לבטח : • פי לא
 רעזב נפשי לשאול לא אתן
 חסדיך לראות שחת : • תודיעני
 ארח היים שבע שמחות את
 פניך נעמות פימינה נצח :

יד • למנצח לדוד אמר נבל
 בלבן אין אלהים השחיתו
 התעבו עליה אין עשה טוב :
 • יהוה משמים השקיף על בני
 אדם לראות הוש משביל דרש
 את אלהים : • הכל סר יחדו
 נאלחו אין עשה טוב אין גם
 אחד : • הלא ידעו בל פעל
 און אכלי עמי אכלו לחם יהוה
 לא קראו : • שם פחדו פחד
 ביי אלהים בדור צדיק : • עצת
 עני תבישו פי יהוה מחסו :
 • מי יתן מציון ישועת ישראל
 בשוב יהוה שבות עמו יגל
 יקב ישמח ישראל :

טז • מזמור לדוד יהוה מי
 יגור באהלך מי ישפן בהר
 קדשך : • הולך תמים ופעל
 צדק ודבר אמת בלבבו : • לא
 רגל על לשנו לא עשה לרעהו
 רעה וחרפה לא נשא על
 קרבו : • נבזה בעיניו נמאם
 ואת יראי יהוה יכבד נשבע

ההלים ליום ראשון י"ח

חרבך : יי ממתים ידך : יהוה
 ממתים מחלד חלקם בתיים
 וצפונה תמלא במנחם ישבעו
 בנים והנחתו יתרם לעולליהם :
 יי אני בצדק אחזה פנה
 אשבעה בהקיץ תמונתך :
 יום יח למנחה לעבד יהוה
 לדוד אשר דבר ליהוה את--
 דברי השירה הזאת ביום הציל
 יהוה אותו מפף כל-איביו
 ומיד שאול : י ואמר ארחמך
 יהוה חזקי : י יהוה סלעי
 ומצודתי ומפלסי אלי צור
 אחסה--בו כנגי וקרן ישעי
 משגפני : י מהלל אקרא יהוה
 ומן--איבי אושע : * אפפוני
 חבלי-מות ונחלי בליעל יבעתוני :
 י חבלי שאול סבבוני קד מגני
 מוקשי מות : י בצר לי אקרא
 יהוה ואל-אלהי אושע ישמע
 מדחיכלו קולי ושועתי לפניו
 תבא באזניו : * ותגעש ותרגש
 הארץ ומסדי הרים ירגז

וז * תפלה לדוד שמעת יהוה
 צדק הקשיבה רנתי האזינה
 תפלתי בלא שפתי מרמה :
 * מפלפני משפטי יצא עיניך
 החזינה מישרים : * בחנת לבבי
 פקדת לילה צרפתני בל--
 תכצא זפתי בל--יעברפי :
 י לפעלות אדם בדבר שפתיך
 אני שמרתי ארחות פרוץ :
 * חמך אשרי במעגלותיך בל--
 נמושו פעמי : י אני קראתיך פי
 תענני אל הס-אונה לוי שמע
 אמרתי : * הפלה חסדיך מושיע
 וזוטים ממתקוממים בימיך :
 * שמרני כאישון ברזעין בצל
 בנפיק תסתירני : * מפני רשעים
 וז שדוני איבי בנפש יקיפו עלי :
 י חלבמו סגרו פימו דברו בגאות :
 יי אשרנו עתה סבבנו עיניהם
 לשיתו לנשות בארץ : י דמינו
 פאריה ינסוף למרף וככפיר ישב
 במסתרים : י קומה יהוה קדמה
 פניו הכריעהו פלטה נפשי מרשע

יִרְנַעְשׂוּ כִּי־חָרָה לֹא : * עֲלֵה
 עֵשֶׂן בְּאָפֹן וְאִשׁ־מִפִּי תֹאכַל
 נְחָלִים בְּעָרוֹ מִפְּנֵי : * וַיִּמַּח
 שָׁמַיִם וַיִּרְדּוּ וְעָרַפַל תַּחַת רַגְלֵי : *
 * וַיִּרְכַּב עַל־כְּרוֹב וַיַּעַף וַיִּרְדּוּ
 עַל־כְּנָפֵי־רוּחַ : * יֵשֶׁת הַשֶּׁקֶט
 סָתַרוּ סִבִּיבוֹתָיו סָבְתוּ חֲשֻׁכֹת־
 סִיִּים עֲבֵי שַׁחֲקִים : * מִנְּגַה נִגְדוּ
 עֲבִי עָבְרוּ בְּרֹד וּגְחֹלֵי־אֵשׁ : *
 * וַיִּרְעַם בְּשָׁמַיִם יְהוָה וְעֵלְיוֹן
 יִתֵּן קֶלֶף בְּרֹד וּגְחֹלֵי־אֵשׁ : *
 * וַיִּשְׁלַח חֲצִי וַיִּפְצַץ וַיְכַרְקִים
 רֹב וַיהַפֵּס : * וַיִּרְאוּ אִפְּקֵי מַיִם
 וַיִּגְלוּ מוֹסְדוֹת תֵּבֵל מִגַּעְרַתָּךְ
 יְהוָה מִנְּשַׁמַת רוּחַ אַפְּךָ : * יִשְׁלַח
 מַפְרוֹס יִקְחֵנִי יִמְשְׁנֵי מִמֵּי־רַבִּים : *
 * יִצְלַנִּי מֵאִבֵי עַז וּמִשְׁנֵאֵי כִּי־
 אֲמַצוּ מִפְּנֵי : * יִקְדְּמוּנִי כַּיּוֹם־
 אִירִי וַיְהִי־יְהוָה לְמַשְׁעַן לִי : *
 * וַיִּצְיָאֵנִי לְמִרְחַב יְהוֹלֵצֵנִי כִּי־
 חָפַץ בִּי : * מִי־נִמְלַנִּי יְהוָה כְּצַדִּיק
 כְּבָר יָדֵי יוֹשֵׁב לִי : * כִּי־שָׁמַרְתִּי
 דְרָכֵי יְהוָה וְלֹא רָשָׁע * עַי מֵאֱלֹהֵי : *

כִּי כָל־מִשְׁפָּטָיו לִנְגֵדֵי וְחֻקָּתָיו
 לֹא־אִסֵּר מִנִּי : * מִי וַאֲחֵי תָמִים
 עָפֹן וְאִשְׁתַּמֵּר מִעוֹנֵי : * כִּסּוּ וַיִּשְׁבַּר־
 יְהוָה לִי כְּצַדִּיק כְּבָר יָדֵי לִנְגֵד
 עֵינָיו : * מִי עַם־חֲסִיד תִּתְחַפֵּד
 עַם־גִּבּוֹר תָּמִים תִּתְמַם : * מִי עַם־
 נָבֵר תִּתְבַּר וְעַם־עֲקֹשׁ תִּתְפַּל : *
 כִּי כִּי־אֲתָרָה עַם־עֲנִי תוֹשִׁיעַ
 וְעֵינַיִם רַמּוֹת תִּשְׁפִּיל : * מִי כִי־
 אֲתָרָה תֵאִיר נְרִי יְהוָה אֱלֹהֵי
 יְצִיַת הַשֶּׁבִי : * לִכִּי בַּךְ אֶרֶץ נִדְוֵד
 וּבְאֱלֹהֵי אֲדֹלְנֵי־שׁוֹר : * לֹא הָאֵל
 תָּמִים דָּרְכּוֹ אֲמַרְתָּ יְהוָה צְרוּפָה
 מִגֵּן הוּא לְכֹל יְהוֹסִים בּוֹ : *
 לֹא כִי מִי אֱלֹהֵי מִבְּלַעְדֵי יְהוָה
 וּמִי צוֹר זִלְתִּי אֱלֹהֵינוּ : * לֹא הָאֵל
 הַמְאֹזְרֵנִי חֵיל וַיִּתֵּן תָּמִים דְּרָכָי : *
 לֹא מִשׁוֹדָה רַגְלֵי כְּאִילֹת וְעַל
 בְּמֹתַי יַעֲמִדְנִי : * לֹא מִלְּפָדֵי יָדֵי
 לְפִלְחָמָה וּנְחַתָּה קִשְׁת־נְחוּשָׁת
 זְרוּעָתִי : * לֹא וַתִּתֵּן לִי מִגֵּן יִשְׁעָךְ
 וַיִּמְנַח תַּסְעִדְנִי וְעֲנוּתְךָ תִּרְבְּנִי : *
 לֹא תִרְחֹב צַעְדֵי תַחְתֵּי וְלֹא מַעְדֵי

קרסלי: ים ארדוף אויבי ואשיגם
 ולא אשוב עד פלותם: ים אמתצם
 ולא יכלו קום יפלו תחת רגלי:
 ותאורני חיל למלחמה תכריע
 קמי תחתי: ים ואיבי נתתה לי
 עוף ומשנאי אצמיתם: ים ישועו
 ואין מושיע עלי יהוה ולא ענם:
 וואשחקם כעפר על פני רוח
 כמים חוצות אריקם: ים תפלטני
 מריבי עם תשימני לראש גוים
 עם לא ידעתי יעבדוני: ים לשמע
 און ישמעו לי בני נכר יכחשו
 לי: ים בני נכר יפלו ויחרגו
 ממסגרותיהם: ים חי יהוה וברוך
 צורי וירום אלוהי ישעי: ים האל
 הנזתן נקמות לי וידבר עמים
 תחתי: ים מפלטי מאיבי אף
 מן קמי תרו ממני מאיש חתם
 תצילני: ים על פן אודך בגוים
 יהוה ולשמה אומרה: ים מגדל
 ישועות מלכו ועשרה חסדו
 למשיחו לדוד ולורעו עד עולם:
 ים למנצח סומור לדוד:

השמים מספרים כבוד אל
 ומעשה ידיו מגיד הרקיע:
 יום ליום יביע אמר ולילה
 ללילה יחזה דעת: ים אין אמר
 ואין דברים בלי נשמע קולם:
 בכל הארץ יצא קום ובקצה
 תבל מליהם ל שמש שם אהל
 בהם: ים יהוה כחתן יצא מחפתו
 ישיש כגבור לרוח ארח:
 ומקצה השמים מוצאו ותקופתו
 על קצותם ואין נסתר מחפתו:
 תזרת יהוה תטימה משיבת
 נפש עדות יהוה נאמנה מחפימת
 פתי: ים פקודי יהוה ישרים
 משפחילב מצות יהוה ברה
 מאירת עינים: ים יראת יהוה
 כהורה עומדת לעד משפטי
 יהוה אמת צדקו יחדו:
 ים הנחמדים מזהב ומפז רב
 ומתוקים מדבש ונפת צופים:
 ים גם עבדך נזהר בהם בשמרם
 עקב רב: ים שניאות מייבון
 מנסתרות נקני: ים גם סודים

תהלים ל"ח כ"א כ"ב

ובישועתך מרה יניל מאד :
 תאות לבו נתתה לו וארשת
 שפתיו בלימנעת פלה : כי
 תקדמנו ברכות טוב תשיר
 לראשו עמרת פו : חיים ישאל
 ממך נתתה לו ארץ ימים עולם
 ועד : ונדול כבודו בישועתך
 הוד והדר תשובה עליו : כי
 תשיתו ברכות לעד תחדתו
 בשחה את פניך : כי ביהמלה
 בטה ביהודה ובהסד עליון כל
 ימום : יתמו אדה לכל איביך
 ימינה תמצא שנאיך : תשיתמו
 כרתנור אש לעת פניך יהיה
 באפו יבלעם ותאכלם אש :
 כי פרימו מארץ האבד וזרעם
 מפני אדם : כי ביינמו עליך
 רעה חשבו מזפה בלי יוכלו : כי
 תשיתמו שכם במיתרך תכונן
 על פניהם : כי רומה יהיה בעז
 נשירה ונזמרה נבורתך :

כ"ב * למנצח על אלת השחר
 מוזמר לדיד : * אלי אלי למרה

חשך עבדך אל ימשלוכו אז
 פיתם ונקיתי מפשע רב :
 כי יהיו לצון אמרי פי והגיון
 לפי לפניך יהיה צורי וגואלי :
כ * למנצח מוזמר לדוד :
 * יענה יהיה ביום צרה ישגך
 שם אלהי יעקב : * ישלח
 צורך מקדש ומציון יסעדך :
 * יזכר כל מנחתך ועולתך
 ידשנה סלה : * יתן לה כלבבך
 וכל עצתך ימלא : * נרננה
 בישועתך ובשם אלהינו נדגל
 ימלא יהודה כל משאלותיך :
 * שתה ידעתי כי הושיע יהיה
 משיחו יענה משמי קדשו
 נבנורח ישע ימינו : * אלה
 ברכב ואלה בפוסים ואנחנו
 בשם יהיה אלהינו נזכיר : * המה
 ברעי ונפלו ואנחנו קמו
 צנת עורד : * יהיה הושיע המלה
 * ענו ביום קראנו :

כ"א * למנצח מוזמר לדוד :
 * יהיה בעז ישמח מלה

תהלים ליום ראשון כב

פֶּלַבִּים עֲדַת מְרַעִים הִקִּיפוּנִי
 פֶּאֲרֵי יָדַי וְרַגְלֵי : י אֲסַפֵּר כָּל־
 עֲצֻמוֹתַי הַמָּהָה יִפְסְאוּ רֵאיוֹנָי :
 י יִחַלְקוּ בְגַדִי לָחֶם וְעַל־לְבוּשִׁי
 יִפְּלוּ גֹדֵל : כ וְאַתָּה יְהוָה אֵל
 תִּרְחַק אֵילוֹתַי לְעֹרֹתַי חֹשֶׁה :
 כ א הַצִּילָה מִחֶרֶב נַפְשִׁי מִיַּד־כָּל־כַּב
 יחִידָתִי : כג הַשִּׁיעֵנִי מִפִּי אֲרִיה
 וּמִקְרָנֵי רַמִּים עֲנִיתָנִי : כד אֲסַפֵּר
 שִׁמְךָ לְאָחִי בַתּוֹךְ קָהֵל אֲחֵלֶךְ :
 כה יֵרָאֵי יְהוָה הַלְלוּהוּ כָל־זֶרַע
 יֵעֲקֹב בְּבִדְוָהוּ וְגִוְרוֹ מִמֶּנּוּ כִּי
 זָרַע יִשְׂרָאֵל : כו כִּי לֹא־בֹחַ וְ
 וְלֹא שִׁקֵּץ עֲנֹת עֵינִי וְלֹא־הִסְתִּיר
 פָּנָיו מִמֶּנּוּ וּבִשְׁוֹעֵי אֱלֹהֵי שָׁמַע :
 כז מֵאֲתָךְ תִּהְלֹתִי בִקְהַל רַב נִדְרֵי
 אֲשִׁלֵּם נֶגֶד יְרֵאוֹ : כח יֵאָכְלוּ עֲנוּיִם
 וַיִּשְׁבְּעוּ יִחַלְלוּ יְהוָה דִּרְשׁוּ יְחִי
 לְבַבְכֶם לַעֲדֵי : כט יִזְכְּרוּ וַיִּשְׁבוּ
 אֵל־יְהוָה כָּל־אֲפְסֵי־אָרֶץ וַיִּשְׁתַּחֲוּ
 לְפָנָיְךָ כָּל־מִשְׁפְּחוֹת נְזִימִם :
 לו כִּי לִיהוָה הַמְּלֹכָה וּמוֹשִׁי
 בְּנָזִים : ל אֲכַלּוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּ וְכָל־

עֹבְתָנִי רְחֹק מִיִּשְׁוֹעָתִי דְּבָרֵי
 שְׁאֵנְתִי : נ אֱלֹהֵי אֲקֵרָא יוֹמָם
 וְלֹא תִעַנֶה וְלֵילָה וְלֹא־דוֹמִיָּה לִי :
 ז וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת
 יִשְׂרָאֵל : ח בָּךְ בִּטְחוּ אֲבֹתֵינוּ
 בִּטְחוּ וּתְפַלְמָמוּ : י אֱלֹהֵי זַעֲקוּ
 וְנִמְלָמוּ בָךְ בִּטְחוּ וְלֹא־בוֹשׁוּ :
 יא וְאַנְכִי תוֹלַעַת וְלֹא־אִישׁ חֲרַפַּת
 אָדָם וּבֹזֵי עַם : יב כָּל־רָאִי יִלְעִיגוּ
 לִי יִפְסְיוּ בְשִׁפְהוֹ יִנְעוּ רֹאשׁ :
 יג גַּל אֵל־יְהוָה יִפְלַסְהוּ יִצְלַהוּ
 כִּי חָפֵץ בּוֹ : יד כִּי־אַתָּה גָּתִי מִבְּמִן
 מִבְּטִיחִי עַל־שְׂרֵי אֲמִי : יה עֲלֵיךָ
 הִשְׁלַכְתִּי מִרְחֹם מִבְּמִן אֲמִי אֵלֵי
 אַתָּה : יז אֵל־תִּרְחַק מִמֶּנִּי כִי־צָרָה
 קָרֹבָה כִּי־אֵין עֹזֶךָ : יח סִבְבוּנִי
 פָּרִים רַבִּים אֲבִירֵי בֶשֶׁן כִּתְרוּנִי :
 יט פָּצוּ עַל־פִּיהֶם אֲרִיֵּי טָרֶף
 וְשֹׁאֵנִי יִפְכְּמוּ נִשְׁפַּכְתִּי וְהִתְפָּרְדוּ
 כָּל־עֲצֻמוֹתַי הִיחָה לְבִי כְּדוֹנֵג
 נִמְסַח בַּתּוֹךְ מַעֵי : כ א יִבְשׁ כַּחֲרָשׁ
 כַּחַי וְלִשְׁוֹנֵי מִדְּבַק מִלְקוֹחֵי וְלַעֲפָר־
 מוֹת הִשְׁפַּתָּנִי : כב כִּי סִבְבוּנִי

לא נשאל לשוב נפשו ולא
 נשבע למרמה : * ישא ברכה
 מאת יהוה וצדקה מאהי ישעו :
 ו זה דור דרשיו מבקשי פניו
 י עקב סלה : * שאו שערים
 ראשיכם והנשאו פתחי עולמם
 ויבוא מלך הכבוד : * מי זה
 מלך הכבוד יהוה עזו ונפור
 יהוה נפור מלחמה : * שאו
 שערים ראשיכם ושא פתחי
 עולם ויבא מלך הכבוד : * מי
 הוא זה מלך הכבוד יהוה
 צבאות הוא מלך הכבוד סלה :
 כה * לדוד אליך יהוה נפשו
 אשא : * אלהי נק בטהתי אל
 אבולעה אל יניצו אויבי לי :
 * גם כל קניק לא יבשו יבשו
 הפגדים ריקם : * דרכיך יהוה
 הודיעני ארחותיך לפדני :
 * הדר יבני באמתך ולפדני
 כי אתה אלהי ישעי אותך
 קויתי כל היום : * וזכרה הכי
 יהוה וחסדך כי מעולם חמה :

דשני ארץ פניו יכרעו כל יורדי
 עפר ונפשו לא חיה : * גם זרע
 יעבדנו יספר לאדני לדור :
 * יבאו ויגידו צדקתו לעם
 אלהי כי עשה :
 יוסד כנ * מזמור לדוד יהוה
 דעי לא אהסר : * בנאות דשא
 דביצני עלימי מנוחת ינהלני :
 * נפשי ישובב ינחני במעגלי
 צדק למען שמו : * גם כן אלהי
 צניא צלמות לא אירא רע כן
 אתה עפדי שבטך ומשענתך
 הפה ינחמי : * תערך לפני
 שלהן נגד צדרי דשנת בשמן
 דאשי פוסי רויה : * אף טוב
 זחמד ירפוני כל ימי חי
 ושכתי בבית יהוה לארץ ימים :
 כד * לוד מזמור ליהוה
 הארץ ומלואה תבל וישבי נה :
 * כי הוא על ימים יסדה ועל
 נהרות יבוננה : * מי יעלה בהר
 יהוה יקים במקום קדשו :
 * יקי כפים ובר לבב אשר

תהלים ליום ראשון כה כו כז

כו • לדוד • שפמני יהוה פי
 אני בתמי הלכתי וביהוה בטהתי
 לא אמעד : • בחנני יהוה ונפני
 צרופה כליותי ולבי : • כי חסדך
 לנגד עיני והתהלכתי באמת ה :
 לא ישבתי עם מתי שוא ועם
 ג' עלמים לא אבוא : • שנאתי
 קהל מרעים ועם רשעים לא
 אשב : • י ארחץ בנקיון פפי
 ואסכבה את מופתך יהוה :
 לשמע בקול תודה ולספר כל
 נפלאותיך : • יהוה אהבתי מען
 בירך ומקום משכן כבודך :
 • אלת אקף עם חסאים נפשי
 ועם אנשי דמים תי : • אשר
 בידיהם זמה וימינם מלאה
 שחד : • י ואני בתמי אלק פדני
 וחנני : • י רגלי עמדה במישור
 במקהלים אברך יהוה :
 כז • לדוד • יהוה אוריושעי
 ממי אירא יהוה מעוז חיי ממי
 אפחד : • בקרב עלי מרעים
 לאכל את בשרי צרי ואיבי לי

חטאות נערי • ופשעי אל
 תזכר כחסדך זכר לי אתה למען
 מיכה יהוה : • מזבוישר יהוה
 על כן יורה חסאים בדרך :
 • י דרך ענוים במשפט וילמד
 ענוים דרכו : • כל ארחות יהוה
 חסד ואמת לנצרי בריתו ועדתיו :
 • למען שמך יהוה וסלחת לעוני
 כי רב הוא : • י מודה האיש
 ירא יהוה יורנו בדרך יבחר :
 • י נפשו בטוב תלין ורע יירש
 ארץ : • י סוד יהוה ליראיו ובריתו
 להודיעם : • י עיני תמיד אל
 יהוה כי הוא יוציא מרשת רגלי :
 • י פנה אלי וחנני כי יחיד ועני
 אני : • י צרות לבבי הרחיבו
 ממצוקותי הוציאני : • י אדה
 עני ועמלי ושא לכל חטאותי :
 • י ראה איבי כירבו ושנאת חמס
 שנאוני : • כ שמרה נפשי והצילני
 אל אבואש כי חסיתי בך : • כהתם
 וישר יצרוני כי קויתך : • י פדה
 אלהים את ישראל מכל צרותיו :

רַב־הַבַּיִת בְּשֵׁלֹו וּנְפִלֹו : ג אִם־תַּחֲנֶנָּה
 עַל־י מַחֲנֶה לֹא־יִירָא לְבִי אִם־
 תִּקְוִים עַל־י מַלְחָמָה בְּזֹאת אֲנִי
 בּוֹסֵס : ז אַחַת־י שְׁאַלְתִּי מֵאֵת־
 יְהוָה אֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שַׁבְּתִי
 בְּבֵית־יְהוָה בְּלִימֵי תִי לַחֲזוֹת
 בְּנַעֲמֵי־יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכָל־י :
 ח בִּי יִצְפְּנֵנִי בַסֶּבֶע בְּיוֹם רַעַה
 יִסְתִּירֵנִי בַסֶּתֶר אֱהִלֹו בְּצוּר
 יְרוּמֵמֵנִי : י וַעֲתָה יְרוּם רֹאשִׁי עַל־
 אֵיבֵי סִבִּיבֹתַי וְאֹזְבַחָהּ בְּאֱהִלֹו
 זַבְחֵי תְרוּעָה אֲשִׁירָה וְאֹזְפֶרָה
 לַיהוָה : י אֲשַׁמְעֵי־יְהוָה קוֹלִי
 אֶקְרָא וְחַנּוּנִי וְעֲנֵנִי : י אֵלֶּךָ אִמְרֵי
 לְבִי בִקְשׁוּ פָנַי אֶת־פְּנֵיךָ יְהוָה
 אֲבַקֵּשׁ : י אֶל־תִּסְתַּר פְּנֵיךָ־י
 מִפָּנַי אֶל־תִּסַּם בְּאָף עֲבֹדֶךָ עֹזְרֵתִי
 הֵיטֵת אֶל־תִּמְשָׁנִי וְאֶל־תַּעֲזֹבֵנִי
 אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי : י בִּי־אָבִי וְאִמִּי
 עֲזֹבֵנִי וַיְהִיָּה יֶאֱסֹפֵנִי : י הֲזִרְנִי
 יְהוָה דְּרִבְקָה וְנָתַנִּי בְּאַרְחַ מִיִּשׁוּר
 לִשְׁעַן שָׂרְדִי : י אֶל־תִּתְנֵנִי
 בְּנַפְשׁ צָרִי בִי כְמוֹ־בִי עֲדֵי־י

שָׁקַר וַיִּפַּח חֲמִס : י לֹא־לֹא
 הֶאֱמַנְתִּי לְרֵאוֹתַי בְּסוּבֵי־יְתוּחַ
 בְּאַרְצֵי תַיִם : י קָוָה אֶל־יְהוָה חֲזַק
 וַיִּאֲמַץ לִבִּי וְקָוָה אֶל־יְהוָה :
 כ הֵי לִדְוֵד אֱלֹהֵי יְהוָה־י
 אֶקְרָא צוּרִי אֶל־תִּתְרַשׁ מִפָּנַי
 פֶּן־תַּחֲשֶׂה מִפָּנַי וּנְמַשְׁלַתִּי עִם־
 יוֹרְדֵי בּוֹר : ג שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנָי
 בְּשׁוּעֵי אֱלֹהֵי בְנֵי־אָדָם יְדֵי אֶל־
 דְּבִיר קְדוֹשׁ : ג אֶל־תִּמְשָׁכֵנִי
 עִם־רָשָׁעִים וְעִם־פְּעֻלֵי אָוֶן
 דְּבִירֵי שְׁלוֹם עִסְרֵעֵיהֶם וְרַעַח
 בְּלִבָּבָם : ז תֵּן־לָהֶם כֶּסֶף עֹלָם וְכֹרֶץ
 מֵעַלְלֵיהֶם כַּמַּעֲשֵׂה יְדֵיהֶם תֵּן־לָהֶם
 הֲשִׁב נְמוּלָם לָהֶם : ח בִּי לֹא
 יִכְנֹו אֶל־פַּעֲלַת יְהוָה וְאֶל־מַעֲשֵׂה
 יְדֵי יְהוָה רַסֵּם וְלֹא יִבְנֵם : י בְּרוּךְ
 יְהוָה בִּי שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנָי :
 י יְהוָה עֲזֵי וּמְנִי בֹו בִּסַּח לְבִי
 וְנָעֹזְרֵתִי וַיַּעֲלֵז לְבִי וּמִשִּׁירֵי
 אֲהַדְרִגוּ : י יְהוָה עֲזֹלְמוֹ וַיִּמְעֹז
 יִשׁוּעוֹת מִשִּׁחוֹ הוּא : י הוֹשִׁיעָה־י
 אֶת־עַמֶּךָ וּבְרַךְ אֶת־נַחֲלֹתֶךָ

זרעם ונשאם עד-העולם :
 יוסה כט * מזמור לדוד הבן
 ליהוה בני אלים הבן ליהוה
 כבוד ועז : * הבן ליהוה כבוד
 שמו השתחוה ליהוה בהדרת-
 קדש : * קול יהוה על-המים
 אל-הכבוד הרעים יהוה על-מים
 רבים : * קול-יהוה כפת קול
 יהוה בהדר : * קול יהוה שבר
 ארזים וישבר יהוה את-ארזי
 הלבנון : * וירקודם כמו-ענף
 לבנון ושריון כמו בן-ראמים :
 * קול-יהוה חצב להבות אש :
 * קול יהוה יחיל מדבר יחיל
 יהוה מדבר קדש : * קול יהוה
 יחולל אילות ויחשף יערות
 ובהיכלו כלו אמר כבוד : יהוה
 לפבול ישב וישב יהוה מלך
 לעולם : * יהוה עז לעמו יתן
 יהוה יברך את-עמו בשלום :
 ל יום שני
 ל * מזמור שיר חננת הבית
 לדוד : * ארומסה יהוה בן

דליתני ולא-שמחת איבי לי :
 * יהוה אלהי שועתי אליך
 ותרפאני : * יהוה העלית מן-
 שאול נפשי תיירתי מיורדי-
 בור : * זמרו ליהוה חסידיו ותודו
 * זכר קדשו : * פי רגע באפו
 חיים פרצונו בערב ילן בפי
 ולבקר רננה : * ואני אמרתי
 בשלוי בל-אמוס לעולם : * יהוה
 פרצונו הועדתה להררי עז
 הסתרת פניך הייתי נבהל : * אליך
 יהוה אקרא ואל-אדני אתחנן :
 * מה-בצע בדמי ברותי אל
 שחת היודק עפר היגיד אמתך :
 * שמע-יהוה וחנני יהוה יהוה
 עזר לי : * הסכת מספד לחיול
 לי פתחת שקי ותאורני שמחה
 * למען יזמרה כבוד ולא ידם
 יהוה אלהי לעולם אודך :
 לא * למנצח מזמור לדוד :
 * בך יהוה חסיתי אל-אבושח
 לעולם בצדקתך פלסני : * הפח
 אלי * אונק מהרה הצילני יהוה

ההלים ליום שני לא

ס

זממו : יו ואני עליך בסחתי
 יהוה אמרתי אלהי אתרו
 כי בידך עשתי הצילני מיר-
 אויבי ומרדפי : י האירה פניך
 על עבדך הושיעני בחסדך :
 יהוה אל אבושה כי קראתיך
 יבשו רשעים ידמו לשואל :
 יתאלמנה שפתי שקר הד ברות
 על צדיק עתק בגאורה ובזו :
 כמה רב סיבה אשר צפנת
 ליראיך פעלת לחוסים בק
 נגד בני אדם : יא תמתירם
 בסתר פניך מרכמי איש תצננס
 בספה מרוב לשונות : י ברוך
 יהוה כי הפליא חסדו לי בעיר
 מצור : יו ואני אמרתי בחפזי
 נגרותי כנגד עיניך אכן שמעת
 קול תחנוני בשועי אליך :
 י אהבו את יהוה בלתי חסדיו
 אמונים נצר יהוה ומשלם על
 יתר עשה גאורה : י חוקי
 ויאמץ לבנכם כל המיתלים
 ליהוה :

לי לצור מעוז לבית מצודות
 להשיעני : י כי סלעי ומצודתי
 אתה ולמען שמך תנחני
 ותנהלני : י תוציאני מרשת זו
 סמנו לי כי אתה מעוזי : י בידך
 אפקיד רוחי פדיתה אותי
 יהוה אל אמת : י שנאתי
 השמדים הבלי שוא ואני אל-
 יהוה בסחתי : י אנילה ואשמחה
 ב חסדך אשר ראית את עני
 ידעת בערות נפשי : י ולא
 הסגרתני ביד אויב העמדה
 במרחב רגלי : י הנני יהודה
 כי צד לי עלשה בכעס עיני
 נפשי ובסוני : י כי כלו ביגון
 חיי ושנותי באנחה כשל בעוני
 כחי ועצמי עששו : י מכל-
 צורתי הייתי חרפה ולשבני
 מאד ופחד למידעיראוי בחוץ
 נדדו ממני : י נשכחתי כמת
 מלב הייתי ככלי אבד : י כי
 שמעתי דבת רבים מגור מפביכ
 בהוסדם יחד עלי לקחת נפשי

תהלים ליום שני לב לא

כל-ישירי-לב :

לב • לדוד משביל אשרי

לב • רננו צדיקים ביהוה

גשוי-פשע' כסוי חסאה :

לישרים נאזה תהלה :

אשרי-אדם לא יחשב יתה לו

ליהוה בכבוד בנבל עשור וצרו-

עון ואין ברוחו רמיה :

לו : • שירו-לו שיר חדש

החרשתי בלו עצמי בשאנתי

היסיכו נגן בתרועה :

כל-היום : • כי יומם ולילה

דבר-יהוה וכל-מעשהו באמונה :

תכבד עלי ידך נהפך לשדי

אהב צדקה ומשפט חסד

בתרבוני קיץ סלה : • חסאתי

יהוה מלאה הארץ :

אודיעה ועזני לא יכסית אמרתי

יהוה שמים נעשו ובריה פיו

אודה עלי פשעי ליהוה ואתה'

כל-צבאם : • פנם כבוד מי הים

נשאת עון חסאתי סלה : • על

נתן באוצרות תהומות : • ייראו

ואז יתפלל כל-חסיד' אליך

מיהוה כל-הארץ ממנו יגורו כל-

לערו מצא רק לשמך מים

ישבי תבל : • כי הוא אמר ויהי

רביס אליו לא יגיעו : • אתה'

הוא צוה ועמד : • יהוה הפיר

סתר לי מצר תצרני רבי פלמ

עצת-נגים הניא מחשבות

תסבבני סלה : • אשבילך'

עמיים עזת יהוה לעולם תעמד

ואורה בדרך-יו תלך איעצה

מחשבות לבו לדוד ודה : • אשרי

עליך עיני : • אל-תהוי' כמים

הגוי אשר-יהוה אלהיו העם'

בפרך אין הבין במתגורסן עריו

בחר לנחלה לו : • משמים

לכלום כל קרב אליך : • רביס

הביס יהוה ראה את-כל-בני

מכאובים לרשע ורהבוסח

האדם : • ממכון שבתו השנית

ביהוה חסד יסבבני : • שאלו

אל כל-ישבי הארץ : • חיצו

ביהוה וגילו צדיקים ודרגינו

צרותיו רשעיו: * חנה מלאך
 יהוה סביב ליראיו ויהלצים:
 * מעמו וראו כיוצא בזה יהוה
 אשרי הגבר יחסה בו: * ירא
 את יהוה קדשו כיראין מחפור
 ליראיו: * כפירים רשו ורעב
 ודרשו יהוה לא יחסרו כל טוב:
 * לכובנים שמעו לי יראת
 יהוה אלמדכם: * מיהאיש
 החפץ חיים אהב ימים לראות
 טוב: * נצר לשונך מרע
 ושפתך מדבר מרמה: * סוד
 מרע ועשה טוב בקש שלום
 ורחמיהו: * עיני יהוה אל
 צדיקים ואוזניו אל שועיהם:
 * פני יהוה בעשי רע להכרית
 מארץ זכרם: * יצחקו ויהוה
 שבע וכפל צרותם הצילים
 * קרוב יהוה לנשפרי לב ואת
 דבאירוח יושיע: * רבוע
 רעות צדיקים מפלס יצילנו יהוה:
 * שמר כל עצמותיו אחת מהנות
 לא נשברה: * תמותת רשע

יחד לבם חפבין אל כל
 מעשיהם: * אין הפלך נושע
 ברכי חיל נפור לא יציל ברב
 פח: * שקר הפוס לתשועה
 וברב חילו לא ימלם: * רנה
 עין יהוה אל יראיו למיחלים
 להכדו: * להציל ממות נפשים
 ולחיותם ברעב: * נפשנו חבתה
 ליהוה עזרנו ומננו הוא: * כיר
 בו ישמח לבנו כי בשם קדשו
 כמחנו: * יירא חסדך יהוה
 עלינו באשר יחלנו לך:
 * לד * לדוד בשנותו את
 סעמו לפני אבימלך ויגרשהו
 * וילך: * אברכה את יהוה
 בכל עת תמיד תהלתו בפי:
 * ביהוה תתהלל נפשי ישמעו
 עבדים ושמחו: * גדלו ליהוה
 אתי ונרוממה שמו יחדו:
 * דרשתי את יהוה וענני ומפל
 מגרותי הצילני: * הביטו אליו
 ונדהו ופניהם אל יחפרו:
 * יה עני קרא ויהוה שבע ומפל

תהלים ליום שני לדרה

ישאלוני : יי שלמוני רעה תתה	רעה ושנאי צדיק יאשמו :
טובה שכול לנפשי : יי ואני	י פודה יהוה נפש עבדיו ולא
בהלותם לבושי שק עניתי בצום	יאשמו כל-החוסים בו :
נפשי ותפילתי על-חיקי תשוב :	יוםו לה יי לדוד יי ריבה יהוה
יי פרע פאח לי התהלכתי כאבל	את-יריבי לחם את-לחמי :
אם קדר שחתי : יי ובצלע	י החוק מגן וצנה וקומה
עלמתי ונאצתי נאספי עלי נכים	בעורתי : י והרק חנית וסגר
ולא ידעתי קרעו ולא-דמו :	לקראת רדפי אמר לנפשי
י בחנפי לעני מעוג חרק עלי	ישעת ה אני : י יבשו ויבלמו
שנימי : יי אדני כפדה תראה	מבקשי נפשי יסגו אחור ויחפרו
השיבה נפשי משאיחם כפפירים	חשבי רעתי : י יהיו כמץ לפני-
יחדתי : יי אודך בקהל רב	דוח ומלא ה יהוה דחה : י והי-
בעם עצום אהללך : יי אל-	דרכס חשך וחלקלקת ומלא ה
ישמחו לי איבי ש קר שנאי חנם	יהוה רדפם : י כי-חנם סמנו-
יקרצו-עין : יי כי לא שלום	לי שתח רשתם חנם חפרו
ידברו ועל-רנעי-ארץ דבר	לנפשי : י תבואתו שואה לא
מרמזת יחשבון : יי וירחיבו	ידע ורשתו אשר-סמך תלכדו
עלי פיהם אמרו האח האח	בשואה יפל-בה : י ונפשי תגיל
ראתה עיננו : יי ראיתה יהוה	ביהודי השיש בישועתו : י כל-
אל-תחרש אדני אל-תרחק	עצמותי האמתה יהוה מי
מניני : יי העירה והקיצה	כמוך מציל עני מחוק כפינו
לישפטי אלהי ואדני לריבי :	ועני ואביון מגולו : יי יקימו
י שפטני בצדקה יהוה אלהי	אדני חנם אשר לא-ידעתי

בצל כנפיה יחסיון : • ירוין
 מדשן בירתה ונחל עדניה
 רשקם : • פי עמק מקור חיים
 באורה נראה אור : • משך
 חסדה לידעה וצדקתה לישרי
 לב : • י אל תבואני רגל נאודה
 ויד רשעים אל תגדני : • שם
 נפלו פעלי און דחו ולא
 יכלו קום :

לו • לדודי אל תתחר בפדעים
 אל תקנא בעשי עולה : • פי
 כחציר מהרה יפלו וכירק דשא
 יבלון : • בסח ביהוה ועשה טוב
 שכן ארץ ורעה אמונה ודת ענג
 על יהוה ויתן לה משאלות לבך :
 • גול על יהוה דרכה ונמח
 עליו והוא יעשה : • והוציא
 כאור צדקה ומשפטם בצדקים :
 • דום ליהוה והתחולל לו אל
 תתחר במצליח דרכו באש
 עשה כנפוצות : • דרך מאף
 ועזב חמה אל תתחר אף
 להרע : • פי מרעים יברתון

ואל ישמחו לי : • אל יאמרו
 בלבם האת נפשנו אל יאמרו
 בלענוהו : • י יבשו ויחפרו
 יתרו שמחי רעתי ולבשו בשת
 וכלמה המגדילים עלי : • י רצו
 וישמחו חפצי צדקי ויאמרו
 תמיד יגדל יהוה החפץ שלום
 עבדו : • וישוני תהנה צדקה
 כל היום תהלתה :

לו • למנצח לעבד יהוה
 לדוד : • נאם פשע רשע בקרב
 לבי אין פחד אלהים לנגד
 עיניו : • פי החליק אלו בעיניו
 למצא עינו לשנא : • י דברי פי
 און יסרמה חרל להטפיל
 להיטיב : • און יחשב על
 משכבו יתיצב על דרך לא
 טוב רע לא ימאס : • ו יהוה
 בהשמים חסדה אמנתה עד
 שחקים : • צדקתה בהררי אל
 משפטתה תהום רבה אדם
 ובהמה תושיע יהוה : • מה
 יקר חסדה אלהים ובני אדם

תהלים ליום שני לו

זָנְנוּ וּדְרָכָו יִחַפֵּץ : מִכִּי יִפְלֹא
 לֹא יִשְׁלַח כִּי־יִהְיֶה סוֹמֵךְ יָדָו :
 נַעַר הֵיטִי נִסִּי קִנְיִתִי וְלֹא
 רֵאִיתִי צְדִיק נֶעֱזֵב וְחֹרֵעַ
 מִבִּקְשׁ־לֶחֶם : מִכֹּל־הַיּוֹם תִּנְנֶן
 יְמִלוּהוּ וְחֹרֵעַ לְבִרְכָה : מִסּוֹר מֵרַע
 וְעֹשֶׂה־טוֹב וְשֹׁכֵן לְעוֹלָם : מִכִּי
 יִהְיֶה אֹהֵב מִשְׁפָּח וְלֹא־יֵעֻז
 אֶת־חֲסִידָיו לְעוֹלָם נִשְׁמְרוּ וְזֹרַע
 רְשָׁעִים נִכְרַת : מִצְדִּיקִים יִירָשׁוּ־
 אֶרֶץ וְיִשְׁכְּנוּ לְעַד עֲלֵיהֶם : לִפְנֵי־
 צְדִיק יִהְיֶה חֲכָמָה וְלִשְׁוֹנֵי
 תִּדְבֵּר מִשְׁפָּח : לֹא תֹרַת אֱלֹהִי
 בְּלִבּוֹ לֹא תִמְעַד אֲשֶׁרֵינוּ : לֵב צוֹפֵה
 רֶשַׁע לְצְדִיק וּמִבְקֵשׁ לְהַמִּיתוֹ :
 לֵב יִהְיֶה לֹא־יֵעֻזְנוּ כִּידוֹ וְלֹא
 יִרְשִׁיעֵנוּ בְּהִשְׁפָּחוֹ : לֵב קוֹרֵה
 אֱלֹהֵיהוּ וְשֹׁמֵר דְּרָכָו וִירוֹמֵמָה
 לְרֵשֶׁת אֶרֶץ בְּחִפְזֵי רְשָׁעִים
 תִּרְאֶה : לֵב רֵאִיתִי רֶשַׁע עֹרֵץ
 וּמִתְעַרֵּה בְּאִזְרוֹת רַעְנוֹן : לִי וְיֵעֵבֶר
 וְהִנֵּה אֵינְנוּ וְאִבְקָשׁוּהוּ וְלֹא
 נִמְצָא : לִי שֹׁמְרֵתָם וְרֵאֵה יֵשׁוּר כִּי־

זָקַן יִהְיֶה הַמָּה יִירָשׁוּ־אֶרֶץ
 וְיִעוֹד מֵעַם וְאֵין רֶשַׁע וְהַתְּבוֹנָנוּ
 יִעַל־מִקְוָמוֹ וְאֵינְנוּ : יֵעֻנּוּ־כִּי
 יִירָשׁוּ־אֶרֶץ וְהַתְּעַנְנוּ עַל־דֶּרֶךְ
 שְׁלוֹם : יֵזַמֵּם רֶשַׁע לְצְדִיק וְחֹרֵק
 עָלָיו שְׁנוֹי : יֵג אֲדֹנָי יִשְׁחַק־לוֹ
 כִּי־רָאָה כִּי־יָבֵא יוֹמוֹ : יֵחַרֵב
 פִּתְחוֹ רְשָׁעִים וְדִרְכֵי־קִשְׁתָּהֶם
 לְהַפִּילֵנוּ וְאֵבִיזוֹן לְטַבּוֹחַ יִשְׂרָאֵל
 דֶּרֶךְ : יֵי חֲרָבָם תִּבּוֹא בְּלִבָּם
 זְקִישְׁתוֹתָם תִּשְׁבַּרְנָה : מִי טוֹב
 מֵעַם לְצְדִיק מִהַמּוֹן רְשָׁעִים
 דְּבָיִם : יֵי כִי וְזוֹעֵת רְשָׁעִים
 תִּשְׁבַּרְנָה וּסוֹמֵךְ צְדִיקִים יִהְיֶה :
 יֵזַדַּע יִהְיֶה יְמֵי תַמִּימִים
 וְנִחַלְתָּם לְעוֹלָם תִּהְיֶה : יֵי לֹא
 יִבְשׁוּ בַעַת רַעֲוָה וּבִימֵי רַעְבוֹן
 יִשְׁבַּעוּ : מִכִּי רְשָׁעִים יֵאֲבִדוּ
 וְאֵבִי יִהְיֶה כִּי־קָרְבוּ כָּל־וְכֵלֵי־בֶעֱשֵׂן
 כָּלוּ : מִי לֹוֵה רֶשַׁע וְלֹא יִשְׁלַם
 לְצְדִיק תִּנְנֶן וְנֹתָן : מִכִּי
 מִכְרֵי יִירָשׁוּ אֶרֶץ וּמִקְפְּלוֹי
 יִצְרְחוּ : מִיִּהְיֶה מִצְעָדֵי־גִבּוֹר

אתי: י אהבי ורעי מצד נגע
 י עמדו וקרובי מרחק עמדו :
 י וינקשו מנקשי נפשי ורדשי
 רשתי דברו היות וסרמות כל
 היום יהגו: י ואני כחרש לא
 אשמע וכאלם לא יפתח-פיו :
 י וואהי באיש אשר לא-שמע
 ואין בפיו תוכחות: י כי-לך
 יהיה החלתי אתה תענה אדני
 אלהי: י כי-אמרת פן-ישמחו-
 לי במזמור רגלי עלי הגדילו :
 י כי-אני לצלע נכון ומכאובי
 נגדי תמיד: י כי-עוני אני
 אדאג מחטאתי: י ואיבי חיים
 עצמו ורבו שגאי שקר :
 כ ושלמי רעה תחת מוכרי
 ישמנוני תחת רדפי מוב :
 כג אל-תעזבני יהוה אלהי אל-
 תרחק ממני: י חושה לעזרתי
 אדני תשועתי :
 יום ז לט * למנצח לירדתון
 מזמור לדוד: י אכרתי אשמדו
 דרכי מחסוא בלשוני אשמדו
 רדפי מיני לירדתון מיני

אחרית לאיש שלום: יא ופושעים
 נשמדו ידו אחרית לשנים
 נכרתה: יא ותשועת צדיקים
 כיהנה מעוזם בעת צרה :
 י ויעזרם יהוה ויפלמם ויפלמם
 מרשעים וישועם כי-חסו בו :
 לח * מזמור לדוד לחזקו :
 כיהנה אל-בקצפה תוכיחני
 ובחמתך תיסרני: י כי-חציק
 נחתו בי ותנחת עלי ידך :
 י אין-מתם בבשרי מפני זעמה
 אין-שלום בעצמי מפני המאתי:
 * כי עונתי עברו ראשי כמשא
 כבד יכבדו כפני: י הבאישו
 נמקו הפורת מפני אולתי :
 י נעויתי שחזתי עדי-מאד כל-
 היום קדר הלכתי: * כי-כמלי
 מלאו נקלה ואין מתם בבשרי :
 * נפונתי ונדפיתי עדי-מאד
 שאנתי מזדמתי לפי: * אדני
 נגדה כל-האותי ואנחתי מפני
 לא-נסתרה: י אלפי סחרר עזבני
 כחי ואורי-עיני נסיהם אין

תהלים ליום שני לט מ

לפי מחסום בעור רשע לנגדי : יי השע מפני ואבליגה בסרם
 ונאלמתי דומיה החשיתי כטוב
 סכאבי נעבר : י חסלבי בקרבי
 פרהני תבשש אש דפרתי
 בלשוני : • הודיעני י יהוה
 קצי ומדת ימי מההוא ארעה
 מהחדל אני : י הנה מסתה
 נתתה ימי וחלדי כאן נגדה
 אהך כל הבל כל אדם נצב סלה :
 י אהך בצלם י יהוה אהך
 הבל הכיון יצבר ולא ידע מי
 אספם : • ועתה מה קויתי אדני
 תוחלתי לך היא : • מכל
 פשעי הצילני חרפת נבל אל
 חשימני : י נאלמתי לא אפתח
 פי כי אתה עשירת : י הסר
 מעלי נגעך מתגרת ידך אני
 בליתי : י בתוכחות על עון
 יסרת איש ותמס כעש המודו
 אהך הבל כל אדם סלה : י שמעה
 תפלתי י יהוה ושועתי האזינה
 אל דמעתי אל תתרוש כי גר
 אנכי עני י ישוב ככל אבותי :

אלה ואיני :
 מ • למנצח לדוד מזמור :
 י קוץ קויתי יהוה וים אלי
 וישמע שועתי : י ויעלני
 מבור שאון כמים היון ויקס
 על סלע רגלי בונן אשרי :
 י ויתן כפי י שיר חדש תהלתי
 לאלחינו יראו רבים ויראו
 ויבטחו ביהוה : • אשרי הנזר
 אשר שם יהוה מבטחו ולא
 פנה אל ררבים ושמי כזב :
 י רבות עשית אתה י יהוה
 אלוד נפלאתיך ומחשבתך
 אלינו אין י ערך אליך אנידה
 יאדברה עצמו כספר : י זכח
 ומנחה לא חפצת אונים ברית
 לי עולה וחטאה לא שאלת :
 • אז אמרתי הנה באתי במגלות
 ספר בתוב עלי : • לעשות
 רצונך אלהי חפצתי ותורתיך
 ברוך מעי : י בשרתי צדקי
 בקהל רב הנה שפתי לא אכלא

יהוה אתה ידעת : יי צדקתך
 לא-כפיתי | בתוך לבי אמונתך
 ותשיעתה אמרתי לא-כחדתי
 חסדך ואמתך לקהל רב : יי אתה
 יהוה לא-תכלא רחמיה ממני
 חסדך ואמתך תמיד יצרוני :
 * כי אפסו-עלי רעות עד-אין
 ספר השינוני עונתי ולא-יכלתי
 לדאות עצמו משערות ראשי
 ולבי עזבני : יי רצה יהוה
 להצילני יהוה לעזרתי חושה :
 * יי בשו ויחפרו יחד מבקשי
 נפשי לספותה יפנו אחוז זיבלמו
 חצוי רעתי : * יי שמו על-עקב
 בשתם האמרו-לי האח האח :
 * יי שישו וישמחו בך כל-
 סבבך יאמרו תמיד ינדל
 יהוה אהב תשועתך : * יי ואני
 עני ואביזן אדני יחשב-לי
 עזרתי ומפלטי אתה אלהי אל-
 תאחר :

* מא * למנצח מזמור לדוד :
 * אשרי משכיל אל-דל ביום

רעה ימלטהו יהוה : * יהוה
 ישמרנו ויחיהו ואשר בארץ
 ואל-תתנהו בנפש איבוי :
 * יהוה יסעדנו על-ערש דוי כל-
 משכבו הפכת בחליו : * אני
 אמרתי יהוה חנני רפאה נפשי
 כי-חסאתי לך : * יי איבי יאמרו
 רע לי כתי ימות ואבד שמו :
 * יי ואס-פא לראות שוא ידבר
 לבו יקבץ-און לו יצא לחוץ
 ידבר : * יי יחד עלי יתלחשו כל-
 ענאי עלי יי יחשבו רעה לי :
 * יי דבר-בלעל יצוק בו ואשר
 שכת לא-יוסף לקום : * יי נס-
 איש שלומי אשר-בטחתי בו
 אוכל לחמי הגדיל עלי עקב :
 * יי ואתה יהוה חנני והקימני
 ואשלמה להם : * יי בזאת ידעתי
 כי-חפצת בי כי לא-יריע איבי
 עלי : * יי ואני בתמימתכת בי
 ותציבני לפניך לעולם : * יי ברוך
 יהוה אלהי ישראל מהעולם
 ועד העולם אמן | ואמן :

ספר שני

מב • למנצח משביל לבני
 קרח: נכאל תעז על אפיקי
 מים בן נפשי תשגן אליך
 אלהים: נצאנה נפשי לאלהים
 לאל חי מתי אבוא ואראה פני
 אלהים: והיתה לי דמתי לחם
 יומם ולילה באמר אל כל
 היום איה אלהיך: אלה
 אופיח ואשפכה עלי נפשי
 פי אעבר בסף אדם כד
 בית אלהים בקול רנה ותודה
 חמון חונג: מה תשתחוהי
 נפשי ותהמי עלי תחלי לאלהים
 כי עוד אהנו ישועת פני:
 אלהי על נפשי חשתוח על
 בן אופך מארץ רבן וחרמונים
 מר מצער: תהום אלהים
 קרא לקול צנורך כל משברך
 וגליך עלי עברו: יומם
 יצוה יהוה חסדו ובלילה
 שירה עמי תפלה לאל חי:
 יאמרה לאל סעי לבה טכהתי

לבה קדר אלך בלחץ אויב:
 ברצח בעצמותי חרפוני
 צורדי באמרום אלי כל היום
 איה אלהיך: מה תשתחוהי
 נפשי ומה תהמי עלי תחלי
 לאלהים כי עוד אהנו
 ישועת פני ואלהי:
 מג • שפמני אלהים ורבה
 ריבי מנו לא חסיד מאיש מרמה
 ועולח תפלטני: כי אתה
 אלהי מנו למדו ונתתני לפרח
 קדר אתה לך בלחץ אויב:
 שלח אורך ואמתך רמה
 יחוני יביאוני אל הר קדשך
 יאל משכנותיך: ואבואה
 אל מופת אלהים אל אל שמחת
 גילי ואודך ככבוד אלהים
 אלהי: מה תשתחוהי נפשי
 ומה תהמי עלי תחלי לאלהים
 כי עוד אהנו ישועת פני
 ואלהי:
 יום ח מד • למנצח לבני
 קרח משביל: אלהים באונינו

משל בנזים מנוד ראש בלאמים :
 יי בל היום בלפתי נגדי ובשנת
 פני בפתני : יי מקול מחרף
 ומגדף מפני אויב ומתנ קס :
 יי בלזאת באתנו ולא שכחנוך
 ולא שקרנו בכריתך : יי לא--
 נסוג אחור לפניו ותם אשרנו
 מני ארץך : יי כי דפיתנו במקום
 הנזים ותכס עלינו בצלמות :
 כמ אם--שכחנו שם אלהינו
 ונפרש כפינו לאלזר : יי הלא
 אלהים יחקרזאת כי הוא ידע
 העלמות לב : יי כי עליך הורגנו
 כל היום נחשבנו כצאן טבחח :
 יי עזרת למה תישן אדני
 הקיצה אל תונח לנצח : יי למח
 פניך תסתיר השבח ענינו
 ולהצנו : יי כי שחד לעפר
 נפשנו דבקה לארץ בשננו :
 מ קומדה עזרתה לנו ופרנו
 למען חסדך :

מה י למצח עלי--שעתי
 לני--קבה משכיל שיר ידידת :

שמענו אבותינו ספרו לנו פעל
 פעלת בימיהם בימי קדם :
 יי אתה ידה נזים הורשת
 ותפעם תרע לאמים ותשלחם :
 יי כי לא בחרבם ירשו ארץ
 חרועם לא--הושיעה למו כ--
 ימנה וחרועך ואור פניך כי
 רציתם : יי אתה--הוא מלכי
 אלהים צוה ישועות י עקב :
 יי בה צרינו נגנח בשמך נבוים
 קמינו : יי כי לא בקשתי אבטח
 וחרפי לא הושיעני : יי כי
 הושיעתנו מצרינו ומשנאינו
 הבישות : יי באלהים הללנו כל
 היום ושמך לעולם נודה פלת :
 יי אף זנחת ותבלימנו ולא תצא
 בצבאותינו : יי תשיבנו אחור
 מני צר ומשנאינו שסו למו :
 יי התגנו כצאן מאכל ובנזים
 זריתנו : יי תמכר עמך בלא--
 הון ולא--רפית במחיריהם :
 יי תשימנו חרפה לשבנינו לעג
 וקלם לסביבותינו : יי השימנו

במנחה פניך יחלו עשירי עם :
 כל כבודך בת-מלך פנימח
 כפושנצורת זהב לבושה :
 לרקמות תובל למלך בתולות
 אחריה רעותיה מיבאות לה :
 תובלנה בשמחת וניל תבאנה
 בהיכל מלך : י תחת אכרתך
 יהיו בנך תשיתמו לשירם
 בכלל-הארץ י אזכירה שמך
 בכל-הר ודר על-פני עמים
 יהודך לעולם ועד :

מן למנצח לבני-קרח על-
 עלמות שיר : ג אלהים לנו
 מחסה ועז עזרה בצרות נמצא
 מאד : ג על-פני לא-נרא בהמיר
 ארץ ובמוט הרים בלב ימים :
 י יהמו יחמרו מימיו ירעשו-
 הרים בגאותו סלה : י נהר
 פלגיו ישפחו עיר-אלהים קדש
 משכני עליון : י אלהים בקרבה
 כל-תפוס יעזרה אלהים לפנות
 בקר : י המו גוים מסו ממלכות
 נהן בקולו תמוג ארץ : י יהודה

י רחש לפני דבר טוב אמר
 אני מעשי למלך לשוני עם
 ספר מהיר : ג יפיות מבני
 אדם הוצק חן בשפתותיך על-
 בן ברכה אלהים לעולם :
 י חנור חרבה על-יך גבור
 הודך והדרך : * והדרך ציה
 רכב על-הבראמת וענוה-צורק
 ותורה נוראות ימנה : י חציה
 שגונים עמים תחתיה יפלו בלב
 אויבי המלך : י בסאך אלהים
 עולם ועד שבט מישר שבט
 מלכותך : * אהבת צדק ותשוא
 רשע על-פני משחה אלהים
 אלהיה שמן ששון מחבריה :
 * כרואהלות קציעות כל-
 בגדתיך מן-היכלי שן כני
 שפתיך : * בנות מלכים ביקרותיך
 נצבה שגל לימנה בכתם אופיר :
 * שמעי-בת וראי והפי אונה
 ושכתי עפה ובית אביך : י יוראו
 המלך יפך פי-הוא ארנה
 והשתחוו-לו : י ובת-צד

צבאות עמנו משגב לנו אלהי
 יעקב סלה : * לכי חזו מפעלות
 יהוה אשר שם שמות בארץ :
 * משפית מלחמה גד קצה
 הארץ קשת ישפר וקצץ חנית
 עגלות ישראל באש : * חרפו
 ודעו כי אנכי אלהים ארום
 בנזים ארום בארץ : * יהוה
 צבאות עמנו משגב לנו אלהי
 יעקב סלה :

מז * למנצח לבני קרוח
 מזמור : * כל העמים תקעו
 כף תרועו לאלהים בקול רנה :
 * כי יהוה עליון נורא מלך
 גדול על כל הארץ : * ידבר
 עמים תחתינו ולאפים תחת
 רגלינו : * יבחר לנו את נחלתנו
 את גאון יעקב אשר אהב סלה :
 * עלה אלהים בתרועה יהוה
 בקול שופר : * זמרו אלהים
 זמרו זמרו למלכנו זמרו : * כי
 מלך כל הארץ אלהים זמרו
 משכיל : * מלך אלהים על

נזים אלהים ישב * על כסא
 קדשו : * נדיבי עמים נאספו
 עם אלהי אברהם כי לאלהים
 מגני ארץ מאד געלה :

מח * שיר מזמור לבני
 קרח : * גדול יהוה ומהלל
 מאד בעיר אלהינו הר קדשו :
 * יפה נוף משיש כל הארץ
 הר ציון ירפתי צפון קרית מלך
 רב : * אלהים בארמנותיה נודפו
 למשגב : * כי הנה המלכים
 נועדו עברו יחדו : * המה ראו
 כן תמהו נבהלו נתפזו : ירעדו
 אחותם שם חיל פי לדרה :
 * ברוח קדים תשפר אניות
 תרשיש : * כאשר שמענו
 כן ראינו בעיר יהוה צבאות
 בעיר אלהינו אלהים יכוננו
 ער עולם סלה : * דימינו אלהים
 חסדו בקרב היכלו : * כשמש
 אלהים כן תהלתך על קצור
 ארץ צדק מלאה ימינה :
 * ישמח הר ציון תגלנה בנות

יהודה למען משפטיה : י סבו
 ציון והקיפיה ספרו מגדליה :
 שיתו לבכם לחילה פסגו
 ארמנותיה למען תספרו לדור
 אתרון : יי פי זה אלהים
 אלהינו עולם ועד הוא ינהגנו
 על-מות :
 יום ס סט * למנצח לבני-
 קרח מזמור : נ שמעו זאת כל-
 העמים האזינו כל-ישבי חלד :
 נ גס-בני אדם נס-בני-איש
 יחד עשיר ואביון : י פי ידבר
 חכמות והגות לפני תכונות :
 אטה למשל אזני אפתח בכנור
 חידתי : י לפה אירא בימי רע
 עון עקבי יסבני : י הפסחים
 על-חילם וברכ עשרם יתהללו :
 א אח-פדה יפדה איש לא-
 יתן לאלהים כפרו : י ויקר
 שדיון נפשם וחדל לעולם :
 ויחי-עוד לנצח לא יראה
 דשחת : י כי יראה חכמים
 ימותו יחד בסל ובער יאבדו

ועזבו לאחרים חילם : י קרבם
 בתימו לעולם משפנתם לדור
 ודר קראו בשמותם עלי אדמות :
 י ואדם ביקר כל-ילין נמשל
 כבהמות נדמו : י זה דרכם
 כסל למז ואחריהם בפיהם ירצו
 סלה : יי כצאן לשאול שתו
 מות ירעם וירדו בס ישרים י
 לבקר וצורם לבלות שאול
 מזבל לו : יי אה-אלהים יפדה
 נפשי מיד שאול כי יקחני סלה :
 י אל-תירא כי-יעשר איש כי-
 ירבה כבוד ביתו : יי כי לא
 במותו יקח הפל לא-יוד אחריו
 כבודו : יי כי נפשו בחייו יברך
 ויודך פי-תיטיב לך : י תבוא
 עד-דור אבותיו עד-נצח לא
 יראו-אור : יי אדם ביקר ולא
 יבין נמשל כבהמות נדמו :
 נ מזמור לאסף אל אלהים
 יהוה דבר ויקרא-ארץ ממזרח-
 שמש עד-מבוא : י מציון
 מכלל-יפי אלהים הופיע : י בא

תלדינו ואלֵי חרש אשׁ--לפניו
 תאכל ומביכיו נשערת מאד :
 י יקרא אל־השמים מעל ואל־
 הארץ לדן עמו : • אספולֵי
 חסדי פרותי בריתי על־זבח :
 ויגידו שמים צדקו כִּי־אלהים
 שפט הוא סלה : • שמעה עמי
 ואדברה ישראל ואעידה בך
 אלהים אלהיך אנכי : • לא על־
 זבחה אוֹכֵחַה ועולתיה לנתי
 תמיד : • לא־אֶקַח מִבֵּיתֶךָ
 פֶּר מִמְּבִלְאֵתֶיךָ עֲתוּדִים : • כִּי־
 לִי כֹל־חֵיתֵי־יַעַר פְּהַמֹּת
 בַּהַר־יֵאֱלֶקֶף : • י ידעתי כֹּל־עוֹף
 הַרִים וזיו שְׂדֵי עֲמָדֵי : • י אִם־
 אֲרַעֵב לֹא־אֲמַר לךָ כִּי־לִי תֵּבֵל
 וּמְלֵאָה : • י האוכל בֶּשֶׂר אֲבִירִים
 ודם עֲתוּדִים אֲשַׁתָּה : • י זֶבֶח
 לֵאלֹהִים תִּזְדָּה וּשְׁלֹם לַעֲלוֹן
 נְדָרֶיךָ : • י וקראני בַּיּוֹם צָרָה
 אֲחַלֶּצֶךָ וּתְכַבְּדֵנִי : • י וּלְשַׁע
 אֲמַר אֱלֹהִים מִה־לֶּךָ לִסְפָר חֲקֵי
 וְתִשָּׂא בְרִיתִי עֲלֵי־פִיךָ : • י ואתה

שנאת מוסר ותשִׁלֶּךָ דְּבַר
 אַחֲרֶיךָ : • י אִם־רֵאִיתָ גִּבּוֹ וְתָרַץ
 עִמּוֹ וְעַם מִנְּאֻפִים חֹל קֶקֶד : • י פִּיךָ
 יִשְׁלַחַת בְּרַעַה וְלִשׁוֹנְךָ תִּצְמִיד
 מִרְמָה : • י תֵּשֶׁב בְּאַחֲרֶיךָ תִּדְבַר
 בְּבֶן־אִמֶּךָ תִּתְקַדְּפֵי : • י אֵלֶיךָ
 עֲשִׂיתִי וְהִחַרְשֵׁתִי דְפִית הַיּוֹת־
 אֵהִיָּה כְמוֹךָ אוֹכֵחַךָ וְאֶעֱרֹמֶךָ
 לַעֲיִנְךָ : • י כִּי בִינֵינוּ נָא זָאֵר
 יִשְׁכַּחֵי אֱלֹהֵי פֶן־אִמֶּךָ וְאֵין
 יִצְעִל : • י זֶבֶח תִּזְדָּה יִכְבְּדֵנִי
 וְשֵׁם דְּרָךְ אֲרָאנוּ בִישַׁע אֱלֹהִים :
 ל יוֹם שְׁלִישִׁי

נא • למנצח מוזר לדיד :
 י כְּבֹא־אֱלֹוֹתָן הַנְּבִיא בְּאִשׁוֹ
 בֵּא אֶל־בֵּית־שִׁבְעִי : • י חֲנָנִי אֱלֹהִים
 כַּחֲסֵדֶךָ כִּרְבֵרְחֻמֶּךָ מִחַה פִּשְׁעֵי :
 י הִרְבַּ פִּסְסֵנִי מֵעוֹנֵי וּמַחֲסֵאתֵי
 סִהְרָנִי : • י כִּי־פִשְׁעֵי אֲנִי אֲדַע
 וּחֲסֵאתֵי גִבּוֹ תִמִּיד : • י לֹא
 לְבָדָּךָ הִסַּאתִי וְהִרַע בְּעֵינֶיךָ
 עֲשִׂיתִי לִמְעַן תִּצְדַּק בְּדִבְרֶיךָ
 תִּזְכָּה כְּשִׁפְטָךָ : • י הִן־בְּעוֹף

תהלים ליום שלישי נא נב

תוללתי יבֹהֵא יחַמְתֵּנִי אִמִּי :
 הַיְיָ אֱמַת הַפֶּצֶת בַּמְהוֹת וּבַסֹּתֶם
 תַּחֲפֹץ וּבְחַיִּי צָדֵק עוֹלָה וּכְלִיל
 חֲכָמָה תִּזְדַּעֲנִי : * תַּחֲסֵאנִי
 אֲזִי י עָלוּ עַל-מִזְבְּחֶךָ פְּרִים :
 בְּאֶזְוֵב וְאִמְהַר תִּכְבַּסְנִי וּמִשְׁלַג
 נָב * לַמִּנְצָח מִשְׁפִּיל לְדוֹד :
 אֲלֵבִין : * תִּשְׁמָעֵנִי שִׁשׁוֹן
 וְשִׁמְחָה תִּגְלֶנָּה עֲצֻמֹת דְּבִית :
 * הַסֵּתֵר פְּנִיָּה מִחַסְאֵי וּכְלֵי-
 עֲנִיתִי סָתָה : * לֵב סֶהְדֵּר בְּרֵא-
 לֵי אֱלֹהִים וְרוּחַ נְכוֹן תִּדְרֹשׁ
 בְּקַרְבִּי : * אֶל-תִּשְׁלִיכֵנִי מִלִּפְנֵיךָ
 וְרוּחַ קִדְשֶׁךָ אֶל-תִּקַּח מִמֶּנִּי :
 * הַשִּׁיבָה לִּי שִׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ
 בְּדִיבָה תִּסְמְכֵנִי : * אֶלְפֵדָה
 פִּשְׁעִים דְּרִכֶּיךָ וְחַסְאִים אֱלֹהֶיךָ
 יִשׁוּבוּ : * הַצִּילֵנִי מִדַּמִּים *
 אֱלֹהִים אֱלֹהֵי תְשׁוּעָתִי תִרְנֵן
 לִשְׁוֵנֵי צְדָקָתְךָ : * אֲדַנִּי שִׁפְתֵי
 תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ :
 * כִּי * לֹא-תַחֲפֹץ זִבַח וְאַתָּנָה
 עוֹלָה לֹא תִרְצָה : * זִבְחֵי
 אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁפָּרָה לִבִּי-נִשְׁפָּר
 וְנִדְרָה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה :
 * הִיטִיבָה בְּרַצוֹנְךָ אֶת-צִיּוֹן :

תִּבְנֶה חֲזֻמֹת יְרוּשָׁלַם : * אֲזִי
 תַּחֲפֹץ וּבְחַיִּי צָדֵק עוֹלָה וּכְלִיל
 אֲזִי י עָלוּ עַל-מִזְבְּחֶךָ פְּרִים :
 נָב * לַמִּנְצָח מִשְׁפִּיל לְדוֹד :
 * בְּבֹא * דֹּאנָה הַאֲדוֹמִי וְיִגֵּר
 לְשִׂאוֹל וַיֹּאמֶר לוֹ בֵּא דוֹד אֶל-
 בֵּית אַחִימֶלֶךְ : * מִהֶה-תִּתְהַלֵּל
 בְּרַעַה הַגְּבוּר חֶסֶד אֶל כָּל-הַיּוֹסֵם
 * הַיּוֹת תַּחֲשֹׁב לְשׁוֹנֶךָ כְּתַעַר
 מִלִּפְשׁ עֲשֵׂה רַפְיָה : * אַהֲבַת
 רַע מִשׁוֹב שִׁקְרֵי מִדְּבַר צָדֵק
 כֹּלָה : * אַהֲבַת כָּל-דְּבָרֵי-כָּלֵע
 לְשׁוֹן מִרְמָה : * נִסֵּאֵל יִתְצַה
 לְנִצָּח יִתְהַךְ וְיִסְתַּחֵף בְּאֶהֱלֵךְ
 וְשִׁרְשֶׁךָ מֵאֲרָץ חַיִּים סֵלָה :
 * וַיִּרְאוּ צְדִיקִים וַיִּירָאוּ וְעָלִיו
 יִשְׁחַקוּ : * דִּנְהַה הַגְּבוּר לֹא יִשִּׁים
 אֱלֹהִים מַעֲזוֹ וַיִּכְסַח בְּרַב
 עֲשָׂרוֹ יַעֲזוּ בְהוֹתוֹ : * וְאֲנִי *
 כְּזִית רַעֲנָן בְּבֵית אֱלֹהִים
 בְּמַחְתֵּי בַחֲסֵד-אֱלֹהִים עוֹלָם וְעַד :
 * אֲוֹרֶךָ לְעוֹלָם כִּי עֲשִׂיתָ וְאַקוּחַ
 שִׁמְךָ כִּי-שׁוֹב נִגְדַת חֲסִידֶיךָ :

נג * למנצח על---מהלה
 משכיל לדוד : * אמר נבל ברבו
 אין אלהים השחיתו והתעיבו
 עול אין עשה-טוב : * אלהים
 בשמים השקף על בני-אדם
 לראות היש משכיל דרש את-
 אלהים : * פלו סג יחדו נאלחו
 אין עשה-טוב אין גם-אחד :
 * הלא-ידעו פעלי און אכלי
 עמי אכלו להם אלהים לא
 קראו : * ישם פחדו-פחד לא-
 היה פחד כיי-אלהים פור
 עצמות חנה הבישתה כיי-
 אלהים מאסם : * מיריתו מציון
 ישעיה ישראל בשוב אלהים
 שבות עמו יגל יעקב ישמח
 ישראל :
 נד * למנצח פננינות משכיל
 לדוד : * בבוא הזיפים ויאמרו
 לטאול הלא דוד מסתתר עמנו :
 * אלהים בשמך תשיעני
 ובגבורתך תדינני : * אלהים
 שמע תפלתי האזינה לאמרי-

: * פי זרים * קמו-עלי
 יעריצים בקשו נפשי לא שמו
 אלים לנגדם סלה : * הנה
 אלהים עזר לי אדני בסמכי
 פשי : * ישיב הרע לשדרי
 :אמתך הצמיתם : * פנדבה
 אפחה-לה אודה שמך יהוה
 : * טוב : * פי מכל-צרה
 הצילני ובאיבי ראתה עיני :
 יום נה * למנצח פננינות
 משכיל לדוד : * האזינה אלהים
 תפלתי ואלתתעלם מחחנתי :
 * הקשיבה לי וענני אריד בשיחי
 ואהימה : * מקול אויב מפני
 :קת רשע ביימיסו עלי און
 באף ישטמוני : * לבי יחיל
 בקרבי ואימות מות נפלו עלי :
 * יראה ורעד יבא כי ותכסני
 פלצות : * ואמר מיריתו לי אבר
 פיזנה אעופה ואשכנה : * הנה
 ארחיק נדד אלן במדבר סלה :
 * אחישה מפלט לי מרוח סעה
 : * יסער : * פלע אדני פלג לשונם

יִירָאֵתִי חַמֵּס וְרִיב בַּעִיר : וְדַמָּה פִתְחוֹת : כִּי הִשְׁלַךְ עַל-
 יוֹמָם וְלַיְלָה יִסּוּכַבֶּה עַל- יְדֵהָ יִהְיֶה וְהוּא יִכְלַכֶּלֶה לֹא-
 חֹמְתֶיהָ וְאֹן וְעַמֵּל בַּקִּרְפָּה : יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט לְצַדִּיק :
 יַעֲזוֹר בַּקִּרְפָּה וְלֹא-יִמָּשׁ : כִּי וְאַתָּה אֱלֹהִים תִּזְרַדֵּם
 מִרְחֹבֶה תִּתֵּן וּמְרֻמָּה : יִכְפֹּי לְבָאֵר שַׁחַח אֲנָשֵׁי דַמִּים
 לֹא-אֹיֵב יִחַרְפְּנִי וְאִשָּׁא לֹא- זְמַרְמָר עָלַי הַגְּדִיל וְאַפְתָּר
 מִמֶּנּוּ : יִי וְאַתָּה אֲנֹשׁ פַּעֲרָבִי מִלִּפְי וּמִדַּעֵי : כִּי אֲשֶׁר יִרְדּוּ
 נִמְתִּיק סוּד בְּבֵית אֱלֹהִים נִדְרֵךְ בְּרַגְשׁ : כִּי יִשְׂא מוֹת עֲלֵימוֹ
 יִרְדּוּ שְׂאוֹל חַיִּים כִּי-רַעוּחַ בְּמַגֵּרֵם בַּקִּרְבָּם : יִי אֲנִי אֱלֹהִים
 אֱלֹהִים אֶקְרָא וְיִהְיֶה יוֹשִׁיעֵנִי : יִי עֶרֶב וּבִקֵּר וְצַהֲרִים אֲשִׁיחֶה
 וְאֶדְבַּר וְיִשְׁמַע קוֹלִי : יִי פֶדֶה בְּשִׁלּוֹם נַפְשִׁי מִקִּרְבֵּי-לִי כִּי-
 בְרַבִּים הָיוּ עֲמָדִי : כִּי יִשְׁמַע אֱלֹהִים וְיַעֲנֵם וְיִשְׁבֶּה קִדְּם סֵלָה
 אֲשֶׁר אֵין חֲלִיפוֹת לָמוֹ וְלֹא יִרְאוּ אֲלֹהִים : כִּי שִׁלַּח יָדָיו בְּשִׁלְמוֹ
 חָלַל בְּרִיתוֹ : כִּי חִלְקוֹ כְּחִמָּתָהּ כִּי יִקְרַב לָבוֹ רַכִּי דַבְּרִי מִשְׁמַן

בספרת ה' : או' ישכנו אויבי
 אחר ביום אקרא זה ידעת
 ב' אלהים לי' : י' באלהים אהלל
 דבר ביהוה אהלל דבר :
 י' באלהים בסתתי לא אירא מה'
 י' עשה אדם לי' : י' עלי אלהים
 נדריה אשלם תודות לה' : י' כי
 הצלת נפשי ממות הלא רגלי
 מ' החי להתהלך לפני אלהים
 באור החיים :

נז' * למנצח אל-תשחת לדוד
 סבתם בברחו מפני-שאול
 בפערה : י' תנני אלהים תנני
 כי כף חסדה נפשי ובצל-
 בנפיק אחסה עדי-עבר הוזהר :
 י' אקרא לאלהים עליון לאל
 נמר עלי' : י' ישלח משמים
 וישיעני חרף שאפי סדה
 ישלח אלהים חסדו ואמתו :
 * נפשי בתוך לבאם אישבה
 לחיים בני-אדם שניהם תנית
 וחצים ול-שונם חרב חדה :
 י' רומה על-השמים אלהים על

פלי-הארץ כבוד ה' : י' רשת
 הכינו לפעמי' כפף נפשי ברו
 לפני שיחה נפלו בתוכה סלה :
 * נכון לפני אלהים נכון לפני
 אשרתה ואומרה : * עורה כבודי
 עורה הנבל וכנור אעירה שחר :
 י' אודה בעפים' אדני אומרה
 בלאמים : * כי-נדל עד-שמים
 חסד ה' ועד-שחקים אמת ה' :
 י' רומה על-שמים אלהים על
 פלי-הארץ כבוד ה' :

נח * למנצח אל-תשחת
 לדוד מכתם : י' האמנם אלם
 צדק תדברון מישרים תשפטו
 בני אדם : י' אף-בלב עולת
 תפעלון בארץ חמס ידכם
 תפלטון : י' וזו רשעים מרחם
 תעו מבטן דברי כזב : * חמת-
 למו פרמית חמת-נחש כמו-
 פתן חרש יאמס אזנו : י' אשר
 לא-שמע לקול מלחשים חובר
 חברים מחכם : * אלהים הרט-
 שנימו בפימו מלתעות קמירי

נז' * למנצח אל-תשחת לדוד
 סבתם בברחו מפני-שאול
 בפערה : י' תנני אלהים תנני
 כי כף חסדה נפשי ובצל-
 בנפיק אחסה עדי-עבר הוזהר :
 י' אקרא לאלהים עליון לאל
 נמר עלי' : י' ישלח משמים
 וישיעני חרף שאפי סדה
 ישלח אלהים חסדו ואמתו :
 * נפשי בתוך לבאם אישבה
 לחיים בני-אדם שניהם תנית
 וחצים ול-שונם חרב חדה :
 י' רומה על-השמים אלהים על

ההלים ליום שלישי נח נט

סלה : * וישבו לערב יהמו ככלב
 ויסבבו עיר : * הגה' יציעון
 בפיהם חרבות בשפתותיהם כי-
 מי שמע : * ואתה יהוה
 תשחק--למו תלעג לכל-גוים :
 * עזו אליה אשמרה כי-אלהים
 משגבי : * יי אלהי חסדי יקדמני
 אלהים יראני בשוררו : * י אל-
 תהרגם * פן ישכחו עמי הניעמו
 בחילה והורידמו מגנוג אדני :
 * י תפאת-פימו דבר-שפתימו
 וילכדו בגאונם ומאלה ומכחש
 יספרו : * י פלה בחמה פלה
 ואינמו וידעו כי-אלהים משל
 ביעקב לאפסי הארץ סלה :
 * י וישבו לערב יהמו ככלב
 ויסבבו עיר : * יי המה יציעון
 לאכל אם-לא ישבעו וילינו :
 * י ואני * אשר עזר וארנן
 לבקר חסדך כי-היית משגב
 לי ומנוס ביום צר-לי : * י עזי
 אליה אומר ב-אלהים משגבי
 אלהי חסדי :

נתון * יהוה : * י פאסו כמו--
 מים יהלכו--למו ידרה חציו
 כמו יתללו : * כמו שבלול
 תכס יהלך נפל אשת בל-הו
 שמש : * י בסרם יבינו סירתכם
 אמד כמו-חי כמו-חרון ישערנו :
 * י שמח צדיק כי--חזה נקם
 פעמו ירחץ בדם הרשע :
 * י ויאמר אדם אך-פרי לצדיק
 אך יש-אלהים שפטים בארץ :
 נט * למנצח אל-תשהה
 לדוד מכתם בשלח שאול
 וישמרו את-הבית להמיתו :
 * י הצילני מאיבי * אלהי
 מפתקוממי תשגבני : * י הצילני
 מפעלי און ומאנשי דמים
 הושיעני : * י כי הגה ארכו לנפשי
 יגורו עלי עזים לא-פשעי ולא-
 תפאתי יהוה : * בלי-עון ירצון
 ויפוננו עזרה לקראתי וראה :
 * י ואתה יהוה-אלהים צבאות
 אלהי ישראל הקיצה לפקד כל-
 הגוים אל-תחון כל-בגדי און

בצבאותינו : י הבה לנו עזרת
 כצד וישוא תשועת אדם :
 י באלהים נעשה חיל והוא
 י ביום צרינו :

סא למנצח על נגינת
 לדוד : ש שמעה אלהים רנתי
 וזקשיבה תפילתי : מקצה
 הארץ אליך אקרא בעספ לבי
 בצור ירום כפיני תנחני : כי
 היית מחסה לי מגדל עז מפני
 אויב : אנורה באהלך עולמים
 אחסה בסתר כנפיק מלה : כי
 אתה אלהים שמעת לנדרי נתת
 ירשת יראי שמך : ימים על
 ימי מלך תוסוף שנותיו כמון
 דר ודר : ישב עולם לפני
 אלהים חסד ואמת מן יצרהו :
 כן אומרה עמך לעד לשלמי
 נדרי יום יום :

סב למנצח על ידותון
 מזמור לדוד : אף אל אלהים
 דומיה נפשי ממנו ישועתי :
 אף הוא צורי וישעתי משנבי

יום יא ס למנצח על
 שושן עדות מכתם לדוד ללמד:
 בהצותי את ארם נהרים
 ואת ארם צובה וישב יואב
 ויך את אדום בנאי מלח
 שנים עשר אלף : אלהים
 זנחתנו פרצתנו אנפת תשוב
 לנו : הרעשתה ארץ פצמתה
 דפה שבריה כי משה : הראית
 עמך קשה השקיתנו יין
 תרעלה : נתתה ליראך נס
 לתנוס מפני קשם מלה :
 למען יחלצון ידיך תושיעה
 מינה וענני : אלהים דבר
 בקרשו אעלוה אהל קה שכם
 דעמך סבות אמרד : לי
 גלעד ולי מנשה ואפרים מעוז
 ראשי יהודה מחקקי : מאנ
 סיר רחצי על אדום אשליך
 געלי עלי פלשת התרועעי :
 מי יוכלני עיר מצור מי נחני
 עד אדום : הלא אתה אלהים
 זנחתנו ולא תצא אלהים

לא אמוס רפה : י עד אנה
 תתורתו על א ש תו צחו כל כ ל כ מ
 בקור נמוי גדר הדחיה : י א ד
 משאתו י יעצו להדיח ירצו כזב
 בפיו יברכו ובקרבם יקללו סלה
 י א ד לאלהים דומי נפשי פיי
 ממנו תקותי : י א ד הוא צורי
 וישועתי משגבי לא אמוס : י על
 אלהים ישעי וכבודי צור עני
 מחסי באלהים : י בטחו בו בכל
 עת י עם שפכו לפניו לבנתם
 אלהים מהסהלנו סלה : י א ד
 הכל בני אדם פזב בני אש
 במאזניים לעלות המה מתבל
 יחד : י אל תבטחו בעשק ובגול
 אל תהבלו חיל י פיי נוב אל
 תשיתו לב : י אחת י ד ר אלהים
 שתיים זו שמעתי פיי עו לאלהים
 יגלה אדני חסד פיי אתה תשלם
 לאיש פמעשהו :

סג י מזמור לדוד בהיותו
 במדבר יהודה : י אלהים אלו
 אתה אשר דך צמאה לה י נפשי

זמאה לה בשרו בארץ ציה וע י
 בלימים : י בן בקדש חזיתך
 לאות עזך וכבודך : י פיי סוב
 חסדך מחיים שפתי ישבחונך :
 פן אברכה כחי בשמך אשא
 כפי : י כמו חלב ודשן תשבע
 נפשי ושפתי רננות יהללי פי :
 אם זכרתיה על יצועי באשמרות
 ארצה דבק : י פיי הית עזרתך
 לי ובצל פנפיה ארנן : י ד ב קח
 נפשי אחריך כי תמכה ימינה :
 ודמה לינאדה יבקשו נפשי
 יבאו בתחתיות הארץ : י יגידו
 על ידיי חרב מנת שעלים יהיו :
 י והפלה ישכח באלהים יתהלך
 כל הנשבע בו כי יסבר פי
 דוברי שקר :

סד י למנצח מזמור לדוד :
 נעמע אלהים קולי כשיחי מפחד
 אויב תצר חיי : י תסתירני
 מסוד מרעים מרגשת פעלי און :
 אשר שנגו מחרב לשונם דרכו
 חצם דבר יר : י לירות במסתרים

תם פתאם יראה ולא יראה :
 ו יחוקר למו דבר רע יספרו
 לפמון מוקשים אמרו מי יראה
 למו : יחפשו עולת תמנו
 חפש מחפש וקרנ איש ולב
 עמק : וירם אלהים חק פתאם
 היו מכותם : ויכשילנו עלינו
 לשונם יתנודדו כל ראה בם :
 וייראו כל אדם וינידו פעל
 אלהים ומעשהו השבילו :
 ישמח צדיק ביהוה וחסה בו
 ויתהללו כל ישרי לב :
 סה למנצח מזמור לדוד
 שיר : לה דמיה תהלהו אלהים
 בציון ולה ישלם נדר : שמע
 תפלה עדיה כל בשר יבאו :
 דברי עונת גברו בני פשעינו
 וזה תכפרם : אשרי תבחר
 אתקרב ישכן חצרה נשבעה
 במוב ביתה קדש היכלה :
 י נוראות בצדק תעננו אלהי
 ישענו מבטח כל קצווי ארצוים
 רחמים : מכון הרים בכחו
 נאזר בנבונה : כשבתי שאון
 ימים שאון נליהם והמון לאמים :
 וייראו ישיבי קצה באותרתיה
 מוצאי בקר וערב תרניו : י קדת
 הארץ ותשקת הרפת תעשרנה
 פלג אלהים מלא מים תכין דגנם
 כי כן תכניה : תלמידה רוח
 נחת נדודה ברכיבים תמנו נדה
 צמחה תברך : י עפרת שנת
 טובה ובעליה ירעפון השן :
 י ירעפו נאות מדבר וניל
 גבעות תחגורנה : י לבשו כרים
 היצאן ועמק ים יעטפו בר
 תוענו אפי ישרי :
 יום יב סו למנצח שיר מזמור
 הרישו לאלהים כל הארץ :
 זמרו רבו דשמו שימו כבוד
 תהלתו : אמרו לאלהים מה
 נורא מעשיה ברב עזה יכחשו
 לה איביה : וכל הארץ ישתחו
 לה וזמרו לה וזמרו שמך סלה :
 ס לכו וראו מפעלות אלהים נורא
 עלילה על בני אדם : והפך ים

תהלים ליום שלישי סו סז סח

הקשיב בקול תפילתי : • ברוך
אלהים אשר לא הסיר תפילתי
וחסדו מאתי :

סז • למנצח בנגינת מוזמר
שיר : • אלהים יחנו ויברכו
יאר פניו אתנו סלה : • לדעת
בארץ דרכך בכל גוים ישועתך
• יודוך עמים אלהים יודוך
עמים כלם : • ישמחו וירננו
לאמים בית שפט עמים טישר
ולאמים בארץ הנחם סלה :
• יודוך עמים אלהים יודוך
עמים כלם : • יארץ נתנה
יבולה יברכנו אלהים יחנו :
• יברכנו אלהים ויראו איתו
כל אפסי ארץ :

סח • למנצח לדוד מוזמר
שיר : • יקום אלהים יפיש
אויביו ויגוסו משנאיו מפניו :
• כהנדרף עשן תנדרף כהמס
דונג מפני אש יאבדו רשעים
מפני אלהים : • יוצדיקים ישמחו
על צו לפני אלהים וישיש

ליבשה בנדר יעברו כנגל שם
נשמחה בו : • זשל בנגורתו
עולם עיניו בנזים תצפנה
הסודרים • אל ירמוזו למו סלה
• ברכו עמים אלהינו והשמינו
קול תהלתו : • השם נפשו
בחיים ולא נתן לפוש רגלנו :
• פי בחנתנו אלהים צרפתנו
כצרף כסף : • הבארנו
במצודה שמת מועקה במתנו
• הרפת אנש לראשנו באש
באש ובמים ותוציאנו לרוח :
• אבוא ביתך בעולות אש
לק נדרו : • אשר יצו שתי
נדבר פי בצר לי : • יעלות
מחום אעלה לק עם קברות
אילים אנשה בקר עם עתודים
סלה : • לכו שמעו ואספחו
כל יראי אלהים אשר עשת
לנפשי : • אליו פי יקראתי
ורומם תחת לשוני : • יאח
אם ראתי בלבי לא יטע
אדני : • אכן שמע אלהים

בשמחה : * שירי לאלהים
 וזרו שמו סלו לרכב בערבות
 כיה שמו ועלו לפני : * ו אבי
 יתומים ודין אלמנות אלהים
 כמעון קדשו : * אלהים מושיב
 יחידים ביתה מוציא אסירים
 כפושטות אף פוררים שכנו
 צחיתה : * אלהים בצאתה לפני
 עפר בצעה בשימון סלה :
 * ארץ רעשה אף שמים נטפו
 מפני אלהים זרה סיני מפני
 אלהים אלהי ישראל : * גשם
 נדבור תניף אלהים נהלתה
 ונלאה אתה כוננתה : * חיתה
 לשבורה תכין בסובתה לעני
 אלהים : * י אדני יתן אמר
 המבשרור צבא רב : * י מלכי
 צבאות ידין ידין ונות ביר
 תחלק שלל : * י אס תשכבו
 בין שפתים כנפי זנה נחפה
 כפס ואברותיה בירקק הרוץ :
 * י בפרש שדי מלכים בה
 תשלג בצלמון : * י ד אלהים

הרבשן הרבננים הרבשן :
 * י למה תרצון הרים גבננים
 הור חמד אלהים לשבתו אף
 יהיה ישכן לנצח : * י רכב
 אלהים רפתים אלפי שגאן
 אדני כס סיני בקדש : * י עלית
 למרום * שבית שבי לקחת
 מתנות באדם ואף סוררים
 לשכן * יה אלהים : * י ברך
 אדני יום יום יעמסנו האל
 ישועתנו סלה : * י האל לנו
 אל למושעות וליהוה אדני לפות
 תוצאות : * י אף אלהים ימחק
 ראש איביו קרקד שער מתהפך
 באשמו : * י אמר אדני מבשן
 אשיב אשיב מפצלות ים :
 * י למען תמחק ונלה בדם
 לשון בליב מאיבים כנהו :
 * י ראו הליכותיך אלהים הליכות
 אלי מלכי בקדש : * י קדמו
 שרים אתר נגנים בתוך עלמות
 תופפות : * י במקלות ברכו
 אלהים אדני מקוד ישראל :

ההלים ליום שלישי סח סס

יִבְעַתִּי בְקִרְאֵי נֶחֱד נְדַנִּי כֹל
 עֵינֵי מִיחַל לֵאלֹהֵי : • רַבּוֹ
 מִשְׁעֵרוֹת רֵאשֵׁי שְׁנָאֵי חָנַם עֲצוֹם
 מִצְמִיתִי אִיבֵי שֶׁקֶר אֲשֶׁר
 לֹא־גִזְלֹתִי אוֹ אֲשִׁיב : יוֹ אֱלֹהִים
 אַתָּה יָדַעְתָּ לְאֹלֹתַי וְאֲשֵׁמוֹתַי
 מִמֶּנּוּ לֹא־נִכְתְּדוּ : יוֹ אֱלֹהֵי־בְנֵי
 קֹרֵיךְ אֲדַנִּי יְהוֹה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי־
 יִצְחָק בִּי מִבְּקִשְׁיָךְ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 כִּי־עָלִיךָ נִשְׁאַתִּי חֲרָפָה כִּסְתָח
 כְּלִמָּה פָּנִי : • מִיָּזוֹר הָיִיתִי לְאֹחֵי
 וְנִכְרִי לְבְנֵי אִמִּי : יוֹ כִּי־קִנְאַת
 בֵּיתְךָ אֲכַלְתָּנִי וְחֲרָפִית הוֹרְפִיךָ
 נִפְלַו עָלַי : יוֹ וְאִבְכָּה בְּצוֹם נַפְשִׁי
 וְתִהְיֶה לְחֲרָפוֹתַי לִי : יוֹ וְאַתְּנִח
 לְבוֹשֵׁי שֶׁקֶר וְאֵהִי לְהֵם לְמַשָּׁל :
 יוֹ יִשְׁחָזוּ בִי יִשְׁבִּי שֶׁעַר וְנִגְנִינֹחַ
 שׁוֹתֵי שֶׁכָּר : יוֹ וְאַנִּי תַפְלֹתִי לָךְ
 יְהוֹה עַתְרָצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב־
 חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעָךְ :
 יוֹ הַצִּילֵנִי מִסִּיּוֹם וְאַל־אֲסַבְעֶח
 אֲנִצְלֶח מִשְׁנָאֵי יִמְעַמְקֵי־מִיּוֹם :
 יוֹ אֱלֹהֵי־תִשְׁמַעֵנִי שְׁבֹלַת מִיּוֹם

שֶׁם בְּנִימֹן י צִעִיר רֹדִים שָׁרִי
 יְהוּדָה רִנְמַתֶּם שָׁרִי וְבִלְוֹן שָׁרִי
 בַּתְּלִי : • כִּי צוּה אֱלֹהֵיךָ עֲזֹרָה
 עֲזוּה אֱלֹהִים וְזוֹ פִּעְלָת לָנוּ :
 לֹא מִהִיכָלְךָ עַל־יְרוּשָׁלַם לָךְ וְזִבְלוֹ
 מַלְכִים שִׁי : יוֹ נִגְרַח־תִּת קִנְיָה
 עֲדַת אֲבִירִים י בַּעֲלֵי עַפְמִים
 מִתְרַפֵּס בְּרִצְיֹן־כֶּסֶף בְּזוֹר עַפְמִים
 קִרְבוֹת יִחַפְצוּ : יוֹ יֵאָתֵר
 חֲשֵׁמְנִים מִנֵּי מִצְרִים בּוֹשֵׁ
 תְרִיץ יָדָיו לֵאלֹהִים : יוֹ מִמַּלְכוֹת
 הָאָרֶץ שִׁירוּ לֵאלֹהִים וּפְרוּ אֲדַנִּי
 מֵלָה : יוֹ לִרְכֵב בְּשֵׁמִי שְׁמִי־קֶדֶם
 הָיוֹ יִתֵּן בְּקוֹלוֹ קוֹל עֲזוֹ : יוֹ תִּנְנוּ
 עֲזוֹ לֵאלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל בְּגִאוֹתוֹ
 זַעֲזוּ בְּשַׁחֲקִים : יוֹ נִזְרָא אֱלֹהִים
 מִמִּקְדָּשְׁיָךְ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הוּא נִתָּן
 עֲזוֹ וְתַעֲצוֹמוֹת לְעַם בְּרוּךְ אֱלֹהִים :
 יוֹם יוֹם סִס מִלְּמַנְצָח י עַל־
 שׁוֹשְׁבֵי־לְדוֹד : יוֹ הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהִים
 בִּי בָאוּ מִיּוֹם עַד־נַפְשִׁי : יוֹ מִכְּעִיתִי
 בִּי וְנִן מִצוּלָה וְאִין מִעַמְד בְּאַתִּי
 בְּמַעֲמְקֵי־מִיּוֹם וְשְׁבֹלַת שְׁמַחְנִי :

עני וכאב ישועתך אלהים
 תשנבני : לא אהללה שם-אלהים
 בשיר ואגדלנו בתודה : לנתימב
 ליהוה משור פר מקרן מסרים :
 לא ראו ענוים ישמחו דרשי
 אלהים ויהי לבבכם : לו פיר
 שמע אל-אביונים יהוה ואת-
 אסיריו לא בורה : לא יהלוד
 שמים וארץ ימים וכל-רמש
 בם : לו כי אלהים יושיע ציון
 ויבנה ערי יהודה וישבו שם
 וירשוה : לו זרע עבדיו ינחלוה
 ואהבי שמו ישפנו-בה :

ע * למצח לדוד להזכיר :
 אלהים להצילני יהוה לעזרתי
 חושה : י יבשו ויחפרו מבקשי
 נפשי יפנו אחור ויבלמו הפצי
 רעתי : י ישובו על-עקב בשתם
 האמרים האחי-האח : * ישישו
 וישמחו : בקה כל-מבקשיה
 ויאמרו תמיד יגדל אלהים
 אהבי ישועתך : וואני עני
 ואביון אלהים חושה-לי עזרי

ואל-תבלעני מצולה ואל-תאמר
 עלי באר פיה : יז עני יהוה
 פיישוב חסדך כרב-רחמיך פנה
 אלי : י ואל-תסתור פניך
 מעבדך כפי-צרכי מהר ענני :
 י קרבה אל-נפשי גאלה למען
 איבי פדני : כ אתה ידעת חרפתי
 ובשתי וכלפתי נגדה כל-צורתי :
 כה הרפה שברה לפי ואנושה
 וצקה לנוד ואין ולמנחמים ולא
 מצאתי : י ויתנו בברותי ראש
 ולצבאי ישקוני חמץ : פ יהי
 שלחנם לפניהם לפח ולשלזמים
 למו קש : פ החשכנה עיניהם
 מראות ימתניהם תמיד המעד :
 פ שפק-עליהם זעמך וחרון
 אפך ישנים : פ תהי-מירתם
 נשמה באהליהם אל-יהוה ישב :
 פ כפי-אתה אשר-הבית רדפו
 ואל-מכאוב חלליה יספרו :
 פ תנה-עון על-עונם ואל-יבאו
 בצדקתך : פ יפחו מספר חיים
 ועם צדיקים אל-יכתבו : לו אני

תהלים ליום שלישי ע עא

<p> וכלמה מבקשי רעתי : י ואני תמיד איתל והוספתי על כל תהלתך : יו פי יספר צדקתך כל היום תשועתך פי לא ידעתי ספרות : יי אבוא בגברות אדני יהודה אופיר צדקתך לבדך : יי אלהים למדתני מצעורי ועד הנה אגיד נפלאותיך : יי וגם עד זקנה ישיבת אלהים אלתעובני עד אגיד זרועך לדור לכל יבוא גבורתך : יי וצדקתך אלהים עד מרום אשר עשית גדלות אלהים מי כמוך : יי אשר הראיתני צרות רבות ורעות תשוב תחיני ומתהומות הארץ תשוב תעלני : יי תרב גדלתי ותסב תנחמני : יי גם אני אודה בכלי נבל אמתך אלהי אומרה לה בכנור קדוש ישראל : יי תרננה שפתי כי אומרה לך ונבשי אשר פדית : יי גם לשוני כל היום תהנה צדקתך פי </p>	<p> וספלט אתה יהוה אל תאחר : עא בך יהוה חסיתי אל אבושה לעולם : יי בצדקתך תצילני ותפלטני מה אלהי אונק זרועי עני : יי היה לי לצור מעון לבוא תמיד צוית להושיעני ביי סלעי ומצודתי אתה : יי אלהי פלטני מיד רשע מפה מעול וחזמק : יי ביי אתה תקותי אדני יהוה מבטחי מצעורי : יי עליך נסמכתי מבטן מפעי אמי אתה גזוי בך תהלתי תמיד : יי כמזפת הייתי לרבים ואתה מחסיעני : יי מלא פי תהלתך כל היום תפארתך : יי אל תשליכני לעת זקנה ככלות כחי אל תעובני : יי ביי אמרו אויבי לי ושמרי נפשי גיעצו יחדו : יי לאמר אלהים עזבו דדפו ותפשוהו ביי אין מציל : יי אלהים אל תרחק מפני אלהי לעזרתי חושה : יי יבשו כלו שטני נפשי יעמו חרפה </p>
---	--

י בִּי-יִצְיָל אֲבִיּוֹן מִשׁוּעַ וְעֵנִי
 וְאִין-עֹז לִי : י יְהוֹם עַל-דֵּל
 וְאֲבִיּוֹן וּנְפֹשׁוֹת אֲבִיּוֹנִים יוֹשִׁיעַ :
 י כִּתּוֹךְ וּמַחֲמֵם יִגְאֵל נַפְשָׁם
 וְיִקַּר דָּמָם בְּעֵינָיו : יו וַיְחִי
 וַיִּתֶּן-לָוּ מִזֶּהֶב שְׂבָא וַיִּתְפַּלֵּל
 בְּעֵדוֹת תְּמִיד כֹּל-הַיּוֹם יִבְרַכְנָהוּ :
 יז הִי פִּסְת־פְּרִי בְּאֶרֶץ בְּרֵאשׁ
 הָהָרִים יִרְעֵשׂ כְּלַבְנוֹן פְּרִי וַיִּצְיָצוּ
 מֵעִיר כְּעֵשֶׂב הָאֶרֶץ : יח הִי שְׁמוֹ
 לְעוֹלָם לִפְנֵי-שֶׁמֶשׁ יִגְוֹן שְׁמוֹ
 וַיִּתְבַּרְכּוּ-בּוֹ כֹּל-גּוֹיִם יִאֲשְׁרֵהוּ :
 יט בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ :
 יכ וּבְרוּךְ יְשׁוּבֵי כְבוֹדוֹ לְעוֹלָם
 וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת-כָּל-הָאֶרֶץ
 אֱמֵן וְאֱמֵן : יכג כָּלוּ תַּפְלוּחַ
 דָּוִד בֶּן-יִשִׁי :

כָּשׁוּ כִּי-חָמְרוּ מִבְּקָשֵׁי רַעְתִּי :
 יום יד עב • לְשִׁלְמָה י אֱלֹהִים
 מִשְׁפָּטִיךָ לְמַלְכֵךָ תִּן וְצַדִּיקְךָ לְבִן-
 מִלְכָּךָ : יד יִדּוֹן עִמָּךָ בְּצַדִּיק וְעֵנִיךָ
 בְּמִשְׁפָּטִים : יט אֲדוֹרֵימ' שְׁלוֹם לְעַם
 וְגִבּוֹרֵת בְּצַדִּיקָה : י יִשְׁפֹּט עֵנִי-
 עִם יוֹשִׁיעַ לְבָנֵי אֲבִיּוֹן וַיִּדְבַּר
 עוֹשֶׂק : י יִרְאֵיךָ עִם-שֶׁמֶשׁ
 וּלְפָנֵי יְדָח דָּוִד דָּוִרִים : י יִד
 כְּמִסַּר עַל-גּוֹ כְּרַבִּיכִים זְרוּף
 אֶרֶץ : י יִפְרַח-בִּימֵי צִדִּיק וְרַב
 שְׁלוֹם עַד-בְּלֵי יוֹח : י וִירֵד מִים
 עַד-יָם וּמְנַהֵר עַד-אֲפְסֵי-אֶרֶץ :
 י לִפְנֵי יִכְרַעוּ צִיִּים וְאֲבִיּוֹ עֵפֶר
 יִלְחֲכוּ : י מַלְכֵי תְּרַשִׁישׁ וְאֲיִים
 מְנַחֲחֵי יִשְׁבוּ מַלְכֵי שְׂבָא וְסִבָּא
 אֲשֶׁבֶר יִקְרִיבוּ : י וַיִּשְׁתַּחֲוּ-לוֹ
 כָּל-מַלְכִים כֹּל-גּוֹיִם יַעֲבֹדוּהוּ :

ליום ספר שלישי רביעי

י שִׁפְכוּ אֲשֵׁרֵי : י כִּי קָנְאֵתִי
 בְּהוֹלִים שְׁלוֹם רַשְׁעִים אֲרֹאה :
 י כִּי אִין הִרְצַבּוֹת לְמוֹתָם וּבְרִיא
 יִנּוֹן כְּסִיג נְסוּי כְּסִיג שִׁפְכָה כְּסִיג

עב • מִזְמוֹר לְאֶסְף אֶתְךָ מִזְב
 לְיִשְׂרָאֵל אֱלֹהִים לְכִרֵי לִבְב :
 י וְאֲנִי כְּמַעַם נִסְיוֹ רַגְלֵי כְּאִין

תהלים ליום רביעי עג עד

בעיר צלמס תכזר : **כ** פי
 יתחמץ לבבי וכליותי אשתונן :
 כי ואני בער ולא אדע בהמזר
 היתני עמך : **כ** ואני תמיד
 עמך אחזת ביד ימיני :
 כי בעצתך תנחני ואחר כבוד
 תקחני : **כ** מי לי בשמים
 ועמך לא תפצתי בארץ : **כ** בלה
 שארי ולבבי צור לבבי וחלקי
 אלהים לעולם : **כ** פי הנדח
 רח קיך יאברו הצמתה כל זונה
 ממך : **כ** ואני קרבת אלהים
 לי טוב שתי באדני יהוה
 מחסי לספר כל מלאכותיך :
 עד * משפיל לאסף למה
 אלהים זנחת לנצח יעשן אפך
 בצאן מרעיתך : **כ** זכר עדתך
 קנית קדם גאלת שבם נחלתך
 הר ציון זה שכנת בו : **כ** תרימה
 פעמך למשאות נצח כל הרע
 אויב בקדש : **כ** שאגו צדריך
 בקרב מועדך שמו אותם
 אתות : **כ** יודע ממביא למעלה

אולם : **כ** בעמל אנש אינימו
 ועם אדם לא ינעו : **כ** לכן
 ענ קתמו נאווה יעמף שית חמס
 למו : **כ** יצא מחלב עינמו עבדי
 משלכות לבב : **כ** ימקו וידברו
 ברע עשק מפרס ידברו : **כ** שתו
 בשמים פיהם ולשונם תהלק
 בארץ : **כ** לכן ישוב עמו הלים
 ומי מלא ימצו למו : **כ** ואמרו
 איכה ידע אל ויש דעה בעליון :
 פי הנדח אלה רשעים ושלו
 עולם השגו חיל : **כ** פי אה דיק
 זפיתי לבבי וארחץ בנקיון כפי :
 פי ואהי נגיע כל היום ותזכתי
 לבקרים : **כ** פי אם אמרתי אספרה
 כמו הגה דור בניך בגדתי :
 פי ואחשבה לדעת זאת עמל
 הוא בעיני : **כ** פי עד אבוא אל
 מקדשי אל אבינה לאחריתם :
 פי אה בחלקות תשירת למו
 דהפתם למשאות : **כ** פי אה היו
 לשמה כרגע ספו תפו מן
 בלהות : **כ** פי בחלוס מהקיץ אדני

ועם נבל נאצו שמה : י אל--
 תתן לחית נפש תורה חיה
 ענייה אל-תשפח לנצח : י הבמ
 לברית כי-מלאו מהשכי-ארץ
 נאות חמס : י אל--ישב ה ה
 נכלם עני ואביון יהללו שמה :
 י קומה אלהים ריבה ריבה
 זכר חרפתה מני-נבל כל-היום :
 י אל-תשפח קול צדקה שאון
 קמיה שלה תמיד :

עה * למנצח אל-תשחת
 מזמור לאסף שיר : י הודינו
 לה' אלהים הודינו וקרוב
 שמה ספרו נפלאותיה : י כי
 אקח מזעד אני מישרים אשפט :
 י נמנים ארץ וכל-ישביה אנכי
 תפנתי עמודיה שלה : י אמרתי
 להללים אל-תהלו ולרשעים
 אל-תרימו קרן : י אל-תרימו
 למרום קרנכם תדברו בצואר
 עתק : י כי לא ממוצא וממערב
 ולא ממדבר הרים : י כי--
 אלהים שפט זה ישפיל ורח

בסכך-עץ קרומות : י ועתה
 פתוחה יחד בכשיל וכילפות
 י הלבון : י שלחו באש מקדשה
 לארץ חללו משפן-שמה :
 י אמרו בלבם נינס יחד שרפו
 כל-מועדי-אל בארץ : י אתותינו
 לא-ראינו אין-עוד נביא ולא-
 אתנו ידע עד-מה : י עד-מתי
 אלהים יחרף צר ינחץ אויב
 שמה לנצח : י לפה תשיב ידה
 וימינה ס קרב היקה כלה :
 י ואלהים מלכי מקדם פעל
 ישועות ב קרב הארץ : י אתה
 פוררת בעזה ים שפרת ראשי
 הננינים על-המים : י אתה רצצת
 ראשי לויתן תתננו מאכל לעם
 לצים : י ו אתה בקעת מעין
 זחל אתה הובשת נהרות
 איתן : י לה יום אף-לה לילה
 אתה הכינורו מאור ושמש :
 י אתה הצבת כל-גבולות ארץ
 קרן וחרף אתה יצרתם :
 י ובר-זאת אויב הרף יהוה

אדם תודך שארית חמרת
 תחנך : י נדרו ושלמ ליהודת
 אלהיכם כל-סביבו יבילו שי
 לפזרא : י יבצר רוח נגידים
 נזרא למלכי-ארץ :

יום סו עז למנצח על-דינתך
 לאסף מזמור : י קולי אל-אלהים
 ואצע קה קולי אל-אלהים והאזן
 אלי : י ביום צרתי אדני הרשתי
 ידי לילה נגדה ולא תפוג
 מאנה הנחם נפשי : י אזכרו
 אלהים ואהמיה אשיחה י
 ותתעסף רוחי סלה : י אחות
 שמרות עיני נפעמתי ולא
 אדבר : י חשבתי ימים מ קדם
 שנות עולמים : י אזכרה נגיתי
 בלילה עם-לבבי אשיחה ויחפש
 רוחי : י הלעולמים זנח אדני
 ולא יסוף לרצות עוד : י האפס
 לנצח חסדו נמר אמר לדודר : י
 השכח חנות אל אמ-קפץ
 באף רחמיו סלה : י ואמר
 חלזתי היא שנות ימן עליו :

דיים : י כי כוס ביד-יהיה
 ו יין חמרי מלא מסך ויגר מזה
 אה-שמריה ימצו ישתו כל
 רשעי-ארץ : י ואני אביד לעלם
 אומרה לאהי יעקב : י וכל-
 קרני רשעים אנדע תרוממה
 קרנות צדיק :

עו י למנצח בנגינת מזמור
 לאסף שיר : י נודע ביהודה
 ישראל גדול שמו : י
 ויהי בשלם סבו ומעונתו בציון
 י שמה שפר רשפי-קשת מן
 וחרב ומלחמת סלה : י נאזר
 אתה אהיר מהררי-סרף : י
 אשתוללו אפירי לב נמו
 שנתם ולא-מצאו כל-אנשי-חיל
 יריהם : י מנערתך אלהי יעקב
 נדהם ורכב וסוס : י אתה י
 נזרא אתה ומי-יעמד לפניך
 סאו אפך : י משמים השמעת
 דין ארץ יראה ושקמה : י בקום-
 למשפט אלהים להושיע כל-
 ענוי-ארץ סלה : י כי-חמרת

י אזור מעליויה פיא אופרה
 מ קדם פלאה : י והגיתי בכל
 פ עלה ובעלילותה אשיתה :
 י אלהים בקדש דרכה מיראל
 גדול כאלהים : יו אתה האל
 עשה פלא הודעת בעמים עז :
 י גאלת ברוע עמה בני עקב
 יוסף סלה : י ראוק פים
 אלהים ראוק פים יהלו אף
 יתנו תהמות : י יזמו פים
 עבות קול נתנו שח קים אף
 חצציקה יתהלכו : י קול רעמה
 ככלל האירו בר קים תבל רנה
 ותרגש הארץ : י כים דרכה
 ושכילה במים רבים ועקבורה
 לא נודעו : י כ נחית בצאן עמה
 קיד משה ואהרן :
 עח : משכיל לאס האזנה
 עמי תורתו דמו אונכם לאמר
 פי : י אפתחה במשל פי
 אפיעה חירות מני קדם :
 אשר שמענו ונדעם ואבותינו
 ספרו לנו : ולא נבחר מבניהם
 י אזור אש : יו יבקע צרים
 במדבר וישק פתהמות רפה :

י אזור אחרון מספרים תהלות
 יהרה ועוזו ונפלאותיו אשר
 עשה : יו יקם עדות י בי עקב
 ותורה שם בישראל אשר ציה
 את אבותינו להודיעם לבניהם :
 י למ ען ידעו י דור אחרון בנים
 יו לדו יקמו ויספרו לבניהם :
 וישמו באלהים פסלם ולא
 ישבחו מעללי אל ומצותיו
 יצרו : י ולא יהיו פאבותם
 דור סורר ומרה דור לא הבין
 לבו ולא נאמנה את אל רוחו :
 י בני אפרים נוש קי רומיקשת
 רפני ביום קרב : י לא שמרו
 ברית אלהים ובתורו מאנו
 ללכת : י וישבחו עלילותיו
 ונפלאותיו אשר הראם : י נגד
 אבותם עשה פלא בארץ
 מצרים שדה צען : י בקע ים
 וי עבירם ויצב מים כמון נד :
 י וינחם בענן יומם וכל הלילה
 באור אש : יו יבקע צרים
 במדבר וישק פתהמות רפה :

תהלים ליום רביעי עה

יבא להם : לא יזרו מתאותם
 עוד אכלם בפיהם : לא ואף
 אלהים : עלה בהם ויהרג
 במשמניהם ובחורי ישראל
 הכריע : לא בכל זאת חטאו עוד
 ולא האמינו בנפלאותיו : לא ויכל
 בהבל ימיהם ושנותם בברילה :
 לא אס-הרגם ודרשוהו ושבו
 ושחרו-אל : לא יזכרו כפי-איהם
 צורם ואל עליון גאלם :
 חזי ססרי לו ויפתוהו בפיהם
 ובלשונם יכזבו-לו : לא ולבם לא-
 נכון עמו ולא נאמנו בבריתו :
 לא והוא רחום יכפר עון ולא
 ישחית והרבה להשיב אפו
 ולא יעיר בל-המתו : לא ויזכר
 כפי-כשר המה רוח הולך ולא
 ישוב : כפמה ימרוהו במדבר
 י עציבוהו בשימון : כה וישים
 וינסו אל וקדושי ישראל התוו :
 לא יזכרו את-ידו יום אשר-
 פרס מני-צר : כה אשר-שם
 במצרים אתותיו ומופתיו

י ויצא נזלים מפלע ויז
 בנהרות מים : י ויסיפו עוד
 וחסאו-לו למרות עליון בציה :
 י וינסו-אל בלבנם לשאל-אכל
 י נפשם : י וידברו באיהם
 אמרו הויכל אל לערך שלחן
 במדבר : כ הן הבה צורו ויז בו
 מים ונחלים יעטפו הגב-להם
 יוכלתת אסיכון שאר לעמו :
 כה לכן שמע יהוה וירחעפר
 ואש נשקה כי עקב וגב-אף
 גיה בישראל : כה כי לא האמינו
 באלהים ולא במהו בישועתו :
 כה ויצו שח קים כמעל ודלתו
 י ימים פתח : כה וימטר עליהם
 לאכל ודגן שמים נתן למו :
 כה לחם אבירים אכל איש
 צידה שלח להם לשבע : כה יפע
 קדים בשמים וינהג בעזו תימן :
 כה וימטר עליהם כעפר שאר
 יכחול ימים עוף כנף : כה ויפל
 ב קרב מחנהו סביב למשכנתו :
 כה ויאכלו וישבעו מאד ותאותם

ז ויסגו ויבגזו פאבותם נהפכו
 כ קשת רמיה : ט ויכעיסוהו
 בבמותם ובפסיליהם יקניאוהו :
 יב שמע אלהים ויהעבר וימאס
 מאד בישראל : ט ויפיש כושבן
 שלו אהל שבן באדם : טו ויתן
 לשבי עזו ותפארתו ביד-צר :
 טז ויכגור לחרב עמו ובנתחלוהו
 התעבר : טז בחוריו אכלה-אש
 וברזולתיו לא הוללו : טז פה-יו
 בחרב נפלו ואלמנרתיו לא
 תבכינה : טז ויקץ בישן י
 אדני כגבור מתרונן מ' ין :
 טז ויק צריו אחור חרפת עולם
 נתן למו : טז וימאס באהל יוסף
 ובשבת אפרים לא בחר :
 טז ויבחר את-שבט יהודה את-
 דוד ציון אשר אהב : טז ויבן
 כמזרמים מקדשו פארץ יסדה
 לעולם : טז ויבחר בדרך עבדו
 ויקחהו ממכלאת צאן : טז מאחר
 עלות הביאו לרעות בי עקב
 עמו ובישראל נחלתו : טז וירעם

בשדה-צען : טז וי הפך לרם
 יאריהם ונזליהם בלישתיון :
 טז ישלח בהם ערב ויאכלם
 וצפרדע ותשחיתם : טז ויתן
 לחסיל יכולם ויגיעם לארבה :
 טז י הרג בפרד גפנם ושקמותם
 בחנמל : טז ויסגר לפרד בעירם
 ומקניהם לרשפים : טז ישלח-
 כס' הרון אפו עכרה וזעם
 וצרה משלחת מלאכי רעים :
 י פלס נתיב לאפו לא-חשך
 טפוח נפשם והיתם לדבר
 הסגיר : טז ויק כל-בטור
 במצרים ראשית אונים באהלי-
 תם : טז ויפע פצאן עמו ויג הגם
 כעדר במדבר : טז וינהם לבטח
 ולא פחדו ואת-אויביהם כסה
 הים : טז ויביאם אל-גבול קדשו
 הר-זה קנתה ימינו : טז ויגרש
 ספניהם גוים ויפילם בחבל
 נחלה וישכן באדהליהם שבט
 ישראל : טז וינסו וימרו את-
 אלהים עליון ועדתיו לא שמרו :

תהלים ליום רביעי עה עט ס

אלהיהם יודע בגוים לעינינו
 נקמת דם עבדיך השפוך :
 י תבוא לפניך אנקת אמר
 פגול זרעה הותר בני תמותה :
 י והשב לשכנינו שבעתים אל-
 חי קם חרפתם אשר תרפיק
 אדני : י ואלחנו עפוק וצאן
 מרעיתך נודה לך לעולם לדור
 ודר נספר תהלתך :

פ למנצח אל-ששנים עדות
 לאסף מזמור : ידעה ישראל
 האזינה נהג כצאן יוסף ישב
 הכרובים הזפיעה : י לפני
 אפרים ובנימן ומנשה עזרה
 את-נבירתך ולכה לישעתה
 לנו : י אלהים השיבנו והאר
 פניך ונלשעה : י יהיה אלהים
 צבאות עד-מתי עשנת בתפלת
 עפך : י האכלתם לחם דמעה
 ותשקמו בדמעורת שלישי :
 ותשימנו מדון לשכנינו ואיבינו
 ילענו-למו : י אלהים צבאות
 השיבנו והאר פניך ונלשעה :

אתם לכבו ובתבונות פפיו ינחם :
 יום טו עט מ מזמור לאסף
 אלהים באו גוים בנחלתך
 מפאו את-היכל קדשך שמו
 את-ירושלם לעיים : י נתנו
 את-נבלת עבדיך מאכל לעוף
 השמים בשר חסידך לחית-
 ארץ : י שפכו דמם פפים
 סביבות ירושלם ואין קובר :
 י היינו חרפה לשכנינו לעג
 וקלם לסביבותינו : י עד-מה
 יהיה תאנף לנצח תבער
 פמו-אש קנאתך : י שפך
 חמתך אלה-הגוים אשר לא-
 ידעו ועל-ממלכות אשר בשמך
 לא קראו : י פי אכל את-
 י עקב ואת-נוהו השמו : י אל
 תזכר-לנו עונות ראשנים מהר
 יקדמונו רהמיק פי דלנו
 מאד : י עזרנו אלהי ישענו
 על-דבר כבוד-שמך והצילנו
 וכפר על-חטאתינו למען שמך :
 י לפה יאמרו הגוים איה

נעים עם-נבל : י תקעו בחוש
 שופר בכסה ליום חגנו : י כי
 חק לישראל הוא משפט לאלה
 י עקב : ועדות ביהסף שמו
 בצאתו על-ארץ מצרים שפת
 לא-ידעתי אשמע : י הסירותי
 מפבל שכמו כפיו מדוד
 ת עברנה : י בצרה קראת
 ואחלצה אענה בסתר רעם
 אבחנה על-מי מריבה סלה :
 י שמע עמי ואעידה בק
 ישראל אם-תשמע-לי : י לא-
 יהיה בק אל זר ולא תשתחוה
 לאל נכר : י אנכי יהוה
 אלהיך הפעלה מארץ מצרים
 הרחב-פיה ואמלאהו : י ולא-
 שמע עמי לקולי וישראל לא-
 אבה לי : י ואשלחהו בשריוות
 לבס ילכו במועצותיהם : י לא
 עמי שמע לי ישראל בדרכי
 והלכו : י כמעם אויביהם
 אבניע ועל-צריהם אשיב ידי :
 י משנאי יהוה יכחשו-לו ויהי

י גפן מצרים תפיע תגרש
 נזים ותסעה : י פנית לפניה
 ותשרש שרשיה ותמלא-ארץ :
 י כסו הרים צלה ו ענפיה ארזי-
 אל : י תשלח קציריה עד-ים
 ואל-גדר יונקותיה : י למה
 פרצת גדריה וארוה כל-עברי
 דרך : י יכרסמנה חזיר מי-על
 וזיו שדי ירעה : י ואלהים
 צבאות שוב נא הפס משמים
 וראה ופקד גפן זאת : י ויכנה
 אשר-נמעה ימינה ועל-בן
 אמצתה לה : י שרפה באש
 גסיחה כז ערת פניה יאבדו :
 י תהי-יורה על-איש ימינה
 על-בן-אדם אמצת לה : י ולא-
 נסוג ממך תחיינו ובשמה נקרא :
 י יהוה אלהים צבאות השיבנו
 האר פניה ונושעה :
 פא למנצח על-הנתית
 לאסף : י הרנינו לאלהים
 עזנו הריעו לאלהי י עקב :
 י שאי-זמרה ותנו-תף כנור

תהלים ליום רביעי פא פג פד

מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד :
וכי נועצו לב יחדו עליה ברית
יכרתו: זא הלי אדום וישמעאלים
מואב והגרים : * נבל ועמון
ועמלק פלשת עם ישבני צור :
* גם אשור נלוח עמם היו
זרוע לבני לוח סלה : * עשה
להם כמדון כמסרא כיבון
בנחל קישון : * יש נשמרו בעין
דאר היו דמן לאדמה: * י שיתמו
נדיבמו כערב וכזאב וכזבח
וכצלמנע פלינסכמו : * י אשר
אמרו נירשה לנו את נאות
אלהים : * י אלהי שיתמו כגלגל
בקש לפני רוח: * י פאלש תבער
* ער וכלהבה תלהם הרים :
* י כן תרדפם בסערך ובסופתך
תבהלם : * י מלא פניהם קלון
ויבקשו שמה יהוה : * י ישו
ויבהלו עדי עד ויחפרו ויאבדו:
* י וידעו כי אתה שמה יהוה
לבהך עליון על כל הארץ :
פד * למנצח על דבתיה

עתם לעולם : * י ויאכילו מחלב
חטה ומצור דבש אשביעה :
פב * מזמור לאסף אלהים
נצב בעדת אל בקרב אלהים
ישש : * י עד מתו תשפטו על
דפני רשעים תשאו סלה :
* י שפטו דל ויתום עני ורש
הצדיקו : * י פלשו דל ואביון
מיד רשעים הצילו : * י לא ידעו
לא יבינו בחשכה יתהלכו
ימוטו כל מזמדי ארץ : * י אני
אמרתי אלהים אתם ובני עלון
בלכם : * י אכן כאדם תמותין
וכאתד השרים תפלו : * י קומה
אלהים שפטה הארץ כי אתה
תנהל בכל הגוים :
יום יז פג * שיר מזמור
לאסף : * י אלהים אל דמי לך
אל תחרש ואל תשקם אל :
* י כי הנה אויביך יהמיון
דמשנאך נשאו ראש : * י על
עמך יעריכו סוד ויתיעצו על
ספיונה : * י אמרו לכו ונכהדם

לְבַנְיָ קָרַח מִזְמוֹר : מֵהַיְדִידוֹת	לְהַלְכִים בְּתַמִּים : יִיְהוָה צְבָאוֹת
מִשְׁכַּנְתֶּיךָ יְהוָה צְבָאוֹת :	אֲשֶׁר־יֵאֵדָם בְּטַח בְּךָ :
וְנִכְסְפָה וְגַם־פִּלְתָּהּ נַפְשִׁי	פַּה לְמַנְצָה לְבַנְיָ קָרַח
לְחַצְרוֹת יְהוָה לְפִי וּבִשְׂרֵי יָרֵנְנוּ	מִזְמוֹר : רְצִית יְהוָה אֲרֻצָּה
אֶל־אֱלֹהֵי : דְגַם־צִפּוֹרִי מִצֹּאֵה	שֶׁבֶת שְׁבִית עֵקֶב : נִשְׁאֵת
בֵּית וּדְרוֹר ! קֵן לָהּ אֲשֶׁר־שֵׁתָה	עוֹן עִפְףָּ פָּסִית כָּל־חַטָּאתֶם
אִפְרַחִיהָ אֶת־מִזְבְּחֹתֶיךָ יְהוָה	סֵלָה : יֵאֱמַפְת כָּל־עֲבֵרֹתֶךָ
צְבָאוֹת מִלְּפִי וְאֵלֹהֵי : אֲשֶׁר־י	הַשִּׁיבוֹת מִחֲרוֹן אַפְּךָ : שׁוֹבְנֵנוּ
יִשְׁבִּי בֵּיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֵלָה :	אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְהַפֵּר כַּעֲסֶךָ עֲפָנוּ :
וְאֲשֶׁר־יֵאֵדָם עֲזִילוֹ בְּךָ מִסְּלוֹת	וְהַלְעוֹלָם תִּאֲנַף־בְּנוֹ תִמְשֶׁךָ
בְּלִבָּבָם : זְעַרְרִי בַעֲמֶךָ הַבְּכֹא	אַפְּךָ לְדֹר וָדֹר : הֲלֹא אֵתָהּ
מַעֲיָן יִשְׁתַּוְּהוּ גַם־בְּרִכּוֹת	תִּשׁוּב תַּחֲיִינוּ וְעַפְפָּה יִשְׁמַחוּ־
יַעֲמֵה מוֹרָה : יֵלְכוּ מִחֵיל אֶל־	בְּךָ : הֲרֹאֵנוּ יְהוָה חֶסֶד־ךָ
חֵיל יִרְאֵה אֶל־אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן :	וְיִשְׁעָהּ תִּתֵּן־לָנוּ : אֲשַׁמְעֶהּ
יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת שְׁמַעְהָ	מִהַיְדִידֵיכָּ הֲאֵל יְהוָה כִּי יִדְבֵּר
תַּפְּלִיתִי הַאוֹיְבוֹתֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב	שְׁלוֹם אֶל־עַמּוֹ וְאֶל־חֲסִידָיו וְאֶל־
סֵלָה : יִמְנַנְנוּ רֵאֵה אֱלֹהִים	יִשׁוּבוּ לְכַסְלָהּ : יֵאֵךְ קָרֹב
דְּהַבֶּם פָּנֵי מִשְׁיַחֶךָ : יֵאֵכִי מִזְכֹּר־	לִירְאוֹ יִשְׁעוּ לִשְׁכֵן כְּבוֹד־
יוֹם בַּחֲצִרֶיךָ מֵאֵלֶיךָ בַּחֲרַתִּי	בְּאַרְצֵנוּ : יֵאֵ חֶסֶד־וְאַמֶּת נִכְבְּשׁוּ
הַסְתַּוְּפֶה בְּבֵית אֱלֹהֵי מִדְּוֹר	צַדִּיק וְשְׁלוֹם נִשְׁקוּ : יֵאֵ אִמֶּת
בְּאֵה לִי־רִשְׁעֵי : יֵאֵכִי שְׁמִשִׁי	מֵאַרְץ תִּצְמַח וְצַדִּיק מִשְׁמִים
וּמִנֵּן יְהוָה אֱלֹהִים חֵן וְכְבוֹד	נִשְׁקֶף : יֵאֵ גַם־יְהוָה יִתֵּן הַטֹּוב
יִתֵּן יְהוָה לֹא יִמְנַע־טֹוב	וְאַרְצֵנוּ תִתֵּן יְבוֹלָהּ : יֵאֵ צַדִּיק

עלי והצלת נפשי משאול
 תחתיה: יי אלהים י זדים קמו
 עלי ו עדת עריצים בקשו נפשי
 ולא שמוך לגדם: יי ואתה
 אדני אל-רחים וחנן ארץ
 אפים ורכה-סד ואמת: יי פנה
 אלי וחנני תנה-ענה לעבדך
 והשיעה לבן-אמתך: יי עשה-
 עמי אות לפובה ויראו שנאי
 ויבשו פי-אתה יהוה עורתני
 ונחמתני:

פז לבני-קרח מזמור שיר
 יסודתו בחר-י-קדש: יי אהב
 יהוה שערי ציון מכל משכנות
 י עקב: יי נכבדות מדבר בך
 עיר האלהים סלה: יי אופיר י
 רהב ובבל לידעי הנה פלשת
 וצר עם-כוש זה ילד-שם:
 יי ולציון י אמר איש ואיש ילד-
 בה והיא יכוננה עליון: יי יהוה
 יספר בכתוב עמים זה ילד-
 שם סלה: יי ושרים בחללים
 כל-מעוני בך:

לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו:
פו תפלה לדוד י הפה-
 יהוה אזנה ענני פי-עני ואביון
 אני: יי שמרה נפשי פי-חסיד
 אני תושע עבדך אתה אלהי
 הכופה אליך: יי חנני אדני פי-
 אליך אקרא כל-היום: יי שפח
 נפש עבדך פי-אליך אדני נפשי
 אשא: יי פי-אתה אדני טוב
 וסלח ורב-חסד לכל-קראיך:
 יי האזינה יהוה תפלת י והקשיבה
 בקול תחנונותי: יי ביום צרתי
 אקראך פי רועני: יי אין-
 צמך באלהים י אדני ואין
 ב מ עשיה: יי כל-נזים אשר
 עשית יבואו וישתחוו לפניך
 אדני וכבדו לשמך: יי פי-גדול
 אתה ועשה נפלאות אתה
 אלהים לבדך: יי הורני יהוה י
 דרכך אהלך באמתך יחד
 לבני ליראה שמך: יי אורך י
 אדני אלחי בכל-לבבי ואכבדה
 שמך לעולם: יי פי-חסדך גדול

בַּבֶּקֶר תִּפְלְתִי תִקְדַּמְךָ : יי הַיּוֹדֵעַ בַּחֹשֶׁךְ
 פְּלִיאָה וְצִדְקָתְךָ בְּאֶרֶץ נָשִׂיָה :
 יי וְאֲנִי אֱלֹהֶיךָ יְהוָה שְׁוַעֲתִי
 וּבִבְקֶר תִּפְלְתִי תִקְדַּמְךָ : יי לִמְד
 יְהוָה תִּזְנַח נַפְשִׁי תִסְתִּיר פְּנֵיךָ
 מִבְּנֵי : יי עֲנֵי אֲנִי וְגוֹעַ מִזֶּעַר
 נִשְׁאַתִּי אֲמִיךָ אֲפֹנָה : יי עֲלֵי
 עֲבָרֵי תִרְוַנֶיךָ בְּעֹתֶיךָ צִמְתָּוֹנֵי :
 יי סְבֹנֵי כַּמִּים כִּלְיֹם הַקִּיפּוֹ
 עֲלֵי יָחַד : יי הִרְחַקְתָּ מִבְּנֵי אֲהַב
 וְרַע מִיַּדֵּי מַחֲשֶׁךְ :

פֶּטֶחַ מִשְׁכָּל לְאִיתָן הָאוֹרָחִי :
 יי חֲסִדִי יְהוָה עֹלָם אֲשִׁירָה לְדֹר
 וְדֹר אֲוִדִיעַ אֲמוֹנַתְךָ בְּפִי :
 יי כִּי־אֲמַרְתִּי עֹלָם חֲסֵד יִבְנֶה
 שָׁמַיִם וְתִכְן אֲמוֹנַתְךָ בְּהַב :
 יי כִּרְתִי בְרִית לְבַחֲרֵי נִשְׁבַּעֲתִי
 לְדֹר עַבְדֵי : יי עַד־עֹלָם אֲכִן
 זֶרַעַךָ וּבְנֵיךָ לְדֹר־וְדֹר כְּסֵאֶךָ
 סֹלָה : יי וְיִזְדוּ שָׁמַיִם פְּלֵאָה
 יְהוָה אֲפִי־אֲמוֹנַתְךָ בַּקֶּהֶל
 קִדְשִׁי : יי כִּי מִי בִשְׁחַק יֵעַרְךָ
 לִיהוָה יִדְמָה לִיהוָה בְּבֵנֵי אֱלֹהִים :

יוֹם יח פֶּחַ י שִׁיר מִזְמוֹר
 לְבָנֵי־קִרַח לְמִנְצַח עַל־מַחֲלַת
 לַעֲזֹנֹת מִשְׁכָּל לְהִימָן הָאוֹרָחִי :
 יי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשׁוּעֹתֵי יוֹם־
 צִעֲקָתִי בְּלִילָה נִגְדָה : יי תְּבוֹא
 לְפָנֶיךָ תִּפְלְתִי הִסֵּה אֲזֹנֶךָ
 לְדַנְתִּי : יי כִּי־שִׁבַּעַה בְּרַעֲיֹת
 נַפְשִׁי וְחַיִּי לְשֹׂאֵל הַנִּיעֹו :
 יי נַחֲשִׁבְתִּי עִם־יֹרְדֵי בֹר הַיּוֹתֵי
 כַּגִּבֹר אֵין־אֵיל : יי בַּפֹּתִים חֲפָשִׁי
 כַּמוֹ חֲלִיִּים שִׁכְבִּי קִבֵּר אֲשֶׁר
 לֹא־זָכַרְתֶּם עוֹד וְהִמְדָה מִיַּדְךָ
 נִגְזָרוּ : יי שִׁתְּנִי בְּבוֹר תַּחֲתֵיֹת
 כַּמַּחֲשָׁבִים בְּמַצְלוֹת : יי עֲלֵי
 סִמְכָה חֲמַתְךָ וְכֹל־מִשְׁבְּרֵיךָ
 עֲנִית סֹלָה : יי הִרְחַקְתָּ מִיַּדֵּי
 מִבְּנֵי שִׁתְּנִי תוֹעֵבוֹת לְמוֹ
 כֹּלֵא וְלֹא אֲצֹא : יי עֵינַי דָּאֲבָה
 מִנִּי־עֵינִי קִרְאתֶיךָ יְהוָה בְּכֹל־
 יוֹם שִׁפְחַתִּי אֱלֹהֶיךָ כַּפִּי :
 יי הַלְּמַתִּים תַּעֲשֶׂה־פֶלֶא אִם־
 רָפְאִים יִקְוֹמוּ יוֹדוּךָ סֹלָה :
 יי הַיּוֹסֵפֶר בַּקִּבֵּר חֲסֵדְךָ אֲמוֹנַתְךָ

תהלים ליום רביעי פס

כחזר מעם : כי מצאתי דוד
 עבדי בשמן קדשי משחתיו :
 כי אשר ידי תבון עמו אף--
 זרועי תאמצנו : כי לא--ישא
 אויב בו וכן--עולה לא יעננו :
 כי וכתותי מפניו צריו ומשנאו
 אגוף : כי ואמונתו וחסדי עמו
 ובשמי תרום קרנו : כי ושמתי
 בים ידו ובנהרות ימינו : כי הוא
 יקראני אבי אתה אלי וצור
 ישועתי : כי אף--אני בכור
 אתנהו עליון למלכי--ארץ :
 כי לעולם אשמור--לו חסדי
 ובריתי נאמנת לו : כי ושמתי
 לעד זרעו וכסאו כימי שמים :
 כי אם--יעזבו בניו תורתו
 ובמשפטי לא ילכו : כי אם--
 חקתי יחללו ומצותי לא ישמרו :
 כי ופקדתי בשבט פשעם
 ובנגעים עונם : כי וחסדי לא--
 אפיר מעמו ולא אשקר
 באמונתו : כי לא--אחלל בריתי
 כי וצא שפתי לא אשנהני ואת

כי אל נ ערץ במד--קדשים רבה
 ונזרא על--כל--סביביו : כי יהיה
 אלהי צבאות מי--כמוה חסין
 יה ואמונתך סביבותיך : אתה
 מושל בנאות הים בשוא גליו
 אתה תשפתם : כי אתה דפאת
 כחלל רהב בזרוע עזה פזרת
 אויבך : כי יי לה שמים אף--לה
 ארץ תבל ומלאה אתה יסדתם :
 כי צפון וימין אתה כראתם תבור
 וחרמון בשמך ירננו : כי יי לה
 זרוע עם--נבירה תעז ידך תרום
 ימינה : כי צדק ומשפט מכון
 כסאך חסד ואמת יקדמו פניך :
 כי אשרי העם ידעי תרועה
 יהיה באור--פניך יהלכו :
 כי בשמך יגילו כל--היום
 ובצדקתך ירמו : כי כיר--תפארת
 עזמו אתה וברצונך תרום
 קרננו : כי כי ליהוה מנגנו
 ולקדוש ישראל מלכנו : כי אז
 יפרת--כחזון לחסדיך ותאמר
 שויתי עזר על--נבור הרימותי

ימי עלומי העמית עליו בושה
 סלה : **י** עד-מה יהיה תסתר
 לנצח תבער כמו-אש חמה :
י זכר-אני מה-חלד על-
 מה-שוא בראת כל-בני-
 אדם : **י** מי נבר יהיה ולא
 יראה-פנות ימלס נפשו מיד-
 שאל סלה : **י** איה חסדיך
 הראשנים אדני נשבעת לדוד
 באמונתך : **י** זכר אדני
 חרפת עבדיך שאתי כחיקי כל-
 רבים עמים : **י** אשר חרפו
 אויביך יהיה אשר חרפו
 עקבות משיחך : **י** ברוך יהיה
 לעולם אמן ואמן :

נשבעתי בקדשי אם-לדוד
 אכזב : **י** זרעו לעולם יהיה
 וכסאו כשמש נגדי : **י** בירת
 יבון עלם ועד בשחק נאמן
 סלה : **י** ואתה זנחת ותמאס
 התעפרת עם-משיחך. **י** נארתה
 בירת עבדך חללת לארץ
 נורו : **י** פרצת כל-גדרותיו
 שמת מבצרו כחתה : **י** שפחו
 כל-עברי דרך היה חרפה
 לשכנו : **י** הרימות ימין צרו
 השמחת כל-איביו : **י** אף-
 תשיב צור חרפו ולא תקמתו
 במלחמה : **י** השבת טטרו
 וכסאו לארץ מגרתה : **י** הקצרת

ליום ספר רביעי חמישי

שובו בני-אדם : **י** בני אלף
 שנים בעיניך כיום אתמול כן
 יעבר ואשמורה בלילה :
י זממתם שנה יהיו בפקר
 כחציר יחלף : **י** בפקר יצנץ
 וחלף לערב ימלל ויבש : **י** כן

יום יס צ **י** הפלה למשה
 איש-האזנים אדני מעון אתה
 היית לנו בדר ודר : **י** פסרם
 הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל
 ימעולם עד-עולם אתה אל :
י תשב אנוש עד-פא ותאמר

תהלים ליום חמישי צ צא

מחסי ומצודתי אלהי אבטח--
בו : כי הוא יצילך מפח יקוש
מדבר הזות : י באברתו י מסך
לך ותחת-כנפיו תחסה צנה
ומתרה אמתו : לא-תירא
מפחד לילה מחץ יעוף יזמם :
י מדבר באפל יהלך מ קטב
ישוד צהרים : יפל מצדה
אלף ורובה מימינה אליה לא
יגש : י רק בעיניה תביט
ושלמת רשעים תראה : י בר
אתה יהוה מחסי עליון שמת
מענה : י לא-תאנה אליה
רעה ונגע לא-יקרב באהלך :
י כי מלאכיו יצוה לך לשמרך
בכל-דרכיך : י על-פפים
ישאינה פן-תנוף באבן רגלך :
י על-שחל ופתן תדרוך תרמס
בפיר ותגין : י כי בי חשק
ואשלמהו אשנברך כי-ידע
שמי : י יקראני ו אענהו
עמו אנכי בצרה אחלצתי
יאכפדהו : י ארך ימים

כלינו באפה ובחמתה נבהלנו :
שתה עונותינו לנגדך על-כנו
למאור פניך : י כי כל-ימינו
פנו בעברתך פלינו שנינו כמ-
דגה : י ימי-שנותינו בדהם
שבעים שנה ואם פנקורת
שמונים שנה ורהבם עמל
ואון כי-גז חיש ונעפה :
י מי-יודע עז אפה וכיראתך
עברתך : י למנות ימינו כן
הודע ונביא לבב חכמה :
י שובה יהוה עד-מתי והנחם
על-עבדיך : י שפענו בפקר
חסדך ונרננה ונשמחה בכל-
ימינו : י שופחנו כימות
עניתנו שנות ראינו רעה :
י יראה אל-עבדיך פ ע לך
והדרוך על-בניהם : י ויהי
נעם אדני אלהינו עלינו
ומעשה ידינו פוננה עלינו
ומעשה ידינו פוננה :
צא י ישב במזר עליון בצל
שפי יתלונן : י אמר ליהוד

אשביערו ואראהו בישועתי :
צב * מומזר שיר ליום
השבת : * טוב לתודות ליהוה
ולומר לשמח עליון : * להגיד
בבקר חסדך ואמינותך בלילות:
י עלי-עשור ועלי-גבל עלי
העיון בכבוד : * כי שפחתני
יהוה בפעלך במעשי ידך
ארגון : * מה גדלו מעשיך
יהוה מאד עמקו מחשבתך :
* איש-בער לא ידע וכסיל
לא יבין את-זאת : * בפרה
רשעים * כמו עשב ויציצו כל-
פעלי און להשמדם עדי-עד :
* ואתה מרום לעלם יהוה :
* כי הגדה איביך יהוה כי-
דגה איביך יאבדו יתפרדו כל-
פעלי און : * וחרם בראים
קרני בלתי בשמן רענן :
* ותבס עיני בשורי בקמים
עלי מרעים תשמענה אזני :
* צדיק פתמר יפרח פארז
בלבנון ישנה : * שתולים בבית

יהוה בחצרות אלהינו יפריחו :
יו עוד ינוכחון בשיבה השנים
ורעננים יהיו : * להגיד כי-
ישר יהוה צורי ולא-עלתה בו :
צג * יהוה מלך גאות לבש
לבש יהוה עז התאזר אף-
הבזן תבל בל-תמוס : * נכון
כסאך מאז מעולם אתה :
* נשאו נהרות יהוה נשאו
נהרות קולם ישאו נהרות דכים :
* מקלותי מים רבים אדירים
משבריים אדיר בפרזם יהוה :
* עדתיך נאמנו מאד לביתך
נאוה-קדש יהוה לארץ ימים :
צד * אל-נקמות יהוה אל
נקמות תופיע : * הנשוא שפט
הארץ השב נמול על-נאים :
* עד-מתי רשעים יהוה עד-
מתי רשעים יעלוז : * יביש
ידברו עתק יתאפרז כל-פעלי
און : * עמך יהוה ידכא
ונחלתה יענו : * אלמנה וגר
יהרגו ויהזמים ירצחו : * ויאמר

ההלים ליום חמישי צד צה

צדיק ודם נקי ירשיעו: כג ויהי
 יהוה לי למשגב ואלהי לצור
 מחסי: כג וי שב עליהם את
 אונם וברעתם יצמיתם יצמיתם
 יהוה אלהינו:

צה לכו נרננה ליהוה
 נרעה לצור ישענו: כג נקדמה
 פניו בתודה בזמרות נרע לו:
 כפי אל גדול יהוה ומלך גדול
 על כל אלהים: ד אשר בידו
 מחקרי ארץ ותעפות הרים לו:
 אשר לו הים והוא עשור
 יבשת ידיו יצרו: באו נשתחוה
 ונכרעה נברכה לפני יהוה
 עשנו: זכר הוא אלהינו ואנחנו
 עם מרעיתו וצאן ידו היום אם
 בקלו תשמעו: א אל תקשו
 לבבכם כמריבה כיום מסוח
 במדבר: אשר נסונוי אבותיכם
 כחזונו נסראו פ עלי ארבעים
 שנה אקוט בדור ואמר עם
 תעו לבב הם והם לא ידעו
 דרכי: אשר נשבעתי באפי

לא יראה יהוה ולא יבין אלה
 יעקב: כג בינו בערים בעם
 וכסילים מתי תשכילו: כג הנמע
 און הלא ישמע אם יצר עין
 הלא יביט: יהי סר גוים הלא
 יזכיה המלמד אדם דעת:
 יהוה ידע מחשבות אדם כפי
 דמה הבט: יג אשרי הגבר
 אשר תישרנו יהוה ומתורתה
 תלמדנו: יג להשקיט לו מימי
 יע עד יפרוה לרשע שחרת:
 כפי לא יפוש יהוה עפו
 נחלתו לא יעזב: יג כפי עד
 צדק ישוב משפט ואחריו כל
 ישרי לב: כג מייקום לי עם
 מרעים מי יתיצב לי עם פעלי
 און: יג לולי יהוה עזרתה לי
 כמעט ישכנה דומה נפשי:
 אם אמרתי כשה רגלי הסדק
 יהוה יסעדני: יג פרב שרעפי
 בקרבי תנחומיך ישעשעו נפשי:
 היהברך כפסא הוות יצר עמל
 עלי חק: כג יגדו על נפש

אם יבאון אלי מנוחתי :

צו * שירו ליהוה שיר חדש
 שירו ליהוה כל הארץ : * שירו
 ליהוה ברכו שמו בשרו
 סוֹזֵם לַיּוֹם יִשׁוּעַתּוֹ : * סִפְרוּ
 בְּנוֹיִם כְּבוֹדוֹ בְּכָל־הָעַמִּים
 נִפְלְאוֹתָיו : * כִּי גָדוֹל יְהוָה
 וּמַהֲלֵל כַּאֲד נֹרָא הוּא עַל־כָּל־
 אֱלֹהִים : * כִּי כָל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים
 אֱלִילִים וַיְהוֶה שָׁמַיִם עֲשֵׂה :
 הַדְרֹהֲדֵר לִפְנֵי עַז וּתְפָאֵרֵת
 בְּמִקְדָּשׁוֹ יִהְיוּ לַיהוָה מִשְׁפָּהוֹת
 עַמִּים הָיוּ לַיהוָה כְּבוֹד וְעַז :
 * הָיוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוֹ
 מִנְחָה וּבָאוּ לַחֲצוֹתָיו :
 * הִשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה בְּהַרְתִּי־קֹדֶשׁ
 חִילוֹ מִפְּנֵי כָל־הָאָרֶץ : יֹאמְרוּ
 בְּנוֹיִם יְהוָה מֶלֶךְ אֶפְרַיִם־תְּבוֹן
 תָּבַל בְּלִי־תְמוֹס יְדֵי עַמִּים
 בְּמִישְׁרִים : * יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם
 וְתִגַּל הָאָרֶץ יָרֵעַ הַיָּם וּמֵלֵאן :
 * יֵעַל שָׁדַי וְכָל־אֲשֶׁר־בוֹ אֵז
 יִדְבְּנוּ כָל־עַצְיֵיעַר : * לִפְנֵי

יהוה כי בא כי בא לשפט
 הארץ ישפט תבל בצדק
 ועמים באמונתו :
 יום כ צו * יהוה מלך הגל
 הארץ ישמחו אים רבים :
 * ענו וערפל סביבו צדק
 ומשפט מכון פסאו : * אש
 לפניו תלק ותלהם סביב צרו :
 * האירו בר קו תבל ראתה
 ותחל הארץ : * הרים כדונג
 נכפו מלפני יהוה מלפני ארון
 כל הארץ : * הגידו השמים
 צדקו וראו כל העמים כבודו :
 * יבשו כל עבדי פסל
 המתהללים באלילים השתחוו
 לו כל אלהים : * שמעה
 והשמח ציון ותגלנה בנות
 יהודה למען משפט יהוה :
 * כי אתה יהוה עליון על כל
 הארץ מאד נעלית על כל
 אלהים : * אהבי יהוה שנאו
 רע שמר נפשות חסידיו מיד
 רשעים יצילם : * אור רע

לצדיק ולישרי לב יטחה : על כל העמים : נ ידו שמך
 ש שמחו צדיקים ביהוה והודו גדול ונורא קדוש הוא :
 לזכר קדשו : ועו מלך משפט אהב אתה
 צח * מזמור שירו ליהוה * פוננת מישרים משפט וצדקה
 שיר חדש כי נפלאות עשה ביעקב אתה עשית : רוממו
 הושיעה לנו ימינו וזרע קדשו : יהיה אלהינו והשתחוה להם
 * הודיע יהוה ישועתו לעיני הגוים
 נלה צדקתו : * זכר חסדו וראמתו לבית ישראל
 ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו :
 * הריעו ליהוה כל הארץ פצחו ורגנו וזמרו :
 * זמרו ליהוה בכנור בכנור וקול זמרה :
 * בחצוצרות וקיל שופר ודויעו לפני הפלך יהוה :
 * ירעם הים ומלאו תבל וישבי בה : * נחרות מחאו כף יחד
 הרים ירגנו : * לפני יהוה ברא לשפט הארץ ישפט תבל
 בצדק ועמים במישרים : צט * יהוה מלך ירגנו עמים
 ישב כרובים תנוט הארץ : * יהוה בציון גדול ורחב הוא
 הא' נתת ולא כפי

שמערה תפלתי וישועתי אליך
 תבוא : אל תסתור פניי מפני
 ביום צר לי הטה אלי אונה
 ביום אקרא מהר ענני : כי
 כלו בעשן ימי ועצמותי כמו קד
 נחרו : הופרה כעשב ויבש
 לפי כי שכחתי מאכל לחמי :
 ומקול אנחתי דבקה עצמי
 לבשרי : דמיתי לקאת מדבר
 היותי ככוס חרבות : שקרתי
 ואהיה כצפור בודד על-נג :
 ככל היום חרפוני אויבי מהוללי
 בי נשבעו : כי-אפר כלחם
 אכלתי ושקוי בבכי מסכתי :
 מפני-ועמך וקצפה כי
 נשאתני ותשלכני : ימי כצל
 נמוי ואני כעשב איבש : ינאחה
 יהוה לעולם תשב וזכרך לדר
 ודר : יי אתה תקום תרחם ציון
 כי-עת לחנה כי-בא מועד :
 כי-ירצו עבדיך את-אבניה
 ואת-עפרה יחננו : ויראו
 נזים את-שם יהוה וכל-מלכי

דגש אחר שורק

תודו לו ברכו שמו : כי טוב
 יהוה לעולם חסדו ועד-
 דור ודר אמונתו :
 קא * לדוד מזמור חסד-
 דמשפט אשירה לה יהוה אזמרה :
 * אשכילה בדרך תמים מתי
 רבוא אלי אתה להק בתם-לבני
 בקרב ביתי : לא-אשית
 לנגד עיני דבר-בלי על עשה-
 במים שנאתי לא ידבק בי :
 * לבב עקש יסור מפני רע לא
 אדע : * מלושני בפרתי רעהו
 אותו אצמית נבה-עינים ורחב
 לבב אתו לא אכל : * עיני
 בנאמני-ארץ לשבת עמדי הלק
 בדרך תמים הוא ישרחני :
 * לא ישוב בקרב ביתי עשה
 דביה דבר שקרים לא יפון לנגד
 עיני : * לבקרים אצמית כל-
 רעעי ארץ להכרית מעיר-יהוה
 כל-פעלי און :

קב * תפלה לעני כי-ועמך
 ולפני יהוה ישפך שיתו : ניהוה

הארץ את-כבודך : יי כירכנה
 הוה ציון נראה בכבודו: יי פנה
 אל-תפלת הערער ולא-בוה את-
 תפלתם : יי תפתב זאת לדור
 אתרון ועם נברא יהלל-יה :
 כי-השקיף מפרום קדשו יהוה
 משמים : אל-ארץ הביט :
 לשמע אנקת אסיר לפתח
 בני תמותה : כי לספר בציון
 שם יהוה ותהלתו בירושלם :
 בהקבץ עמים יחדו וממלכות
 לעבד את-יהוה : כי ענה בדרך
 כי קצר ימי : כי אמר אלי
 אל-תעלני בחצי ימי בדרך דורים
 שנותיה : כי לפנים הארץ יסדת
 ומעשה ידיך שמים : כי הפה
 יאבדו ואתה תעמד וכלם
 כבנך יבלו פלבוש תחליפם
 ויחלפו : כי ואתה הוא ושנותיה
 לא יתמו : כי בני-עבדיה ישפנו
 וזרעם לפניה יפון :
 קג י לדוד ברכי נפשי
 את-יהוה וכל-קרבי את-שם

קדשו : יי ברכי נפשי את-יהוה
 ואל-תשכחי כל-גמוליו :
 הפלח לכל-עונכי הרפא לכל
 החלואיכי : הגואל משחת
 חייכי המעשרכי חסד ורחמים :
 המשביע בשוב עדיך תתחדש
 כנשר נעורכי : יי עשה צדקות
 יהוה ומשפטים לכל-עשוקים :
 יי יודיע דרכיו למשדה לבני
 ישראל עלילותיו : יי רחום והנון
 יהוה ארץ אפים ורבי-חסד :
 לא-לנצח יריב ולא לעולם
 יפור : יי לא כחטאינו עשה לנו
 ולא כעונותינו נמל עלינו : יי כי
 כגבה שמים על-הארץ גבר
 חסדו על-יראיו : יי כרחק
 מזרח ממערב הרחיק ממנו את-
 פשעינו : יי פרחם אב על-בנים
 רחם יהוה על-יראיו : יי כי-הוא
 ידע יצרנו זכור כי-עפר אנחנו
 כי אנוש כחציר ימיו כציוץ
 רחשדה פן יציץ : יי כי רוח
 עברה בו ואיננו ולא-יפירנו

מים: זמן גערתך ינוסון סך
 קול רעמך יחפזון: י יעלו
 הרים ירדו בקעות אל מקום זה
 יסדת להם: י גבול שבת בל
 י עברון בל ישבון לכפות הארץ:
 המשלח מעינים בנחלים בין
 הרים ילכנו: י ישקו בל
 היתו שרי ישברו פראים צמאם:
 י עליהם עוף השמים ישבון
 מפין עפאים ותנו קול: י משקה
 הרים מעלותיו מפרי מעשיך
 השבע הארץ: י מצמיח
 חציר לבהיה ועשב לעבדת
 האדם להוציא לחם מן הארץ:
 י ויין ישפח לבב אנש
 להצהיל פנים משמן ולחם לבב
 אנש יסעד: י ישבעו עצי
 יהוה ארזו לבנון אשר נסע:
 י אשר שם צפרים יקנו
 חסידה ברושים ביתה: י הרים
 רהנבהים ליעלים סלעים מחסה
 לשפנים: י עשה רוח למועדים
 שמש ידע כבואו: י תשרת

עוד מקומו: י וחסד יהוה
 מעולם ועד עולם על יראיו
 וצדקתו לבני בניו: י לשמרי
 בריתו ולזכרי פקדיו לעשותם:
 י יהוה בשמים הכין כסאו
 ומלכותו בכל משלה: י ברכו
 יהוה מלאכיו גברי כח עשי
 דברו לשמע בקול דברו:
 כה ברכו יהוה כל צבאו
 מערתיו עשי רצונו: י ברכו
 יהוה כל מעשיו בכל מקומות
 ממשלתו ברכי נפשי את יהוה:
 יום כא קד ברכי נפשי
 את יהוה יהוה אלהי גדלת
 מאד הוד והדר לבשת: י עטה
 אור בשלמה נומה שמים
 פורעה: י המקרה במים
 עליותיו העים עבים רכובו
 הכהלק על פנפירוח: י עשה
 מלאכיו וחזרו משרתיו אש
 לדם: י יסד ארץ על מכונה
 בהבוס עולם ועד: י תתום
 בלבוש כפיתו על הרים יעמדו

תהלים ליום המישי קד קה

לאֲלֹהֵי בְעֻדָי : לֹא יֵעָרֵב עֲלַי
 שִׁיחֵי אֲנֹכִי אֲשַׁמַּח בִּיהוָה :
 לֹא יִתְּנוּ חַטָּאִים מִן־הָאָרֶץ
 וּרְשָׁעִים עוֹד אֵינָם בְּרַכֵּי נַפְשִׁי
 אֶת־יְהוָה הַלְלוּ־יָהּ :

קֶה הַהוֹדוּ לַיהוָה קִרְאוּ
 בְשֵׁמוֹ הַדְרִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו :
 שִׁירוּ־לוֹ זַמְרוּ־לוֹ שִׁיחוּ בְכָל־
 נַפְלְאוֹתָיו : הִתְהַלְלוּ בְשֵׁם
 קְדֹשׁוֹ יִשְׁמַח לֵב מִבְּקִשֵׁי יְהוָה :
 הַרְשׁוּ יְהוָה וְעוֹז בִּקְשׁוֹ פָּנָיו
 תַּמִּיד : זַכְרוּ נַפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר־
 עָשָׂה מִפְתּוֹ וּמִשְׁפַּטֵּי־פָיו : יִזְרַע
 אֲבֵרָהּ עֲבָדָיו בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירוֹתָיו :
 הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְכָל־הָאָרֶץ
 מִשְׁפַּטָּיו : זַכֵּר לְעוֹלַם בְּרִיתוֹ
 הַדְּבַר צִוָּה לְאַלְפֵי דָוָד : אֲשֶׁר
 כָּרַת אֶת־אַבְרָהָם וּשְׁבֻעָתוֹ
 לִישָׁחֵק : וַיַּעֲמִידָהּ לִי עַקֵּב
 לְחֵק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם :
 יֵאמֹר לָךְ אֲתָן אֶת־הָאָרֶץ
 פָּנַעַן חֶבְלֵי נַחֲלֹתְכֶם : יֵבְהוֹתֶם
 מִתֵּי מִסְפָּר כְּמַעַס תַּגְרִים בַּהֲ

חֲשֶׁךְ וַיְהִי לַיְלָה בּוֹ־תִרְמָשׁ כָּל־
 חֵית־יַעַר : כִּי הַכַּפְּרִים שְׂאֵנִים
 לְטָרֵף וְלֵב קָשׁ מֵאֵל אֲכָלִם :
 כִּי תִזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ יֵאֲסֹפֶן וְאֵל־
 מֵעוֹ נָתַם יִרְבְּצוּן : כִּי יֵצֵא אָדָם
 לֶפֶעַל וְלַעֲבַדְתּוֹ עַד־יָעָרֵב :
 יִדְמֵה־רָפוֹ מֵעֲשִׂיף יְהוָה כָּל־
 בַּחֲכֻמָּה עֲשִׂית מְלֵאָה הָאָרֶץ
 קִנְיָה : כִּי זֶה הֵימָּן גְּדוֹל וְרַחֵב
 יָדָיִם שֶׁס־רִמְשׁ וְאֵין מִסְפָּר
 חַיּוֹת קְמֻצוֹת עִם־גְּדֻלוֹת :
 מִשֵּׁם אֲנִיּוֹת יִהְלֹכוּ לִוְיָתָן זֶה
 יֵצֵאת לִשְׁחַק־בּוֹ : מִכָּל־אֵרֶץ
 יִשְׁבְּרוּן לְתַרְתֵּי אֲכָלִם בַּעֲתוֹ :
 מִתַּתְּן לָהֶם יִלְקַמּוּן תַּפְתַּח יָדָהּ
 יִשְׁבַּעוּן טוֹב : מִתַּסְתִּיר פְּנֵיהָ
 יִבְהַלֵּן תַּסְפֵּף רוּחַם יִגְוַעוּן וְאֵל־
 עִפְרָם יִשְׁוֹבוּן : לֹא תִשְׁלַח רוּחָהּ
 יִבְרָאוּן וְתַחְדָּשׁ פָּנָיו אֲדַמָּה :
 לֹא יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם יִשְׁמַח
 יְהוָה בַּמַּעֲשׂוֹת : כִּי הַמַּבִּיט לְאָרֶץ
 וְתִרְעַר יַגַּע בַּהֲרִים וַיַּעֲשֵׂנוּ :
 וַיִּשְׁרַח לִיהוָה בְּתֵי אֹפְרָה

כִּי הִפֵּךְ אֶת־מִימֵיהֶם לָדָם
 וַיִּמַּת אֶת־דָּגְתָם׃ לֹא שָׂרַץ אֲרָצָם
 צִפְרָדִּיעִים בְּחֹדְרֵי מַלְכֵיהֶם׃
 לֹא אָמַר וַיָּבֵא עֵרֶב כְּנָזִים בְּכָל־
 גְּבוּלָם׃ לֹא נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בְּרֹד
 אֵשׁ לַהֲבוֹרֹת בָּאֲרָצָם׃ לֹא וַיִּהְיֶה
 גִּפְנָם וּתְאֵנֵיהֶם וַיִּשְׁפֹּר עֵץ
 גְּבוּלָם׃ לֹא אָמַר וַיָּבֵא אֲרָבָה וַיִּלַּק
 וַאֲיֵן מִסְפָּר׃ לֹא וַיֵּאֱבֹל כָּל־עֵשֶׂב
 בָּאֲרָצָם וַיֵּאֱכַל פְּרִי אֲדָמָתָם׃
 לֹא וַיִּהְיֶה כָּל־בְּכוֹר בָּאֲרָצָם רֵאשִׁית
 לְכָל־אוֹנָם׃ לֹא וַיִּזְצִיאֵם בְּכַסֵּף
 וַחֵב וַאֲיֵן בְּשִׁבְמוֹ כּוֹשֵׁל׃
 לֹא שִׂמַּח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם בְּיַם־
 סוּף פַּחַדִּים עֲלֵיהֶם׃ לֹא פָרַשׁ
 עַנְּן לִמַּסַּךְ וְאֵשׁ לְהַאֲרִיךְ לַיִל׃
 ׀ שָׁאֵל וַיָּבֵא שְׁלֹוֹ וְלֶחֶם שָׁמַיִם
 יִשְׁבִּיעֵם׃ ׀ פָּתַח צוּר וַיִּזְבַּז
 מַיִם הִלְכוּ בְּצִיּוֹת נְהַר׃ ׀ כִּי
 זָכַר אֶת־דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת־אֲבֹרָתָם
 עֲבָדָיו׃ ׀ וַיִּזְצֵא עַמּוֹ בְּשִׁשׁוֹן
 בְּרִנָּה אֶת־בְּחִירָיו׃ ׀ וַיִּתֵּן
 לָהֶם אֲרָצוֹת נְזִים וְעַמִּל לְאֻמִּים

שלו כמיצ

וַיִּתְּהַלְכוּ מִנְּזֵי אֶל־נְזֵי מִמַּמְלַכָּה
 אֶל־עַם אַחֵר׃ יִי לֹא־הִנִּיחַ אֲדָם
 לַעֲשׂוֹת קָם וַיִּזְכַּח עֲלֵיהֶם מַלְכִים׃
 ׀ אֶל־תִּגַּשׁ בְּמִשְׁחִיתִי וּלְגַבִּי־אֵי
 אֶל־תִּרְעוּ׃ ׀ וַיִּקְרָא רַעֲב עַל־
 הָאָרֶץ כָּל־מִפְּהַ־לֶּחֶם שִׁבְר׃
 ׀ שִׁלַּח לְפָנֵיהֶם אִישׁ לְעֹבֵד
 נִמְכָּר יוֹסֵף׃ יִי עֲזֹו בְּכַבֵּל רַגְלֹו
 בְּרוּל בָּאָה נַפְשׁוֹ׃ יִי עַד־עַתָּה
 בֹּא־דְבַר אִמְרַת יְהוָה צִרְפַּתְהוּ׃
 ׀ שִׁלַּח מֶלֶךְ וַיִּתִּירְהוּ מִשְׁלַל
 עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ׃ ׀ שִׁמּוֹ אֲדוֹן
 לְבִירְתוֹ וּמִשְׁלַל בְּכָל־קִנְיָנוֹ׃
 כִּי לְאִסְרֵי שָׂרָיו בְּנַפְשׁוֹ וּזְקִנְיוֹ
 יִחַפּוּ׃ כִּי וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם
 וַיִּעַקֵּב נַר בָּאֲרֶץ־חָם׃ כִּי וַיִּפְרֹץ
 אֶת־עַמּוֹ מֵאֵד וַיִּעַצְמְהוּ מִצְרַיִם׃
 כִּי הִפֵּךְ לֶבֶם לְשָׂא עַמּוֹ לְהִתְנַפֵּל
 בְּעַבְדָיו׃ כִּי שִׁלַּח מֹשֶׁה עֹבֵדְךָ
 אֶת־הָרֶן אֲשֶׁר־בְּחַר בּוֹ׃ כִּי שִׁמּוֹ
 בְּכֹס דְּבָרֵי אֲתוֹתָיו וּמִפְתִּיחַ
 בָּאָרֶץ חָם׃ כִּי שִׁלַּח חֲשֵׁךְ
 וַיִּחַשְׁךְ וְלֹא מָדַד אֶת־דְּבָרָךְ׃

69. רנליו כמיצ. דבריו כמיצ

תהלים ליום חמישי קה קו

<p> מעשיו לא חפז לעצתו : יי ויתאוו תאוה במדבר וינסו- אל בשימון : יי ויתן להם ישאלתם וישלח רוזן בנפשם : יי ויקנאו למשה במחנה לאהרן קדוש יהוה : יי תפתח ארץ ותבלע דתן ותכס על-ערת אכירם : יי ותבער-אש בעדתם להכה תלהב רשעים : יי יעשו- עגל בתרב וישתחוו למסכה : יי וימירו את-כבודם בתבנית שזר אבל עשב : כה שכתו אל מזשעים עשה גדלות במצרים : כה נפלאות בארץ חם נראות על-ים-סוף : כה ויאמר להשמידם לולי משה בחירו עמד בפרץ לפניו להשיב חמתו מהשחית : כה וימאסו בארץ חמדה לא- האמינו לדברו : כה וירגנו באהליהם לא שמעו בקול יהוה : כה וישא ידו להם להפיל אותם במדבר : כה ולהפיל זרעם בנזים ולורותם בארצות : </p>	<p> יירשו : עם בעבור ישמרו תקיו ותורתיו ינצרו הללויה : יום כב קן ה הללו יהי הודו ליהוה פי-טוב פי לעולם חסדו : כה מי ימלל גבורות יהוה ישמיע כל-תהלתו : כה אשרי שמרי משפט עשה צד קה בכל-עת : יזכרני יהוה ברצון עמך פקדני בישועתך : כה לראות בטובת בחיריך לשמח בשמחת גוייך להתהלל עם-נחלתך : כה חמאנו עם-אבותינו העוינו הרשענו : זאבותינו במצרים לא-השפילו נפלאותיך לא זכרו ארץ-רב חסדיך וימרו על-ים בים-סוף : כה וישיעם למען שמו להודיע את-גבורתו : כה ויגער בים-סוף ויחרב ויוליכם בתהמות כמדבר : כה וישיעם מיד שזנא יגאלם מיד אויב : כה ויכפו- מים צריהם אחד מהם לא נותר : כה ויאמינו בדבריו ישירו תהלתו : כה מהרו שכתו </p>
--	---

במעשיהם ויזנו במעליהם :
 ויחר אף יהוה בעמו ויתעב
 את נחלתו : עו וחתם ביד
 גוים וימשלו בהם שנאיהם :
 ויילחצום אויביהם ויפגעו
 תחת ידם : עו פעמים רבות
 יצילם והמה ימרו בעצתם וימנו
 בעונם : עו וירא בצר להם
 בשמעו את רנתם : עו ויזכר
 להם בריתו וינחם כרב חסדיו :
 עו ויתן אותם לרחמים לפני כל
 שוביהם : עו הושיענו יהוה
 אלהינו וקבצנו מן הגוים
 להודות לשם קדשך להשתבח
 בתהלתך : עו ברוך יהוה
 אלהי ישראל מן העולם ועד
 העולם ואמר כל העם אמן
 הללויה :

עו ויצמדו לבעל פעור ויאכלו
 יחי מתים : עו ויכעים
 במעליהם ותפרץ בם מנפה :
 עו וי עמד פינחס ויפלל ותעצר
 המנפה : עו ותחשב לו לצדקה
 לדר ודר עד עולם : עו ויקצפו
 עלי מי מריבה וירע למשה
 בעבורם : עו כי אמרו אלה
 רוחו ויבסא בשפתיו : עו לא
 השמידו את העמים אשר אמר
 יהוה להם : עו ויתערבו בגוים
 וילמדו מעשיהם : עו וי עברו
 את עצביהם ויהיו להם למקש
 עו ויזכרו את בניהם ואת
 בנותיהם לשדים : עו וישפכו
 דם נקי דם בניהם ובנותיהם
 אשר זבחו לעצבי כגון ותחנה
 הארץ בדם : עו וישמאו

ספר ליום חמישי

וממערב מצפון ימים : י תעו
 במדבר בשיכון דרך עיר מושב
 לא מצאו : עו רעבים נבצמאים
 נפשם בהם תתעפף : י ויצעק

קז ה הדרו ליהוה כיוסוב כי
 לעולם חסדו : עו יאמרו נאולי
 יהוה אשר נאלי מיד צר :
 ומארצות קבצום מצורח

תהלים ליום ששי קז

חסדו ונפלאותיו לבני אדם :
 כג ויזבחו זבחי תודה ויספרו
 מעשיו ברנה : ז כג יודו הים
 באניות עשוי מלאכה במים
 רבים : ז כד הפה ראו מעשי
 יהוה ונפלאותיו במצולה :
 ז כה ויאמר וי עמד רוח סערה
 ותרום גליו : ז כו י עלו שמים
 ירדו תהומות נפשם ברעה
 תתמוגג : ז כז יחגגו וינועו
 כשכבוד וכל חכמתם תתבלע :
 זכר ויצעקו אליהוה בצר להם
 וּמְצַוְקוֹתֵיהֶם יוֹצִיאֵם : כח י קם
 סערה לדממה וי חשו גליהם :
 וישמתו כי ישתקו וינחם אל
 מתו חפצים : כט יודו ליהוה
 חסדו ונפלאותיו לבני אדם :
 לג וירוממו וז בקהל עם ובמשב
 זקנים יהללו : לג ישם נדרות
 למדבר ומצאי מים לצמאון :
 לו ארץ פרי למיחה מרעת יושבי
 בה : לה ישם מדבר לאגם מים
 וארץ ציה למיאי מים : לו וישב

אֱלֹהֵי הַבַּיִת לְהֵם מְצַוְקוֹתֵיהֶם
 יוֹצִיאֵם : ז ויריכם בדרך ישרה
 ללכת אל עיר מושב : י יודו
 ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני
 אדם : יא כיהשביע נפש שק קה
 תנפש רעה מלא טוב : י ישבי
 השק וצלמות אסירי עני וברול :
 יב כיהמרז אמרו אל ועצת
 עליון נאצו : יג וכנע בעמל
 לבם כשלו ואין עזר : יד ויוע קי
 אֱלֹהֵי הַבַּיִת לְהֵם מְצַוְקוֹתֵיהֶם
 יוֹשִׁיעֵם : יז יוציאם מהשק
 וצלמות וכו' יתיהם ינתק :
 יח יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו
 לבני אדם : יח כיהשבר הלתת
 נחשת וברחי ברול גרע :
 יט אולים מדרך פשעם
 ומענותיהם יתענו : יט כל אכל
 תתעב נפשם ויגיעו עד שערי
 מות : יט ויועקו אל יהוה בצר
 להם ממצוקותיהם יושיעם :
 כא ישלח הברז ורפאם וימלש
 משחיתותם : כא יודו ליהוה

בְּקִדְשׁוֹ אֲעֹלֶה אֶחֱלֶקָה שְׂכֵם
 וְעַמְּךָ סִפּוֹת אֲמַדֵּד : * לִי גִלְעָד
 לִי מִנְשֵׁה וְאִפְרַיִם מֵעוֹז רֹאשִׁי
 יְהוּדָה מִחֶק קִי : * מוֹאָב אֶסֶר
 רְחֵצִי עַל־אֲדוֹם אֲשַׁלֵּךְ נֶעְלִי
 עַל־פְּלִשְׁתִּים אֲתַרְעֶע : * יי מִי
 יִבְלַעֵנִי עֵיר מִבְּצֹר מִי נִהְיֶה־עַד־
 אֲדוֹם : * יי הֲלֹא־אֱלֹהִים זָחַתְנוּ
 וְלֹא־תִצַּא אֱלֹהִים בְּצַבֹּאתֵינוּ :
 יי הֲבֵה־לָנוּ עֲזֵרַת מִצְרַיִם וְשׂוֹא
 תִשׁוּעַת אֲדָם : * יי בְּאֱלֹהִים נַעֲשֶׂה

קט * לִמְנַצֵּחַ לְדוֹד מִזְמוֹר
 אֱלֹהֵי תְהִלָּתִי אֱלֹהֵי־תְהִירָשׁ :
 * כִּי פִי רָשָׁע וּפִי־מִרְמָה עָלַי
 פִּתְחוּ דַבְּרוּ אֵתִי לְשׁוֹן שִׁקְרָה :
 * וְדַבְּרוּ שְׂנֵאָה סִבְבוּנִי וְיִלְחַמוּנִי
 חֲנָם : * יי תַּחַת־אֶהְבֵּתִי וְשִׁמְנוּנִי
 וְיִשְׂמוּ עָלַי תְּפִלָּה : * וְיִשְׂמוּ עָלַי
 רָעָה תַּחַת סוּכָה וְשְׂנֵאָה תַּחַת
 אֶהְבֵּתִי : * יי הֲפִקֵּד עָלַי רָשָׁע
 וְשִׁטְוֹן יַעֲמֵד עַל־יְמִינִי : * יי בְּהַשְׁפֵּץ
 יַעֲזֹב רָשָׁע וְתַפְלֹתָ תִּהְיֶה

שֵׁם רַעֲבִים וְיִכְוֹנְנוּ עֵיר מוֹשָׁב :
 * יי וְיִזְרְעוּ שְׂדוֹתַי וְיִפְעוּ כְרָמַי
 * יי עֲשׂוּ פְרֵי תְבוּאָה : * יי וְיִבְרַכְכֶם
 וְרַבּוּ מְאֹד וּבְהַמְתֶּם לֹא יִמְעִים :
 * יי וְיִמְעִטוּ וְיִשְׁחֹזוּ מֵעֵצֶר רַעֲוָה
 וְיִגְוֹן : * יי שֶׁפֶךְ בּוֹז עַל־גְּדִיבִים
 וְיִתְעַם בְּתוֹהוּ לֹא־דֶרֶךְ : * יי וְיִשְׁגֹּב
 אֲבִיוֹן מֵעוֹנֵי וְיִשָּׁם כְּצֹאֵן
 מִשְׁפָּחוֹת : * יי כִּי יִרְאוּ יִשְׂרָאֵל
 וְיִשְׁמְחוּ וְכֹל־עוֹלָה קִפְצָה פִּיה :
 * יי מִי־חֲכָם וְיִשְׁמַר־אֱלֹהֵי
 וְיִתְבַּוְּנֵנוּ חֲסֵדֵי יְהוָה :

יום כג קח * שִׁיר מִזְמוֹר
 לְדוֹד : * יי נִכְוֵן לְפָנֵי אֱלֹהִים
 אֲשִׁירָה וְאֹמְרָה אֶף־כְּבוֹדִי :
 * יי עֲזֵרָה הַצֶּבֶל וּכְנֹזֶר אֲעִירָה
 שֹׁחַר : * יי אֲוִדָה בְּעַמִּים יי הוֹהוּ
 וְאֲזַמְרָה בְּלֹא־אֵמִים : * יי כִּי־גִדּוּל
 מֵעַל־שָׁמַיִם חֲסֵדֶךָ וְעַד־שָׁחֲקִים
 אֲמַתֶּךָ : * יי רֹמְמָה עַל־שָׁמַיִם
 אֱלֹהִים וְעַל כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ :
 * יי לִמְעַן יִחַלְצֵנִי יְיָ וְיִדְרֶךְ הַתְּשִׁיעָה
 יְמִינִי וְעַנְיִי : * יי אֱלֹהִים דַּבֵּר

תהלים ליום ששי קט ק

לחמאה : * יהיו ימיו מעטים
 פקדו יקח אתר : * יהיו
 בניו יתומים ואשתו אלמנה :
 ינוע ינוע בניו ושאלו ודרשו
 מחרבותיהם : * יג קש נושה
 לכל אשר לו ויבזו זרים וינעו :
 * אליהו לו משך חסד ואל
 יהו חונן לתומיו : * יהיו
 אחריתו לחכרית בדור אתר
 ימח שמם : * יזכר עון
 אבתיו אל יהוה וחטאת אמו
 אל תמח : * יז יהיו נגד יהוה
 תמיד ויכרת מארץ זכרם :
 * יזן אשר לא זכר עשות
 חסד וירדף איש עני ואביון
 ונכאה לבב למותת : * יז ואהב
 קלה ותבואהו ולא הפך
 ברכה ותרחק מפניו : * יז ילבש
 קלה כמדו ותבא כמים בקרבו
 וכשמן בעצמותיו : * יז תהיו
 לו כנגד יעשה ולמזח תמיד
 יתגרה : * יז ואת פעלת ששני
 מאת יהוה והדברים רע על

נפשי : * ואתה יהוה אדני
 עשה אתי למען שמך ביי
 מזב חסדך הצילני : * יז ביעני
 ואביון אנכי ולבי חלל בקרבני :
 * יז כצל פנמותו נהלכתי ונערתי
 כארבה : * יז ברפי פשלו מצום
 ובשרי כחש משמן : * יז ואני
 הייתי חרפה להם יראוני וינעון
 ראשם : * יז עזרני יהוה אלתי
 הושיעני כחסדך : * יז וידעו פיר
 דך זאת אתה יהוה עשיתת :
 * יז קללו דמה ואתה תברך
 קמו ויבשו ועבדך ישמח :
 * יז ילבשו שושני כלמה וי עמו
 כמעיל בשתם : * יז איוזה יהוה
 מאד בפי ובתוף רבים אהלנו :
 * יז ביי עמד לימן אביון
 להשיע משפטי נפשו :
 * יז קי חלוד מזמוזי נאם יהוה
 לאדני שב לימיני עד אשית
 איביך הרם לרגליך : * יז מטר
 עזך ישלח יהוה מציון רדך
 בקרב איביך : * יז עמך נרבת

תהלים ליום ששי קי קיא קיב קיג

ונזרא שמו: יראשית חכמה
 יראת יהוה שכל טוב לכל
 עשיהם תהלתו עמדת לעד
קיב * הללויה * אשרי איש
 ירא את יהוה במצותיו חפץ
 מאד: * נפור בארץ יהוה ורש
 הוד ישרים יברך: * הן ועשר
 בביתו וצדקתו עמדת לעד:
 י זרח בחשך אור לישרים תנון
 ורחום וצדיק: * טוב איש תנון
 ומלוה יכלכל דבריו בפשטם:
 ו כי לעולם לא יפזם לומר עולם
 יהיה צדיק: * משמועה רעה
 לא יירא נכון לבו פסח ביהוה:
 * סמוך לבו לא יירא עד אשר
 יראה בצרו: * פור * תנו
 לאכזרנים צדקתו עמדת לעד
 קרנו תרום כבוד: * רשע
 יראה * וכעס שניו יחרק ונמס
 תאות רשעים תאבד:
 יום כד **קיג** הללויה * הללו
 עבדי יהוה הללו את שם יהוה:
 * יהי שם יהוה מברך מעתה

ביום חילך בהדרגת קדש מרחם
 משחר לקל פל ילדתך: * נשבע
 יהוה * ולא ינחם אתה כהן
 לעולם על דברתי כלפי צדק:
 * אדני עלי מינה מחץ ביום
 אפן מלכים: * ו ידון בגוים מלא
 ניות מחץ ראש על ארץ רפה:
 * מנחל בדרך ישתה על כן
 ידים ראש:
קיא * הללויה * אודה יהוה
 בכל לבב בסוד ישרים ועדה:
 * גדלים מעשי יהוה ודושים
 לכל חפציהם: * הוד והדר
 פ עלו וצדקתו עמדת לעד:
 * זכר עשה לנפלאותיו חנון
 ורחום יהוה: * סוף נתן ליראי
 חכר לעולם בריתו: * ו פח
 מעשי הנוד לעמו לתת להם
 נחלת גוים: * מעשי ידיו אמת
 ומשפט נאמנים כל סקויו:
 * סמוכים לעד לעולם עשויים
 באמת וישר: * פדות שלח
 לעצו צוה לעולם בריתו קדוש

תהלים ליום ששי קיג קטו

קטו * לא לנו * יהיה לא-
 לנו כִּי-לִשְׁמֶךָ תִּן כְּבוֹד עַל-
 חֲסִדֶּךָ עַל-אַמְתֶּךָ : * לִפְנֵי
 יֹאמְרוּ חַנּוּנִים אֵי-הָיָא אֱלֹהֵיהֶם :
 * וְאֵלֹהֵינוּ בַשָּׁמַיִם כֹּל אֲשֶׁר-חָפֵץ
 עֲשֵׂה : * וְעֲצִיבֵיהֶם כַּסֵּף וְחֶבֶב
 מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם : * פֶּה לָהֶם
 וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ :
 * וְאוֹנִיִּם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֶת-
 לָהֶם וְלֹא יִרְחוּן : * יִדְהֵם *
 וְלֹא יִמְשֹׁן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְלֹכוּ
 לֹא-יִהְיוּ בְּגוֹזָנִים : * כַּמּוֹהֵם
 יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר-בָּטַח
 בָּהֶם : * יִשְׂרָאֵל בִּטַח בִּיהוָה
 עוֹרֵם וּמִגְנֵם הוּא : * בֵּית אֲהֲרֹן
 בִּטְחוּ בִיהוָה עוֹרֵם וּמִגְנֵם הוּא :
 * יִי יִרְאֵי יְהוָה בִּטְחוּ בִיהוָה עוֹרֵם
 וּמִגְנֵם הוּא : * יִי יְהוָה וְזָרְנוּ
 יְבָרֶךְ יְבָרֶךְ אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל
 יְבָרֶךְ אֶת-בֵּית אֲהֲרֹן : * יִי יְבָרֶךְ
 יִרְאֵי יְהוָה הַקְּסָנִים עִם-הַגְּדֹלִים :
 * יִי יְהוָה עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל-
 בְּנֵיכֶם : * יִי בְרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה

וְעַד-עוֹלָם : * כְּמִצְרַח-שֶׁמֶשׁ
 עַד-מְבֹאֵן מְהִלֵּל שֵׁם יְהוָה :
 * רֵם עַל-כָּל-גּוֹיִם * יְהוָה עַל-
 הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ : * מִי בִיהוָה
 אֱלֹהֵינוּ הַמִּגְבִּיחַ לַשְּׁבִיחַ :
 * הַמְשַׁפִּיל לְרֹאשֵׁי בַשָּׁמַיִם
 וּבָאָרֶץ : * מְקִימֵי מַעַרְךָ הַל
 מְאֻשְׁפֵי יָרִים אֲבוֹנִין : * לְהוֹשִׁיבֵי
 עַם-נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ :
 * מוֹשִׁיבֵי עִקְרַת הַבַּיִת אִם-
 הַבְּנִיִּים שִׂמְחָה הַלְלוּיָהּ :
 קיג * בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם
 צִוָּה יַעֲקֹב מִעַם לַעֲוֹן : * הִירְתָה
 יְהוָה לְקַדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל
 מִמְשֻׁלּוֹתָיו : * הֵים רֹאֵה וַיִּנֶּם
 זִרְהוֹן יֹסֵב לְאַחֲזֹר : * הַהָרִים
 דִּקְדוּ כְּאֵילִים נִבְעוֹת כְּבְנֵי-
 צֶאֱן : * מִהֲלֹךְ הֵים כִּי תִנוּס
 הִירְדֵן תִּסֵּב לְאַחֲזֹר : * הַהָרִים
 דִּקְדוּ כְּאֵילִים נִבְעוֹת כְּבְנֵי-צֶאֱן :
 * מִלִּפְנֵי אֲדוֹן תִּזְלֵי אֶרֶץ מִלִּפְנֵי
 אֱלֹהֵי יַעֲקֹב : * הַחֲסִכֵי הַצּוֹר
 יִאֲגַם-מִיִּם חֲלִמֵיֶשׁ לַמַּעֲיָנוֹ-מִיִּם :

תהלים ליוז עשי קמו קמו קיו קיה למ

י מרה אשיב ליהוה כל--
 תגמ לוהי עלי : י כוס ישועות
 אשם ובעם יהוה אקרא :
 י נדרי ליהוה אשלם נגדה נא
 לכל עמו : יו קר בעיני יהוה
 הצותה לחסדו : יא אנה יהוה
 כי אני עבדך אני עבדך בן
 אמתך פתחת למוסרי : י בך
 אופח זבח תודה ובשם יהוה
 אקרא : יג נדרי ליהוה אשלם
 נגדה נא לכל עמו : יד בחצרות
 בית יהוה בתוככי ירושלם
 הללויה :

קיו ח הללו את יהוה כל
 גוים שבהוהו כל האמים :
 כי גבר עלינו חסדו ואמת
 יהוה לעולם הללויה :

קיה ח הודו ליהוה כי שוב
 כי לעולם חסדו : י יאמר נא
 ישראל כי לעולם חסדו : יאמר
 נא בית אהרן כי לעולם חסדו :
 י יאמר נא יראי יהוה כי
 לעולם חסדו : יאמר חסדו :

עשה שמים וארץ : יו השמים
 שמים ליהוה והארץ נתן
 לבני אדם : יא לא המזים
 יהללויה ולא כלי ירדו דומה :
 יב ואנחנו נברך יה מעתה
 ועד עולם הללויה :

קמו ח אהבתי כי ישמע
 יהוה את קולי תחנוני : יב
 תפה אונן לי ובימי אקרא :
 ח אפסוני חבלי מות ומצרי
 שאל מצאני צרה וינן אמצא :
 י ובשם יהוה אקרא אנה
 יהוה מלטה נפשי : יג חנון יהוה
 וצדיק ואלהינו מרחם : יד שמר
 פתאים יהוה דלוחי ולי
 יהושיע : יו שוכי נפשי למנוחיכי
 כי יהוה נמל עליכי : יא כי
 חלצת נפשי ממות את עיני
 מן המעה את דגלי מדהי :
 י אתה לקח לפני יהוה בארצות
 החיים : י האמנתי כי אדבר
 אני עניתי מאד : יא אני
 אמרתי בחפזי כל האדם כזב :

תהלים ליום עשוי קיח קיט

קראתי יה ענני במרחב יה :
 ו יהוה לי לא אירא מהי עשה
 לי אדם : ו יהוה לי בעזרי
 ואני אראה בשנאי : כ טוב
 לחסות ביהוה מפטה באדם :
 כ טוב לחסות ביהוה מפטה
 בנדיבים : כ כל נזים סבבני
 בשם יהוה כי אמילם : י סבבני
 גם סבבני בשם יהוה כי
 אמילם : י סבבני כדבורים
 דעכו פאש קוצים בשם יהוה
 כי אמילם : י יהוה דחיתני
 לנפל ויהוה עזרני ייעזי וזמרת
 יה ויהי לי לישועה : כ קולי
 רנה וישועה באהלי צדיקים
 ימין יהוה עשה חיל : כ ימין
 יהוה רוממה ימין יהוה עשה
 חיל : י לא אמות כיאחיה
 ואספר מעשי יה : י יסר
 יסרני יה ולפנות לא נתנני :
 י שתחולי שערי צדק אבא
 גם אודה יה : כ זה השער
 ליהוה צדיקים יבאו בו :

כ אודה כי עניתני ותהי לי
 לישועה : כ אבן מאסו הבונים
 היתה לראש פנה : כ מארת
 יהוה היתה זאת היא נפלאות
 בעינינו : כ זה היום עשה
 יהוה נגילה ונשמחה בו :
 כ אבא יהוה הושיעה נא אבא
 יהוה הצליחה נא : כ ברוך
 הבא בשם יהוה פרכנוכם
 מבית יהוה : כ אלי יהוה
 וי אר לנו אסרו חג בעתים
 עד קרנות המזבח : כ אלי
 אתה ואודך אלהי ארומך :
 כ הודו ליהוה כיי טוב כי
 לעולם הסדו :

יום כה קיט כ אשרי תמימי
 דרך ההלכים בתורת יהוה :
 כ אשרי נצרי עדתיו בכל לב
 ידרשוהו : נ אף לא פעלו עולה
 בדרכיו הלכו : י אתה צויתה
 פקדיך לשמר מאד : כ אחלי
 יפנו דרכי לשמר ח קיף : ו א
 לא אבוש בתביטי אל כל

כִּי גַם יִשְׁבוּ שָׂרִים בִּי נִדְבְּרוּ
 עֲבַדְךָ יִשִׁיחַ בַּח קִיקָה : כִּי גַם-
 עֲדַתְךָ שִׁעֲשִׁיעִי אֲנִישֵׁי עֲצָתִי :
 כִּי הִבְקִרָה לְעַפְרֵי נַפְשִׁי חֲיִנִי
 כַּדְּבַרְךָ : כִּי דִרְכֵי סִפְרָתִי וְתַעֲנִנֵי
 לִפְדֹּנִי הִקִּיקָה : כִּי דִרְךָ פִּקְדוֹתֶיךָ
 הִבִּינֵנִי וְאֲשִׁיחָהּ בְּנַפְלְאוֹתֶיךָ :
 כִּי הִלַּפְהָ נַפְשִׁי מִתּוֹנָה קִימְנִי
 כַּדְּבַרְךָ : כִּי דִרְךָ שִׁקְרֵי הַמֶּרֶץ
 מִפְּנֵי וְתוֹרֹתֶיךָ חֲנִנִי : לִי דִרְךָ
 אֲמוּנָה בַחֲרָתִי מִשִּׁפְטֶיךָ שְׂוִיתִי :
 לֹא דַבַּר קָתִי בְּעֲדוֹתֶיךָ יְהוָה אֱלֹ-
 תַי בִּישִׁנִי : לִי דִרְךָ מִצֹּאתֶיךָ אֲרוֹץ
 כִּי תִרְחִיב לִבִּי : לִי הוֹרֵנִי יְהוָה
 דִרְךָ חֲקִיקָה וְאַצְרֻזָה עֵקֶב :
 לִי הִבִּינֵנִי וְאַצְרֻזָה תּוֹרֹתֶיךָ
 וְאֲשִׁמְרָנָה בְּכָל-לֵב : לִי הִדְרִיכֵנִי
 בְּנִתְיָב מִצֹּאתֶיךָ כִּי בֹו חִפְצָתִי :
 לִי הִמְלִיכֵנִי אֱלֹ-עֲדוֹתֶיךָ וְאֵל-
 בָּצֵעַ : לִי הִעֲבֵר עֵינַי מִרְאוֹת
 שְׂוֵא בְּדֹרְכֶיךָ חֲיִנִי : לִי הִוְקַם
 לְעַבְדְּךָ אֲמַרְתָּה אֲשֶׁר לִירְאָתֶךָ :
 לִי הִעֲבֵר חֲרָפְתִי אֲשֶׁר יִגְרָתִי

מִצֹּאתֶיךָ : זֵ אֲוֹדָה בַיִּשְׂרָאֵל לִבִּי
 בְּלִמְדֵי מִשְׁפָּטִי צַדִּיקָה : זֵ אֲת-
 חִקֶיךָ אֲשִׁמְרֵם אֶל-תַּעֲבֹבֵנִי עַד-
 מָאֵד : זֵ בַמָּה יִזְכֹּרְנֵנוּ אֶת-
 אֲרָחוֹ לְשִׁמְרֵךָ כַּדְּבַרְךָ : זֵ בְכָל-
 לִבִּי דִרְשָׁתֶיךָ אֱלֹ-תִשְׁנֵנִי
 מִמִּצֹּאתֶיךָ : זֵ יֵ בְלִבִּי צַפְנֵתִי
 אֲמַרְתָּה לְמַעַן לֹא אֲחַמָּא-לֶךָ :
 זֵ בְרוּךְ אַתָּה יְהוָה לְפָדֹנִי
 חִקֶיךָ : זֵ בְשִׁפְטֵי סִפְרָתִי כָל-
 מִשְׁפָּטֵי-פִיךָ : זֵ בְדִרְךָ עֲדוֹתֶיךָ
 שִׁשְׁתִּי כַּעַל כָּל-הַיּוֹם : זֵ בְּפִקְדוֹתֶיךָ
 אֲשִׁיחָהּ וְאֲבִימָה אֲרַחֲתֶיךָ :
 זֵ בַחֲקִיתֶיךָ אֲשִׁתְּעִשֶׂע לֹא אֲעִיפָח
 דְּבַרְךָ : זֵ יִצְמַל עַל-עַבְדְּךָ אַחִירָה
 וְאֲשִׁמְרָה דְּבַרְךָ : זֵ גַל-עֵינַי
 וְאֲבִימָה נַפְלְאוֹת מִתּוֹרֹתֶיךָ :
 זֵ גַר אֲנִכִי בָאֲרֶץ אֱלֹ-תִמְתָּר
 מִפְּנֵי מִצֹּאתֶיךָ : זֵ כִּי גִרְסָה נַפְשִׁי
 לְתַאֲבָה אֱלֹ-מִשְׁפָּטֶיךָ בְּכָל-
 עַת : זֵ כִּי גִעַרְתָּ זֹדִים אֲרוּרִים
 הַשָּׁמַיִם מִמִּצֹּאתֶיךָ : זֵ כִּי גַל מַעְלֵי
 חֲרָפָה וּבִזּוּ כִּי עֲדַתֶיךָ נִצְרָתִי :

תהלים ליום שישי קים

בַּיּוֹם הַזֶּה יִשְׁמַע יְהוָה וְאֶשְׁמְרָה
 תּוֹרֹתָיִךָ׃ ׀ זֹאת הִתְהַלֵּל בִּי
 פְּקֻדֹתֶיךָ נִצְרָתִי׃ ׀ חֲלָקֵי יְהוָה
 אִמְרָתִי לְשֹׁמְרֵי דְבָרֶיךָ׃ ׀ חֲלִילִי
 פְּנֵיךָ בְּכָל־לֵב חֲנּוּנִי פֹאמְרָתֶךָ׃
 ׀ חֲשַׁבְתִּי דְרוֹכֵי וְאִשְׁיבָה רַגְלֵי
 אֶל־עֲדוֹתֶיךָ׃ ׀ חֲשַׁתִּי וְלֹא
 הִתְמַחֵמְחֵתִי לְעֵמֶר מִצִּוְתֶיךָ׃
 ׀ חֲבִלֵי רִשְׁעִים עֹדְנֵי תּוֹרֹתֶיךָ
 לֹא שִׁכַּחְתִּי׃ ׀ חֲצוֹת־לַיְלָה
 אֶקְוֶם לְתוֹדוֹת לֹךְ עַל מִשְׁפָּטֵי
 צֶדֶקֶךָ׃ ׀ חֵן חֵבֵר אֲנִי לְכָל־אִשֶּׁר
 יִרְאֶה וְלִשְׁמֹרֵי פְקֻדֹתֶיךָ׃ ׀ חֲסִדֶיךָ
 יְהוָה מְלֵאכֵה הָאָרֶץ חֲקִיךָ
 לִפְדּוּנִי׃ ׀ חֵן טוֹב עֲשִׂיתָ עִם־
 עַבְדֶּךָ יְהוָה פִּדְוֵהְךָ׃ ׀ חֵן טוֹב
 שָׁעַם וְדַעַת לִפְדּוּנִי בִּי מִצִּוְתֶיךָ
 הַאֲמַנְתִּי׃ ׀ חֵן טוֹב אֶעֱנֶה אֲנִי
 שֹׁנֵן וְעַתָּה אִמְרָתֶךָ שִׁמְרָתִי׃
 ׀ חֵן טוֹב־אֶתָּה וְכִטִּיב לִפְדּוּנִי
 חֲקִיךָ׃ ׀ חֵן טוֹב עָלַי שִׁקְרֵךְ
 נָדִים אֲנִי בְּכָל־לֵב אֶצְרֵךְ פְּקֻדֹתֶיךָ׃
 ׀ חֵן טוֹב פָּחַלְבֵי לִבִּם אֲנִי תּוֹרֹתֶיךָ

בַּיּוֹם הַזֶּה יִשְׁמַע יְהוָה׃ ׀ הִנֵּה
 תֵּאבְתִי לְפְקֻדֹתֶיךָ בְּצִדְקָתֶךָ חֲנּוּנִי׃
 ׀ יִשְׂרָאֵל חֲסִדֶיךָ יְהוָה תְּשׁוּעָתֶךָ
 פֹּאמְרָתֶךָ׃ ׀ יִשְׂרָאֵל אֶעֱנֶה חֲלָפִי
 דְבַר־כִּי־בְמַחְתִּי בְּדַבְרֶיךָ׃ ׀ וְאֶל־
 תִּצַּל מִפִּי דְבַר־אֱמֶת עַד־מָאֵד
 בִּי לְמִשְׁפָּטֶיךָ חֲלִילִי׃ ׀ וְאֶשְׁמְרָה
 תּוֹרֹתֶיךָ תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד׃
 ׀ וְאֶתְהַלַּכְהָ בְּרַחֲבֶיהָ בִּי פְקֻדֹתֶיךָ
 דְרָשְׁתִּי׃ ׀ וְאֶדְבַּרְהָ בְּעֲדוֹתֶיךָ
 נֶגֶד מַלְכִים וְלֹא אֲבוֹשׁ׃
 ׀ וְאֶשְׁתַּעֲשַׁע בְּמִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר
 אֲהַבְתִּי׃ ׀ וְאֶשְׂאֵל כַּפִּי אֶל־
 מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אֲהַבְתִּי וְאֶשְׁיַחֲהָ
 בַחֲקִיךָ׃ ׀ וְזָכַרְתִּיךָ לְעַבְדֶּךָ
 עַל אֲשֶׁר יִחַלְתֵּנִי׃ ׀ וְזֹאת נַחֲמֵתִי
 בְּעַנְיִי בִּי אִמְרָתֶךָ חֲתִנִּי׃
 ׀ חֵן זָדִים הִלִּיצְנִי עַד־מָאֵד
 מִתּוֹרֹתֶיךָ לֹא נִשְׁיַתִּי׃ ׀ וְזָכַרְתִּי
 מִשְׁפָּטֶיךָ מֵעוֹלָם יְהוָה וְאֶתְנַחֵם׃
 ׀ וְלַעֲפָה אֲחֻזְתֵּנִי מִרְשָׁעִים
 עֲזִבֵי תּוֹרֹתֶיךָ׃ ׀ וְזָמְרוֹת הֵינִי־
 לִי חֲקִיךָ בְּבַיִת מְגוּרִי׃ ׀ זָכַרְתִּי

שיתורת אשר לא כתורתך :
 כי כל מצותיך אמונה שקר
 רדפוני עזרני : כי כמעט כלוני
 בארץ ואני לא עזבתי פקדיך :
 כי כחסדך חני ואשמיה עדות
 פיה : כי לעולם יהיה הברכה
 נצב בשמים : כי לדר ודר
 אצונתך פוננת ארץ ותעמד :
 כי למצופיה עמדו היום כי
 הכל עבדיך : כי לולי תורתך
 שעשעי אז אדתי בעניי :
 כי לעולם לא אשבח פקדיך כי
 בם חיותני : כי לך אני הושיעני
 כי פקדיך ררשתי : כי קני
 רשעים לא בדני עדתיך אתבונן :
 כי לכל תכלה ראיתי קץ רחב
 מצותך מאד : כי מה אהבתי
 תורתך כל היום היא שיתחתי :
 כי מאיבי תחפמני מצותיך כי
 לעולם היא לי : כי מפל מלמדי
 השכלתי כי עדותיך שיתח
 לי : כי מוקנים אתבונן כי
 פקדיך נצרתני : כי סבל ארח

שעשעתי : כי טוב לי כי
 ענית למען אלמד חקך :
 כי טוב לי תורת פיך מאלפי
 זהב וכסף : כי ידך עשוני
 ייחננני והבינני ואלמדה
 מצותיך : כי ראיה יראוני
 וישמחו כי לדברך יחמיני :
 כי ידעתי יהיה כבודך משפטך
 ואמונה עניתני : כי יהינא
 חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך :
 כי יבאוני רחמיה ואחיה כי
 תורתך שעשעני : כי יבשו זדים
 כי שקר ענתוני אני אשיח
 בפקדיך : כי ישובו לי יראיה
 וידעי עדתיך : כי יהי לבי תמים
 בחקך למען לא אבוש :
 כי בלתי לתשועתך נפשי
 לדברך יחלתי : כי כלו עיני
 לאמרתך לאמר מתי תנחמני :
 כי ביהייתי כנאד בקיטור
 חקך לא שכחתי : כי כמה ימי
 עבדך מתי תעשה ברדפי
 משפט : כי כבוד לי זדים

תהלים ליום עשוי קיט

<p> קיט סעדני ואושעה ואשעה בח קיף תמיד : קיט סלית בל-- שגים מח קיף כף שקר תרמיתם : קיט סיגים השבת כל רשעי ארץ לכן אהבתי עדותיך : קיט סמר כפחהך בשרי וממשפתיך יראתי : קיט עשיתי משפט וצדק בל-- הנהיני לעשקי : קיט ערב עבדה לטוב אל-- יעשקני זדים : קיט עיני בלו לישועתך ולאמרת צד קיף : קיט עשה עב-- עבדה כחסדה וחקה למדני : קיט עבדה אני הבינני ואדעה עדותיך : קיט עת לעשות ליהוה הפרו תורתך : קיט על-- כן אהבתי מצותיך מזהב וכסף : קיט על-- כן בל-- פקודי כל ישרתי בל-- ארח שקר שנארתו : קיט פלאות עדותיך על-- כן נצרתם נפשי : קיט פתח דבריך יאר מבין פתיים : קיט פי פערתי ואשאפה פי למצותיך יאבתי : קיט פנה אלי </p>	<p> רע בלאתי רגלי למען אשמך דברה : קיט ממשפתיך לא-- סרתי כף-- אתה הורתני : קיט מה נמלצו לחכי אכרהך מדבש לפי : קיט מפקודיך אתבונן על-- כן שנאתי בל-- ארח שקר : קיט נד לרגלי דברה ואור לנתיבותי : קיט נשבעתי ואקימה לשמך משפטי צד קיף : קיט נעניתי עד-- מאד יהוה חניני כדברה : קיט נדבות פי רצה-- נא יהוה וממשפתיך למדני : קיט נפשי בכפי תמיד ורורתך לא שבחתי : קיט נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי : קיט נחלתי עדותיך לעולם כף-- ששון לבן הפיה : קיט נטיתי לבי לעשות הקה לעולם עקב : קיט סעפים שנאתי ותורתך אהבתי : קיט סתרי ומנני אתה לדברה יחלתי : קיט סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי : קיט סמכני כאמרתך ואחיה ואל-- תבישני משברי : </p>
--	---

וְחַנּוּנִי כַּמִּשְׁפָּט לֹאֲהַבִּי שְׁמִי :
 קִנֵּי פַעְמֵי הַבֶּן בְּאִמְרַתְךָ וְאֶל־
 תְּשַׁלְּמֵנִי כָּל־יָאוֹן : קִנֵּי פַדְנִי
 מֵעֶשֶׂק אָדָם וְאֲשַׁמְרָה פַקְדוֹתֶיךָ :
 קִלְס פְּנֵיךָ הָאָרֶץ בַּעֲבֹדֶיךָ וּלְפִדְנִי
 אֶת־יְחִידֶיךָ : קִנֵּי פְלִגְיָמִים יִרְדּוּ
 עֵינַי עַל לֹא־שֹׁמְרוֹת הַתּוֹרָה :
 קִנֵּי צַדִּיק אֶתְּהָ יְהוָה וְיִשְׂרָאֵל
 מִשְׁפַּטֶּיךָ : קִלְס צוֹרֵת צַדִּיק
 עֲדוּתֶיךָ וְאַמוּנָתָהּ מֵאֵד :
 קִלְס צַמְתַּתְנִי קִנְיַתִּי בִּי־שִׁכְחוּ
 דְּבַרְיֶיךָ צָרִי : קִי צְרוּפָה אִמְרַתְךָ
 מֵאֵד וְעַבְדֶּיךָ אֲהַבָה : קִמֵּל צַעִיר
 אֲנִכִּי וּנְבוּזָה פַקְדוֹתֶיךָ לֹא־שִׁכְחָתִי :
 קִפְנֵי צַדִּיקֶיךָ צַדִּיק לְעוֹלָם וְתוֹרַתְךָ
 אִמְתָּה : קִמֵּי צְרוּמִצּוֹק מִצְאוּנִי
 כִּי־צוֹרֵתֶיךָ לִשְׁעֵשֶׁעִי : קִמֵּי צַדִּיק
 עֲדוּתֶיךָ לְעוֹלָם הַבִּינְנִי וְאַחִיָּה :
 קִמֵּי קִרְאָתִי בְּכָל־לֵב עֲנֵנִי יְהוָה
 חִקֶּיךָ אֲצַדֵּק : קִמֵּי קִרְאָתֶיךָ
 הוֹשִׁיעֵנִי וְאֲשַׁמְרָה עֲדוּתֶיךָ :
 קִמֵּי קִדְמַתִּי בְּנִשְׁפָּה וְאֲשׁוּעָה
 לְדְבַרְיֶיךָ יִחַלְתִּי : קִמֵּי קִדְמוֹ

עֵינַי אֲשַׁמְרוֹת לְשִׁיחַ בְּאִמְרַתְךָ :
 קִמֵּי קוֹלִי שְׁמַעְהָ כְּחֶסֶד־ךָ יְהוָה
 כַּמִּשְׁפָּטֶיךָ חִינֵי : קִי קִרְבוּ רַדְפִּי
 זְמַח מִתּוֹרַתְךָ רַחֲמוּ : קִי קִרְבוּ
 אֶתְּהָ יְהוָה וְכָל־מִצְוֹתֶיךָ אִמְתָּה :
 קִי קִדְמֵי יָדְעָתִי מֵעֲדוּתֶיךָ בִּי
 לְעוֹלָם יִסְדָּתֶם : קִי רֹאֵה־עֵינַי
 וְחַלְצֵנִי בִּי־הַתּוֹרָה לֹא־שִׁכְחָתִי :
 קִי רִיבָה רִיבִי וְגֹאֲלֵנִי לְאִמְרַתְךָ
 חִינֵי : קִי רַחֲמוּ מִרְשָׁעִים יִשׁוּעָה
 בִּי־חִקֶּיךָ לֹא־דִרְשׁוּ : קִי רַחֲמוּ
 רַבִּים יְהוָה כַּמִּשְׁפָּטֶיךָ חִינֵי :
 קִי רַבִּים רַדְפִּי וְצָרִי מֵעֲדוּתֶיךָ
 לֹא־נִשְׁיָתִי : קִי רֹאֵתִי בְּנָדִים
 וְאֶתְקוֹטְמָה אֲשֶׁר אִמְרַתְךָ לֹא־
 שִׁמְרוּ : קִי רֹאֵה בִּי־פַקְדוֹתֶיךָ
 אֲהַבְתִּי יְהוָה כְּחֶסֶדֶךָ תִּינֵי :
 קִי רֹאֵשׁ־בְּרַךְ אִמְתָּה וְלְעוֹלָם
 כָּל־מִשְׁפָּט צַדִּיקֶיךָ : קִי שָׂרִים
 רַדְפוּנִי חֲנָם וּמִדְּבַרְיֶיךָ פִּתּוּ
 לְבִי : קִי שֵׁשׁ אֲנִכִּי עַל־אִמְרַתְךָ
 כְּמוֹצֵא שֶׁלֶל רֹב : קִי שֶׁכַּד
 שִׁנְאַתִּי וְאֶתְעַבְּהָ תּוֹרַתְךָ

וְלִי־יְהוָה בְּצַרְתָּהּ לִי קִרְאֵתִי
 וַיַּעַנְנֵי : * יְהוָה הַצִּילָה
 נַפְשִׁי מִשְׁפַּת־לֶשֶׁק מִלְשׁוֹן
 רַמְיָה : * מִהֲיִתֵן לָהּ וּמִהֲ-
 יִסְרֹף לָהּ לִשׁוֹן רַמְיָה : * וַחֲצִי
 גִבּוֹר שְׁנוּנִים עִם גַּחְלֵי רַתְּמִים :
 * אֲוִדָה־לִּי בִי־גֵרְתִי מִשֶּׁהָ
 שָׁכַנְתִּי עִם־אֲדָה־לִי קָדָר : * יִרְבַּת
 שְׁכַנְהֵיהֶּנּוּ נַפְשִׁי עִם שׁוֹנֵא
 שְׁלוֹם : * אֲנִי־שְׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר
 רַחֲמָה לַמַּלְחָמָה :

קכא * שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֶשָׁא
 עֵינַי אֶל־הַרְיִם מֵאֵין יבֵּא
 עֲזָרִי : * עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה עֲשֵׂה
 שָׁמַיִם וָאָרֶץ : * אֶל־יִתֵּן לַפֹּהַם
 רַגְלָהּ אֶל־יָנוּם שְׁמֵרָהּ : * יִהְיֶה
 לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שְׁזִמְרָהּ
 יִשְׂרָאֵל : * יְהוָה שְׁמֵרָהּ יְהוָה
 צִלְהָ עַל־יַד יְמִינָהּ : * יִזְכֹּם
 הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יִכַּבְּהוּרַח בְּלִילָהּ :
 * יְהוָה יִשְׁמְרָהּ מִכָּל־דָּע יִשְׁמַר
 אֶת־נַפְשָׁהּ : * יְהוָה יִשְׁמַר־
 צִאֲתָהּ וּבֹאֶה מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם

אֶהְבֵּתִי : קָסִי שֶׁכַּע בְּיוֹם
 הַלְלָתֶיךָ עַל מִשְׁפַּטֵי צַדִּיקָה :
 קָסִי שְׁלוֹם רַב לֵאחֲבֵי תוֹרַתֶךָ
 וְאֵין לִמּוֹ מִכְשׁוֹל : קָסִי שְׁבַרְתִּי
 לִישׁוּעַתֶךָ יְהוָה וּמִצוֹתֶיךָ עֲשִׂיתִי :
 קָסִי שְׁמֵרָה נַפְשִׁי עֲדָתֶיךָ וְאֶהְבֵּם
 מֵאֵד : קָסִי שְׁמֵרְתִי פְקוּדֶיךָ
 וְעֲדָתֶיךָ בִּי כִלְדִרְכֵי נִגְדֶיךָ :
 קָסִי תִקְרַב רִנָּתִי לַפְּנֵיךָ יְהוָה
 בְּדַבְרָה הַבִּינְנִי : קָסִי תְבוֹא
 תַחֲנִתִּי לַפְּנֵיךָ בְּאִמְרַתֶךָ הַצִּילֵנִי :
 קָסִי תִבְעֵנָה שַׁפְתֵי תַחֲלָה בִּי
 תִלְפַדְנִי חֶקֶק : קָסִי תַעַן לִשְׁוֵנִי
 אִמְרַתֶךָ בִּי כִלְמִצוֹתֶיךָ צַדִּיק :
 קָסִי תַהֲיִי־יָדֶךָ לְעֲזָרְנִי בִּי פְקוּדֶיךָ
 בַּחֲרָתִי : קָסִי תֵאבְתִי לִישׁוּעַתֶךָ
 יְהוָה וְתוֹרַתֶךָ שֶׁעֲשִׂיתִי קָסִי תַחֲיִי
 נַפְשִׁי וְתַחֲלֶלְךָ וּמִשְׁפַּטֶּיךָ
 יִעֲזָרְנִי : קָסִי תַעֲיִתִי כִשְׂדֵה
 אֶבֶד בְּקֶשׁ עֲבָדֶיךָ בִּי מִצוֹרְתֶיךָ
 לֹא שָׁכַחְתִּי :

ליום השבת
 יום כז קכ * שִׁיר הַמַּעֲלוֹת

לה נפשנו הפעג השאננים
 רבנו לגא' יונים :

קבד שיר הפעלות לדוד
 לולי יהיה שהיה לנו יאמרנא
 ישראל : לולי יהיה שהיה לנו
 בקום עלינו אדם : אוי חזים
 בלעונו בחרות אפס בנו : י אוי
 הפים שטפוננו נחלה עבר על--
 נפשנו : אוי עבר על נפשנו
 הפים הזידונים : י ברוך יהיה
 שלא נתגנו סרף לשניהם :
 נפשנו כצפור נמלסה מפח
 יוקשים הפח נשבר ואנחנו
 נמלסנו : י עזרנו בשם יהיה
 עשה שמים וארץ :

קכה שיר הפעלות הבטחים
 ביהוה כהר ציון לא יפוס
 לעולם ישב : ירושלים הרים
 סביב לה ויהוה סביב לעמו
 מעתה עד עולם : כי לא ינוח
 שבט הרשע על גורל הצדיקים
 המען לא ישלחו הצדיקים
 בעזרתה ידיהם : י הסיבה יהוה
 לגאיינים כסיו

קכב שיר הפעלות לדוד
 שמהתי באמרים לי בית יהוה
 נלך : י עמדות היו רגלינו
 בשערך ירושלים : י ירושלים
 הפנויה הפעיר שחברה לה יחדו.
 ישש עלו שבמים שבטייה
 עדות לישראל להודות לשם
 יהוה : י כי שמה יושבו כסאות
 למשפט כסאות לבית דוד :
 י שאלו שלום ירושלים ישליו
 ארביך : י יהי שלום בחילך
 שלוח בארמנותיך : י למען
 אחי ורעי אדברה נא שלום
 בך : י למען בית יהוה אלהינו
 אבקשה טוב לך :

קכג שיר הפעלות אליך
 נשאתי את עיני הישבי
 בשמים : י הנה כעיני עבדים
 אליך אדוניהם פעיני שפחה
 אליך גברתה כן עינינו אל-
 יהוה אלהינו עד שיהנונו :
 י חנונו יהוה חנונו פי רב
 שבענו ברו : י רפת שבעה

תהלים ליום השבת קכה קכו קכז קכח קכט

לפנים ולישרים בלבותם :
 * והמטים עקלקלותם ויליכם
 יהוה את פעלי האון שלום
 על ישראל :

קכו * שיר המעלות בשוב
 יהוה את שיבת ציון היינו
 בחלמים : * אז ימלא שחוק
 פיננו ולשוננו רנה אז יאמרו
 בנזים הגדיל יהוה לעשות עם
 אלה : * הגדיל יהוה לעשות
 עמנו היינו שמתים : * שובה
 יהוה את שביתנו פאפיקים
 בנגב : * הזרעים בדמעה ברננה
 יקצרו : * הלוח יקד ונכה
 נשא משק הזרע באיבא ברננה
 נשא אלפתיו :

קכז * שיר המעלות לשלמה
 אם יהוה ! לא יבנה בית
 שוא עמלו בוניו בו אם יהוה
 לא ישמר עיר שוא * שקד
 שומר : * שוא לכם * משכימי
 קום מאחרי שבת אכלי לחם
 העצבים פן יהן לידיו שנא :

ג הנה נחלת יהוה פנים
 שכר פרי הבטן : * פחצים ביד
 גבור פן בני הנעורים : * אשרי
 הגבר אשר מלא את אשפתו
 מהם לא יבשו בי ידברו את
 אויבים בשער :

קכח * שיר המעלות אשרי
 כל ירא יהוה ההלך בדרכיו :
 * יגיע פפיק פני תאכל אשריך
 ומזב לך : * אשתך * בגפן
 פריה בירפתי בירתך בניה
 פש עלי זיתים סביב לשלחנה :
 * יזנו כי כן יבך גבר ירא
 יהוה : * יברכה יהוה מציון
 וראה בשוב ירושלם כל ימי
 חייה : * וראה בנינים לבניה
 שלום על ישראל :

קכט * שיר המעלות רבת
 צררוני מצעורי אמר נא
 ישראל : * רבת צררוני
 מצעורי גם לא יכלו לי : * על
 גבי חרשו חרשים האליכו
 למעניתם : * יהוה צדיק הצץ
 למענותם כז

קכז * שיר המעלות לשלמה
 אם יהוה ! לא יבנה בית
 שוא עמלו בוניו בו אם יהוה
 לא ישמר עיר שוא * שקד
 שומר : * שוא לכם * משכימי
 קום מאחרי שבת אכלי לחם
 העצבים פן יהן לידיו שנא :

86. שבותנו כפי

תהלים ליום השבת קבט קל קלא קלב מד

עבורת רשעים : יבשו ויסגו
 אחר כל שנאי ציון : ו יהיו
 כחציר גנות שקדמת שלף
 יבש : שלא מלא כפו קוצר
 וחצנו מעפר : ולא אמרו
 העברים ברפת יהוה אליכם
 ברכנו אתכם בשם יהוה :

ובנפלאות כפני : אסלא
 שויתי ודוממתי נפשו פנמל
 עלי אפוז פנמל עלי נפשו :
 יחל ישראל אליהוה מעתה
 ועד עולם :

קלב י שיר הפעלות זכור-
 יהוה לדוד את פלגנותו :
 אשר נשבע ליהוה נדר
 לאביר יעקב : אסלא אבא
 באהל ביתי אסלא אלה עלי
 ערש יצועי : אסאתן שנת
 לעיני לעפעפי תנומה : עד
 אמצא מקום ליהוה משכנות
 לאביר יעקב : יהוה שמענוה
 באפרתה מצאנוה בשדויער :
 נבואה למשכנותיו נשתחווה
 להדם רגליו : קימה יהוה
 למנוחתך אתה וארון עזך :
 כהניך ילפשו צדק והסידוך
 ירננו : בעבור דוד עבדך
 אל השב פני משיחך יי נשבע
 יהוה לדוד אמת לא ישוב
 מפנה מפרי בטנה אשיר

קלא י שיר הפעלות כמעמ קים
 קראתי יהוה אדני שמעה
 בקולי תהינה אזניך קשבנות
 לקול תחנוני : אסענות
 תשמריה אדני מי יעמד :
 כי עפה הפליחה למען תרא :
 קינתי יהוה קותה נפשי ולדבר
 הוחלתי : ונפשי לאדני משמרים
 לבקר שמרים לבקר : יחל
 ישראל אליהוה כי עם אדני
 החסד והרבה עמו פדות :
 והוא יפדה את ישראל מפל
 עונותיו :

קלא י שיר הפעלות לדוד
 יהוה לא ינבה לפי ולא רמו
 עיני ולא הלכתי בגדלות

ההלים ליום העבת קלב קלג קלד קלה

לְכַפְּאֵלֶךָ : י אִם יִשְׁמְרוּ בְנֵיךָ
 בְּרִיתִי וְעַדְתִּי זוֹ אֶלְמָדָם גַּם
 בְּנֵיהֶם עַד־יְעַד יִשְׁבוּ לְכַפְּאֵלֶךָ :
 י בְּיַחַד יְהוָה בְּצִיּוֹן אוֹהֶה
 לְמוֹשֵׁב לוֹ : י זֹאת מְנוּחֹתֵי
 עַד־יְעַד פֹּה אֲשׁוּב כִּי אוֹתִיהָ :
 יו צִידָה בְּרֶךְ אַבְרָהָם אֲבִינִי
 אֲשׁוּבֵעַ לָהֶם : יו וְכֹהֲנֵיהָ אֲלֵבִישׁ
 יֵשַׁע וְתַסְדִּיחָה רַצֵּן יִרְצֵנוּ :
 יי שֵׁם אֲצַמִּיחַ קֶרֶן לְדוֹד
 עֲרַכְתִּי נֹר לְמִשְׁחִיתִי : יי אוֹיְבָיו
 אֲלֵבִישׁ בִּשְׁתֹּ וְעָלְיוֹ יִצִּיץ נִזְרוֹ :
קלג שִׁיר הַפְּעֻלֹת לְדוֹד
 הַנָּה מֵהַמִּזְבֵּחַ וּמֵהַנְּעִים שֶׁבַת
 אֲחִים גַּם־יַחַד : י כִּשְׁמֵן הַמִּזְבֵּחַ
 עַל־הָרֹאשׁ יִרְדַּעַל־הַקֹּן וְקוֹן
 אֲהַרֵן שִׁירֵד עַל־פִּי מִדוֹתָיו :
 י כַּסְּתִי־חַרְמוֹן שִׁירֵד עַל־הַרְרֵי
 צִיּוֹן כִּי שֵׁם יְצוּהָ יְהוָה אֶת־
 הַבְּרִכָּה תִּיָּם עַד־הָעוֹלָם :
קלד שִׁיר הַפְּעֻלֹת הַנָּה
 בְּרַכּוּ אֶת־יְהוָה כֹּל־עַבְדָּיו יְהוָה
 הַעֲמָדִים בְּבֵית־יְהוָה בְּלִילֹת :

י שְׁאוּיִדְכֶם קָדֵשׁ וּבְרַכּוּ אֶת־
 הַיְהוָה : י יִבְרַכְךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן
 עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ :
 יום כח קלה ה הללויה
 הללו את־שֵׁם יְהוָה הַלְלוּ עַבְדֵי
 יְהוָה : י יִשְׁמְדִים בְּבֵית יְהוָה
 בַּחֲצוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ : י הַלְלוּ
 כִּי־שׁוֹב יְהוָה וּזְמֵרוּ לְשִׁמּוֹ כִּי
 נָעִים : י כִּי־יִעַקֵּב בַּחֲרֵלוֹ יֵה
 יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ : י כִּי אָנִי
 יִדְעִתִּי כִּי־גְדוֹל יְהוָה וְאֲדַנִּינוּ
 כִּכְל־אֱלֹהִים : י כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ
 יְהוָה עֲשֵׂה בַשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ
 בַּיָּמִים וְכֹל־תְּהִמּוֹת : י מַעֲלָה
 נְשָׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרָקִים
 לְפִטְרָה עֲשֵׂה מוֹצֵא רוּחַ
 כְּאוֹצְרוֹתָיו : י שְׁהַכֵּה בְכוֹרֵי
 מִצְרַיִם מֵאֲדָם עַד־בַּהֲמָה :
 י שְׁלַח אוֹתָת וּמִפְתִּים בְּתוֹכֵנִי
 מִצְרַיִם בַּפְּרָעָה וּבְכָל־עַבְדָּיו :
 י שְׁהַכֵּה גּוֹיִם רַבִּים וְהַרְגַּם מַלְכִים
 עֲצוּמִים : י לְטִיתוֹן מֶלֶךְ
 הָאָמְרִי וְלַעֲזַג מֶלֶךְ הַבִּשְׁטָן

חסדו • לנשה השמים
 בתבונה פי לעולם חסדו :
 לרקע הארץ על-המים פי
 לעולם חסדו : • לעשה אזרים
 גדלים פי לעולם חסדו : • את-
 השמש לממשלת ביום פי
 לעולם חסדו : • את-הירח
 וכוכבים לממשלות בלילה פי
 לעולם חסדו : • למיכה מצרים
 בבכוריהם פי לעולם חסדו :
 • ויוצא ישראל מתוכם פי
 לעולם חסדו : • ביד חזקה
 וכזרוע נטויה פי לעולם חסדו •
 • לגזר ים-סוף לגורים פי לעולם
 חסדו : • ורחעביר ישראל
 בתוכו פי לעולם חסדו : • ונער
 פרעה וחילו בים-סוף פי לעולם
 חסדו : • למוליק עמו במדבר
 פי לעולם חסדו : • למיכה
 מלכים גדלים פי לעולם חסדו :
 • ויחרג מלכים אדירים פי
 לעולם חסדו : • לסיחון מלך
 האמורי פי לעולם חסדו :

ו ל כ לממלכות פגען : יונתן
 ארצם נחלה נחלה לישראל
 עמו : • יהיה שמו לעולם
 יהיה זכרה לדודודר : • פי-
 ידן יהיה עמו ועל-עבריו
 יתנחם : • פי עצבי הנזים כסף
 וזהב מעשה ידי אדם : • פי
 להם ולא ידברו עינים להם
 ולא יראו : • פי אזנים להם ולא
 יאזינו אף איני-שירות בפיהם :
 • פי כמזהם יהיו עיניהם כל
 אשר-בטח פהם : • פי בית ישראל
 ברכו את-יהוה בית אהרן ברכו
 את-יהוה : • פי בית הלוי ברכו
 את-יהוה ראי יהוה ברכו את-
 יהוה : • פי ברוך יהוה מציון
 שכן יושבים הללויה :
 קלו • הודו ליהוה פי-שוב
 פי לעולם חסדו : • הודו
 לאלהי האלהים פי לעולם
 חסדו : • הודו לאדני האדנים
 פי לעולם חסדו : • לעשה
 נפלאות גדלות לבדו פי לעולם

תהלים ליום השבת קלו קלח קלט

האמרים ערו ערו עד הסוד
 ביה : בת-בבל השדודה אשרי
 שישלם-לה את-גמולה שנמלת
 לנו : אשרי שיאחז ונפץ
 את-עלליה אל-הפלע :

קלח * לדוד * אודה בכל
 לפי נגד אלהים אופד :
 * אשתחוו אל-היכל קדשה
 ואודה את-שמך על-חסדך ועל-
 אמתך כי-הגדלת על-פל-שמך

אמרתך : * ביום קראתי
 ותענני תרהבני בנפשי עז :
 * יודוך יהוה כל-מלכי-ארץ
 כי-שמעו אמרי-ך : * וישירו
 ברכי יהוה כי גדול כבוד
 יהוה : ופירם יהוה ושפל
 יראה וגבוה מרחק ידע :
 * אם-אלך בקרב צרה תחיני
 על אף איבי תשלח ידך
 ותושיעני ימיך : * יהוה יגבר
 בעדי יהוה חסדך לעולם מעשו
 ידך אל-תרף :

קלט * למנצח לדוד מומד

* ולעונ מלך הבשן פי לעולם
 חסדו : * ונתן ארצם לנחלה
 פי לעולם חסדו : * נחלה
 לישראל עבדו פי לעולם חסדו :
 * שבשפלנו זכר לנו פי לעולם
 חסדו : * ויפר קנו מצרינו פי
 לעולם חסדו : * נתן להם
 לכל-בשר פי לעולם חסדו :
 * הודו לאל השמים פי
 לעולם חסדו :

קלו * על-נהרות * בבל שם
 ישבנו גם-בכיני בזכרנו את-
 ציון : * על-ערבים בתוכה תלינו
 בנרותינו : * פי שם * שאלינו
 שובינו דברי-שיר ותוללינו
 שמחה שירו לנו משיר ציון :
 * איה נשיר את-שיר-יהוה על
 אדמת נכר : * אם-אשכח
 ירושלם תשכח ימיני : * ותדבק
 לשוני * לחב * אם-לא אזכרכי
 אם-לא אעלה את-ירושלם
 על ראש שמחתי : * זכר יהוה *
 לבני אדום את יום ירושלם

אשר עשיתי בפתר רַקְמָתִי
 פתחתור ארץ : כי גלמי
 ראו עיניך ועל ספרך כלם
 יכתבו ימים יצרו ולו אחד
 בהם : ולי מהי קרו רעך
 אל מה עצמו ראשיהם : אספרם
 מחול רבון הקיצתי ועודי
 עמך : אם תקמל אלוהי
 לשע ואנשי דמים סורו מני :
 אשר ימרוך למזמה נשוא
 לשוא ערך : מה הלא משנאיך
 יהודה אשנא ובתקומיך
 אתקומם : כי תכלית שנאח
 שנאתים לאיבים היו לי :
 כי חקרני אל ודע לבני בחנני
 ודע שרעפי : כי וראה אסדרך
 עצבכי ונחני בדרך עולם :
 יום כס קמ למנצח מזמור
 לדוד : חלצני יהוה מאדם
 רע מאיש חמסים תנצרני :
 אשר חשבו רעות בלב כל
 יום יגורו מלחמות : י שנט
 לשונם כמו נחש המת עליונ
 ולא כמי

יהודה חקרתי ותדע : אתה
 ידעת שבותי וקומי בנתה לרעי
 מרהוק : ארחי ורבעי זורח
 וכל דרכי הסבנתה : כי אין
 מלה בלשוני הן יהוה ידעת
 כלה : אתוד וקדם צרתני
 ותשת עלי בפכה : י פליאה
 דעת מפני נשנכה לא אוכל
 לה : זאנה אלה מרוחך זאנה
 מפניך אברח : אם אפק
 שמים שם אתה ואציעה שאול
 הנך : אשנא כנפיי שחר
 אשננה באחרית יום : נס
 שם ידך תנחני ותאחזני
 ימינך : י ואמר אף חשך
 ישופני ולילה אור בעדני :
 נס חשך לא יחשיך כפך
 ולילה פיום יאור פחשיכה
 באורח : כי אתה קנרת
 כליתי תסכני בבטן אמי :
 אודך על פי גוראות נפילתי
 נפלאים מעשך ונפשי דעת
 מאד : כי לא נכחד עצמי מפק
 פלאיה יי

בקראי לך : י תפון תפילתי
 קמרת לפניך משאת פני כניתי
 ערב : י שיתה יהוה שמדח
 לפי נצרה על-דל שפתי : י אל
 הס-לפי י לדברי רע להתעלל
 עללותי ברשע את-אישים פעלי-
 און ובל-אלהם במנעמיהם :
 י יהלכני צדיק חסד ויזכירני
 שמן ראש אל-יני ראשי כר
 עוד ותפילתי ברעותיהם :
 י נשמטו בידי-סלע שפסיהם
 ושכעו אמרי כני נעמו : י כמו
 פלח ובעק בארץ נפדו עצמינו
 לפי שאול : י כי אלהי יהוה
 אהני עיני בכה חסיתי אל-
 תער נפשי : י שמרני מידי פח
 קשו לי ומקשות פעלי און :
 י פלו בכמרו רשעים יחד
 אנכי עד-אעבור :

קמב י משכיל לדוד בהיותו
 במערה תפלה : י קולי אל-
 יהוה אועק קולי אל-יהוה
 אתחנן : י אשפך לפניו שיחי

תחת שפתימו סלה : י שמרני
 יהוה י מידי רשע מאיש
 חסמים תנצרני אשר חטבו
 לדחות פעמי : י סמנו גאים
 פח לי וחבלים פרשו רשת ליד-
 מעגל מקשים שתור לי סלה :
 י אמרתי יהוה אלי אתה
 האזינה יהוה קול תחנוני :
 י יהוה אדני עז ישועתי סבנתה
 לראשי ביום נשק : י אל-
 תתן יהוה מאוי רשע וממו
 אל-תפק ירימו סלה : י ראש
 מספי עמל שפתימו יכסמו :
 י ירימו עליהם גחלים באש
 יפלם במהירות בליקומו :
 י אש לשון בליקון בארץ
 איש-חמס רע יצדנו למדחפת :
 י ידעתי כייעשה יהוה דין
 עני כישפט אבינים : י אה
 צדיקים יודו לשמך ישבו
 ישרים את-פניהם :

קמא י מזמור לדוד יהוה
 קראתיה חישה לי האזינה קולי

צרתִי לפניו אגיד : ז בהתעשרו
 עלי רוחו ואתה ידעת נתיבתי
 בארחיו אהלך טמנו פח לי :
 הַבִּישׁ יַמִּין וְרֵאָה וְאֶן־לִי
 מִכִּיר אֲבָד מִנּוּס מִפְּנֵי אֵין
 דורש לנפשי : יזע קתי אליך
 יהוה אמרתי אתה מהסי חלקי
 בארץ החיים : ז הקשיבה אל
 רנתי כִּי־דַלּוּתִי מָאֵד הִצִּילֵנִי
 מִרֹדְפֵי כִּי אֲמַצּוּ מִפְּנֵי :
 הוציאה מממנר נפשי
 להודות את־שִׁמְךָ בִּי יִכְתְּרוּ
 צדיקים כִּי תִגְמַל עֲלַי :
 קמג כִּזְכוּר לְדוֹד יְהוָה
 שִׁמְעֵ תִפְלִיתִי דַאֲזִינָה אֲלֵי־
 תהנוני באמנתך ענני
 בצדקתך : זואל תבוא במישפמי
 את־עַבְדְּךָ כִּי לֹא־יִצְדַק לִפְנֶיךָ
 כל־חַיִּי : ז פִּי־יִדְרֹךְ אֲזִיב
 נַפְשִׁי דַפְּאָ לְאֶרֶץ חַיִּי
 הוֹשִׁיבֵנִי בְּמַחֲשָׁבִים כְּמַתְּנֵי
 עוֹלָם : ז וְהִתְעַשְׂרָה עֲלַי רֹחַי
 בְּתִיבֵי יִשְׁתַּחֲוֶיִם לִבִּי : ז זְבַרְתִּי

ימים ז מִקִּדְּם הִגִּיתִי בְּכָל־
 פֶּעֱלָךְ בְּמִנְשֵׁה יְדִיךָ אֲשׁוּחַח :
 וּפְרִשְׁתִּי יְדֵי אֱלֹהֶךָ נַפְשִׁי
 כַּאֲרָץ־עֵיפָה לֶךָ סֵלָה : ז מֵהַר
 עֲנֵנִי יְהוָה כִּלְתָה רֹחַי אֲלֵי
 תִסְתַּר פְּנֵיךָ מִפְּנֵי וְנִמְשַׁלְתִּי
 עַם־יִרְדֵי בּוֹר : ז הַשְׁמִיעֵנִי
 בְּכַפְּרֵךָ חֲבֹדָה כִּי־בָהּ בְּטַחְתִּי
 הִדְוִיעֵנִי יְרֵךְ יְיָ אֱלֹהֶיךָ כִּי
 אֱלֹהֶיךָ נִי אֲתִי נַפְשִׁי : ז הַצִּילֵנִי
 מֵאִיבֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כַּסִּיתִי :
 לַמִּדְּנִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ כִּי־
 אֵתָה אֲוִתִּי רֹחֶךָ טוֹבַח תִּנְחַנֵּי
 בְּאֶרֶץ מִיִּטְוֹר : ז לַמַּעַן שִׁמְעֵנִי
 יְהוָה תִּחִינֵי בְּצַד קִתְּךָ
 תוֹצִיא מִצְרָה נַפְשִׁי : ז וּבַחֲסֵדְךָ
 תִצְמִית אִיבֵי וְהִאֲבֹדַת כָּל־
 צָרֹתֵי נַפְשִׁי כִּי אֲנִי עַבְדְּךָ :
 קמד כִּלְדוֹד פִּרְוֶה יְהוָה
 צוּרֵי הַמַּלְפָּדֵי לִקְרַב אֲצַבְעוֹתַי
 לַמַּלְחָמָה : ז חֲסֵדִי וּמִצְוֹתַי
 מִשְׁגָּבִי וּמַשְׁלֵם־לִי מִגְּנִי וּבִי
 חֲסִיתִי הַרְדֵּר עֲשֵׂי תַחְתִּי :

תהלים ליום השבת כמד קמה

צוּחַת בְּרַחֲבֵינוּ : יוֹ אֲשֶׁר־
 הָעַם שָׁכַח לֹא אֲשֶׁר הָעַם
 שִׁיחָה אֱלֹהֵי :

יוֹם ל קמה * תהלה לדוד
 אֲרוּמָה אֱלֹהֵי הַמַּלְאָךְ וְאֶבְרָכָה
 שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעַד : * בְּכָל־יּוֹם
 אֶבְרַכְךָ וְאֶחְלֶלֶת שְׁמֶךָ לְעוֹלָם
 וָעַד : * גְּדוֹל יְהוָה וּמְחַלֵּל
 מַאֲד וּלְגַדְלָתוֹ אֵין חֶקֶר : * דָּוִד
 לְדָוִד יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרָתֶךָ
 יְגִידוּ : * הִדַּר כְּבוֹד הַדָּרֶךְ
 וּדְבַרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה :
 יוֹעֲזוּ וְזָרְאוּ אֹתֶיךָ יֹאמְרוּ וּגְדֹלוֹתֶיךָ
 אֲסַפְּרָנָה : * זָכַר רַב־טוֹבֶכָה יִבְעוּ
 וְצַדִּיקְתָּ יִרְנְנוּ : * חֲזוֹן וּרְחוּם
 יְהוָה אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדוֹל־חֶסֶד :
 * טוֹב־יְהוָה לְכָל וּרְחִמֵי עַל־
 כָּל־מַעֲשָׂיו : * יִדְוֶךָ יְהוָה כָּל־
 מַעֲשֵׂיךָ וְחֲסִידֶיךָ יִבְרַכְיֶכָה :
 יֵאָכְבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ וּגְבוּרָתֶךָ
 יִדְבְּרוּ : * לְהוֹדִיעַ לְבַנְיָהּ אֱדָם
 גְּבוּרָתוֹ וְכְבוֹד הַדָּרֶךְ מַלְכוּתוֹ :
 * מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת־כָּל־עַלְמִים
 יִתְרוּ

* יְהוָה מִה־אֲדָם וַתִּדְעֵהוּ בֶן־
 אָנוּשׁ וַתְּחַלְעֵבְהוּ : * אֲדָם לְהַבִּיל
 דְּמַת יָמָיו כְּצֶל עֹזְבֵר : * יְהוָה
 הִטִּי־שְׁמִיךָ וַתִּרְדַּ גַּע בְּהַרִים
 וְיֵעֲשֶׂנוּ : * בְּרוּךְ בְּרוּךְ וְתַפִּיצֵם
 שְׁלַח חֲצִיקֶךָ וְתַחֲמוּם : * שְׁלַח
 יְדִיךָ מִפְּרוּם פְּצָנִי וְהַצִּילֵנִי
 כַּמַּיִם רַבִּים מִיַּד בְּנֵי נֹכַר : * אֲשֶׁר
 פִּיהֶם דְּבַר־שׂוֹא וְיִמִּינָם יָמִין
 שֶׁקֶר : * אֱלֹהִים שִׁיר חֲדָשׁ
 אֲשִׁירָה לָךְ גְּבֹל עֲשׂוֹר אֹמְרָה־
 לָךְ : * הַגּוֹתֶן תִּשְׁוַעַה לְפִלְכִים
 הַפּוֹצֵה אֶת־דָּוִד עַבְדּוֹ מִחֶרֶב
 רָעָה : * פְּצָנִי וְהַצִּילֵנִי מִיַּד
 בְּנֵי־נֹכַר אֲשֶׁר פִּיהֶם דְּבַר־שׂוֹא
 וְיִמִּינָם יָמִין שֶׁקֶר : * יֵאֲשֶׁר
 בְּנֵינוּ * פְּנַסְעִים מְגַדְלִים
 בְּנַעֲוִיָּהֶם בְּנֹחֲתֵינוּ כְּזוֹ יֵת
 מִחֲסוֹת תְּבִנִית הַיִּכָּל : * יֵמֹזְנוּ
 מִלְּאִים מִפִּי קִים מִזֶּן אֱלֹהֵי־
 צְאוּנָנוּ מֵאֲלִיפּוֹת מִרְבַּבּוֹת
 בַּחֲצוֹתֵינוּ : * אֲלוֹפֵינוּ מִסְּבָלִים
 אֵין פֶּרֶץ וְאֵין יוֹצֵאת וְאֵין
 94. יִתְרוּ

<p>וּמִי־שִׁלְתָּךְ בְּכָל־דָּוָר וְדָר : י עֲשֵׂה י שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם הַשֹּׁמֵר אִמְתּוֹ לְעוֹלָם : י עֲשֵׂה מִשְׁפָּט י לְעֹשִׂיקִים נֹתֵן לֶחֶם לְרַעֲבִים יִרְוֶה מִתֵּיב אֲסוּרִים : י הַיְוֶה י פֶּקֶח עוֹרִים יִהְיֶה זֶקֶף כְּפֹפִים יִרְוֶה אֱהָב צְדִיקִים : י הַיְוֶה י שִׁמְרֵם אֶת־גְּרוֹם יִתֹּם וְאַלְמָנָה יְעוֹדֵד וְדָרַךְ רְשָׁעִים יַעֲוֶה : י יִמְלֹךְ־יִהְיֶה לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדָר וְדָר הַלְלוּהָ :</p> <p>קמו הַלְלוּהָ כִּי־מִזֶּבֶב זָמְרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי־נָעִים נְאוּדָה תְּהִלָּה : י בֹּנֵה יְרוּשָׁלַם יִהְיֶה נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנָס : י הַרְפֵּא לְשִׁבּוּרֵי לֵב וּמְחַבֵּשׁ לְעֵצְבוֹתָהּ : י מִזֶּנֶה מִסְפָּר לְכֹזְבִים לְכָל שְׂמֹת יִקְרָא : י גְּדוֹל אֱדֻנֵינוּ וְרַב־יָכֹחַ לְתַבּוּנָתוֹ אֵין כִּסְפֵנוּ י מְעוֹדֵד עֲנִיִּים יִהְיֶה מִשְׁפָּט רְשָׁעִים עֲדֵי־אָרֶץ : י עֲנֵנוּ לַיהוָה בְּתוֹדָה זָמְרוּ לְאֱלֹהֵינוּ בְּכָבוֹד : הַמִּכְסֶּה שָׁמַיִם י בְּעֵינֵי הַמַּכֵּן</p>	<p>וּמִי־שִׁלְתָּךְ בְּכָל־דָּוָר וְדָר : י יו סוֹמֵךְ יִהְיֶה לְכָל־הַנְּפֹלִים וְזֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים : יו עֵינֵי כָּל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נֹתֵן־ לֶחֶם אֶת־אֲכִלִם בְּעֵתוֹ : יו פֹּתֵחַ אֶת־יָדֶיךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל־חַי רִצּוֹן יו צְדִיק יִהְיֶה בְּכָל־דְּרָכָיו וְחֹסֵד בְּכָל־מַעֲשָׂיו : יו קְרוֹב יִהְיֶה לְכָל־קְרָאיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאוּ בְּאִמְתּוֹ : יו רִצּוֹן יִרְאוּ יַעֲשֵׂה וְאֶת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיִשְׁעֵם : כ שׁוֹמֵר יִהְיֶה אֶת־כָּל־אֲהַבָיו וְאֶת־כָּל־הַרְשָׁעִים יִשְׁמֵד : כה תִּהְלֵת יִהְיֶה יִדְבַר־פִּי וְיִכְרַךְ כֶּל־בִּישׁוּר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד : קמו הַלְלוּהָ הַלְלוּ נַפְשֵׁי אֶת־יְהוָה : י אֶהְלֵל יִהְיֶה בְּחַי אֹמְרָה לֵאלֹהֵי בְעוּדֵי : י אֱלֹהֵי הַבְּמַחֲוֵי בְּנִדְבִים בְּכֹן־אָדָם י שְׂאֵין לוֹ תְשׁוּעָה : י תִּצַּח רוּחוֹ יִשָּׁב לְאֲדָמְתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא אֲבָדוֹ עֲשֵׂתֵנָתוֹ : י אֲשֶׁר־יִשְׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֵזְרוֹ שִׁבְרוּ עַל־יְהוָה אֱלֹהֵיו :</p>
---	--

בפרומים : * הללוהו כל מלאכיו
הללוהו כל צבאיו : * הללוהו
שמש וירח הללוהו כל כוכבי
אור : * הללוהו שמי השמים
והמים אשר מעל השמים :
* הללו את שם יהוה כי הוא
צוה ונברא : * וי עמידם לעד
לעולם חק נתן ולא יעבור :
* הללו את יהוה מן הארץ
תנינים וכל תהמות : * אש
וברד שלג וקיטור רוח סערה
עשור דברו : * ההרים וכל
גבעות עץ פרי וכל ארזים :
* החיה וכל בהמה רמש וצפור
בנח : * יא מלכי ארץ וכל
לאמים שרים וכל שפטי ארץ :
* בחורים וגם בתולות זקנים
עם נערים : * יא הללו את שם
יהוה כי נשגב שמו לבדו הודו
על ארץ ושמים : * יא וירם קרני
לעמו תהלה לכל חסדיו לבני
ישראל עם קרבו הללויה :

קמח * הללויה * שירו ליהוה

לארץ מטר הפצמיה הרים
חציר : * נתן לבהמה לחמה
לבני ערב אשר יקראו : * לא
בנבורת הפים יחפץ לא יבשו קו
האיש ירצה : * יא רוצה יהוה
את יראיו את המיתלים לחסדו :
* שבתי ירושלם את יהוה הללו
אלהיך ציון : * יא כי חזק בריחי
שערך ברך בנך בקרבך :
* השם גבולך שלום חלב
המים ישביעה : * יא השלח
אמרתו ארץ עד נהרה ירוץ
דברו : * יא הנתן שלג כצמר
כצור כפאר יפוד : * יא משלך
קרחו כפתים לפני קרחו מו
* עמד : * יא ישלח דברו וימסם
ישב רוחו וילגמים : * יא מגיד
דבריו לי עקב חקיו ומשפטיו
לישראל : * כלא עשה כן
לכל גוי ומשפטם בלידעם
הללויה :

קמח * הללויה * הללו את
יהוה מן השמים הללוהו

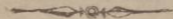
ע לעשות בהם משפט כתוב
 הדר הוא לכל חסידיו הללויה:
 קג ח הללויה הללויה אל
 בקדשו הללויה ברקיע עזו:
 ח הללויה בנבורתיו הללויה
 כרב גדלו: ח הללויה ברחק
 שופר הללויה בנבל וכנור:
 ח הללויה בתוף ומחול הללויה
 בטנים וענב: ח הללויה
 בצלצלי שמע הללויה בצלצלי
 תרועה: ופל הנשמה תהלל
 יה הללויה:

שיר הדש תהלתו בקהל
 חסידים: ח ישמח ישראל בעשיו
 בני ציון יגלו במלכם: ח יהללו
 שמו במחול בתוף וכנור ימרו
 לו: ח כי תרצה יהוה בעמ
 יפאר ענוים בשועה: ח יעלו
 חסידים בכבוד ירננו על
 משבנותם: ח רוממות אל
 בנרננס וחרב פיפיות בידם:
 ח לעשות נקמה בגוים תזכרות
 בלאמים: ח לאמר מלכיהם
 בנקים ונכבדיהם בכבלי ברזל:

חזיק בנליך ואעי

חסד טקיים תהלים יח"ג ז"ל

מי יתן מציון ישועת ישראל ב"יוב יי שבות עמו יגל יעקב
 ישועה ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם
 יי ויפלמם יפלמם מרשעים ויזשיעם כי חסו בו:

יהי רצון אהר תהלים

יחי רצון מלפניו יי אלחינו ואחי בנותנו בזכות ספר

ראשון | שני | שלישי | רביעי | המישי

שבתהלים שקראנו לפניך שהוא גדר ספר

בראשית | שמות | ויקרא | במדבר | דברים

ובזכות מזמרינו ובזכות פזיקי ובזכות הבזתי ובזכות שמותיך
הקדושים והטהורים היוצאים מפינו ייתכפ לנו על ל הטאתנו
ותזלח לנו על כל פשענו שחטאנו ושעונו ושפשענו לפניך
ותהזרנו בתשובת שמה לפניך ותזריכנו לעבודתך והפתיח
לבנו בתלמוד תורתך ותשלח רפואה שמה לחולי עמך
ולרולה (ב"ש) ותקרא לשביים דרור ו' אסורים פקח קוח ולכל
הזלכי דרכים ועיברי ימים ונהרחת מעמך ישראל תצילם מפל
צער ונוק ותגיעם למהו הפצם לחיים ולשום. ותפקוד לכל
חשוכי בנים בזרע של קניא לעבודתך וליראתך. ועפרות של
עמך בית ישראל תצילן שלא תפלנה וידותיהן. והיושבות
של המעבר ברחמיך הרבים תצילן מפל רע. וא' רפי יקות
תשפיע שלא יחסר חלב מדהיהן. ואל ימשול אספרה ויטדין
ורוחן ויליו ובל פגעים ומרעין בישין בכל ילדי עמך בית
ישראל ותידם לתורהך ולמוד תורה לשמה ותצילם מעין הרע
ומדבר וממגפה ומעשן מוצר הרע. ותבט מעלינו ומפל עמך
בית ישראל בכל מקום שהם כל גזרות גזרות ורעות. ותפה
בב הפלכות עינו ושובה ותגזור עלינו גזרות טובות. ותשלח
ברכה ו צדקה בכל מעשיה ידינו. והבן פתכתנו מידך ה חכה

יהי רצון אחר תהלים

דַּמְלֵאָה וְלֹא יִצְטָרְכֵי עַפְפָּה בֵּית יִשְׂרָאֵל זֶה לֹחֶה וְלֹא לְעַם אַחֵר
וְהָן לְכָל אִישׁ וְאִישׁ דֵּי פִרְנִסְתָּו וְלְכָל גְּוִיָּה וְגוִיָּה דֵּי מַחְסוּרָה .
וְהַמְהַר וְהַחַיֵּשׁ וְנֹאֲלָנוּ וְתַבְנֵה בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ וְתַפְאֶרְתֵּנוּ . וּבִזְכוּת
שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹתֶיךָ שֶׁל רַחֲמִים הַתְּנוּבִים בְּתוֹרְתֶךָ כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְחַנּוּן אֲרֵךְ אַפַּיִם וְרַב חַסֵּד וְאֵמֶת : נִצַּר חַסֵּד
לְאֲפִים נִשְׂאָ עוֹן וּפְשָׁע וְהַטָּאָה וְנִקָּה . שְׂאֵיִן חֲזוֹר תִּרְיָקֵם
מִפְּנֵיךָ : עֲזֵרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהַצִּילְנוּ
וּבִפֶּסֶד עַל חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ : בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְיֵאָמֵן :

בשם ויו"ט לומדים זה :

יהי רצון מלפניך יי אלהינו אלהי אבותינו בזכות ספר ()
שפתהלים שקראנו לפניך שהוא פנגד ספר () ובזכות מזמוריו
ובזכות פסוקיו ובזכות תבותיו ובזכות שמותיך הקדושים
דמפורים היוצאים מפניו שתרא נחשבת לנו אמירת מזמורי
תהלים אלו פאלו אמרם דוד מלך יי אל העצמו זכותו יגן
עינו ויעמד לנו להבר אעית נעירים עם הודה באהבה ואח ה
רעות ומשים יפשיך לנו שפע לנפש רוח ונשימה. וכשם שאנחנו
אומרים שירים בעזם הזה כה נזכה לומר לפניך יי אלהינו
ואלהי אבותינו שיר ושבתה לעולם הבא. ועל ידי אמירת תהלים
תתעורר הבצלת השרון לשיר בקול נעים יבית ירנן כבוד הלבנון
נתן לה הוד והדר בבית אלהינו במהרה בימינו אמן סלה :

